

приредувач
Александра Бошковска

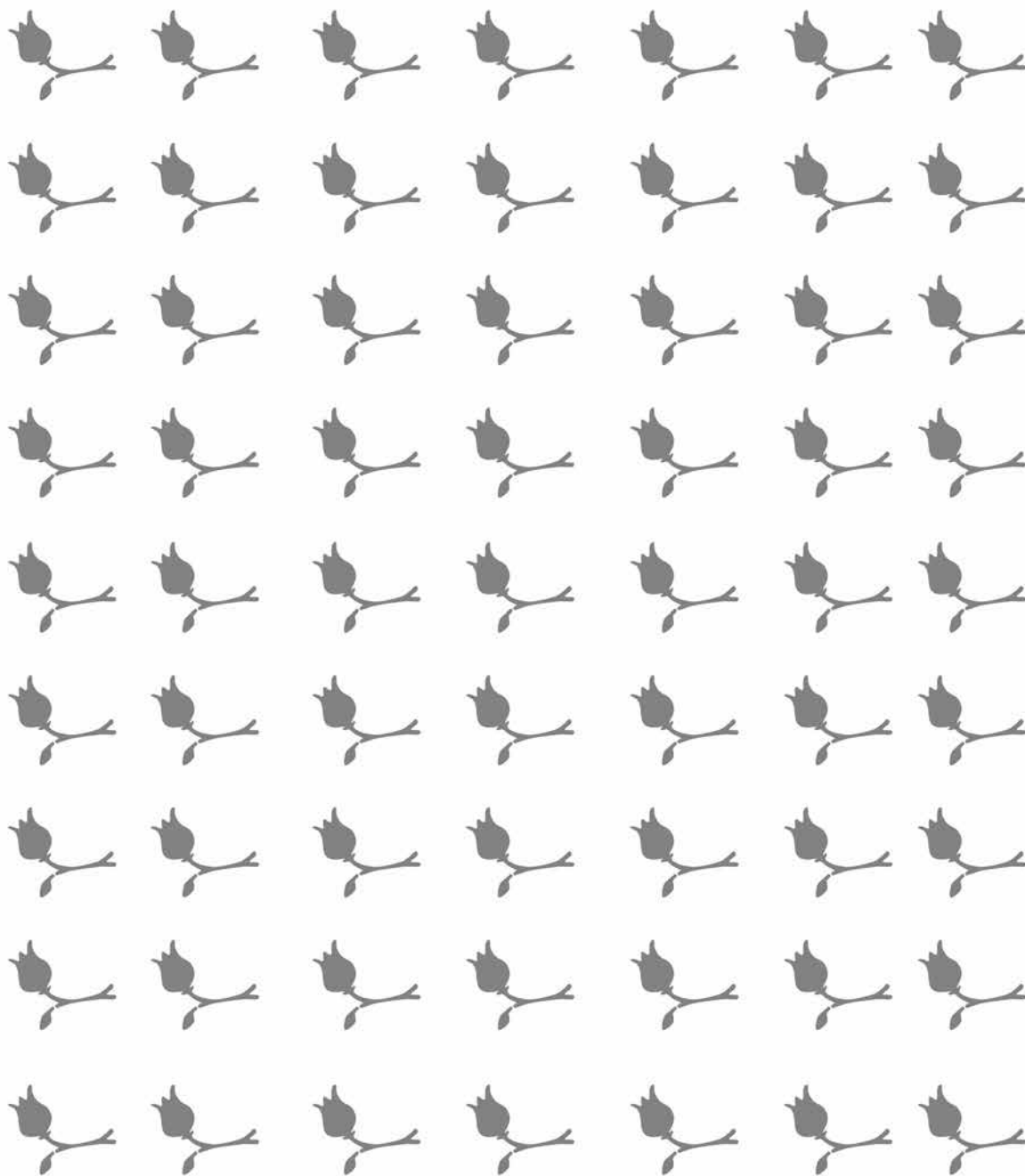

75 ГОДИНИ
#ДРАМСКИ
ТЕАТАР
СКОПЈЕ

НУ ДРАМСКИ ТЕАТАР СКОПЈЕ
www.dramskiteatar.com.mk

Скопје,
декември 2021 година

Драмски театар Скопје

75 години современ сценски израз

Почетоците на Драмски театар Скопје ги лоцираме во 1946 година, кога во склоп на Македонскиот народен театар се отвара Куклен театар. Свесни за потребата од создавање нова, образувана театарска публика, Светлана Малахова (куклар и режисер) и легендарниот македонски актер Петре Прличко, се вртат кон најмладите гледачи и се втурнуваат во поход кон создавање театар близок до нивните интереси и разбирања.

Во недела, на 21.04.1946, под нивно раководство, а со неизмерна поддршка на група катери од МНТ, се случува првата премиера на Куклениот театар *Силјан Ширкош*.

Илија Милчин во освртот кон настанот во „Нова Македонија“, ќе запише: „Денеска најмладата скопска публика ќе има свој празник...“ и нема да погреша, бидејќи овој датум веќе 75 години го прославуваме како ден кога е основана една од највлијателните театарски установи не само во Македонија, туку и во поширокиот регион.

Реакцијата на јавноста е повеќе од позитивна и откако ќе се утврди дека потребата од вакви претстави е неопходна и дека детската публика со голем ентузијазам ги полни салите и искрено ужива дури ги гледа оживеаните јунаци од омилените сказни и приказни. Како резултат на тоа во 1949 година, Куклениот театар прераснува во нова, самостојна институција под име Градски куклен театар. Добива сопствени простории во некогашната Женска гимназија, нов и самостоен актерски ансамбл и технички персонал, како и поголем фонд на кукли. Кога на 19.02.1950 година ќе се случи праизведбата на *Висјинко и Правејко* од Никола Солдатов, Јован Костовски во *Нова Македонија* ќе потенцира дека со оваа сценска реализација се легитимизира новата установа претставена од „нов колектив, составен од млади ентузијаста“.

Во 1951 година, театарот се сели во Културниот дом на бегалците од Егејска Македонија, во чии адаптирани простории работи сè до катастрофалниот скопски земјотрес во 1963. Сцената поседува ротација што овозможува брзи промени на сцените и чиновите. Репертоарот е и понатаму насочен кон куклени постановки на адаптации на најпознатите светски детски приказни и книги како што се *Злајнатиа рийка*, *Доктор Дулиџ*, *Пиноккио*, *Волшебниот*

од *Оз*, *Аладин* и *волшебната ламба*, *Оливер Твист*, но и кон промоција на македонското драмско писмо за деца низ постановките на претсавите *Шеќерното дејие*, *Дејието Убавко* и *волшебниот ѝрсиен*, *Немирници*, *Горски суд* и други.

Во 1957 година, за директор на театарот е поставен Ристо Стефановски, дотогашен актер на Македонскиот народен театар. На таа функција останува речиси целиот работен век, до 1983, полни 26 години низ кои се создава конечниот изглед и платформа на театарот и се издига во престижна и почитувана културна установа. Само една година подоцна, паралелно со Куклената сцена, се отвара и Детската сцена. На премиерата на *Принцот и ѝпросјакот* (1958), децата првпат имаат можност да видат и чујат вистински актери што се движат и дејствуваат, а не кукли.

5.2. 1960 – Со премиерата на Преживеалиците на *Николејина Бурсак* во режија на Петре Прличко (кој во алтернација со Благој Црвенков ја игра главната улога), се отвара Вечерната сцена. Уште во првите две сезони е дефинирано нејзиното репертоарно кредо - инсценација на современи дела од домашната (македонска и југословенска) драматургија и книжевност: *Кога бранот бучи* на Никола Јонков Вапцаров, *Паријте се отиелувачка* на Ристо Крле, *Автобиографија* според Бранислав Нушиќ, *Александра* од Томе Арсовски, *Балада за ѝоручникот* и *Марјутка* од Братко Крефт.

Двете природни катастрофи што го погодуваат Скопје, директно влијаат врз судбината на театарот. Поплавата во 1962 ја онеспособува зградата во која работи институцијата. Уништени се и многу сценски реквизити и костими. Опстанокот на театарот е доведен под прашање. Иако скита од една на друга сцена, успешно се одржани три премиери.

За жал, катастрофалниот скопски земјотрес од 1963, до темел ја урива веќе оштетената зграда на театарот. Но и тогаш, репертоарот и подготовките не секнуваат. Привремено сместен во шатори и под отворено небо, само 16 дена по земјотресот, на 11 август, на Летната сцена во Градскиот парк, пред бројна публика, ја изведе обновената Нушиќева *Автобиографија*. „Можеби тоа беше првата спонтанa смеа на мнозина луѓе, кои уште беа по товар на спомените од доживеаното“ (Ксенија Гавриш, Нова Македонија)

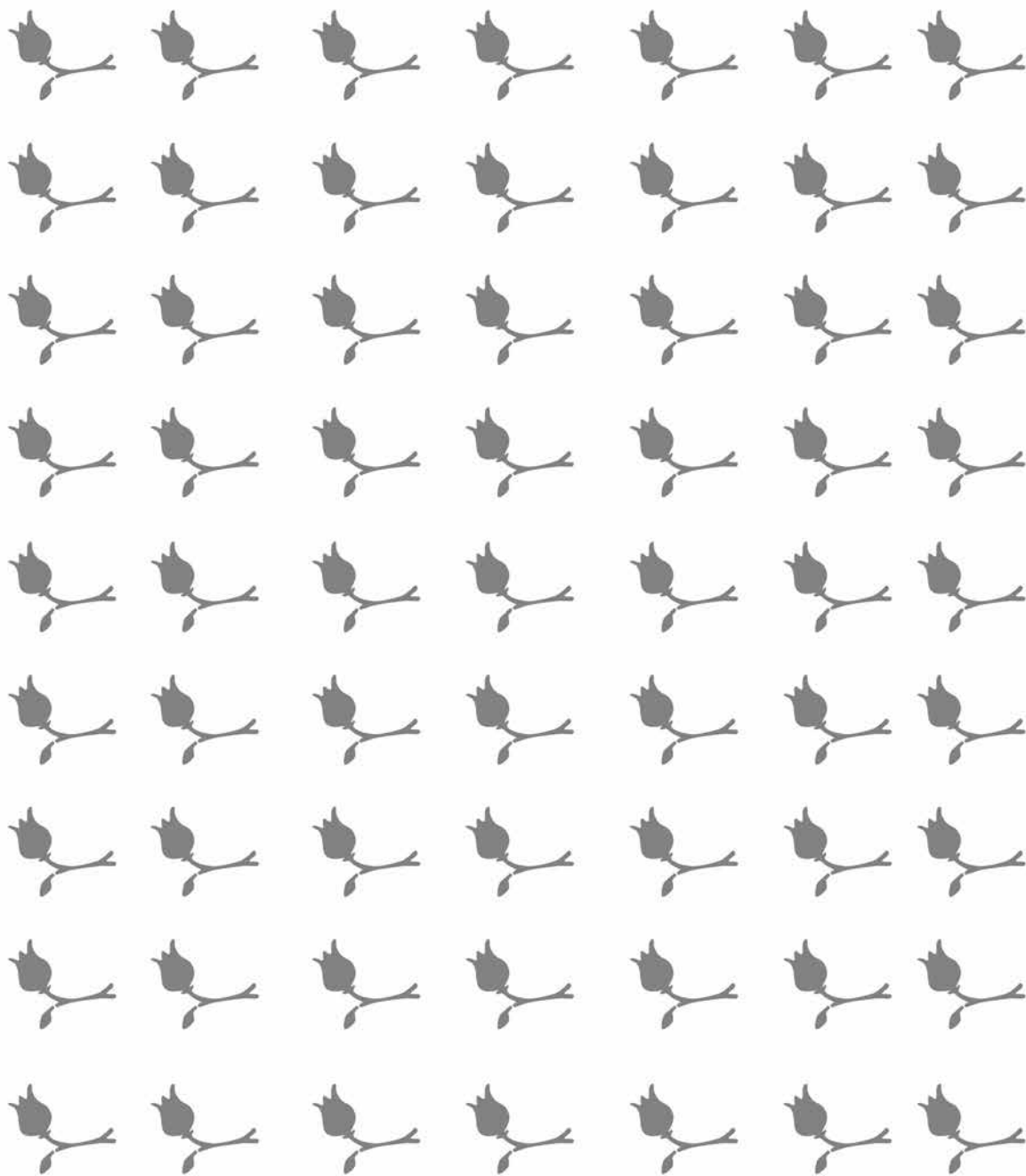
1965 се смета за година на препород во историјата на Драмскиот театар. Театарот добива ново име - Драмски младинско-детски театар. Уште летото

1964, ансамблот се збогати со 12 истакнати актери и режисери: Тодорка Кондова-Зафировска, Нада Гешоска, Димитар Гешоски, Милица Стојанова, Крум Стојанов, Ацо Јовановски, Мара Исја, Јон Исаја, Дарко Дамевски, Вукан Диневски, Драги Крстевски-Амфи и Кирил Кртошев. И конечно, на 4.3.1965 свечено беше отворена, новата наменска зграда во населбата Карпош. Иако е замислена како привремен дом, театарот во неа опстојува и денес. На отворањето беше изведена премиерата на *Боџомилска балада*, во која целосно блесна новиот уметнички потенцијал и ентузијазам на театарот. Слободно може да се каже дека во овој период се создава сликата за она на што денес мислиме кога ќе се спомне Драмски театар Скопје. Спектакуларната постановка на *Беџалка* во режија на Тодорка Кондова-Зафировска од 1966 како да беше најава за сите идни театарски хитови за кои публиката бараше карта повеќе, а луцидните, несокојдневни и далеку од класични режии на тогаш младиот и бунтовен Љубиша Георгиевски на *Тројанки* и *Покојник*, го отворија патот за идните млади и современи театарски творци. Така и тогаш, всушност, и започна плодносниот поход по најрелевантните театарски фестивали, ефектуиран во бројни поединечни и колективни награди.

Во годините што следуваат Драмски театар Скопје има чест да соработува со највлијателните македонски драматуршки имиња како Коле Чашуле, Горан Стефановски, Јордан Плевнеш, Миле Поповски, Венко Андоновски, Сашко Насев, Жанина Мирчевска, Дејан Дуковски, Југослав Петровски; со режисерите Љубиша Георгиевски, Владимир Милчин, Слободан Унковски, Димитар Станковски, Коле Ангеловски, Сашо Миленковски, Александар Поповски, Златко Славенски, Зоја Бузалковска, Нела Витошевиќ, Јане Спасиќ. Но и со режисери гости од странство: Жарко Петан, Паоло Мацели, Вито Тауфер, Владлен Александров, Д. В. Мофет. Драмски театар е промотор на неколку важни уметнички „бракови“ меѓу режисер и автор: Стефановски-Унковски, Плевнеш-Георгиевски, Чашуле-Георгиевски, Насев-Станковски, Миленковски-Андоновски.

И не заборава и понатаму да ја негува Детската сцена.

Александра Бошковска

1946

СИЛЈАН ШТРКОТ

Автор: Петре Прличко (Според Марко Цепенков)

Режисер: Светлана Малахова

Премиера: 21.4.1946 година

Куклена сцена

1947

ШУМСКА ДРУЖБА

Автор: Славко Јаневски

Режисер: Светлана Малахова

Премиера: 9.2.1947 година

Куклена сцена

1948

ЗЛАТНАТА РИПКА

Автор: Светлана Малахова

Режисер: Петре Прличко

Играат: Ратко Гавриловиќ; Јордан Георгиевски; Добрила [Иванова] Чабриќ; Тома Кировски; Марија Малевска; Деса Прличкова; Оливера Филипова; Викторија Христова; Благој Црвенков.

Премиера: 15.2.1948 година

Куклена сцена

1949

СНЕЖАНА

Автор: Волт Дизни

Режисер: Петре Прличко

Сценограф: Светлана Малахова

Премиера: 15.6.1949 година

Куклена сцена

АЛИ БАБА И ЧЕТИРИЕСЕТ РАЗБОЈНИЦИ

Автор: Петре Прличко (според „1001 ноќ“)

Режисер: Петре Прличко

Сценограф: Павле Павловски, Аранка Сабо

Композитор: Илија Џувалековски

Соработник на режисерот: Цветанка Јакимовска

Играат: Вера Алтипармакова; Тома Видов; Добрила [Иванова] Чабриќ; Цветанка Јакимовска; Васил Јаневски; Тома Кировски; Јордан Митровски; Борис Стефановски; Славчо Тасевски; Стојка Цекова.

Премиера: 2.12.1949 година

Куклена сцена

ЦРВЕНКАПА

Автор: Петре Прличко (според Браќата Грим)

Режисер: Петре Прличко

Сценограф: Павле Павловски

Премиера: 5.12.1949 година

Куклена сцена

Кон „Силјан Штркот“ Денеска најмалата скопска театарска публика ќе има свој празник: Македонскиот народен театар ќе почне со редовни претстави на новообразованиот куклен театар. Така театарот го одложуе својот долг кон најмладите гледачи, давајќи им можност да се забавуваат и подучуваат во спектакли блиски на нивниот степен на развиток и свест на познанија и претстави. (...) Нашиот куклен театар како прва своја претстава ќе ја изнесе драматизираната народна приказна *Силјан Штркот*. Изборот не е случаен затоа што точно таа наша народна умотворба претставуе ретка хармонија од реалистично и фантастично и само куклен театар е во состојба да ѝ даде соодветни изразни форми. (...) Драматизирајќи ја приказната П. Прличко вплеал во неа и куплетни танци така што под вештото раководство на Светлана Малахова скопските деца навистина ќе доживеат ретка радост, гледајќи го Силјан и неговите собраќа. А еден од бисерите на народното благо, собрано од М. Цепенков, ќе стигне во пластична форма на сознанието на оние што најсрдечно ќе го примат.

(Нова Македонија, Скопје, 21, 22 и 23.4.1946; Илија Милчин: По повод првата претстава на куклениот театар)

Кон „Шумска дружба“
(...) Минатата недела
куклениот театар одново
почна да работи. Овој пат
беше прикажана детската
приказна во стихови од
Славко Јаневски. Една
весела драмска игра во
стихови навистина со
многу хумор и блиска
до детските претстави
во која што една реална
случка од пионерскиот
живот се предава во
форма на приказна со
фантастични елементи,
дава добар материјал за
убава претстава за деца.

Куклите и за оваа претстава
се изработени од Светлана
Малахова со многу смисал
за израз и стилизирање,
така да со самата нивна
појава произвикат кај
малите гледачи веселост
и смеа. Во секоја кукла
е најдено типичното,
потцртани се особено
комичните црти.

(Нова Македонија, Скопје,
8.2.1947; [Јован] Б[ошковски]:
*Новата претстава на
куклениот театар –
Шумска дружба* приказна
во стихови од С. Јаневски)

Кон „Златната рипка“
(...) Марионетките
изработени од Светлана
Малахова претставуваат
мајсторска уметност и тие
се богат придонес во таа
гранка на уметноста кај нас.
Декорациите на Василие
Поповиќ-Џиџо ги сликаат
сосем живо убавините на
нашето македонско село,
на нашите раззеленети
гори и планини. Пиесата е
илустрирана од

1950

ВИСТИНКО И ПРАВЕТКО

Автор: Никола Солдатов

Режисер: Петре Прличко

Сценограф: Коста Балабанов

Избор на музиката: В. Солдатов

Играат: Вера Алтипармакова (Маркиз);
Драга Арсенијевиќ (Маркиза); Коста
Балабанов (Праветко); Зоран Богоев
(Вистинко); Тодор Грбевски (Клучар).

Премиера: 19.2.1950 година

Куклена сцена

1951

УДАРНА БРИГАДА

Автор: Алојз Инголич

Режисер: Лазар Балабанов

Сценограф: Лазар Балабанов

Играат: Вера Алтипармакова (Борче
/ Партизан); Зоран Богоев (Маче
Марко); Тодор Грбевски (Татко); Борис
Темелковски (Оловен војник Блиск);
Ратка Чоревска (Кученцето Буби).

Премиера: 17.1.1951 година

Куклена сцена

ПЕПЕЛАШКА

Автор: Јакша Кушан

Адаптација за куклена сцена: Петре

Прличко

Режисер: Петре Прличко

Премиера: 6.4.1951 година

Куклена сцена

ГОРСКИ СУД

Автор: Ванчо Николески

Режисер: Петре Прличко

Премиера: 10.11.1951 година

Куклена сцена

ТОПКА ТРОПКА

Автор: Јан Малик

Режисер: Петре Прличко

Премиера: 6.12.1951 година

Куклена сцена

1952

ОГНЕНА ЛАМЈА

Автор: Петре Прличко

Режисер: Петре Прличко

Премиера: 11.5.1952 година

Куклена сцена

НЕМИРНИЦИ

Автори: Александар Алексиев и Димитар

Бошков

Режисер: Петре Прличко

Премиера: 21.9.1952 година
Куклена сцена

ВАНЧО И МАРИКА

Автор: Јосип Кулунџиќ (според Браќата Грим)
Режисери: Петре Прличко и Кочо Данов

Премиера: 16.11.1952 година
Куклена сцена

1953

ЗЛАТНАТА ШАМИЈА

Автор: Војмил Рабадан
Режисер: Кочо Данов
Сценограф: Коста Јовановски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Премиера: 13.2.1953 година
Куклена сцена

ЃАВОЛОТ И ЧЕВЛАРОТ

Автор: Војмил Рабадан
Режисери: Петре Прличко и Тодор Грбевски

Премиера: 13.12.1953 година
Куклена сцена

(...) Не можеме да не одбележиме дека во оваа претстава се чувствува како овој колектив расте, а и неговото посериозно настојување да се бара целисходното за подобро уметничко остварување. Се гледа и настојувањето на артистите, како

и од нивното остварување, да се наложат како уметници кои зад себе веќе имаат изминат пат на почетнички лутања за сопствено уметничко оформување. *(Нова Македонија, Скопје, 14.1.1954; [Јордан] Л[еов]: Ѓаволот и чевларот – Прва премиера на куклениот театар во Скопје)*

1954

ВОЛШЕБНАТА ГУСЛА

Автор: Војмил Рабадан
Режисер: Кочо Данов
Сценографи: Тома Шијак и Коста Јовановски
Музика: Илија Џувалековски и Ѓорѓи Сталев
Превод: Кочо Данов

Играат: Марика Ацева (Баба Јага);
Таска Балабанова (Марко); Ангелина [Василева] Иванова (Самовила Добрана);
Живко Ивановски (Судија); Благородна Малинска (Отровница); Цветанка Наумовска (Жената во црнина); Радица [Тасева] Поповска (Сончица); Даница [Димитрова] Стефановска (Жарко);
Борис Темелковски (Крчмар); Т. Христов (Марко); Милутин Чоловиќ (Марко).

Премиера: 17.1.1954 година
Куклена сцена

Илија Џувалековски со мелозвучна македонска народна музика што ги обогатува поинтересните моменти во дејството. Несомнено дека последната премиера на куклениот театар за оваа сезона се сврстува во редот на другите досега дадени премиери, кои што зародија со плодни резултати во животот на детскиот куклен театар.

(Нова Македонија, Скопје, 6.6.1948; Г. И.: без наслов)

Кон „Вистинко и Праветко“ (...) Музичката илустрација за пиеската ја има напишано В. Солдатов. Без голема претенциозност, хармонично и во склад на дадените ситуации музиката навистина убаво ја илустрира пиеската, дотолку повеќе што во себе содржи такви музички изразни средства што се блиски до детската психологија, та затоа дејствуваат непосредно. Маршот со кој Вистинко и Праветко тргнувајќи во бој против царинската тиранија звучи марселески борбено и полетно и не е чудо што нашите деца веќе после 2-3 претстави го пејат како свој марш по училишните дворови и скопските улици. (...) Куклите изработени од К. Балабанов дејствуваат импресивно. Кулисите изработени исто така од К. Балабанов оставаат убав впечаток на складност и хармонија во боите. Добра перспектива е постигната во сцените пред чиновите

при раскажувањата на овчарот Јане и во третиот чин во планината. Тие сцени ѝ даваат на изведбата на пиесата убава обоеност на бајка.

(Нова Македонија, Скопје, 19.10.1950; Јован Костовски: Куклен театар; Вистинко и Праветко – прва премиера на скопскиот куклен театар во оваа сезона)

РИБАРОТ И ДУХОТ

Автор: Жељко Хел (Според мотиви од „1001 ноќ“)

Режисер: Кочо Данов

Сценографи: Жељан Марковина и Коста Јовановски

Композитор: Ладислав Палфи

Играат: Марика Ацева (Дуњазаде / Змијата); Таска Балабанова (Риба); Ангелина [Василева] Иванова (Конферансие); Тодор Грбевски (Син); Живко Ивановски; Благородна Малинска (Зарифе); Цветанка Наумовска (Рибадевојка / Второ девојка); Радица [Тасева] Поповска (Шехерезада / Риба) Борис Темелковски (Дух / Жабешки цар); А. Христова (Везир); Милутин Чоловиќ (Султан Шахријер / Нахим).

Премиера: 7.3.1954 година

Куклена сцена

МАЃЕПСНИКОТ ОД ОЗ

Автор: Војмил Рабадан (Според истоимениот роман на Франк Баум)

Режисери: Ангелина [Василева] Иванова и Живко Ивановски

Сценографи: Коста Јовановски и Жељан Марковина

Музика: Ѓорѓи Сталев

Превод: А. Димов

Играат: Марика Ацева (Вештица Бастинда); Таска Балабанова (Плашлив лав); Ангелина [Василева] Иванова

(Самовила Зеленка); Живко Ивановски (Страшилото); Радица [Тасева] Поповска (Ели); Даница [Димитрова] Стефановска (Дрводелец); Борис Темелковски (Маѓепсникот од Оз).

Премиера: 18.5.1954 година

Куклена сцена

СНЕЖАНА И СЕДУМТЕ ЦУЦИЊА

Автор: Петре Прличко (според сценариото од истоимениот филм на Волт Дизни)

Режисер: Тодор Грбевски

Сценограф: Коста Јовановски

Куклар: Жељан Марковина

Композитор: Н. Ципушев

Играат: Цветанка Наумовска (Плашливко / Второ зајаче); Марика Ацева (Дунда); Таска Балабанова (Маче); Ангелина [Василева] Иванова (Смешко / Прво зајаче); Тодор Грбевски (Принцот Бон-бон); Живко Ивановски (Лутко); Благородна Малинска (Царицата Пиф-пиф / Носко); Радица [Тасева] Поповска (Снежана); Даница [Димитрова] Стефановска (Ушленко / Косе); Борис Темелковски (Цар Кљум-кљум / Плачко); Благој Црвенков (Ловец / Мудрец)

Премиера: 19.9.1954 година

Куклена сцена

ОЛИВЕР ТВИСТ

Автор: Војмил Рабадан (според

истоимениот роман на Чарлс Дикенс)

Режисер: Кочо Данов

Сценографи: Жељан Марковина и Коста Јовановски

Музика: Ладислаф Палфи и Стефан

Гајдов

Играат: Таска Балабанова (Џајлс / Том); Ангелина [Василева] Иванова (Госпоѓа Бедвин / Четврто сираче); Христо Георгиев (Монкс / Трето сираче); Тодор Грбевски (Фегин / Господин Броилоу; Живко Ивановски (Монкс); Благородна Малинска (Госпоѓа Мејли / Прво сираче); Цветанка Наумовска (Нанси / Четврто сираче); Даница [Димитрова] Стефановска (Оливер Твист / Петтото сираче); Радица [Тасева] Поповска (Роуз / Дик); Борис Темелковски (Господин Гримвиг / Второ сираче); Благој Црвенков (Бамбл / Бритлисво).

Премиера: 21.11.1954 година

Куклена сцена

1955

ПИНОКИО

Автор: С. Темков (според „Златното клуче или Авантурите на Буратино“ на Алексеј Николаевич Толстој)

Режисери: Кочо Данов, Благој Црвенков и Тодор Грбевски

Сценограф: Жељан Марковина

Музика: Живко Фирфов

Играат: Марика Ацева (Малвина); Таска Балабанова (Полицаец); Ангелина [Василева] Иванова (Алиса); Тодор Грбевски (Карло); Живко Ивановски (Арлекин); Благородна Малинска (Артемона / Тортела); Цветанка Наумовска (Базилио); Даница [Димитрова] Стефановска (Дуремар); Радица [Тасева] Поповска (Пинокио); Борис Темелковски (Ѓузепе / Пјеро); Благој Црвенков (Карабас).

Премиера: 13.2.1955 година

Куклена сцена

ШЕЌЕРНОТО ДЕТЕ

Автор: Славко Јаневски (според „Шеќерна приказна“ на Васил Куновски)

Режисер: Кочо Данов

Сценограф: Коста Јовановски

Костимограф: Стефан Гајдов

Играат: Марика Ацева (Лисица / Второ дете); Таска Балабанова (Желка); Ангелина [Василева] Иванова (Сојка); Тодор Грбевски (Марко / Волшебен Тарара); Живко Ивановски (Ване / Еж / Црна шубара); Благородна Малинска (Зајак / Прво дете); Цветанка Наумовска (Глувче / Печурка); Даница [Димитрова] Стефановска (Шеќерното дете); Радица [Тасева] Поповска (Славеј); Борис Темелковски (Мане / Мечка); Благој Црвенков (Волк / Судија).

Кон „Оливер Твист“ (...) Оваа претстава (...) својот успех го резултира од благородните напори и искрената желба на колективот да воспостави и да создава една нова театарска публика. Тоа може да се согледа од добрата и умерена изведба на Стефановски во улогата на Оливер Твист, од сугестивноста и изразноста на Георгиев и Ивановски, а исто така, одржувајќи едно солидно рамниште, Тасева, Црвенков, Темелковски, Малинска, Балабанова, Василева и Наумова придонесуваат претставата да биде на една завидна висина.

Режијата на Кочо Данов правилно била ориентирана и во таа смисла успеала. Данов имал однапред определена цел: да даде претстава која ќе биде и педагошка. Ако книгата *Оливер Твист* може доволно уметнички да говори и да ја постигне својата цел, драматизацијата, во случајов оваа на Рабадан, се служела повеќе со потенцирање на авторовите мисли. Данов го видел тоа и пристапувајќи на пиесата творечки, ги искористил силите со кои располага колективот за остварување на својата концепција.

(Нова Македонија, Скопје, 10.12.1954; М[ето] Ј[овановски]; Дикенсовиот „Оливер Твист“ на сцената на скопскиот куклен театар)

Кон „Кекец“
 (...) Режијата овозможи
 претставата да биде
 жива, реална и убедлива.
 Највисоките квалитети
 на оваа претстава беа:
 добрата погоденост
 на ликовите и јасно
 истакнатото судрување
 помеѓу доброто и
 благородното чии
 претставители се Кекец
 и старецот Кособрин и
 лошото чии претставители
 се Беданец и овчарот
 Мишњек. Режијата, исто
 така, успеа да го изедначи
 глумечкото толкување,
 така што претставата
 беше уедначена. Улогата
 на Кекец ја доби Д.
 Димитрова. Можам
 слободно да кажам
 дека нејзината глума и
 нејзиното водење на утките
 претставуваат солидно
 остварување. Кекец во
 интерпретација на Д.
 Димитрова навистина беше
 дете што ја покажуваше
 својата неустрашивост,
 добрина, благородност и
 снаодливост. К. Георгиев
 ја толкуваше улогата на
 Беданец. Тој оваа улога
 убаво ја оживеа и верно ја
 претстави. Штом Беданец
 ќе се појавеше на сцената
 децата негодуваа, што
 значи дека ликот добро
 беше погоден.

(Нова Македонија, Скопје,
 30.10.1955; С. Јовановиќ:
 Кекец – Нова премиера
 на куклениот театар во
 Скопје)

Премиера: 10.4.1955 година
 Куклена сцена

АЛАДИН И ВОЛШЕБНАТА ЛАМБА

Автор: Војмил Рабадан (според „1001
 ноќ“)

Режисер: Кочо Данчов

Сценографи: Жељан Марковина и Коста
 Јовановски

Музика: Жана Кратовалиева

Играат: Марика Ацева (Второ црнце);
 Таска Балабанова (Прво црнце);
 Ангелина [Василева] Иванова (Султанија
 Бурдулбурдул); Тодор Грбевски (Шем-
 шем); Живко Ивановски (Аладин);
 Благородна Малинска (Фатиме); Цветанка
 Наумовска (Гуштерче / Војник); Борис

Темелковски (Султан Буликан); Благој
 Црвенков (Велики везир / Дух роб).

Премиера: 4.9.1955 година

Куклена сцена

КЕКЕЦ

Автор: Војмил Рабадан (според Јосип
 Вандот)

Режисери: Тодор Грбевски и Радица
 Поповска

Сценограф и куклар: Жељан Марковина
 Музика: Георги Сталев

Играат: Марика Ацева (Тинка); Таска
 Балабанова (Мајка / Тинка); Христо
 Георгиев (Беданец); Даница [Димитрова]
 Стефановска (Кекец); Живко Ивановски

(Мињек); Радица [Тасева] Попова
(Мена); Владимир Спасов (Кособрин).
Премиера: 23.10.1955 година
Куклена сцена

ЏУЏЕТО НОСКО

Автор: Катерина Абианац (според
истоимената приказна на Вилхелм Хауф)
Режисери: Тодор Грбевски и Христо
Гергиев
Сценограф: Петар Мазев
Музика: Жана Кратовалиева

Играат: Нада Алексова (Анка); Марика
Ацева (Самовила Белотревка); Таска
Балабанова (Втор готвач); Ангелина
[Василева] Иванова (Прва верверичка);
Христо Георгиев (Лука, Собар); Марица
[Кавкалевска] Добревска (Џуџе); Живко
Ивановски (Берберин Грдое); Цветанка
Наумовска (Втора верверичка); Радица
[Тасева] Попова (Девојче); Владимир
Спасов (Прв готвач); Благој Црвенков
(Главен готвач).

Премиера: 29.11.1955 година
Куклена сцена

1956

ЕДНА ВЕЧЕР КАЈ МЕЧИЊАТА И ЗЛАТНАТА СЕДМОЛИСНИЦА

„Една вечер кај мечињата“
Автор: Волче Наумчески
Режисери: Тодор Грбевски и Благој
Црвенков

Сценографи: Петар Мазев и Жељан
Марковина
Композитор: Жана Кратовалиева

Играат: Нада Алексова (Трето мече);
Марика Ацева (Прва верверичка);
Таска Балабанова (Баба Меца);
Ангелина [Василева] Иванова (Зајаче);
Христо Георгиев (Дедо Медо); Даница
[Димитрова] Стефановска (Горан);
Марица [Кавкалевска] Добревска (Втора
верверичка); Живко Ивановски (Прво
мече); Благородна Малинска (Ешко);
Цветанка Наумовска, Радица [Тасева]
Попова (Кољче); Владимир Спасов
(Второ мече).

„Златната седмолисница“
Автор: Војмил Рабадан (според Валентин
Катаев)
Режисери: Тодор Грбевски и Благој
Црвенков
Сценографи: Петар Мазев и Жељан
Марковина
Композитор: Жана Кратовалиева

Играат: Нада Алексова (Старицата);
Марика Ацева (Самовила / Мече);
Таска Балабанова (Јанко); Ангелина
[Василева] Иванова (Даница / Црнче);
Христо Георгиев (Куци Станко); Живко
Ивановски (Господин); Благородна
Малинска (Драгица/Играчка); Цветанка
Наумовска (Бранка); Владимир Спасов
(Стражар / Голема мечка).

Кон „Белата снегулка и црвеното трендафилче“
(...) Кога злосторната и волшебна брада на старото цуде беше отсечена од добрите девојки Бланшет и Розали, сите деца во салата ракоплескаа. Кога принцот Пјер, претворен од цудето во мечка, со страв зачука на вратата на осамената горска куќичка на Фелиција Бохнер и нејзините две ќерки – Белата снегулка и Црвеното трендафилче – барајќи малку да се згрее на огништето, сите деца топло ја пречекаа сликата кога медо беше добродошол во домот на добрите луѓе. И сè така малите гледачи топло и еднодушно уживаат до крајот на пиеската, кога, како и на крајот од сите познати бајки, дејствието свршува со свадба и веселба. (...) Режијата на Х. Георгиев и Т. Грбевски успеала да создаде изедначена претстава, а сценографијата на П. Мазев, која и покрај техничката невозможност успешно да ги реши сите шест слики, со топлина го има доловено адекватниот амбиент за бајката. Сите артисти дадоа сè од себе за што поприродно движење и говор на своите ликови – кукли, наместа оживувајќи ги со изненадувачки уметничка сила.

(Нова Македонија, Скопје, 5.4.1957; И. Емин: Два иријајни часа со куклиите – Белата снегулка и Црвеното трендафилче На сцената на куклениот театар во Скопје)

Премиера: 15.1.1956 година
Куклена сцена

КАЛИФОТ ШТРК

Автор: Катерина Абианац (според истоимената приказна на Вилхелм Хауф)
Режисери: Тодор Грбевски и Христо Георгиев
Сценограф и куклар: Петар Мазев
Композитор: Жана Кратовалиева
Превод: Р. Лазевски

Играат: Нада Алексова (Прв штрк); Марика Ацева (Прв гулаб); Ангелина [Василева] Иванова (Втор гулаб); Христо Георгиев (Калифот штрк); Марица [Кавкалевска] Добревска (Втор штрк); Живко Ивановски (Мирза); Цветанка Наумовска (Црвче); Радица [Тасева] Поповска (Лузи); Владимир Спасов (Кушнар / Селим); Благој Црвенков (Манзор).

Премиера: 7.3.1956 година
Куклена сцена

ВОЛКОТ И ТРИТЕ ПРАСИЊА

Автори: Христо Георгиев и Даница Димитрова (според Волт Дизни)
Режисер: Тодор Грбевски
Сценограф: Драгутин [Гуте] Аврамовски
Композитор: Жана Кратовалиева

Играат: Марица [Кавкалевска] Добревска (Второ прасе); Благородна Малинска

(Прво прасе); Цветанка Наумовска (Црвенкапа); Владимир Спасов (Трето прасе).

Премиера: 14.7.1956 година
Куклена сцена

ДОКТОРОТ ДОЛИТЛ

Автор: Војмил Рабадан (според истоимениот роман на Хју Лофтинг)
Режисери: Тодор Грбевски и Христо Георгиев
Сценограф и куклар: Петар Мазев
Стихови: Волче Наумчески
Композитор: Жана Кратовалиева
Превод: Кочо Данов

Играат: Нада Алексова (Втор црнец); Марика Ацева (Прасе Гуц-гуц); Таска Балабанова (Сара / Двоглавчо); Ангелина [Василева] Иванова (Папагал Полинезија); Христо Георгиев (Талијанец / Црнечки цар); Тодор Грбевски (Лав); Даница [Димитрова] Стефановска (Шатка Шен Бад); Марица [Кавкалевска] Добревска (Бувал Ту-ту); Живко Ивановски (Бумпо / Мајмун Чи-Чи); Благородна Малинска (Куче Цип); Цветанка Наумовска (Прв црнец / Ајкула); Радица [Тасева] Поповска (Ластовичка / Лавче); Владимир Спасов (Крокодил / Голем горила); Благој Црвенков (Доктор Долитл).

Премиера: 21.10.1956 година
Куклена сцена

1957

БЕЛАТА СНЕГУЛКА И ЦРВЕНОТО ТРЕНДАФИЛЧЕ

Автор: М. Милер

Режисери: Христо Георгиев и Тодор Грбевски

Сценограф: Петар Мазев

Куклар: Жељан Марковина

Музика: Драган Ортаков

Превод: Христо Георгиев, Тодор Грбевски

Играат: Нада Алексова (Фелиција Бохнер); Таска Балабанова (Бланшет); Христо Георгиев / Благој Црвенков (Принц Филип); Марица [Кавкалевска] Добревска / Ангелина [Василева] Иванова (Розали); Живко Ивановски (Принц Пјер); Благородна Малинска (Фелиција Бонер); Радица [Тасева] Поповска; Владимир Спасов (Долф).

Премиера: 24.3.1957 година

Куклена сцена

ЗЛАТНАТА РИПКА

Автор: Петре Прличко (според Александар Сергеевич Пушкин)

Режисер: Тодор Грбевски

Сценограф и куклар: Петар Мазев

Играат: Нада Алексова (Баба); Марика Ацева (Дворјанка / Чергарка); Тодор Грбевски (Дедо / Прв слуга); Марица [Кавкалевска] Добревска (Дворјанка); Ангелина [Василева] Иванова (Петел

/ Маркиза); Радица [Тасева] Поповска (Златна рипка); Владимир Спасов (Втор слуга / Маркиз); Благој Црвенков (Селанец / Министер).

Премиера: 8.9.1957 година

Куклена сцена

ВОЛШЕБНОТО КИЛИМЧЕ

Автор: Жељко Хел (според мотиви од народно творештво и „1001 ноќ“)

Режисер: Тодор Грбевски

Сценограф и куклар: Петар Мазев

Играат: Нада Алексова (Стражар); Марика Ацева (Дух на животот); Таска Балабанова (Асан); Тодор Грбевски (Султан, Бел Али); Марица [Кавкалевска] Добревска (Зафрина); Ангелина [Василева] Иванова (Оган); Благородна Малинска (Омер); Цветанка Наумовска (Дворска дама); Владимир Спасов (Бен Бери); Благој Црвенков (Везир).

Премиера: 15.9.1957 година

Куклена сцена

ДЕТЕТО УБАВКО И ВОЛШЕБНИОТ ПРСТЕН

Автор: Петар Јакимовски

Режисер: Тодор Грбевски

Сценограф и куклар: Петар Мазев

Музика: Глигор Смокварски

Играат: Нада Алексова; Марика Ацева; Таска Балабанова; Тодор Грбевски;

Кон „Волшебното килимче“ (...) Ваквата приказна, не многу непозната, Жељко Хел добро ја приспособил за изведување на сцената со кукли. Тој низ неа дискретно ја спроведува својата намера кај децата да ја развива љубовта кон честоста и искреноста и да го жигосува злото, лицемерството и подлоста. И токму заради тоа, а не по својата фабула, таа може да се смета за успешна и корисна. Режисерот Т. Грбевски ги користел сите сценски можности за создавање на што пофантастични слики што им се интересни на децата, а со динамиката на дејството успева да го држи во напнатост вниманието на младиот гледач. Дobar соработник во остварувањето на своите замисли нашол во сценографот П. Мазев.

(Нова Македонија, Скопје, 20.9.1957; С[вето] С[ерафимов]: Волшебното килимче на сцената на Куклениот театар во Скопје)

Кон „Принцот и просјакот“
(...) Режисерот се
стремел да го потенцира
сатиричното во
сцените во дворецот,
спротивставувајќи
им ја бедната „толпа“
што е многу поитра
од шаблонираните
дворјани;
спротивставувајќи ја
бедата на раскошот,
искреноста на
подлизувањето.
Тргнувајќи од карактерот
на комедијата, режисерот
се определил за живо,
динамично темпо,
користејќи ги за тоа
и расположивите
сценски реkvизити.
Од исполнителите се
издвојуваше со темелно
изграден лик на малиот
питач Том Кент, членката
на скопскиот народен
театар Цветанка
Јаковска, што настапи
како гостин. Нејзиниот
Том беше вистинско
олицетворение на едно
пргаво и умно момче
од народот на која му
е „ужасно досадно“ во
кралскиот дворец и кое
знае да им се исмее на
сите глупости на вековната
традиција, што направила
од дворјаните марионетки
и од владетелите богови.
Радица Поповска, во
улогата на принцот Едуард
забележи убав успех.
По овој нејзин настап
на сцената може да се
очекува таа да стане добар
интерпретатор. Успешно
беше соживеана со ликот
што го креираше слободна,
природна. (...) Сè на сè:
почеток што ветува успех.

Марица [Кавкалевска] Добревска;
Ангелина [Василева] Иванова; Живко
Ивановски; Благородна Малинска;
Цветанка Наумовска; Радица [Тасева]
Поповска; Благој Црвенков.

Премиера: 13.10.1957 година
Куклена сцена

ДВА ЦВАНЦИКА

Автор: Милован Глишиќ
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Драматург: Миле Гатара
Сценограф и куклар: Петар Мазев
Музика: Жана Кратовалиева

Играат: Нада Алексова (Мара); Шишман
Ангеловски (Прв сосед / Ајдучки
арамбаша); Марица Ацева (Четврти сосед
/ Втор ајдук); Марица [Кавкалевска]
Добревска (Ранко); Ангелина [Василева]
Иванова (Жељан); Живко Ивановски
(Киќо); Благоја Симонов (Втор сосед / Прв
ајдук); Владимир Спасов (Миќо); Кирил
Христов (Трет сосед / Трет ајдук).

Премиера: 20.10.1957 година
Куклена сцена

ЧИРАКОТ ХЛАПЧО

Автор: Миле Гатара (според Ивана Брлиќ-
Мажураниќ)
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф: Коста Јовановски
Музика: Георги Сталев

Играат: Шишман Ангеловски (Старец-
млекар / Прв продавач на кошници /
Директор на циркус); Марица Ацева
(Мајсторица); Тодор Грбевски (Грго / Прв
селанец); Андријана Зафирова (Мара);
Благородна Малинска (Хлапчо); Цветанка
Наумовска (Син на господин / Марко);
Радица [Тасева] Поповска; Благоја
Симонов (Трет селанец / Втор продавач
на кошници / Еден граѓанин); Кирил
Христов (Црн човек / Еден господин /
Втор селанец); Благој Црвенков (Мајстор
Муртко).

Премиера: 27.10.1957 година
Куклена сцена

1958

ПРИНЦОТ И ПРОСЈАКОТ

Автор: Сергеј Михалков (според Марк
Твен)
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф: Трајче Јанчевски
Избор на музика: Андреј Бељан
Превод: Стале Попов

Играат: Цветанка Јаковска к.г. /
Марица [Добревска] Кавкалевска (Том
Кенти); Борис Темелковски (Џон Кенти);
Радица [Тасева] Поповска (Едвард,
принц); Андријана Зафирова (Лејди
Џејн); Благој Црвенков (Лорд Хердфорт);
Димче Бошковски (Лорд Сент Џон);
Иванчо Блажевски (Лорд благајник);
Живко Ивановски (Лорд 1); Владимир
Спасов (Лорд 2); Јаким Буканов (Лорд

3); Благоја Симонов (Лорд 4); Шишман Ангеловски (Лорд 5); Кирил Христов (Лорд 6); Ангелина [Василева] Иванова (Крчмарката); Андријана Зафирова (Каdifениот паж); Таска Балабанова (Свилениот паж); Тодор Грбевски (Хентон Мајлс); Драги [Амфи] Крстевски (Шериф); Владимир Шуманов (Стражар); Благородна Малинска (Острачка); Марица Ацева (Крпачка); Нада Алексова (Продавачка на риби); Бисерка Петрова (Продавачка на ѓевреци); Ѓорѓи Лазаревски (Џек, скитник); Владимир Спасов (Дик); Јован Ивановски (Дот); Александар Ношпал (Малиот просјак); Цветанка Наумовска (Малата просјачка); Ацо Симиќ (Тејлор, народен пејач); војници, гардисти и друго.

Премиера: 10.1.1958 година
Детска сцена

ПОТЕРА

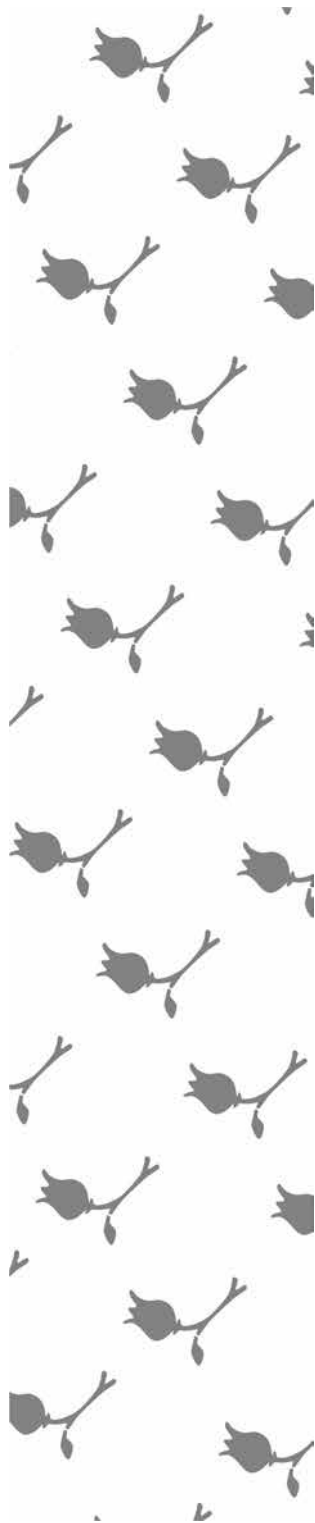
Автор: Радован Миќиќ
Режисер: Тодор Грбевски
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски
Избор на музика: Андреј Бељан
Превод: Константин Поповски

Играат: Нада Алексова (Мајка); Таска Балабанова (Курир Жарко); Тодор Грбевски (Партизански командант / Партизан); Марица [Кавкалевска] Добревска (Мечка); Андријана Зафирова (Гордана); Живко Ивановски (Втор војник); Благородна Малинска (Лисица); Цветанка Наумовска (Зајак); Благоја Симонов (Прв војник).

Се чини оти е несомнено дека Младинската сцена ќе пополни една празнина во културниот живот во Скопје, овозможувајќи им на младите да ги гледаат драмските дела наменети за нивната возраст.

(Нова Македонија, Скопје, 14.1.1958; С[вето] С[ерафимов]: *Усџешен џочейок* – Принцот и просјакот на Младинската сцена)

Премиера: 13.1.1958 година
Куклена сцена

КУКЛАТА НА МАЛАТА КОЗЕТА

Автор: Динко Моровиќ (според
„Клетници“ на Виктор Иго)
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски

Играат: Таска Балабанова (Козета); Кирчо
Божиновски (Гаврош); Иванка Занделска
(Госпоѓа Генарднева); Живко Ивановски
(Господин Тенардие); Радица [Тасева]
Поповска (Епонина); Благој Црвенков
(Жан Валжан).

Премиера: 9.2.1958 година
Куклена сцена

ЗАРОБЕНА ПЛАНЕТА

Автор: Јован Алексиќ
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф: Трајче Јанчевски
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Шишман Ангеловски (Макс
Зекс / Кликет Клок-робот); Пандил
Аргиров (Глас), Марика Ацева (Пргава
Ана); Предраг Дишљенковиќ (Премудри
Диоген / Старец); Ангелина [Василева]
Иванова (Нада); Благој Црвенков (Џон
Шраф).

Премиера: 30.3.1958 година
Куклена сцена

ПЕПЕЛАШКА

Автор: Јакша Кушан
Режисер: Ѓорѓи Македонски
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски
Музика: Кирил Спировски
Адаптација: Ѓорѓи Македонски и Благој
Црвенков
Асистент на режисерот: Благој Црвенков

Играат: Нада Алексова (Една жена);
Шишман Ангеловски (Дворски
церемонијал мајстор); Марика Ацева
(Дивна); Тодор Грбевски (Еден човек);
Марица [Кавкалевска] Добревска
(Маштеа); Андријана Зафирова
(Петел); Ангелина [Василева] Иванова;
Живко Ивановски (Принц); Цветанка
Наумовска (Красна); Радица [Тасева]
Поповска (Пепелашка); Благоја Симонов
(Церемонијал мајстор за лов); Владимир
Спасов (Актер); Благој Црвенков (Крал).

Премиера: 14.9.1958 година
Куклена сцена

ЧИЧО ТОМОВАТА КОЛИБА

Автор: Хариет Бичер Стоу
Режисер: Благоја Андреев
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски

Играат: Таска Балабанова (Мисис
Шелби / Старичката); Тодор Грбевски
(Мистер Шелби); Предраг Дишљенковиќ
(Мистер Хари); Марица [Кавкалевска]
Добревска (Џон / Мисис Офелија);
Андријана Зафирова (Хари / Мисис Ева);

Ангелина [Василева] Иванова; Живко Ивановски (Џим); Цветанка Наумовска (Мистер Џорџ); Радица [Тасева] Поповска (Клоу / Мисис Марија); Благоја Симонов (Гостивар / Лекар); Владимир Спасов (Мистер Августин / Лекар); Благој Црвенков (Чичко Том).

Премиера: 16.9.1958 година
Куклена сцена

ТРНОРУШКА

Автор: Динко Моровиќ
Режисер: Димитар Костаров
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски
Музика: Трајко Прокопиев
Асистент на режисерот: Благој Црвенков
Превод: Ацо Шопов

Играат: Шишман Ангеловски (Принц Свеслав); Таска Балабанова (Самовила на животот); Тодор Грбевски (Кастрелан); Марица [Кавкалевска] Добревска (Принцеза); Андријана Зафирова (Самовила на Добрината); Ангелина [Василева] Иванова (Самовила на убавина); Живко Ивановски (Принц Мирен); Благородна Малинска (Самовила на зло); Цветанка Наумовска (Самовила на уметноста); Радица [Тасева] Поповска (Трноружка); Благој Црвенков (Готвач); Благоја Симонов (Стогодишен старец); Славчо Тасевски.

Премиера: 16.11.1958 година
Куклена сцена

1959

МРЗЛИВИОТ ЛОВЕЦ

Автор: Јонче Христовски
Режисер: Тодор Николовски
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски

Играат: Шишман Ангеловски (Ѓоре / Зајак со едно уво); Таска Балабанова (Елен / Лисица); Тома Видов (Илија); Тодор Грбевски (Крчмарот Шишко / Волк); Самоил Дуковски (Елен / Елен-поштар); Живко Ивановски (Ловец / Митко / Зајак); Благородна Малинска (Мачка); Радица [Тасева] Поповска (Нико).

Премиера: 13.9.1959 година
Куклена сцена

БАБИНАТА НОВА ОБЛЕКА и ЛАВОТ ГО БОЛИ ЗАБ

Автор: Јаков Макс („Бабината нова облека“); Фридрих Арнд („Лавот го боли заб“)
Режисер: Благоја Андреев
Сценограф: Трајче Јанчевски
Превод: Душко Томовски

Играат: Таска Балабанова (Каспер); Андријана Зафирова (Готвачка Мина); Ангелина [Василева] Иванова (Вештерка); Живко Ивановски (Поштар / Крал); Цветанка Наумовска (Баба / Папагал); Радица [Тасева] Поповска (Млада девојка / Принцеза на Црнци); Славчо Тасевски (Разбојник / Лав / Директор / Црнец).

Кон „Мрзливиот ловец“ (...) Искусниот артист на Скопскиот народен театар, Тодор Николовски кој првпат се претставува како режисер на куклена претстава, му пришил многу сериозно и студиозно на авторовиот текст и ги развил уште повеќе неговите добри страни. Пред сè, успехот на режијата се состои во многу релјефна карактеризација на ликовите, постигната со неколку карактеристични детали. Тоа особено се однесува на ликовите на животните, кои се предадени онака како што си ги замислува малиот гледач, по сето она што го има слушано и читано за нив, исто така и на ликовите на луѓето во сцената на крчмата. Друго што паѓа во очи е мошне изедначената игра речиси на сите исполнители.

(Нова Македонија, Скопје, 14.9.1959; С[вето] Серафимов: Мрзливиот ловец – Интересна дејска шесет)

Премиера: 13.9.1959 година
Куклена сцена

ДОДЕКА СПИЕ ГРАДОТ

Автор: Никола Солдатов
Режисер: Благоја Анастасов
Сценограф: Трајче Јанчевски

Играат: Шишман Ангеловски (Миле);
Тодор Грбевски (Крадец); Предраг
Дишљенковиќ (Славе); Марица
[Кавкалевска] Добревска (Славјанка);
Живко Ивановски (Милиционер);
Благородна Малинска (Цвета); Благоја
Симонов (Огњан); Владимир Спасов
(Столе); Благој Црвенков (Водник).

Премиера: 29.9.1959 година
Детска сцена

ЗАЈКОВА ЖЕНИДБА

Автор: Димитар Димитровски
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски

Играат: Шишман Ангеловски (Магаре);
Тома Видов (Еж); Марица [Кавкалевска]
Добревска (Лиса); Самоил Дуковски
(Штурец); Ангелина [Василева] Иванова
(Верверица); Благородна Малинска
(Квачка); Цветанка Наумовска (Зајчица);
Благоја Симонов (Зајко / Ловец); Славчо
Тасевски (Меца); Благој Црвенков (Волк).

Премиера: 29.9.1959 година
Куклена сцена

ИЗГУБЕНА МУЗИКА и РЕШЕНА ГАТАНКА

Автори: Фридрих Арнд („Изгубена
музика“); Динко Томовски („Решена
гатанка“)

Режисер: Благоја Андреев
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски

Играат: Шишман Ангеловски (Дворјанин
/ Разбојник); Таска Балабанова (Итер
Пејо); Марица [Кавкалевска] Добревска
(Принцеза); Самоил Дуковски (Крал);
Благородна Малинска (Дворјанка);
Цветанка Наумовска (Принцеза); Благоја
Симонов (Принц); Владимир Спасов
(Ѓаволот).

Премиера: 18.10.1959 година
Куклена сцена

КАСПЕР СПАСИТЕЛ

Автор: Ана Мари Вебер
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф: Трајче Јанчевски
Музика: Бранко Каракаш
Превод: Душко Томовски

Играат: Тома Видов (Воденичар); Тодор
Грбевски (Крал); Предраг Дишљенковиќ
(Кралски ловец); Ангелина [Василева]
Иванова (Дворјанка); Живко Ивановски
(Џуџе); Бисерка Петровска (Мече); Радица
[Тасева] Поповска (Роза); Славчо Тасевски
(Каспер); Благој Црвенков (Заповедник на
дворецот).

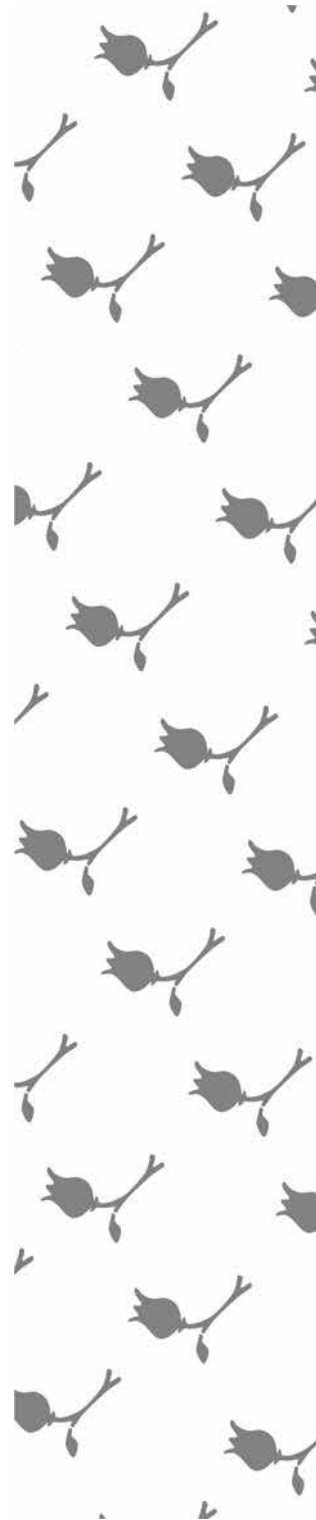
Премиера: 1.11.1959 година
Куклена сцена

УБАВИЦА И СВЕР

Автор: Никола Стујарт Греј
Режисер: Саша Маркус
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Адаптација: Саша Маркус
Превод: Саша Маркус

Играат: Таска Балабанова (Џејн); Тома
Видов (Волшебник Хоџ); Тодор Грбевски
/ Самоил Дуковски (Принц-свер); Марица
[Кавкалевска] Добревска (Џесамина);
Бисерка Петровска / Радица [Тасева]
Поповска (Земевче Мики); Благој
Црвенков (Мистер Клемент); Цветанка
Наумовска (Џонкилинка).

Премиера: 20.12.1959 година
Детска сцена

1961 - Александра

1960

ГАВРАН

Автор: Карло Гоци

Режисер: Димитрие Османли

Асистент на режисерот: Шишман Ангеловски

Превод: Иван Ивановски

Сценограф: Тома Владимирски

Костимограф: Рада Петрова

Музичка илустрација: Бранко Каракаш

Играат: Таска Балабанова (Армила); Тома Видов (Нарандо); Тодор Грбевски (Таргаља); Предраг Дишљенковиќ (Панталоне); Самоил Дуковски (Милон); Ангелина [Василева] Иванова (Втор рибар); Живко Ивановски (Труфалдино); Благородна Малинска (Смералдина); Радица [Тасева] Поповска (Прва риба); Благоја Симонов (Леонардо); Славчо Тасевски (Џенаро); Благој Црвенков (Бригела).

Премиера: 21.1.1960 година

Детска сцена

ПРЕЖИВЕАЛИЦИТЕ НА НИКОЛЕТИНА БУРСАЌ

Автор: Миња Дедиќ (според Бранко Ќопиќ)

Режисер: Петре Прличко

Превод: Ристе Блажевски

Сценограф: Трајче Јанчевски

Костимограф: Рада Петрова

Играат: Шишман Ангеловски (Прв раскажувач / Италијанец / Стражар); Таска Балабанова (Четврти раскажувач); Тодор Грбевски (Танасије Буљ); Самоил Дуковски (Трет раскажувач / Втор домобран) Благородна Малинска / Ангелина [Василева] Иванова (Мајката на Николетина); Живко Ивановски (Јовица Жеж); Бисера Петровска (Ерна, девојче); Радица [Тасева] Поповска (Девојката); Петре Прличко к.г. / Благој Црвенков (Николетина Бурсаќ); Славчо Тасевски (Втор раскажувач / Прв домобран / Комесар); Пандил Аргиров (Курир); Андријана Зафирова, Марица [Кавкалеска] Добревска, Цветанка Наумовска, Благоја Симонов, Владимир Спасов (Борци и Гласови).

Премиера: 5.2.1960 година

Вечерна сцена

КОГА БРАНОТ БУЧИ

Автор: Никола Вапцаров

Режисер: Илија Милчин

Сценограф: Бранко Костовски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Играат: Шишман Ангеловски (Жорж); Таска Балабанова / Марица [Кавкалевска] Добревска (Мира / Слугинката кај Попови); Тома Видов (Инженер Романов); Иван Гацов (Работник); Тодор Грбевски / Благој Црвенков (Борис Попов / Еден пангонција); Бошко Димитров (Боев); Предраг Дишљенковиќ (Претседател на

Кон „Гавран“
„Ова деца се случи во театар. Не е ова вистина, ова е бајка, ова е театар, не треба да се плашите и да плачете...“ Со овие зборови, пред да се спушти завесата, ја завршија претставата на иреалната бајка *Гавран* нашите драги гости од југ, членовите на Младинско-детскиот театар од Скопје. (...) Тоа е бајка. И децата го сакаат тој жанр. Ние, постарите, кои некогаш го сакавме, денес само се сеќаваме на детството. А *Гавран* ни помогна во тоа. Во салата имаше и солзи. Да, да, децата плачеа, и покрај тоа што претставата беше изведена на македонски јазик. Сакаме да кажеме дека децата знаат да го доживеат тоа што се случува на сцената, ако им е кажано пластично и сугестивно. Кога нивниот јунак Џенаро беше „претворен“ во мермер, им се влажнеа очите. Го жалеа. Во *Гавран* видовме нов, современ сценски израз, се уверивме во фактот дека и кога се прават претстави за деца треба да се почитуваат сите закони на сцени.

(*Front slobode*, Tuzla, 25.10.1960, broj 715; Ferid Šlivić: *Gavran – bajka u izvođenju Mladinsko-detskog teatra iz Skopja* / превод)

Кон „Преживеалиците на
Николетина Бурсак“
(...) Во својата режисерска
постанка, како и во својата
интерпретација на главната
личност – Николетина,
Прличко инсистирал на
хумористички тон на
претставата, во што и
успеал, за што е најдобра
потврда реагирањето
на публиката. Неговиот
Николетина е повеќе шерет
одошто „недоделкано“
момче, кое инстинктивно
чувствува дека ја
разјадуваат почвата врз
која стои тој со својот
пријател Јовица и кој
исто така инстинктивно
ја прифаќа и борбата со
фашистичкиот непријател,
за да израсне, заедно со
неа, со секој изминат ден,
со секоја извојувана победа,
во свесен борец, па и во
„раководен кадар“.

(С. Серафимов, *Нова
Македонија*, цитирано
според: Ристо Стефановски:
*30 години Драмски театар
Скопје*; Драмски театар,
Скопје 1976; стр. 128)

Кон „Бесмртниот папагал“
(...) Бесмртниот папагал
од Таше Кочовски
претставува прв обид во
куклена претстава да се
покажат групни сцени.
Во пиесата има повеќе
од триест личности. Во
извесни сцени одеднаш
настапуваат и по десетина
кукли исполнувајќи ги со
хармонично компонирано
движење, така што речиси
се заборава дека тоа не е
жива, туку куклена изведба.
Авторот, Таше Кочовски,
преку една

Управен одбор на АД); Самоил Дуковски
(Работник); Ангелина [Василева] Иванова
(Елена); Живко Ивановски (Сираков);
Благородна Малинска (Лекарка); Бранко
Петровски (Работник); Радица [Тасева]
Поповска (Лидија); Боро Темелковски
(Крчмар); Славчо Тасевски (Андреј);
Иванка Зенделска (Мара).

Премиера: 1.4.1960 година
Вечерна сцена

БЕСМРТНИОТ ПАПАГАЛ

Автор: Таше Кочовски
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски
Избор на музика: Бранко Каракаш

Играат: Шишман Ангеловски (Министер
на азна / Втор ловец); Кирчо Божиновски
(Министер на просвета / Стражар во
кујна / Втор гласник); Тома Видов (Прв
ловец / Џелат); Тодор Грбевски (Крал);
Предраг Дишљенковиќ (Дедо); Марица
[Кавкалевска] Добревска (Министер на
здравје); Самоил Дуковски (Министер
на правда / Командир / Трет гласник);
Иванка Зенделска (Стражар); Ангелина
[Василева] Иванова (Министер за кујна
/ Готвач); Катерина Крстева (Принцеза
/ Школче); Благородна Малинска
(Министер на стража); Цветанка
Наумовска (Горанка); Радица [Тасева]
Поповска (Папагал); Стево Спасовски
(Крал Филопоко); Славчо Тасевски (Горан);
Благој Црвенков (Вратар / Прв гласник).

Премиера: 15.4.1960 година
Куклена сцена

МЕЧКАТА И ШТРКОТ

Автор: Васил Куновски
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски
Музика: Бранко Каракаш

Играат: Шишман Ангеловски (Магаре);
Тома Видов (Селанец); Тодор Грбевски
(Волк); Марица [Кавкалевска] Добревска
(Штрк); Ангелина [Василева] Иванова
(Мечка); Благородна Малинска (Лисица);
Радица [Тасева] Поповска (Зајаче).

Премиера: 27.10.1960 година
Куклена сцена

1961

АВАНТУРИТЕ НА ГИЊОЛ

Автор: Е. Коте
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф: Трајче Јанчевски
Превод: Душко Томовски

Играат: Таска Балабанова (Учителка);
Кирчо Божиновски (Дедо); Марица
[Кавкалевска] Добревска (Мајка); Самоил
Дуковски (Бошко); Иванка Зенделска
(Петре); Катерина Крстева (Првенец
во класот); Благородна Малинска
(Баба); Славчо Тасевски (Гињол); Благој
Црвенков (Директор).
Премиера: 2.1.1961 година
Куклена сцена

КЕКЕЦ И МОЈЦА

Автор: Миле Станте

Режисер: Кирил Ќортошев

Сценограф: Трајче Јанчевски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Избор на музика: Бранко Каракаш

Играат: Шишман Ангеловски (Рожле);
Таска Балабанова (Мојца); Киро
Божиновски (Кекец); Тома Видов
(Хрибар); Тодор Грбевски (Присамк);
Самоил Дуковски (Грд слуга); Иванка
Зенделска (Пехта); Марица [Кавкалевска]
Добревска (Мајка); Благородна Малинска
(Сопруга на Хрибар); Радица [Тасева]
Поповска (Тинка); Благој Црвенков
(Гостилничар).

Премиера: 12.1.1961 година

Детска сцена

ПАРИТЕ СЕ ОТЕПУВАЧКА

Автор: Ристо Крле

Режисер: Тодор Николовски

Сценограф: Трајче Јанчевски

Играат: Тома Видов (Митре, сиромав
земјоделец); Иванка Зенделска (Мара,
негова жена); Славчо Тасевски (Ангеле,
нивни син); Таска Балабанова (Ката,
нивна ќерка); Миодраг Шаурек (Софре,
нивни зет, Катин маж); Радица [Тасева]
Поповска (Ана, ќерка на Ката); Тодор
Грбевски (Коте, близок роднина);
Благородна Малинска (Депа, жена на
Котета); Марица (Кавкалевска) Добревска

(Фроса, кума Митрева); Благој Црвенков
(Панде, кирација); Шишман Ангеловски
(Јанкула, земјоделец); Киро Божиновски
(Еден селанец); Цветанка Наумовска
(Една жетварка).

Премиера: 9.3.1961 година

Вечерна сцена

БАЛАДА ЗА ПОРУЧНИКОТ И МАРЈУТКА

Автор: Братко Крефт

Режисер: Кирил Ќортошев

Сценограф: Трајче Јанчевски

Превод: Матеја Матевски

Играат: Самоил Дуковски (Поручникот);
Цветанка Јакимовска (к.г.) / Катерина
Крстева (Марјутка).

Премиера: 31.3.1961 година

Вечерна сцена

ВОЛКОТ, КОЗАТА И ЈАРИЊАТА

Автор: Јан Грабовски

Режисер: Благоја Андреев

Превод: Благоја Андреев

Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски

Композитор: Бранко Каракаш

Играат: Шишман Ангеловски (Волк); Киро
Божиновски; Иванка Зенделска (Коза);
Катерина Крстева (Пастрмка); Снежана
Михајловиќ (Утка Меланија); Цветанка
Наумовска (Белоглавко); Радица [Тасева]
Поповска (Јаре бебе); Благој Црвенков
(Утка).

занимлива фабула,
симболично ја прикажува
борбата меѓу доброто и
лошото меѓу вистината
и злотата. Дијалозите на
пиесата се римувани и,
иако римата не е секогаш
богата, таа звучи пријатно и
освежувачки.

(Нова Македонија, Скопје,
18.11.1960; непотпишан: *Две
премиери на Младинско-
гетискиот џеаџар* –
Мечката и штркот од Васил
Ќуновски и Бесмртниот
папагал на Таше Кочовски)

Кон „Авантурите на Гињол“
(...) Интерпретаторот
на Гињол ни го даде
како особен вид бистер
неранимајко, одбегнувајќи,
многу успешно, да појде
по најлесниот пат на чисто
негативен лик. Заради
тоа и тој пробуди толкаво
интересирање, а повремено
и антипатии кај младите
гледачи, кои во Гињол,
изгледа, препознаваа некои
свои другари и соученици.
Таквиот Гињол успеа да
го постигне потребниот
контакт со салата, со
публиката. Таа реагираше
на неговите реплики и
неубави постапки, го
„издаваше“ на учителот и на
мајка му. (...) Едноставната
и вкусна сценографија на
Трајче Јанчевски, и овој пат
многу успешно ја дочара
потребната атмосфера на
училиште и на селото.

(К[сенија] Гавриш, *Нова
Македонија*; цитирано
според: Ристо Стефановски:
*30 години Драмски џеаџар
Скопје*; Драмски театар,
Скопје 1976; стр. 51)

Кон „Кекец и Мојца“
(...) Режисерот Кирил
Кортошев почувствувал
дека во една таква пиеса
секој гест, секој збор
и секоја постапка на
личностите треба наполно
да бидат оправдани и
доследни. По таков начин
тој успеа да изгради една
претстава со сериозни
квалитети. Таа означува
нов успех за овој театарски
колеktiv, кој чекор
по чекор совладува сè
потешки задачи во своето
поцелосно оформување
како театар наменет не
само за децата, туку исто
толку и за младината.
Внесувањето на неколку
пријатни песни ѝ дава
одделен белег на оваа
изведба и со особена
свежина го дополнува
драмското дејствие. Кекец
на Кирчо Божиновски не е
прикажан како апсолутно
позитивна личност, која
веднаш се здобива со
симпатиите на децата.
Тој е решителен, бистар,
храбар, добар, праведен,
со меко срце. Кирчо
Божиновски успеа да
го даде темпераментно
и понесено (иако на
моменти претеруваше во
нијансирање на болката).
Шишман Ангеловски,
како Рожле, создаде едно
исто симпатична фигура,
на добро, но плашливо
момче, наедно и комично
и драго, покрај кое
храброста на Кекец уште
повеќе се истакнува. Таска
Балабанова, ја даде Мојца
како нежна, чувствителна
девојка што страда тивко
заради своето слепило.

Премиера: 10.9.1961 година
Куклена сцена

АЛЕКСАНДРА

Автор: Томе Арсовски
Режисер: Мирко Стефановски
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Играат: Шишман Ангеловски (Камбуров);
Лилјана [Петковска] Баковиќ; Киро
Божиновски (Дежурен во Полиција); Тома
Видов (Сенчо); Иван Гацов (Офицер);
Предраг Дишљенковиќ; Самоил Дуковски
(Господин Ганев); Иванка Зенделска
(Олга); Ангелина [Василева] Иванова;
Елица Котева (Александра); Катерина
Крстева; Снежана Михајловиќ (Тетка);
Гордана Наумова; Радица [Тасева]
Поповска (Маргарита); Стево Спасовски
(Владо), Војислав [Војо] Станковски
(Непознат); Славчо Тасевски; Благој
Црвенков (Герман).

Премиера: 10.10.1961 година
Вечерна сцена

ИТЕР ПЕТАР ВО ИНДИЈА и ИЗГУБЕНОТО ШАМИВЧЕ (АВАНТУРИТЕ НА ИТЕР ПЕЈО)

Автор: Макс Јакоб Контај
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф: Трајче Јанчевски
Композитор: Кирил Македонски
Играат: Шишман Ангеловски (Разбојник);
Тодор Грбевски (Цар); Ангелина
[Василева] Иванова (Грофица); Иванка
Зенделска (Тетка Параскева / Лоша

Гимбелаја); Радица [Тасева] Поповска
(Принцеза); Славчо Тасевски (Итер Пејо).

Премиера: 20.10.1961 година
Куклена сцена

ПРЕЖИВЕАЛИЦИТЕ НА БАРОНОТ МИНХАУЗЕН

Автор: Леонид Браушевич
Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Превод: Душко Томовски
Сценограф: Трајче Јанчевски
Избор на музика: Предраг Дишљенковиќ

Играат: Цветанка Ангеловска (Барон
Минхаузен); Шишман Ангеловски
(Витез); Киро Божиновски (Минхаузен);
Тома Видов (Кафеџија); Иван Гацов
(Часовничар); Самоил Дуковски
(Прологус / Брзоодец); Иванка Зенделска
(Дебел Ветродув); Елица Котева
(Коњ); Катерина Крстева (Сопруга на
кафеџијата); Снежана Михајловиќ
(Џелат); Лилјана [Петковска] Баковиќ
(Бела мечка); Војислав [Војо] Станковски
(Јак човек); Славчо Тасевски (Ловец);
Благој Црвенков (Турски султан); Стево
Спасовски (Лекар)

Премиера: 30.10.1961 година
Куклената сцена

АВТОБИОГРАФИЈА

Автор: Борислав [Михиз] Михајловиќ
(според Бранислав Нушиќ)
Режисер: Александар Главацки

Превод од српски јазик: Сотир Гулевски
 Асистент на режисерот: Самоил Дуковски
 Сценограф: Трајче Јанчевски
 Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
 Композитор: Ламбра Димитријевиќ

Играат: Шишман Ангеловски
 (Професорот по хемија / Новинарот /
 Капларот Љуба); Кирчо Божиновски
 (Биографот / Професорот по српски
 јазик / Адвокатот / Вториот лекар);
 Тома Видов (Бакалиниот / Географот
 / Џепчијата); Тодор Грбевски (Сретен
 Јовиќ / Продавач на мртвовечки сандаци
 / Чиновникот); Предраг Дишљенковиќ
 (Катихетот / Актерот / Првиот Лекар);
 Самоил Дуковски (Лирскиот поет /
 Тетинот / Ученикот Живко / Началникот);

Иванка Зенделска (Хезис / Жената);
 Катерина Крстева (Клото / Керката
 на свирачот); Благородна Малинска
 (Атропо / Фани / Дада Лена); Цветанка
 Наумовска (Мајката / Русата / Црнката);
 Крум Стојанов к.г. (Нушиќ); Славчо
 Тасевски (Таткото / Директорот / Мажот
 / Првиот изведувач на професиите);
 Стојка Цекова к.г. / Ангелина [Василева]
 Иванова (Вражалката / Дамата /
 Искуството); Благој Црвенков (Стамболиќ
 / Професорот по латински / Човек со
 гушка); Миодраг Шаурек (Протата /
 Професорот по германски / Вториот
 изведувач на професиите).
 Премиера: 5.11.1961 година
 Вечерна сцена

цената
 на нејзиното оздравување
 претставуваше едно од
 кулминационите драмски
 постигања во пиесата.

(Нова Македонија, Скопје,
 14.1.1961; К[сенија]
 Г[авриш]: Кекец и Мојца
 во Младинско-гејскиот
 театар)

Кон „Александра“
 Театарот... ја постави
 оваа драма... со што му се
 оддолжува истовремено
 на јубилејот на нашата
 Револуција. И ќе речеме
 веднаш – не згрешил.
 Зошто *Александра* е
 еден од ретките драмски
 текстови на македонски
 јазик и од македонски
 автор со тематика од
 Народноослободителната
 борба чијашто
 дваесетгодишнина ја
 прославуваме годинава.
 И ќе додадеме – ако
 од драмското дело се
 бара во прв ред да биде
 слика, извесна уметничка
 претстава за нешто, тогаш
 драмата на Томе Арсовски
 не останала без резултат
 иако таа е прваче на еден
 автор...

(Нова Македонија; цитирано
 според: Ристо Стефановски:
 30 години Драмски театар
 Скопје; Драмски театар,
 Скопје 1976; стр. 54)

1958 - Принцот и просјакот

Кон „Сказна за царот и овчарот“
(...) Во *Сказна за царот и овчарот* има и успешни човечки ликови со особини што и денес ќе ги најдеме кај современите и една слика за односи на царски дворец кои не се еднострано дадени во смисла на нивна идеализација како во многу други бајки... Режисерот Кирил Кротошев, сосем правилно поставил што кон неа не се однесо само како кон бајка кој спектакуларно ќе ја заинтересира фантазијата на децата, пренесувајќи ги во еден свет на иминарни суштества во кој освен борбата помеѓу доброто и лошото друго не ќе се види. Неговата режија стоеше на цврсти, реални основи и ние не гледаме само бајка, туку и луѓе, вистински луѓе со особини што се и наши особини и односи што исто така може да бидат и наши односи. Оттаму и живото реагирање на децата кон она што се случуваше на сцената што секако и за режисерот и за артистите може да значи најубава награда за нивниот труд.

(И[ван] Мазов, *Нова Македонија*; цитирано според: Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 136)

Кон „Снежана и седумте џуџиња“
(...) Во стилизацијата загрепските уметници, кои првпат гостуваат на

СКАЗНА ЗА ЦАРОТ И ОВЧАРОТ

Автор: Бошко Трифуновиќ

Режисер: Кирил Кротошев

Сценограф: Василие Поповиќ-Џицо

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Избор на музика: Милка Герасимова

Играат: Самоил Дуковски (Мудрецот / Прв маж); Елица Котева (Принцеза / Трета жена); Вера Николова (Дворска дама); Радица [Тасева] Поповска (Самовила / Баба); Војислав [Војо] Станковски (Прологус / Малиша); Благој Црвенков (Целат / Осми маж); Шишман Ангеловски (Цар / Четврти маж); Кирчо Божиновски (Дворски шут / Четврти маж); Тома Видов (Маго / Трет маж); Иван Гацов (Прв стражар / Деветти маж); Тодор Грбеvски (Втор стражар / Седми маж); Предраг Дишљенковиќ (Прв брат / Шести маж); Иванка Зенделска (Царица / Втора жена); Катерина Крстева (Прва жена); Цветанка Ангеловска (Петта жена); Лилјана [Петковска] Баковиќ (Четврта жена); Стево Спасовски (Овчар / Трет брат / Петти маж); Славчо Тасевски (Втор брат / Втор маж).

Премиера: 23.12.1961 година

Детска сцена

1962

СНЕЖАНА И СЕДУМТЕ ЏУЏИЊА

Автор: Динко Моровиќ (според Волт Дизни)

Режисер: Берислав Брајковиќ

Асистент на режисерот: Самоил Дуковски

Сценограф и куклар: Берислав Дежилиќ

Композитор: Витомир Павловски

Играат: Шишман Ангеловски (Смешко); Кирчо Божиновски (Кијавко); Иван Гацов (Ловец); Самоил Дуковски; Иванка Зенделска; Ангелина [Василева] Иванова (Кралица); Елица Котева; Катерина Крстева (Веселко); Лилјана [Петковска] Баковиќ / Радица [Тасева] Поповска (Снежана); Снежана Михајловиќ (Недоспанко); Стево Спасовски (Срамежливко); Војислав [Војо] Станковски (Принц); Славчо Тасевски (Лутко); Благој Црвенков.

Премиера: 4.2.1962 година

Куклена сцена

АВАНТУРИТЕ НА ТОМ СОЕР

Автор: Јован Максимовиќ (според Марк Твен)

Режисер: Вукан Диневски

Сценограф: Трајче Јанчевски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Избор на музика: Витомир Павловски

Играат: Шишман Ангеловски (Хаклбери Фин / Црни Џим); Кирчо Божиновски (Том Соер); Тома Видов (Волшебник); Иван Гацов (Индијанецот Џо); Видосава Грубач (Беки Тачер); Предраг Дишљенковиќ (Судијата Тачер); Самоил Дуковски (Доктор Робинсон / Адвокатот);

Иванка Зенделска (Тетка Пола); Катерина Крстева / Ангелина [Василева] Иванова (Вдовицата Даглас); Елица Котева (Беки Тачер / Еми Лоренс); Снежана Михајловиќ (Беки Тачер / Алфред Темпл / Еми Лоренс); Лилјана [Петковска] Баковиќ (Џо Харпер); Стево Спасовски (Бен Роџерс), Војислав [Војо] Станковски (Том Соер / Црни Џим); Славчо Тасевски (Учител / Паргалко); Ристо Ташков (Алфред Темпл); Борис Темелковски (Шериф); Благој Црвенков (Маф Потер).

Премиера: 17.3.1962 година
Детска сцена

СРЕЌЕН ПАТ

Автор: Виктор Розов
Режисер: Димитрие Османли
Превод од руски јазик: Илија Милчин
Асистент на режисерот: Славчо Тасевски
Сценограф: Тома Владимирски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Играат: Шишман Ангеловски (Афанасиј Кабанов); Кирчо Божиновски (Андреј); Тома Видов (Петер И. Аверин); Самоил Дуковски (Аркадиј); Елица Котева (Анастасија А. Аверина); Катерина Крстева / Снежана Михајловиќ (Маша); Снежана Михајловиќ / Видосава Грубач (Гаља); Лилјана [Петковска] Баковиќ (Катја); Стево Спасовски (Алексеј); Војислав [Војо] Станковски (Владимир Развалов); Иванка Зенделска (Мајка).

една скопска театарска сцена, отидоа доста далеку. Нивните кукли се само кукли, конципирани како носители на типови, без инсистирање на реалистички обележја. Но, додека, кај некои ликови таа стилизација малите гледачи ја примаат воодушевено, изгледа дека кај Снежана и Принцот, како личности кои во дејствието ги имаат сите симпатии на гледачите, требало да им се направи извесна отстапка на детските критериуми за убаво и природно. Снежана, со лице на кое не се забележува носот и устата, со премногу раздалечени очи, и апатичниот лик на Принцот, сепак се премногу едноставни. Но, од друга страна, необичните бои, дворецот, куќата на цуцињата и шумата, небаре составени од коцки и други фигури од детските „градежни кутии“, се примаат како пријатна новина. Таквата сценографија наполно им одговара на стилизираните кукли. Стилизацијата се забележува и во игрите на куклите. Нивното држење е повеќе „држење“ на кукли одошто на човечки суштества, кои тие овде особено не ги имитираат. Во ова Брајковиќ, ни се чини најмногу и се одделил од Дизни, затоа ние за првпат на нашата сцена можевме да видиме „почиста“, посовремена игра на кукли.

(Нова Македонија, Скопје,

19.2.1962; К[сенија] Г[авриш]:
Снежана и седумте џуџиња
на куќената сцена на
Младинско-дејскиот
театар во Скопје

Кон „Авантурите на Том
Соер“
(...) Имајќи пред себе една
таква драматизација и
во технички поглед една
скудна сцена каква што
е онаа на Младинско-
детскиот театар во
Скопје, режисерот Вукан
Диневски бил исправен
во една ситуација што
изгледа однапред
условила да не бидат
превозможнати пропустите
на драматизацијата. Сепак,
може да се каже дека
неговата режија успеала
- она што е позитивно
и во драматизацијата –
двете главни личности во
романот на Твен, Том Соер
и Хаклбери Фин, секогаш
да ги постави во центарот
на дејството, истакнувајќи
ги јасно нивните позитивни
и хумани ликови, така што
бевме сведоци на една
симпатична претстава
за младината во која,
покрај другото имаше и
убави ликови и во крајот
на краиштата општиот
впечаток за литературното
дело на големиот
американски писател не
беше нарушено.

(Нова Македонија, Скопје,
22.3.1962; Иван Мазов:
Том Соер во Младинско-
дејскиот театар)

Премиера: 4.10.1962 година
Вечерна сцена

1963

ОЛИВЕР ТВИСТ

Автор: Бранислав Крављинац (според
Чарлс Дикенс)
Режисер: Димитрие Османли
Превод: Иван Ивановски
Сценограф: Тома Владимирски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Композитор: Ѓоко Георгиевски
Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Оливер Твист); Димитар Ангеловски
/ Никола Ангеловски (Ноје Клејпол);
Шишман Ангеловски (Били Сајкс / Тоби
Крекет); Лилјана [Петковска] Баковиќ

(Роз); Кирчо Божиновски (Чарлс Бејтс);
Тома Видов (Браунло); Иван Гацов;
Тодор Грбевски (Доктор Лозбери);
Видосава Грубач (Оливер Твист);
Предраг Дишљенковиќ (Феигин); Самоил
Дуковски (Монкс); Иванка Зенделска
(Ненси); Ангелина [Василева] Иванова
(Госпоѓа Бамли); Живко Ивановски
(Трчилашко); Симе Илиев (Џајлз);
Цветанка Наумовска (Госпоѓа Мејли);
Лилјана Николчевска (Госпоѓа Бедвик);
Наум Пановски (Дик); Славчо Тасевски
(Господин Гримвил / Еден човек); Благој
Црвенков (Господин Гамбли).
Премиера: 21.1.1963 година
Детска сцена

ЦРВЕНКАПЧЕ

Автор: Генади Болиновски (според
Браќата Грим)

Режисер: Предраг Дишљенковиќ
Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски
Избор на музика: Благој Иванов

Играат: Тома Видов; Видосава Грубач;
Симе Илиев; Катерина Крстева; Лилјана
Николчевска; Лилјана [Петковска]
Баковиќ (Црвенкапче), Славчо Тасевски
(Ловец); Благој Црвенков (Волк).

Премиера: 17.2.1963 година
Куклена сцена

УКРАДЕНИОТ ПРИНЦ и ИЗГУБЕНАТА ПРИНЦЕЗА

Автор: Дон Тотеро
Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Композитор: Витормир Павловски

Играат: Димитар Ангеловски (Втор
војник); Шишман Ангеловски (Целат /
Кај Ху); Кирчо Божиновски (Лонг Фу);
Тома Видов (Раскажувач); Иван Гацов
(Хи); Видосава Грубач (Хералд); Самоил
Дуковски (Хај Ти); Иванка Зенделска
(Синг Лу); Ангелина [Василева] Иванова
(Лај Му); Живко Ивановски (Ли Ми /
Декоратер); Симе Илиев (Прв војник);
Катерина Крстева (Ванг Ли); Цветанка
Наумовска (Ол Си); Лилјана [Петковска]
Баковиќ (Ти Ви); Славчо Тасевски (Ли Ху).

Премиера: 17.3.1963 година
Детска сцена

БАТАШКА ТРАГЕДИЈА

Автор: Самоил Дуковски
Режисер: Мирко Стефановски
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Композитор: Витомир Павловски

Играат: Димитар Ангеловски (Седми);
Шишман Ангеловски (Трети); Нико
Атанасовски (Дванаесетти); Лилјана
[Петковска] Баковиќ (Олга); Кирчо
Божиновски (Шести); Драган Велков
(Петти); Тома Видов (Полициски
иследник); Иван Гацов (Втори); Видосава
Грубач (Василка); Предраг Дишљенковиќ
(Професор по историја); Самоил
Дуковски (Бранко); Иванка Зенделска;
Ангелина [Василева] Иванова (Втора
мајка); Живко Ивановски (Единаесетти);
Симе Илиев (Први); Никола Камчевски
(Деветти); Катарина Крстева (Магда);
Никола Манговски (Десетти); Лилјана
Николчевска (Ратка); Радица [Тасева]
Поповска (Милка); Венцислав Поповски
(Осми); Томе Стаматов (Четврти); Славчо
Тасевски (Прв татко); Благој Црвенков
(Втор татко).

Премиера: 15.6.1963 година
Вечерна сцена

Кон „Кралот на елените“
(...) Можеше да се очекува
тешките услови за работа
(пиесата се подготвуваше
во туѓи и непогодни
простории, во салата на
културниот дом на *Треска*)
да дадат помал резултат.
Но, напротив – се сретнавме
со ансамбл освежен и ако не
е пресилено, препорочен во
извесен поглед. Веројатно
заслугата за тоа пред сè
треба да ѝ се припише
на режисерот Тодорка
Кондова-Зафировска,
која на артистите што
свикнале на реалистично-
натуралистички стил на
игра им ги откри нивните
можности и за стилот на
комедијата дел’ арте, каде
намерниот, но контролиран
артизам дава посебна
атмосфера и полет на
прикажувањето. Така тие ѝ
дадоа на изведбата шарм на
свежина и новина и да се
надеваме дека од претстава
во претстава тој нема да
избледнува, но ќе расне
и уште повеќе ќе созрева.
Во кариерата на Самоил
Дуковски ликот на Тартаља
е можеби негов најголем,
најцелосен успех. Тој даде
комплетна карактерна
улога одлично совладана
до финеси, со одржана
импулсивност, снажно
обоена.

(*Нова Македонија*, Скопје,
5.4.1964; К[сенија] Г[авриш]:
Кралот на елениите од
Карло Гоци)

Кон „Богомилска балада“
Режисерската поставеност
во формирањето на
оваа претстава го зеде
прочуениот Богомилски
поход на Првата
македонско-косовска
бригада, од февруари 1944
година, во централниот
дел на Македонија, само
како фон, ехо, поттик.
Основната замисла била
да се претстават одгласите
на судбините на поедини
личности што се нашле во
тој вител, да се опфати и
освежи хуманистичката
смисла на големата
легенда на НОБ, кога
борците на оваа бригада 14
дена и ноќи се пробивале
низ непријателските
обрачи, непроодните
белини снежни, несоници
и непрекинати судири со
непријателот... *Богомилска
балада* претставува
успешно пренесување на
сцената на романот *Она
што беше небо*, се разбира
со сите нејзини одлики,
позитивни и негативни,
што ова дело го содржи во
себе.

(И[ван] Мазов, *Нова
Македонија*; цитирано
според: Ристо
Стефановски: *30 години
Драмски театар Скопје*;
Драмски театар, Скопје
1976; стр. 63)

Кон „Џон Пиплфокс“
Пиесата со задоволство
ја гледаат и младите
и возрасните; таа
побудува интересирање
и предизвикува бора од
непринудена смеа; затоа
ова драмско остварување

1964

КРАЛОТ НА ЕЛЕНИТЕ

Автор: Карло Гоци

Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска

Сценограф: Трајче Јанчевски

Композитор: Витомир Павловски

Играат: Кирчо Божиновски (Труфалдино);

Тома Видов (Панталоне); Видосава

Грубач (Клариса); Самоил Дуковски

(Таргаља); Иванка Зенделска / Радица

[Тасева] Поповска (Смералдина); Живко

Ивановски / Благој Црвенков (Бригела

/ Папагал / Дурандарте); Симе Илиев

(Дерамо); Катерина Крстева (Ангелина);

Томе Моловски (Леандер); Славчо

Тасевски (Чиголоти).

Премиера: 29.3.1964 година

Детска сцена

1965

БОГОМИЛСКА БАЛАДА

Автори: Милан Ѓурчинов и Илија

Зафировски (според романот на Владо
Малевски „Она што беше небо“)

Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска

Сценограф: Миле Станковиќ

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Избор на музика: Томислав Зографски

Играат: Тома Видов (Човек со гума);

Нада Гешоска (Доста); Видосава Грубач

(Девојка од корзо); Дарко Дамески (Денко
Подземски); Ленче [Иванова] Делова
(Керка на Денко); Вукан Диневски
(Бошко); Самоил Дуковски (Командант);
Ангелина [Василева] Ивановска (Втора
жена); Иванка Зенделска (Селанка);
Александар [Ацо] Јовановски (Наум
Фурнациев); Милица Стојанова / Снежана
Михајловиќ (Русанка); Стево Спасовски
(Трпе); Крум Стојанов (Отец Алексеј);
Кирил Кротошев (Игор Подземски);
Благој Црвенков (Полициски старешина).

Премиера: 4.3.1965 година

Вечерна сцена

ЏОН ПИПЛФОКС

Автор: Душан Радовиќ

Режисер: Сава Комненовиќ

Превод: Димитар Солев

Сценограф: Трајче Јанчевски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Композитор: Душан Митровиќ

Играат: Владимир [Даци] Ангеловски
(Коновал); Шишман Ангеловски (Секира);
Кирчо Божиновски (Готвач); Тома Видов
(Началник на адмиралитетот); Димитар
Гешоски (Оливер Тимиди); Дарко
Дамески (Капетан Џон Пиплфокс); Вукан
Диневски; Самоил Дуковски (Капетан
Фокс Џонсон); Живко Ивановски (Голем
пират); Александар [Ацо] Јовановски
(Арчибалд); Драги Крстевски; Димче
Мешковски (Ўбавиот Смит); Александар
Ристовски (Втор стражар); Стево

Спасовски (Убавиот Џо); Крум Стојанов (Ланабој); Милица Стојанова, Лилјана [Петковска] Баковиќ, Видосава Грубач, Ленче [Иванова] Делова, Славица Николовска, Снежана Михајловиќ, Зоја Пејковска (Брзозборлестите жени), Миле Стошиќ (Прв Стражар); Славчо Тасевски (Теодор Рум); Благој Црвенков (Пудинг Џо).

Премиера: 22.3.1965 година
Детска сцена

СТРИП-ТИЗ, НА ОТВОРЕНО МОРЕ, ВОЛШЕБНА НОЌ

Автор: Славомир Мрожек
Режисер: Вукан Диневски
Превод од полски јазик: Вукан Диневски
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Играат: Тома Видов (Лакеј); Дарко Дамески / Кирил Кртошев (Вториот господин / Колега); Самоил Дуковски (Дебел); Живко Ивановски (Поштар); Драги [Амфи] Крстевски (Среден); Снежана Михајловиќ / Милица Стојанова (Трето лице); Благој Црвенков (Поштар).

Премиера: 4.4.1965 година
Вечерна сцена

ФАРМЕРКИ

Автори: Џејмс Лео Херлих и Вилјем Нобл
Режисер: Димитрие Османли
Превод: Јован Бошковски
Сценограф: Крум Стојанов
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Томислав Зографски
Играат: Кирчо Божиновски (Ерли Лејси);

значи освежување, не само репертоарско, туку и режисерско, во што секако заслугата му припаѓа на гостинот режисер Комненовиќ, кој поставувајќи ја оваа весела гусарска приказна знаел до максимум да ги открие и осмисли најсуштествените драмски моменти, да им даде еден оригинален режисерски третман и да реализира претстава која во текот на нејзиното двочасовно траење, вонредно пријатно ќе нè забавува и освежува. Насловната улога му беше доверена на Благој Црвенков, кој без некои поголеми напори, оствари мошне впечатлива улога, која на претставата ѝ даваше посебен тон и печат. (...) И Вукан Диневски и Крум Стојанов и Дарко Дамески и Ацо Јовановски и Драги Крстевски, многу се трудеа и реализираа мошне интересни ликови, на тој начин значително подигнувајќи го артистичкото ниво на оваа инаку ретко пријатна претстава.

(И[ван] Ивановски, *Културен живот*; цитирано според: Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 159)

Кон „Бегалка“
(...) Претставата на *Беѓалка* согледана од познатите реализации значи пријатно доживување, многу повеќе во првиот дел исполнет со повеќе непосредност, леснина, чистота на играта и многу помалку во вториот во кој премногу се инсистира на психологизирање и на откривање на социјалната основа на судирите. Во неа треба да се издвои извонредно пластичната тажно-смешна карикатура на Досе (можеби малку пренасилена) што ја оствари Ацо Јовановски. Донка на Тодорка Кондова-Зафировска повеќе беше свртена кон внатрешните мотиви на ликот, додека Милица Стојанова истиот лик го прикажа пред сè комуникативно, преку нејзините живи и експлозивни постапки. Битовата реализација на играта ја носеа двојката Спасовски – Михајловиќ и Кирил Кртошев, доста спонтано, чисто, но стандардно, како и повеќемината членови на ансамблот.

(*Разгледни*, Скопје, бр. 7, март 1966; Матеја Матевски: *Бегалка од Васил Иљоски, во режија на Тодорка Кондова-Зафировска*)

Кон „Сказна за царот и овчарот“
(...) Режијата на Кирил Кртошев, имајќи пред себе ваков еден текст одела кон тоа овие повеќебројни и

Видосава Грубач (Лилјана Барли); Ленче [Иванова] Делова (Џенет Билијардо); Јован [Јон] Исаја (Мајор Бартли); Марија [Мара] Исаја (Џеси Бартли); Александар [Ацо] Јовановски (Артур Бартли); Милица Стојанова (Лилјана Бартли)

Премиера: 13.5.1965 година
Вечерна сцена

БЕГАЛКА

Автор: Васил Иљоски
Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Живко Фирфов

Играат: Шишман Ангеловски (Петко); Кирчо Божинов (Младинец); Тома Видов (Манас); Самоил Дуковски (Чауш); Ангелина [Василева] Иванова (Мирса); Живко Ивановски (Трпо); Симе Илиев (Санко); Крум Стојанов / Јован [Јон] Исаја (Аци Трајко); Марија [Мара] Исаја (Велика); Александар [Ацо] Јовановски (Досе); Тодорка Кондова-Зафировска / Милица Стојанова (Донка); Снежана Михајловиќ / Снежана Стамеска (Ленче); Стево Спасовски (Бошко); Славчо Тасевски (Митре); Ѓурко [Стојановски] Темелков (Шишко); Кирил Кртошев (Трендо); Благој Црвенков (Стојко); Иванка Зенделска (Евра).

Премиера: 1.6.1965 година
Вечерна сцена

БАБИНАТА НОВА ОБЛЕКА и ЛАВОТ ГО БОЛИ ЗАБ

Автори: Макс Јаков („Бабината нова облека“) и Фридрих Арнд („Лавот го боли заб“)

Сценограф и куклар: Трајче Јанчевски

Играат: Шишман Ангеловски; Кирчо Божиновски; Тома Видов; Видосава Грубач; Ленче [Иванова] Делова; Иванка Зенделска; Ангелина [Василева] Иванова; Живко Ивановски; Симе Илиев; Снежана Михајловиќ; Стево Спасовски; Славчо Тасевски; Благој Црвенков.

Премиера: 19.12.1965 година
Куклена сцена

СКАЗНА ЗА ЦАРОТ И ОВЧАРОТ

Автор: Бошко Трифуновиќ
Режисер: Кирил Кртошев
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Кореограф: Итка Ивеља

Играат: Шишман Ангеловски (Цар); Кирчо Божиновски (Барабанџија); Лилјана [Петковска] Баковиќ (Принцеза / Трета жена); Тома Видов (Магаре); Димитар Гешоски (Мудрец); Видосава Грубач (Глединка); Дарко Дамески (Вториот брат / Желка); Ленче [Иванова] Делова (Принцеза); Вукан Диневски (Прв брат); Иванка Зенделска (Самовила); Живко Ивановски (Гласник); Симе Илиев (Глас); Тодорка Кондова-Зафировска

(Царица); Снежана Михајловиќ
(Принцеза, Дворска дама); Стево
Спасовски (Овчар / Трет брат); Крум
Стојанов (Прологус); Милица Стојанова
(Самовила); Славчо Тасевски (Стражар);
Кирил Ќортошев (Цар); Благој Црвенков
(Целат).

Премиера: 19.12.1965 година
Детска сцена

1966

ДУНДО МАРОЕ

Автор: Марин Држиќ
Режисер: Крум Стојанов
Драматург: Марко Фотез
Превод од хрватски јазик: Крум Стојанов
Сценограф: Крум Стојанов
Костимограф: Јелена Патрногиќ
Избор на музика: Витомир Павловски

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Момче); Кирчо Божиновски (Нико);
Тома Видов (Бокчило); Димитар Гешоски
(Негроман); Дарко Дамески (Помет);
Ленче [Иванова] Делова (Пере); Вукан
Диневски (Дундо Марое); Самоил

разнострани нитки на делото да ги поврзе во една целина по пат на нивниот логичен развиток. Во тој поглед таа постигнала убави резултати правејќи го делото колку што може полесно приемливо за гледачите на кои им е наменето. При тоа беа употребени повеќе видови на сценско играње – од класично реалистичко до гротеска. (...) Од протагонистите на главните улоги би ја издвоил во прв ред Тодорка Кондова-Зафировска, која во толкувањето на ликот на Царицата оствари успешен и мошне впечатлив лик, необично жив и пластичен на сцената. Мошне близок до неа беше и Димитар Гешоски во улогата на Мудрецот, особено на репризната изведба. Стево Спасовски како Овчарот оствари симпатична и убаво изнијансирана улога. Од двете принцези Ленче Иванова беше потрепетна во својата вознемиреност, што не значи дека не беше успешна ни принцезата на Снежана Михајловиќ. Само тоа беше еден поинаку предаден лик.

(Нова Македонија, Скопје, 29.12.1965; Иван Мазов: *Во друѓ состав* - Сказна за царот и овчарот)

Кон „Дундо Марое“
(...) Оваа претстава
донесе, помеѓу другото и
неколку мошне интересни
актерски остварувања,
поради кои, веруваме, ќе
се задржи доста долго на
репертоарот.

Во главната улога –
Помет настапија Крум
Стојанов и Дарко Дамески.
Додека Стојанов повеќе
инсистира на текстуалната
суптилност на улогата,
дотогаш Дарко Дамески
со нему вродениот
темперамент ги фрла
како големи блокови пред
гледачите одушевувачките
солиловки на Помет
за верата во животот
и слободата. Витален,
динамичен, непосреден и
ненаметлив, ваквиот Помет
со извесни корекции во
говорот, може да се вброи
во значајните остварувања
на Дарко Дамески.
Вистинско доживување,
барем за мене, претставува
интерпретацијата на Ацо
Јовановски на Попива,
слугата на младиот
Маро. Од самиот почеток
нагласувајќи го со мошне
пластични комичарски
акценти, Ацо Јовановски
ликот на Попива на крај
мошне уверливо го издига
на ниво на полутрагична
гротеска. (...) Показувајќи
еден мошне богат
дијапазон од располонија
во кои набргу, речиси без
премин и предупредувања
запаѓа, Ацо Јовановски
наедно покажува дека е
артист што може да се
зафати и со вонредно
тешки и сложени задачи.

Дуковски / Благој Црвенков (Уго); Иванка
Зенделска (Лаура); Ангелина [Василева]
Иванова (Баба); Живко Ивановски / Симе
Илиев (Влахо); Јован [Јон] Исаја (Онардо
де Аугусто); Александар [Ацо] Јовановски
(Попива); Снежана Михајловиќ (Пере);
Стево Спасовски (Маро); Крум Стојанов
(Дундо Марое / Негороман / Помет);
Милица Стојанова (Петруњела); Кирил
Ќортошев (Сади).

Премиера: 16.1.1966 година
Вечерна сцена

ЗЛОСТОРСТВО И КАЗНА

Автор: Зигмунд Хибнер (според Фјодор
Михајлович Достоевски)
Режисер: Вукан Диневски

Превод: Вукан Диневски
Сценограф: Тома Владимирски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Шишман Ангеловски (Кох); Кирчо
Божиновски (Господин во скорни); Нада
Гешоска (Настасја); Димитар Гешоски
(Родјон Романович Раскољников);
Самоил Дуковски (Разумихин); Иванка
Зенделска (Лизавета Ивановна);
Живко Ивановски (Николај); Јован [Јон]
Исаја / Димче Мешковски (Никодин
Фомич); Александар [Ацо] Јовановски
(Замјотов); Тодорка Кондова-Зафировска
(Аљона Ивановна); Стево Спасовски
(Престрјаков); Крум Стојанов (Порфириј
Петровиќ); Милица Стојанова (Соња

Семјоновна Мармаладова); Славчо Тасевски (Пјотор Петрович); Ѓурко [Стојановски] Темелков (Старец); Кирил Кртошев (Мармаладов); Благој Црвенков (Крчмар).

Премиера: 26.4.1966 година
Вечерна сцена

ДВАЈЦА НА НИШАЛКА

Автор: Вилијам Гибсон
Режисер: Димитрие Османли
Сценограф: Тома Владимирски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Композитор: Александар Џамбазов

Играат: Дарко Дамески (Тој); Тодорка Кондова-Зафировска (Таа).

Премиера: 2.6.1966 година
Вечерна сцена

ВО КУКЛЕНОВО

Автор: Јозеф Пер и Лео Спачил
Режисер: Веска Фикова
Превод: Благој Корубин
Сценограф и куклар: Ирина Маричкова
Композитор: Кирил Кирилов

Играат: Самоил Дуковски (Панталоне); Александар [Ацо] Јовановски (Арлекин); Милица Стојанова (Коломбина); Иванка Зенделска и Ангелина [Василева] Иванова (Кукли).

Премиера: 9.6.1966 година
Куклена сцена

СЛОНЧЕТО СО ДОЛГА СУРЛА

Автор: Г. Владичина (според Редијард Киплинг)
Режисер: Веска Фикова
Превод: Вукан Диневски
Сценограф и куклар: Ива Хаџиева
Композитор: Александар Танев

Играат: Шишман Ангеловски (Крокодил); Кирчо Божиновски (Папагалче); Тома Видов (Лав); Ленче [Иванова] Делова (Ној / Папагалче); Иванка Зенделска (Крокодил / Нилски коњ); Ангелина [Василева] Иванова (Папагалка); Снежана Михајловиќ (Мајмун); Радица [Тасева] Поповска (Слонче); Славчо Тасевски (Жирафа); Благој Црвенков (Питон).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски] Темелков, Радмила Златановиќ, Иван Ивановски, Урош Делов, Перо Марковски

Премиера: 23.6.1966 година
Куклена сцена

ПРИНЦОТ И ПРОСЈАКОТ

Автор: Сергеј Михалков (според Марк Твен)
Режисер: Звездана Ладика
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Кореограф: Ѓорѓи Македонски
Композитор: Витомир Павловски
Играат: Владимир [Дади] Ангеловски (Том); Шишман Ангеловски; Донка Багеска / Лилјана [Петковска] Баковиќ

(Вечер, Скопје, 22.1.1966;
Бранко Варошлија:
*Неколку убави актиерски
осијавувања – Дундо
Марое на сцената на
Младинско-дејтски театар*)

Кон „Слончето со долга сурла“
(...) Ќе речеме веднаш дека гостите од Софија својата задача, главно, ја решиле со успех. По некои работи тоа беше претстава со извесни новини, како на пример куклите кои беа изработени на сосема друг начин од оние што досега ги гледаме во истиот театар, потем штипките со чија помош артистите ракуваа со нив и најпосле – употребата на звучници во салата. Куклите, вакви какви беа направени, делуваа мошне пријатно и складно, особено со својата прецизна изработка и колоритност.

(И[ван] Мазов, *Нова Македонија*; цитирано според: Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 138)

Кон „Тројанки“
(...) При толкувањето на
Тројанки режијата го
свртува своето внимание
кон артистичкиот ансамбл
во две насоки: да ги
сугерира до максимум
трагичните ликови на
Тројанките, нивните
индивидуални судби,
преломени низ судбината
на градот како синоним на
сеопшта човечка болка и,
преку хорот, да ја поврзе
во една кохерентна целина
колективноста на несреќата.
На тој план посебен
проблем претставува
специфичноста на
драматуршката структура
на текстот и неговиот
јазик, што во убави, течни
и сценски податливи
стихови ги предочи Георги
Сталев... Една од улогите
што посебно се крева во
изведбата на Тројанки,
станувајќи драгоцен
придонес во развитокот
на овој театар, е Хекуба
на Нада Гешоска... Затоа
доделувањето на улогата на
Хекуба претставува среќен
миг на инспирација на
режисерот и веројатно само
Нада Гешоска и нејзината
артистичка, гласовна и
физичка конституција
можат да го издржат до крај
почетниот удар на драмскиот
електрицитет со кој Љубиша
Георгиевски ја осветли
сцената.

(М[атеја] Матевски, *Разгледу;*
цитирано според: Ристо
Стефановски: *30 години*
Драмски театар Скопје;
Драмски театар, Скопје 1976;
стр. 145)

(Мала просјачка); Иванчо Блажевски
(Лорд Благајник); Кирчо Божиновски
(Прв стражар / Малечок просјак); Тома
Видов (Џек / Шериф); Петре Гавриловски
(Хемери); Лилјана Георгиевска; Димитар
Гешоски; Видосава Грубач (Продавачка
на риби), Ленче [Иванова] Делова
(Едурд); Самоил Дуковски (Крпач);
Живко Ивановски (Дот); Александар
[Ацо] Јовановски (Прв лорд); Димче
Мешковски (Трет стражар / Острач);
Снежана Михајловиќ (Лејди Џејн);
Киро Николовски (Тејлор / Трет лорд);
Стево Спасовски (Дик); Крум Стојанов
(Лорд канцелар); Славчо Тасевски (Втор
стражар); Кирил Ќортошев (Хентон);
Благој Црвенков (Лорд Сенџон).

Премиера: 10.10.1966 година
Детска сцена

САМОИЛ

Автор: Пеѓа Милосављевиќ
Режисер: Љубиша Георгиевски
Превод од српски јазик: Јован Бошковски
Сценограф: Бранко Костовски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Витомир Павловски

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Трет војник); Шишман Ангеловски (Втор
војник) Кирчо Божиновски (Никола);
Тома Видов (Каменоделец); Нада Гешоска
(Агата); Димитар Гешоски (Дамјан);
Дарко Дамески (Ивец); Самоил Дуковски
(Арон); Живко Ивановски (Прв војник);

Александар [Ацо] Јовановски (Радомир);
Димче Мешковски (Четврти војник);
Снежана Михајловиќ; Стево Спасовски
(Елемаг); Славчо Тасевски (Никулица);
Кирил Ќортошев (Самоил); Благој
Црвенков (Богдан).

Премиера: 11.10.1966 година
Вечерна сцена

ТРОЈАНКИ

Автор: Жан Пол Сартр (според Еврипид)
Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценограф: Љубиша Георгиевски
Костимограф: Љубиша Георгиевски

Играат: Лилјана [Петковска] Баковиќ
(Елена); Лилјана Георгиевска (Атена
/ Касандра / Хор); Милица Стојанова
(Касандра); Нада Гешоска (Хекуба);
Димитар Гешоски (Менелај); Видосава
Грубач, Ленче [Иванова] Делова, Гордана
Деспотовиќ, Иванка Зенделска, Ангелина
[Василева] Иванова, Марија [Мара] Исаја,
Снежана Михајловиќ, Славица Николова,
Зоја Пејковска (Хор), Дарко Дамески
(Посејдон); Тодорка Кондова-Зафировска
(Андромаха); Димче Мешковски (Војник);
Кире Николовски (Војник); Слободан
Стојановски (Војник); Кирил Ќортошев
(Талтибиј).

Премиера: 14.12.1966 година
Вечерна сцена

КОЈ ЌЕ ГО СПАСИ ОРАЧОТ

Автор: Френк Гилрој
Режисер: Димитрие Османли

Превод: Богомил Ѓузел
Сценограф: Тома Владимирски
Костимограф: Јелена Патрногиќ
Композитор: Андреј Бељан

Играат: Лилјана Георгиевска (Хелен Коб); Дарко Дамески (Алберт Коб); Самоил Дуковски (Доктор); Марија [Мара] Исаја (Госпоѓа Дојл); Александар [Ацо] Јовановски (Лари Дојл); Димац Митковски (Момче); Стево Спасовски (Човек).

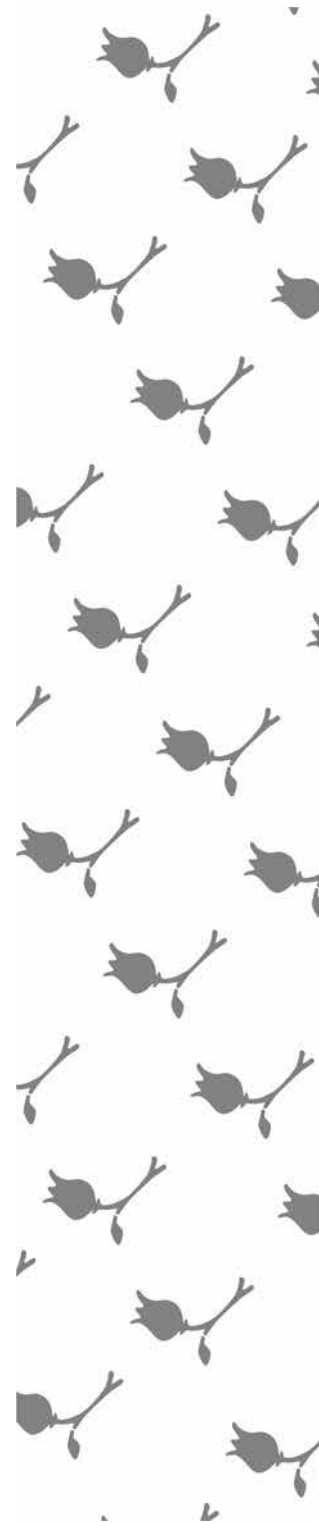
Премиера: 30.12.1966 година
Вечерна сцена

1967

ПОКОЈНИК

Автор: Бранслав Нушиќ
Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценографи: Гинтер Кубе и Љубиша Георгиевски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Витомир Павловски

Играат: Шишман Ангеловски (Протиќ); Тома Видов (Анта); Димитар Гешоски (Новаковиќ); Живко Ивановски (Шварц); Јован [Јон] Исаја (Ѓурик); Марија [Мара] Исаја (Ана); Тодорка Кондова-Зафировска (Рина); Томе Моловски (Миле); Крум Стојанов (Спасоје); Кирил Ќортошев (Павле Мариќ); Благој Црвенков (Агент).

Кон „Покојник“
(...) Режисерот Љубиша Георгиевски и сценографот Гинтер Кубе не лишија од задоволството да го видиме она што веќе толку пати сме го виделе, а покрај тоа пак го очекуваме. Овој пат ја изгубивме приликата да се увериме во добриот вкус со кој нашите стари знаеа да ги наместат своите интимни домашни одаи. Во *Покојник Љубиша Георгиевски* ги напушти домашниот амбиент и психологија. Вообичаените семејни сидови се заменети со општествени кулиси, новини низ кои се влегува или се отпаѓа од една поопшта човечка игра. Сценскиот простор е обликуван со карактерот на сценската визија и игра, ослободен од претензии и потреби да ја илустрира смислата на Нушиќевите ликови за уредувањето на нивните станови. Режисерот не се трудеше да ја илустрира епохата во некакви дамнешни карактери и пороци. И Георгиевски и Кубе тргнуваат од смислата на Нушиќевата комедија, со желба да ја толкуваат, а не да ја опишат. Тие не сакаа да ни покажат каков беше светот некогаш.

(*Полиџика*, Београд, 12.5.1967; Мухарем Первиќ: *Нушиќ без предрасуда* / превод цитиран според: Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 126)

Премиера: 28.2.1967 година
Вечерна сцена

Награди

» *Сиџеријино џозорје*, Нови Сад, (1967):
награда за најдобра претстава во целина; награда за најдобра режија; награда за најдобро актерско остварување за Крум Стојанов.

ГРТКО

Автор: Љубиша Ѓокиќ
Режисер: Сава Комненовиќ
Превод: Генади Болиновски
Сценограф: Трајче Јанчевски

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски;
Лилјана [Петковска] Баковиќ (Царица);
Кирчо Божиновски (Кесеграб); Тома Видов; Ленче [Иванова] Делова; Гордана Деспотовиќ; Самоил Дуковски (Гртко);
Јован [Јон] Исаја (Витез Кукавички);
Димче Мешковски (Педаче); Снежана Михајловиќ (Царица); Лилјана Георгиевска (Придружничка); Славица Николовска; Зоја Пејковска; Славчо Тасевски; Благој Црвенков (Витез Страв).

Премиера: 18.4.1967 година
Детска сцена

ТАНЦОТ НА ТРЕНДАФИЛИТЕ

Автор: Валери Петров
Режисер: Бојан Дановски
Превод: Гане Тодоровски

Сценограф: Мирко Петров
Костимограф: Мирко Петров
Композитор: Петар Ступел

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски (Партнер во прва љубовна двојка); Шишман Ангеловски (Партнер во трета љубовна двојка); Лилјана [Петковска] Баковиќ (Партнер во трета љубовна двојка); Кирчо Божиновски (Велосипедист); Лилјана Георгиевска, Видосава Грубач / Сабина Ајрула (Партнер во втора љубовна двојка); Дарко Дамески (Млад човек); Милица Стојанова (Чиновничка); Ленче [Иванова] Делова (Пијанистка); Гордана Деспотовиќ (Пријателка на млад човек); Самоил Дуковски (Сопругот); Иванка Зенделска (Сопруга); Александар [Ацо] Јовановски (Старец); Димче Мешковски (Студент); Снежана Михајловиќ (Љубовница); Стево Спасовски (Велосипедист); Славица Николовска (Партнер во прва љубовна двојка); Кире Николовски (Партнер во втора љубовна двојка); Зоја Пејковска (Пријателка на млад човек); Славчо Тасевски (Сосед); Васил Кортошев (Партнер во втората љубовна двојка); Драгољуб Апостолов, Ристо Краповски, Андон Пачиколев, Љупчо Самарџиски, Радосав Шутевски (Членови на оркестар).

Премиера: 16.3.1967 година
Вечерна сцена

ЗБОРОТ ДУПКА НЕ ПРАВИ

Автор: Жарко Петан

Режисер: Франци Крижај

Сценограф: Гинтер Кубе

Костимограф: Јелена Патрногиќ

Превод: Бистрица Миркуловска

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски;
Шишман Ангеловски; Лилјана
[Петковска] Баковиќ; Лилјана
Георгиевска; Нада Гешоска; Ленче
[Иванова] Делова; Јован [Јон] Исаја;
Марија [Мара] Исаја; Димче Мешковски;
Снежана Михајловиќ; Томе Моловски;
Славица Николова; Крум Стојанов; Васил
Ќортошев.

Премиера: 27.6.1967 година

Вечерна сцена

РОМУЛ ВЕЛИКИ

Автор: Фридрих Диренмат

Режисер: Вили Цанков

Превод: Сотир Гулевски и Бранко

Варошлија

Сценограф: Вили Цанков

Композитор: Ѓорѓи Нојаров

Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Дарко Дамески (Спурие
Тит Мама); Тома Видов (Ахил); Мите
Грозданов (Ротундо); Милица Стојанова
(Јулија); Лилјана [Петковска] Баковиќ

Кон „Танцот на трендафилите“
Уште на почетокот
да споменеме дека
одамна не сме биле
присутни на премиерна
претстава на која толку
й се ракоплескало.
Тоа покажува дека таа
проникнала во присутниот
гледач, ја напушта сцената
и станува негов иманентен
дел, зошто колку траеше
оваа сценска изведба,
како да продолжи и по
завршувањето, поздравена
со аплауз. (...) Текстот
на Валери Петров на
кого не му е битна
никаква категоризација
и определба на некој
драмски вид, претставува
драмско доживување
на еден свет доста
познат, но многу убаво
преточен низ еден
драмско-поетски јазик,
со сите негови заплети,
спротивречности на еден
свет полн со младешка
понесеност и вечна
љубов. Тоа најавгентично
го презентира преку
симболизација на
трендафилите што растат
во градината на Стариот.

(Културен живот,
Скопје, 1967; К.П. – Т.Ч.:
Ракојлескање на младосија)

Кон „Ромул Велики“ (...) Вили Цанков, режисер на оваа комедија, кој во Драмскиот театар настапи како гостин од Бугарија, очигледно е дека знаел што поставува и како треба да се приоѓа кон едно вакво дело и еден ваков автор. Тоа го сугерира и мошне карактеристичната негова изјава во која режисерот вели: „Ние може да го земеме од Диренмат она што ни се допаѓа“. По наше мислење, сигурноста што ја карактеризира оваа изјава е истовремено основниот белег на режисерската постапка на Вили Цанков во скопската изведба на *Ромул велики*. Ова се чувствува како во однос на Диренмат и неговиот текст, како и во однос на ансамблот кому му беше доверена оваа ни малку лесна задача, но која дисциплинирано па и амбициозно се зафати со оживување на Диренматовата горчлива комедија. Вили Цанков заслужува апсолутно признание. Ни се чини не ќе бидеме далеку од вистината ако речеме дека бевме сведоци како секој учесник во оваа изведба настојуваше буквално да се надрасне себеси и своите можности.

(Александар Алексиев, *Современост*; цитирано според: Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 132)(...)

(Реа); Гордана Деспотовиќ (Дете); Петар Гавриловски (Дете); Ацо Марковски (Дете); Нада Гешоска (Фосфорида); Шишман Ангеловски (Пирам); Јован [Јон] Исаја (Ромул); Кирчо Божиновски (Аполон); Симе Илиев (Втор гласник); Славица Марковска (Дете); Димитар Гешоски (Зенон); Лилјана Георгиевска (Сулфурида); Кирил Кортосев (Цезар Руф); Славчо Тасевски (Слуга на Аполон); Живко Ивановски (Готвач); Александар [Ацо] Јовановски (Емилијан); Самоил Дуковски (Филакс); Крум Стојанов (Одаокар); Димче Мешковски (Внук); Снежана Михајловиќ (Прислужничка); Владимир [Дади] Ангеловски (Прв гласник / Дете); Зоја Пејовска

(Прислужничка); Слободан Стојановски (Војник), Ѓорѓи Џабиров (Војник); Диме Синадиновски (Војник); Асан Селими (Војник).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски] Темелков, Илија Велевски, Радмила Златковиќ, Иван Ивановски, Урош Делов, Перо Марковски

Премиера: 14.11.1967 година
Вечерна сцена

ПАРТИТУРА ЗА ЕДЕН МИРОН

Автор: Коле Чашуле
Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценограф: Љубиша Георгиевски

Костимограф: Љубиша Георгиевски
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Крум Стојанов (Каин 1 и 2);
Шишман Ангеловски (Трон); Кирчо
Божиновски; Мите Грозданов (Мирон);
Самоил Дуковски; Симе Илиев; Тодорка
Кондова-Зафировска (Кирон); Димче
Синадиновски; Слободан Стојановски;
Славчо Тасевски; Ѓорѓи Џабировски.

Премиера: 5.12.1967 година
Вечерна сцена

Награди

» МЕСС, Сараево, (1968): *Златен лаворов
венец* за Мите Грозданов

ДВЕ ВРЧВИ ВОДА

Автор: Ада Греиданус
Режисер: Кирил Кортосев
Превод: Иван Ивановски
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Витомир Павловски
Кореограф: Итка Ивеља

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски (Ход
де Болд); Лилјана [Петковска] Баковиќ
(Симплина); Лилјана Георгиевска; Мите
Грозданов (Алфонс); Димче Мешковски
(Дофило); Благој Црвенков (Јорис)

Премиера: 28.12. 1967 година
Детска сцена

1968

КУЧЕНЦЕТО И МАЧЕНЦЕТО ДЕТЕКТИВИ

Автор: Георги Костов
Режисер: Георги Костов
Сценограф: Иван Јорданов
Куклар: Марин Јовов
Композитор: Петар Гулиметов

Играат: Сабина Ајрула (Водител / Второ
весникарче); Шишман Ангеловски
(Кученце); Кирчо Божиновски (Второ
еже); Видосава Грубач (Второ мече);
Иванка Зенделска (Зајчицата); Ангелина
[Василева] Иванова (Верверица);
Живко Ивановски (Прво еже); Симе
Илиев (Мече); Верче Михајлова (Прво
весникарче), Снежана Михајловиќ
(Глувче); Радица [Тасева] Поповска
(Маченце); Славчо Тасевски (Твор).

Премиера: 14.1.1968 година
Детска сцена

ГЕРМАНЦИ

Автор: Леон Кручковски
Режисер: Кажимјез Браун
Превод: Александар Алексијев
Асистент на режисерот: Миодраг Шаурек
Сценограф: Жежи Торончик
Костимограф: Жежи Торончик
Избор на музика: Станислав Павлук

Играат: Кирил Кортосев (Професор
Зоненбрун); Нада Гешоска (Берта);

Кон „Партитура за еден
Мирон“
Би сме рекле, Љубиша
Георгиевски, во ова
сценско дело, како и во
специфичната адаптација
на *Покојник*, покажува
своевидна особеност
на театарската игра. Тој
видливо оди да разбие
стандардни сценски
пропорции и шаблони и
се стреми да ги замени со
подруг сценски динамизам
и значење... Георгиевски и
овде настојува да спроведе
став дека артистот не е
само составка во односите
фиксиран во драмата,
туку дека, во исто време, е
свој внатрешен интегритет,
којшто ги доживува тие
врски со надворешниот
свет

(Нада Момировска,
Културен живој; цитирано
според Ристо Стефановски:
*30 години Драмски театар
Скопје*; Драмски театар,
Скопје 1976; стр. 122)

Кон „Немирната рудина“
(...) Режијата на Мирко
Стефановски, облечена
како и самата драма во
цврсто реалистично руво,
одеше кон тоа што потечно
и што поживотно верно
да го пренесе на сцена
текстот на Дракула. (...)
Речиси, сите артисти што
учествуваа во претставата
беа исправени пред мошне
тешки задачи. Најуспешен
беше Дарко Дамески во
улогата на Јанко и тоа
токму во последната
слика која нудеше и
најблагодарен материјал
за веристичка улога. (...)
Сценографијата на Гинтер
Кубе претставуваше една
од најубавите компоненти
на претставата.

(Нова Македонија, Скопје,
17.4.1968; Иван Мазов:
*Дракуловишо деби во
драматургијата*)(...)

Милица Стојанова (Рут); Ацо Јовановски,
Иванка Зенделска (Лизел); Мите
Грозданов (Јоахим Петрс); Дарко
Дамески (Копе); Димитар Гешоски; Крум
Стојанов / Живко Ивановски (Јуриш);
Марија [Мара] Исаја (Госпоѓа Соренсен);
Александар [Ацо] Јовановски (Вили);
Снежана Михајловиќ (Марика); Тома
Видов (Туртрел); Лилјана Георгиевска
(Фаншет); Јован [Јон] Исаја / Димче
Мешковски (Офицер на Вермахт); Самоил
Дуковски (Гефрајтер); Благој Црвенков
(Прв полициски службеник); Кирчо
Божиовски (Втор полициски службеник);
Спасе Палчевски (Дете еврејче);
Владимир Џабирски.

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Радмила Златковиќ, Илија
Велевски

Премиера: 9.2.1968 година
Вечерна сцена

ЗЕМЈА ВО КОЈА НЕ СЕ СТИГНУВА

Автор: Оливера Николова
Режисер: Душан Г. Наумовски
Сценограф: Гинтер Кубе
Костимограф: Елена Дончева
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Сабина Ајрула (Женски глас);
Владимир [Дадн] Ангеловски (Зоран);
Шишман Ангеловски (Заболекар /
Мајор); Лилјана [Петковска] Баковиќ
(Електроинсталатер); Тома Видов

(Милиционер); Лилјана Георгиевска
(Зорица); Димитар Гешоски (Машки глас);
Мите Грозданов (Емил); Видосава Грубач
(Мајка); Самоил Дуковски (Мајстор /
Адмирал); Ангелина [Василева] Иванова
(Артистка); Симе Илиев (Јонче); Димче
Мешковски (Михо); Вера Михајлова
(Најавувач); Томе Моловски (Ацо); Славчо
Тасевски (Математичар); Благој Црвенков
(Човек).

Премиера: 2.3.1968 година
Детска сцена

НЕМИРНАТА РУДИНА

Автор: Симон Дракул
Режисер: Мирко Стефановски
Сценограф: Гинтер Кубе
Костимограф: Елена Дончева
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Владимир [Дадн] Ангеловски
(Свездан); Шишман Ангеловски (Рамадан);
Димитар Гешоски (Командант); Мите
Грозданов (Прв партизан); Дарко
Дамески (Јанко); Александар [Ацо]
Јовановски (Исус); Димче Мешковски
(Втор партизан); Крум Стојанов (Рустем);
Милица Стојанова; Кирил Кортосев
(Ѓурчин).

Премиера: 7.4.1968 година
Вечерна сцена

ДОЖИВУВАЊАТА НА ТОМЧО ПАЛЧО

Автор: Јежи Заборовски

Режисер: Миодраг Шаурек

Сценограф: Трајчо Јанчевски

Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски (Раскажувач); Лилјана [Петковска] Баковиќ (Заспана кралица); Лилјана Георгиевска (Томчо Палчо); Видосава Грубач (Куче Чапек); Самоил Дуковски (Разбојник Матко); Живко Ивановски (Прв рицар); Славчо Тасевски (Втор рицар).

Премиера: 21.4.1968 година

Куклена сцена

КРОЈАЧ ЗА ДАМИ

Автор: Жорж Фејдо

Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска

Превод: Борис Вишински

Сценограф: Гинтер Кубе

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Избор на музика: Љубомир Бранѓолица

Кореограф: Итка Ивеља

Играат: Лилјана Георгиевска (Ивон); Димитар Гешоски (Обен); Ангелина [Василева] Иванова (Госпоѓа Ерблеј); Јован [Јон] Исаја (Етиен); Марија [Мара] Исаја (Помпонет); Александар [Ацо] Јовановски (Мулино); Тодорка Кондова-Зафировска (Госпоѓа Егривил); Снежана Михајловиќ (Сузана), Кирил Кртошев; Сабина Ајрула (Роза Вртиопашка);

Кон „Кројач за дами“ На сцената на скопскиот Драмски театар, *Кројач за дами* беше претстава како ретко која, весела и разиграна, дадена во еден здив. Веселите сцени непрекинато се сменуваат една по друга; слушавме и гледаме балет во стилот на парискиот кан-кан; имаше и успешни негови од страна на артистите кои посебно измамуваа смеење кај гледачите... Сè на сè првиот Фејдо на една од скопските сцени помина под знакот на едно задоцнето откривање на овој француски писател кој предизвика убаво интересирање кај скопската публика.

(Иван Мазов, *Нова Македонија*; цитирано според: Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 107)

Кон „Бегалка“
(...) Посебно место и
улога во јубилејната
изведба на ова дело
добила сценографијата
која со максимална
доза на инвентивност и
разиграност ја оствари
Димитар Кондовски, потоа
костимите на Рада Петрова,
музичките и играорните
точки. Со други зборови,
бил вложен максимален
напор да се добие жива и
допадлива изведба која не
возбуди со својата визуелна
и поетска осмисленост...
Втор мошне значаен
чинител за успехот на оваа
изведба е и адекватната
игра на артистите, односно
напорот за што поцелосно
стилско единство на сите
компоненти на изведбата
(...) Така со нескриена доза
на ентузијазам и почит
кон драмското творештво
на Васил Иљоски,
Драмскиот театар од Скопје
доследно го одбележи
четириесетгодишниот
јубилеј на *Бегалка*.

(*Современоси*, Скопје, бр.
9-10, ноември/декември
1967; Александар Алексиев:
Бегалка во јубилејно руво)

Премиера: 1.6.1968 година
Вечерна сцена

БАЛАДА ЗА ТИЛ ОЈЛЕНШПИГЕЛ

Автор: Гингер Вајзенборн
Режисер: Душан Г. Наумовски
Превод: Бранко Варошлија
Сценограф: Велизар Србљеновиќ
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Композитор: Војислав Костиќ

Играат: Шишман Ангеловски
(Господар); Кирчо Божиновски (Итрец);
Нада Гешоска (Помпана); Видосава
Грубач (Барбара); Дарко Дамески (Тил
Ојленшпигел); Ленче [Иванова] Делова
(Перце); Самоил Дуковски (Влечко);
Ангелина [Василева] Ивановска

(Каролина); Симе Илиев (Тел); Димче
Мешковски (Матијаш); Славчо Тасевски
(Хен); Благој Црвенков (Плашило).

Премиера: 27.9.1968 година
Вечерна сцена

БЕГАЛКА (обнова)

Автор: Васил Иљоски
Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска
Сценограф: Димитар Кондовски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Живко Фирфов

Играат: Шишман Ангеловски (Петко);
Кирчо Божиновски (Шишко); Самоил
Дуковски (Чауш); Димитар Гешоски
(Санко); Ацо Ѓорчев (Манас); Иванка

Зенделска (Евра); Ангелина [Василева] Иванова (Мирса); Живко Ивановски (Трпо); Крум Стојанов / Јован [Јон] Исаја (Аџи Трајко); Марија [Мара] Исаја (Велика); Александар [Аџо] Јовановски (Досе); Димче Мешковски (Санко / Трендо); Снежана Михајловиќ (Ленче); Стево Спасовски (Бошко); Милица Стојанова (Донка); Славчо Тасевски (Митре); Кирил Ќортошев; Благој Црвенков (Стојко).

Премиера: 11.10.1968 година
Вечерна сцена

ЛИСИСТРАТА

Автор: Аристофан
Режисер: Димитар Христов
Превод: Георги Сталев
Сценограф: Света Јовановиќ
Костимограф: Аленка Бартлова
Мимограф: Андрес Валдес
Композитор: Кирил Македонски

Играат: Тодорка Кондова-Зафировска (Лисистрата); Нада Гешоска (Лампито); Лилјана Георгиевска (Клеонике); Ленче [Иванова] Делова (Марина); Ангелина [Василева] Иванова (Теогреница / Трета жена); Крум Стојанов (Советник); Никола [Коле] Ангеловски (Кинеси); Александар [Аџо] Јовановски (Атинскиот пратеник); Кирил Ќортошев (Спартански пратеник); Марија [Мара] Исаја (Водач на женски хор); Димитар Гешоски (Водач на машки хор); Иванка Зенделска (Прва жена, Член

на женски хор); Видосава Грубач (Втора жена, Член на женски хор); Лилјана [Петковска] Баковиќ (Четврта жена, Член на женски хор); Сабина Ајрула, Снежана Михајловиќ (Женски хор); Владимир [Дади] Ангеловски, Шишман Ангеловски, Кирчо Божиновски, Тома Видов, Мите Грозданов, Самоил Дуковски, Живко Ивановски, Симе Илиев, Јован [Јон] Исаја, Димче Мешковски, Благој Црвенков, Славчо Тасевски, Стево Спасовски (Машки хор).

Техничка екипа: Илија Велевски, Томе Моловски, Снежана Бошнаковска

Премиера: 13.10.1968 година
Вечерна сцена

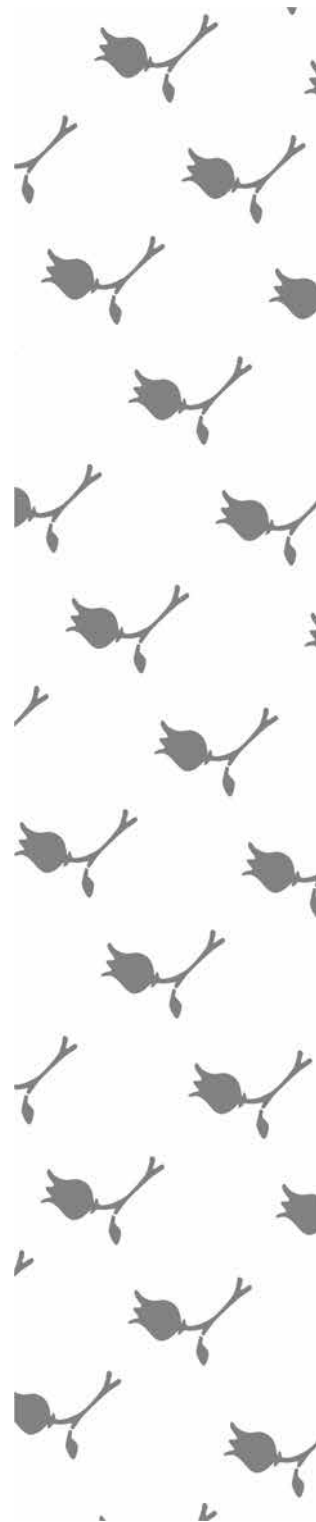
ЗЛАТОТО НА КРАЛОТ МЕГАМОН

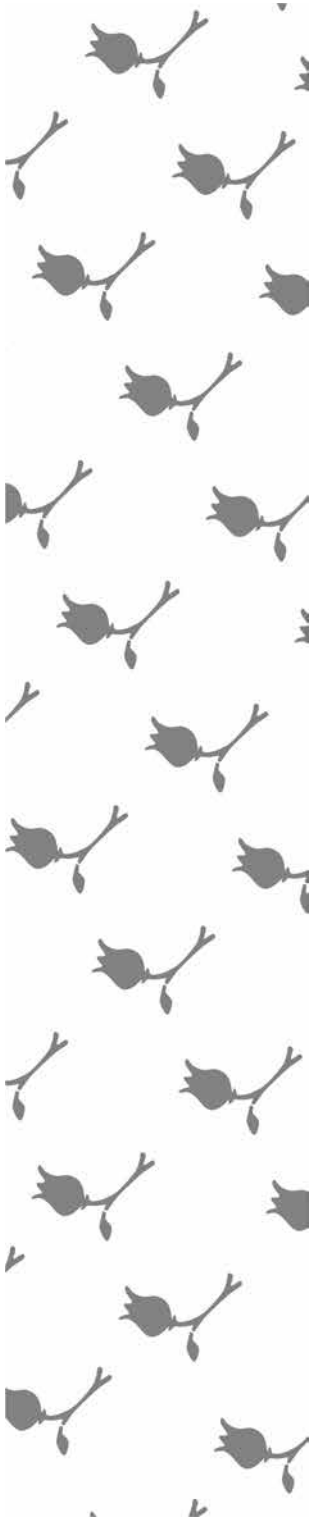
Автор: Јежи Калиба
Режисер: Миодраг Шаурек
Превод: Миодраг Шаурек
Сценограф и куклар: Таки Павловски

Играат: Славчо Тасевски; Самоил Дуковски (Селанец); Нада Гешовска (Раскажувач); Видосава Грубач (Зајачка); Димче Мешковски (Мегамон); Кирчо Божиновски (Златко); Симе Илиев (Глувче).

Техничка екипа: Ѓурко Стојанов и Радмила Златковиќ

Премиера: 8.12.1968 година
Куклена сцена

ДОЖИВУВАЊАТА НА ХРАБРИОТ ШИВАЧ

Автор: Егон Гинтер

Превод: Атанас Вангелов

Режисер: Кирил Ќортошев

Сценограф: Гинтер Кубе

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Композитор: Александар Џамбазов

Кореограф: Итка Ивеља

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски (Шивач); Никола [Коле] Ангеловски (Цар); Шишман Ангеловски (Трети цин); Киро Божиновски (Генерал Немеркајмусе); Тома Видов (Оружоносец); Ленче [Иванова] Делова (Принцеза); Самоил Дуковски (Прв цин); Ангелина [Василева] Иванова (Сосетка); Живко Ивановски (Генерал Јасумзадвас); Симе Илиев (Генерал Бес); Александар [Ацо] Јовановски (Оружоносец); Трпана Костова (Носорог); Перо Костовски (Шести војник); Димче Мешковски (Втор војник); Стево Спасовски (Прв војник), Магдалена Панчева (Дива свиња); Славчо Тасевски (Трет стражар); Ѓурко [Стојановски] Темелков (Четврти војник); Благој Црвенков (Втор цин); Ѓорѓи Џабирски (Петти војник).

Премиера: 29.12.1968 година
Детска сцена

1969

ПЕШТЕРА

Автор: Миле Неделковски

Режисер: Душко Родик

Сценограф: Глигор Чемерски

Костимограф: Зорица Тодорова-Младеновиќ

Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Сабина Ајрула (Олгица); Тома Видов (Максо); Нада Гешоска (Марга); Дарко Дамески (Симеон); Ленче [Иванова] Делова (Снежана); Стево Спасовски / Мите Грозданов (Сергеј); Милица Стојанова (Доктор Ковилковска); Кирил Ќортошев (Ватан).

Премиера: 8.2. 1969 година
Вечерна сцена

БУМЕРАНГ

Автор: Томе Арсовски

Режисер: Крум Стојанов

Сценограф: Гинтер Кубе

Костимограф: Елена Дончева

Композитор: Александар Џамбазов

Избор на музика: Андреј Бељан

Кореограф: Јован Пашти

Играат: Димитар Гешоски; Ангелина [Василева] Иванова (Марина); Марија [Мара] Исаја (Олга); Александар [Ацо] Јовановски (Јаков); Крум Стојанов (Марко); Зафир Хаџиманов (Тој); Анче Џамбазова (Таа); и учество на вокалната група на

инструменталниот квартет на Илија Пејковски.

Премиера: 27.2.1969 година

Вечерна сцена

БАЛАДА ЗА ЛУЗИТАНСКОТО СТРАШИЛО

Автор: Петер Вајс

Режисер: Владимир Милчин

Превод: Владимир Милчин

Препев на сонгови: Русомир Богдановски

Обработка на сонгови: Калиопа

Петрушевска

Сценограф: Гинтер Кубе

Костимограф: Владимир Милчин

Композитор: Бенг-Ари Валин

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски (Број 5); Никола [Коле] Ангеловски (Број 6); Мите Грозданов (Број 7); Лилјана Георгиевска (Број 4); Ленче [Иванова] Делова (Број 1); Димче Мешковски (Број 3); Милица Стојанова (Број 2).

Премиера: 22.3.1969 година

Вечерна сцена

ИТРАТА ЛИСИЦА

Автори: Ѓуревиќ и Грент

Режисер: Миодраг Шаурек

Превод: Тереза Прокопиевиќ-Шаурек

Сценограф: Таки Павловски

Композитор: Димитар Масевски

Избор на музика: Андреј Бељан

Кон „Балада за лузитанското страшило“ (...) Нашата цел во моментот е да го поздравиме ентузијазираниот настап на еден млад режисер кој си одбра и соодветна екипа, така што средбата со Питер Вајс во Скопје не можеме да ја третираме никако поинаку, освен како средба со младоста, со нејзините не мали дилеми, сосем разбирливата самоувереност, па и претенциозност, но и со нејзините непоматени идеали, со решеноста тие и да се остварат, овој пат преку сцената на еден театар сфатен како ефикасно средство за влијание и ангажирање. (...) Ако младот Владимир Милчин, а и оние чие појавување на професионалната театарска сцена ќе значи едно природно и нормално освежување на постојните кадри, најдат сила само да не приближат до пулсациите на нашата современост и тоа е чекор напред кој заслужува и признание и поддршка. А тоа ние се чини е една од посуштествените одлики на првиот професионален настап на Владимир Милчин.

(Современосѝ, Скопје, број 5, 1969; Александар Алексиев: *Питер Вајс: Балада за лузитанското страшило*)

Кон „Ветерот во гранките на Сасафра“
Со еден збор во *Ветерот во гранките на Сасафра* се присутни, речиси, сите елементи за една претстава, интересна за гледање, но и претстава која може да биде повод за едно подлабоко уметничко доживување. Режисерот од Љубљана, Жарко Петан, текстот на Обалдија ни го открива низ едно лесно и навидум неформално поигрување на сцената при што ни создава мошне интересни и психички солидно засновани ликови од една страна, и постигнува убав пародичен и сатиричен ефект од друга страна, што е причина во значајна мерка да ја почувствуваме и критичката жилка на делото.

(Иван Мазов, *Нова Македонија*, цитирано според: Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 70)

Кон „Макбет“
(...) Милица Стојанова веќе со години не сме ја виделе во ваква актерска форма, а не ќе претераме ако речеме дека поодамна на нашите сцени не сме виделе воопшто артистка што така снажно, уверливо и сугестивно ќе износи еден лик – како што е тоа случајот со интерпретацијата на леди Макбет. Ликот е извајан со сета полност на неговата психолошка

Играат: Лилјана [Петковска] Баковиќ (Девојче); Кирчо Божиновски (Зајак); Видосава Грубач (Гуска); Иванка Зенделска (Лисица); Снежана Михајловиќ; Славчо Тасевски (Еж).

Премиера: 6.4.1969 година
Куклена сцена

ВЕТЕРОТ ВО ГРАНКИТЕ НА САСАФРА

Автор: Рене Де Обалдија
Режисер: Жарко Петан
Превод: Бранко Варошлија
Сценограф: Света Јовановиќ
Композитор: Урбан Кодер
Кореограф: Итка Ивеља

Играат: Лилјана Георгиевска (Мирјам); Нада Гешоска (Каролина); Димитар Гешоски (Еребичино око / Рисово око); Дарко Дамески (Карлос); Ленче [Иванова] Делова (Памела); Александар [Ацо] Јовановски (Вилијам Батлер); Стево Спасовски (Том); Кирил Кртошев (Џон Емри Рокфелер).

Премиера: 30.5.1969 година
Вечерна сцена

МАКБЕТ

Автор: Вилијам Шекспир
Режисер: Герет Морган
Превод: Богомил Ѓузел
Сценограф: Ан Кертис
Костимограф: Дерек Олдфилд

Играат: Милица Стојанова (Леди Макбет); Сабина Ајрула (Втора дворска дама); Владимир [Дади] Ангеловски (Доналбеј); Никола [Коле] Ангеловски (Малком); Шишман Ангеловски (Сејтон); Кирчо Божиновски (Енгас); Тома Видов (Вратар); Лилјана Георгиевска (Лејди Мекдаф); Нада Гешоска (Прва дворска дама); Димитар Гешоски (Шкотски доктор); Дарко Дамески (Мекдаф / Капетан кој крвари); Симеон Дамески (Момче); Ленче [Иванова] Делова (Трета дворска дама); Самоил Дуковски (Флин); Ацо Ѓорчев (Втор Убиец); Иванка Зенделска (Прва вештица); Ангелина [Василева] Иванова (Втора вештица); Живко Ивановски (Старец); Јован [Јон] Исаја (Рос); Марија [Мара] Исаја (Трета вештица); Александар [Ацо] Јовановски (Данкан / Прв убиец); Ненад Милосављевиќ (Ленокс); Томе Моловски (Ментите); Кирил Псалтиров (Котнис); Стево Спасовски (Млади Сиворд); Крум Стојанов (Банко); Славчо Тасевски (Англиски доктор); Кирил Кртошев (Макбет); Благој Црвенков (Пехарник).

Премиера: 14.10.1969 година
Вечерна сцена

МАЧОР ВО ЧИЗМИ

Автор: Саша Маркус (според Шарл Перо)
Режисер: Кирил Кртошев
Превод: Саша Маркус
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Јелена Патрногиќ

Избор на музика: Витомир Павловски
Кореограф: Итка Ивельа

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Мачорот Марко); Стево Спасовски
(Златко); Кирчо Божиновски; Ленче
[Иванова] Делова (Овчарче); Самоил
Дуковски (Лутко); Тома Видов (Дедо);
Лилјана Георгиевска (Баба); Петар
Гавриловски (Овчар); Шишман
Ангеловски (Крал); Снежана Михајловиќ
(Принцеза); Трпана Костова (Дворска
дама); Благој Црвенков (Прв разбојник);
Живко Ивановски (Втор разбојник);
Симе Илиев (Писар); Ѓурко [Стојановски]
Темелков (Стражар); Ѓорѓи Џабирски
(Стражар); Магдалена Панчева (Паж)

Техничка екипа: Томе Моловски,
Снежана Бошнаковска и Илија
Василевски

Премиера: 6.11.1969 година
Детска сцена

структура, а средствата
со кои е постигнато тоа се
навистина разновидни
и секогаш адекватни со
носечките тенденции
во сфаќањето на ликот.
Милица Стојанова соумева
да ја сочува метричката
фактура на стихот, а
наедно низ неа сигурно
да ги држи и неговите
мисловни дијапазони и
психолошките простори
на ликот и на авторовата
идеја.

(Млад борец, Скопје,
20.10.1969; Бранко
Варошлија: Висјински
настиан)

1971 - Богунемили

1970

ЗАСПАНАТА СВЕЗДИЧКА

Автор: Фране [Јежек] Милчински

Режисер: Миодраг Шаурек

Сценограф: Илија Велевски

Избор на музика: Андреј Бељан

Превод: Тереза Прокоповиќ-Шаурек

Играат: Лилјана Георгиевска

(Раскажувач); Снежана Михајловиќ

(Прва свездичка); Видосава Грубач

(Втора свездичка); Сабина Ајрула (Трета

свездичка); Кирчо Божиновски (Опашеста

комета / Втор надвикувач); Самоил

Дуковски (Месечко); Лилјана [Петковска]

Баковиќ (Заспаната свездичка); Славчо

Тасевски (Сладоледџија); Димче

Мешковски (Разбојникот Цеферини);

Благој Црвенков (Прв надвикувач);

Живко Ивановски (Астролог); Шишман

Ангеловски (Инкасант).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]

Темелков, Радмила Златковиќ

Премиера: 3.1.1970 година

Куклена сцена

ПЕПЕЛАШКА ПО ИМЕ ЛУЦИЈА

Автор: Антони Ходек

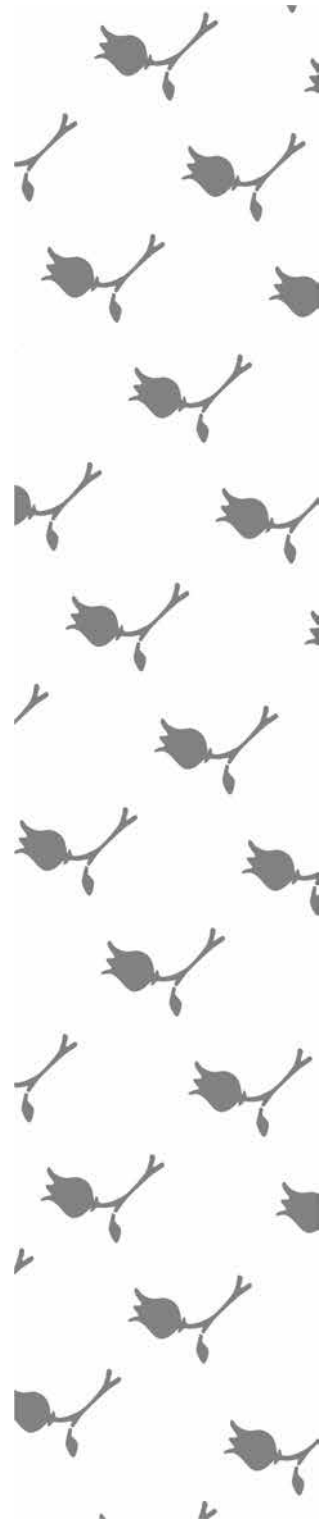
Режисер: Душан Наумовски

Сценограф: Трајче Јанчевски

Костимограф: Зорица Тодоровска

Избор на музика: Андреј Бељан

Превод: Владимир Милчин

Кон „Адам и Ева и Јов“
(...) Љубиша Георгиевски
зафаќајќи се со
реализацијата на овие
две едночинки... и овој
пат практично ги фрли
гледачите на два спротивни
пола. Едни ги поддржуваат
неговите екстравагантности
и егзебиции, други го
осудуваат збунети или
навредени. (...) Меѓутоа,
независно од сите овие
забелешки останува
непобитен факт дека
Љубиша Георгиевски
заедно со сите отпадоци
знае да исфрли на
површина и dostatно
количество драгоцен
руда. Содржано е тоа во
неговиот перманентен
немир и љубопитство, во
неговиот напор да војува
со конвенционалноста, да
предизвикува и дразни
иако тоа често го прави
и на сопствена штета.
(...) Крум Стојанов како
стариот и премудар бог и
Јон Исаја како негов рогат
пријател не возбудија со
невообичаено изразената
смисла за продуховено
пародирање. Дарко Дамески
како Адам и Лилјана
Георгиевска како Ева
суптилно ги вајаа овие два
лика уште еднаш убедливо
покажувајќи ни ја својата
недвосмислена сигурност,
па дури и супериорност. За
нас пријатно изненадување
претставуваше и настапот
на младиот Ненад
Милосавлевиќ кој за првпат
го видовме соочен со една
ретко одговорна задача.

(Современост, Скопје,
број 4, 1970; Александар

Играат: Владимир [Дуди] Ангеловски
(Принц); Тома Видов (Дедо); Лилјана
Георгиевска (Анабела); Ленче [Иванова]
Делова (Луција); Ацо Ѓорчев (Директор);
Иванка Зенделска (Баба); Ангелина
[Василева] Иванова (Пејачка); Марија
[Мара] Исаја (Главна собарка); Димче
Мешковски (Преведувач); Ненад
Милосавлевиќ (Окце); Снежана
Михајловиќ (Скротителка); Стево
Спасовски (Убиец); Мирослав Чоневски
(Полип Урсула).

Премиера: 14.1.1970 година
Детска сцена

АДАМ И ЕВА И ЈОВ

Автор: Богомил Ѓузел

Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценограф: Љубиша Георгиевски
Костимограф: Љубиша Георгиевски
Играат: Шишман Ангеловски; Пана
Богоевски (Стражар); Тома Видов (Прв
ангел); Лилјана Георгиевска (Ева); Дарко
Дамески (Адам); Ацо Ѓорчев (Втор ангел);
Живко Ивановски (Трет ангел); Ванчо
Икономов (Стражар); Јован [Јон] Исаја
(Ѓавол); Борче Јанчевски (Стражар);
Ненад Милосавлевиќ (Каин / Јов); Крум
Стојанов (Бог).

Премиера: 28.2.1970 година
Вечерна сцена

Награди

» Стеријино јозорје, Нови Сад, (1970):

Крум Стојанов - награда за најдобро актерско остварување.

ПАНТАГЛЕЗ

Автор: Мишел де Гелдерод
Режисер: Владимир Милчин
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Зорица Тодоровска
Композитор: Ристо Аврамовски
Превод: Најден Настев

Играат: Душко Анастасов (Поротник / Келнер); Пане Богоевски (Поротник / Келнер); Владимир [Дади] Ангеловски (Лекидам); Шишман Ангеловски; Кирчо Божиновски (Важен адвокат); Ацо Видев (Поротник / Келнер); Димитар Гешоски (Позон); Дарко Дамески (Иноченти); Самоил Дуковски (Генералисимус); Ацо Ѓорчев (Мак-Бум), Симе Илиев (Прв војник); Александар [Ацо] Јовановски (Пантаглез); Димче Мешковски (Бам-Бухал), Томе Моловски (Помошник директор); Стево Спасовски (Офицер); Борче Стамакиков (Поротник / Келнер); Милица Стојанова (Рашел); Славчо Тасевски (Втор војник); Благој Црвенков (Брегол).

Премиера: 28.3.1970 година
Вечерна сцена

ОСКАР

Автор: Клод Мание
Режисер: Љубиша Георгиевски

Сценограф: Гинтер Кубе
Костимограф: Љубиша Георгиевски
Превод: Љубиша Георгиевски

Играат: Сабина Ајрула (Бернадета); Владимир [Дади] Ангеловски (Оскар); Лилјана Георгиевска (Жаклина); Дарко Дамески (Кристијан Мартен); Ацо Ѓорчев (Бертран Барније); Ангелина [Василева] Иванова (Шарлота); Марија [Мара] Исаја (Госпоѓа Барније); Ненад Милосавлевиќ (Филип); Снежана Михајловиќ (Колета); Томе Моловски (Игор).

Премиера: 20.5.1970 година
Вечерна сцена

ЧАША ВОДА

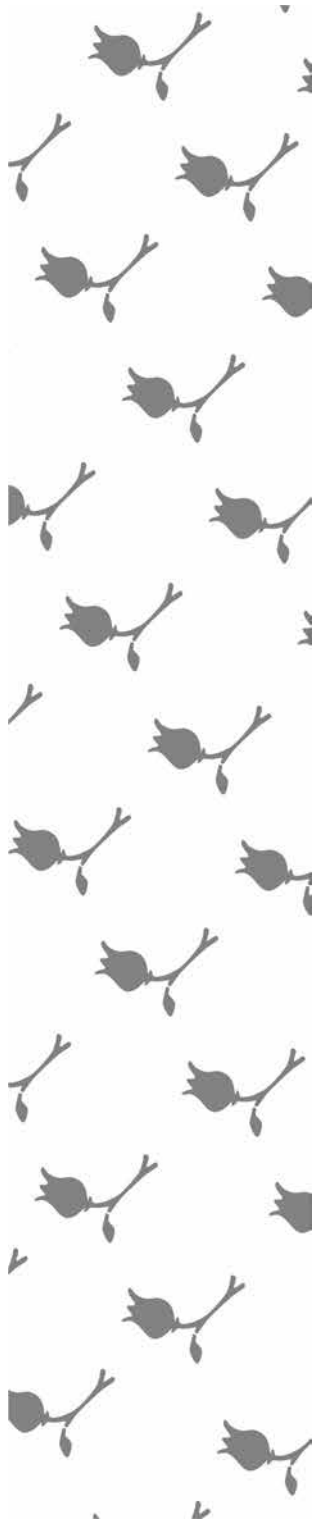
Автор: Ежен Скриб
Режисер: Мјечеслав Горкиевич
Сценограф: Бранко Костовски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Ана Клима
Превод: Маријана Јовановска

Играат: Тодорка Кондова-Зафировска (Кралицата Ана); Нада Гешоска (Грофицата Марлборо); Јован [Јон] Исаја (Хенри Д'Сен Жан, виконт Д'Болинброк); Стево Спасовски (Машам, офицер во кралската гарда); Славчо Тасевски (Маркизот Д'Торси); Кирчо Божиновски (Томсон); Лилјана [Петковска] Баковиќ (Абигела); Сабина Ајрула / Снежана Михајловиќ / Видосава Грубач (Дворска придружничка).

Алексиев: *Боѓомил Ѓузел - две еднотинки*

Кон „Пантаглез“ (..) Меѓутоа, Владимир Милчин покажа дека умее да ја држи в раце сложената оркестрација на една квалитетна театарска изведба, па дури и ги втисна и своите индивидуални белези во неа. Нив ги препознаваме во темпераментното потцртување на клучните пунктови на ова дело, во форсирањето на подбивката што граничи дури и со гротеска. Покрај ова Владимир Милчин овозможи да се соочиме и со неколку сериозни актерски креации што инаку не е многу чест случај кај нас. Овде во прв ред би го издвоиле Ацо Јовановски, кој успешно се носеше со својот Пантаглез и тоа во рамките на една мошне широка скала на најразлични расположенија и ситуации. Димитар Гешоски како Позон остави исто така силен впечаток. На слично ниво беа и ликовите што ги остварија Дарко Дамески и Милица Стојанова. За нас пријатно изненадување претставуваше и улогата што ја реализира Ацо Ѓорчев како генералот Мак Бум.

(Александар Алексиев, *Современост*; цитирано според: Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 121)

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Радмила
Златковиќ

Премиера: 31.5.1970 година
Вечерна сцена

ВОЛШЕБНИКОТ ОД ОЗ

Автор: Војмил Рабадан (според Франк
Баум)
Режисер: Димитар Христов
Сценограф: Гинтер Кубе
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Димитар Масевски
Избор на музика: Ана Клима
Кореограф: Ѓорѓи Македонски
Превод: Миле Неделковски
Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Плашило); Шишман Ангеловски (Гудвин);
Ленче [Иванова] Делова (Ели); Самоил
Дуковски (Дрвар); Иванка Зенделска
(Гнасна вештица / Самовила Зеленка);
Живко Ивановски (Човече); Симе Илиев
(Лав).

Премиера: 16.6.1970 година
Детска сцена

СОЈУЗ НА ЛАЖНИТЕ СВЕТЦИ (ИЛИ МОЛИЕР)

Автор: Саша Маркус (според Михаил
Афансиевич Булгаков)
Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска
Сценограф: Панче Минов
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Ана Клима
Превод: Саша Маркус

Играат: Димитар Гешоски (Жан); Нада
Гешоска (Мадлена Бежар); Лилјана
Георгиевска (Арманда Бежар); Никола
[Коле] Ангеловски (Шарл); Тома Видов
(Бутон); Ацо Ѓорчев (Луј Велики); Крум
Стојанов (Де Шарон); Стево Спасовски
(Едноокиот мускетар); Димче Мешковски
(Захарие Маурон); Владимир [Дади]
Ангеловски (Праведниот чевлар); Јован
[Јон] Исаја (Брат верност); Шишман
Ангеловски (Брат сила); Видосава Грубач
(Мариета Ривал); Самоил Дуковски
(Маркиз Де Лесак); Иванка Зенделска
(Непознатата дама); Благој Црвенков (Ди
Круази); Кирчо Божиновски (Шарлатан);
Снежана Михајловиќ (Дворска дама);
Славчо Тасевски (Прв актер); Симе Илиев
(Втор актер); Живко Јовановски (Суфлер).

Техничка екипа: Томе Моловски,
Снежана Бошнаковска, Илија Велевски

Премиера: 14.10.1970 година
Вечерна сцена

1971

НАЖАЛЕНА ФАМИЛИЈА

Автор: Бранислав Нушиќ
Режисер: Димитар Станковски
Сценограф: Панче Минов
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Живка Божиновска
Превод: Илија Милчин
Играат: Крум Стојанов (Агатон
Арсиќ); Димитар Гешоски (Танасије

Димитријевиќ); Ненад Милосавлевиќ (Прока Пуриќ); Дарко Дамески (Трифун Спасиќ); Александар [Ацо] Јовановски (Мика Станимировиќ); Мите Грозданов (Доктор Петровиќ); Лилјана Георгиевска (Симка); Нада Гешоска (Гина); Ленче [Иванова] Делова (Вида); Милица Стојанова (Сарка); Сабина Ајрула (Даница).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски] Темелков, Илија Велевски и Радмила Златковиќ

Премиера: 6.1.1971 година
Вечерна сцена

БОГУНЕМИЛИ

Автор: Петре М. Андреевски

Режисер: Душко Наумовски

Сценограф: Бранко Костовски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Композитор: Властимир Николовски

Играат: Димитар Гешоски (Апостол); Мите Грозданов (Стотник); Милица Стојанова (Пустија); Дарко Дамески (Кипријан); Јован [Јон] Исаја (Свештеник); Ацо Ѓорчев (Прв селанец); Александар [Ацо] Јовановски (Втор селанец); Сабина Ајрула (Прва селанка); Тодорка Кондова-Зафировска (Втора селанка); Нада Гешоска (Прва жена); Марија [Мара] Исаја (Втора жена); Стево Спасовски (Стражар);

Живко Јовановски (Прв мртовец);
Шишман Ангеловски (Втор мртовец);
Снежана Михајловиќ, Видосава Грубач,
Ангелина [Василева] Иванова (Селанки);
Димитар Станковски, Благој Црвенков
(Селани); Мано Манов (Стражар).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски и Радмила
Златковиќ

Премиера: 27.2.1971 година
Вечерна сцена

ПЕДАЧЕ

Автор: Љубиша Ѓокиќ
Режисер: Љубиша Ѓокиќ
Сценограф: Душан Ристиќ

Костимограф: Душан Ристиќ
Композитор: Томе Зографски
Превод: Сотир Гулевски

Играат: Самоил Дуковски (Раскажувач
/ Страшило); Иванка Зенделска
(Мајка); Ленче [Иванова] Делова
(Педаче малечко); Стево Спасовски
(Педаче големо); Ненад Милосавлевиќ
(Добрунко); Никола [Коле] Ангеловски
(Каралко); Славчо Тасевски (Стогодин);
Лилјана Георгиевска (Царица); Лилјана
[Петковска] Баковиќ (Дивна); Симе Илиев
(Фуфло); Кирчо Божиновски (Свездан);
Димче Мешковски (Гртко); Ѓурко
[Стојановски] Темелков (Прв стражар);
Мирослав Чоневски (Втор стражар);
Јабланка Славковиќ (Прва русалка);

1971 - Владимир и Косара

Благица Јандревска (Втор русалка);
Виолета Кокиновска (Трета русалка);
Сабина Ајрула (Русалка); Мано Манов
(Прв дворјанин); Лазар Глигоровски (Втор
дворјанин); Ацо Марковски (Паж).

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија
Велевски, Снежана Бошнаковска

Премиера: 14.2.1971 година
Детска сцена

КЛИСАРОТ (монодрама)

Автор: Марин Сореску

Режисер: Љубиша Георгиевски

Сценограф: Љубиша Георгиевски

Костимограф: Љубиша Георгиевски

Избор на музика: Крум Стојанов

Превод: Љубиша Георгиевски

Играат: Крум Стојанов

Премиера: 28.3.1971 година
Мала сцена

ВЛАДИМИР И КОСАРА

Автор: Стеван Таневски

Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска

Сценограф: Димитар Кондовски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Композитор: Томислав Зографски

Играат: Сабина Ајрула (Ирина); Владимир
[Дади] Ангеловски (Прв убиец); Никола
[Коле] Ангеловски / Стево Спасовски
(Владимир); Шишман Ангеловски (Втор
свештеник); Тома Видов (Стотник);
Лилјана Георгиевска (Мирослава);
Димитар Гешоски (Богдан); Мите

Грозданов (Радомир); Видосава Грубач
(Керка на унгарски крал); Дарко Дамески
(Самоил); Самоил Дуковски (Георгие);
Ацо Ѓорчев (Втор убиец); Марија [Мара]
Исаја (Агата); Димче Мешковски (Ашол);
Ненад Милосавлевиќ (Стражар-гласник);
Снежана Михајловиќ / Снежана Стамеска
(Косара); Томе Моловски (Војник); Славчо
Тасевски (Трет свештеник); Милица
Стојанова (Марија); Благој Црвенков (Прв
свештеник).

Премиера: 8.5.1971 година
Вечерна сцена

ЦРНА КОМЕДИЈА

Автор: Питер Шефер

Режисер: Васил Кртошев

Сценограф: Бранко Костовски

Костимограф: Ѓорѓи Здравев

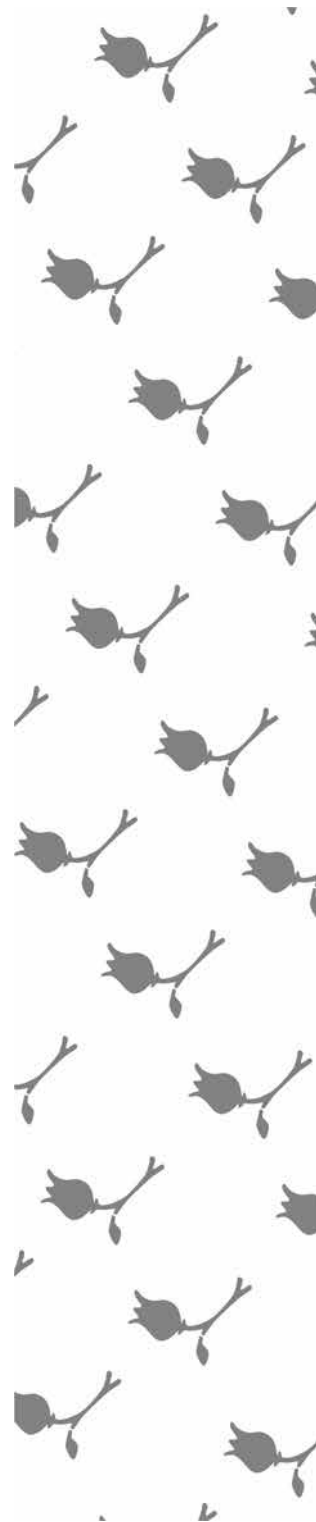
Избор на музика: Михаил Бошковски

Превод: Маргарита Маленкова

Играат: Драги Костовски (Арчибалд
Милер); Снежана Стамеска (Керол
Милкит); Милица Стојанова (Госпоѓица
Фернивал); Димитар Гешоски (Полковник
Мелкит); Александар [Ацо] Јовановски
(Харолд Горинц); Ацо Ѓорчев (Шупанциг);
Сабина Ајрула (Клеа); Самоил Дуковски
(Георг Бембергер).

Техничка екипа: Томе Миловски, Илија
Велевски, Снежана Бошнаковска

Премиера: 14.11.1971 година
Вечерна сцена

Кон „Што виде собарот“
(...) За првпат пред
скопската публика во
една од водечките ролји
настапи младиот артист
Мето Јовановски. Веднаш е
воочливо – Драмски театар
се здоби со еден актер
што поседува вонредна
пластика изработена и
култивирана на завидно
ниво, актер кој со леснина
навлегува во нијансите на
текстот. (...) Ацо Ѓорчев во
улогата на д-р Прентис ја
оствари, се чини, својата
најуспешна интерпретација
откако игра на сцената
на Драмскиот театар.
Неговиот лик, иако
поробен од барањата на
режисерот, на моменти
во пооделни сцени, беше
најблиску до авторот,
до остроото сечило на
неговата мисла. Пријатно
не изненади Снежана
Михајловиќ, покажувајќи
овој пат еден убав регистар
од изразни можности кои,
ако се користат и со тоа
ако се усовршуваат, може
наскоро да ни презентира
една артистка што ќе биде
во состојба да одговори
и на посложени сценски
задачи.

(Бранко Варошлија, Нова
Македонија; цитирано
според Ристо Стефановски:
30 години Драмски театар
Скопје; Драмски театар,
Скопје 1976; стр. 161)(...)

ШТО ВИДЕ СОБАРОТ

Автор: Џо Ортон

Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска

Сценограф: Гинтер Кубе

Избор на музика: Михаил Бошковски

Превод: Таска Дубровска

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Николас Бекет); Лилјана Георгијевска
(Госпоѓа Прентис); Ацо Ѓорчев (Доктор
Прентис); Мето Јовановски (Доктор Ранс);
Снежана Михајловиќ (Џералдин Баркли);
Стево Спасовски (Водник Меч).

Премиера: 5.12.1971 година

Вечерна сцена

БОЛЕН ДОЈЧИН

Автор: Георги Сталев

Режисер: Димитар Станковски

Сценограф: Владимир Георгиевски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Кореограф: Благојче Филиповски

Играат: Марин Бабиќ, Лилјана
Георгиевска (Ангелина); Мите Грозданов
(Црна Арапина); Дарко Дамески (Болен
Дојчин); Мето Јовановски (Плетикоса
Павле); Ненад Милосавлевиќ (Митре
Поморјаче); Благој Чоревски (Умер бег).

Премиера: 30.12.1971 година

Мала и експериментална сцена

Награди

» МЕСС, Сараево, (1971): Георги Сталев
- *Златен ловоров венец* за најдобар
текст

1972

СВАДБА

Автор: Васил Иљоски

Режисер: Димитрие Османли

Сценограф: Панче Минов

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Композитор: Александар Џамбазов

Играат: Благој Чоревски / Стево
Спасовски (Дарко); Ненад Милосавлевиќ
(Коле); Снежана Стамеска / Мајда Тушар
(Злата); Милица Стојанова (Маре); Јован
[Јон] Исаја (Андон Таџуров); Марија
[Мара] Исаја / Нада Гешоска (Ветка);
Марин Бабиќ / Стево Спасовски (Стевче);
Димитар Гешоски (Панко Козарко);
Иванка Зенделска (Стојна); Ангелина
[Василева] Иванова (Костадинка);
Славица Николовска (Цвета); Лилјана
Георгиевска (Мица); Шишман Ангеловски
(Полициски писар); Самоил Дуковски
(Чиновник); Славчо Тасевски (Руски
емигрант); Кирчо Божиновски (Млад
трговец); Димче Мешковски (Преостанат
бег); Мето Јовановски (Тодор); Симе
Илиев (Перо); Благој Црвенков (Доне).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]

Темелков, Илија Велевски, Радмила
Златковиќ

Премиера: 5.2.1972 година

Вечерна сцена

ЗАДРЖЛИВИОТ ПОДЕМ НА АРТУРО УИ

Автор: Бертолт Брехт

Режисер: Мјечислав Ѓуркиевич

Сценограф: Мјечислав Ѓуркиевич

Костимограф: Мјечислав Ѓуркиевич

Кореограф: Петар Хосала

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски (Младиот Догсбору / Ина); Марин Бабиќ (Бранител); Лилјана Георгиевска (Бети Далфит); Мите Грозданов (Артуро Уи); Самоил Дуковски (О'Кејси / Судија); Симе Илиев (Тед Пар); Александар [Ацо] Јовановски (Клерк); Драги Костоски (Најавувач); Славица Николовска (Слугата на Догсбору), Димитар Станковски (Бачер); Славчо Тасевски (Игнацие Далфит); Благој Чоревски (Ернесто Рома);

Сабина Ајрула (Докдејзи); Шишман Ангеловски (Шит); Кирчо Божиновски (Хук / Слуга на Догсбору); Димитар Гешоски (Флејк); Видосава Грубач (Жена од улица); Ацо Ѓорчев (Емануел Гири); Јован [Јон] Исаја (Артист); Мето Јовановски (Боул); Димче Мешковски (Стар господин); Ненад Милосавлевиќ (Обвинител); Стево Спасовски (Гафл); Крум Стојанов (Џузепе Џивола); Живко Ивановски (Фиш); Ѓурко [Стојановски] Темелков (Војник); Благој Црвенков.

Премиера: 25.3.1972 година

Вечерна сцена

Кон „Болен Дојчин“
Инспириран од народната песна за Болен Дојчин, Георги Сталев ја напиша драмата за смртта на солунскиот јунак Болен Дојчин. Разбивајќи ја легендата за Болен Дојчин во парампарчиња, Сталев ја напиша драмската парабела за совеста на Дојчин, кој пред смртта се потсетува на сите злостори што мораше да ги стори борејќи се против злото. Дојчин не може да „умре во мир“, како се вели во народната песна, и Сталев врз тоа ја гради својата драмска поема... Дојчин се пресметува со себе и со светот – злото што светот му го нанесе го разоруваше – пеколот од светот се пресели во Дојчин. Во споменикот, во кој на крајот го засидуваат, Дојчин ја вградува не само својата бунтовност туку и суровоста на светот што го опкружуваше.

(Ж. Јовановиќ, *Вечерње новости*; цитирано според: Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 65)

НИШТО

Автор: Артур Копит („Камерна музика“)

Режисер: Слободан Унковски

Избор на музика: Михаил Бошковски

Драматург: Горан Стефановски

Сценограф: Колективна работа

Костимограф: Колективна работа

Играат: Лилјана [Петковска] Баковиќ (Жената во сафари алишта); Лилјана Георгијевска (Жената со дрвен чекан); Видосава Грубач (Жената во облека на шпанска кралица); Ленче [Иванова] Делова / Сабина Ајрула (Жената во авијатичарска облека); Славица Николовска (Девојката во просирен фустан); Снежана Стамеска (Жена со бележник); Милица Стојанова (Жената која пушта плочи); Мето Јовановски (Човекот во бело).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски] Темелков, Радмила Златковиќ, Горан Стефановски

Премиера: 18.5.1972 година

Мала и експериментална сцена

Награди

» МЕСС, Сараево, (1972): *Злајшен ловоров венец* за колективна игра и хармонизација на сите елементи на сценскиот израз

СКРИЕНАТА ШАПКА И ПРАЗНИКОТ НА ПРАВДАТА

Автор: Теодор Мазлиу

Режисер: Љубиша Георгиевски

Сценограф: Љубиша Георгиевски

Превод: Љубиша Георгиевски

Музика: Михаил Бошковски

Играат: Нада Гешоска (Мајка на Деметар / Јулијана); Мето Јовановски (Варга); Крум Стојанов (Пријател на Деметар / Немиш); Мите Грозданов (Деметар); Снежана Стамеска (Балерина / Аполонија).

Премиера: 21.7.1972 година

Мала и експериментална сцена

МУСТАКИТЕ НА ГЕНЕРАЛОТ РОКОКАЈКО

Автор: Ристо Давчевски

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Сценограф: Владимир Георгиевски

Костимограф: Зорица Тодорова-Младеновиќ

Композитор: Александар Џамбазов

Избор на музика: Милка Герасимова

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски (Опачко); Никола [Коле] Ангеловски (Гласник); Петар Арсовски (Сплетко); Кирчо Божиновски (Дебелчо); Гоце Влахов (Ветропир); Симе Илиев (Светицри); Димче Мешковски (Прв војник); Славица Николовска; Кире Печијаревски; Стево Спасовски (Зајко Рококајко); Ѓурко [Стојановски] Темелков (Втор војник).

Премиера: 26.11.1972 година
Детска сцена

МАЈКА

Автор: Станислав Игнаци Виткијевич
Режисер: Петар Димоски
Сценограф: Панче Минов
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Михаил Бошковски
Превод: Миле Неделковски

Играат: Тодорка Кондова Зафировска
(Јањина Венгожевска); Мите Грозданов
(Леон Венгожевски); Лилјана Георгиевска
(Зофја Плејтус); Јован [Јон] Исаја
(Аполинари Плејтус); Ацо Ѓорчев (Антон
Мурдел); Сабина Ајрула (Луцин Бер);

Александар [Ацо] Јовановски (Војцех Де
Покорија); Марин Бабиќ (Непознат млад
човек); Марија [Мара] Исаја (Дорога).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Радмила
Златковиќ

Премиера: 6.12.1972 година
Мала и експериментална сцена

Кон „Хамлет од Долно
Гаштани“
(...) Во претставата нема
актерско остварување
што може да биде
оценето како слабо.
Главната машка ролја...
му е доверена на Илија
Џувалековски (во која) го
презентира својот широк
дијапазон на актерски
можности... Димитар
Гешоски успеа да оствари
еден впечатлив лик...
природен и ненаметлив...
Крум Стојанов... направил
вистинска студија на
примитивен полтрон...
Милица Стојанова... прави
незаборавна сцена... кога
себе си се доживува како
кралицата Гертруда... За
Драги Костовски во улогата
на учителот можеме да
кажеме дека високо ја
надградил литературата
што ја нуди ликот. Снежана
Стамеска како Анѓа
остварува една улога на
допадливо сценско дело.
(...) Посебно поглавје во
оваа претстава е ликот...
што го толкува Метод
Јовановски (кој)... собра
најмногу аплаузи... сосема
заслужено...

(Бранко Варошлија,
Нова Македонија;
цитирано според: Ристо
Стефановски: 30 години
Драмски театар Скопје;
Драмски театар, Скопје
1976; стр. 152)

1973

ХАМЛЕТ ОД ДОЛНО ГАШТАНИ

Автор: Иво Брешан

Режисер: Љупчо Тозија

Костимограф: Елена Дончева

Избор на музика: Андреј Бељан

Соработник на режисер: Звонко

Николовски

Превод: Петре М. Андреевски

Играат: Милица Стојанова (Босица);

Илија Џувалековски (Богоја); Димитар

Станковски (Стојче); Шишман Ангеловски

(Лапнијаре); Кирчо Божиновски (Јонче);

Димитар Гешоски (Голе); Ангелина

[Василева] Иванова (Босица); Метод

Јовановски (Јоце); Драги Костовски

(Поповски); Снежана Стамеска (Анѓа);

Крум Стојанов (Мисајле).

Премиера: 27.1.1973 година

Вечерна сцена

ЈАС, КЛАУДИЈ

Автор: Џон Мортимер (според романите

„Јас Клаудиј“ и „Богот Клаудиј и неговата
жена Месалина“ од Роберт Грејвс)

Режисер: Слободан Унковски

Сценограф: Гинтер Кубе

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Композитор: Ристо Аврамовски

Соработник на режисер: Борко

Зафировски

Превод: Стево Серафимов

Играат: Сабина Ајрула (Сибил); Марин
Бабиќ (Министер); Томе Витанов (Галба);
Лилјана Георгиевска (Месалина); Нада
Гешоска (Ливија); Димитар Гешоски
(Сенатор); Дарко Дамески (Сенатор);
Мите Грозданов (Тибериј); Ацо
Ѓорчев (Калигула); Иванка Зенделска
(Ургуланија); Ангелина [Василева]
Иванова (Урганила); Симе Илиев
(Гемелус); Јован [Јон] Исаја (Август);
Александар [Ацо] Јовановски (Клаудиј);
Метод Јовановски (Силиус); Драги
Костовски (Сенатор); Кирил Коруневски
(Винциус); Ненад Милосавлевски (Касиус);
Славица Николовска (Камила); Иван
[Ванчо] Петрушевски (Карактакус);
Живко Пешевски (Наредник); Блаже
Славев (Доктор); Стево Спасовски
(Нарцис), Крум Стојанов (Сенатор);
Славчо Тасевски (Генерал Друсус); Мајда
Тушар (Калпурнија); Борис Чоревски
(Преведувач).

Премиера: 3.3.1973 година

Вечерна сцена

ХАЈДИ

Автор: Војмил Рабадан (според Јохана
Шпири)

Режисер: Димитар Христов

Сценограф: Панче Минов

Костимограф: Јелена Патрногиќ

Кореограф: Елпида Паковска

Избор на музика: Ана Клима

Превод: Петар Стојковски

Играат: Ленче [Иванова] Делова / Елизабета Серафимова (Хајди); Благој Црвенков (Дедо Горан); Марија [Мара] Исаја (Бабата Ана); Лилјана [Петковска] Баковиќ / Снежана Михајловиќ (Тетката Дета); Владимир [Дади] Ангеловски / Бошко Дејановски (Петар, козарче); Самоил Дуковски (Господинот Сесман); Славица Николовска (Клара); Иванка Зенделска (Госпоѓица Ротенмаер); Димче Мешковски (Себастијан); Видосава Грубач (Кристина, Тетка Дета); Ѓурко [Стојановски] Темелков (Селанец).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски] Темелков, Илија Велевски, Радмила Златковиќ

Премиера: 5.4.1973 година
Детска сцена

ВОЈЦЕК

Автор: Георг Бихнер
Режисер: Борко Зафировски
Сценограф: Миле Корубин
Костимограф: Елена Дончева
Кореограф: Кокан Лашков
Превод: Надица Сматилиќ

Играат: Лилјана [Петковска] Баковиќ (Кате); Мите Грозданов (Војцек); Дарко Дамески (Доктор); Живко Ивановски (Дедо); Симе Илиев (Капелник); Ненад Милосавлевиќ (Извикувач); Сергеј Никољски (Дете на Марија); Иван [Ванчо] Петрушевски (Второ момче-еврејче);

Кон „Јас, Клаудиј“ (...) Предлагајќи ни една модерно конципирана претстава, Унковски нема да се обиде да го реконструира времето на стариот Рим, уште помалку да даде верна слика на споменатата епоха. Тој пред сè и над сè ќе настојува да ги потенцира симболичните одредувања на текстот, да го нагласи него со еден посовремен сценски јазик. Го постигнува ова со една силна експресија и со една мошне впечатлива атмосфера, што се сугерира во текот на целата претстава. (...) Ацо Ѓорчев, како Калигула, имаше извонреден актерски интензитет и акценти на инспирирана глума (...) и Лилјана Георгиевска во улогата на Месалина, која се претстави во широк артистички дијапазон и убава смисла за трансформации и која мошне супериорно го интерпретираше својот интересен и сложен лик.

(Иван Ивановски, *Современоси*; цитирано според: Ристо Стефановски: 30 години Драмски театар Скопје; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 102)

Кон „Дејство на гама
зраците врз сенишните
невени“
(...) Во својата изразито
полифона интерпретација,
Милица Стојанова со
едно автентично чувство
за апсурдот и за сите
оние животни поревања
во матицата на една
по сè долна структура,
ни понуди еден лик кој
како завршен животен
концепт веќе е фиксиран
на самиот почеток, но
таа успева да го градира,
мошне систематично и
прецизно, до степенот
на неговата крајна и, би
рекле, ужасна перфорација.
Артистката најпрвин
ќе тргне од тотално
емоционално соголугање
на ликот, правејќи го
бесчувствителен кон сè
она што се случува како
живот околу него и во
него. (...) Стојанова така
навлегува во ликот, што
неговите внатрешни
состојби се рефлектираат и
сугестивно се преточуват и
во надворешните сценски
дејствија. На гледачите
навистина импресивно
ќе подејствува, така
да се рече, физичката
трансформација на ликот
во текот на дејството,
особено во онаа сцена,
кога таа првпат ќе биде
именувана со прекарот од
помладата ќерка.

(Бранко Варошлија, *Нова
Македонија*; цитирано
според: Ристо Стефановски:
*30 години Драмски театар
Скопје*; Драмски театар,
Скопје 1976; стр. 82)

Живко Пешевски (Прво момче); Стево
Спасовски (Андерс); Снежана Стамеска
(Марија); Крум Стојанов (Капетан).

Премиера: 5.5.1973 година
Вечерна сцена

ДЕЈСТВО НА ГАМА ЗРАЦИТЕ ВРЗ СЕНИШНИТЕ НЕВЕНИ

Автор: Пол Зиндел

Режисер: Наум Пановски

Сценограф: Предраг Кирковски

Костимограф: Зорица Тодорова

Младеновиќ

Избор на музика: Михаил Бошковски

Соработник на режисер: Предраг

Кирковски

Превод: Наум Пановски

Играат: Сабина Ајрула / Лилјана
Велјанова (Тили); Иванка Зенделска
(Бабичка); Славица Николовска (Џеси
Викери); Мајда Тушар / Снежана
Стамеска (Рут); Милица Стојанова
(Беатриса).

Премиера: 27.5.1973 година
Вечерна сцена

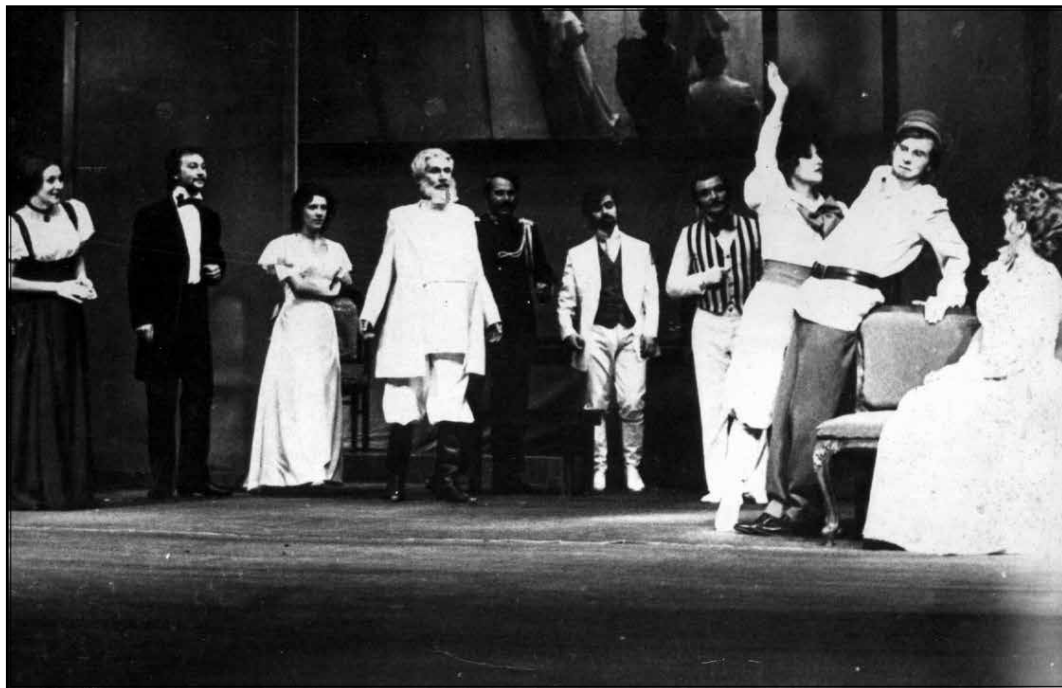
Награди

» Милица Стојанова - артист на годината
(1973) според анкетата на *Екран*

ВИШНОВАТА ГРАДИНА

Автор: Антон Павлович Чехов

Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Андреј Бељан
Кореограф: Кокан Лашков
Превод: Лидија Ежова

Играат: Сабина Ајрула / Лилјана
Георгиевска (Варја); Никола [Коле]
Ангеловски / Александар [Ацо]
Јовановски (Петар Сергеевич Трофимов);
Марин Бабиќ (Семјон Пангелеевиќ
Епиходов); Нада Гешоска / Тодорка
Кондова-Зафировска (Љубов Андреевна
Рањевскаја); Димитар Гешоски
(Симеонов-Пишчик); Видосава Грубач;
Ленче [Иванова] Делова (Дуњаша);
Самоил Дуковски (Шеф на станица); Ацо
Ѓорчев (Ермолај Алексеевич Лопахин);
Драги Костовски (Леонид Андреевич
Гаев); Димче Мешковски (Јаша); Снежана
Михајловиќ (Шарлота); Славица
Николовска (Ања); Тодор Николовски
(Фис); Славчо Тасевски (Поштенски
службеник); Живко Ивановски (Минувач);
Иванка Зенделска (Прва мајка).

Премиера: 30.9.1973 година
Вечерна сцена

УЧЕНИ ЖЕНИ

Автор: Жан Батист Поклен Молиер
Режисер: Мата Милошевиќ
Сценограф: Панче Минов
Костимограф: Дивна Поповиќ Шишаниќ
Избор на музика: Вељко Мариќ
Соработник на режисер: Наум Пановски
Препев: Влада Урошевиќ

Играат: Крум Стојанов (Кризал, добар
граѓанин); Милица Стојанова (Филамента,
жена на Кризал); Лилјана Георгиевска
/ Снежана Стамеска (Арманда, ќерка на
Кризал); Мајда Тушар (Анриета); Јован
[Јон] Исаја (Арист, брат на Кризал);
Марија [Мара] Исаја (Белиза, сестра на
Кризал); Марин Бабиќ (Трисотен, поет);
Тодорка Кондова-Зафировска (Мартина,
слугинка); Симе Илиев (Жилије, слуга на
Вадиус); Александар [Ацо] Јовановски
(Клитандар, љубовник на Анриета);
Димче Мешковски (Вадиус, научник); Ацо
Дуковски (Лепин, лакеј); Благој Црвенков
(Бележник).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Снежана Бошнаковска, Илија
Велевски

Премиера: 13.11.1973 година
Вечерна сцена

1974

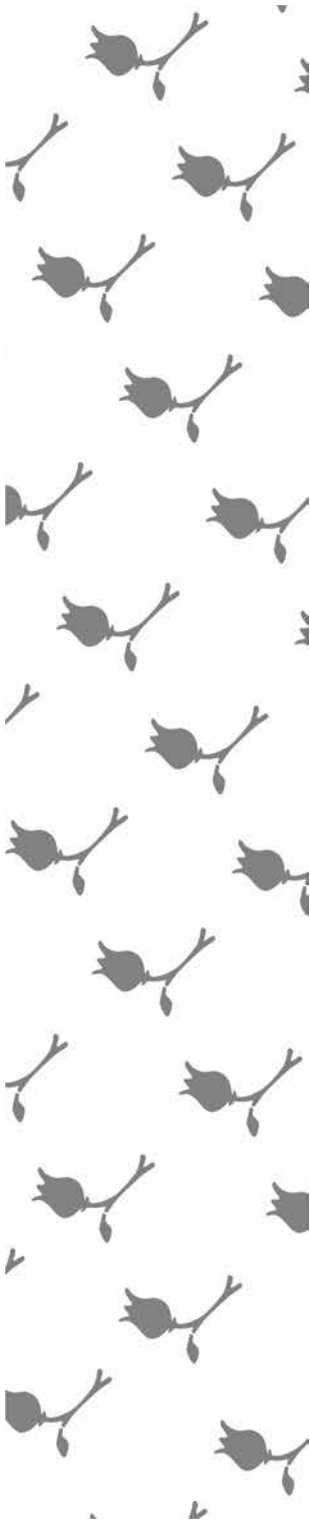
НАЈГОЛЕМИОТ ПОДВИГ НА ВИТЕЗОТ СУКАЛО

Автор: Роберт Болт
Режисер: Борко Зафировски
Сценограф: Велизар Србљеновиќ
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Андреј Бељан
Превод: Горан Стефановски

Играат: Марин Бабиќ (Фишек); Кирчо
Божиновски (Блажен); Лилјана Велјанова

Кон „Учени жени“
(...) За настапот на поголемиот број на протагонисти во оваа ведрa и доста уедначена реализација, беше карактеристична пројавената посебна грижа за што поуспешно пласирање на мелодичноста на Милиеровиот стих, при што беше постигнато завидно интерпретативно ниво на говорењето на стихови, што не е ни толку лесно, ни толку често кај нас. Милица Стојанова во улогата на Филамента оствари уште една одлична креација и овој пат импонирајќи со својата јасна и уверлива дикција, како и со својата прочистена мимика. Мошне заокружен лик оствари Мара Исаја. Таа улогата на Белиза ја предаде со смисла за убави трансформации. (...) Во мошне убава светлина се претставија и младите артисти – Мајда Тушар, во чија интерпретација можеше да се почувствува логично и изнијансирано тонско сенчење, а Марин Бабиќ ликот на поетот Трисотен го толкуваше со сигурност и шарм.

(Александар Алексиев, *Современосиј*; цитирано според Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 149)

(Раскажувачот); Видосава Грубач
(Страчка Меуепа); Ленче [Иванова]
Делова (Страчка Мица); Самоил Дуковски
(Војводата); Ангелина [Василева] Иванова
(Црно срце); Симе Илиев (Јакотелчи /
Служе); Димче Мешковски (Лошум); Стево
Спасовски (Сукало); Славчо Тасевски
(Градоначелник); Благој Црвенков
(Наредник).

Премиера: 8.1.1974 година
Детска сцена

ГРДИОТ НАРЦИС

Автор: Томе Арсовски
Режисер: Ѓорѓи Трајков
Сценограф: Драган Биков
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Лилјана Георгиевска (Девојка);
Димитар Гешоски / Јован [Јон] Исаја (Стар
господин); Мите Грозданов (Нарцис).

Премиера: 28.2.1974 година
Мала и експериментална сцена

ЛЕГЕНДА ЗА БОШКО БУХА

Автор: Мирослав Беловиќ, Слободан
Пешиќ
Режисер: Наум Пановски
Сценограф: Панче Минов
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Избор на музика: Снежана Апостолова
Превод: Велко Неделковски

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Бошко Буха); Лилјана [Петковска]
Баковиќ (Селанка), Кирчо Божиновски
(Граѓанин / Селанец); Томе Витанов
(Миќо); Мите Грозданов (Германец);
Видосава Грубач (Леарката); Ленче
[Иванова] Делова (Смилка); Марија
Димитровска (Девојка); Ацо Дуковски
(Иван); Самоил Дуковски (Комесар);
Иванка Зенделска (Мајка); Ангелина
[Василева] Иванова (Првата жена); Кирчо
Кантарџиев (Армоникаш); Снежана
Михајловиќ (Втора жена); Иван [Ванчо]
Петрушевски (Јовица); Кире Печијарев
(Сирогојно); Живко Пешевски (Зеко);
Славчо Тасевски (Станко); Благој
Црвенков (Наредник).

Премиера: 15.3.1974 година
Детска сцена

БОЛВА ВО УВО

Автор: Жорж Фејдо
Режисер: Димитрие Османли
Сценограф: Велизар Србљеновиќ
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Кореограф: Александар Стојановиќ
Превод: Калиопа Петрушевска
Музика: Михаил Бошковски

Играат: Александар [Ацо] Јовановски
(Виктор Емануел Шандебиз); Лилјана
Георгиевска (Рајмонда Шандебиз); Благој
Чоревски (Камиј Шандебиз); Стево
Спасовски / Ненад Стојановски (Ромен
Тунел); Јован [Јон] Исаја (Доктор Финаш);

Мите Грозданов (Карлоз Хомендиз Де Хистангва); Мајда Тушар / Сабина Ајрула (Лисијена Хомендиз Де Хистангва); Никола [Коле] Ангеловски / Ненад Милосавлевиќ (Рагби); Димче Мешковски (Августин Ферајон); Симе Илиев (Етиен); Лилјана Велјанова (Антоанета); Славица Николовска / Видосава Грубач (Евгенија); Славчо Тасевски (Батистен).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Снежана Бошнаковска

Премиера: 24.3.1974 година
Вечерна сцена

ЕСКУРИАЛ И СЛЕПЦИ

Автор: Мишел де Гелдерод
Режисер: Васил Ќортошев
Сценограф: Васко Ташковски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Властимир Николовски

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски;
Никола [Коле] Ангеловски; Симе Илиев;
Благој Чоревски

Премиера: 16.4.1974 година
Мала и експериментална сцена

ХЕНРИХ ЧЕТВРТИ

Автор: Луиџи Пирандело
Режисер: Виолета Џолева
Сценограф: Илија Пенушлиски

Кон „Болва во уво“ Наполно суверено, во целата претстава се издвојува интерпретацијата на Благој Чоревски (...). Овој млад актер покажува една вонредна смисла за брзо и ефектно навлегување во ликот што потем ќе ни го открива преку суптилно нијансирани детали и на планот на пластиката на мизансценот, како и на планот на дискретното сенчење на еден лик, оптоварен со комплекс на говорна мана. Кога сме веќе кај ова, да истакнеме дека Чоревски, иако игра лик со говорен дефект, тоа го прави така што гледачите сепак му ја разбираат секоја реплика. (...) Треба уште да се издвојат Мите Грозданов со прецизноста во фиксирањето на чувствените градации кај ликот, Мајда Тушар со смислата за интелектуално навлегување во фрактурата на текстот, Стево Спасовски во една прилично стилски изградена смисла кон комиката, Никола Ангеловски, што со една мера прикажа впечатлива сценска пластичност.

(Бранко Варошлија, *Нова Македонија*; цитирано според Ристо Стефановски: *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар, Скопје 1976; стр. 64)

Кон „Јане Задрогаз“ Претставата *Јане Задрогаз* (...) е заокружена, компактна и вдохновена претстава. Неодоливо се наметнува со својата фантастична ритуална игра и стилизираното создавање на театар во театар. Во оваа претства посебно се чувствува ритуалноста на патинираниот јазик и ритуалноста на играта, тие, всушност се надополнуваат, прозилегуваат една од друга. При тоа, се чувствува едно фино стилизирано пулсирање низ дионизиското сфаќање на светот. (...) (Слободно може да се каже дека претставата *Јане Задрогаз* на Драмски театар е значаен датум во репертоарот на македонскиот театар, како целосно пулсирање и одраз на македонското духовно битие, баш затоа што оваа претстава е длабоко народна, но не е претерано оптоварена со фолклор.

(*Вечерње новост*и,
26.2.1975; Жарко Команин:
*Фантасмични ритуал
језика* / превод)

Костимограф: Ѓорѓи Здравев

Превод: Атанас Вангелов

Играат: Дарко Дамески (Хенрик IV); Ацо Дуковски (Бертолдо); Симе Илиев (Ордулфо); Александар [Ацо] Јовановски (Бартон Тито Белкреди); Димче Мешковски (Ариалдо); Ненад Милосавлевиќ (Ландолфо); Славица Николовска (Фрида); Стево Спасовски (Млад маркиз); Милица Стојанова (Маркиза Матилда Спина); Славчо Тасевски (Џовани); Благој Чоревски (Доктор Дионизие Џенони).

Премиера: 12.6.1974 година
Вечерна сцена

ЛИЗА ЛИЗА

Автор: Миодраг Мицев

Режисер: Душан Г. Наумовски

Сценограф: Душан Г. Наумовски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Играат: Марин Бабиќ (Игор); Димитар Гешоски (Господин); Тодорка Кондова-Зафировска (Наталија); Драги Костовски (Василие).

Премиера: 9.7.1974 година
Мала и експериментална сцена

НАРАЧАНА КОМЕДИЈА

Автор: Фадил Хаќиќ

Режисер: Слободан Унковски

Костимограф: Зорица Тодоровска
Избор на музика: Михаил Бошковски

Играат: Сабина Ајрула / Снежана
Михајловиќ (Злата); Владимир [Дади]
Ангеловски (Син на госпоѓа Тривиќ);
Никола [Коле] Ангеловски (Млад
режисер); Шишман Ангеловски (Артист);
Кирчо Божиновски (Пожарникар);
Лилјана Велјанова (Марија); Нада
Гешоска (Режисер); Мите Гозданов
(Тони); Самоил Дуковски (Адвокат);
Иванка Зенделска (Госпоѓа Тривиќ);
Ангелина [Василева] Иванова (Госпоѓа
Тривиќ); Живко Ивановски (Епизоден
артист); Јован [Јон] Исаја; Марија [Мара]
Исаја (Соња); Крум Стојанов (Директор);
Славчо Тасевски (Хорист); Ѓурко
[Стојановски] Темелков (Инспициент);
Борис Темелковски (Гледач); Мајда Тушар
(Марија); Благој Црвенков (Џицвариќ).

Премиера: 21.9.1974 година
Вечерна сцена

СОНЧЕВА КОЛОНА

Автор: Мите Богоевски, Никола
Вапцаров, Гого Ивановски, Србо
Ивановски, Славко Јаневски, Блаже
Конески, Коле Неделковски, Кочо Рацин,
Гане Тодоровски (песни)
Избор: Александар Спасов
Сценограф: Трајко Јанчевски
Избор на музика: Нада Димитрова, Киро
Давидовски

Играат: Нада Гешоска; Мите Грозданов;
Мето Јовановски.

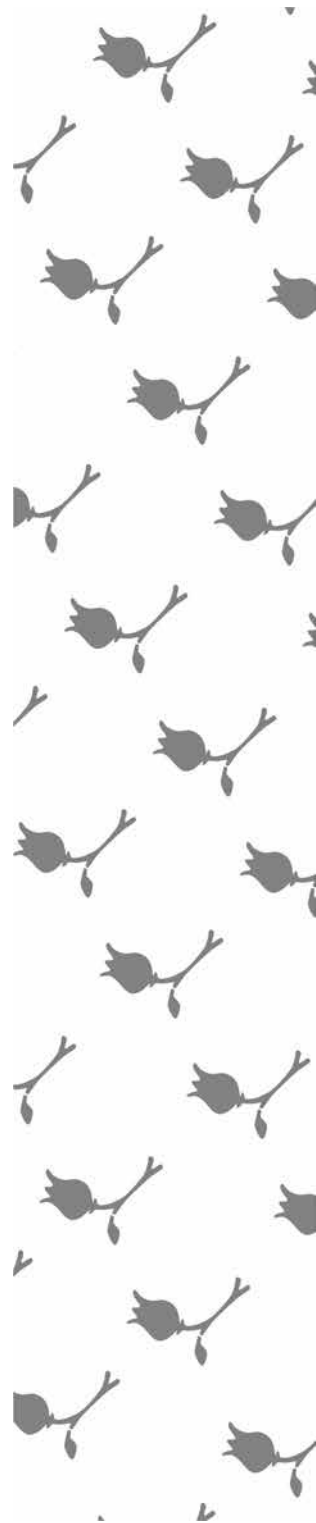
Премиера: 26.11.1974 година
Мала и експериментална сцена

ЈАНЕ ЗАДРОГАЗ

Автор: Горан Стефановски (по мотиви на
народно творештво собрани од Марко
Цепенков)
Режисер: Слободан Унковски
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Избор на музика: Ѓорѓи Ѓорѓиев
Лектор: Петре М. Андреевски

Играат: Тодорка Кондова-Зафировска
(Царицата); Мето Јовановски (Јане); Ацо
Ѓорчев / Александар [Ацо] Јовановски
(Змејот); Владимир [Дади] Ангеловски
(Јанкула); Никола [Коле] Ангеловски
(Секула); Ацо Дуковски (Петрула); Димче
Мешковски (Тасе Свирачо); Мајда Тушар
(Дафина); Мите Грозданов (Божин
лебаро); Ленче [Иванова] Делова (Магда);
Петар Темелковски (Најде екимо);
Лилјана Георгиевска (Васка); Шишман
Ангеловски (Димче ковачо); Сабина
Ајрула (Костандинка); Стево Спасовски
(Ицо терезијата); Снежана Стамеска
(Цена); Крум Стојанов (Марко Цепенков /
Тоде Мудрецо).

Техничка екипа: Томе Миловски, Илија
Велевски, Радмила Златковиќ

Кон „Бамџи“
(...) Напуштајќи повеќе
од реалистичките норми
на говорната дијалогска
фактура, Солев со една
авторска интелигенција
што високо импресионира,
своите опсервации за еден
застоен граѓански живот,
ќе ги смести во рамките
на една оригинална
минијатура, но мошне
цврста фарсична форма,
толку исцелизирана
што дејствува како да
е изделкана од едно
единствено парче гранит.
Бамџи е сказна за две
„просечни“ граѓански
егзистенции пред самото
нивно збеснување,
обрастени од троскотот
на секојдневната
баналност, од грижата да
се пронајде смислата на
поминатото и на сегашното
време, а во целиот тој
напор бесмислено го
втиснува својот печат
неизбежната склероза,
сказна за човековата
немоќ, но раскажана не
со боцките и боцкалата на
циничниот аспект склон
кон ароганција кон сè
што постои, туку со една
навистина впечатлива
смисла за сочувство и
љубов кон човекот.

(*Нова Македонија*,
Скопје, 24.1.1975; Бранко
Варошлија: *Хумана слика*
за немоќта – Бамџи во
Драмски театар)

Премиера: 26.12.1974 година
Вечерна сцена

Награди

» *Стеријино позорје*, Нови Сад, (1975):
Ѓорѓи Здравев - награда за најдобри
костими; награда на тркалезната маса
на критиката за најдобра претстава во
целина; Тодорка Кондова - награда
од уредништвото на *Дневник* – Нови
Сад; Слободан Унковски - награда за
млад театарски работник од трибина
Младих; Горан Стефановски - награда
за млад писател од Книжевна
младина на Војводина; Ѓорѓи Здравев
- награда од претпријатието за женска
конфекција *Новишети* за најдобро
креирани костими; Владимир
Георгиевски - награда од индустрија
за бои и лакови *Дуга* – Београд за
најдобра сценографија

1975

БАМЏИ

Автор: Димитар Солев
Режисер: Димитар Станковски
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Владимир Георгиевски

Играат: Дарко Дамески; Нада Гешоска;
Владимир [Дади] Ангеловски.

Премиера: 18.1.1975 година
Мала и експериментална сцена

БРОД СО ЗЕЛЕНА БРАДА

Автор: Маја Грујовиќ
Режисер: Србољуб Станковиќ
Сценограф: Мика Поповиќ
Костимограф и куклар: Гордана Поповиќ
Композитор: Зоран Христиќ
Превод: Оливера Николова

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Том); Ленче [Иванова] Делова (Ана);
Димче Мешковски (Капетанот); Симе
Илиев (Прв гусар) Ацо Дуковски (Втор
гусар); Славица Николовска (Едно
срце); Снежана Стамеска (Полицаец /
Волшебник); Лилјана Велјанова / Мајда
Тушар (Птица / Кит).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Радмила
Златковиќ

Премиера: 23.2.1975 година
Куклена сцена

И БОЛ И БЕС

Автор: Славко Јаневски
Режисер: Димитрие Османли
Сценограф: Бранко Костовски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Композитор: Томислав Зографски

Играат: Сабина Ајрула (Цвета); Шишман
Ангеловски (Фетфебел Бојков); Кирчо
Божиновски (Втор партизан); Лилјана
Велјанова (Вела); Лилјана Георгиевска
(Пандора); Димитар Гешоски (Мони);

Мите Грозданов (Јанкула); Видосава Грубач (Втора жена); Дарко Дамески (Мајор Димитров); Ацо Дуковски (Асенчо); Самоил Дуковски (Алекса Синадиновиќ); Иванка Зеңделска (Прва жена); Димитар Зози (Слатка муцка); Диме Илиев (Закарпатец); Симе Илиев (Трет партизан); Јован [Јон] Исаја (Војвода Теодос); Александар [Ацо] Јовановски (Стане); Метo Јовановски (Благој); Драги Костовски (Никодин); Мано Манов (Втор војник); Димче Мешковски (Пустинец); Ненад Милосавлевиќ (Ристо); Петре Прличко (Паун); Сака Речиќ (Циганин); Стево Спасовски (Потпоручник Петров); Димитар Станковски (Орце); Ненад Стојановски (Четврти партизан); Славчо

Тасевски (Ристо); Ѓурко [Стојановски] Темелков (Прв војник); Гоце Тодоровски (Двобојна слика); Благој Црвенков (Четник-Поп Никифор); Благој Чоревски (Марко); Илија Џувалековски (Божин).

Премиера: 16.4.1975 година
Вечерна сцена

ЕГОР БУЛИЧОВ И ДРУГИТЕ

Автор: Максим Горки
Режисер: Димитар Костаров
Сценограф: Миленко Шербан
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Димче Николески
Превод: Красимира Илиевска

Кон „Брод со зелена брада“ (...) Следната вечер, во истиот театар во склоп на детската и куклената сцена се изведе пиесата за деца и возрасни *Брод со зелена брада*. (...) Ако зајакот може да биде син, зошто бродот да не може да има брада и тоа зелена. (...) Таму каде што има брод има, се разбира, и море, а таму каде што има море има и желба за авантура, има капетани, гусари, се борат со китови и бури, има двобој, пиштоли, топови, и најпосле, се разбира, и маѓепсано неистражено острово на кое живеат чудни суштества со кои бестрашните морепловци, морнарите од непознатите мориња ќе стапат во борба. (...) Пишувана со лесен, непретенциозен стил, како варијација на тема што децата ја знаат, со духовити реплики, *Брод со зелена брада* го привлече вниманието на децата.

(Полиџика, Београд, 6.3.1975; Мухарем Первиќ, превод на критика за претставата од отчукана верзија на машина, примерок зачуван во архивата на Драмски театар, Скопје)

Кон „Чук, чук, Стојанче“
 (...) Всушност Ангеловски
 го толкуваше текстот
 како поетска игра на
 чистото и невиното детско
 срце во потрагата по
 убавината и среќата. Во
 сценичен поглед, неговата
 режија беше необично
 јасна и образложена,
 чиста во изразот и
 богата со режисерски
 решенија. Живата
 сценска имажинација и
 режисерската смисла за
 релјефното изнијансирано
 толкување на текстуалните
 партии ѝ обезбеди на
 претставата едно би рекол
 импресионантно ниво.
 Еден од поголемите успеси
 на Ангеловски треба да
 се бара во мошне добриот
 избор на артисти што
 го направил. [Актерите]
 се движеа во границите
 на природната лекост
 и оншарлантност,
 настојувајќи да го
 пласираат текстот во сета
 негова нежна лиричност,
 па така забавувајќи ги
 најмладите гледачи, тие
 како да се забавуваа
 и себеси, што не мора
 да биде недостиг во
 актерската игра.

(Иван Ивановски, *Радио
 Скопје*; цитирано според:
 Ристо Стефановски: *30
 години Драмски театар
 Скопје*; Драмски театар,
 Скопје 1976; стр. 157-158)

Играат: Илија Џувалековски (Егор
 Буличов); Тодорка Кондова-Зафировска
 (Ксенија, негова жена); Лилјана
 Георгиевска (Варвара, ќерка на Ксенија);
 Ленче [Иванова] Делова (Александра,
 негова вонбрачна ќерка); Нада Гешоска
 (Меланија, игуменија, сестра на Ксенија);
 Благој Чоревски (Звонцов, мажот на
 Варвара); Ненад Милосавлевиќ (Тјатин,
 негов братучед); Дарко Дамески (Мокеј
 Баскин); Димитар Гешоски (Василиј
 Достигаев); Сабина Ајрула (Елизабета,
 негова жена); Снежана Михајловиќ
 (Антонина, негова ќерка од првиот
 брак); Владимир [Дади] Ангеловски
 (Алексеј, негов син од првиот брак);
 Шишман Ангеловски (Павлин, поп);
 Самоил Дуковски (Доктор); Александар

[Ацо] Јовановски (Трубач); Марија [Мара]
 Исаја (Зобунова, надрилекарка); Крум
 Стојанов (Пропотеј, блажениот); Милица
 Стојанова (Глафира, прислужничка);
 Видосава Грубач (Таисија, прислужничка
 на Меланија); Димитар Станковски
 (Мокроусов, полициски надзорник);
 Мето Јовановски (Јаков Лаптев, кумашин
 на Буличов); Стево Спасовски (Донат,
 шумар).

Техничка екипа: Томе Моловски, Радмила
 Затковиќ, Илија Велевски

Премиера: 30.10.1975 година
 Вечерна сцена

ЧУК, ЧУК, СТОЈАНЧЕ

Автор: Оливера Николова

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Сценограф и куклар: Владимир

Георгиевски

Костимограф: Ѓорѓи Здравев

Композитор: Димитар Масевски

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски

(Бојан); Лилјана Велјанова (Стојанка);

Димитар Зози (Стојанче); Диме Илиев

(Огнен); Димче Мешковски (Иван);

Снежана Михајловиќ (Иванка); Снежана

Стамеска (Бојанка); Виолета Шапковска

(Огненка).

Премиера: 13.12.1975 година

Куклена сцена

ДОСТАГА НА САМИОТ ВРВ НА НАЈВИСОКАТА ВЛАСТ

Автор: Коле Чашуле

Режисер: Љубиша Георгиевски

Сценограф: Бранко Костовски

Костимограф: Рада Петрова Малкиќ

Избор на музика: Андреј Бељан

Кореограф: Татјана Петковска

Играат: Крум Стојанов (Ел Илустрисимо);

Благој Чоревски (Навахита Велос);

Лилјана Георгиевска (Доња Марија);

Тодорка Кондова-Зафировска (Госпоѓата

Министер); Јован [Јон] Исаја (Линарес);

Снежана Стамеска (Изабелита);

Стево Спасовски (Папа Док); Диме

Илиев (Алексис); Виолета Шапковска

(Аѓутантот); Симе Илиев (Прв репортер);

Иван [Ванчо] Петрушевски (Втор

репортер); Димитар Зози (Прв новинар);

Гоце Тодоровски (Втор новинар).

Техничка екипа: Томе Моловски, Радмила

Златковиќ, Илија Велевски

Премиера: 28.12.1975 година

Вечерна сцена

1976

БЕГАЛКА (обнова)

Автор: Васил Иљоски

Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска

Сценограф: Димитар Кондовски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Избор на музика: Живко Фирфов

Играат: Крум Стојанов / Јован [Јон]

Исаја (Аџи Трајко, богаташ); Марија

[Мара] Исаја (Велика, жената на Аџи

Трајко); Снежана Михајловиќ (Ленче,

негова ќерка); Милица Стојанова (Донка,

нивна слугинка); Ангелина [Василева]

Иванова (Мирса, Трајкова сестра); Стево

Спасовски (Бошко, млад занаетчија);

Иванка Зенделска (Евра, негова мајка);

Благој Црвенков (Стојко, богат трговец);

Александар [Аџо] Јовановски (Досе, негов

син); Кирил Ќортошев (Трендо, бозација

); Славчо Тасевски (Митре, занаетчија);

Живко Ивановски (Трипко, стар

занаетчија); Аџо Ѓорчев (Манас, црковен

псалт); Шишман Ангеловски (Петко, слеп

просјак); Самоил Дуковски (Чауш).

Кон „Достага на самиот врв на највисоката власт“

(...) Љубиша Георгиевски

текстот на Чашуле го

зел – а во извесна форма

тој е тоа – како повод

за една театарска игра,

колку весела, толку и

тажна, наградувајќи го

богато со својата бујна

и смела режисерска

фантазија и не стегајќи

се, речиси, пред ништо

во својот стремеж да го

прикаже што подрастично

случајот на Илустрисимо

и сè она што е околу

него. Во претставата ќе

видиме сцени и ситуации

претставени со таков

натурализам и толку

драстично што на гледачот

косата му се крева на

главата. (...) Режисерската

фантазија во изнаоѓањето

на потребните ситуации

што се разликуваат една

од друга, покрај другото

и да се избегне извесна

едноличност, е присутна

најмногу во ликот на

Илустрисимо, додека од

натурализмот најмногу

се избегало во ликовите

на двајцата министри

што ги толкуваат Благој

Чоревски и Тодорка

Кондова-Зафировска,

поради што тие делуваат

како најкомплетни ликови,

се разбира заедно со оној

на Илустрисимо што го

интерпретираше мошне

вешто Крум Стојанов.

(Иван Мазов; цитирано

според: Ристо Стефановски:

30 години Драмски театар

Скопје; Драмски театар,

Скопје 1976; стр. 85)

Кон „Цар Едип“
 (...) Оваа стравична
 приказна околу која е
 сплетена една од најубаво
 срочените и најсилно
 напишаните старогрчки
 трагедии режисерот
 Миле Корун од Љубљана
 во Самоиловата крепост
 ни ја раскажа на чудесно
 јасен начин, со сиот почит
 кон античкиот театар, но
 и со стремеж приказната
 да добие посовремени
 значења, при што беа
 употребени како симболи
 и елементи од современиот
 театар. Иако почетокот,
 со оглед на младоста на
 артистот што ја толкуваше
 мошне сложената улога на
 Едип не ветуваше многу,
 средишницата и крајот
 ги оставија без здив сите
 три илјади гледачи. (...)
 Импонираше и Милица
 Стојанова со сигурноста
 со која го вајаше ликот на
 Јокаста, како самоуверена
 владетелка, но и како
 загрижена жена. (...)
 Најгешкиот товар од
 претставата секако беше
 паднат врз плешките
 на Петар Темелковски
 во улогата на Едип.
 (...) Отпрвин доста
 несигурен, главно поради
 специфичниот однос што
 кон себе го бара античкиот
 стих и во ситуациите кога
 беше оставен самиот
 на себе, подоцна колку
 претставата имаше сè
 повеќе замав, растеше и
 неговата сигурност, така
 што кон средишницата и
 на крајот сосема цврсто
 ја грабна својата улога
 во согласност со својата
 младост и замислата на

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
 Темелков, Илија Велевски, Снежана
 Бошнаковска

Премиера: 12.3.1976 година
 Вечерна сцена

СЕДМО: КРАДИ ПОМАЛКУ

Автор: Дарио Фо
 Режисер: Димитар Станковски
 Сценограф: Велизар Србљеновиќ
 Костимограф: Елена Дончева
 Композитор: Љупчо Константинов
 Кореограф: Ѓорги Македонски

Играат: Снежана Стамеска (Енеј); Мите
 Грозданов (Прв гробар / Полициски
 инспектор / Луд Куба); Шишман

Ангеловски (Втор гробар / Судија / Луд
 Германија); Благој Чоревски (Трет гробар
 / Крадец / Луд Англија / Изнуден); Стево
 Спасовски (Четврти гробар / Луд Русија
 / Превасходство); Александар [Ацо]
 Јовановски (Ковчегофоб / Луд Русија);
 Ацо Дуковски (Професорот / Чувар / Луд
 Италија); Диме Илиев (Полицаец / Луд
 Америка); Ангелина [Василева] Иванова
 (Сопругата на Ковчегофобот / Сопругата
 на чуварот / Антонија Раниери); Снежана
 Михајловиќ (Калуѓерка / Проститутка);
 Ленче [Иванова] Делова (Калуѓерка); Мето
 Јовановски (Директорот / Луд Куба)

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
 Темелков, Илија Велевски, Снежана
 Бошнаковска

Премиера: 28.5.1976 година
Вечерна сцена

ЦАР ЕДИП

Автор: Софокле
Режисер: Миле Корун
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Љупчо Константинов
Препев: Ѓорѓи Сталев

Играат: Петар Темелковски (Цар Едип);
Милица Стојанова (Јокаста, царица);
Дарко Дамески (Креонт, брат на Јокаста);
Ацо Ѓорчев (Тирезиј, пророкот); Јован
[Јон] Исаја (Гласникот од Коринт); Драги
Костовски (Овчарот); Сабина Ајрула,
Лилјана Велјанова, Лилјана Георгиевска,
Видосава Грубач, Снежана Михајловиќ,
Славица Ковачевиќ Јовановска, Виолета
Шапковска, Марин Бабиќ, Диме Илиев,
Симе Илиев, Мето Јовановски, Иван
[Ванчо] Петрушевски, Мирче Доневски,
Димитар Зоци, Ненад Стојановски, Гоце
Тодоровски (Жители на Тива).

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија
Велевски, Радмила Златковиќ

Премиера: 12.7.1976 година (Самуилова
тврдина – Охрид)
5.2.1977 година (Драмски
театар, Скопје)
Вечерна сцена

СРЕЌНИ ДЕНОВИ

Автор: Семјуел Бекет
Режисер: Борко Зафировски
Сценограф: Трајче Јанчевски
Избор на музика: Ратка Варналиева
Превод: Горан Стефановски

Играат: Тодорка Кондова-Зафировска
(Вини); Јован [Јон] Исаја (Вили)

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија
Велевски, Радмила Златковиќ

Премиера: 27.11.1976 година
Мала и експериментална сцена

ЦИНОТ

Автор: Ѓорѓи Сталев
Режисер: Васил Ќортошев
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Ристо Аврамовски

Играат: Дарко Дамески (Јордан
Хаџи Константинов); Крум Стојанов
(Старецот Григориј); Нада Гешоска
(Старицата мајка); Димитар Гешоски
(Црноризец); Никола [Коле] Ангеловски
(Будалетинката); Стево Спасовски
(Заптијата); Димче Мешковски (Првиот
просјак); Марин Бабиќ (Вториот просјак);
Благој Црвенков, Славчо Тасевски, Киро
Божиновски, Симе Илиев (Четворица
Мирјани); Иванка Зенделска, Ангелина
[Василева] Иванова, Видосава Грубач,
Лилјана Велјанова (Четири жени); Иван

режијата, која се
потпираше токму на таа
младост.

(Нова Македонија, Скопје,
18.6.1976; Иван Мазов:
Сјеќињак и анџика
истовремено)

Кон „Црнила“
(...) За претставата *Црнила*
на Коле Чашуле загребскиот
театарски критичар
[Далибор Форетиќ]
истакнува: „Георгиевски,
без сомнение точно ја
погодува емотивноста на
јунаците во драмата на
Чашуле...“ и продолжува:
„И сè во таа претстава е
в ред, додека сите добро
изнајдени, страшно
искажани сценски
наслови имаат покритие
во текстот“. За Луков
на Петар Темелковски
нагласува дека: „овој лик
во драмата е претерано
физички експресивен што
доведува речиси до работ
на карикатурата“. Слично
се оценува и артистичкиот
придонес на Ненад
Милосавлевиќ. Коректни,
но не и премногу сценски
експонирани се улогите што
ги остварија Мајда Тушар
како Неда, Благоја Чоревски
како Иван и Јон Исаја како
Христов, додека артистички
врв и најчиста креација на
претставата се ликовите
на Фезлиев што го толкува
Ацо Јовановски и момчето
во интерпретација на Диме
Илиев. И на крајот да се
каже: во сè неумерена, но
значајна претстава, по што
Чашулевите *Црнила* сосема
сигурно, не ќе можат да се
играат како што се играле
порано.

(Нова Македонија, Скопје,
18.12.1977; Б. Павловски:
*Досјирелиије на едно
ијеаиарско јосиување*)

Кон „Баш Челик“
(...) Иако и во Скопје оваа

[Ванчо] Петрушевски, Димитар Зози,
Диме Илиев, Гоце Тодоровски (Четворица
мажи); Ненад Милосавлевиќ, Ѓокица
Лукаревски, Ненад Стојановски, Младен
Крстевски (Ученици)

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Снежана
Бошнаковска

Премиера: 18.12.1976 година
Вечерна сцена

1977

ЦРНИЛА

Автор: Коле Чашуле
Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценограф: Бранко Костовски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Мајда Тушар (Неда); Благој
Чоревски (Иван); Петар Темелковски
(Луков); Јован [Јон] Исаја (Христов);
Александар [Ацо] Јовановски (Фезлиев);
Ненад Милосавлевиќ (Методи); Диме
Илиев / Братислав Димитров (Младичот).

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија
Велевски, Боро Крстевски, Снежана
Бошнаковска

Премиера: 19.3.1977 година
Вечерна сцена

Награди

» Ацо Јовановски - Артист на годината
(1977) според анкетата на *Екран*

БАШ ЧЕЛИК

Автор: Горан Бабиќ
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Димитар Масевски
Превод: Оливера Николова
Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Раскажувачот); Димче Мешковски (Царот
/ Баш Челик); Симе Илиев (Најстариот син
царев / Волкот); Марин Бабиќ (Средниот
син царев / Слугата / Коњот од Бабата);
Диме Илиев (Најмладиот син царев);
Мите Грозданов (Змејскиот цар / Џин
1 / Царот од градот); Гоце Тодоровски
(Соколскиот цар / Џин 2 / Меанџијата /
Пустинецот); Димитар Зози (Орелскиот
цар / Гласникот царев / Коњот на Баш
Челик); Виолета Шапковска (Најмалата
сестра / Џин 3 / Рибата / Бабата со 12
коњи); Лилјана Велјанова (Најстарата
сестра / Кобилата); Славица Ковачевиќ
Јовановска (Средната сестра / Лисицата);
Снежана Михајловиќ (Жената / Царската
ќерка).

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија
Велевски

Премиера: 28.4.1977 година
Детска сцена

Награди

- » Сојузна награда „Младо поколение“
за Коле Ангеловски за режијата
на претставата *Баш челик* што
гостуваше и успешно се претстави на
Југословенскиот фестивал на детето.

ХАМЛЕТ

Автор: Вилијам Шекспир
Режисер: Слободан Унковски
Сценограф: Миодраг Табачки
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Стево Спасовски (Хорацио); Мето
Јовановски (Хамлет); Илија Џувалековски
(Клавдиј); Ленче [Иванова] Делова /
Емилија Андреева (Офелија); Лилјана
Георгиевска / Сабина Ајрула (Гертруда);
Ацо Ѓорчев (Полониј); Благој Чоревски
(Лаерт); Ненад Стојановски (Розенкранц);
Димитар Зози (Гилденстерн)

Премиера: 24.9.1977 година
Вечерна сцена

НЕПОКОР

Автор: Бранко Пендовски
Режисер: Љубиша Георгиевски

Играат: Мите Грозданов; Петар
Темелковски; Ненад Стојановски;
Димитар Зози.

Премиера: 7.12.1977 година
Мала и експериментална сцена

1978

РЕВИЗОР

Автор: Николај Василевич Гогољ
Режисер: Димитар Станковски
Сценограф: Бранко Костовски
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Љупчо Константинов
Превод: Илија Милчин

Играат: Драги Костовски (Антон
Антонович Сквозник Дмухановски,
градоначалник); Милица Стојанова
(Ана Андреевна, негова жена); Мајда
Тушар (Марија Антоновна, негова ќерка);
Гоце Тодоровски (Лука Лукич Хлопов,
инспектор на училиштата); Ангелина
[Василева] Иванова (Жената на Хлопов);
Димитар Гешоски (Амос Фјодорович
Љапкин - Тјапкин); Димитар Зози
(Иван Кузмич Шпекин, управник на
поштата); Димче Мешковски (Артемиј
Филипович Земљаника, управник на
болницата); Никола [Коле] Ангеловски
(Петар Ивановски Допчински); Владимир
[Дади] Ангеловски (Петар Ивановски
Бопчински); Благој Чоревски (Иван
Александрович Хлестаков); Александар
[Ацо] Јовановски (Осип, негов слуга);
Киро Божиновски (Фјодор Андреевич
Љуљуков); Ѓокица Лукаревски (Степан
Иванович Коропкин); Снежана
Михајловиќ (Фавроња Петровна
Пошљопкина); Сабина Ајрула (Жената
на еден подофицер); Марин Бабиќ
(Слуга во гостилницата); Иван [Ванчо]

претстава беше
главно позитивно
оценета, таа својата
целосна сатисфакција и
афирмација ја доби на
југословенскиот фестивал
на детето во Шибеник.
Според мислењето на
утледниот белградски
режисер Мирослав Беловиќ,
изнесено на тркалезната
маса на критиката
„претставата зрачи со
поезија која тешко може
да се дефинира“, дека
постановката на Коле
Ангеловски е „полна со
хумор и духовитост кои
извираат од режисерското
чувство за народски хумор“
и дека посебна вредност на
оваа скопска претстава е
нејзината комуникативност,
која „остава извонредно
оригинален, свеж и добар
впечаток“.

(Ивановски, Иван [1996]
Драмски театар Скопје:
1946-1986. Драмски театар,
Скопје)

Кон „Хамлет“
Конечно во Скопје дојде
Хамлет. Го чекавме, години,
векови и месечини, го
чекавме во едно немирливо
време и чекајќи го
сонувавме во историјата
по морните патишта
на нејзиниот бескрај,
постојќи без него, а сепак
неизречливо многу со него.
(...) Мето Јовановски како
Хамлет го понесе товарот
на вековните болести
на неговата иронија,
но определувајќи се за
самоуверената разгатка
на комплексноста на таа
задача паѓаше

во искушенијата на недефинирана изразност на идејата, тенденцијата и смислата. Првиот скопски Хамлет навести само скици на неговиот разговор во светот, недоволни да не убедат дека се нови, автентични и невидени. (...) Претставата докажа дека Офелија може да биде и тинејџерка во нејзиниот судбински безизлез и во прекрасната интерпретација на Ленче Делова што бликаше од ангажирана свест, во љубовта и смртта на девственото патешествие видено во општествената констатација на немоќта. Нов третман имаше и ликот на Полониј што го толкуваше Ацо Ѓорчев во видна реалност што трае без мистифицираниот превез. Полониј во ролјата на овој артист дојде како продолжувач на масовниот конформизам како светски процес.

(*Сџуденџиски збор*, октомври, 1977; Јордан Плевнеш: *Скојскиој Хамлет* 1977)

Кон „Ревизор“ (...) Се чини дека една од најголемите доблести на *Ревизор* на режисерот Димитар Станковски е чувството за изнаоѓање на оној хумор кој лежи во слоевитоста на ова драмско дело, на оној хумор кој комуницира со современиот гледач, погодувајќи во неговите естетски predispozicii и современи барања од театарот, нешто

Петрушевски (Свистунов, полициски стажар); Благој Црвенков (Держиморда, полициски стражар).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски] Темелков, Илија Велевски, Снежана Бошнаковска

Премиера: 31.3.1978 година
Вечерна сцена

ТИГАР

Автор: Мјуриел Шизгал
Режисер: Драган Велјановски

Играат: Мите Грозданов; Емилија Андреева.

Премиера: 26.5.1978 година
Мала и експериментална сцена

ШЕКСПИР ВО ПРИКАЗНИ

Автор: Богомил Ѓузел (според Чарлс и Мери Лемб)
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Сценограф: Гинтер Кубе
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Љубомир Бранѓолица
Кореограф: Константин Лашков
Драматург: Богомил Ѓузел

Играат: Мите Грозданов (Чевлар / Макбет / Оберон); Лилјана Велјнова (Шивачка / Леди Макбет / Хиполита); Снежана Михајловиќ (Плетачка / Прва вештерка / Титанија); Снежана Стамеска

(Фризерка / Втора вештерка / Елена);
 Славица Николовска (Готвачка / Трета
 вештерка / Хермија); Владимир [Дади]
 Ангеловски (Шивачот / Прв раскажувач /
 Данкан); Димче Мешковски (Пекар / Втор
 раскажувач / Пирам); Гоце Тодоровски
 (Спретко / Ѓаволчето); Симе Илиев (Банко
 / Второ привидение); Марин Бабиќ
 (Макдаф / Втор лорд / Трето привидение);
 Иван [Ванчо] Петрушевски (Острач / Прв
 гласник / Лизандар); Благој Чоревски
 (Берберот / Втор гласник / Деметар); Ацо
 Дуковски (Прв лорд / Прво привидение
 / Тезеј); Снежана Јовановска, Гордана
 Лазаревска, Гордана Божиновска, Фани
 Стеријевска, Вељко Павичевиќ.

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија
 Велевски, Радмила Златковиќ

Премиера: 1.6.1978 година
 Детска сцена

БЕГАЛКА (обнова)

Автор: Васил Иљоски
 Режиер: Тодорка Кондова-Зафировска
 Сценограф: Димитар Кондовски
 Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
 Избор на народни песни: Живко Фирфов
 Играат: Крум Стојанов / Јован [Јон]
 Исаја (Аци Трајко, богаташ); Марија
 [Мара] Исаја (Велика, жената на Аци
 Трајко); Мајда Тушар (Ленче, негова
 ќерка); Снежана Стамеска (Донка,
 нивна слугинка); Ангелина [Василева]
 Иванова (Мирса, Трајкова сестра); Ненад

Стојановски (Бошко, млад занаетчија);
 Иванка Зенделска (Евра, негова мајка);
 Благој Црвенков (Стојко, богат трговец);
 Владимир [Дади] Ангеловски (Досе, негов
 син); Димче Мешковски (Трендо, бозација
); Славчо Тасевски (Митре, занаетчија);
 Ненад Милосавлевиќ (Трипко,
 занаетчија); Димитар Гешоски (Манас,
 црковен псалт); Шишман Ангеловски
 (Петко, слеп просјак); Кирчо Божиновски
 Шишко, меанџија); Самоил Дуковски
 (Чауш).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
 Темелков, Илија Велевски, Снежана
 Бошнаковска

Премиера: 24.6.1978 година (Куршумли ан)

ОСЛОБОДУВАЊЕТО НА СКОПЈЕ

Автор: Душан Јовановиќ
 Режиер: Слободан Унковски
 Сценограф: Гинтер Кубе
 Костимограф: Ѓорѓи Здравев
 Избор на музика: Ѓорѓи Ѓорѓиев
 Превод: Гане Тодоровски

Играат: Снежана Стамеска (Лица,
 мајката на Зоран); Мајда Тушар (Ленче);
 Александар [Ацо] Јовановски (Ѓорѓија);
 Марин Бабиќ (Душан, татко му на Зоран);
 Нада Гешоска (Ана, баба му на Зоран);
 Иван [Ванчо] Петрушевски (Људиот
 Ваво); Стево Спасовски (Тасин циганот,
 пријател на Ѓорѓија); Димитар Зози (Бале,
 пријател на Ѓорѓија); Дарко Дамески

што очигледно се должи на
 солидната колективна
 работа на целиот ансамбл.
 Така го добивме овој
Ревизор, кој својата јатка
 критика не ја наметнува
 директно преку драмската
 реч, туку посредно, преку
апсурдната ситуација,
 акцентирајќи ја и
 извлекувајќи ја во преден
 план, ниту премногу
 форсирано, за да биде
 наметлива, ниту, пак,
 премногу незабележливо,
 за да не може да се сфати.
Ревизор, благодарейќи на
 својата луцидност повеќе
 е персифлажа, отколку
 сатира, повеќе гротеска
 отколку општествена
 критика. Вредностите на
 претставата гледачот ги
 открива самиот, упатен
 на градоначалникот и
 неговото лебдење меѓу
 чипките на „високото
 друштво“ и сламата и
 балега на провинџијата,
 откривајќи ја од овој судир
 малограѓанштината која
 лежи длабоко вкоренета во
 секоја болна бирократска
 амбиџија. Полна со
 режисерска луцидност,
 претставата на Димитар
 Станковски пленува со
 својата разиграност и
 динамика на драмскиот
 развој, остварува присен
 контакт со гледачот,
 упатувајќи му ги своите
 уметнички вредности
 токму преку ова лесно
 комуницирање со него.
 Животиот „сценски колорит“
 и актерската типизација
 која беше извонредно
 реализирана, придонесува
 кон високите типски
 актерски квалитети на

претставата.
(*Млад борец*, Скопје,
16.5.1978; Томислав
Османли: Ревизор во
целофан)

Кон „Тигар“
(...) Режисерот Драган
Велјановски и артистите
Мите Грозданов и
Емилија Андреева, *Тигар*
го работеа самостојно и
самоиницијативно. Откако
целосно го подготвија, тие
го понудија на Драмскиот
театар кој, несомнено,
пројави брз интерес и го
стави на својот редовен
репертоар. Тоа е новина
во нашиот театарски
живот на која ѝ даваме
целосна поддршка. Драган
Велјановски со голем нерв
сценски го пренесува
Шизгаловиот свет. Во
неговата режија присутни
се инсистирањата на
мисловните пунктови, така
што на моменти претставата
наликува на психолошка
драма исполнета со голем
број детали.

(*Вечер*, Скопје, 8.6.1978;
Петре Бакевски: *Во кафезој*
на осаменоста)

Кон „Шекспир во приказни“
(...) Првиот дел на
претставата, којшто користи
многу познати модели на
увод во сказните всушност
го доведува Макбета во
еден театарски лавиринт
што има запрен тек, чии
што пресек е двојноста
на амбицијата да се каже
нешто или да се обликува
наивната свест во сказна за
нежниот крал, лошата Леди,
вештерките и смртта. Со

(Докторот); Мето Јовановски (Германскиот
офицер); Крум Стојанов (Началникот
на бугарската тајна полиција); Ненад
Милосавлевиќ (Господинов, агент); Ацо
Дуковски (Стојчев, агент); Ацо Ѓорчев
(Свештеникот); Славчо Тасевски (Ирод);
Симе Илиев (Гашпар); Кирчо Божиновски
(Балтазар); Благој Црвенков (Мелкиор);
Марија [Мара] Исаја (Старата жена);
Иванка Зенделска (Соседката); Видосава
Грубач (Втората соседка)

Деца: Никола Младенов (Зоран, 6
години); Ѓорѓи Тодоровски (Крсте,
12 години, негов пријател); Мирјана
Тодоровска (Биба, 9 години); Славица
Ефтимова (Рената, 8 година) Владо
Вуковиќ (Оскар, 7 години); Сенко Велинов
(Трајко, 6 години); Владо Атанасов (Ристо,
6 години)

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Снежана
Бошнаковска

Премиера: 17.11.1978 година (Стара
железничка станица)

Нејзиното дејствие (суровите години
на војната), режисерот Унковски
го смести во еден вонтеатарски
простор – во старата Железничка
станица, создавајќи една превасходно
амбиентална претстава. Паѓаше во очи
одличното организирање, користење
и владеење на просторот од страна на
режијата. Извонредно снаоѓајќи се во

отворената фрагментарна драматургија
на Јовановиќ, Унковски компонира
една мошне впечатлива целина, изнајде
мошне интересни детали и решенија,
обезбедувајќи ѝ на изведбата внатрешна
креативна димензија. Имаше во
претставата длабоки и потресни сцени
што импресионираа со смелоста и
оригиналноста на нивното решавање, со
длабочината и емоционалните набои.

(Ивановски, Иван [1996] *Драмски театар
Скопје: 1946 -1996*. Драмски театар,
Скопје)

Награди

- » Мајда Тушар - Артист на годината
(1978) според анкетата на *Екран*
- » МЕСС, Сараево, (1978): *Злајџен ловоров
венец* за најдобра претстава во
целина; Слободан Унковски - *Злајџен
ловоров венец* за режија;
- » Снежана Стамеска - *Злајџен ловоров
венец* за најдобра улога;
- » Никола Младенов - Награда од ЦК
на младина за најдобар млад актер;
Злајџина маска од весникот *Одјек*;
Статуетка *Заједништво* од весникот
Одјек
- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп
(1978): Статуетка *Талија* за најдобра
претстава; Мајда Тушар – награда за
најдобра женска улога

ВЕСЕЛАТА СМРТ

Автор: Николај Евреинов

Режисер: Наум Пановски

Сценограф: Костадин Танчев

Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Марин Бабиќ (Пјеро); Мите

Грозданов (Арлекин); Снежана Стамеска

/ Лилјана Велјанова (Коломбина); Гоце

Тодоровски (Смртта); Димче Мешковски

(Докторот);

Инспициент: Томе Трпков

Суфлер: Рада Златковиќ

Премиера: 9.11.1978

Мала и експериментална сцена

1979

ПРОЦЕС

Драматизација: Верољуб Андоновски и

Димитар Станковски

Режисер: Димитар Станковски

Сценограф: Илија Велевски

Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Лилјана Велјанова (Обвинетата

Менча Карничева); Димитар Гешоски

(Претседател на судот, Д-р. Шневаје);

Драги Костовски (Државен обвинител,

Д-р. Шварц); Димче Мешковски

(Бранителот на Менча, Д-р. Пресбургер);

Гоце Тодоровски (Преведувачот); Благој

Чоревски (I адвокат на покојниот Паница,

Д-р. Марил); Диме Илиев (II адвокат

на покојниот Паница, Д-р. Маурер);

Марин Бабиќ (Бумбаров); Сабина Ајрула

(Екатерина Паница).

Премиера: 12.1.1979 година

Мала и експериментална сцена

ТРАМВАЈ НАРЕЧЕН ЖЕЛБА

Автор: Тенеси Вилијамс

Режисер: Димитрие Османли

Сценограф: Васко Ташковски

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Играат: Лилјана Георгиевска (Бланш

Дибоа); Мето Јовановски (Стенли

Ковалски); Мајда Тушар / Славица

Николовска (Стела, негова жена);

Благој Чоревски (Харолд Мичел); Кирчо

Божиновски (Стив Хабел); Видосава

Грубач (Јунис, негова жена); Симе

Илиев (Пабло Гонзалес); Диме Илиев

(Момчето); Ангелина [Василева] Иванова

(Црнкињата); Самоил Дуковски (Лекар);

Иванка Зенделска (Болничарка); Кица

Ивковска Вељановска (Проститутка).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]

Темелков, Илија Велевски, Снежана

Бошнаковска

Премиера: 12.5.1979 година

Вечерна сцена

Сонои на лејнаиџа ноќ во вториот дел, претставата одеднаш добива значење на јасно осмислена и материјализира иронија која знае какви средства и со каков третман да им пријде на проблемите, што треба да бидат доведени во синтези на чинот на пресадување на идејата, не како ретко билје, туку како трева низ која минува сонот како живот, животот како сон. Диференцирана во своите знаци на демаскирање на некои „врвни ситуации“ од драмската или класично театарската вистина, претставата на режисерот Коле Ангеловски, во вториот дел, всушност, ја остварува својата театарска цел со автентичниот ангажман на ансамблот, без манипулации во сцениските задачи. Артистичката игра, издигната како колективна свест на ниво на живототворност во токовите на претставата, имаше неколку остварувања кои особено го заслужуваат нашето внимание: Дади Ангеловски, Гоце Тодоровски, Снежана Стамеска, Славица Николовска, Снежана Михајловиќ, Мите Грозданов и Лилјана Велјанова.

(Студенски збор, Скопје, 20.7.1978; Јордан Плевнеш: Груиен йоршрей со ирејисџави)

Кон „Солунски патрдии“
(...) Во амбиентот на
Куршумли ан, за кој би
рекле дека е најпогодно
место за лоцирање на
овој сценски проект,
Ангеловски одново пред
нас се појавува како
режисер со дефинирана
индивидуалност, која е
само логично продолжение
на неговите претходни
режисерски зафати. (...) *Ангеловски со Солунскиј*
патрдии покажува дека
независно од тоа од кој
автор е понесен, тој е врзан
за националното тло, иако
самиот со генерации е
оддалечен од таа изворска
тематика. Благодарение
на таа генерациска
оддалеченост во оваа
претстава се среќеваме со
сценски зафат што во себе
ја носи и нужната дистанца
од фолклорот. Овој аспект
е показ дека Ангеловски
се однесува со тоа тло со
љубов, со оптимизам и
хуманост. Аналогно на ова
претставата, како завршен
чин, се јавува со прецизна
осмисленост во која има
многу бои, сонце, различни
карактери, дијалекти,
симултани сцени и песна
која не е само автентична
и препознатлива туку по
тоналитетите им припаѓа
на други времиња и места.

(Нова Македонија, Скопје,
24.6.1979; Лилјана Мазова:
*Егзотичност и конјакт со
современието*)

СОЛУНСКИ ПАТРДИИ

Автор: Миле Попоски

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Сценограф: Гинтер Кубе

Костимограф: Елена Дончева

Композитор: Љубомир Бранѓолица

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Пејо Мариовецот); Мите Грозданов (Аџи
Јанкула); Димче Мешковски (Секула);
Гоце Тодоровски (Џанде); Иван [Ванчо]
Петрушевски (Сотка); Сабина Ајрула
(Фатиме); Снежана Стамеска (Пандора);
Марин Бабиќ (Јашар Бег); Ленче [Иванова]
Делова (Евдокија); Снежана Михајловиќ
(Паца); Стево Спасовски (Кир Таки);
Димитар Зози (Кире); Ацо Дуковски

(Божин); Симе Илиев (Цветан); Лилјана
Велјанова (Марија).

Техничка екипа: Томе Моловски, Радмила
Златковиќ

Премиера: 13.6.1979 година (Куршумли ан)

300 Солунски ѿаѿргии

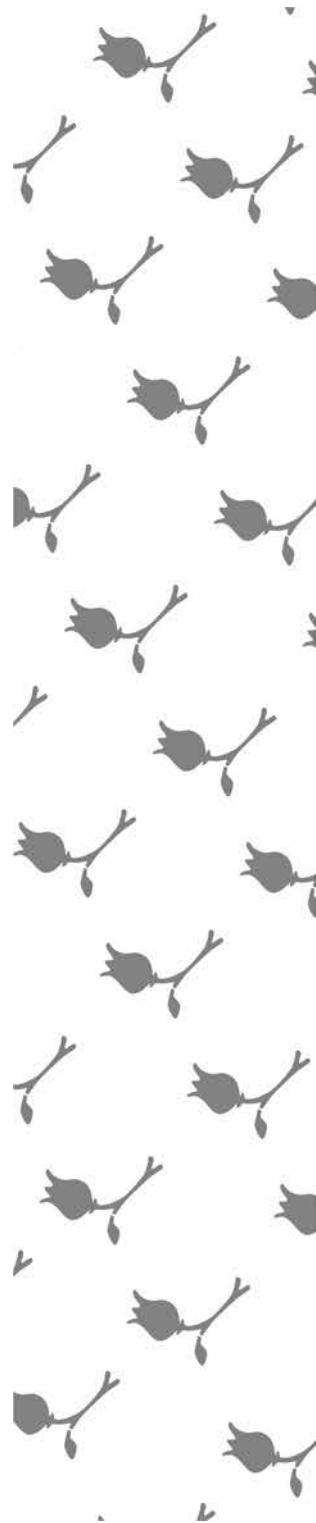
Веројатно нема поголема радост за актерите и за публиката од онаа кога ќе се „сретнат“ и кога уживаат во взаемна средба во која има радост, смеа, почит. Токму таква беше атмосферата во Куршумли ан, прексиноќа, кога се прикажуваше претставата *Солунски ѿаѿргии*. Среди публика, која грубо избројана ја имаше околу 1500 души од мали деца до возрасни луѓе, актерите на Драмскиот театар собрани околу оваа претстава, ја одиграа нејзината тристота изведба и одбележаа уште еден невообичаен и редок јубилеј: дваесет години континуирано прикажување на истата. И пак уште нешто: од првата до оваа прексиноќешна изведба, *Солунски ѿаѿргии* секогаш се прикажуваат пред преполно гледалиште. (...) Актерите и публиката на сега двојно јубилејните *Солунски ѿаѿргии* пак беа едно. Како пред дваесет години кога (промовирајќи го просторот на Куршумли ан и во театарски) ја најавија својата претстава која стана своевиден белег на Драмскиот театар. Во меѓувремето од две децении во онаа прва екипа и оваа сегашната, се смениле многу нешта, и многу нешта останале исти. Многу актери „упаѓале“ во овој или оној лик, многу заменуваа некој друг, многу играле во сите нејзини изведби... Сите и секогаш се радувале, ја покажувале својата енергија, созревале, во меѓувреме го нашле својот сценски израз и простор во комедијата... И сите

кои во првата изведба на *Солунски ѿаѿргии* беа млади и убави и сега се убави. Сега играа Владимир Ангеловски, Мите Грозданов, Димче Мешковски, Гоце Тодоровски, Ванчо Петрушевски, Сабина Ајрула, Снежана Стамеска, Марин Бабиќ, Ленче Делова, Коле Ангеловски, Стево Спасовски, Лилјана Велјанова – сите од премиерната изведба, но и Душица Стојановска, Јовица Михајловски, Лазар Манасковски, Роберт Вељановски. Некогаш играа и Снежана Михајловиќ, Димитар Зози, Ацо Дуковски... Во претставата „упаѓаа“ или подолго играа во неа Мајда Тушар, Славица Николовска-Спасова, Драган Спасов, Игор Џамбазов, Пепи Мирчевски, Благоја Спиркоски...

(Нова Македонија, Скопје, 27.6.1999;
Лилјана Мазова: *Убавинаѿа на акѿиериѿе*)

Награди:

- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1980): Гоце Тодоровски - награда за најдобро актерско остварување.

Кон „Ден за бегство“
(...) Малата група за која
раскажува Неделковски,
решава да ја најде
„ветената“ земја на
нивната фантазија за да
се спаси од училишните
обврски, родителската
грижа. (...) Овој секојдневен
мотив, на сцената, во
режијата на Христов,
добива една пријатно
гледлива димензија,
која гледачите – децата
ја прифаќаат како своја
и блиска. Во лесната
и функционална
сценографија на Гинтер
Кубе, разнобојниот костим
на Елена Дончева-Танчева
и музиката на Славе
Димитров и пред сè новиот
зафат на Драмскиот театар
во претставите за деца,
децата да ги толкуваат
тие ликови, овој сценски
проект прераснува во еден
шармантен театарски чин.
(...) И уште нешто: со *Ден за
бегство* Драмскиот театар
и овој пат навреме реагира,
настојувајќи да ја задржи
актуелноста на својот
репертоар, вклучувајќи
се во одбележувањето на
меѓународната година на
детето.

(Нова Македонија, Скопје,
25.11.1979; Л[илјана]
Мазова: *Уиѓрано и
шармантно*)(...)

Кон „Рибарски караници“
Оваа претстава, која
условно ја нарекуваме
колективен театарски чин,
на површина ја исфрла
основната концепција
на режијата на Тодорка
Кондова-Зафировска:

ДЕН ЗА БЕГСТВО

Автор: Велко Неделковски
Режисер: Димитар Христов
Сценограф: Гинтер Кубе
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Славе Димитров

Играат: Иванка Зенделска (Мајката
што го бара синот); Владимир [Дади]
Ангеловски (Фудбалерот); Мите
Грозданов (Земјоделецот Тимко Зеленко);
Самоил Дуковски (Железничарот); Владо
Атанасов (Соколе); Миле Виларовски
(Николче Кеџот); Љупчо Наумчевски
(Блаже Полдинар); Љубиша Ристовски
(Лустер Први); Никола Младенов (Лустер
Втори); Васка Георгиева (Девојчето
Цветанка); Дане Кузмановски.

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Снежана
Бошнаковска

Премиера: 20.9.1979 година
Детска сцена

ДРАКУЛА

Автор: Дин Хамилтон, Џон Балдерстон
Режисер: Љупчо Тозија
Сценограф: Гинтер Кубе
Костимограф: Гинтер Кубе
Избор на музика: Андреј Бељан
Превод: Богомил Ѓузел

Играат: Дарко Дамески (Дракула); Диме
Илиев (Џонатан Харкер); Сабина Ајрула

(Госпоѓица Велс, слугинка); Димитар
Гешоски (Доктор Стјујард); Јован [Јон]
Исаја (Абрахам Ван Хелсинг, професор);
Ненад Милосавлевиќ (Р.М. Ренфилд,
лудак); Ацо Дуковски (Батерсворд, чувар);
Славица Николовска (Луси Стјујард).

Техничка екипа: Томе Моловски, Урош
Делов, Илија Велевски, Снежана
Бошнаковска

Премиера: 30.10.1979 година
Вечерна сцена

РИБАРСКИ КАРАНИЦИ

Автор: Карло Голдони
Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска
Сценограф: Владислав Лалицки
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Љубомир Бранѓолица
Превод: Шерафедин Мустафа, Аугусто
Фонеска

Играат: Димитар Гешоски (Падрон Тони
- Антонио); Лилјана Георгиевска (Мадона
Паскуа); Снежана Михајловиќ (Луџиета);
Драгиша Димитриевски (Тита Нане -
Џанбатиста); Диме Илиев (Бепо - Џузепе);
Мите Грозданов (Падрон Фортунато);
Сабина Ајрула (Мадона Либера); Мајда
Тушар (Орсета - Орсолина); Ленче
[Иванова] Делова (Кека - Франческа);
Самоил Дуковски (Падрон Виченцо);
Владимир [Дади] Ангеловски (Тофоло -
Кристофоло); Стево Спасовски (Изидоро);
Ѓорѓи Тодоровски (Курир на одделот за

криминал); Ѓокица Лукаревски (Канокја, младич, продавач на тиква).

Техничка екипа: Томе Моловски, Блаже Саздов

Премиера: 14.12.1979 година
Вечерна сцена

ДИВО МЕСО

Автор: Горан Стефановски
Режисер: Слободан Унковски
Сценограф: Мета Хочевар
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Леб и сол

Играат: Ненад Стојановски (Андреја);
Мето Јовановски (Симон); Стево
Спасовски (Херцог); Петар Темелковски
(Херман Клаус); Димче Мешковски
(Сивик); Ленче [Иванова] Делова
(Проститутката Мими); Крум Стојанов
/ Ацо Ѓорчев (Димитрија Андреевиќ);
Милица Стојанова (Марија); Благој
Чоревски (Стефан); Снежана Стамеска
(Вера); Лилјана Велјанова (Сара);

негување на стилските
белези на авторот и
времето во кое е создадено
драмското дело од една
страна, од друга страна,
таа наедно гледачот го
наведува да се чувствува
дел од претставата,
да живее, мисли,
чувствува денес и овде.
Режисерската фантазија
не е само поткрепена,
туку е набиена и со
предизвик од богатството
на можните решенија. (...) Мите Грозданов го става на
повидок својот артистички
дијапазон, можноста
за трансформација и
бравурозно владеење
со сите професионални
сценски барања. (...) Мајда
Тушар во улогата на
Орсета ги покажа своите
можности за субјективна,
непосредна креација, при
што го потенцира и својот
сценски темперамент. (...) Значајна придобивка на
претставата е и вонредната
сценографија на гостинот
од Белград, Владислав
Лалички. Уметнички и
архитентонски убаво
осмислен, исто така и
реализиран, сокакот во
кој се случуваат *Рибарски
караници* е мошне
успешен простор, со
илузионистички театарски
елементи.

(Нова Македонија, Скопје,
26.12.1979; Лилјана
Мазова: *Вонредно успешен
театарски чин*)

Кон „Диво месо“
(...) Со својата драматуршка
структура, текстот на Горан
Стефановски потсетува
на американските
драми од триесеттите
години, а за тоа време и
зборува: за времето пред
војната, за судбината
на скопско занаетчиско
семејство коешто се
распаѓа напуштајќи
ги традиционалните
вредности и начин на
живот во склад со големиот
свет и крупниот бизнис
којшто голта сè што ќе му
се најде на патот. Токму тоа
е и значењето на основната
метафора на претставата:
Дивото месо незапирливо
расте, гушејќи го здравото
ткиво. Во инвентивната и
едноставна сценографија
на Мета Хочевар, преку
одличната музичка
соработка со групата *Леб и
сол*, режисерот Слободан
Унковски развива многу
обмислен и прецизен
плоштински мизансцен кој
ги групира актерите како
на семејни фотографии
или пак им обезбедува
максимална едноставност
на сценскиот распоред,
а со тоа, успешно, во
сосема модерна сценска
рамка, потсетува на
времето во кое драмата се
случува. Но, прецизната и
силно остварена режија,
веројатно би останала
на ниво на убава слика,
доколку ја немаше
исклучителната актерска
температура која ја носи
оваа претстава: целиот
актерски ансамбл, а
особено Мето Јовановски
(Симон), Благоја Чоревски

Видосава Грубач (Бајачката); Иван [Ванчо]
Петрушевски (Ацо); Шишман Ангеловски
(Попот)

Техничка екипа: Снежана Бошнаковска

Премиера: 29.12.1979 година

Вечерна сцена

Награди:

- » *Сиџеријино ѿзорје*, Нови Сад, (1980):
награда за најдобра претстава; Горан
Стефановски - награда за оригинален
драмски текст; Слободан Унковски -
вонредна награда за режија; Благој
Чоревски - награда за најдобро
актерско остварување; Мета Хочевар
- награда за најдобра сценографија;
Елена Дончева - награда за најдобра
костимографија; награда од
Тркалезната маса на критиката;

Ненад Стојановски - награда од
Покраинската конференција на
Сојузот на социјалистичката младина
на Војводина што ја доделува *Глас
омладине* за остварување на млад
уметник.

- » „Гавелини вечери“, Загреб, (1980):
Најдобра претстава.
- » Крум Стојанов - Златен медал
„Љубиша Јовановиќ“, Шабац, (1980).

(Стефан) и Крум Стојанов
(Димитрија), кои изведоа
вистински актерски
паради, ја крена оваа
претстава во игра полна со
страст и ритам, игра која
сите значења на оваа драма
ги носи до кулминантна
драматичност.

(*Vjesnik*, Zagreb, 28.4.1980;
Dalibor Foretić: Zaslужeni
trijumf / превод)

1980 - Бркотница

1980

ЧЕХОВ – ПОДБИВНА СРЕЌО МОЈА

Автор: Леонид Маљугин

Режисер: Саша Маркус

Сценограф: Драган Биков

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Избор на музика: Андреј Бељан

Адаптација: Саша Маркус

Превод: Саша Маркус

Играат: Мите Грозданов (Антон Павлович Чехов); Славица Николовска (Лидија Мизинова - Лика); Лилјана Георгиевска / Сабина Ајрула (Олга Леонардовна Книпер); Ленче [Иванова] Делова (Александра Палвловна - Маша); Симе Илиев (Алексеј Максимович Песков - Горки)

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Урош Делов, Илија Велевски

Премиера: 9.1.1980 година
Мала и експериментална сцена

ПАНУРГИЈ ИЛИ ПРЕКРАСНИ ПРЕПРАВАЧИ

Автор: Русомир Богдановски

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Сценограф: Владимир Георгиевски

Костимограф: Владимир Георгиевски

Композитор: Димитар Масевски

Играат: Никола [Коле] Ангеловски (Бахус);
Иван [Ванчо] Петрушевски (Јове Лапало);

Владимир [Дади] Ангеловски / Младен
Крстевска (Пантагруел); Марин Бабиќ /
Ацо Дуковски (Чуруликало); Викторија
Анѓушева, Гордана Божиновска, Љупка
Георгиевска

Премиера: 5.2.1980 година
Мала и експериментална сцена

СТОЛОВИ

Автор: Ежен Јонеско

Сценограф: Љубомир Чадиловски

Костимиграф: Ѓорѓи Здравев

Превод: Ташко Саров

Играат: Марија [Мара] Исаја; Јован [Јон]
Исаја; Јусуф Гулевски / Марин Бабиќ.
Премиера: 4.3.1980 година
Мала и експериментална сцена

ДОН ЖУАН

Автор: Жан Батист Поклен Молиер

Режисер: Љубиша Георгиевски

Сценограф: Миодраг Табачки

Костимограф: Миодраг Табачки

Избор на музика: Андреј Бељан

Кореограф: Тања Петковска

Превод: Илија Милчин

Играат: Петар Темелковски (Дон Жуан);
Ѓокица Лукаревски (Зганарел); Ленче
[Иванова] Делова (Дона Елвира); Крум
Стојанов (Дон Луј); Диме Илиев (Дон
Алонзо); Мите Грозданов (Пјеро); Мајда
Тушар (Шарлота); Душица Стојановска
(Матурина); Владимир [Дади] Ангеловски

Кон „Чехов-подбивна среќо моја“
(...) Режисерот на претставата при определбата животот на Чехов да прозвучи од театарската сцена, тргнал од два основни елементи: од едноставноста на самиот Чехов и сопствената љубов и почит кон него. (...) Со малку пренагласена театаралност во донесувањето на личностите околу Чехов, со на места доволно извлечени театарски валери, постигната е целта: на современиот гледач да му биде презентираан животот на Чехов за да се проникне во бескрајната смисла на неговата човечност. (...) Со забележителна смисла за трансформација, дури и физичка, Мите Грозданов го донесува ликот на Чехов. Со оглед на тоа дека претставата е градена како збир на повеќе слики, Грозданов, од слика во слика, ја развива визуелната и духовната обработеност на ликот што го донесува и коректно ја извршува одговорната задача.

(Нова Македонија, Скопје,
16.1.1980; Лилјана Мазова:
Со љубов кон Чехов)

Кон „Дон Жуан“
 (...) За да го изрази целиот
 тој свет, за да ја поддржи
 мислата за уништувањето
 на човековиот дух,
 Георгиевски, по мошне
 успешниот превод во кој
 доминантно место зазема
 течниот говор, прибегнал
 кон кратење на текстот. (...) Во нејзиното структурално
 градење Георгиевски
 внесува низа ефекти кои
 го задржуваат вниманието
 на публиката. (...) Убаво и
 впечатливо остварување
 во постановката на *Дон Жуан*
 видовме во играта на Гокица
 Лукаревски како Зганарел.
 Потенцирајќи го народниот дух,
 духот на обичниот човек, Зганарел
 на Лукаревски е сочно артистичко
 остварување, полно со шарм и
 можност да се држи вниманието на
 публиката од почетокот до крајот на претставата.

(Нова Македонија, Скопје,
 15.6.1980; Лилјана Мазова:
*Сиропивносѝиѝе на
 лицеѝио и оѝачинаѝиѝа*)

(Гузман); Славчо Тасевски (Господин
 Диманш); Гоце Тодоровски (Питаџот);
 Младен Крстевски (Ла Раме); Бекир
 Нуредини (Командантот).

Техничка екипа: Томе Моловски

Премиера: 4.6.1980 година
 Вечерна сцена

ВАСА ЖЕЛЕЗНОВА

Автор: Максим Горки
 Режиер: Димитар Костаров
 Сценограф: Владимир Георгиевски
 Костимограф: Владимир Георгиевски
 Избор на музика: Андреј Бељан
 Превод: Илија Милчин

Играат: Нада Гешоска (Васа); Дарко
 Дамески (Сергеј); Димче Мешковски
 (Прохор); Снежана Михајловиќ (Наталија);
 Виолета Шапковска (Људмила); Снежана
 Стамеска (Расел); Сабина Ајрула (Ана);
 Аџо Дуковски (Мељаников); Иван [Ванџо]
 Петрушевски (Евгениј); Самоил Дуковски
 (Гуриј); Славица Николовска (Лиза);
 Ангелина [Василева] Иванова (Поља);
 Ненад Стојановски (Пјагјоркин).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
 Темелков, Снежана Бошнаковска

Премиера: 20.9.1980 година
 Вечерна сцена

БРКОТНИЦА

Автор: Лев Биринскиј

Режисер: Владимир Милчин

Сценограф: Бранко Костовски

Костимограф: Елена Дончева

Избор на музика: Андреј Бељан

Превод: Владимир Милчин

Актерска екипа: Стево Спасовски (Голдман); Видосава Грубач (Екатерина); Душко Јовановиќ (Исидор, син на Голдман); Ненад Милосавлевиќ (Стариот Никита); Самоил Дуковски (Дернов); Шишман Ангеловски (Балукин, чиновник); Ангелина [Василева] Иванова (Анфиса); Гоце Тодоровски (Давидов, чиновник); Симе Илиев (Полицаец); Јовица Михајловски (Алексеј); Александар [Ацо] Јовановски (Иван Хабарович, губернаторот); Милица Стојанова (Елисавета, негова жена); Диме Илиев (Коља, негов син од првиот брак); Димче Мешковски (Секретар на губернаторот); Лилјана Велјанова (Госпоѓа Лапикин); Ненад Стојановски (Козаков); Иван [Ванчо] Петрушевски (Малахов); Димитар Зози (Ленски); Ѓокица Лукаревски (Павлов); Марин Бабиќ (Фома); Виолета Шапковска (Маша).

Техничка екипа: Томе Моловски, Радмила Залатковиќ

Премиера: 14.12.1980 година
Вечерна сцена

Награди

- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1981): Ненад Стојановски - награда за најдобар млад актер; Ненад Милосавлевиќ - награда за епизодна улога.
- » Ненад Стојановски - награда за млад уметник од списанието *Млад борец*

1981

СОМНИТЕЛНО ЛИЦЕ

Автор: Бранислав Нушиќ

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Сценограф: Љубомир Чадиловски

Костимограф: Зорана Васиќ

Композитор: Мики Петковски

Превод: Илија Милчин

Играат: Димче Мешковски (Јеротија Пантиќ); Ангелина [Василева] Иванова (Анѓа, негова жена); Славица Николовска (Марица, нивна ќерка); Владимир [Дади] Ангеловски (Вика); Ацо Дуковски (Жика); Ненад Стојановски (Миљав); Славчо Тасевски (Таса); Јовица Михајловски (Ѓока); Иван [Ванчо] Петрушевски (Алекса Жуниќ); Викторија Анѓушева (Прва девојка); Љупка Георгиевска (Втора девојка); Гордана Божиновска (Трета девојка).

Техничка екипа: Томе Моловски

Премиера: 27.2.1981 година
Мала и експериментална сцена

Кон „Бркотница“ (...) Режисерот Владимир Милчин пак, вонредно поставувајќи ги состојбите на свое место во претставата *Бркотница* одржува континуитет во разоткривањето на сè она што се крие во и најмалото делче од анатомијата на револуцијата, и како гледиште за самата револуција воопшто и како расправа за една друга страна на револуцијата конкретно сврзана за текстот. Очигледна е во претставата, намерата на Милчин, во продлабочените потраги на револуцијата, да го наведе гледачот на размислување за неа, со што е направена мошне успешна креација. Ансамблот на Драмски театар од Скопје во целост ја изврши својата задача притоа издвојувајќи ги секако беспопшгедниот Ацо Јовановски којшто уште еднаш ги исфрли на површина високите естетски вредности како актер и Милица Стојанова и Диме Илиев кои што остварија креации што ќе останат забележани како значајни дострели во нашиот театар.

(*Студентски збор*, Скопје, 8.3.1981; Т. Мартиновски: *Успешна креација*)

Кон „Партија реми“
(...) *Партија реми*
е комплементарно
уметничко остварување
и во режисерска смисла,
зашто режијата наполно
го следи дискретниот
карактер и потреби на
текстот и е насочена
кон микросихолошката
и микромимичка
координација на една
камерна претстава.
Сценографијата на
Владимир Георгиевски
исто така ја продолжува
оваа консеквентна
творечка линија и ја
надоградува со едно
мошне интересно и
идејно функционално
„извртување“, поставувајќи
ја публиката на самата
(голема) сцена, свртена
со лицето кон камерниот
сценски простор кај што
се одвива дејствието,
зад кое што се наоѓа
празната сала, дијагонално
осветлена со една
широка светла линија,
која што е атрактивен и
функционален идеен декор
на дејствието, а ликовно
асоцирајќи на мноштвото
судбини кои што стојат во
самиот поттекст на оваа
вонредна пиеса.

(*Млад борец*, Скопје, бр.
1343, 11.3.1981; Томислав
Османли: *Кој ја љуби*
играиша?)

ПАРТИЈА РЕМИ

Автор: Дин Ли Кобурн

Режисер: Димитар Станковски

Сценограф: Владимир Георгиевски

Костимограф: Владимир Георгиевски

Композитор: Љупчо Константинов

Превод: Димитар Паунов

Играат: Милица Стојанова (Моника);

Илија Џувалековски (Вилер).

Премиера: 3.3.1981 година

Вечерна сцена

ЧУДОТО НА СВЕТИ ЃОРЃИ

Автор: Русомир Богдановски

Режисер: Слободан Унковски

Сценограф: Владимир Георгиевски

Костимограф: Ѓорѓи Здравев

Избор на музика: Михаил Бошковски

Играат: Ацо Ѓорчев (Царот); Лилјана

Георгиевска (Царицата); Гоце Тодоровски

(Помалиот брат); Мајда Тушар

(Невестатата); Иван [Ванчо] Петрушевски

(Народот); Ацо Дуковски (Постариот

брат); Ѓокица Лукаревски (Црното

Ламјиче); Петар Темелковски (Архангел

Михаил); Мими Таневска (Царската

ќерка); Димитар Зози (Свети Ѓорѓи).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]

Темелков, Снежана Бошнаковска

Премиера: 19.4.1981 година

Вечерна сцена

КРВАВИ СВАДБИ

Автор: Федерико Гарсија Лорка

Режисер: Крум Стојанов

Сценограф: Крум Стојанов

Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ

Композитор: Витомир Петровиќ

Кореограф: Тања Петковска

Драматург: Витомир Петровски

Препев: Матеја Матевски

Превод: Илија Милчин

Играат: Нада Гешоска (Мајката); Снежана

Стамеска (Свршеничката); Ангелина

[Василева] Иванова (Тештата); Ненад

Стојановски (Леонардо); Славица

Николовска (Жената на Леонардо)

Јовица Михајловски (Свршеникот); Дарко

Дамески (Таткото на свршеницата);

Милица Стојанова (Девојката / Сосетката

/ Слугинката / Питачката / Смртта);

Ѓорѓи Тодоровски (Месецот); Видосава

Грубач (Втората сосетка); Ленче [Иванова]

Делова, Виолета Шапковска (Девојки);

Самоил Дуковски, Симе Илиев, Славчо

Тасевски (Дрвари).

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија

Велевски, Радмила Златковиќ

Премиера: 4.6.1981 година

Вечерна сцена

ВИКТОР ИЛИ ДЕЦА НА ВЛАСТ

Автор: Роже Витрак

Режисер: Жарко Петан

Сценограф: Никола Матул

Костимограф: Елена Дончева

Избор на музика: Михаил Бошковски

Превод: Дијана Михајлова

Играат: Ненад Стојановски (Виктор, девет години); Благој Чоревски (Шарл Помел, негов татко); Лилјана Георгиевска (Емили Помел, неговата мајка); Снежана Михајловиќ (Лили, нивна слутинка); Ленче [Иванова] Делова (Естер, шест години); Петар Темелковски (Антоан Мањо, нејзин татко); Мајда Тушар (Тереза Мањо, нејзина мајка); Александар [Ацо] Јовановски (Генералот Етјен Лонсегир);

Лилјана Велјанова (Ида Мормар); Ацо Ѓорчев (Докторот).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Снежана Бошнаковска

Премиера: 4.10.1981 година

Вечерна сцена

ЏОН ПИПЛФОКС

Автор: Мирослав Беловиќ, Душан

Радовиќ

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Сценограф: Љубомир Чадиловски

Костимограф: Ѓорѓи Здравев

Композитор: Леб и сол

Кореограф: Викторија Анѓушева

Кон „Чудото на свети Ѓорѓи“

(...) Давајќи ѝ широк замав на својата творечка фантазија, правејќи претстава која ќе се одликува со искричавост и духовитост, Унковски ја режираше пиесата до таа мера живописно и сценски раскошно, така што дури и некои наметнати досетки ги претвори во моторна сила на ситуациона комика. (...) Во изведувачкиот состав главен збор водеа артистите од помладата генерација (Иван Петрушевски, Мајда Тушар, Гоце Тодоровски), при што како во прв план да изби играта на Петрушевски, кој со своите непринудни трансформации, ги освои симпатиите на гледачите. (...) За да се доживее оваа претстава како радост за окото и срцето, покрај режијата и артистичкиот ансамбл, голема заслуга има и костимографијата на Ѓорѓи Здравев. Такво богато, функционално и хармонично костимографско оформување на еден проект е вистинска реткост, ако не и нешто досега речиси невидено на нашите сцени, и затоа оваа компонента на изведбата треба посебно да се издвои.

(Ивановски, Иван (1996)
Драмски театар Скопје: 1946-1996. Драмски театар, Скопје)

Кон „Виктор или Деца на власт“
(...) Една згустена претстава, набиена со магична динамика во која сите „осцилации“ се изградени во јасно стилско единство.

Претстава правена со голема сигурност во која режијата на Жарко Петан е докрај чиста и насочена кон она што сакала да го постигне. Еден свет целиот во распаѓање, луѓе што се гризат меѓу себе на ѓубриштето на животот, свет во кој гневот, лудилото и бруталноста им се „главна храна“ и над кои црната дама – смртта – доаѓа како последниот смрдеж што може да ги исчисти. Претстава полна со метафори и асоцијации кои нè внесуваат во чувствата на возвишениот театарски чин. Очигледно е дека целата режисерска концепција им дала големи можности на артистите да изградат еден поспецифичен начин на игра од кои имаме вонредно добри креации.
(...) Една компактна, синхронизирана актерска игра која ги потврдува високите уметнички потенцијали на Драмскиот театар.

(Вечер, Скопје, 8.10.1981;
Петре Бакевски: *Како ѝо акробайска жица*)

Играат: Јовица Михајловски (Капетан Џон Пиплфокс); Лилјана Велјанова (Капетан Фокс Џонсон); Димче Мешковски (Секирата); Владимир [Дади] Ангеловски (Арчибалд); Стево Спасовски (Желката); Виолета Шапковска (Ланабој); Диме Илиев (Коновал); Ѓокица Лукаревски (Убавиот Смит); Ацо Дуковски (Пудинг Џо); Симе Илиев (Сајланс); Владимир Талески (Роберт Смајл); Димитар Зози (Теодор Рум); Марин Бабиќ (Оливер Тимиди); Гоце Тодоровски (Големиот пират); Лазе Манасковски (Тајниот пират); Благој Црвенков (Началникот на адмиралитетот); Викторија Анѓушева, Гордана Божиновска, Цветанка Јанакиевска (Чудовиштето, Брзоборлестите жени).

Техничка екипа: Томе Моловски, д-р Аксенти Грнаров

Премиера: 21.11.1981 година
Детска сцена

СИНАТА БОЈА НА СНЕГОТ

Автор: Гигор Витез
Режисер: Давор Младинов
Сценограф: Берислав Дежелиќ
Композитор: Леб и сол
Препев: Ѓорѓи Сталев

Играат: Димче Мешковски (Кралот Црнослав); Виолета Шапковска (Принцезата Златка); Иван [Ванчо] Петрушевски (Дворскиот мудрец Каш);

Кирчо Божиновски (Генералот Скрши); Симе Илиев (Личен Перо); Владимир [Дади] Ангеловски (Дворскиот Шут); Ацо Дуковски (Дворскиот стражар).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков

Премиера: 26.12.1981 година
Куклена сцена

1982

ЕРИГОН

Автор: Јордан Плевнеш
Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценограф: Љубиша Георгиевски
Костимограф: Дорис Крстиќ
Избор на музика: Леб и сол

Играат: Метo Јовановски (Еригон); Мери Бошкова (Мадам Дибуа); Петар Темелковски (Исидор Солунски); Милица Стојанова (Малина, негова жена); Тони Несторов (Таше, нивни син); Самоил Стојановски (Коле, нивни син); Ирис Мустафовска (Евдокија, нивна ќерка); Лилјана Велјанова (Патриција Сигo); Крум Стојанов / Славчо Тасевски (Сигфрид Поњатовски Балтимор); Мите Грозданов (Сен Бернар); Ненад Милосавлевиќ (Барбисон Бољони); Лилјана Георгиевска (Андилена Анаван); Снежана Михајловиќ (Марија Балванера); Димитар Гешоски (Кардиналот Донатело Први); Ѓокица Лукаревски (Џезар); Ѓорѓи Тодоровски

(Самса); Сабина Ајрула (Безимениот глас) Љупчо Тодоровски (Прв војник); Јовица Михајловски (Втор војник); Самоил Дуковски (Матичарот); Силвија [Јовановска] Стојановска (Еринија Крафт); Виолета Шапковска (Шарлот); Катерина Коцевска (Емили); Крсте Јовановски (Ротвајлер Несман); Јаков Дренковски (Исус, рок пејач); Деца, ученици: Иван Мирчевски, Зоран Томиќ.

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Снежана Бошнаковска

Премиера: 21.1.1982 година
Вечерна сцена

Награди

- » *Сџеријино џозорје*, Нови Сад, (1982):
Вонредна награда за најдобра претстава во целина; Мери Бошкова - награда за најдобро актерско остварување.
- » МЕСС, Сараево, 1982: *Злајина маска на кришката* за најдобра претстава во целина; Метo Јовановски - *Злајен ловоров венец* за најдобра улога; Јордан Плевнеш - награда за текст првенец од списанието *Позоришtie*.
- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1982): Стагуетка на божицата *Талија* за најдобра претстава; Милица Стојанова - награда за најдобро актерско остварување; Метo Јовановски - награда за најдобро актерско остварување.

Кон „Џон Пиплфокс“ (...) Ангеловски и во *Џон Пиплфокс* ја искажува својата голема љубов и ангажман кон ведаар театарски чин кој има за цел гледачот да го воведe и води низ бројните авантури на јунаците на сцената, за да тој се почувствува дел од нив. Со цел да ги доживее јунаштвата на храбриот капетан и неговите гусари, Ангеловски, врз оваа веќе класична приказна, гради ангажиран стил на интерпретација. Битката против злото, војната, гладот и слично, ја води низ само навидум лежерна игра, повеќе забава. Јунаците тие битки ги водат смело, но и со неминовниот страв од исходот. Затоа со нив е играта и песната. За да ја докомпетира таа атмосфера, режисерот во изведбата внесува и сцена со куклена изведба. Всушност, тука и го остварува најдиректниот контакт со најмалиот гледач. Понатаму, од артистот тој бара тотален ангажман: да глуми, игра, пее... Така претставата станува блиска, се следи во еден здив и кога ќе заврши гледачот посакува таа да потрае барем уште малку.

(Нова Македонија, Скопје, 25.11.1981; Лилјана Мазова: *Режисерски темирамени*)

Кон „Еригон“
Петре Бакевски во
весникот *Вечер* од 25
јануари 1982 година
под наслов „Драма за
траумите и премрежијата“
пишува меѓу другото
дека Плевнеш пројави
големо интересирање
за современите текови
на југословенскиот
и европскиот театар,
проникнувајќи во
сложениот механизам на
авангардното поетско-
сценско изразување. (...) Соработката со Љубиша
Георгиевски се претворила
во единствен театарски
резултат кој најдиректно
може да го означиме
како своевиден настан
во нашиот театарски
живот. (...) Сцените се
полни со една внатрешна
динамика и драматика,
често внесувајќи извесна
мистерија и магичност,
за сето тоа да го
претвори во еден силен
и сугестивен сценски
говор, во еден тотален
театар преку вонредно
добрата, инспиративно
и простудирана игра на
повеќе артисти. Мето
Јовановски остварува
една од редицата на
неговите најдобри
улоги, пренесувајќи
го алегоричниот
лик на песот со една
специфична, максимално
изнијансирана игра која
допира до границите на
магичниот креативен
израз. Милица Стојанова
остварува вонредно добар,
суптилно граден лик кој во
миговите на исповедта и
монолошките кажувања

АЈКУЛА

Автор: Виктор Хаим

Режисер: Ѓорѓи Стојаноски

Сценограф: Живојин Трајановиќ

Костимограф: Живојин Трајановиќ

Избор на музика: Ристо Аврамовски

Адаптација: Ѓорѓи Стојаноски

Превод: Ѓорѓи Стојаноски

Играат: Благој Чоревски (Лудовик);

Мајда Тушар (Маријан); Гоце Тодоровски

(Артур); Мите Грозданов (Ајкулата).

Премиера: 28.1.1982 година

Мала и експериментална сцена

ПОЛНЕТА ПТИЦА

Автор: Фадил Хаџиќ

Режисер: Димитрие Османли

Сценограф: Љубомир Чадиловски

Костимограф: Елена Дончева

Композитор: Љупчо Константинов

Превод: Саша Маркус

Играат: Петре Прличко (Томо Врчек);

Благој Чоревски (Фрањо Чук); Снежана

Михајловиќ (Милица Папак); Гоце

Тодоровски (Уредникот); Владимир [Дади]

Ангеловски (Људевит Хумски); Ангелина

[Василева] Иванова (Анѓа Врчек);

Виолета Шапковска (Саша Врчек); Ленче

[Иванова] Делова (Аница Бобан); Иван

[Ванчо] Петрушевски (Ѓукица Цуфај);

Видосава Грубач (Женската странка).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]

Темелков, Снежана Бошнаковска

Премиера: 30.9.1982 година

Вечерна сцена

КОСАНЧИЌЕВ ВЕНЕЦ БР. 7

Автор: Слободан Селениќ

Режисер: Димитар Станковски

Сценограф: Љубомир Чадиловски

Костимограф: Ѓорѓи Здравев

Композитор: Љупчо Константинов

Превод: Јордан Плевнеш

Играат: Стево Спасовски / Марин

Бабиќ (Владан Хаџиславковиќ);

Салаетин Билал (Истреф Вери); Ненад

Стојановски (Пуниша Мирчетиќ); Мајда

Тушар (Василија); Димитар Зози (Јозо

Михаљевиќ); Лилјана Георгиевска

(Милена Дрекало); Диме Илиев (Боштјан

Жупанчиќ); Ацо Дуковски (Иштван

Молнар); Ленче [Иванова] Делова (Мара

Глигоријевиќ); Ѓокица Лукаревски

(Драги Станивуловиќ); Владимир

[Дади] Ангеловски (Ламбро Петковски);

Милица Стојанова (Лепша Којадиновиќ);

Нада Гешоска (Мара Гарашаниб); Соња

Михајлова (Мица); Шишман Ангеловски

(Вукадин Петковиќ) Димитар Гешоски

(Милан Матичиќ); Ацо Ѓорчев (Кумот

Јордан); Снежана Михајловиќ (Савка);

Сабина Ајрула (Сарка); Бајруш Мијаку

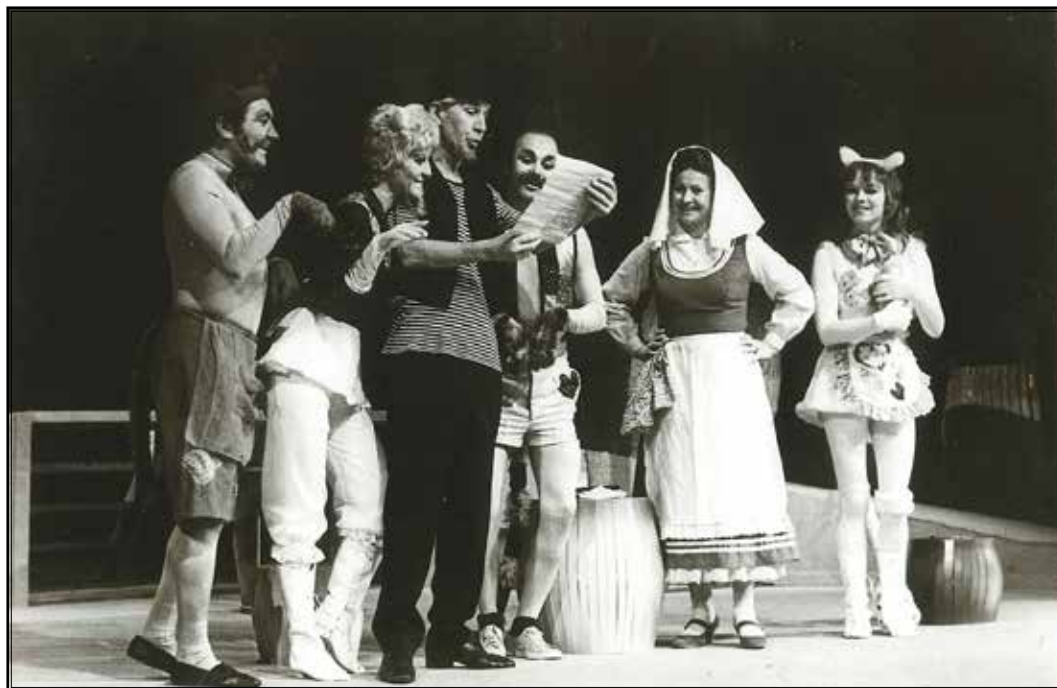
(Цавид).

Техничка екипа: Томе Моловски, Радмил

Златковиќ

Премиера: 7.11.1982 година

Вечерна сцена

Награди

» Стево Спасовски - Артист на годината (1982) според анкетата на *Екран*.

МАЧОРОТ ЏИНГИСКАН И МИКИ ТРАСИ

Автор: Весна Парун

Композитор: Ладислав Тулач

Режисер : Звездана Ладика

Драматург: Звездана Ладика

Препев: Ѓорѓи Сталев

Сценограф: Трајче Јанчевски

Костимограф: Елена Дончева

Кореограф: Тихана Шкрињариќ

Играат: Гоце Тодоровски (Мачорот Џингискан); Иван [Ванчо] Петрушевски (Мики Траси); Милица Стојанова

(Бабата); Димитар Гешоски (Дедото); Виолета Шапковска (Смилјанка); Лилјана Велјанова (Козата); Димче Мешковски (Магарето); Лазе Манасковски (Бабаја); Викторија Анѓушева (Јајцето); Симе Илиев (Поштарот); Лилјана Велјанова, Силвија [Јовановска] Стојановска, Катерина Коцевска, Викторија Анѓушева (Мачки / Жаби); Кирчо Божиновски, Симе Илиев, Лазе Манасковски (Мачори / Светулки).

Инспициент: Ѓурко Стојановски

Суфлер: Снежана Бошнакоска

Премиера: 26.11.1982 година

Детска сцена (мјузикл)

достигнува морничавост. (Стефановски, Ристо (2014) *Мојот тивајар* (книга втора). Ристо Стефановски (издавач); стр. 130)

Кон „Косанчиќев венец бр. 7“

(...) Режисерот нашол одлични соработници речиси во сите членови на ансамлот што игра во *Косанчиќев венец*. Најпрвин би ја издвоиле играта на Стево Спасовски, кој ликот на Владан Хаџиславковиќ го игра со суптилност и доживеаност што тоа се граничи со маестралност. Салаетин Билал како Истреп Веринуди мошне добро актерско остварување, доживеано. Ненад Стојановски, како Пуниша Мирчетиќ, многу вешто оди по границата на карикатуралноста и начнува далекусежно еден вид луѓе кои денес, по три децении виреат како „заслужни“, Ленче Делова од ликот на Мара прави мал актерски бисер. Во истата низа се мрачниот и проблематичен Јозо на Димитар Зози; Ламбро на Владимир Ангеловски; Драги на Ѓокица Лукаревски; Ацо Ѓорчев како кумот Јордан беше впечатлив. Не кажува многу реченицата дека и другите артисти во претставата беа на висината на своите задачи. Меѓутоа да го повториме она што кажавме на почетокот: Драмскиот театар има силен и броен актерски потенцијал и дека тоа го потврди и оваа

премиера. Или подобро
гледајќи ја претставата
Косанчиќев венец бликаше
радоста од играта кај сите
актери.

(Екран, Скопје, 19.11.1982;
Новка Блаер: *Радости од
иџрајџа*)

Кон „Мачорот Џингискан и
Мики Траси“
(...) Режисерот Звездана
Ладика *Мачорџи
Џингискан и Мики Траси*,
во вонредно певливиот
и говорлив превод на
Ѓорѓи Сталев, го гради
како питорескна бајка
низ која се преплавуваат
романтиката, емоциите,
носталгијата по родниот
крај, желбата за морските
авантури толку својствена
за жителите на островите
и морскиот брег,
љубовта, добрината: сè
според мерката со која
се поттикнува детската
фантазија и според која,
гледачот станува дел
од играта што ја следи.
(...) Ладика има и полна
доверба кон текстот
на Парун. Сценски
оживувајќи го таа го
доведува до рамниште
на прекрасна бајка чија
рамка не е реалистична
и во која сè е условно и
подредено на надградбата
на детската фантазија.
(...) Гоце Тодоровски
како Мачорот Џингискан
својот лик го сведува
на разиграни импулси
во кои има и разиграна
самосвесна прецизност
и самодопадливост и
убава артикулација на
темпераментот. Неговиот

1983

НН – FI (XAJ – ФАЈ)

Автор: Горан Стефановски

Режисер: Љубиша Георгиевски

Сценограф: Љубиша Георгиевски

Костимограф: Елена Дончева

Композитори: Горан Бреговиќ и Влатко
Стефановски

Играат: Ацо Ѓорчев (Борис); Ненад
Стојановски (Матеј); Лилјана Велјанова
(Соња); Мими Таневска / Катерина
Коцевска (Мира); Лазе Манасковски;
Димитар Бошков; Гари Николс.

Премиера: 8.1.1983 година

Мала и експериментална сцена

Награди

- » МЕСС, Сараево, (1983): Ацо Ѓорчев -
Златен ловоров венец за најдобра
улога.
- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(1983): Ацо Ѓорчев - награда за
најдобро актерско остварување.
- » Катерина Коцевска - награда на
Сојузот на социјалистичка младина на
Македонија.

АЛАДИН И ВОЛШЕБНАТА ЛАМБА

Автор: Војислав [Војо] Станковски

Режисер: Војислав [Војо] Станковски

Сценограф: Симе Илиев

Костимограф: Јоланда Счерба

Драматург: Војислав [Војо] Станковски

Соработник на режисер: Симе Илиев

Играат: Симе Илиев; Лазе Манасковски;

Катерина Коцевска; Викторија Анѓушева;
Силвија [Јовановска] Стојановска.

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков

Премиера: 21.1.1983 година

Куклена сцена

МАЛАТА СИРЕНА

Автор: Војислав [Војо] Станковски

(според „Малата сирена“ на Ханс
Кристијан Андерсен)

Режисер: Војислав [Војо] Станковски

Музика: Јоланда Шчерба (Полска)

Сценограф и нацрт за кукли: Јулија
Ахумада (Чиле)

Играат: Силвија Јовановска; Катерина
Коцевска; Викторија Анѓушева;
Александар Диневски.

Премиера: 22.1.1983 година

БАЛКАНСКИ ШПИОН

Автор: Душан Ковачевиќ

Режисер: Љупчо Тозија

Сценограф: Илија Пенушлиски

Костимограф: Илија Пенушлиски

Избор на музика: Андреј Бељан

Превод: Ангелина Белимачева

Играат: Крум Стојанов (Илија Чворовиќ);
Мајда Тушар (Соња Чворовиќ); Ненад
Милосавлевиќ (Ѓуро Чворовиќ); Милица
Стојанова (Даница Чворовиќ); Александар
[Ацо] Јовановски (Петар Јаковлевиќ,
кирацијата.)

Техничка екипа: Радмила Златковиќ,
Томе Моловски
Премиера: 5.2.1983 година
Вечерна сцена

ПРЕСПАНСКИ КРУГ СО ЦРВЕНА БОЈА

Автор: Миле Неделковски
Режисер: Владимир Милчин
Сценограф: Бранко Костовски
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Петар Темелковски (Свездан);
Илија Милчин (Красе); Димитар Гешоски
(Поп Цветко); Снежана Стамеска (Магда);
Диме Илиев (Богоја); Иван [Ванчо]
Петрушевски (Тасе); Александар [Ацо]
Јовановски (Санде); Милица Стојанова

(Тасија); Ѓокица Лукаревски (Пандил);
Лилјана Георгиевска (Менка); Шишман
Ангеловски (Клисарот); Симе Илиев
(Записничарот); Љупчо Бреслиски (Доне);
Кирчо Божиновски (Д); Видосава Грубач
(Прва Преспанка); Славчо Тасевски (Прв
Преспанец).

Техничка екипа: Томе Моловски, Радмила
Златковиќ

Премиера: 9.2.1983 година
Вечерна сцена

ЈАДИГАР

Автор: Васе Манчев
Режисер: Борко Зафировски
Сценограф: Бранко Костовски

Џингискан од почеток до крај е цел еден систем на разработени и доработени импулси. Вонреден партнер во играта му е Ванчо Петрушевски како Мачорот Мики Траси, кој на својата интерпретација и обезбедува автентичност, со убава промена во говорното темпо и музичката интонација.

(Нова Македонија, Скопје,
2.12.1982; Лилјана Мазова: *И
злегачој дел од играјќа*)

Кон „Хај-Фај“
(...) Режијата и сценографијата на Љубиша Георгиевски во целост успеаја да ја истакнат психолошката трагична драма низ која минуваат главните личности. Тој намерно создава просторија само со два зида – која всушност не е соба, или ветрометина на нивната душевна пустелија. Двата зида, всушност, служат само како симболичен параван за влегување и излегување од свесното и потсвесното (...) Ваквата сценографија овозможи публиката да се стави во улога на активен содеец, сопатник и сострадалник во она што се одвива околу нас, зашто и ние сме на сцената, ако е тоа сцена. Скудноста во зборови на драмскиот текст на Горан Стефановски, му дала извонредна можност на режисерот во актерската игра да внесе елементи и од пантомимата, со што по многу нешто потсетува и на пантомимскиот јапонски

но театар. Тој вид актерство највиднo се забележува во виртуозното вајање на ликот на Матеј; неговата болка е толку голема што со зборови не може да се искаже – неговото движење е визуелен знак на душевниот грч на личноста што ја игра артистот Ненад Стојановски. (...)

(Нова Македонија, Скопје,
5.3.1983; Владимир
Цветковски: *Горан и
Шекспир*)

Костимограф: Елена Дончева
Избор на музика: Михаил Бошковски
Играат: Ацо Ѓорчев (Кој беше шо бе, и дух и жив човек истовремено, којзнае колку стар, бела, флуоресцентна маска); Благој Чоревски (Ајде ујде, негов пра); Викторија Анѓушева (Црниот Анѓел, налик на Ајде Ујде); Лилјана Георгиевска (Ивва Боже, старица околу 60 години, мајка на Ајде ујде); Гоце Тодоровски (Леле Мале, синче на Ајде Ујде, слабокрвно дете околу 10 години); Снежана Стамеска (Шо мори, жена на Ајде Ујде, бледа и слабодушна); Диме Илиев (Паметната Глава, помлад брат на Ајде Ујде, околу 33 години); Ѓокица Лукаревски (Дисле, помлад недоветен брат на Ајде Ујде, околу 30 години).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Снежана Бошнаковска

Премиера: 24.4.1983 година
Вечерна сцена

УМНА ГЛАВА

Автор: Оливера Николова
Режисер: Кирил Ќортошев
Сценограф: Трајче Јанчевски
Костимограф: Елена Дончева
Кореограф: Дојчин Матевски

Играат: Иван [Ванчо] Петрушевски;
Диме Илиев; Димитар Зози; Ѓокица
Лукаревски; Владимир [Дади]
Анѓеловски; Ѓорѓи Тодоровски; Лазе
Манасковски; Снежана Стамеска; Ленче
[Иванова] Делова; Славица Николовска;
Лилјана Велјанова; Силвија [Јовановска]

Стојановска; Катерина Коцевска;
Викторија Анѓушева.

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Снежана
Бошнаковска

Премиера: 10.12.1983 година
Детска сцена

1984

ДУПЛО ДНО

Автор: Горан Стефановски
Режисер: Слободан Унковски
Сценограф: Динка Јеричевиќ
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Избор на музика: Михаил Бошковски

Играат: Иван [Ванчо] Петрушевски (Јаков,
прв дел); Јовица Михајловски (Јаков, втор
дел); Ненад Стојановски (Јаков, трет дел);
Ацо Ѓорчев (Божо); Милица Стојанова
(Параскева); Силвија [Јовановска]
Стојановска (Кристина); Благој Чоревски
(Нове)

Техничка екипа: Томе Моловски, Даница
Илиева

Премиера: 5.2.1984 година
Вечерна сцена

Награди

» *Сѝеријино йозорје*, Нови Сад, (1984):
Милица Стојанова - награда најдобро
актерско остварување; Силвија
[Јовановска] Стојановска - награда на
Сојузот на социјалистичка младина

на Војводина за млад актер; Динка Јеричевиќ - награда за најдобра сценографија.

- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1985): Ванчо Петрушевски - награда за најдобра епизодна улога *Димче Трајковски*; Горан Стефановски - награда за најдобар текст.

ФОКСФАЕР

Автор: Хјум Кронин, Сузана Купер
Режисер: Богдан Поп Ѓорчев
Сценограф: Љубомир Чадицовски
Костимограф: Богдан Поп Ѓорчев
Композитор: Димитар Масевски

Играат: Милица Стојанова (Ени); Ацо Ѓорчев (Хектор); Мите Грозданов (Дилард); Славица Николовска (Холи);

Никола [Коле] Ангеловски (Принс); Димче Мешковски (Докторот).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Даница Илиева

Премиера: 8.2.1984 година
Вечерна сцена

КАРАМАЗОВИ

Автор: Душан Јовановиќ
Режисер: Паоло Мацели
Сценограф: Марина Чутурило
Костимограф: Лео Кулаш и Светлана Визинтин
Композитор: Љубен Бракус
Соработник на режисер: Димитар Зози
Превод: Илија Милчин

Кон „Дупло дно“ (...) Претставата, во текот на целата изведба, вонредно добро комуницираше со публиката при што, на крајот, го доби заслужениот долготраен аплауз. На денешниот разговор на Тркалезната маса на критиката, (...), *Дујло дно* е оценето како една од 3-4 најдобри претстави што се прикажани на МЕСС '84. Сите сегменти на претставата се оценети како мошне добри. Особено е истакната одличната артистична игра на поединците и над сè вредностите на колективната воедначеност на високиот артистички израз. (...) За текстот на Стефановски е речено дека е мошне интересен и провокативен и дека претставува нова фаза во неговото драмско творештво. Стефановски, беше речено, успеал својата досега мошне високо оценувана класична драматуршка постапка да ја пренесе на модерен начин и низ драмска структура на која веќе не ѝ е во преден план фабулата и заплетот, туку концентрирање – свртување кон структурата на ликовите.

(*Нова Македонија*, Скопје, 19.4.1984; Д. Корик: *Дупло дно една од најдобрите претстави* / извештај од МЕСС '84)

Кон „Карамазови“
(...) Средбата меѓу
едно од најдобрите
повоени драмски дела
на југословенската
книжевност со скопските
актери, се случи во момент
на комплетна зрелост на
Драмскиот театар. Тоа
беше среќна средба. Во
претставата се чувствува
една вистинска животна
енергија и уметнички
напон. (...) Мите Грозданов,
како Светозар, наслика
човек кој се разидува
со основните текови на
неговата земја без да влезе
во себесожалување. Токму
затоа што, во договор со
режисерот, не инсистирал
на трагика, тој допира
во таа трагика. Мето
Јовановски во анархичниот
и пропаднатиот Бранко
Митиќ, имаше голем
актерски момент. (...) Викторија Анѓушева, иако
млада, сигурно владееше со
својот лик, како и Катерина
Коцевска во ликот на
Олга Бизјак – Митиќ. (...) Премиерата на драмата
Карамазови во Скопје, уште
еднаш покажува дека е
возможно да се создаваат
успешно претстави кои
содржат во себе критички
политички театар, тогаш
кога имаат и уметничко
достоинство, а тоа значи
и творечка сестраност
и мисловност и доволна
количина на сценичност
како и актерска содржина.

(*Политика*, Београд,
10.3.1984; Јован Ѓирилов:
Савремена класика /
превод)

Играат: Мите Грозданов (Светозар
Митиќ); Благој Чоревски (Дејан Митиќ);
Диме Илиев (Јанез Митиќ); Димитар Зози
(Виктор Бизјак); Викторија Анѓушева
(Наталија Митиќ); Славица Николовска
(Учителката); Лазе Манасковски (Славко
Милосављевиќ); Симе Илиев (Новинарот);
Видосава Грубач (Дактилографка);
Ѓурко [Стојановски] Темелков (Стражар);
Ивица Костадинов (Дејан, дете); Самоил
Стојановски (Бранко, дете); Светислав
Синадиновски (Јанез, дете); Катерина
Коцевска (Олга Бизјак); Мето Јовановски
(Бранко Митиќ); Ѓокица Лукаревски
(Иследникот); Силвија [Јовановска]
Стојановска (Наташа Ѓорѓиевиќ); Димче
Мешковски (Стеван); Славчо Тасевски
(Матичарот) Дубравка Киселичка,
Рујиш Беговска, Анастас Тановски, Ацо

Малинов, Љупчо Хаџи Стојанов, Јордан
Витанов, Љубомир Бојковски, Синоличка
Трпкова, Соња Јовановска, Билјана
Алексовска.

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Снежана Бошнаковска

Премиера: 4.3.1984 година

Награди

- » МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп, (1984): мермерна статуетка за
претстава во целина; Мето Јовановски
- награда за најдобро актерско
остварување; Мите Грозданов
- награда за најдобро актерско
остварување; Катерина Коцевска

- награда за најдобро актерско остварување; Ѓокица Лукаревски
- награда за најдобро актерско остварување; Силвија [Јовановска] Стојановска - специјална награда за млад актер.
- » МЕСС, Сараево, (1985): Мето Јовановски - *Злајџен ловоров венец* за најдобро актерско остварување; Катерина Коцевска - награда на Сојузот на социјалистичка младина на Југославија за најдобар млад актер.
- » Паоло Мацели - награда „Бојан Ступица“ што ја доделува Здружението на драмски уметници на СР Србија (1985).

ЏОН ПИПЛФОКС (обнова)

Автор: Душан Радовиќ, Мирослав Беловиќ

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Сценограф: Љубомир Чадииковски

Костимограф: Ѓорѓи Здравев

Композитор: Леб и сол

Кореограф: Викторија Анѓушева

Играат: Јовица Михајловски (Капетан Џон Пиплфокс); Лилјана Велјанова (Капетан Фокс Џонсон / Пештерата); Димче Мешковски (Секирата); Владимир [Дади] Ангеловски (Арчибалд); Стево Спасовски (Желката); Виолета Шапковска (Ланабој); Диме Илиев (Коновал); Ѓокица Лукаревски (Убавиот Смит); Ацо Дуковски (Пудинг Џо); Симе Илиев (Сајланс); Владимир Талески (Роберт Смајл); Димитар Зози (Тодор Рум); Оливер

Тимиди (Марин Бабиќ); Гоце Тодоровски (Големиот пират); Лазе Манасковски (Тајниот пират); Благој Црвенков (Началникот на адмиралитетот); Викторија Анѓушева (Чудовиштето); Викторија Анѓушева, Гордана Божиновска, Цветанка Јанакиевска (Брзоборлестите жени).

Премиера: 31.3.1984 година
Детска сцена

ИВОНА, КНЕГИЊА БУРГУНДСКА

Автор: Витолд Гомбрович

Режисер: Владимир Цветановски

Сценограф: Мустафа Асим

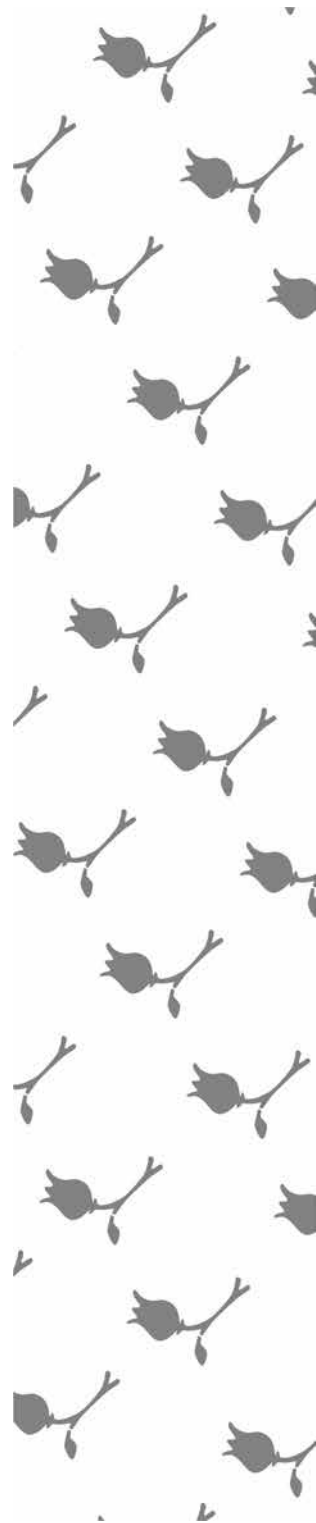
Костимограф: Елена Дончева

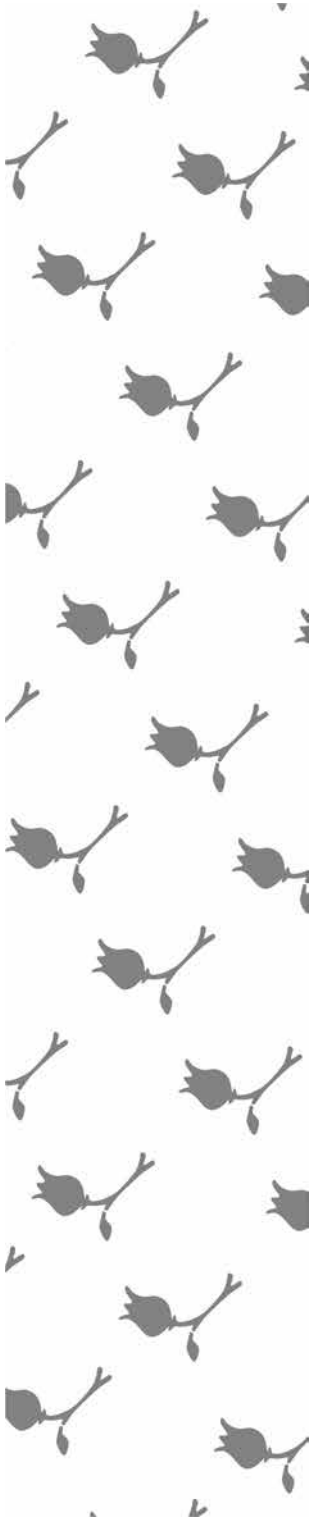
Избор на музика: Михаил Бошковски

Превод: Илија Милчин

Играат: Ленче [Иванова] Делова (Ивона); Мите Грозданов (Кралот); Лилјана Георгиевска (Кралицата); Димитар Зози (Кнезот); Димче Мешковски (Коморникот); Викторија Анѓушева (Иза); Диме Илиев (Џирил); Марин Бабиќ (Џипријан); Самоил Дуковски / Стево Спасовски (Тетка); Симе Илиев (Втора тетка); Шишман Ангеловски (Иноцент); Мето Јовановски (Питачот / Валентин); Сабина Ајрула (Прва госпоѓа); Снежана Михајловиќ (Втора госпоѓа); Петар Темелковски (Маршалот); Славчо Тасевски (Канцеларот).

Техничка екипа: Томе Моловски, Даница Илиева

Премиера: 16.6.1984 година
Вечерна сцена

КРАЛ ИБИ

Автор: Алфред Жари
Режисер: Димитар Станковски
Сценограф: Марина Чутурило
Костимограф: Лира Грабул
Композитор: Љупчо Константинов
Кореограф: Ивица Клеменц
Превод: Петре М. Андреевски

Играат: Ѓокица Лукаревски (Татко Иби); Александар [Ацо] Јовановски (Мајка Иби); Благој Чоревски (Капетан Бордир); Владимир [Дади] Ангеловски (Кралот Венцеслав / Цар Алексеј); Диме Илиев (Кралица Розамунда / Михајло Фјодорович); Лазе Манасковски (Бургелав); Ѓорѓи Тодоровски (Жирон); Викторија Анѓушева (Пил); Катерина Коцевска (Котис).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Снежана Бошнаковска
Премиера: 24.10.1984 година
Вечерна сцена

ПАТУВАЊЕ НИЗ СОНОТ НА БАЈКИТЕ

Автор: Симе Илиев
Режисер: Димитар Станковски
Кореограф: Викторија Анѓушева

Играат: Игор Џамбазов (Принц / Зоран / Момчето); Викторија Анѓушева (Снежана / Кате / Шут); Симе Илиев (Кралот / Трето прасе); Катерина Коцевска (Кралицата

/ Мајката / Второ прасе); Виолета Шапковска (Вештерка / Зајаче / Сонот / Прво Прасе); Лазе Манасковски (Волкот / Советникот).

Премиера: 24.12.1984 година
Детска сцена

1985

АВАНТУРИТЕ НА ПОНГ И ЛУСИ

Автор: Доди Смит
Режисер: Душан Наумовски
Сценограф: Љубомир Чадиловски
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Димитар Масевски
Кореограф: Викторија Анѓушева

Играат: Ненад Милосавлевиќ (Никола); Игор Џамбазов (Понг); Катерина Коцевска (Луси); Сабина Ајрула (Анита); Викторија Анѓушева (Злица); Видосава Грубач (Нани); Виолета Шапковска (Шарко); Шишман Ангеловски (Колач); Димитар Зози (Шило); Ѓорѓи Тодоровски (Рој); Анастас Тановски (Капетанот); Самоил Дуковски (Полковникот); Кирчо Божиновски (Данец); Симе Илиев (Териер); Синоличка Трпкова (Пег); Љупчо Хаџи Стојанов (Џони); Кученца: Рената Божинова, Лидија Блажевска, Ана Левајковиќ, Жаклина Филиповска, Ана Царулеска.

Техничка екип: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Даница Илиева

Премиера: 22.1.1985 година
Детска сцена

УЧИТЕЛКАТА (монодрама)

Автор: Бранко Варошлија
Режисер: Крум Стојанов

Игра: Нада Гешоска

Премиера: 2.3.1985 година
Мала сцена

Награди

- » Фестивал за монодрама и пантомима,
Земун (1985): Нада Гешоска - Златна
колајна за монодрамата Учителката.

САЛОМА

Автор: Оскар Вајлд
Режисер: Милан Белегишанин
Сценограф: Милан Белегишанин
Костимограф: Милан Белегишанин
Избор на музика: Андреј Бељан
Кореограф: Екрем Хусеин
Играат: Ненад Милосавлевиќ (Ирод);
Катерина Коцевска (Саломеа); Лазе
Манасковски (Јован); Видосава Грубач
(Иродијада); Виолета Шапковска
(Капетанот); Лилјана Велјанова (Пажот);
Ѓорѓи Тодоровски (Фарисеј); Игор
Џамбазов (Садукеј); Анастас Тановски
(Наман).

Техничка екипа: Томе Моловски, Даница
Илиева

Премиера: 17.4.1985 година
Мала и експериментална сцена

ЈУГОСЛОВЕНСКА АНТИТЕЗА

Автор: Јордан Плевнеш
Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценографи: Љубиша Георгиевски,
Љубомир Чадиковски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Избор на музика: Андреј Бељан
Кореограф: Тања Петковска

Играат: Илија Милчин (Живадин
Филиповиќ); Милица Стојанова
(Евросима Луловска); Синоличка Трпкова
/ Рујиш Беговска (Невена Филиповиќ);
Диме Илиев (Најдан Филиповиќ); Петар
Темелковски (Боро Филиповиќ); Мето
Јовановски (Марко Филиповиќ); Димитар
Зози (Трендафил Луловски); Ѓорѓи
Тодоровски (Анастас Луловски); Димитар
Гешоски (Службеникот); Лилјана
Георгиевска (Наставничката); Ѓокица
Лукаревски (Диригентот); Владимир
[Дади] Ангеловски (Басистот); Александар
[Ацо] Јовановски (Тромбонистот); Ненад
Милосавлевиќ (Тапанарот); Славчо
Тасевски (Кларинетистот).
Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Даница Илиева

Премиера: 26.4.1985 година
Вечерна сцена

Награди

- » Рујиш Беговска - награда *Седумтее*
секреџари на СКОЈ за млад уметник

Кон „Југословенска
антитеза“
(...) Но, ако во текстот,
символистичката постапка
е спроведена дискретно,
тогаш во претставата таа
е радикално нагласена. Во
неа настаните се одигруваат
пред трошен, распукаан
сид, со процеп во кој е
поставена вертикална низа
бели, мртви птици, со што
се симболизира човековата
ситуација во целина. (...)
И во актерската игра се
чувствува силно влијание на
символистичкото сфаќање
на театарот. Ликовите,
колку и да се опишани,
живи, во исто време се
и фигури со надлични
својства, театрализирани
се, прикажани како
затвореници во кафез на
сопствените индивидуални
судбини.

Во скопската претстава
актерската игра е на високо
ниво. Илија Милчин, во
главната улога, доживува
вистинска мала ренесанса,
игра со целосно психолошко
покрите, без патетика,
со нежност кон ликот кој
му пружа широко поле за
интимна идентификација,
но и за заземање на јасен
став кон прашањата што ги
поставува претставата. (...)
Еве една претстава во која
се расправа за современиот
момент на нашето
општество низ форма што
е интересна и од формална
гледна точка која е естетски
релевантна.

(НИН, Београд, 16.6.1985;
Владимир Стаменковиќ;
Средините кризе / превод)

ЛОВЕЧКА СКАЗНА

Автор: Стефан Пешиќ
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Сценограф: Симон Узуновски, Крсте
Џидров
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Кокан Димушевски
Превод: Бранко Варошлија

Играат: Иван [Ванчо] Петрушевски
(Ловецот); Гоце Тодоровски (Пикас);
Тихомир Стојановски (Зајакот).

Техничка екипа: Томе Моловски
Премиера: 1.6.1985 година
Детска сцена

ХАОС ЗАД КУЛИСИ

Автор: Мајкл Фрејн
Режисер: Димитрие Османли
Сценограф: Бранко Костовски
Костимограф: Лира Грабул
Избор на музика: Андреј Бељан
Превод: Илија Милчин

Играат: Мајда Тушар (Доти Оутли); Марин
Бабиќ (Лојд Далас); Јовица Михајловски
(Гери Лазен); Викторија Анѓушева (Брук
Естон); Ленче [Иванова] Делова (Попи
Нортон); Димче Мешковски (Фредерих
Фелоуз); Снежана Михајловиќ (Белинда
Блер); Владимир [Дади] Ангеловски
(Тим Олгут); Димитар Гешоски (Селздон
Маубреј).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Снежана

Бошнаковска
Премиера: 20.6.1985 година
Вечерна сцена

ТЕТОВИРАНИ ДУШИ

Автор: Горан Стефановски
Режисер: Паоло Маџели
Сценограф: Марина Чутурило
Костимограф: Светлана Визинтин
Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Ненад Стојановски (Војдан); Мето
Јовановски (Џибра); Стево Спасовски
(Стрезо); Милица Стојанова (Алтана);
Ацо Ѓорчев (Кољо); Силвија [Јовановска]
Стојановска (Ружа); Катерина Коцевска
(Маре); Мајда Тушар (Клодија); Димитар
Зози (Тетовирачот); Викторија Анѓушева
(Танчерката); Ѓокица Лукаревски (Мажот);
Софија Куновска (Девојката); Самоил
Дуковски, Кирчо Божиновски, Благој
Чоревски, Димитар Станковски, Паоло
Маџели, Марин Бабиќ, Диме Илиев,
Гоце Тодоровски, Ѓорѓи Тодоровски,
Јовица Михајловски, Игор Џамбазов,
Ана Костовска, Марија Вртева, Дубравка
Киселичка, Рујиш Беговска, Суад
Беговски, Соња Јакоска Самарџиева,
Љубомир Бојковски, Нино Леви, Ана
Царулеска, Димитар Ѓузелов, Љупчо
Митиќ, Ѓурко [Стојановски] Темелков,
Кире Ставревски, Кире Бубулевски,
Димитар Тентов, Стојанка Дејановска,
Будимка Јовановска, Кирил Бошковски,
Слободан Митревски, Томче Костадинов,
Зоран Новковски, Раче Јовев, Душко
Ристов, Брејк денс: Ифгадет Мустафа,
Ѓублин Мустафа, Џемо Јагли, Зубехар

Јагли, Раиф Салиев, Митко Камизовски,
Али Мускет, Муарем Берат.

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Даница Илиева

Премиера: 26.10.1985 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(1987): Мето Јовановски - награда за
најдобро актерско остварување; Стево
Спасовски - награда за епизодно
актерско остварување „Димче
Трајковски“.

ВИКЕНД НА МРТОВЦИ

Автор: Миле Попоски
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Сценограф: Љубомир Чадиловски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Димче Мешковски; Снежана
Стамеска; Снежана Михајловиќ;
Душица Стојановска; Ѓорѓи Тодоровски;
Марин Бабиќ; Јовица Михајловски;
Видосава Грубач; Благој Чоревски;
Гоце Тодоровски; Игор Џамбазов; Диме
Илиев; Лилјана Велјанова; Владимир
[Дади] Ангеловски; Ленче [Иванова]
Делова; Виолета Шапковска; Љиљана
[Јовановски] Богојевиќ; Ана Царулеска,
Кирчо Божиновски.

Кон „Тејовирани души“
Тејовирани души е текст
 богат со возбудливи
 ситуации, реплики кои се
 паметат и ликови кои не
 провоцираат на длабока
 размисла за лабиринтите
 на човековата судбина
 воопшто, а пред сè на оние
 наречени откорнати. Без
 патетика, одвишни емоции
 и мерка во суровоста, Паоло
 Мацели му пристапува
 на она што го нуди
 текстот на Стефановски,
 создавајќи претстава која
 асоцијативно го назначува
 времето и просторот,
 овозможувајќи ни во
 преден план следење на
 личната драма на секој еден
 од ликовите. Тие лични
 драми кои и Стефановски
 и Мацели мошне успешно
 ни ги разоткриваат низ
 меѓусебните односи и
 судири на ликовите, на
 крајот се претвораат во една
 голема, заедничка драма, во
 која тие уште побезнадежно
 се губат. Во црнилата на
 сценскиот простор во кој
 како некои заводници
 трепкаат светлата на
 авионските компании,
 а сè друго е налик на
 некоја огромна конзерва
 која одвреме-навреме се
 подготворува (сценографија:
 Марина Чугурило) бевме
 сведоци на една современа,
 суштилна и притаена
 жестока игра на артистите
 на кои им беа доверени
 улогите во оваа претстава.

(*Комунист*, Скопје, 1.11.1985;
 Катица Трајковска: *За
 душиите и тејовирањето*)

Премиера: 21.12.1985 година
 Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
 (1986): *Злајна ѝлакејѝа* на *Нова
 Македонија* за најуспешен уметнички
 резултат; Снежана Михајловиќ
 - награда за најдобро актерско
 остварување; Димче Мешковски
 - награда за најдобро актерско
 остварување .

1986

ЗОЈКИНИОТ СТАН

Автор: Михаил Афанасиевич Булгаков
 Режиер: Стојан Стојановски
 Сценограф: Мустафа Асим
 Композитор: Димитрие Бужаровски
 Превод: Илија Милчин

Играат: Снежана Стамеска (Зоја
 Денисовна Пелц); Лилјана Георгијевска
 (Мањушка); Димче Мешковски (Портупеја,
 Анисим Зотикович); Ѓокица Лукаревски
 (Аметистов, Александар Тарасович);
 Александар [Ацо] Јовановски (Облајнинов,
 Павел Фјодорович); Мите Грозданов (Гус,
 Борис Семјонович); Ѓорѓи Тодоровски
 (Ханџалин); Јовица Михајловски (Херувим);

1985 - Викенд на мртвци

Виолета Шапковска (Кројачка); Соња Јакоска Самарџиева (Прва дама); Видосава Грубач (Втора дама); Мајда Тушар (Ала Вадимовна); Светлана Стојановска (Марија Никифоровна); Ана Царулеска (Лиза); Викторија Анѓушева (Мадам Иванова); Анастас Тановски (Прв непознат); Самоил Дуковски (Втор непознат); Симе Илиев (Робер).

Техничка екипа: Томе Моловски, Даница Илиева

Премиера: 15.1.1986 година
Вечерна сцена

Награди

» Снежана Стамеска - Артист на годината (1986) според анкетата на *Екран*.

КОПРИВАРНИК

Автор: Иван Карадак, Љупчо Силјановски
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Сценограф: Љубомир Чадиловски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Димитар Масевски
Кореограф: Викторија Анѓушева
Пијано: Стево Пановски

Играат: Благој Чоревски; Иван [Ванчо] Петрушевски; Гоце Тодоровски; Снежана Михајловиќ; Викторија Анѓушева; Катерина Коцевска; Диме Илиев; Анастас Тановски; Игор Џамбазов; Ана Царулеска; Соња Јакоска Самарџиева; Водител: Зоран Крстевски.

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Даница Илиева

Премиера: 8.3.1986 година
Мала и експериментална сцена

БРАЧЕН ПЛЕЈ – ОФ

Автор: Тед Вајтхед
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Сценограф: Љубомир Чадиловски
Костимограф: Љубомир Чадиловски
Превод: Гордана Коцевска

Играат: Љиљана [Јовановски] Богојевиќ
(Госпоѓа Елиот); Кирил Ристоски
(Господин Елиот).

Премиера: 7.5.1986 година
Мала сцена

СВАДБА

Автор: Васил Иљоски
Режисер: Димитрие Османли
Сценограф: Панче Минов
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Композитор: Александар Џамбазов

Играат: Игор Џамбазов / Бранко Ѓорчев (Дарко, млад распеан молер); Диме Илиев (Коле, негов брат, графички работник); Силвија [Јовановска] Стојановска (Злата, милозлива девојка); Душица Стојанова (Маре, ѓаволеста жена на Коле); Ѓорѓи Тодоровски (Стевче, другар на Дарко); Славица Николовска (Цвета, шивачка, девојка на Стевче); Димитар Зози (Милован, графички работник, другар

Кон „Викенд на мртговци“ (...) Миле Поповски ризикувајќи да биде оквалификуван како екстреман црнохуморција, се впушта во деликатна мисија на пронаоѓањето на комични моменти во трауматичноста на трагедијата. Пригоа, со префинета козерска прецизност, пред нас ги отвора и најтабуизираниите простори во свеста на нашиот менталитет – нашиот однос кон чинот на смртта. Пред острицата на неговата сатира не останува поштеден никој: ни избирократизираната болничка администрација, погребните заводи, лажната жалост и професионалните тажачки, како ни малограѓанскиот однос кон смртта и придружната иконографија на задушните протоколи. Тајната на громогласното смеење како реакција на публиката на комичните збиднувања на сцената веројатно лежи во добрата мерка на авторот, од здравиот хумор да не западне во водите на морбидноста и црниот нектус.

(*Млад борец*, Скопје, бр. 1507, 19.3.1986; Сашо Ордановски: *Слава му – на хуморот!*)

Кон „Коприварник“ (...) Главно, сите конци на успехот на ова кабаре цврсто во своите раце ги држеше режисерот Коле Ангеловски, кој токму во слични сценски форми не еднаш го има искажано својот талент. Ни овој пат не изостана неговата инвенција, но и чувство за мера да изнајде интересни сценски решенија, да ја води програмата лесно и ненаметливо, да ги компонира разните нумери со вкус и шарм, со фино дозирање и на музичкиот и на текстуралниот дел. (...) Заслуга е на Ангеловски што во кабарето *Коприварник* го почувствуваме, покрај другото, и свежото струење на народската комика, па така ова кабаре доби и свој јасно препознатливи знаци, импонирајќи со забавноста, едноставноста, блискоста, доживувајќи ја неговата програма како едно убаво и пријатно доживување. Овие и уште некои други одлики беа живо присутни и во интерпретациите на артистите, кои играа онака како што треба да се игра во едно кабаре – ненападно, колоритно, лесно, пластично, динамично.

(*Современост*, Скопје, бр. 3-4, 1986; Иван Ивановски: *Прво македонско кабаре*)

Кон „Брачна игра“ (...) Двајцата артисти Љиљана Јовановски и Кирил Ристоски оваа претстава ја играат

на Коле); Александар [Ацо] Јовановски (Андон Туцарот, отпаднат трговец); Сабина Ајрула (Ветка, негова добродушна жена); Димитар Гешоски (Панко Козарко, нов недоделкан богаташ); Видосава Грубач (Стојна, негова остројазична жена); Ангелина [Василева] Иванова (Костадинка, зборлеста сосетка); Лилјана Георгиевска (Мица, несреќна и тажна пејачка); Шишман Ангеловски (Буда, полициски писар); Самоил Дуковски (Тоза, чиновник); Кирчо Божиновски (Диме, трговец); Димче Мешковски (Бег); Симе Илиев (Келнер); Милорад Бакиќ (Аритон, маж на Костадинка).

Техничка екипа: Томе Моловски, Снежана Бошнаковска, Илија Велевски
Премиера: 12.6.1986 година
Вечерна сцена

ПАТУВАЧКИОТ ТЕАТАР ШОПАЛОВИЌ

Автор: Љубомир Симовиќ
Режисер: Васил Кортошев
Сценограф: Владимир Георгиевски
Композитор: Ристо Аврамовски
Препев: Ефтим Клетников

Играат: Анастас Тановски (Мајцен); Ѓокица Лукаревски (Милун); Ненад Стојановски (Дробац); Стево Спасовски (Благое Бабиќ); Ленче Делова (Гина); Мајда Тушар (Симка); Љиљана [Јовановски] Богојевиќ (Дара); Душица Стојановска (Томанија); Ацо Ѓорчев (Василие Шопаловиќ); Снежана Стамеска (Јелисавета Протик); Силвија [Јовановска] Стојановска (Софија Суботиќ); Метод

Јовановски (Филип Трнавац); Катерина Коцевска, Видосава Грубач, Виолета Шапковска, Викторија Ангешева (Граѓанки).

Премиера: 22.6.1986 година

САРА БЕРНАР

Автор: Џон Марел
Режисер: Димитар Станковски
Сценограф: Елизабета Аврамовска
Костимограф: Соња Куновска
Композитор: Љупчо Константинов
Превод: Љубица Арсовска

Играат: Лилјана Велјанова (Сара Бернар); Гоце Тодоровски (Питу).

Премиера: 3.7.1986 година (Сули ан)
Мала и експериментална сцена

КЕРУБИН 2096

Адатација Јордан Плевнеш (според Славко Јаневски: „Деветте Керубини векови“)
Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Владимир Георгиевски
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Петар Темелковски (Керубин); Милица Стојанова (Горка Сута); Диме Илиев (Сергеј со име Керубин); Мите Грозданов (Родобран); Лилјана Велјанова (Дарја Исова); Ѓокица Лукаревски (Исо Рог); Благој Чоревски (Јаков Серпентеус); Анастас Тановски (Аргос Каламарис);

Јовица Михајловски (Димитар
Господинов Рилски).

Премиера: 13.7.1986 година (Самуилова
тврдина, Охрид)

Вечерна сцена

НОЌ СПРОТИ ВОДИЦИ

Автор: Вилијам Шекспир

Режисер: Димитар Станковски

Сценограф: Бјанка Адиќ

Костимограф: Бјанка Адиќ

Композитор: Љупчо Константинов

Кореограф: Ивица Клеменц

Превод: Богомил Ѓузел

Играат: Стево Спасовски (Орсино,
војводата од Илирија); Анастас Тановски
(Курио); Силвија [Јовановска] Стојановска
/ Катерина Коцевска (Виола, подоцна
преправена како Цезарио); Ѓорѓи
Тодоровски (Себастијан, нејзиниот брат
близнак); Игор Џамбазов (Капетан на
потонатиот брод, пријател на Виола);
Марин Бабиќ (Антонио, друг морски
капетан, пријател на Себастијан); Лилјана
Велјанова (Оливија, грофица); Ленче
[Иванова] Делова (Марија, слугинка на
Оливија); Гоце Тодоровски (Сер Тоби
Ждригало, вујко на Оливија); Владимир
[Дади] Ангеловски (Сер Андреја
Треската, придружник на Сер Тоби);
Благој Чоревски (Малволио, домарот на
Оливија); Ѓокица Лукаревски Фабијан,
придворник на Оливија); Иван [Ванчо]
Петрушевски / Диме Илиев (Шутот на
Оливија).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Снежана Бошнаковска

Премиера: 6.12.1986 година

Вечерна сцена

1987

Р

Автор: Јордан Плевнеш

Режисер: Љубиша Георгиевски

Сценограф: Љубиша Георгиевски

Костимограф: Љубомир Чадиловски

Композитор: Ѓорѓи Здравев

Избор на музика: Андреј Бељан

Соработник на режисер: Сашо

Миленковски

Играат: Лилјана Тасева (Јана, ќерка на
синот); Диме Илиев (Наум, искушеник
на Исус, брат на Максим Бродски);
Крум Стојанов / Димитар Гешоски
(Серафим Продански, професионален
револуционер во пензија); Снежана
Михајловиќ (Слободанка Проданска,
негова жена); Силвија [Јовановска]
Стојановска (Маргарита Ветерова,
глумица, љубовница на Максим
Бродски); Благој Чоревски (Директор на
Народниот театар); Ненад Милосавлевиќ
(Пожарникар); Љубомир Бојковски
(Новинар); Катерина Коцевска (Марија
Малон, водителка на фестивалот
„Актерот на Европа“); Јордан Витанов
(Александар Петразици, актер на МХТ);
Лазар Бараков, (Атила Ременјик актер
на УНТ); Ацо Малинков (Харолд Милер,
актер на Олд Вик); Анастас Тановски

вонредно добро. Посебно
чувство на задоволство
понесовме од средбата со
Јовановски, артистка која
практично првпат целосно
се претставува на скопската
театарска публика. Иако
дојдена од друга средина
(од Загреб, има завршено
театарска академија), оваа
артистка вонредно добро
го совладува македонскиот
јазик, а улогата ја претвора
во своевидно креативно
и автентично актерско
остварување. Јовановски
очигледно е артистка
со посебен актерски
сензибилитет. Проникната
во секој детал, сигурна
во мислата и зборот,
јасно мотивирана во
психолошката животна
ситуација, со развиено
чувство за трансформација
и со животен израз на жена
која се обидува и жилаво
се бори во разнишаните
брачни односи, Јовановски
оствари целосен лик. Кирил
Ристоски ликот на сопругот
го градеше на животни
и оригинални детали.
Постапно развивајќи
го со едноставни
средства, доловувајќи ја
секојдневната и обична
препознатливост на човек
оптоварен од празнотијата
на животот, Ристоски со
вонредна богата животна
енергија ја разбрануваше
растргнатоста на овој
човек, за да го воздигне
овој лик до возбудливо,
високо креативно актерско
остварување.

(Вечер, Скопје, 9.5.1986;
Петре Бакевски: *Во кружој
на живојој*)

Кон „Сара Бернар“
(...) Низ режисерското
читање на Димитар
Станковски кое се
темели на внимателно,
детално расчленување на
психолошките нијанси,
претставата вонредно добро
ја играат Лилјана Велјанова
и Гоце Тодоровски. Играта
на Велјанова е маестрална,
вдахновена, воздигната
до степен на вонредно
голем возбудилив театарски
чин. Таа исцело втурната
во една психологија која
бара крајно прецизно
вајање и нијансирање на
душевната и духовната
состојба. Тоа Велјанова го
прави постапно, речиси
дискретно, со еден флуиден
и чудесен спонтанитет,
со некои благи, нежни
проливања меѓу животниот
реалитет и длабоката
психолошка втурнатост
во себе, во минатото, во
нејзиниот животен летопис.
Велјанова целата игра
ја гради на психолошки
елементи. Не посегнува по
некои надворешни ефекти.
Сите движења и се крајно
редуцирани, сведени на
рационална нужност за да
отвори огромен простор
за духовни опсервации на
својот лик. Затоа овој лик
Велјанова го воздигнува
до големо актерско
остварување, со силен
внатрешен интензитет,
со вонредно добро
нијансирање на чувствата
и со изградување на една
потресна и драматична
животна материја
заокружена во ликот на
Сара Бернар.

(Патрик Лори, актер на ТНП, Париз);
Бранко Ѓорчев (Богдан Камиенски,
актер на Театар драматични, Варшава);
Игор Џамбазов (Стефан Милер, актер
на Шаубине ам Хлесенифер, Западен
Берлин); Петар Темелковски (Максим
Бродски, син и актер во Народниот
театар, затвореник на својот јазик);
Александар Ѓуровски (Аврам, татко и
дух, учител и народен непријател стрелан
на Р); Милица Стојанова (Арна, мајка);
Лилјана Велјанова (Катерина, жена на
Максим Бродски, археолог); Тихомир
Стојановски (Аврам).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Даница Илиева

Премиера: 15.1.1987 година
Вечерна сцена

Награди

» *Стеријино позорје*, Нови Сад, (1987):
Петар Темелковски - Стериина
награда за најдобро актерско
остварување; Ненад Милосалевиќ
- награда за најдобра епизода од
списанието *Вечерње новостии*

ДОБРА НОЌ МАЈКО

Автор: Марша Норман
Режисер: Мето Јовановски
Костимограф: Соња Куновска

Играат: Нада Гешоска (Телма, мајката);
Сабина Ајрула (Џеси, ќерката).

Премиера: 14.5.1987 година

Мала и експериментална сцена
За постановката на Мето Јовановски беше
карактеристична сценска автентичност. Тој
точно знаеше да го земе она што мора да ѝ
припадне на режијата во една изведба од
камерен вид, покажувајќи завидно разбирање
за драматургијата што ја нуди Норман и
извлекувајќи од неа многу на актерски план.
(...) Споменатото актерско дуо знаеше да го
одреди точното значење на текстот. Имаше и
кај двете актерки непосредна пластичност и
суптилна игра, завидна енергија и богатство
од емоции.

(Ивановски, Иван (1996) *Драмски театар*
Скопје: 1946 -1996. Драмски театар, Скопје)

СМРТТА НА ДАНТОН

Автор: Георг Бихнер
Режисер: Петар Вечек
Сценограф: Петар Вечек
Костимограф: Загорка Стојановиќ
Композитор: Маријо Јајетиќ
Превод: Илија Милчин

Играат: Ненад Стојановски (Дантон);
Диме Илиев (Камиј Демулен); Димче
Мешковски (Лакроа); Бранко Ѓорчев
(Филипо); Јовица Михајловски (Лезандер);
Мето Јовановски (Робеспјер); Игор
Џамбазов (Сен Жист); Ацо Ѓорчев
(Фукје Тенвил); Марин Бабиќ (Ерман);
Лазе Манасковски (Симон); Снежана
Михајловиќ (Симоновата жена); Лилјана
Велјанова (Жили); Силвија [Јовановска]
Стојановска (Лисил); Катерина Коцевска

(Марион); Викторија Анѓушева (Аделаид); Анастас Тановски (Коло, граѓанин) Кирчо Божиновски (Втор граѓанин); Светлана Стојановска (Трет граѓанин); Миланчо [Роне] Георгиев (Четврти граѓанин); Драган [Дац] Спасов (Петти граѓанин).

Техничка екипа: Томе Моловски, Даница Илиева

Премиера: 23.5.1987 година
Вечерна сцена

ЗАКОПАНОТО ДЕТЕ

Автор: Сем Шепард

Режисер: Вилијам Вудман

Сценограф: Вилијам Вудман

Костимограф: Вилијам Вудман

Избор на музика: Ред Клеј Рембрелс

Соработник на режисерот: Симеон

Дамески

Превод: Богомил Ѓузел

Играат: Александар [Ацо] Јовановски (Дац, седумдесетгодишен); Милица Стојанова (Хали, негова жена, околу 65 години); Стево Спасовски (Тилден, нивниот најстар син); Јовица Михајловски (Бредли, следниот најстар син, со ампутирана нога); Бранко Ѓорчев (Винс,

(Вечер, Скопје, 7.7.1986;
Петре Бакевски: *Сара на оспировой на осамениста*)

Кон „Р“

(...) Авторско – режисерскиот тандем Плевнеш – Георгиевски и овој пат функционира успешно движејќи се по лавиринтите на театарската уметност. Меѓутоа, појасно од кога и да е, преплетувајќи се и надоградувајќи се кон заедничката цел – градење на претстава за конфликтот помеѓу утопското (уметност) и идеолошкото (политика). Ангажирано навлегувајќи во современото, надмоќно се издржува искушението на ризикот: репликите, односно ликот на Робеспјер на Бихнер како глас или совест на класиката и совеста и трагиката на современите свет. Георгиевски, без вообичаените сценски ефекти, на речиси празната сцена во која само повремено доаѓаат и си одат по некој реалистичен детал, во огледалото на животот, односно размножувајќи го Максим како Робеспјер во уште шест ликови, создава свет со проблемски изострени ситуации. Особено низ артистичките интерпретации кои цврсто се вградуваат во целината на претставата, без оглед дали станува збор за артистички големи или помали по обем задачи. Петар Темелковски во ликот на артистот Максим Бродски, во тесна соработка со режисерот создава обмислена, смирена

и зрела креација. Повеќе низ длабоко суптилно чувствување на ликот тој ја открива ранливоста и сонот на уметничката душа.

(Нова Македонија – Лик, Скопје, 21.1.1987; Лилјана Мазова: *Во огледалото на живојот*)

Кон „Смртта на Дантон“ (...) Вака структурираната претстава Вечек ја води низ реалистична и цврста структура во која личностите и настаните се во координати кои до гледачот доаѓаат во функција на современите дилеми во општеството во кое политичката ситуација е разнишана. И го подига до уметничко рамниште кое функционира на тој начин што со публиката воспоставува дијалог од кој не се бара одговор. Грижливо одбраната артистичка екипа на Вечек сето ова и му го овозможува. Особено, играта на носителите на двата главни лика: Ненад Стојановски како Дантон и Мето Јовановски како Робеспјер. Стојановски на ликот на Дантон му се приближува и го оживува со една речиси гранитна волја, па така и остварува лик кој е можеби дел од неговата животна артистичка програма. Од почеток докрај тој проникнува во ликот до една трагична усвитеност која расте со речиси невидлива сила. Одличен партнер спротивстаен на неговиот лик е и Мето Јовановски

син на Тилден); Катерина Коцевска (Сели, девојка на Винс); Самоил Дуковски (Отец Дуис, протестантски свештеник).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски] Темелков, Снежана Божиновска

Премиера: 2.7.1987 година

СТАПИЦА

Автор: Тадеуш Ружевиц

Режисер: Богдан Хусаковски

Сценограф: Гжегож Малецки

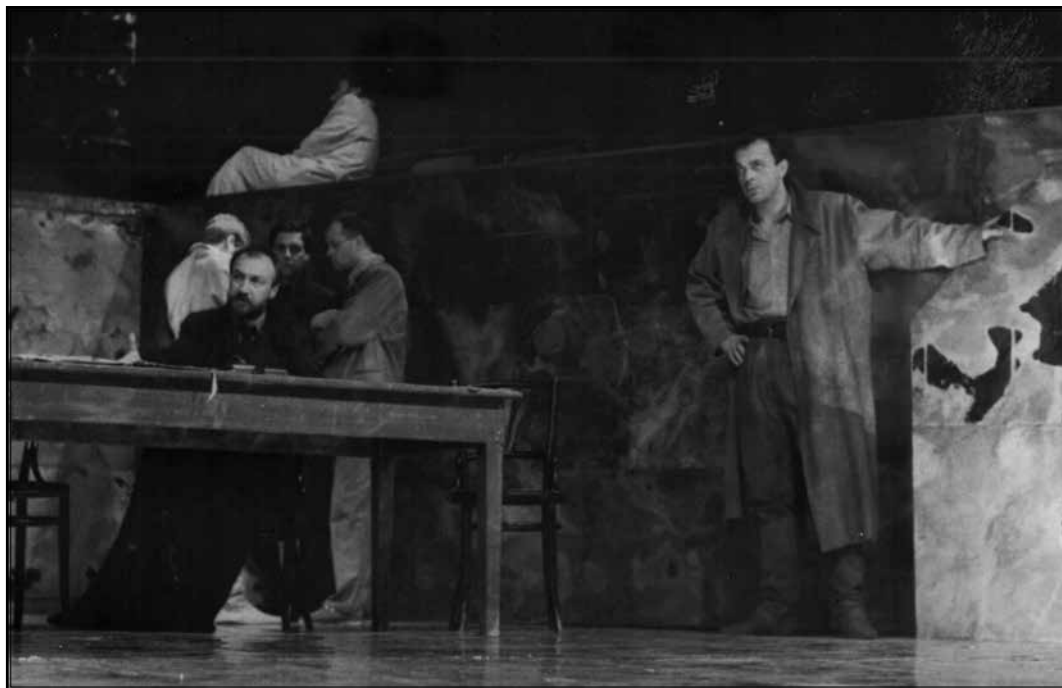
Костимограф: Гжегож Малецки

Избор на музика: Андреј Бељан

Соработник на режисер: Игор Џамбазов

Превод: Петре Наковски

Играат: Мето Јовановски (Франц); Синиша Евтимов (Франц, како дете); Мајда Тушар (Јуза); Александар [Ацо] Јовановски (Таткото); Сабина Ајрула (Мајката); Силвија [Јовановска] Стојановска (Отла); Лазе Манасковски (Карол); Славица Николовска (Вали); Катерина Коцевска (Ели); Марија Кондовска (Душичката); Викторија Анѓушева (Фелице); Марин Бабиќ (Продавачот); Петар Темелковски (Макс); Лилјана Велјанова (Грета); Владимир [Дади] Ангеловски (Чевларот); Ленче [Иванова] Делова (Жената на чевларот); Игор Џамбазов (Зенел); Јовица Михајловски (Берберот); Самоил Дуковски (Господинот); Марда Мирек / Светлана Стојановска (Келнерка)

Премиера: 7.11.1987 година

Вечерна сцена

Награди

- » МЕСС, Сараево, (1988): Петар Темелковски - *Злајен ловоров венец* за најдобро актерско остварување.

1988

СЛОБОДЕН ЛОВ

Автор: Јордан Плевнеш

Режисер: Љубиша Георгиевски

Сценограф: Љубиша Георгиевски,

Љубомир Чадиловски

Костимограф: Зорица Тодорова

Младеновиќ

Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Илија Милчин (Александар Мирни, претставник на „Меѓународната реакција“ и заштитник на човековата околина, маж) Снежана Михајловиќ (Споменка Мирна, оперска пејачка, жена); Марија Кондовска / Лилјана Велјанова (Бесна Мирна, читателка, психо); Диме Илиев (Петрафил Писински, орган за прогон и директор на Државниот архив); Ѓокица Лукаревски (Најден Писпиле, соработник на органите за прогон и директор на Зоолошката градина); Самоил Дуковски (Арчибалд Хопкинс, пријател на Александар Мирни, пензионер од Лондон); Сабина

како Робеспјер, чија игра е всушност психолошко димензионирање на состојбите и ситуациите кои артистот ги открива низ широк дијапазон на нијансирање и соопштување на ликот.

(Нова Македонија – Лик, Скопје, 27.5.1987; Лилјана Мазова: *Револуцијата меѓу свесна и совесна*)

Кон „Закопаното дете“ (...) Одличната екипа во драмата *Закопаното дете* ја сочинуваа седум артисти од различни генерации. Импонираше уеднаженоста на целиот изведувачки состав, грижата за вајање студиозни карактери. Седумдесетгодишниот Дац на Ацо Јовановски е добродушно снемжено старче, кое живее на сцената со еден специфичен хумор, но и со трагедијата што длабоко ја носи во себе. Неговата жена Хали, во интерпретација на Милица Стојанова, е мошно прецизно извајан лик. Таа е супериорна во сите видови расположби, трага по вистината, но е немоќна да ѝ погледне во очи. Нивниот најстар син, Тилден, кој го носи претешкиот товар од спомени за доживеаното во минатото, доби во креацијата на Стево Спасовски мошне сублимни и сугестивни тонови. Тоа беше улога остварена мошне дискретно и суптилно. Јовица Михајловски, како Бредли, следниот најстар син со ампутирана нога – мошне

сигурен во вајањето на својот сложен карактер: да биде грд надворешно, а сепак длабоко во себе да ги крие човечноста и осаменоста. Бранко Ѓорчев, кој ја толкуваше улогата на Винс, син на Тилден и Катерина Коцевска, на која ѝ беше доделан улогата на Шели, девојка на Винс, успеаја во откривањето на пустошот во душите да изнајдат индивидуален актерски израз.

(Современосѝ, Скопје, бр.8, 1987; Иван Ивановски: *Лейни премиери и праизведби*)

Кон „Стапица“ (...) И самата сценографија не внесува во една можна стапица на животот. Семејниот живот се одвива во затворен круг, стегнат, со јаки обрачи, како во некој кафез, а сите други ликови и настани се подредени на ограничени животни простори. Затоа режијата еден поголем дел од своето сценско ангажирање го насочува кон продлабочените психолошки и мисловни текови на пиесата. Тежиштето го става на неколкуте носечки ликови. Пред сè Кафка, кој жилаво, распнат меѓу сопствениот свет и надворешните настани се бори да ги избегне наметнатите стапици. Тој е во кругот на стапицата и секое негово бегство од зададената реалност само уште повеќе го втурнува во бездната на животот.

Ајрула (Џуди Хопкинс, негова жена); Александар [Ацо] Јовановски (Олег Шестакович, пријател на Александар Мирни, пензионер од Москва); Лилјана Георгиевска (Гаља Шестакович, негова жена); Лазе Манасковски (Абдул Хамид, непознато лице од Босфорот што се претставува како турски султан); Петар Темелковски (Александар Бурни, потомок на Луцифер, некогашен алхемичар и уличен свирач на виолина, писател на нервна база).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски] Темелков, Илија Велевски, Боро Крстевски, Ацо Маневски

Премиера: 21.1.1988 година
Вечерна сцена

СКАЗНА ЗА ВРЕМЕТО

Автор: Љубиша Ѓокиќ

Режисер: Љубиша Ѓокиќ

Сценограф: Љубомир Чадиковски

Костимограф: Ѓорѓи Здравев

Композитор: Димитрие Бужаровски

Превод: Богомил Ѓузел

Играат: Душица Стојанова (Баба Лиле); Марија Кондовска (Лана, нејзина внука); Игор Џамбазов (Човекот со полуцилиндер / Купувачот / Сатурниј / Поштарот / Шумски / Самракот); Ѓорѓи Тодоровски (Цобе, другар на Лана); Кирчо Божиновски (Продавачот на балони); Владимир [Дади] Ангеловски / Марин Бабиќ (Чичко Звртко); Лазе Манасковски

(Нептуниј); Славица Николовска (Зорица); Анастас Тановски (Ветроногиот); Бранко Ѓорчев (Денот); Лилјана Георгиевска (Нокта); Мики Стојановски (Дете)

Техничка екипа: Ацо Маневски, Илија Велевски

Премиера: 13.3.1988 година
Детска сцена

КЛАУСТРОФОБИЧНА КОМЕДИЈА

Автор: Душан Ковачевиќ
Режисер: Димитар Станковски
Сценограф: Крсте Џидров
Костимограф: Соња Куновска
Избор на музика: Андреј Бељан
Кореограф: Тања Петковска
Превод: Димитар Солев
Играат: Јовица Михајловски (Теа Крај); Тони Ристевски (Леополд Вазиќ); Димче Мешковски (Јагоша Крај); Стево Спасовски (Саво ојачарот); Ленче [Иванова] Делова (Весела Крај); Ирена Кантарџиева (Нина Херберт); Гоце Тодоровски (Вуле, милиционерот).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски

Премиера: 26.3.1988 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1988): *Стево* Спасовски - награда за најдобро актерско остварување.

» Стево Спасовски - Артист на годината според анкетата на *Екран*; Една од петте најдобри претстави во 1988 година според ревијата *Екран*.

СИЛИ ВО ВОЗДУХОТ

Автор: Небојша Ромчевиќ
Режисер: Јовица Павиќ
Сценограф: Герослав Зариќ
Костимограф: Јелена Патрногиќ
Избор на музика: Андреј Бељан
Превод: Петре М. Андреевски

Играат: Ненад Стојановски (Миле); Снежана Стамеска (Мица, негова прва жена); Мајда Тушар (Кристина, негова втора жена); Ѓорѓи Тодоровски (Лале, негов син); Александар [Ацо] Јовановски (Столе, татко на Кристина); Милица Стојанова (Ката, мајка на Кристина); Благој Чоревски (Благоја) Марин Бабиќ (Муштеријата); Катерина Коцевска (Таа); Игор Џамбазов (Тој); Димитар Моловски (Дете); Анастас Тановски (Поп); Прв музикант – Тефо, Втор музикант – Таки, Трет музикант – Влатко Стефановски.

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија Велевски, Ацо Маневски

Премиера: 14.9.1988 година
Вечерна сцена

Награди

» *Стеријино јозорје*, Нови Сад, (1989): Снежана Стамеска - награда за

Мето Јовановски го игра со силен психолошки набој, со прецизен мисловен механизам, во една душевна состојба што ќе го доведе до степен на очајна борба во која ја губи и основната смисла на својата духовна егзистенција. Ацо Ѓорчев во ликот на таткото ќе ни приреди уште едно врвно актерско остварување. Тоа е застрашувачки лик, изграден со студиозен пристап, со оригинални средства својствени во глумата на големите актери. Петар Темелковски како Макс, нијансирано воден, со вонреден суптилитет во градењето на психологијата на ликот, студиозно градирајќи го, оствари улога што ни го открива во една друга актерска светлина.

(Вечер, Скопје, 10.11.1987;
Петре Бакевски: *Во сѝаиѝцаѝа на живоѝѝѝ*)

Кон „Клаустрофобична комедија“
(...) Режијата на Станковски е во функција на овој совршен текст и тој на севкупниот чин му дава уште еден зачин, ја режира „гуската со скршено крило – која зачудо лета толку ниско, па може да не покака“. И овој пат, како изграден „калфа“ на Мејерхолд, прави одлична поделба на улогите и со тоа го решава болниот проблем на секоја претстава. Неговата режија е различна од сегашните поставки што ги работел на сцената на театарот и овој пат се прикажува во друго светло. Имено, тој конечно сфаќа дека навистина е најосамниот човек на светот и дека доаѓа времето на Вујко Вања. Во главната улога настапува Стево Спасовски. Со перфектна дикција и брилијантни „недоразбирања“ со човекот во него, Спасовски доловува автентичен хроничар на оваа земја, кој се „радува како мало дете бидејќи му мафнал афричкиот посетител, мислејќи дека еден од нивните, а не обичен оцачар“.

(Синусен збор, Скопје, април 1988; С.Н.: *Многу љубима комедија*)(...)

Кон „Сили во воздухот“
Сили во воздухот на Небојша Ромчевиќ не вратија во непосредната реалност и секојдневица. Приказната за маргиналиците кои се осудени да губат и

најдобро актерско остварување;
Ненад Стојановски - награда од списанието *Дневник* за најдобро актерско остварување; Благој Чоревски - награда за најдобра епизодна улога од списанието *Вечерње новости*; Небојша Ромчевиќ - награда од Старииниот град Вршац за современа комедија.

ДОЛГО ПАТУВАЊЕ ВО НОЌТА

Автор: Јудин О'Нил
Режисер: Патриша Хамарстром
Сценограф: Љубомир Чадиловски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Избор на музика: Андреј Бељан
Превод: Богомил Ѓузел
Играат: Петар Темелковски (Џејмс

Тајрон); Снежана Стамеска (Мери Каван Тајрон, негова жена); Јовица Михајловски (Џејмс Тајрон); Игор Џамбазов (Едмунд Тајрон, неговиот помал син); Марија Кондовска (Катлин, втора слугинка).

Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски] Темелков, Илија Велевски, Даница Илиева

Премиера: 11.11.1988 година
Вечерна сцена

1989

СОБИРЕН ЦЕНТАР

Автор: Душан Ковачевиќ

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Превод: Русомир Богдановски

Сценограф: Љубомир Чадиловски

Костимограф: Елена Дончева

Композитор: Димитрие Бужаровски

Играат: Мите Грозданов (Михајло Павловиќ, професор во пензија. Благороден, тивок човек. При крајот на животот се обидел да создаде Народен музеј); Лилјана Георгиевска (Тетка Ангелина, векот го поминала во професоровата кука. Ги одгледала Иван и Соња); Диме Илиев (Иван Павловиќ, син на Михајло. Отсекогаш бил фамилијарен проблем); Снежана Михајловиќ (Лепосава - Лепа фурнациката, прва комшивка. Жена на покојниот Марко фурнацијата); Владимир [Дади] Ангеловски (Симеон Савски, бербер од памтивек, мајстор на бричот и додевањето. Пријател на професорот од првото предвоено бричење. Брат на покојниот Стеван Савски Кесер), Виолета Шапковска (Елена Катиќ-Поповиќ, лекарка, енегрична и совесна жена. Керка на познатиот управител на Градската болница, покојниот д-р Катиќ); Гоце Тодоровски (Петар, бивш учител. Го напуштил просветителското место и поминал во „слободни“ археолози); Анастас Тановски (Бато Коњ, армоникаш. Свирел некогаш по свадбите со покојниот Среќко Рузмарин); Катерина Коцевска (Покојната

Милица Павловиќ, жена на професорот Михајло. Умрела во најубавите години. Таква и останала); Лазе Манасковски (Покојниот Стеван Савски Кесер, бивш борец, човек од цврста градба и цврсти мисли. Татко на покојниот Јанко Савски, кој во животот го правел сето она што Стеван не го сакал); Иван [Ванчо] Петрушевски (Покојниот Јанко Савски, векот го поминал во кафани. Два пати ја напуштил кафаната за да види какво е времето и на третиот пат умрел. Игра денгуба); Димче Мешковски (Покојниот Марко Фурнацијата, умрел од тага за фурната, онаа година кога воведувањето на „малото стопанство“ била далечна иднина. Страшно лут на својата жива жена); Марин Бабиќ (Покојниот доктор Катиќ, во животот бил надалеку познат и ценет лекар. Тој глас останал и по неговата смрт); Ѓокица Лукаревски (Покојниот Среќко Рузмарин, армоникаш пред и по смртта. Прекарот „Рузмарин“ го добил од многуте свирења по свадбите. Простодушен и тажен човек)

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија Велевски, Ацо Маневски

Премиера: 28.1.1989 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1989): Ванчо Петрушевски - награда за најдобро актерско остварување; Снежана Михајловиќ - награда за најдобро епизодно актерско остварување „Димче Трајковски“.

скапуваат во некаква велеградска периферија, му овозможила на режисерот Јовица Павиќ да си игра со сочниот, но не претерано длабок, уште помалку сатиричен, хумор на овој текст да го постави над бесмислата на животниот тек кој на ситно ги меле веќе типизираниите актери. И во овој случај проклетството на човекот лежи во копнежот. Но копнежот на јунаците во *Сили во воздухот*, е лишен од каква било метафизичка димензија (освен онаа клишираната, која ја формулираме преку синтагмата „подобар живот“), ни се открива како само игра која драмските ликови постојано, несвесно ја играат сами со себе. Бескрајни се комбинациите преку кои јунаците трагаат по својата среќа, но ни една од нив, дури ни реализираната, не е вистинската, затоа што сите, од прв до последен, по којзнае пат во литературата веруваат дека животот е на друго место. На пример, тука, веднаш, зад аголот. А нови агли има бесконечно многу. Актерите на Драмски театар, Скопје си ја завршија својата работа како што треба, сфаќајќи ги задачите, пред сè како можност да од шаблоните, на сцената направат живи ликови кои се надеваат се мачат, страдаат и сакаат.

(*Odjek*, Sarajevo, 1.7.1989; Aleksandar Milosavljević: *Pitanja prošlosti* – nakon 34. Sterijinog pozorje / превод)

Кон „Собирен центар“
(...) Градејќи јасен однос
кон двата света во кој се
одвиваат настаните, светот
на мртвите и светот на
живите, воспоставувајќи
паралела меѓу сонот
и јавето, разделувајќи
го сценскиот простор
на два простора кои
еден со друг не се
помешуваат, Ангеловски
целата претстава ја
гради на принципот на
иронијата. Можеби и тоа
е најдоброто читање на
Ковачевиќ, најдобриот,
најпроникнатиот начин на
сценска трансформација.
Преку смртната кома на
професорот по археологија,
преку неговото „одење“
кај мртвите и миговното
враќање меѓу живите,
Ангеловски крајно успешно
насликува цела галерија
на луѓе кои меѓу реалниот
и иреалниот живот, меѓу
сонот и јавето, ги откриваат
своите скриени страни
на животот. Избраната
екипа на Драмскиот театар
од Скопје *Собирниот
ценитар* го одигра многу
успешно. Секој лик е
внимателно граден, со
оние специфичности
што се карактеристични
за неговата социјална
припадност. Тоа е
практично една галерија на
разновидни ликови, најдени
во едно место на заедничко
живеење, но секој со свој
свет, со свои мали нешта
што му го исполнуваат
животот, судбината и сонот.

(Вечер, Скопје, 31.1.1989;
Петре Бакевски: *Добра
прејсџава*)

ТАТКО

Автор: Август Стриндберг
Режисер: Тодорка Кондова-Зафировска
Сценограф: Димитар Кондовски
Костимограф: Рада Петрова-Малкиќ
Композитор: Димитрие Бужаровски
Превод: Саша Маркус

Играат: Мите Грозданов (Капетанот);
Мајда Тушар / Сабина Ајрула (Лаура,
негова жена) Марија Кондовска
(Берта, нивна ќерка); Стево Спасовски
(Доктор Естермарк); Анастас Тановски
(Пасторот); Милица Стојанова (Маргарета,
одгледувачката); Бранко Ѓорчев (Нејд,
војникот); Видосава Грубач (Тештата);
Душица Стојанова (Слугинката).
Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски, Даница
Илиева

Премиера: 18.4.1989 година
Вечерна сцена

ЛИЦЕ И ОПАЧИНА

Автор: Јордан Радичков
Режисер: Љубиша Георгиевски
Превод: Димитар Солев
Сценографи: Љубиша Георгиевски и
Љубомир Чадиловски
Костимограф: Зорица Тодорова-
Младеновиќ
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Јовица Михајловски (Крал
Ричард III); Благој Чоревски (Дрвар,
подоцна крал); Бранко Ѓорчев (Зелената
тога, кралски советник); Диме Илиев

(Белата тога, кралски советник); Лилјана
Георгиевска (Портокаловата тога,
кралски советник); Игор Џамбазов
(Сината тога, кралски советник); Шишман
Ангеловски (Жолтата тога, кралски
советник); Мите Грозданов (Сивата тога,
кралски советник); Стево Спасовски
(Дедо Господ, грнчар) Александар [Ацо]
Јовановски (Сатаната, огнар, помошник
на Дедо Господ); Лазе Манасковски (Прв
верноподаник); Анастас Тановски (Втор
верноподаник); Снежана Михајловиќ
(Жената, која оди на минерални бањи);
Весна Петрушевска (Девојчето, внука на
жената).

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија
Велевски и Ацо Маневски
Премиера: 7.6.1989 година
Вечерна сцена

МЕДЕЈА

Автор: Дане Зајц
Режисер: Вито Тауфер
Превод: Лилјана Дирјан
Сценограф: Барбара Ступица
Костимограф: Барбара Ступица
Композитор: Игор Леонарди
Маски: Аленка Нахтигал

Играат: Мајда Тушар (Медеја); Бранко
Ѓорчев (Јасон); Александар [Ацо]
Јовановски (Пелиас, крал на Јолк);
Катерина Коцевска (Прва ќерка);
Викторија Анѓушева / Марија Кондовска
(Втора ќерка); Ѓорѓи Јолевски (Акаст);
Ленче [Иванова] Делова (Кирка);
Кирчо Божиновски (Капетанот); Димче
Мешковски / Диме Илиев (Креонт,

крал на Коринт); Силвија [Јовановска]
Стојановска (Глаука, негова ќерка);
Мето Јовановски (Прв морнар); Ѓокица
Лукаревски (Втор морнар); Владимир
[Дади] Ангеловски / Игор Џамбазов (Трет
морнар); Јордан Симонов (Прв војник);
Александар Микиќ (Втор војник).

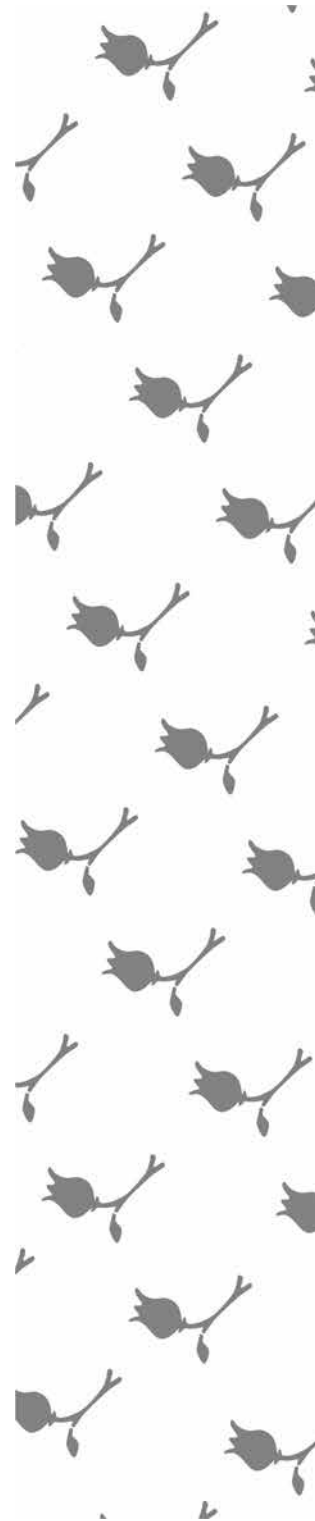
Техничка екипа: Ѓурко [Стојановски]
Темелков, Илија Велевски и Даница
Илиева

Премиера: 11.7.1989 година (Будва)
22/23.7. 1989 (Свети Наум /
Фестивал *Охридско лето*)

Награди

» *Сџеријино џозорје*, Нови Сад, (1991):
Ѓорѓи Јолевски - награда за најдобро

актерско остварување за улогите во
Медеја (ДТС) и *Подземна република*
(Битолски театар); Вито Тауфер
- вонредна награда за успешно
афирмирање на амбиенталниот
театар.

Кон „Медеја“
 (...) Меѓутоа, Тауфер е пред
 сè страсен застапник на
 театрализацијата како
 единствен принцип на
 сценискиот живот. Врз
 основа на драмата на Зајц
 тој воспоставува субимна
 театарска структура, во
 која ликовите бесшумно
 минуваат еден покрај друг
 како сенки, недопирајќи
 се, агитирајќи секој за
 својата драмска судбина,
 најоддалечени од себе
 си кога се соочени со
 другите. (...) Медеја на
 Мајда Тушар е смирена,
 болно и разоружувачки
 разумно. (...) Но, ако треба
 да се бара вистински,
 жив театарски момент
 во оваа претстава, тогаш
 тоа е блесокот на првиот
 морнар (Мето Јовановски)
 во извонредниот, ироничен
 монолог за луѓето свињи и
 свинската држава. Заедно
 со Ѓокица Лукаревски и
 Владимир Ангеловски
 создадоа сцена која во
 целина е најблиска до
 динамиката и ироничната
 дистанца на Тауферовата
 сценска поетика.

(Danas, Zagreb, 25.7.1989;
 Dalibor Foretić: *Pejsaž s
 argonautima* – Budva, Grad-
 teatar /превод)

ШУАБИ АП

Автор: Жанина Мирчевска
 Режиер: Димитар Станковски
 Сценограф: Крсте Џидров
 Костимограф: Соња Куновска
 Композитор: Александар Џамбазов

Играат: Снежана Стамеска (Нада); Благој
 Чоревски (Серџо); Владимир [Дади]
 Ангеловски (Зико).

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија
 Белевски, Ацо Маневски

Премиера: 25.11.1989 година
 Мала сцена

Награди

» Жанина Мирчевска - награда за
 стимулирање на домашното драмско
 творештво од РЗК.

ДЕДО МРАЗ ВО СОНОВИЈА

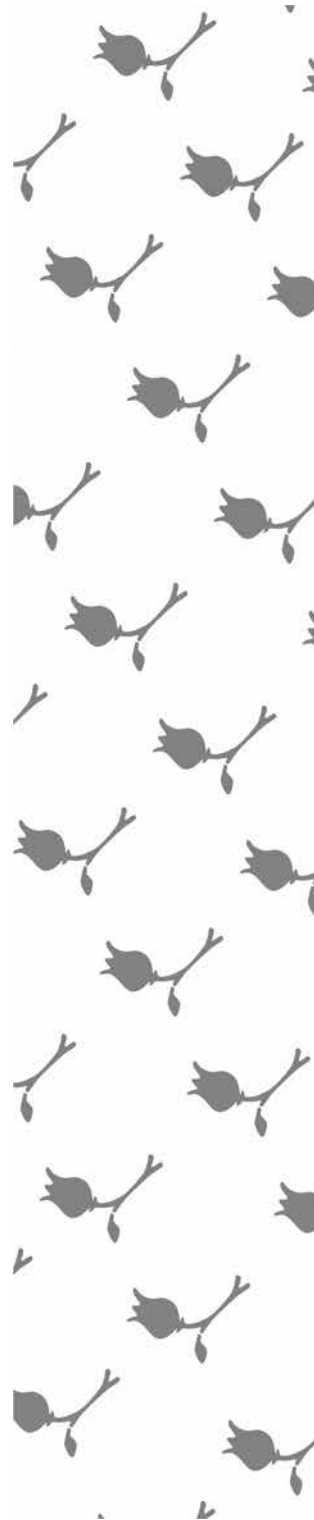
Автор: Симе Илиев
 Режиер: Димитар Христов
 Композитор: Игор Џамбазов
 Автор на сонгови: Игор Џамбазов
 Кореограф: Кокан Ласков

Играат: Александар [Ацо] Јовановски
 (Страшилото); Силвија [Јовановска]
 Стојановска (Кате / Снежана); Викторија
 Ангџушева (Дива / Кралицата срце /
 Вештерката); Сабина Ајрула (Мајката /
 Бабата / Чавката / Кучињата); Димитар

Зози (Лавот / Прасето); Симе Илиев
(Инспекторот Вау); Мите Грозданов
(Ветерко / Волкот / Големиот мајстор).

Премиера: 23.12.1989 година
Детска сцена

1990 - Кула вавилонска

1990

КУЛА ВАВИЛОНСКА

Автор: Горан Стефановски

Режисер: Слободан Унковски

Сценограф: Марина Чурило

Костимограф: Елена Дончева

Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Ненад Стојановски (Дамјан);
Лилјана [Јовановски] Богојевиќ (Рина);
Кирил Ристоски (Тодор); Мајда Тушар
(Блага); Стево Спасовски (Петар); Јовица
Михајловски (Марко); Тодорка Кондова-
Зафировска (Невена); Софија Куновска
(Марта); Благој Чоревски (Виктор).

Техничка екипа: Томе Моловски и Ацо
Маневски

Премиера: 14.1.1990 година

Вечерна сцена

Награди

- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(1990): награда за најдобро уметничко
остварување во целина; Горан
Стефановски - награда за најдобар
текст од македонски современ автор;
Лилјана [Јовановски] Богојевиќ
- награда за најдобро актерско
остварување.
- » *Стеријино позорје*, Нови Сад, (1990):
награда за најдобра претстава
во целина; Слободан Унковски -
награда за најдобра режија; Лилјана
[Јовановски] Богојевиќ - награда

за најдобро актерско остварување;
Марина Чутурило - награда за
најдобра сценографија.

- » Театарски свечености во Шабац (1990):
Ненад Стојановски - *Златен медал* со
ликот на Љубиша Јовановиќ.
- » Лилјана [Јовановски] Богојевиќ -
Артист на годината (1990) според
жирито на редакцијата на *Екран*.
- » Драмски театар Скопје - награда за
поставување и успешна изведба на
драмскиот текст *Кула вавилонска* од
Собрание на републичката заедница
на културата.

АЛО, БУДЕЊЕ

Автор: Зафир Хаџиманов

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Сценограф: Љубомир Чадиловски

Костимограф: Лира Грабул

Композитор: Зафир Хаџиманов

Кореограф: Александар Хаџиманов

Избор на музика: Александар Џамбазов

Играат: Мето Јовановски; Силвија
[Јовановска] Стојановска; Димче
Мешковски; Марија Кондовска; Анастас
Тановски; Лазе Манасковски; Игор
Џамбазов; Катерина Коцевска; Драган
[Дац] Спасов; Викторија Ангџешева;
Димитар Моловски; Весела Моловска;
Ирена Лозинска; Ирена Челебиќ; Тамара
Анастасова; Антонио Ристевски; Дончо
Велковски; Владо Чанов; Ана Рупчиќ;
Сузана Турунџиева; Зафир Хаџиманов.

Техничка екипа: Ѓоко Стојановски,
Даница Илиева, Илија Велевски

Кон „Кула вавилонска“
(...) Режисерот Слободан
Унковски уште еднаш
се покажа како
најавтентичен толкувач на
драматуршкиот ракопис
на Горан Стефановски,
вешт познавач кој и во
неконкретните назнаки
препознава инспиративни
поводи за попрецизни
сценски решенија.
Благодарение на него,
Кула вавилонска на
сцената се кристализира
во претстава со далеку
покохерентен, попрецизен
ритам, тема и теза, отколку
што тоа се насетува во
самата драма. Се разбира,
конечниот впечаток го
должи и на извонредна
игра на актерите. Пред сè
на дискретната и богата
интерпретација на Лилјана
Богојевиќ-Јовановски,
градена со точна мерка
за тоа колку треба да се
открие од тајните на ликот
за да се заинтригира
гледачот, а таинственоста
на ликот ја сочува и
Ненад Стојановски кој
својата позната актерска
експресија овој пат ја
замени со проникнување
во длабочината на драмата,
речити паузи и шкрти
реплики.

(*Борба*, Београд, 31.5.1990;
Милутин Мишиќ:
Изгубљени свейови /
превод)

Кон „Самоубиец“ (...) Режисерот Бранко
Ставрев кој секогаш кога
ќе се зафати со работа
врз текст од класичната
драматургија и овој пат е

длабоко во
суштината на текстот.
Длабоко во анализата на
ликовите и ситуациите
и дури извлекува нова
димензија на текстот:
правејќи ја анализата на
секојдневното на јунаците
кои Ердман ги „води“ низ
блескав и сочен дијалог,
низ до детаљ смислени
интриги, се запира на она
што е уште позначајно и за
текстот и за претставата
– како тој може да се игра
низ молчење. Низ сцени
во кои молчењето, паузата
или гестот кажуваат
повеќе од кој било збор:
сатирично комичните
ситуации почнуваат
веднаш или со задршка да
болат до коска. И воопшто,
целата претстава односно
режисерска постановка
на Ставрев, низ длабоко
осмислената کاریкирана
игра на артистите,
станува болна вистина
за немоќта на единката
да се спротивстави на
мнозинството. Ставрев,
како и Ердман, својот
јунак Подсекаљников,
низ одличната и длабоко
доживеана игра на Мите
Грозданов, ја бараат
смыслата на животот, се
разбира кога ќе ја снема
и откако над него ќе се
надвисне смыслата за
самоубиството.

(Нова Македонија, Скопје,
16.6.1990; Лилјана Мазова:
*Самоубиството од два
ајла*)

Кон „Чија си“
(...) Чија си е обична и

Премиера: 26.1.1990 година
Вечерна сцена

ВЕЈКА НА ВЕТРОТ

Автор: Коле Чашуле

Режисер: Мето Јовановски

Играат: Љиљана [Јовановски] Богојевиќ
(Магда); Бајруш Мјаку (Велко);
Александар Чамински (Велко); Валентина
Божиновска (Мејбл).

Премиера: 19.2.1990

Мала сцена

САМОУБИЕЦ

Автор: Николај Ердман

Режисер: Бранко Ставрев

Превод: Димитар Стефановски
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Владимир Георгиевски
Композитор: Андреј Бељан

Играат: Мите Грозданов (Семјон
Семјонович Подсекаљников); Душица
Стојановска (Марија Лукјанова); Лилјана
Георгиевска (Серафима Иљинишна);
Александар [Ацо] Јовановски (Александар
Петрофич Калабушкин); Лилјана
Велјанова (Маргарита Ивановна); Петар
Темелковски (Аристарх Домоникович
Голошчанов); Бранко Ѓорчев (Јегор
Тимофеевиќ); Ненад Милосавлевиќ
/ Анастас Тановски / Димитар Зози
(Никифор Арсениевич Пугачов); Снежана
Михајловиќ / Викторија Ангешева

(Клеопатра Максимовна); Сабина Ајрула (Раиса Филиповна); Самоил Дуковски (Отец Јелпидиј); Ѓорѓи Тодоровски (Глувонемиот); Андреј Бељан (Костја); Виолета Шапковска (Мадам Софи).

Техничка екипа: Ѓурко [Темелков]
Стојановски, Маневски Ацо
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 14.4.1990 година
Вечерна сцена

СПАСЕНИ

Автор: Едвард Бонд
Режисер: Кристијан Ристески
Превод: Богомил Ѓузел
Сценограф: Ратко Панчевски
Костимограф: Благоја Мицевски
Избор на музика: Љупчо Јолевски

Играат: Ѓорѓи Јолевски (Лен); Синоличка Трпкова (Пем); Бранко Ѓорчев (Фред); Стево Спасовски (Хари); Мајда Тушар (Мери); Марија Кондовска (Лиз); Игор Џамбазов (Пит); Ѓорѓи Тодоровски (Бари); Лазе Манасковски (Мајк).

Техничка екипа: Томе Моловски, Ацо Маневски

Премиера: 15.12.1990 година
Вечерна сцена

Награди

» Бранко Ѓорчев - најдобар млад актер
во 1990 година, според ревијата *Екран*.

1991

ЧИЈА СИ

Автор: Сашко Насев
Режисер: Димитар Станковски
Сценограф: Крсте Џидров
Костимограф: Елена Дончева
Избор на музика: Михаил Бошковски
Кореограф: Зоран Велевски

Играат: Игор Џамбазов (Ацо Шпрт);
Гоце Тодоровски (Ринго Шатка);
Ѓокица Лукаревски (Киро Стап); Иван
[Ванчо] Петрушевски (Ристо); Снежана
Михајловиќ (Менка); Силвија [Јовановска]
Стојановска (Нина); Катерина Коцевска
(Верче); Јовица Михајловски (Чкембар);
Александар [Ацо] Јовановски (Фабијан);
Лазе Манасковски (Инспектор); Видосава
Грубач (Тетка Веска); Ѓурко [Темелков]
Стојановски (Тетин Михајло); статисти:
Горан Стојановиќ, Јасмина Делова, Ирена
Радовановиќ, Зоран Димитриевски, Нина
Зефиќ, Ацо Таневски, Тина Дракаловиќ.

Техничка екипа: Ацо Маневски, Илија
Велевски
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 9.2.1991 година
Вечерна сцена

БАЛКОНОТ

Автор: Жан Жене
Режисер: Ивица Кунчевиќ
Превод: Калиоп Петрушевска

секојдневна приказна која започнува наивно и невинно, па преку солиден заплет, кој се наметнува како може и веројатен, умешно се доведува до трагичен крај. Сигурно она што претставата ја прави приемлива е лесно остварливата идентификација на публиката со јунаците. (...) Режисерот Димитар Станковски без поголеми напори го исчитува драмскиот материјал преку крајно едноставни и речиси поедноставени решенија што само го олеснува нејзиниот прием. Артистите на Драмскиот театар репликите исто така лесно ги пласираат пред љубопитните погледи и чувства на гледачите. Посебно е значајно што актерскиот ансамбл речиси во целост ја погодува нишката што го прави балансот и со лежерност го игра танцот на смртта односно секојдневното на експонентите на периферијата што и не е ништо друго, туку само надеж, мечта за едно одложено или замислено среќно живеење. (...) Игор Џамбазов во улогата на Шпртот ги користи своите креативни потенцијали и едноставно си поигрува, дозволува судбината да го води, не протестира, собира, трпи.

(*Република*, Скопје,
19.12.1991; Тодор Кузманов:
*Публикацијата е најголем
судија*)

Кон „Не сега драга, најдобро е погладне“ (...) Драган Спасов, во улогата на Ѓоре Пиже, создаде креација која со својата инвентивност, свежина во толкувањето и прецизната употреба на сите актерски средства го подигаше нивото на целиот проект. Спасов е во онаа група млади македонски актери кои во нашето глумиште, не само со оваа ролја, внесуваат нов дух, кои ги напуштаат старите шаблони, но при тоа, барем за сега, не создаваат нови клишеа, туку кон толкувањето на секој лик пристапуваат различно, со творечка оригиналност. На Спасов таквиот однос му овозможи (...) својот актерски профил да го изградува не врз основа на „фахови“ или „улоги што му лежат“, туку само како производ на сопствените креативни адути.

(Нова Македонија,
Скопје, 20.12.1991;
Мишел Павловски:
*Нейретициозност и
динамичност*)

Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Елена Дончева
Кореограф: Екрем Хусеин
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Мите Грозданов (Епсикопот);
Ненад Стојановски (Целатот Артур);
Марин Бабиќ (Судијата); Гоце Тодоровски
(Генералот); Јовица Михајловски (Шефот
на полицијата); Димче Мешковски
(Пратеникот); Лазе Манасковски (Роже);
Лилјана Велјанова (Ирма, кралицата);
Сабина Ајрула (Жената); Катерина
Коцевска (Крадачката); Силвија
[Јовановска] Стојановска (Шантал);
Снежана Стамеска (Девојка); Марија
Кондовска (Кармен); Славица Николовска
(Жоржет); Игор Џамбазов (Арман); Бранко
Ѓорчев (Лик); Анастас Тановски (Марк);
Диме Илиев (Луј); Симе Илиев (Ранетиот).

Техничка екипа: Томе Моловски, Мугрен
[Зоран Митровски] Еленински, Илија
Велевски

Премиера: 12.4.1991 година
Вечерна сцена

ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР

Автор: Жан Ануј
Режисер: Димитар Станковски
Адаптација: Сашко Насев

Играат: Благој Чоревски (Илинденка
Чорева); Јовица Михајловски (Чочолина
Михајловска); Иван [Ванчо] Петрушевски

(Паца Петрушевска); Димче Мешковски
(Маца Мешковска); Гоце Тодоровски
(Сузана Тодоровска); Игор Џамбазов
(Трајко Џамбазов); Ѓокица Лукаревски
(Мадона Лукарова); Ѓурко [Темелков]
Стојановски (Газда Темчо).

Премиера: 21.6.1991 година
Вечерна сцена

НЕ СЕГА ДРАГА НАЈДОБРО Е ПОПЛАДНЕ

Автор: Реј Күни
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод: Ирена Стефановска
Адаптација: Никола [Коле] Ангеловски
Сценограф: Љубомир Чадииковски
Избор на музика: Никола [Коле]
Ангеловски

Играат: Силвија [Јовановска]
Стојановска (Кристина); Видосава Грубач
(Рецепционерка); Ѓокица Лукаревски
(Келнерот); Трајче Иваноски (Рампо
Рајатовски); Драган [Дац] Спасов (Ѓоре
Пиже); Марин Бабиќ (Директорот на
хотелот); Душица Стојановска (Марија);
Катерина Коцевска (Галаба Рубен);
Сабина Ајрула (Лидија); Анастас Тановски
(Никола Рубен)

Техничка екипа: Мугрен [Зоран
Митровски] Еленински, Илија Велевски,
Даница Илиева

Премиера: 13.12.1991 година
Вечерна сцена

Награди

- » Драган [Дац] Спасов - награда за најдобар млад актер во 1991 година, според ревијата *Екран*.

1992

ЧЕРНОДРИНСКИ СЕ ВРАЌА ДОМА

Автор: Горан Стефановски

Режисер: Слободан Унковски

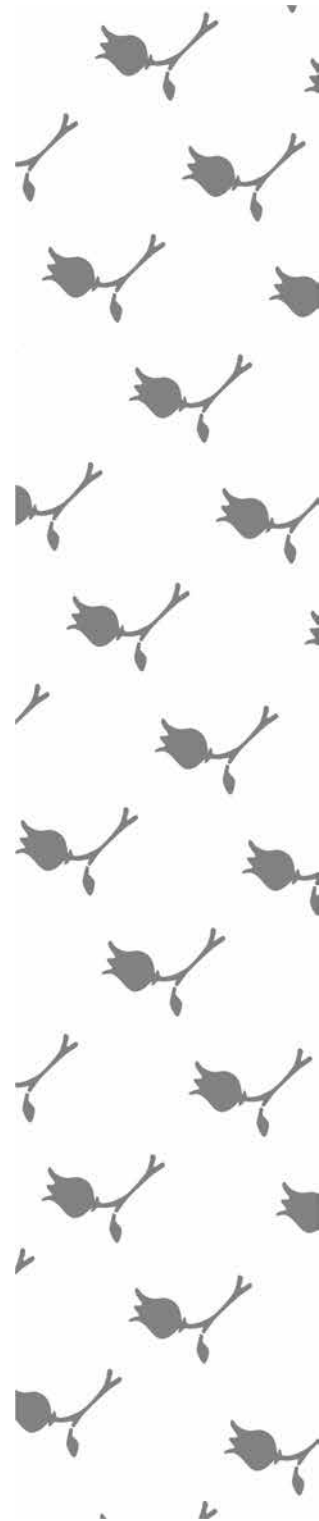
Сценограф: Миодраг Табачки

Костимограф: Ангелина Атлагич

Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Ненад Стојановски (Господин Балабаков / Цветко / Александар / Жан); Снежана Стамеска (Мајката /

Жената војник / Неда / Каталин); Ленче [Иванова] Делова (Госпожа Балабакова / Старата / Кумата); Благој Чоревски (Лирскиот љубовник Чорбе / Господин Грчев / Инкогнито 2 / Георги); Драган [Дац] Спасов (Вториот Кинез / Актерчето Ицо / Џафер Ага / Белодрински); Стево Спасовски (Господин Аризан / Директорот Славејков / Професорот по музика); Сенко Велинов (Кинезот Чуанг Ли / Младиот архивар / Непознатиот господин / Инкогнито 1 / Бретон); Димче Мешковски (Рампо Прцески / Стариот архивар / Меанџијата / Врската); Марија Кондовска / Катерина Коцевска (Преведувачката / Госпоѓата Цаневска / Елица); Софија Куновска (Руса /

Кон „Чернодрински се
враќа дома“
(...) Горан Стефановски,
кога станува збор за
Чернодрински гледа
кон иднината, а не кон
минатото. И тоа не само во
врска со формата, туку и со
содржината.

Горан не го интересира
колаж составен од
биографски факти
за Војдан, туку што
значи Чернодрински
во Македонија во 1992
година. Тој за него знае сè
и се поставува како сè да
заборавил, па ја пишува
пиесата од нулта точка.

Тој не сака да напише
сентиментална приказна
за мачните први чекори
на македонскиот театар,
за „скрбот и утехата“ на
пионерскиот животопис.

Но сепак, испишува
длабоко меланхолична
приказна за судбината на
некој без кого ништо не
би било како што е, да го
немаше него, кој денес е
практично заборавен, иако
го има во сите учебници,
лексикони, и во името на
некои од најактивните
театри и фестивали. Тој
е практично веќе под
дебел слој на правот на
забравот, потиснат од
вообичаената немарност
на идните поколенија
кои се занимаваат
со своите современи
егзистенцијални, или дури
и поетски проблеми.

(Полиџика, Београд,
22.2.1992; Јован Ѓирилов:
Стефановски о
Чернодринском / превод)

Марина); Јовица Михајловски (Таткото
/ Советникот / Кумот / Цара / Човекот
во фрак); Иван Поповски (Детето без
фантазија).

Техничка екипа: Томе Моловски,
Ацо Маневски, Илија Велевски, Боро
Крстевски

Премиера: 3.1.1992 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп
(1992): награда за најдобра претстава;
Златна ѓлакеџа од Нова Македонија
за најуспешен севкупен уметнички
резултат.

ЕМИГРАНТИ

Автор: Славомир Мрожек

Режисер: Владо Цветановски

Превод од српски јазик: Ѓорѓи Јолевски и
Сенко Велинов

Композитор: Горан Трајкоски

Играат: Сенко Велинов (А.А.) и Ѓорѓи
Јолевски (Х.Х.).

Премиера: 20.3.1992 година
Мала и експериментална сцена

Награди

- ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица,
(1993): Сенко Велинов - награда
„Ристо Шишков“.

ГРЕВ ИЛИ ШПРИЦЕР

Автор: Сашко Насев

Режисер: Димитар Станковски

Сценограф: Крсте Џидров

Костимограф: Елена Дончева

Избор на музика: Михаил Бошковски

Играат: Ненад Стојановски (Крсто Шприцер); Силвија [Јовановска] Стојановска (Џвета); Марија Кондовска / Софија Куновска (Беба); Иван [Ванчо] Петрушевски (Миле поштарот); Игор Џамбазов/ Драган [Дац] Спасов (Џанго / Црни); Јовица Михајловски / Благој Чоревски (Перо тренерот); Магдалена Ризова (Мими); Снежана Михајловиќ (Управничка на домот)

Премиера: 10.4.1992 година

Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1993): Драган [Дац] Спасов - награда за најдобро актерско остварување.

БУРА

Автор: Вилијам Шекспир

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Превод: Богомил Ѓузел

Сценограф: Владимир Георгиевски

Костимограф: Ѓорѓи Здравев

Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Кирил Ристоски (Просперо, вистинскиот војвода од Милано); Диме

Кон „Емигранти“ (...) Квазиполитичкиот емигрант го играше Ѓорѓи Јолевски со стремеж за едно поконтемплативно боење на драмскиот текст, додека ликот на емигрантот од економски карактер во една робусна и поемоционална линија го изваја Сенко Велинов. И двајцата играа мошне темпераментно и доживеано, иако на места пренапрегнато. Со оваа претстава тие го најавија своето несомнено талентирано присуство, кое со време ќе го најде патот за еден уште позрел актерски резултат.

(Културен живот,
Скопје, бр. 7-8, 1989; Иван
Ивановски: *Емигранти*)

Кон „Грев или шприцер“ (...) Што се однесува до играта на изведувачката артистичка екипа, останува да се забележи активното дисциплинирано учество на сите членови од ансамлот и нивниот полн духовен и емотивен ангажман, кој беше навистина уметничка надградба на претставата. Игор Џамбазов во двојна улога на ликовите на Џанго и Црни оствари една искристализирана игра која содржеше длабока мотивација, преокупираност со ликот, разновидност, односно една исклучителна креација обоена со многу емоции. (...) Од останатите актерски реализации, како новина неминовно се наметнува успешното деби

на младата
Магдалена Ризова на
скопската сцена, која
иако имаше незначителна
количина на пласиран текст
со убавата боја на гласот,
во синтеза со енергична
и темпераментна глума
беше бурно поздравена од
публиката неколку пати во
текот на претставата.

(Нова Македонија, Скопје,
29.4.1992; Весна Ташевска:
Сè се враќа, сè се ѝлаќа)

Кон „Бурa“
(...) Доволно провоциран
од здравата драматуршка
материја на Шекспир,
Коле Ангеловски целата
претстава ја гради врз
актерската потенцираност
на Просперо и
неговиот воздушен
дух, од една страна,
и Миранда неговата
ќерка и Фердинанд
синот на кралот од
Неапол, девствено
чисти наспроти оние
големи предодредувачи
на нивните судбини.
Во таква режисерска
поставеност беше тоа
претстава на чудесната
актерска игра на Кирил
Ристоски како Просперо
и на Ѓорѓи Јолевски кој
во персонификацијата
на Ариел, воздушниот
Просперов дух заокружи
одушевувачка актерска
креација во која говорот
му го отстапи местото на
актерската мимика, гест
својствен на марсоовата
актерска школа. Толкувајќи
го ликот на девствената
Миранда, Дона Димовска
го одигра своето актерско

Илиев (Алонзо, крал на Неапол); Бранко
Ѓорчев (Себастијан, негов брат); Сенко
Велинов (Војвода од Милано, узурпатор);
Драган [Дац] Спасов (Фердинанд, син
на кралот на Неапол); Марин Бабиќ
(Гонсало, чесен стар советник); Димитар
Зози (Адријан и Франциско, велможи);
Лазе Манасковски (Калибан, дивјак
и изобличен роб); Владимир [Дади]
Ангеловски (Тринкуло, шегаџија); Анастас
Тановски (Стефано, пијан пехарник);
Дона Димовска (Миранда, ќерка на
Просперо); Ѓорѓи Јолевски (Ариел,
воздушен дух); Душица Стојановска
(Ирида); Виолета Шапковска (Церера);
Викторија Анѓушева (Јунона)
Премиера: 20.12.1992 година
Вечерна сцена

Награди

» Ѓорѓи Јолевски - најдобар млад актер
за 1992 година според ревијата *Екран*.

1993

ДАМИТЕ ОД АЛАМО

Автор: Пол Зиндел
Режисер: Виолета Џолева
Драматург: Богомил Ѓузел
Превод: Наум Пановски
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Елена Дончева
Кореограф: Александар Хадиманов
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Славица Николовска (Шортс);
Сабина Ајрула (Ким Фулер); Лилјана

Георгиевска (Џоана); Снежана Стамеска
(Деде Ченс); Мајда Тушар (Бела).

Техничка екипа: Томе Моловски, Ацо
Маневски и Илија Велевски

Премиера: 30.1.1993 година
Вечерна сцена

ВООБРАЗЕН БОЛЕН

Автор: Жан Батист Поклен Молиер
Режисер: Љубиша Георгиевски
Препев: Гого Ивановски
Сценограф: Бранко Костовски
Костимограф: Мери Георгиевска
Композитор: Христо Бојаџиев
Кореограф: Гордана Деан-Поп Христова

Играат: Сенко Велинов (Арган, вообразен
болен); Милица Стојанова (Тоанета,
слугинка); Мајда Тушар (Белина,
втора жена на Арган); Дона Димовска
(Анжелика, ќерка на Арган, заљубена во
Клеант); Диме Илиев (Бералд, брат на
Арган); Ѓорѓи Јолевски (Клеант, вљубен во
Анжелика); Владимир [Дади] Ангеловски
(Господин Диафоарус, лекар); Драган
[Дац] Спасов (Тома Диафоарус, негов син
и кандидат за Анжелика); Марин Бабиќ
(Господин Пиргон, лекар на Арган);
Роберт Вељановски (Господин Флеран,
аптекар); Лазе Манасковски (Господин
Бонфоа, нотариус); Весела Моловска
(Лујзе, ќеркиче на Арган и сестра на
Анжелика).

Техничка екипа: Томе Моловски, Ацо
Маневски, Илија Велевски

Премиера: 9.4.1993 година
Вечерна сцена

КАКО ДА ЈА УБИЕШ СОПРУГАТА... И ЗОШТО?

Автор: Антонио Амури
Режисер: Ненад Стојановски
Адаптација: Иван Карадак
Сценограф: Силвија [Јовановска]
Стојановска
Костимограф: Катерина Коцевска
Избор на музика: Катерина Коцевска

Играат: Катерина Коцевска и Ѓокица
Лукаревски
Техничка екипа: Мутрен [Зоран
Митровски] Еленински

Премиера: 7.5.1993 година
Мала сцена

КЛОВНОВИ

Автор: Хелен Пермелеин
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Адаптација: Никола [Коле] Ангеловски
Превод: Ирена Павловска
Сценограф: Лира Грабул
Костимограф: Лира Грабул
Композитор: Димитрие Бужаровски
Играат: Владимир [Дади] Ангеловски
(Дади) и Драган [Дац] Спасов.

Премиера: 10.10. 1993 година
Детска сцена

деби прилично сугестивно
и со забележлив актерски
сензибилитет, а заедно
со неа и Драган Спасов
во неговата актерска
трансформација во
навлегувањето на
психолошките валери на
ликот што се толкува.

(Вечер, Скопје, 28.12.1992;
Цветанка Зојчевска:
*Чудесноста на
просишувањето*)

Кон „Калигула“
(...) Режисерот Ангеловски
уште во стартоот се
определува за една би
рекле класична сценска
постановка која настојува
да ги разоткрива сложените
односи меѓу личностите со
тоа што ги става на преден
план токму актерите. Тоа
е едноставно редукција
на некои елементи на
театарскиот чин на мера
што ќе значи нивно
присуство доколку служат
на појаснувањето на
главното дејство, а стожерот
на сите случувања е сепак
перверзниот Калигула.
Само што ќе помислите,
дека римскиот император
е разгалеано дете кое ги
изгустирало сите играчки
со кои располага, Ѓорѓи
Јолевски одеднаш се
трансформира во циник
кој ја презира својата
околина, не затоа што не ја
разбира туку затоа што не
ја прифаќа таква каква што
е. Тој ја мрази сервилноста
на своите потчинети и затоа
жестоко се поигрува со
нивните чувства. Притоа,
умно ќе констатира дека
само со лошо би можел да
ги присили малку да мислат
и да се отргнат од канците
на самозадоволството.
Брзите и нагли пресврти и
трансформации се главна
одлика на Калигула во
интерпретација на Јолевски,
со што сепак не се исцрпува
целосното значење на
ликот.

(Разглед, Скопје, бр. 9-10,
1993; Тодор
Кузманов: *Калигула или за
осаменоста*)

ПРОСТИ ДАРОВИ

Автор: Карма Ибзен
Режисер: Карма Ибзен
Адаптација: Карма Ибзен
Превод: Богомил Ѓузел
Сценограф: Лира Грабул
Костимограф: Лира Грабул
Кореограф: Дороти Мек Кена
Избор на музика: Димитар Илиоски

Играат: Сабина Ајрула (Раскажувачот);
Снежана Стамеска (Берберот); Ленче
[Иванова] Делова (Желката); Марин Бабиќ
(Богатиот селанец); Викторија Анѓушева
(неговата жена); Ненад Милосавлевиќ
(Скромниот овчар); Ѓорѓи Тодоровски
(Кметот); Виолета Шапковска (Менка);
Анастас Тановски (Слонот); Душица
Стојановска (Кокошката).

Премиера: 3.12.1993 година
Детска сцена

КАЛИГУЛА

Автор: Албер Ками
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод: Ирена Павловска
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Димитрие Бужаровски

Играат: Ѓорѓи Јолевски (Калигула);
Лилјана Велјанова (Цезонија); Лазе
Манасковски (Хеликон); Бранко Ѓорчев
(Сципион); Миралем Зупчевиќ (Хереа);
Владимир [Дади] Ангеловски (Стариот

патрициј); Димитар Зози (Интендантот);
Димче Мешковски (Мереја); Диме Илиев
(Муциј); Викторија Анѓушева (Жената на
Муциј).

Техничка екипа: Томе Моловски, Ацо
Маневски

Премиера: 11.12.1993 година
Вечерна сцена

ЖИВОТОТ Е СОН

Автор: Педро Калдерон де ла Барка
Режисер: Слободан Унковски
Превод: Огнена Никуљска
Асистенти на режисерот: Александар
Поповски, Ема Николовска
Сценограф: Миодраг Табачки
Костимограф: Ангелина Атлагиќ

Играат: Ненад Стојановски (Сегизмундо,
принц); Благој Чоревски (Базилиј, крал на
Полска); Јовица Михајловски (Астолфо,
војвода од Москва); Миралем Зубчевиќ
(Клоталдо); Драган [Дац] Спасов (Клатин);
Софија Куновска (Стела, принцеза);
Марија Кондовска (Росаура, дама);
Роберт Вељановски (Прв слуга); Васил
Шишков (Прв војник); Јелена Жугиќ, Дона
Димовска, Искра Ветерова (Дворски
дамы); Перо Ралев, Стево Бојковски,
Ѓурко [Темелков] Стојановски, Раде
Трајковски, Благоја Милковски.

Техничка екипа: Мугрен [Зоран
Митровски] Еленински, Даница Илиева

Премиера: 25.12.1993 година
Вечерна сцена

1994

ХАРЕМ

Автор: Сашко Насев
Режисер: Димитар Станковски
Сценограф: Миодраг Табачки
Костимограф: Ангелина Атлагич
Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Ѓокица Лукаревски (Крле
Суџукот); Иван [Ванчо] Петрушевски
(Томбо Овцата); Гоце Тодоровски
(Дурмиш Тута Велики); Драган [Дац]
Спасов (Фиљан кишијата); Силвија

[Јовановска] Стојановска (Џонка Егоровна
Јајцовна); Сенко Велинов (Рампо
Мускулот); Јовица Михајловски (Топуз
Паша); Марија Кондовска (Трпана);
Александар [Ацо] Јовановски (Човекот
со камера); Димитар Зози (Султанот);
Маја Атанасова, Ацо Таневски, Сашо
Спасовски, Ивана Шуманова, Александар
Равњашки, Никола Груевски, Зоран
Димитриевски, Томи Максимовски.

Техничка екипа: Ацо Маневски, Мугрен
[Зоран Митровски] Еленински, Илија
Велевски

Премиера: 2.4.1994 година
Вечерна сцена

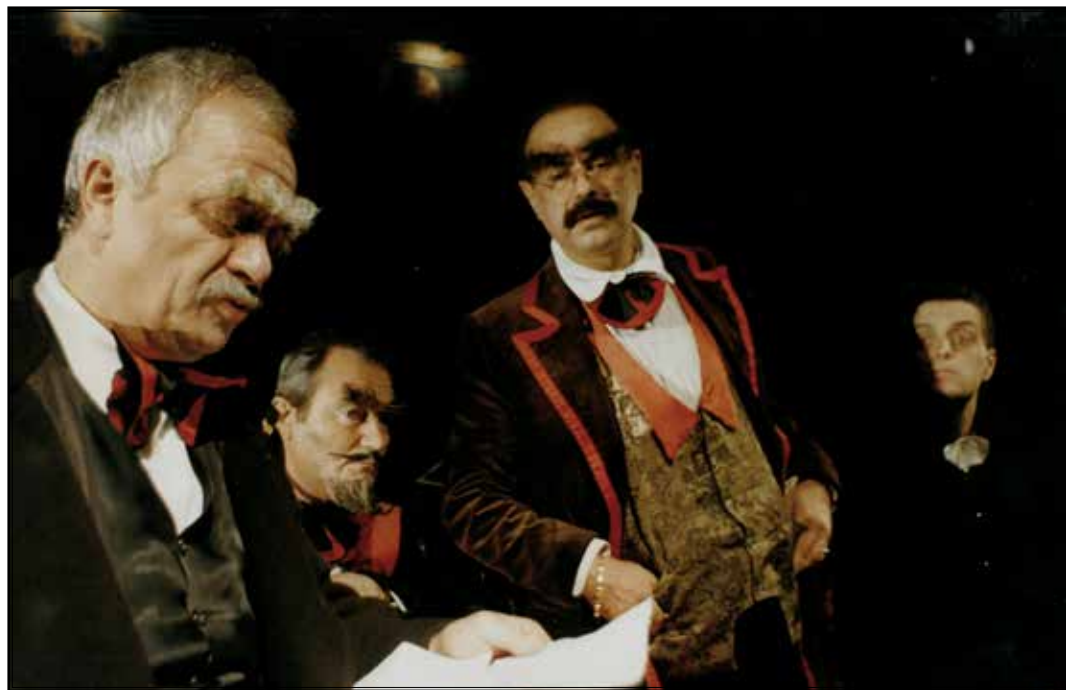
Кон „Животот е сон“
(...) Претставата *Животот е сон*
е сон во суштина има два
дела, споени во едно.
Првиот кога се игра текстот
„во живо“ во кој во црна и
црвена боја се надвиснати
лешинарите (пгциците), во кој
бојата точно ја определува
смислата и вистината на
животот (во дворецот се
е темно и под превезот
на маската, а надвор се е
светло и црвено). Вториот
дел од претставата почнува
таму каде што завршува
текстот: пред вклучените
телевизори артистите и
публиката преку видео
трака се преигрува текстот
низ неговите битни
реплики кои уште еднаш ја
нагласуваат вистината дека
„животот е сон“, кошмар и
што уште не. Над сето тоа
лебди она што сите помалку
или повеќе, тука или таму,
го чувствуваме и бегаме од
него – рефренот од песната
Ќе биде набрзо пројаси
на светлин и уште многу
кадри за пропаѓањето или
можноста да се опстане
во она што се вика свет и
живот во него.

(Нова Македонија, Скопје,
30.12.1993; Лилјана Мазова:
Тојален шеајар)

Кон „Детски работи“
(...) Всушност, низ
монолошката форма, низ
театарот на еден артист,
Игор Џамбазов оживеа
една цела галерија од
најразлични ликови
што го прикажуваат
детството во најразлични
ситуации, а остварувањето
на ликот на неговиот
најдобар другар Марсел,
посебно првото негово
осознавање за поимот на
смртта и вистината дека
засекогаш го загубил
својот училиштен пријател,
секако спаѓа во она што
едноставно се нарекува
беспрекорна актерска
игра, доживеана до крај.
Оттука и аплаузите на
отворена сцена и особено
по завршувањето на
претставата, кои беа
долготрајни, мошне
спонтани и срдечни, какви
што можат да се слушнат
единствено кога една
претстава наоѓа пат до
гледалиштето.

(Пулс, Скопје, 22.4.1994;
Иван Ивановски:
Возбуждувања на ѝрејѝек)

Кон „Чекајќи го Годо“
(...) Играта на Јолевски и
Ѓорчев во ликовите на
двајцата скитници е, како
ретко кога на нашите
сцени, врзана една за
друга. Нивните ликови на
Естрагон и на Владимир,
низ автоматизирана игра
која е и единствена за
овие ликови, низ прецизно
кажаниот збор, точна
стилизација, низ прецизно
движење на телото, раката
или лицето, ја отсликуваат

ДЕТСКИ РАБОТИ (монодрама)

Автор: Ремон Кус

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Игра: Игор Џамбазов

Премиера: 17.4.1994 година

Вечерна сцена

Награди

» ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица,
(1994): Игор Џамбазов - награда „Ристо
Шишков“.

ЧЕКАЈЌИ ГО ГОДО

Автор: Семјуел Бекет

Режисер: Љубиша Георгиевски

Превод: Богомил Ѓузел

Сценограф: Љубиша Георгиевски

Костимограф: Мери Георгиевска

Играат: Ѓорѓи Јолевски (Естрагон); Бранко
Ѓорчев (Владимир); Петар Темелковски
(Поцо); Ристо Гоговски (Лаки); Пане
Илиев (Детето).

Премиера: 28.4.1994 година

Вечерна сцена

ЖЕНИ ВО НАРОДНОТО СОБРАНИЕ

Автор: Аристофан

Режисер: Димитар Христов

Превод: Петре М. Андреевски

Сценограф: Крсте Џидров

Костимограф: Лира Грабул
Композитор: Кире Костов
Кореограф: Олга Милосавлева

Играат: Катерина Коцевска (Праксагора / Хремо); Мајда Тушар (Глика); Сабина Ајрула (Клинарута); Ленче [Иванова] Делова (Херетка); Софија Кунувска (Мелистиха); Викторија Анѓушева (Филенета); Виолета Шапковска (Сосрета); Звездана Ангеловска (Гевисистрата); Снежана Михајловиќ (Старата); Силвија [Јовановска] Стојановска (Младата); Видосава Грубач (Втора стара); Димче Мешковски (Блепир); Ѓорѓи Тодоровски (Момчето).

Премиера: 25.6.1994 година
Вечерна сцена

ДОН ЖУАН

Автор: Жан Батист Поклен Молиер
Режисер: Ненад Стојановски
Превод: Илија Милчин
Адаптација: Петре М. Андреевски
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Сенко Велинов (Дон Жуан); Драган [Дац] Спасов (Зганарел); Силвија [Јовановска] Стојановска (Дона Елвира); Ана Костовска (Шарлота); Диме Илиев (Ѓузман); Миралем Зубчевиќ (Дон Карлос); Лазе Манасковски (Дон Алонзо); Снежана Стамеска / Шишман Ангеловски (Дон Луј); Стево Спасовски; Александар

[Ацо] Јовановски (Франциско); Тони Михајловски (Пјеро); Звездана Ангеловска (Матурина).

Техничка екипа: Урош Делов

Премиера: 1.10 1994 година
Вечерна сцена

МАРАТОНЦИТЕ ГО ТРЧААТ ПОЧЕСНИОТ КРУГ

Автор: Душан Ковачевиќ
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод: Миле Поповски
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Владимир Георгиевски
Избор на музика: Андреј Бељан

Играат: Димче Мешковски (Милутин Топаловски); Стево Спасовски (Максимилиан Топаловски); Владимир [Дади] Ангеловски (Аксентија Топаловски); Иван [Ванчо] Петрушевски (Лаки Топаловски); Драган [Дац] Спасов (Мирко Топаловски); Звездана Ангеловска / Валентина Дрекаловиќ (Кристина); Бранко Ѓорчев (Генка, ѓаволот); Лазе Манасковски (Били, питонот); Марија Кондовска (Оља); Мугрен [Зоран Митровски] Еленински (Прегазениот).

Премиера: 4.11.1994 година
Вечерна сцена

апсурдноста на животот на релацијата раѓање-смрт. Таа прецизност во играта и низ доза на потребната патетика, актерите Јолевски и Ѓорчев ја одигруваат супериорно и низ трагиката и низ комиката. При ваквата прецизна и докрај осмислена и образложена игра, овие двајца актери ја искажуваат и својата сценска зрелост и владеење со сцената кога се во грашање и најсложените актерски задачи. Пред сè затоа што низ овие два лика тие се откриваат себе си низ актерското мајсторство, преку движењата и особено гласот, зашто стилот на говорењето како на пример монотонијата во говорот, се важна компонента на Бекетовиот текст.

(Нова Македонија, Скопје, 5.5.1994; Лилјана Мазова: Дочеканиот Гого)

Кон „Зоолошка приказна“
(...) Соголувајќи ја сосема
сцената, на која се наоѓа
само една клупа и ставајќи
му в рака на едниот
актер книга, а на другиот
куфер, значи следејќи
ги сосема текстуралните
назнаки (текстот е инаку
интегрално сочуван),
режисерот на актерите
им дава само рамковни
назнаки. И им препушта
да глумат. На сцената се
Питер и Џери. Едниот,
квазизадоволна глава на
семејството, а другиот
осамен очајник, еден чекор
до психопат и потенцијален
(само)убиец. Токму на
вториов, Џери (го толкува
Чоревски) како актерска
задача му е доделено –
„носење“ на претставата.

И тој тоа мајсторски
го прави. Со сите свои
актерски способности,
со неверојатно изразена
мимика, тој е тажен,
потсмешлив, циничен,
опасен, страшен,
мирен... луд. (...) Многу
„понеблагодарна“
задача му е доделена на
Петрушевски како Питер.
Тој мора да партнира, а тоа
го прави така што глуми од
сè срце, исполнувајќи ги со
дух најтешките сцени.

(Екран, Скопје, 15.12.1994;
Д[аниела] Каранфилова:
*Реалистична актерска
приказна*)

Кон „Розенкранц и
Гилденстерн се мртви“
(...) Иако драмскиот текст
на овој англиски автор
условно можеме да го
ставиме во некои „изми“,

ШЕГИТЕ НА ПРАСИЊАТА

Автор: Симе Илиев

Режисер: Мите Грозданов

Сценограф: Илија Велевски

Костимограф: Кети Зареска

Композитор: Игор Џамбазов

Кореограф: Викторија Ангџушева

Играат: Мите Грозданов (Волкот);
Викторија Ангџушева (Праска); Душица
Стојановска (Сласка); Диме Илиев
(Маско).

Премиера: 8.11.1994 година
Детска сцена

ЗООЛОШКА ПРИКАЗНА

Автор: Едвард Олби

Режисер: Димитар Станковски

Играат: Иван [Ванчо] Петрушевски
(Питер); Благој Чоревски (Џери).

Премиера: 5.12.1994 година

РОЗЕНКРАНЦ И ГИЛДЕНСТЕРН СЕ МРТВИ

Автор: Том Стопард

Режисер: Златко Славенски

Превод: Рајна Кошка -Хот

Сценограф: Владимир Георгиевски

Костимограф: Елена Дончева

Кореограф: Искра Шукарова

1994 - Розенкранц и Гилденстерн се мртви

Играат: Драган [Дац] Спасов (Розенкранц); Сенко Велинов (Гилденстерн); Питер Истленд (Хамлет); Ана Кларксон (Офелија); Том Маршал (Клавдиј); Хилари Тонс (Гертруда); Мори Тредвел (Полониј); Мето Јовановски (Актерот); Актерска труппа: Роберт Вељановски (Алфред); Ристо Гоговски (Кавалдија 2); Марија Кондовска (Трагичар 3); Јелена Жугиќ (Трагичар 4); Васил Шишков (Трагичар 5).

Премиера: 23.12.1994 година
Вечерна сцена

Награди

- » Најдобра претстава за 1994 година според ревијата *Екран*.
- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1995): награда за најдобра претстава во целина; Мето Јовановски - награда за најдобро актерско остварување; Сенко Велинов - награда за најдобро актерско остварување; Драган Спасов - награда за најдобро актерско остварување; Владимир Георгиевски - награда за најдобра сценографија; Елена Дончева - награда за најдобра костимографија; Наташа Милованчев - награда за најдобар плакат.

1995

ОД ПРВИОТ ЗДИВ

Автор: Данило Коцевски
Режисер: Горан Тренчовски
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимограф: Валентин Светозарев
Композитор: Панде Шахов

Играат: Ѓокица Лукаревски (Влатко); Диме Илиев (Ештро); Мите Грозданов (Годо); Лилјана Велјанова (Лак); Димитар Зози (Поц); Александар [Ацо] Јовановски (Бекет); Билјана Хамамчиева (Девојчето).

Премиера: 4.3.1995 година
Мала и експериментална сцена

Награди

- » ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица (1995): Диме Илиев - награда „Ристо Шишков“.

ИГРАНКА ВО ВРЕМЕТО НА ЛУНАСА

Автор: Брајан Фрил
Режисер: Александра Ковачевиќ
Превод: Димитар Солев
Сценограф: Миодраг Табачки
Костимограф: Љиљана Петровиќ
Композитор: Венко Серафимов
Избор на музика: Рисима Рисимкин
Матевска

Играат: Петар Темелковски (Мајкл); Снежана Стамеска (Кејт); Мајда Тушар (Меги); Сабина Ајрула (Агнеса); Ленче

тој не само што ја издржал проверката на времето, туку и денес делува свежо и актуелно. Токму таа текстурална свежина, Драган Спасов и Сенко Велинов на еден маестрален артистички начин ја вадат на површина. И тоа: со потенцирањето на трагично-хумористичните контексти, кои во завршната порака впечатливо ја сликаат апсурдноста, несигурноста и измештеноста на човековата егзистенција во светот. (...) Текстот драма на Стопард, се претвора и во текст есеј, текст студија за театарот, но и за светот воопшто. Во тој контекст можеби треба да се сфати инсистирањето на режисерот Златко Славенски на максимата: „Светот е театар“. А во својата актерска игра, Драган Спасов – Дац и Сенко Велинов, минуциозно го откриваат и се зафаќаат токму за овој трет слој на драмата: Тие лудично навлегуваат во меѓупросторот, кој отвора и дава најмногу можности за игра. А тој меѓупростор отвора една бескрајна креативна слобода.

(Пулс, Скопје, 6.1.1995;
Данило Коцевски: *Новиот живот на Розенкранц и Гилденстерн*)

Кон „Од првиот здив“ (...) Особено успешен сегмент во оваа постановка на режисерот Тренчевски е глумата. Влатко, во толкување на Ѓокица Лукаревски, и Ештро, во креација на Диме Илиев, се максимални во толкувањето на фантазмагоричниот свет на Коцевски. Тие имаат подеднакво чувство и мера меѓу претставувањето на своите ликови како смешни и комични фигури, кога се клоновни, и кога се слаби, изгубени и очајни човечки суштества. (...) Ѓокица Лукаревски, со својата пластичност на изразот, но и со својот темперамент и нерв, обезбедува колоритност на Влатковиот лик, со својата виртуозност и брзи трансформации не дозволува спласнување на дејството, а достоин партнер има во Диме Илиев, кој е со нешто посмирен приод и посуптилен израз и ја чини другата страна на еден ист лик, или филозофијата на оној што трпи, поднесува, чека.

(Современосѝ, Скопје, бр. 3-4, 1995; Тодор Кузманов: *Зошто дојде Гого?*)

Кон „Игранка во времето на Лунаса“ (...) Петар Темелковски ја игра улогата на Мајкл (наратор и дете) навидум студено, со воздржана емоција која, од време на време, се заканува да исплива на површина. Во ваквите моменти ја

[Иванова] Делова (Роза); Звездана Ангеловска (Крис); Анастас Тановски (Гери); Стево Спасовски (Џек).

Премиера: 17.3.1995 година
Вечерна сцена

Награди

» Сабина Ајрула - Актер на годината (1995) според ревијата *Екран*.

СЕГА МУ Е МАЈКАТА

Автор: Горан Стефановски
Режисер: Димитар Станковски

Играат: Иван [Ванчо] Петрушевски;
Благој Чоревски.

Премиера: 12.4.1995 година
Вечерна сцена

АРСЕНИК И СТАРА ТАНТЕЛА

Автор: Џозеф Ото Кесерлинг
Режисер: Љубиша Георгиевски
Превод: Љубиша Георгиевски
Сценограф: Љупка Ристовска
Костимограф: Мери Георгиевска

Играат: Искра Ветерова / Јелена Жутиќ (Еми Брјустер); Александра Бошковска / Билјана Хамамџиева (Марга Брјустер); Роберт Вељановски (Мортимер Брјустер); Ристо Гоговски (Џонатан Брјустер); Рубенс Муратовски (Теди Брјустер); Сузана Живорадиќ (Елена Харпер); Сашо Тасевски (др. Херман Ајнштајн); Горан

Зарковски / Самоил Стојановски (О'Хара); Диме Илиев (Руни); Стево Спасовски (Харпер); Анастас Тановски (Клајн); Владимир [Дади] Ангеловски (Витерспун); Самоил Дуковски (Џипс).

Техничка екипа: Мугрен [Зоран Митровски] Еленински, Даница Илиева

Премиера: 26.3.1995 година
Вечерна сцена

РЕВИЗОР

Автор: Николај Василевич Гогољ
Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценограф: Љубиша Георгиевски
Костимограф: Мери Георгиевска

Играат: Благој Чоревски (Антон Антонович Сквозник); Снежана Михајловиќ (Ана Андреевна); Звездана Ангеловска (Марија Антоновна); Лазе Манасковски (Лука); Јелена Жутиќ (Негова жена); Диме Илиев (Амос Фјодорович Љапкин-Тјапкин); Анастас Тановски (Артемиј Филипович Земљаника); Бранко Ѓорчев (Иван Кузманович Шепкун); Ристо Гоговски (Петар Иванович Допчински); Сашо Тасевски (Петар Иванович Бопчински); Драган [Дац] Спасов (Иван Александрович Хлестаков); Симе Илиев (Свистунов); Роберт Вељановски (Свистунов); Димитар Зози (Слуга во гостилницата).

Премиера: 27.5.1995 година
Вечерна сцена

КУМОВИ

Автор: Никола [Коле] Ангеловски
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Асистент на режисерот: Драган [Дац]
Спасов
Сценограф: Владимир Георгиевски
Костимограф: Ѓорѓи Здравев
Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Миралем Зубчевиќ (Бошко);
Сенко Велинов (Харалампие); Бранко
Ѓорчев (Спасе); Душица Стојановска
(Голубинка); Звездана Ангеловска
(Цвета); Снежана Стамеска (Филомена);
Гоце Тодоровски (Ќорле); Анастас
Тановски (Влечко); Лазе Манасковски
(Даме, кумитата); Диме Илиев

(Самоил); Владимир [Дади] Ангеловски
(Димитрула); Роберт Вељановски
(Слугата); Јелена Жугиќ / Александра
Бошковска (Селанка 1); Билјана
Хамамчиева (Селанка 2).

Премиера: 1.10.1995 година
Вечерна сцена

ЖЕНИ СО ИСКУСТВО

Автор: Миле Попоски
Режисер: Димитар Станковски

Играат: Снежана Стамеска и Сабина
Ајрула.
Премиера: 9.10.1995 година

напушта сцената, но останува неговиот дух, што му дава метафизички карактер на ликот на Мајкл. Темелковски е актер со модерен сензибилитет, со големи изразни можности, со завидно чувство за темпоритамот на претставата кој супериорно е спроведен од почеток до крај. Звездана Ангеловска ја игра Крис, мајката на Мајкл која стоички ја поднесува судбината на невенчана жена и осудата на малограѓанската средина. Во нејзината интерпретација Крис е кривка, деликатна и суптилна до покорност кон Гери, додека во семејниот круг таа е носител на интригите и конфликтните ситуации креирани по терк на детско закачкање. Звездана Ангеловска оствари маестрална креација не штедејќи се ни себе, ни партнерите на патот на уметноста. (...) Стево Спасовски со само три појави ја потврди старата изрека дека за добриот актер нема мала улога.

(Drugi program radio
Beograda, Putevima kulture,
20.3.1995; Milan Madarev:
Igranka iz doba Lunase
/ Архивски примерок
Драмски театар, Скопје/
превод)

Кон „Умри машки“
(...) Одбраната актерска
тројка: искусните Драган
Спасов и Бранко Ѓорчев и
младата, но и во ликот на
Ева одлична Јелена Жугиќ,
низ целиот ток на дејствието
постојано ги надоградуваат
и онака цврсто поставените
ликови. Колку ваквата игра
е составен дел од актерските
бигија на Спасов и Ѓорчев,
толку во најубавата смисла
на зборот изненади Жугиќ
која, всушност, низ својата
прва поголема сценска
задача откри богат регистар
на актерски можности, на
концентрација, на градба
на сложен лик на кој таа
од сцена во сцена му дава
сè нови и нови животни
импулси. И сето тоа со
една прецизна леснотија
во играта со широка лепеза
на движење, говорење,
ситуации (лесни и сложени),
од кои ликот на Ева излегува
со нов сјај.

(Нова Македонија, Скопје,
17.1.1996; Лилјана Мазова:
Три актерски досиоинсцива)

Кон „Квартет“
(...) Ѓорѓи Јолевски и како
режисер и како актер,
заедно со Синоличка
Трпкова го одбраа бункерот
и го затворија кругот на
апокалипсата претворена
во канцерозни (не)
ликови, враќајќи се низ
реминисценција низ три
периоди (Француската
револуција, Втората
светска војна, и по неа
декаденцијата) кои довеле
до апокалипсата. Применија
стилизирана игра (и низ
кореографијата

ЗЛОСТОРИ НА СРЦЕТО

Автор: Бен Хенли

Режисер: Карма Ибзен

Превод: Богомил Ѓузел

Асистент на режисерот: Синиша Евтимов

Сценограф: Карма Ибзен

Костимограф: Карма Ибзен

Играат: Сабина Ајрула (Лени Мергет);

Мајда Тушар (Чик Бојл); Анастас Тановски
(Док Портер); Снежана Стамеска (Мег
Мергет); Ленче [Иванова] Делова (Бејб
Бортел); Марин Бабиќ (Барнет Лојд).

Техничка екипа: Илија Велевски, Мугрен
[Зоран Митровски] Еленински и Ацо
Маневски

Премиера: 1.12.1995 година

Вечерна сцена

1996

УМРИ МАШКИ

Автор: Николај Алдо

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Превод: Никола [Коле] Ангеловски

Адаптација: Никола [Коле] Ангеловски

Сценограф: Никола [Коле] Ангеловски

Костимограф: Никола [Коле] Ангеловски

Избор на музика: Андреј Бељан

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Јелена Жугиќ (Ева); Драган [Дац]

Спасов (Бруно); Бранко Ѓорчев (Марио).

Техничка екипа: Томе Моловски

Премиера: 12.1.1996 година

Вечерна сцена

Награди

» Јелена Жугиќ - награда за најдобар
млад актер во 1996 година според
ревијата *Екран* за улогите во *Умри*
машки и во *Амагеус*.

КВАРТЕТ

Автор: Хајнер Милер

Режисер: Ѓорѓи Јолевски

Сценограф: Благоја Мицевски

Костимограф: Благоја Мицевски

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Избор на музика: Кренаре [Кери] Невзати

и Горан Путица

Играат: Синоличка Трпкова (Мартеј);

Ѓорѓи Јолевски (Валмонт).

Премиера: 25.2.1996 година

Вечерна сцена

НИ КАР НИ ЗИЈАН

Автор: Братислав Димитров

Режисер: Димитар Станковски

Сценограф: Валентин Светозарев

Костимограф: Благоја Мицевски

Композитор: Група *Анастасија*

Играат: Благој Чоревски (Трајче); Ленче

[Иванова] Делова (Трајанка); Драган [Дац]

Спасов (Тимчо); Ристо Гоговски (Тошо);

Владимир [Дади] Ангеловски (Боге);

Лазе Манасковски (Контролорот); Јелена

Жутиќ (Тина); Мето Јовановски (Соседот);
Ацо Таневски (Полицаецот); Валентина
Дрекаловиќ (Теофила)

Техничка екипа: Илија Велевски, Мугрен
[Зоран Митровски] Еленински и Ацо
Маневски

Премиера: 9.3.1996 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп
(1996): Благој Чоревски - награда
за најдобро актерско остварување,
одбиена од добитникот; Ленче
[Иванова] Делова - награда за

најдобро актерско остварување,
одбиена од добитникот; Драган [Дац]
Спасов - награда за најдобра епизодна
улога „Димче Трајковски“, одбиена
од добитникот; Група *Анастасија* -
награда за најдобра музика, одбиена
од добитникот.

ПИТАЧКА ОПЕРА

Автор: Вацлав Хавел
Режисер: Горан Тренчовски
Превод: Кирил Здравески
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимограф: Валентин Светозарев
Композитор: Петар Георгиевски
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

на Кери), без нарација, со
симболот како обид да се
одговори на поставените
прашања. Ставени во
жесток садомазохизам
едниот сонува (Валмон)
дека вечноста е битна, а
другиот (Мартеј) дека важен
е моментот, а не вечноста.
(...) Предадено со актерска
игра со намерно студенило,
иронија, монолог кој
одсвонува некаде на страна,
низ гест, што, само прави
маски на можни ликови
или... луѓе!

(Вечер, Скопје, 6.3.1996;
Цветанка Зојчевска:
Добредојде за Хајнер Милер)

Кон „Ни траг ни зијан“
(...) Преку лепезата од ликови
со најразлични карактери,
Димитров ги создава веќе
присутните прототипови
на промашени и изгубени
личности, кои не знаат
што со себе, па одат дури
до таму што се занимаваат
само со туѓата мака. (...) Сето ова е прекрасна
подлога за театарска
поставка што режисерот
Станковски успешно ја
користи, секако користејќи
свои специфични знакови
(платформата на која е
насликан гаволот, безличен,
кој чекајќи ги душите на
протагонистите се спушта и
лебди над нивните глави) со
што пластично ја доловува
атмосферата на сцената,
помогнат од извонредната
артистичка екипа.

(Пулс, Скопје, 16.3.1996;
Борче Грозданов:
*Трагичнојто и смешнојто се
дел од живеењето*)

Кон „Вазна од порцелан“
 (...) И од тематско-изразен,
 па и од стилски и од друг
 аспект, [Југослав Петровски]
 во *Вазна од порцелан*
 битно се разликува од сè
 што има досега напишано,
 определувајќи се сега за
 една прилично конкретна,
 премногу реална, но
 и жестока тема. Тоа е
 пустошот на војната и
 пустошот што таа го „сее“
 на сите страни, а најмногу
 во душите на луѓето. (...) *Алузиите*
 се мошне јасни
 и директни – она што се
 случува во *Вазна од порцелан*
 низ бесконечното движење
 на возот низ времето се
 однесува на Југославија,
 односно на Босна, меѓутоа
 крвавата драма „би можела
 да важи насекаде каде што
 пропаѓа цивилизацијата. (...) *[Роберт Вељановски]*
 својот
 лик на млад интелектуалец
 (Андреј) (...) го изгради
 мошне пластично и
 уверливо, бележејќи една
 разнообразна линија – од
 експресивна поривност,
 до интимен лиризам. (...) *Со*
 здраво реалистично
 чувство, Грозданов длабоко
 проникна во суштината
 на својот трагичен лик. (...) *Мене*
 лично ме возбуди
 и пантомимската игра
 на Билјана Хамамџиева
 во улогата на Немата,
 која толкувајќи театар
 без зборови го искажа
 внатрешниот ритам во
 изградување на ликот.
 (Пулс, Скопје, 5.7.1996; Иван
 Ивановски: *За џусџиошот во*
душииџе)

Кон „Амадеус“ (...) Сенко
 Велинов играше подеднакво

Играат: Ѓорѓи Јолевски (Мекит); Миралем
 Зубчевиќ (Пичам); Лилјана Велјанова
 (Пичамова); Искра Ветерова (Поли); Петар
 Темелковски (Локит); Видосава Грубач
 (Локитова); Звездана Ангеловска (Луси);
 Роберт Вељановски (Филч); Катерина
 Коцевска (Дијана); Билјана Хамамџиева
 (Џени); Викторија Ангџушева (Бети);
 Оливера Аризанова (Вики); Рубенс
 Муратовски (Џим); Сашо Тасевски (Џек /
 Харолд); Биљана Драгиќевиќ (Ингрид)

Премиера: 21.4.1996 година
 Вечерна сцена

ВАЗНА ОД ПОРЦЕЛАН

Автор: Југослав Петровски
 Режиер: Џорџ Роман
 Сценограф: Благоја Мицевски
 Костимограф: Благој Мицевски
 Композитор: Славе Димитров

Играат: Мите Грозданов (Петар); Роберт
 Вељановски (Андреј); Лазе Манасковски
 (Дезертер); Диме Илиев (Брат); Виолета
 Шапковска (Мајка); Биљана Драгиќевиќ
 (Шехерезада); Александар [Аџо]
 Јовановски (Старец); Билјана Хамамџиева
 (Немата); Огнен Шапковски (Дете);
 Невенка Сидоровска (Девојче).

Техничка екипа: Мугрен [Зоран
 Митровски] Еленински, Илија Велевски,

Ацо Маневски, Кире Бубулевски и
Димитар Илиоски

Премиера: 30.6.1996 година

АМАДЕУС

Автор: Питер Шефер

Режисер: Златко Славенски

Превод: Рајна Кошка-Хот

Сценографи: Владимир Георгиевски,
Наташа Милованчева и Светозар

Ристевски

Костимографи: Ѓорѓи Здравев и Наташа
Андонова

Играат: Сенко Велинов (Антонио
Салиери); Драган [Дац] Спасов (Волфганг
Амадеус Моцарт); Јелена Жутиќ

(Констанца Вебер, сопруга на Моцарт);
Благој Чоревски (Јосиф Втори, цар на
Австрија); Ристо Гоговски (Гроф Јохан
Кириан фон Штрак, царски коморник);
Бранко Ѓорчев (Гроф Франц Орсини);
Марин Бабиќ (Барон Готфрид ван Свитен,
префект на царската библиотека);
Александар [Ацо] Јовановски и Илија
Џувалековски (Двајцата вентичели);
Александра Бошковска (Тереза Салиери,
сопруга на Салиери); Славица Галиќ-
Петровска (Катерина Кавалиери,
ученичка на Салиери, солистка, сопран);
Ѓорѓи Ѓорѓиевски (Капелмајстор Боно);
Војкан Јовановиќ (солист, бас); Елена
Поцевска, Драган Кочовски, Стефан
Кочевски, Милица Максимов (танчари).

импресивно
во најразличните
психолошки реакции на
ликот: и кога требаше да
го прикаже на залезот на
животот, како старец и
кога се трансформираше
во средовечни години,
исполнети со подмолна
борба против музичкиот
гениј. Преминувањето од
еден во друг период, од
едно во друго физичко и
духовно пресоздавање,
Велинов го правеше на
еден мошне аналитички,
продуховен и консеквентен
начин. (...) Постои некоја
привидна леснотија и
свежина во креацијата на
Драган Спасов, кој успешно
ги надополнува со посебна
јадрост и поетичност во
играта, со фини преливи
и нијанси. (...) Тој не му
препушта на случајот ниту
еден детал; секој посебно
го длаби и го доведува до
филигранска прецизност
и чистота. Спасов го следи
ритамот на мислата, но дава
простор и на емоцијата, се
разбира контролирајќи ја и
ставајќи ја во функција на
што подлабоко осветлување
на ликот. (...) Ликот на
Констанца не е толку
доминантен во оваа пиеса,
но и во оние неколку сцени,
особено во сцените во домот
на Салиери и со својот маж
во инфантилната игра со
него, беа доволни да ја
доживеат нејзината креација
како сензибилна и мошне
исцелизирана.

(Пулс, Скопје, 18.10.1996;
Иван Ивановски:
Повеќеслојна ѝнеса – џусџа
џрејџџава)

Кон „Три високи жени“
 (...) Милица Стојанова, со
 својата сценска појава,
 уште од првиот момент
 создава лик кој привлекува
 со својата динамичност
 во изразот, пластичност
 во мимиката, концизност
 во гестикулацијата, што
 претставува неодолива
 привлечност за внесување
 во ликот и претставата.
 (...) Лилјана Велјанова
 својата актерска моќ ја
 преточува во создавање
 лик кој е сосема разигран
 кон околината, полн со
 себе, а со успешната
 природност кон неговото
 градење со користење
 на микромимички
 елементи и волуменозно
 определената дикција, ги
 доловува горенаведените
 карактеристики на
 ликот кој го создава. (...)
 За Катерина Коцевска,
 карактеристичната
 мелодичност на гласот
 при монолозите низ кои
 го навестува драмското
 постоење на 26-годишната
 девојка, претставува
 главна одлика на актерски
 успешно извајаната
 креација.

(Тренд театар, Скопје,
 бр. 2, 15.12.1996; Борче
 Грозданов: Досипрели на
 егзистенцијалната мисла)

Премиера: 18.7.1996 година (Фестивал
Охридско лето, Охрид)

2. 10.1996 година (НУ Драмски
 театар, Скопје)

Награди

- » Фестивал *Охридско лето* (1996): Драган
 Спасов - *Злајина маска* од весникот
Вечер; Сенко Велинов - *Злајина маска*
 од весникот *Вечер*.
- » Најдобра претстава за 1996 година
 според ревијата *Екран*; Јелена Жугиќ
 - награда за најдобар млад актер во
 1996 година според ревијата *Екран* за
 улогите во *Умри машки* и во *Амагеус*.

ТРИ ВИСОКИ ЖЕНИ

Автор: Едвард Олби

Режисер: Димитар Станковски

Играат: Милица Стојанова (А); Лилјана

Велјанова (Б); Катерина Коцевска (В);

Лазе Манасковски / Роберт Вељановски
 (Момчето).

Премиера: 10.11.1996 година

Вечерна сцена

ДОНА ХУАНА

Автор: Анка Виздеи

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Адаптација: Никола [Коле] Ангеловски и

Елена Ангеловска

Асистент режисер: Зоја Бузалковска

Сценограф: Наташа Милованчева
Костимограф: Лира Грабул
Избор на музика: Димитар Илиоски
Кореограф: Гордана Деан-Поп Христова
Превод: Елена Ангеловска

Играат: Јелена Жугиќ (Дона Хуана);
Звездана Ангеловска (Еусапија);
Владимир [Дади] Ангеловски (Џезар
Бросолом); Бранко Ѓорчев (Парсифал);
Дејан Лилик (Гонзаго / Зигфрид);
Владимир Шуманов (Учител по
мечување); Злате Митровски и Јасмина
Ванеска (Танго танчари).

Техничка екипа: Мутрен [Зоран
Митровски] Еленински, Иван Митевски,
Илија Велевски, Ацо Маневски

Премиера: 15.11.1996 година
Вечерна сцена

ГАРДЕРОБЕР

Автор: Роналд Харвуд
Режисер: Љубиша Георгиевски
Превод: Вера Чаповска
Сценограф: Љубиша Георгиевски
Костимограф: Мери Георгиевска
Избор на музика: Љубиша Јовановски

Играат: Ристо Гоговски (Норман);
Искра Ветерова (Милосната госпоѓа);
Ленче [Иванова] Делова (Меџ); Петар
Темелковски (Сер); Билјана Хамамџиева
(Ајрини); Ненад Милосавлевиќ (Џефри
Тортон); Роберт Вељановски (Господин
Оксенби).

Техничка екипа: Томе Моловски, Илија
Велевски и Даница Илиева
Премиера: 7.12.1996 година
Вечерна сцена

МЕСЕЧЕВ ЦВЕТ

Автор: Карма Ибзен
Режисер: Карма Ибзен
Превод: Богомил Ѓузел

Играат: Карма Ибзен и Снежана
Стамеска.

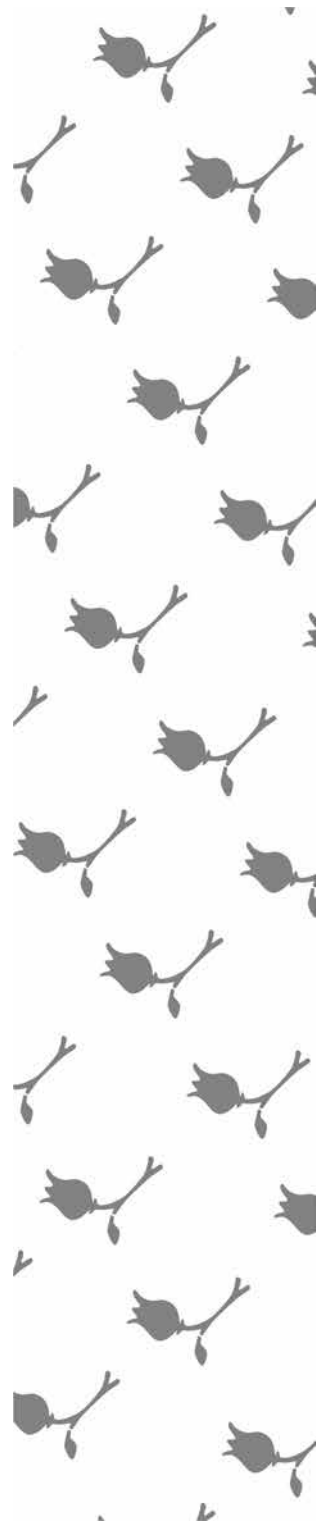
Премиера: 16.12.1996 година
Детска сцена

ДЕДО МАРАЗ И ФЕФЕРОНА

Автор: Томе Арсовски
Режисер: Мите Грозданов

Играат: Марин Бабиќ (Дедо Мраз);
Викторија Анѓушева (Феферона); Ѓорѓи
Тодоровски (Ловецот); Симе Илиев
(Снешко); Мајда Тушар (Лошка); Душица
Стојановска (Зајка); Виолета Шапковска
(Кловн).

Премиера: 23.12.1996 година
Детска сцена

Кон „Среќата е нова идеја
во Европа“

(...) Сцениите од делата
на Есхил, Шекспир и
Бекет, се испреплетени со
приказната на артистката
Европа, која низ историјата
ја бара загубената ќерка.

Таа го претставува
нејзиниот нереализиран
талант, пишува *Њујорк
џајмс* и додава: Она што
особено задоволува е
новиот стил, кој сè уште
е во процес на развој, а
ја внесува Среќата е нова
идеја во Европа во фокусот
на светскиот театарски
миг на крајот на XX век.

Македонската драма
нуди комплексен пристап
кон драмската иднина
– мисловен, емотивен,
обесхрабрувачки отворен и
чесен. Иако користи идеи
од историјата, фолклорот
и народните традиции,
неговите носители
одбиваат да го употребат
во служба на некаква
идеологија. Наместо
тоа, се концентрираат
на носталгијата на
поединците, на секое
индивидуално постоење,
во исто време заборавено и
збогатено од традицијата

*(Дневник, Скопје, Анијена,
13.11.1998; Ивана Иванова:
Њујорк џајмс – блескава
рецензија за македонска
прејисјава)*

1997

ФУРКА

Автор: Огнен Георгиевски

Режисер: Дритро Касапи

Играат: Сашо Тасевски (Мирко / Војник);
Биљана Драгиќевиќ (Злата / Спикерката
/ Бабата / Девојче); Горан Додевски
(Славко); Дејан Лилик (Моровов / Поп /
Гоце / Доктор / Репортер); Ирена Ристиќ
(Волонска / Пепита / Саша); Никола
Кумев (Волонски / Турбо Омер / Горан /
Фудбалер / Унпрофорец).

Премиера: 10.3.1997 година

ФАУСТ

Автор: Јохан Волфганг Гете, Хајнер

Милер, Кристофер Марлоу

Режисер: Ѓорѓи Јолевски

Адаптација: Ѓорѓи Јолевски

Сценограф: Наташа Милованчева и

Светозар Ристовски

Превод: Богомил Ѓузел

Костимограф: Елена Дончева

Избор на музика: Манде и Кренаре [Кери]

Невзати

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Александар Чамински / Бранко
Ѓорчев (Фауст); Ѓорѓи Јолевски (Мефисто);
Звездана Ангеловска (Маргарета); Искра
Ветерова (Елена Тројанска); Дејан Лилик
(Валентин); Арна Шијак (Еуфорион).

Техничка екипа: Кире Ставреси,
Димитар Илиоски

Премиера: 29.3.1997 година

Вечерна сцена

THIS IS NOT AN AMERICAN MOVIE - ОВА НЕ Е АМЕРИКАНСКИ ФИЛМ

Автор: Сашо Миленковски

Режисер: Сашо Миленковски

Сценограф: Тихомир Спиоровски

Костимограф: Тихомир Спиоровски

Композитор: Венко Серафимов

Играат: Драган [Дац] Спасов (Косата);
Бранко Ѓорчев (Ќелавиот); Дејан Лилик
(Брадата); Димче Мешковски (Добриот);
Гоце Тодоровски (Главниот); Лазе
Манасковски (Бејбифејс); Ристо Гоговски
(Сувиот); Билјана Хамамџиева (Малиот);
Владимир [Дади] Ангеловски (Стјуард /
Портир / Берберин / Шанкер / Полицаец);
Викторија Анѓушева (Куртизаната);
Љупчо Митровски, Зоран Огненов
(Телохранители).

Техничка екипа: Мугрен [Зоран
Митровски] Еленински, Илија Велевски,
Даница Илиева, Чедо Младеновски

Премиера: 20.4.1997 година

Вечерна сцена

СРЕЌАТА Е НОВА ИДЕЈА ВО ЕВРОПА

Автор: Јордан Плевнеш

Режисер: Владо Цветановски

Сценографи: Владо Ѓоревски, Валентин Светозарев

Костимограф: Благој Мицевски

Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Синоличка Трпкова (Ереба, реставраторка на скулптури); Бранко Ѓорчев (Неизвестни, нејзин маж и модел); Арна Шијак (Европа, нивна ќерка од непознато потекло); Актери посттрагичари: Ѓорѓи Јолевски, Звездана Ангеловска, Роберт Вељановски, Искра Ветерова, Дејан Лилик, Рубен Муратовски, Билјана Хамамџиева, Јелена Мијатовиќ.

Техничка екипа: Кире Ставревски, Илија Велевски, Ефто Димовски,

Владо Ѓоревски, Томе Моловски и Ацо Маневски

Премиера: 8.5.1997 година

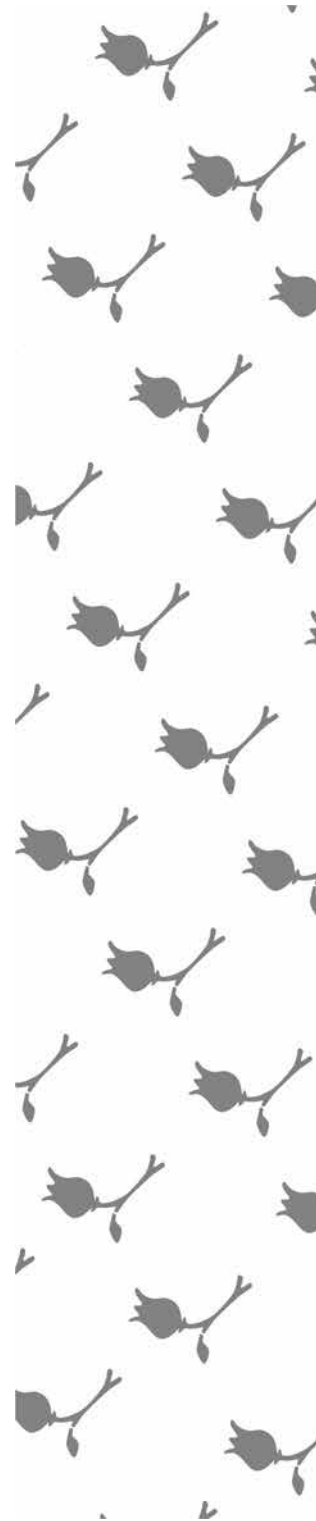
Вечерна сцена

Награди

- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1997): Јордан Плевнеш - награда за најдобар текст од современ македонски автор; Арна Шијак - награда за најдобар млад актер „Трајко Чоревски“; Љупчо Константинов - награда за најдобра музика.

1997 - Ова не е американски филм

Кон „Ојдипус тиранос“
(...) Режисерот Бузалковска
уште со влегувањето
на сцената нè става
во средината на веќе
започнатата приказна.
Приказна која постои
во некое време минато,
провлекувајќи се низ
времето сегашно и сигурно
чекорејќи кон времето
идно. Молкот и тишината
на сценографското
решение на Филип
Унковски, кое како да ја
симболизира црната дупка
на нашето постоење, се
сведоштва за моќ која е
во состојба сопственото
дело да го уништи. (...) *Немоќта пред незнаењето
се чувствува во секој миг.
Мислите и чувствата се
негови, но звучат и се
губат во времето како
туѓи. Во тоа е и смислата и
оправданоста на начинот
на кој Дејан Лилиќ го
толкува ликот. Тој успева
неговото херојство да го
направи човечко и да го
прикаже како декоративна
сума на другите луѓе од ист
тип.*

(Културен живој, Скопје,
бр.3, 1997; Искра Гешоска:
*Помеѓу историској и
мијској време*)

ОЈДИПУС ТИРАНОС

Автор: Софокле

Режисер: Зоја Бузалковска

Адаптација: Зоја Бузалковска

Превод: Маргарита Бузалковска-

Алексова

Сценограф: Филип Унковски

Костимограф: Мери Георгиевска-

Јовановска

Избор на музика: Зоја Бузалковска

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Дејан Лилиќ (Ојдип); Ненад

Стојановски (Тејресија); Роберт

Вељановски (Креонт); Лилјана Велјанова

(Јокаста); Бранко Ѓорчев (Лај); Хор:

Јелена Жугиќ, Ристо Гоговски, Софија

Куновска, Викторија Ангешева, Билјана
Хамамчиева, Александра Бошковска,
Сашо Тасевски, Рубенс Муратовски,
Горан Додевски, Никола Кумев, Наталија
Спасова, Искра Ветерова.

Техничка екипа: Крсте Ставревски, Томе
Моловски, Даница Илиева

Премиера: 25.6.1997 година (Фестивал
Скојско лето)

Мала сцена

Награди

» Дејан Лилиќ - награда за најдобар
млад актер во 1997 година според
ревијата *Екран*.

ВУЈКО ВАЊА

Автор: Антон Павлович Чехов

Режисер: Димитар Станковски

Превод: Јелица Инадеска

Сценограф: Валентин Светозарев

Костимограф: Благој Мицевски

Играат: Димче Мешковски (Серебрјаков, Александар Владимирович, универзитетски професор во пензија); Марија Кондовска (Елена Андреевна, негова жена, 27 години); Звездана Ангеловска (Софија Александровна – Соња, негова ќерка од првиот брак); Милица Стојанова (Војницка, Марија Василевна, вдовица на тајниот советник, мајка на првата жена на професорот); Мето Јовановски (Војници, Иван Петровиќ, нејзин син); Бајруш Мијаку (Астров, Михаил Лвович, лекар); Иван [Ванчо] Петрушевски (Телегин, Илија Илич, пропаднат спахија); Ленче [Иванова] Делова (Марина)

Техничка екипа: Мугрен [Зоран Митевски] Еленински и Ацо Маневски

Премиера: 19.7.1997 година (Фестивал Охридско лето, Охрид)

31. 10. 1997 година (НУ

Драмски театар)

Награди

- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1998): Мето Јовановски - награда за најдобро актерско остварување;

Злајина ѝлакеѝа од весникот *Нова Македонија* за најдобро уметничко остварување во целина.

- » Награда *Св. Климент Охридски* – општествено признание за особено значајни остварувања во културата и уметноста од интерес на Р Македонија.

ПЕРВЕРЗИИ

Автор: Дејвид Мемет

Режисер: Мони Дамевски

Играат: Јелена Жугиќ, Весна Петрушевска, Нино Леви, Александар Миќиќ.

Техничка екипа: Драги Неделковски и Самоил Дуковски

Премиера: 19.10.1997 година

Вечерна сцена

УБИЈ МЕ ДУШИЧКЕ

Автор: Несин Азис

Режисер: Виолета Џолева

Превод: Џанан Али Џумкар

Сценограф: Панче Минов

Костимограф: Панче Минов

Играат: Снежана Стамеска (Сиен); Сабина Ајрула (Диха); Александар [Ацо] Јовановски (Инкасаторот.)

Премиера: 6.12.1997 година

Вечерна сцена

Кон „Вујко Вања“ (...) Тоа беше претстава која во амбиенталниот простор во дворот на вилата на охридскиот Св. Стефан комуницираше со Чеховлевата атмосфера, потсетувајќи на некоја од руските дачи, со сценографските решенија на Валентин Светозарев. Сценскиот простор во кој Станковски со поттик на филмска режија инсистира да го фати Чеховјанското безнадежие со мизансценските решенија на постојан кружен од на сите тие, во својот метеж, изгубени луѓе. (...) Единствениот човек кој бара акција, иако постојано потенцира дека е мрзелив е вујко Вања. Мето Јовановски со својот актерски темперамент и сензибилитет во игра да ја стави и реквизитата, со што ја потенцира емотивната експресија на ликот, и со усет дека деталот е страшно битен во толкувањето на ликот, со својот вујко Вања одигран во сценската поетика, ја покажа сета скриена драматика и трагика на ликот.

(Вечер, Скопје, 22.7.1997; Џ[ветанка] Зојчевска: *Нашиот современик Чехов*)

Кон „Тхе Ловер“
(...) Претставата што
зборува за љубовта во
најразлични варијанти
(хетеросексуални и
хомосексуални односи) во
околноста на отугениот
свет, Зоја Бузалковска ја
гради со голема чистина и
прецизност, апстрахирајќи
сè што е небитно за темата.

Актерите, исто така,
со крајно рационални
средства во изразот, со
движења кои се механички
и автоматизирани го
следат режисерскиот
концепт и за целина се
добива конзистентна
претстава, која во
геометрискиот дизајн на
кулисите прозвучува сосем
модерно. Ваквата изведба
не ги остави рамнодушни
помладите. Во анкетата
спроведена непосредно
по завршувањето на
претставата, некои од
нив изјавија дека е тоа
најдоброто нешто што го
виделе во последно време!
Се разбира, имаше и такви
кои со воздржаност и
недоумица ја проследија
претставата, очигледно чиј
вкус е воспитуван и граден
на традициите на големиот,
но специфичен руски
театар.

(Денес, Скопје, 12.11.1998;
Тодор Кузманов: *Нема
рамнодушна публика за
Тхе Ловер / за учество
на првото издание на
фестивалот на Нов
европски театар* [НЕТ],
Москва)

ЗАВОДНИКОТ ОД ЗАПАДНИОТ СВЕТ

Автор: Џон Милингтон Синг

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Превод: Елена Ангеловска и Никола
[Коле] Ангеловски

Сценограф: Дејан Спасовиќ

Костимограф: Роза Трајчевска

Композитор: Трио КЕЛТИКУМ

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Дејан Лилиќ (Кристофер Махон,
наречен Кристи); Владимир [Даци]
Ангеловски (Стариот Махон, негов татко);
Марин Бабиќ (Мајкл Џејмс Флаерти,
газда на крчмата); Билјана Беличанец
(Маргарет Флаерти, наречена Пегин Мајк,
негова ќерка); Мајда Тушар (Вдовицата
Квин, жена на 30 години); Јовица
Михајловски (Шон Кеог, нејзин роднина,
млад фармер); Роберт Вељановски (Фили
Кален, фармер); Диме Илиев (Џими
Фарел, фармер); Биљана Драгиќевиќ
(Сара Танси, селанка); Душица
Стојановска (Сузан Брејди, селанка);
Александра Бошковска (Хонор Блејк,
селанка).

Техничка екипа: Томе Моловски, Даница
Илиева

Премиера: 24.12.1997 година
Вечерна сцена

1998

ТХЕ ЛОВЕР

Автори: Дејвид Ајвс, Харолд Пинтер,
Керол Черчил

Режисер: Зоја Бузалковска

Драматизација: Зоја Бузалковска

Сценограф: Барбара Цвејиќ

Костимограф: Барбара Цвејиќ

Избор на музика: Зоја Бузалковска

Играат: Бранко Ѓорчев (Ричард - Максвел
/ Вал); Јелена Жуѓиќ (Сара - Долорес);
Рубенс Муратовски (Френк / Пекарот);
Дејан Лилиќ (Бил); Александра
Бошковска (Бети / Џак); Роберт
Вељановски (Филип Глас); Биљана
Драгиќевиќ (Првата жена / Жената);
Билјана Хамамџиева / Билјана Беличанец
(Втората жена).

Техничка екипа: Кире Ставревски,
Димитар Илиоски, Илија Велевски,
Мугрен [Зоран Митевски] Еленински,
Даница Илиева

Премиера: 20.3.1998 година
Вечерна сцена

Награди

» Биљана Драгиќевиќ - најдобар млад
актер за 1998 година според ревијата
Екран; Дејан Лилиќ - награда за
најдобро одиграна епизодна улога во
1998 година според ревијата *Екран*.

ИСПОВЕД НА ЛУДИОТ (монодрама)

Според делото на Николај Васиљевич
Гогољ

Режисер: Мeтo Јовановски

Драматизација: Димитар Зoзи

Сценограф: Валентин Светозарев

Костимограф: Благоја Мицевски

Игра: Димитар Зoзи

Премиера: 2.4.1998 година

Мала сцена

СЛОВЕНСКИ КОВЧЕГ

Автор: Венко Андоновски

Режисер: Димитар Станковски

Сценограф: Валентин Светозарев

Костимограф: Благоја Мицевски

Композитор: Венко Серафимов

Кореограф: Искра Шукарова

Играат: Лилјана Велјанова (Змија); Стево
Спасовски (Господ); Јовица Михајловски
(Кука); Сабина Ајрула (Цвета); Иван
[Ванчо] Петрушевски (Арсо); Билјана
Беличанец (Цеца); Марија Кондовска
(Бела); Рефет Абазии (Кукла); Драган
Довлев (Детето); Марин Бабиќ (Темо);
Ристо Гоговски (Полицаец).

Техничка екипа: Мугрен [Зоран
Митевски] Еленински, Илија Велевски,
Даница Илиева

Премиера: 22.4.1998 година

Вечерна сцена

Кон „Словенски ковчег“
(...) Дали излезот е во
митот? Во тој можен излез,
на мајсторски срочената
реченица во контекстот на
идејата низ метафора да се
биде во времево, што е до
крај заокружен во текстот
на Андоновски, режијата
на Станковски поаѓа
толку од идејата, како да
се дојде до сопствениот
корен, да се заборават
од едно друго време
наметнатите митови, да се
помине низ тој трагичен
процес со враќање назад
во затуреното сопствено
минато. И колку режијата
на Станковски се потпира
на згуснатата симболика
на текстот, толку на мигови
бара и поселективен пред
сè режисерски, а потоа и
актерски пристап. Но во
барањето на сопствениот
Бог – словенски, во
словенската генетска
„фиксира“ да се најде
ковчетот во кој е затворен
коренот на потеклото,
е само јаболкото (иако
златно) на раздорот. Низ
сето ова, во одличната
сценографија на Валентин
Светозарев, костимите
на Благоја Мицевски –
прецизни за секој лик,
време и простор, и
одличната музика на Венко
Серафимов, авторите
Андоновски и Станковски,
функционираат паралелно:
низ деталот на зборот,
метафората, тагата,
трагедијата...

(Нова Македонија, Скопје,
24.4.1998; Лилјана Мазова:
Поглед под кожата)

Кон „Филоктет“
 (...) Ќе нагласам само
 дека сите тројца актери
 играа мошне впечатливо.
 Ако тоа беше очекувано
 од искусниот Петар
 Темелковски, кој го збогати
 својот актерски опус со уште
 една ефектна роля и кој
 и овојпат со своите силни
 индивидуални акценти, со
 фасцинантната мисловно-
 емоционална обоеност
 на ликот, со маркантната
 пластична култура на
 говорот и актерската
 ерудиција, едноставно
 брилираше, настапите на
 Роберт Вељановски и на
 Сашо Тасевски (најмлад
 и со најмало искуство
 во ова мошне уиграно
 трио), особено за овој
 вториов, претставуваа
 голем испит. За општо
 (пријатно) изненадување,
 тие своите повеќеслојни
 улоги ги одиграа мошне
 експресивно, наметнувајќи
 се пред сè со изразитото
 чувство за партнерска
 игра. Нивните сцени со
 бравурозниот Темелковски,
 кој ни приреди вечер
 на модерна глума, беа
 проследени со аплаузи на
 отворена сцена.

(Дневник, Скопје, 6.6.1998;
 Иван Ивановски:
 Прейсџава за сладокусци)

FUCK YOU

Адаптација на текстот: Искра Стојковска
 (според истоимената збирка американска
underground поезија и „Македонска
 крвава свадба“ на Војдан Чернодрински)
 Режиер: Искра Стојковска
 Дизајн на претставата: Искра Стојковска
 Избор на музика: Искра Стојковска

Играат: Ирена Ристик (Цвета);
 Александра Бошковска (Благуна /
 Крста / Прв критичар); Александар
 Микиќ (Трајан / Втор критичар);
 Дејан Лилиќ (Спасе / Прв овчар / Трет
 критичар); Роберт Вељановски (Осман
 бег / Писателот / Втор овчар); Биљана
 Драгиќевик (Сенката / Анамката /
 Петкана).

Премиера: 10.05.1998 година

ФИЛОКТЕТ

Автор: Љубиша Георгиевски
 Режиер: Љубиша Георгиевски
 Сценограф: Љубиша Георгиевски
 Костимограф: Мери Георгиевска
 Избор на музика: Љубиша Георгиевски
 Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Сашо Тасевски (Филоктет);
 Роберт Вељановски (Неоптолем); Петар
 Темелковски (Одисеј).

Техничка екипа: Томе Моловски, Жарко
 Намичев

Премиера: 28.5.1998 година
 Мала сцена

Награди

- » МТФ „Војдан Чернодрински“ Прилеп, (2000): Петар Темелковски - награда за најдобро актерско остварување.
- » ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица, (2001): Петар Темелковски - награда *Ристџо Шишков*.

СВАДБАТА НА ФИГАРО ИЛИ НАЛУДНИЧАВ ДЕН

Автор: Пјер Бомарше
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод: Елена Ангеловска и Никола [Коле] Ангеловски
Сценограф: Дејан Спасовиќ
Костимограф: Лира Грабул
Композитор: Димитрие Бужаровски
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Драган [Дац] Спасов (Фигаро, собар на Грофот и чувар на дворецот); Бранко Ѓорчев (Грофот Алмавива, андалузиски судија); Јелена Жугиќ (Грофицата, негова жена); Билјана Беличанец (Сузана, собарка на Грофицата и свршеница на Фигаро); Снежана Стамеска (Марчелина, гувернанта); Гоце Тодоровски (Антонио, дворски градинар, чичко на Сузана и татко на Фанчета); Катарина Илиевска (Фанчета, ќерка на Антонио); Дејан Лилиќ (Керубин, прв паж на грофот); Димче Мешковски (Дон Бартоло, доктор од Севиља); Владимир [Дади] Ангеловски (Дон Базилио, професор по клавиџембало

на грофицата); Лазе Манасковски (Дон Гусман, судски поручник); Анастас Тановски (Двојна рака, писар, секретар на дон Гусман); Диме Илиев (Педрило, коњушар на грофот); Олгица Милевска (Девојка).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митевски]
Еленински
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 23.7.1998 година (Фестивал
Охридско лето)

12.12. 1998 година (НУ
Драмски театар, Скопје)

ХАМЛЕТ

Автор: Вилијам Шекспир
Режисер: Владимир Цветановски
Превод од англиски јазик: Богомил Ѓузел
Сценографи: Валентин Светозарев, Владо Ѓорески-Рафик
Костимограф: Благоја Мицевски
Кореограф: Соња Вукичевиќ

Играат: Ѓорѓи Јолевски (Хамлет); Кирил Ристоски (Клавдиј); Искра Ветерова (Гертруда); Владимир Светиев (Полониј); Звездана Ангеловска (Офелија); Висар Вишка (Лаерт); Ристо Гоговски (Розенкранц); Биљана Драгиќевиќ (Гилденстерн); Димитар Зози (Гробарот); Рубенс Муратовски (Прв актер); Никола Кумев (Втор актер); Јелена Мијатовиќ (Прва актерка); Оливера Аризанова (Втора актерка).

Кон „Хамлет“
(...) Позначајно е нешто друго – менувањето на редоследот и смислата на некои збиднувања и сцени. Неговите режисерски идеи во оваа смисла се покажаа интелектуално зрели и театарски продуктивни, а потврда за тоа беа неколкуте уводни сцени, во кои ликовите небаре излегуваа од рамките, т.е. од платната на големите мајстори, и особено финалната сцена, која наместо трагично, со послани трупови, завршува химнично, како апотеоза за љубовта, која кај Шекспир има најшироко значење.
(...) Најкратко што може да се каже за Јолевски како Хамлет, е дека тој како актер со завидно чувство за ритам, со вибрантна емоционалност и интелигенција, се стреми кон една помодерна експресија, во што успева. (...) Кирил Ристоски (Клавдиј), кој импонираше со скрупулозната студиозност во градењето на ликот, со големиот регистар на гестикулации и виртуозна актерска техника, Искра Ветерова како Гертруда, која целосно изразно се вклопи во режисерската замисла, Владимир Светиев (Полониј), оставајќи впечаток со пластичноста на фразата, на односите, на едноставноста и строгоста на сценскиот израз, Звездана Ангеловска, во чија Офелија ги почувствувавме сите треперења на една

Техничка екипа: Мутрен [Зоран Митевски] Еленински, Жаклина [Ѓорѓиоска] Цветковска, Кире Ставревски

Премиера: 30.9.1998 година (Фестивал Млад отворен театар, Скопје)
Мала сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (1999): Ѓорѓи Јолевски - награда за најдобро актерско остварување; Владо Цветановски - награда за најдобра режија; Злајина Ылакеџа од весникот *Нова Македонија* за најдобра претстава; Благој Мицевски - награда за најдобра сценографија; Група

Анастасија - награда за најдобра музика.

» *Охридско лето* (1999); Ѓорѓи Јолевски - *Злајина маска* од весникот *Вечер*.

ЧЕСТ

Автор: Васил Иљоски
Режисер: Виолета Џолева
Адаптација: Виолета Џолева
Сценограф: Вангел Божиновски
Костимограф: Лира Грабул
Избор на музика: Виолета Џолева
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Милица Стојанова (Свекрвата); Владимир Светиев (Тој); Славица Николовска (Таа); Ненад Милосавлевиќ

(Бабата); Висар Вишка (Тој); Катарина Илиевска (Золвата); Никола Кумев (Поп); Бојана Тевчева (Девојката со виолончело).

Техничка екипа: Илија Велевски, Мугрен [Зоран Митевски] Еленински, Жаклина [Ѓоргиевска] Цветковска

Премиера: 28.11.1998 година
Вечерна сцена

ДУНЕК

Автор: Ненад Вујадиновиќ
Режисер: Синиша Ефтимов
Сценограф: Илина Ангеловска

Играат: Владимир [Дади] Ангеловски (Постариот брат); Лазе Манасковски (Помладиот брат).

Техничка екипа: Мугрен [Зоран Митевски] Еленински, Кире Бубулевски, Чедо Младеновски

Премиера: 29.11.1998 година

Награди

- ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица, (1999) : Владимир Ангеловски - награда *Ристо Шишков*.

1999

РОБЕРТО ЗУКО

Автор: Бернар-Мари Колтез
Режисер: Дритро Касапи

Превод од француски јазик: Деспина Ангеловска

Сценограф: Крсте С. Џидров
Костимограф: Благоја Мицевски
Избор на музика: Виолета Симјановска

Играат: Мајда Тушар, Звездана Ангеловска, Рефет Абази, Бранко Ѓорчев, Биљана Драгиќевиќ, Сашо Тасевски, Никола Кумев и Владимир Ѓорѓиоски.

Инспициент: Томе Моловски
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 12.2.1999 година
Вечерна сцена

Награди

» Мајда Тушар - најдобро реализирана епизодна улога во 1999 година според ревијата *Екран*.

АРЛЕКИН – СЛУГА НА ДВАЈЦА ГОСПОДАРИ

Автор: Карло Голдони
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод: Никола [Коле] Ангеловски
Сценографи: Дејан Спасовиќ, Беди Ибрахим
Костимограф: Лира Грабул
Композитор: Димитрие Бужаровски
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Сашо Тасевски (Силвио); Билјана Беличанец (Клариса де Бисоњози); Јелена Жутиќ (Беатриче Распони); Дејан Лилиќ

дискретна, поетична, суптилна креација.

(*Дневник*, Скопје, 10.10.1998; Иван Ивановски: *Новомисловно и емоџивно оџкрипџије*)

Кон „Роберто Зучо“ (...) Рефет Абази како Зучо е најдлабоко во ликот на антисоцијална индивидуа која копнее по апсолутната слобода на душата. Со фантастична енергија, со одличен процес на вградување на индивидуата на актерот и индивидуата на ликот, Абази го гради својот Зучо. (...) Наспроти актерската индивидуа на Абази чиј актерски процес на зреење го достигнува самиот врв, со одлична трансформација во четири lika – три мајки и една мадам од градскиот бордел, е Мајда Тушар. Таа сите четири lika ги игра низ нивната битност / суштината, низ ситните детали во нив кои и ги поврзуваат, без разлика дали е тоа само остаток на духот на нечие тело, дали е уплашеност од синот, дали е лекоумна жена. Таа трансформација на обична необичност, Тушар ја одигрува од сцена во сцена до врвот на човек / жена без идентитет во себе.

(*Нова Македонија*, Скопје, 17.2.1999; Лилјана Мазова: *Койнеж џо слободаџа на душаџа*)

Кон „Платонов“
(...) Овој *Платонов*, во
Драмски, е претстава, пред
сè на Снежана Стамеска.
Нејзин голем ривајл,
како во старите добри
времиња, актерка со широк
дијапазон на користење
на гестата како показ
на нејзиниот внатрешен
набој, а истовремено и
своевиден коментар за
односот кон секој лик.
Стамеска буквално во
Чехов влезе Чеховјански
како негов конкретен
лик. Ја играше Војницева,
вдовица во средно
животно доба, изгорена
за љубов, но и свесна за
промашеноста на својот
живот. Како и Платонов,
со Драган Спасов, дојден
до точката на сознанието
за својата егзистенцијална
ништожност со живот
полн со компромиси,
интелектуалец затворен во
провинцијален менталитет,
но и без одговор за излез
од него.

(*Вечер*, Скопје, 1.10.1999;
Цветанка Зојчевска:
*Интелектуалецот во
болна беспомошност*)

Кон „Поблиску“
(...) Од актерските
остварувања го
одбележуваме пред
сè, она на Верица
Недеска во улогата на
Алис. Успешноста на
ликот и таканаречената
коинциденција со
актерскиот сензибилитет
на Недеска уште од
првата појава како да го
навестуваат трагичниот
крај на ова комично

(Флориндо Аретузо); Марија Кондовска
(Смералдина); Бранко Ѓорчев (Панталоне
де Бисоњози); Роберт Вељановски
(Бригела); Гоце Тодоровски (Арлекин).

Техничка екипа: Кире Ставревски, Томе
Моловски, Илије Велевски и Жаклина
Ѓорѓиевска

Премиера: 9.7.1999 година
Вечерна сцена

ПЛАТОНОВ

Автор: Антон Павлович Чехов
Режисер: Димитар Станковски
Превод: Братислав Димитров
Адаптација: Братислав Димитров
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимограф: Благоја Мицевски
Композитор: Венко Серафимов

Играат: Драган [Дац] Спасов (Михаил
Василевич Платонов); Снежана
Стамеска (Ана Петровна Војницева);
Билјана Беличанец (Софија Јегоровна);
Роберт Вељановски (Сергеј Павлович
Војницев); Владимир [Дади] Ангеловски
(Порфириј Семјонович Грегорјев);
Јовица Михајловски (Николај Иванович);
Лазе Манасковски (Кирил Порфиревич
Глаголев); Сабина Ајрула (Герасија
Кузмич Петрина); Марин Бабиќ (Павел
Петровиќ Шчербук); Биљана Драгичевиќ
(Марија Јефимовна Грекова); Иван [Ванчо]
Петрушевски (Иван Ивановиќ Трилецки);
Ристо Гоговски (Исак Аврамовиќ);
Катерина Коцевска (Тимофеја Гордеевич
Бугрова); Марија Кондовска (Александра
Ивановна); Рефет Абази (Осип).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митевски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 25.9.1999 година
Мала сцена

Награди

» Снежана Стамеска - Актер на годината
(1999) според ревијата *Екран*.

ЕВРОПА

Автор: Рене Калиски
Режисер: Патрик Вершурен
Превод: Лилјана Котевска-Плевнеш
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимограф: Елена Дончева
Избор на музика: Оливије Гос

Играат: Мето Јовановски (Жан Дантес);
Лилјана Велјанова (Малвина фон Лајден);
Јелена Жутиќ (Ерика фон Лајден);
Оливије Гос (Пуц Цу Стерн); Диме Илиев
(Зард); Стефано Џиралди (Џулио Амадео
Нитрати); Дидие Пери (Дидие); Елена
Кутулидис (Елена).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митевски]
Еленински
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 8.10.1999 година
Вечерна сцена

СТАРИ МИРИЗБИ

Автор: Мишел Тремблеј
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод и адаптација: Никола [Коле]

Ангеловски и Елена Ангеловска
Костимограф: Раде Василев
Избор на музика: Никола [Коле]
Ангеловски
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Сашо Тасевски (Лука); Роберт
Вељановски (Жан Марк); Васил Зафирчев
(Ив).

Техничка екипа: Мугрен [Зоран
Митевски] Еленински, Жаклина
[Ѓоргиевска] Цветковска

Премиера: 17.12.1999 година
Мала сцена

ПОБЛИСКУ

Автор: Патрик Марбер
Режисер: Слободан Унковски
Превод: Соња Андонова
Сценограф: Ангелина Атлагиќ
Костимограф: Ангелина Атлагиќ
Композитор: Влатко Стефановски
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Верица Недеска / Камка
Тоциновски (Алис); Јовица Михајловски
(Лери); Никола Ристановски (Ден);
Биљана Драгиќевиќ (Ана).

Инспициент: Томе Моловски
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 25.12.1999 година
Вечерна сцена

дејание во два дела. Затоа
нејзината игра е жесток
претсмртен танц во ова
време на информатичка
калакурница во кое
неповратно исчезнува
човекот. Во љубовната
игра таа е мазохистички
расположена и се раздава
себе си со уништувачката
страст. Биљана Драгиќевиќ
во улогата на Ана креира
лик на жена која секогаш
на крај останува сама.
Тоа е жена која сите
ја оставаат, секако, не
без нејзина согласност.
Јовица Михајловски
во ликот на докторот
Лери е најкомичарски
профилиран лик. Никола
Ристановски во ликот
на Ден е човек кој не ја
препознава среќата и
љубовта. Тој секогаш го
прави погрешниот избор.
Во неговото толкување
на овој лик како да
недостига страственост
и поголема ослободеност
за емоционалните
трансформации.

(Пулс, Скопје, 14.1.2000;
Т[одор] Кузманов: Љубов,
секс, стираси)

2000 - Јована Орлеанска

2000

ЗЕМЈОМЕРОТ

Автор: Николај Колјада

Режисер: Владимир Милчин

Сценограф: Крсте С. Џидров

Костимограф: Благоја Мицевски

Избор на музика: Владимир Милчин

Играат: Рефет Абази (Алексеј); Маја Вељковиќ (Антонина, негова жена); Биљана Драгиќевиќ-Пројковска (Раиса); Сашка Димитровска (Лаура); Владо Ѓорѓиоски (Сообраќаецот); Дејан Лилик (Иван Соловјов или Соловеј); Зоран Љутков (Келнерот) и Иван [Ванчо] Петрушевски (Земјомерот).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 4.3.2000 година
Вечерна сцена

ФЕРХАД И ШИРИН

Автор: Наз'м Хикмет

Режисер: Јуџел Ерген

Драматизација: Јуџел Ерген

Превод: Асуде Абдул Кочан

Асистенти на режисерот: Елена Јованова,
Елјеса Касо

Сценограф: Асим Мустафа

Костимограф: Елена Дончева

Композитор: Венко Серафимов

Лектор: Јелица Инадеска

Играат: Јелена Жугиќ (Султанката Мехмене); Лазе Мансаковски (Везирот); Димче Мешковски (Свездочаталецот); Сабина Ајрула (Дадилката); Билјана Беличанец (Ширин); Анастас Тановски (Дервишот); Марин Бабиќ (Бехзад); Александар [Ацо] Јовановски (Главниот мајстор); Дејан Лилик (Шереф); Драган [Дац] Спасов (Ферхад); Елјеса Касо (Наз'м Хикмет); Лилјана Велјанова, Калина Наумовска, Ирена Ристиќ, Гордана Ендровска, Милиана Додевска, Роберт Вељановски, Сашо Тасевски, Рубенс Муратовски и Ристо Гоговски.

Инспициент: Томе Моловски
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска

Премиера: 12.5.2000 година
Вечерна сцена

ЈОВАНА ОРЛЕАНСКА

Драматизација: Братислав Димитров
(според книгата на снимање на филмското дело „Страдањето на Јована Орлеанска“ од Карл Дреер)

Режисер: Љубиша Георгиевски

Асистент на режисерот: Александар Црвенковски

Сценографи: Љубиша Јовановски, Мери Георгиевска

Костимографи: Љубиша Јовановски,
Мери Георгиевска

Избор на музика: Љубиша Јовановски

Кон „Земјомерот“ (...) Режисерот Владимир Милчин, со нему карактеристичната професионална сериозност, пристапил кон ова дело, поставувајќи претстава која забележливо се стреми кон високи естетски и мисловни постигања, што, на моменти, каде што текстот доволно не крепи, остануваат во воздух извесни претенциозности, а од друга страна, како ретко кога се чувствува прелевањето и нијансирањето кон духовито-гротескните елементи, што сè заедно отвора извонреден простор на соработниците. Со професионална зрелост и одговорност Милчин ја повел екипата во едно значајно творечко искушение, доведувајќи ја до крајот, означен како успешно и повеќеслојно остварување што се препорачува. Ако треба да се издвојат неколку аргументи во полза на наведеното, тоа секако, овој пат, ќе биде нештедливата соработка со актерите.

(Уџирински весник, Скопје, 9.3.2000; Борко Зафировски: Добра сценска мерка)

Играат: Маја Вељковиќ (Јованка Орлеанска); Роберт Вељановски (Пјер Кошон, надбискуп); Милица Стојанова (Марија, 69 години); Анастас Тановски (Лорд Варвик, полковник); Димче Мешковски (Никола Луазелер, свештеник); Александар [Ацо] Јовановски (Хопвил, постар свештеник); Ристо Гоговски (Жан Бопер, свештеник); Дејан Лилик (Жан Дестиве, свештеник); Рубенс Муратовски (Масје, млад свештеник, 25 години); Никола Кумев (Прв стражар); Самоил Стојановски (Втор стражар).

Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 3.7.2000 година
(Фестивал *Скојско лејџо*, Куршумли ан)

МЕФИСТО

Драматизација: Аријана Мнушкин
(според делото на Клаус Ман)
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод: Никола [Коле] Ангеловски, Елена Ангеловска
Адаптација: Никола [Коле] Ангеловски, Елена Ангеловска
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимограф: Лира Грабул
Композитор: Вања Николовски-Ѓумар
Кореограф: Сања Шутевска
Играат: Роберт Вељановски (Клаус Ман, потоа Себастијан Брукнер);

Бранко Ѓорчев (Хендрик Ховген);
Катерина Коцевска (Карола Мартин);
Сашо Тасевски (Ханс Миклас); Марија
Кондовска (Тереза фон Херцфелд);
Анастас Тановски (Ото Урлих); Владимир
[Дади] Ангеловски (Магнус Готхалк);
Сабина Ајрула (Госпоѓа Ефој); Гоце
Тодоровски (Кнур); Калина Наумовска
(Јулија); Снежана Стамеска (Мирјам
Хоровиц); Лазе Манасковски (Алекс);
Билјана Беличанец (Ерика Брукнер);
Ирена Ристиќ (Николета фон Нибур);
Александар Чамински (Теофил Сардер);
Владимир Ѓорѓиоски (Лоренц); Димче
Мешковски (Томас Брукнер); Гордана
Ендровска (Емелин); Рубенс Муратовски
(Лудвиг); Диме Илиев (Ханс Јостинкел).

Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 5.10.2000 година
(Млад отворен театар)

Награди

- » *Фесџивал Охридско лејџо* (2000):
Бранко Ѓорчев - *Злајџна маска* за
најдобро актерско остварување од
весникот *Вечер*.
- » МЕСС, Сараево, (2000): Билјана
Беличанец - награда за најдобар млад
актер.

КАНДИД ВО ЗЕМЈАТА НА ЧУДАТА

Автор: Венко Андоновски
Режисер: Сашо Миленковски
Сценограф: Љупчо Јованов
Костимограф: Александар Ношпал
Композитор: Венко Серафимов
Кореограф: Искра Шукарова

Играат: Драган [Дац] Спасов (Кандид,
наивко со добро срце); Бранко Ѓорчев
(Бездушната баба на Кинегонда /
Кралот баба / Кралот / Несреќниот
крал); Билјана Беличанец (Кинегонда,
девојка што отплаќа сексуален кредит
на рати / Газдарица на јавна куќа); Јелена
Жутиќ (д-р Панглос, прилепски адвокат
со старогрчко потекло / Џамалудин,
човек од Тирана, поправо од Софија);
Дејан Лилиќ (Гласот на демократијата,
затворски звучник што подарува
слобода); Сашо Тасевски (Затвореникот /
Кафанџијата / Телалот / Старецот стоик
/ Неписмениот); Ирена Ристиќ (Мајката
на Сеаќевидиш / Галин, човек од Софија,
поправо од Тирана); Гордана Ендровска
(Комита 1 / Вандал 1 / Прв тријазичник);
Калина Наумовска (Комита 2 / Вандал 2
/ Втор тријазичник); Биљана Драгиќевиќ
(Комита 3 / Вандал 3 / Трет тријазичник);
Рубенс Муратовски (Сеаќевидиш
/ Судијата / Какамбо / Учителот /
Полицаецот).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска

Премиера: 22.10.2000 година

Кон „Кандид во земјата на чудата“
(...) Драмскиот говор на
Венко Андоновски е силен
и врвотен. Тој извира
од животните немири и
неспокојства. Во центарот
е човекот. Се обидува да
ја допре вистината. И ја
допира. (...) Со оригинален
режисерски приод на Сашо
Миленковски, читајќи го
текстот гротескно, барајќи
ја во него пуштена
струја меѓу зборовите,
тој избрал фасцинантен
сценски израз, модерен,
современ, комуникативен,
ефектен. Тука е гротеската,
иронијата, персифлажата.
Чиниш си игра со
зборовите, а всушност,
ја издигнува силата на
мислата. Таа ја упатува
директно кон гледачот. (...) Сето тоа, таа ударна сила
претставата ја постигнува
низ извонредно добро
поставената сценска
игра. Наспроти наивниот,
вчудовиден и занемен
Кандид, што Драган
Спасов го оформува уште
во првите појави, играта
на сите други артисти
се одвива стилизирано,
персифлажно, гротескно.
Има и стилизација,
смислени сценски ефекти!
Напати ми се стори како
во сите овие артисти да
се вселил духот на Кралот
Иби, па им вдахнал чудесна
моќ за убава сценска игра.

(Македонија генес, Скопје,
25.10.2000; Петре Бакевски:
*Такви сме во земјата на
чудата*)

Кон „Диво месо“
Живият споменик на
Андреевци со сета
цврстина на патетичната,
страдалничка убавина
(...) делува грандиозно.
Да се „извозат“ уште
стотина минути по
таков убиствен старт
е работа за вистински
мајстори. Поповски ја
води приказната во еден
апокалиптичен амбиент
за кој времето е мртво.
(...) Импозантен е Никола
Ристановски во улогата
на Димитрија. Цело
време во центарот на
„универзумот“ доминира
со својата појава, го
привлекува вниманието
со грчот што се гледа и
по глумата со телото, и
особено со лицето, што
се чини станува негова
специјалност да биде
толку речит кога не
зборува. (...) Драган [Дац]
Спасов со својата креација
на ликот на Симон го
потврдува статусот
на актер со изграден
сензибилитет чиј пристап
(веќе препознатлив) се
одликува со леснотија
и луциден хумор. (...) Чудесна во креацијата
на Клаус, Ристик со
секоја појава на сцената
ги фрла во втор план
останатите. Стилизирана
до беспрекорност, со лице
чиј сублимат на знаци
и симболи треба да се
види, со очи што оддаваат
максимална слеаност со
ликот што се толкува,
Ристик донесува нови
критериуми за она што е
квалитет за актерството во
нашиот театар. (...)

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(2001): Венко Андоновски - награда
за најдобар текст од современ
македонски автор; Дејан Лилиќ
- награда за најдобро актерско
остварување за улогите во *Диво месо* и
во *Кандид во земјата на чудата*

ДИВО МЕСО

Автор: Горан Стефановски

Режисер: Александар Поповски

Сценограф: Ангелина Атлагик

Костимограф: Ангелина Атлагик

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Асистент на режисерот: Елена Јованова

Тренер мајстор: Мирослав Тодоровски

Играат: Никола Ристановски (Димитрија);

Николина Кујача (Марија); Ристо Гоговски
(Андреја); Дејан Лилиќ (Стефан); Биљана
Драгичевиќ (Вера); Драган [Дац] Спасов
(Симон); Ирена Ристик (Клаус); Снежана
Стамеска (Херцог); Софија Куновска
(Сара); Калина Наумовска (Сивик).

Инспициент: Жарко Намичев

Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 17.12.2000 година

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп
(2001): најдобра претстава во целина;
Дејан Лилиќ - награда за најдобро
актерско остварување за улогите во

Диво месо и во *Кандид во земјата на чудата*; Драган Спасов - награда за најдобро актерско остварување; Ирена Ристиќ - награда за најдобро актерско остварување; Александар Поповски - награда за најдобра режија; Ангелина Атлагиќ - награда за најдобра костимографија; Кирил Џајковски - награда за најдобра музика.

2001

СОН НА ЛЕТНАТА НОЌ

Автор: Вилијам Шекспир

Режисер: Димитар Станковски

Драматург: Братислав Димитров

Сценограф: Валентин Светозарев

Костимограф: Благој Мицевски

Композитор: Венко Серафимов

Кореограф: Сања Шутевска

Асистент на драматургот: Загорка Поп-Антоска

Асистент на режисерот: Дарко Ковачевски

Играат: Димче Мешковски (Тезеј); Марија Кондовска (Хиполита); Лазе Манасковски (Егеј / Гоце Гладник); Рубенс Муратовски (Лизандар); Роберт Вељановски (Деметар); Диме Илиев (Филострат); Сашка Димитровска (Хермија); Маја Вељковиќ (Елена); Јовица Михајловски (Оберон); Јелена Жутиќ (Титанија); Сашо Тасевски (Задрогаз); Иван [Ванчо] Петрушевски (Петре Шајка); Благој Чоревски (Коле Мотало); Гоце Тодоровски (Санде Свирче);

Гордана Ендровска (Томе Муцка); Тања Кочовска, Олгица Христовска, Жаклина Стефковска, Катерина Илиевска (Самовили).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 27.1.2001 година
Мала сцена

ТЕТОВИРАНИ ДУШИ

Автор: Горан Стефановски

Режисер: Сашо Миленковски

Сценографи: Хана Ландес, Љупчо Јованов

Костимограф: Александар Ношпал

Асистент на режисерот: Венко Серафимов

Играат: Дејан Лилич (Војдан); Сашо Тасевски (Џибра); Владимир Светиев (Стрезо); Мери Бошкова (Алтана); Иван [Ванчо] Петрушевски (Кољо); Верица Недеска (Ружа); Билјана Беличанец / Маја Вељковиќ (Маре); Биљана Драгиќевиќ (Клодија); Америкис Нокшиќи (Танчерката); Рубенс Муратовски (Тетовирачот); Владимир Ѓорѓијоски (Момчето).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 28.4.2001 година
Вечерна сцена

(Уџирински весник, Скопје, 23-24.12.2000; Свонко Мишевски: *Беспрекорна цивилизација на чистата форма*)

Кон „Тетовирани души“
(...) Режисерскиот концепт
се засноваше и на
многубројните брехтовски
фау-ефекти, со кои
повремено нè потсетуваше
дека сме во театар на една
од пробите на претставата.
(...) Сценографијата на
Хана Ландес и Љупчо
Јованов е во контекст на
режисерската замисла и
ја следи раздвиженоста
и повеќеслојноста;
различните нивоа на самата
сцена им овозможија на
актерите да ја надминат
статичноста. Вклучувајќи го
и светлото со кое одвреме
на време е прикажана
различна чувствена
состојба на главниот лик,
од хипереуфоричност,
до интровертираност,
сценографијата пред сè
асоцира на раздвиженост
на млади луѓе – само
старите остануваат на едно
место (...).
(...) Актерските креации
на Дејан Лилик и на
Сашо Тасевски не може
да се двојат бидејќи
функционираат како
протагонист-антагонист;
секој од нив ја претставува
животната можност
на младиот човек во
модерното општество. Во
секој случај, тие суверено
владаат со сцената,
иако нивното актерство
повремено прераснува во
приватно играње и интимни
шеги помеѓу двајцата,
нивната енергија е присутна
на сцената и го диктираат
ритмот на претставата (...).
Мери Бошкова заслужува
посебен аплауз. Нејзиниот
завршен монолог, во

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(2002): Маја Вельковиќ - награда за
епизодна улога *Димче Трајковски*;
Сашо Тасевски - награда за најдобро
актерско остварување; награда од
редакцијата на *Нова Македонија* за
најдобра претстава.

ПОСЛЕДНИОТ МАЖ ПОСЛЕДНАТА ЖЕНА

Автор: Јордан Плевнеш

Режисер: Ника Косенкова

Сценограф и костимограф: Дејан

Спасовиќ

Композитор: Светлана Голибина

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Гордана Ендровска и Бранко
Ѓорчев.

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]

Еленински

Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]

Цветковска

Премиера: 14.5.2001 година
(Театар де л’ Оприме, Париз)

MACEDOINE ОДИСЕЈА 2001 (копродукција)

Драмска композиција од делата на: Горан
Стефановски, Софокле, Дејан Дуковски,
Аријан, Венко Андоновски, Анонимен
византиски автор, Блаже Конески,
Сабри Годо, Танас Вражиновски,

Наим Фрашери, Иван Точко, Ѓорѓија
Пулевски, Исмаил Кадаре, Тајната книга,
Григор Прличев, Димитар Миладинов,
Теофилакт Охридски, Константин
Миладинов, Зборникот на Кузман
Шапкарев, Кирил Пенушлиски, Димитар
Молеров, Голооточки сведоштва,
Актуел, Турски народни песни, легенди
и преданија, Албански народни песни,
легенди и преданија, Македонски
народни песни, легенди и преданија.
Режисер: Иван Поповски
Драматург: Зоја Бузалковска
Драматизација: Иван Поповски и Зоја
Бузалковска
Сценографи: Максим Осветимскиј, Иван
Поповски
Костимограф: Ангелина Аглагиќ
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати
(консултант по кореографија)
Тренинг: Александар Илиев
Композитор: ФОЛТИН
Асистенти на драматургот: Сема Али,
Илир Ајдини
Асистент на режисерот: Зоја Бузалковска
Асистент на костимографот: Ирена
Давиткова

Играат: Сузан Акбелге; Луран Ахмети;
Лилјана Велјанова; Дејан Лилик; Петар
Мирчевски; Верица Недеска; Амернис
Нокшиќи; Габриела Петрушевска; Кирил
Ристоски; Драган [Дац] Спасов; Иљко
Стефановски; Александар Чамински;
Благој Чоревски; Ертан Шабан; Група
ФОЛТИН; Група FUZZBUBBLE.

Асистент на извршниот продуцент: Павле Игновски

Пиротехнички ефекти: Ѓорѓи [Гоце] Атанасов

Мајстор на светло: Кире Ставревски

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Инспициент: Мирослав Лазаревски

Извршен продуцент: Благој Стефановски

Премиера: 12.7.2001 година

(Отворање на *Фесџивал Охридско лејџо*)

Награди

» *Фесџивал Охридско лејџо* (2001):

Дејан Лилик - *Злајџна маска* од весникот *Вечер* за најдобро актерско остварување за улогата на Александар Македонски.

2002

ВОЈЦЕК

Автор: Георг Бихнер

Режисер, сценограф и костимограф: Бора Драшковиќ

Превод од германски јазик: д-р Ранка Грчева

Композитор: Венко Серафимовски

Реквиет оркестрација: Зоран Пехчевски

Кореограф: Искра Шукарова

Асистент на режисерот: Александар

Црвенковски

Асистент на сценографот: Тодор Дајевски

Асистент на костимографот: Раде

Василев

Играат: Рубенс Муратовски (Војцек);

Маја Вељковиќ (Марија); Ѓорѓи Јолевски (Капетанот); Кирил Ристоски (Докторот); Роберт Вељановски (Андрес); Гордана Ендровска (Маргрет); Ѓокица Лукаревски (Сопственикот на Сергија); Анастас Тановски (Панаѓурџијата); Снежана Стамеска (Бабата); Ана Костовска (Крчмарката); Горан Јовановски (Лудакот); Симе Златков (Детето); Бистра Делиниколова (Девојчето-мајмун). Девојчиња со флејта: Јана Коловска, Дејана Николовска, Олгица Петковска и Арга Ѓакова. Статисти: Членовите на Драмски аматерски центар МКЦ *Театар* 57.

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 12.1.2002 година

Вечерна сцена

ПАДОТ НА НЕВИНОСТА

Автор: Василиј Сигарев

Режисер: Дејан Пројковски

Превод од руски јазик: Оливера Павловиќ

Сценограф: Владо Ѓоревски

Костимограф: Благој Мицевски

Композитор: Зоран Спасовски

Кореограф: Искра Шукарова

Асистент на сценографот: Тодор Дајевски

Играат: Игор Стојчевски (Максим);

Андријана Бошкоска (Таа); Круме

Стефановски (Леха); Лилјана Велјанова

сценографски точно определената фотографска рамка, ни останува, исто како фотографијата, вечен спомен на состојбите во нашето општество.

(*Дневник*, Скопје; 9.5.2001; Мина Шпела-Крстевска; *Техно-рејв џејџоизирана глобализација*)

Кон „Macedoine Одисеја 2001“

Режисерот Иван Поповски и авторот на дизајнот Ангелина Атлагиќ, направија, во прав смисла на зборот, спектакл, специјално обмислен за промовирањето на реставрираниот Антички театар *Лихнидос* во Охрид. Мислам дека *Охридско лејџо* годиништа наназад не доживеало вакво спектакуларно отворање, кое ги имаше сите составки на „наменски“ културен чин: максимум ја активира концентрацијата за да се проследат и конзумираат сите сцени кои се менуваа секавично цели три часа, максимум да се ужива во актерските креации, и конечно, што е многу битно за еден театарски чин – да има магија. Со визуелизацијата на Атлагиќ, магија на сцената во *Лихнидос* имаше во огромни количества. Не е мала работа да се направат костими кои актерите ќе ги менуваат со секоја нова сцена, кога се говори за период од 2500 години. Тоа се 25 ликови прикажани од назад на напред за сè што се случуваше во оваа

Македонија. (...) *Масегоан – Огисеја 2001* се доживува и како историско-етнолошка и културолошка збирка: низ кажувањата на народните преданија, низ музиката создавана од народите и народностите кои ова тло го прават едно цело, а во живо ја изведуваше *Фолџин*, низ користењето на текстови од сите оние автори кои ѝ го даваат идентитетот на Македонија.

(*Весџ*, Скопје, 18.7.2001;
Цветанка Зојчевска: *Кога има маџија, се ужива до крај*)

Кон „Падот на невиноста“ (...) Младиот талент во режија Дејан Пројковски, со своето успешно креативно промислување даде вистинско решение за овој текст и воопшто освежување на штиците (што се однесува на нашата сцена). Со двочасовен ненаметлив, а брз ритам, со низа од фрагментарност во однос на текстот и со наизменична театарска и филмска техника, даде разнолики и оформени парчиња, слики и појави од сцената. Со употреба на видеоартот, камерата, синхронизираниите движења и гласот и на секогаш точното осветлување и повеќеслојната сценографија, театарскиот чин добиваше филмски кадри и секвенци. Музиката на Зоран Спасовски освен што претставуваше самостојност со својот фон, беше знак за придвижување, т.е. заменување на сцената,

(Људмила Иванова); Горан Трифуновски (Кадетот); Ленче [Иванова] Делова (Бабата); Биљана Драгиќевиќ (Наташа); Катерина Коцевска (Мајката на Леха); Диме Илиев (Директорот); Гордана Ендровска (Првата старица); Марина Поп-Панкова (Втората старица); Јасмина Василева (Невестата); Бранко Ѓорчев (Голиот); Марко Новески (Мртвото дете); Сабагудин Капроји (Човекот со долгото сако); членови на Драмски аматерски центар МКЦ *Teatipar 57*.

Мултимедија: Сашо Павловски
Камера: Горан Наумовски
Организатор: Русе Арсов
Монтажа: Блаже Дулев
Видеоанимација: Чаневски
Членови на К-15 Продукција:
Кран-снимател: Томе Ангеловски
Кран-оператор: Бранко Стојановски
Мајстор на светло: Васил Јанев
Тон-снимател: Павле Живковиќ

Премиера: 26.1.2002 година
Вечерна сцена

КУТРИТЕ МАЛИ ХРЧКИ (копродукција)
Автор: Гордан Микиќ
Режисер: Иво Лауренчиќ
Драматург: Братислав Димитров
Превод од српски јазик: Братислав Димитров
Композитор: Момчило Бајагич-Бајага
Сценограф и костимограф: Љупка Ристовска

Играат: Драган [Дац] Спасов (Првиот); Дејан Лилич (Вториот); Сенко Велинов (Шеф); Звездана Ангеловска (Министерката); Бранко Ѓорчев (Претседател).

Инспициент: Жарко Намичев
Мајстор на светло: Кире Ставревски
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Премиера: 20.2.2002 година
Вечерна сцена

СОБРАНИ ДЕЛА НА ВИЛИЈАМ ШЕКСПИР

Според едночинки на Том Стопард и сцени од драмите на Вилијам Шекспир
Режисер: Златко Славенски
Превод од англиски јазик: д-р Рајна Кошка-Хот
Сценограф: Томаж Штруцл
Костимограф: Уршка Самец
Композитори: Горан Трајковски, Зоран Спасовски

Играат: Бранко Ѓорчев (Фред); Јелена Жутиќ (Абел); Дејан Лилич (Чарли); Сенко Велинов (Дог); Игор Стојчевски (Изи); Милица Стојанова (Патронот / Инспекторот); Диме Илиев (Енобарб / Кориолан / Цезар / Шајлок / Макдаф); Маја Вељковиќ (Полониј / Порција / Гертруда / Првата вештерка); Горан Трифуновски (Фалстаф / Ариел); Лилјана Велјанова (Втората вештерка / Лејди Макбет); Владимир Светиев (Просперо); Петар Темелковски (Крал Лир); Ѓокица

водејќи ја истовремено драматичноста на дејството.

(Синдугенски збор, Скопје,
6.3.2002; Емилија
Матаничкова: *Како/кога
розиите прецветуваат*)

Лукаревски (Оберон); Верица Недеска
/ Сузан Акбелге (Јулија / Жак / Третата
вештерка).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 19.4.2002 година
Вечерна сцена

Награди

» Фестивал Охридско лето (2002): Јелена
Жугиќ - награда Златина маска на
весникот *Вечер* за најдобро актерско
остварување.

ЕСПЕРАНЦА

Автор: Жанина Мирчевска
Режисер: Александар Чамински
Костимограф: Лира Грабул
Сценограф: Ратко Панчевски
Композитор: Ле Фи Фи
Кореограф: Татјана Соколова

Играат: Дејан Лилиќ (Капетанот);
Димче Мешковски (Докторот); Биљана
Драгиќевиќ (Таа); Васил Зафирчев
(Корифејот); Милица Стојанова,
Диме Илиев, Маја Вељковиќ, Круме
Стефановски, Андријана Бошкоска
(Хорот).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 1.11.2002 година
Вечерна сцена

МАЛА ТЕЗГА ЗА СТАРИ КЛОВНОВИ

Автор: Матеј Висниек
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод и адаптација: Никола [Коле]
Ангеловски
Костимограф: Раде Василев
Композитор: Димитрие Бужаровски

Играат: Гоце Тодоровски (Филипо);
Димче Мешковски (Николо); Владимир
[Дади] Ангеловски (Пепино); Самоил
Дуковски (Кловн).

Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 7.12.2002 година
Мала сцена

2003

ХОМО ЕРЕКТУС

Режисер: Сашо Миленковски
Драматизација: Загорка Поп-Ангоска,
Благица Секулоска
Сценограф: Тихомир Спировски
Композитор: Тоше Поп Симонов
Кореографија: Соња Вукичевиќ
Асистент на кореографот: Васил
Зафирчев
Играат: Рубенс Муратовски; Биљана
Беличанец; Андријана Бошкоска;
Александра Пешевска; Драгана

Милошевска; Јасмина Василева; Марина
Поп-Панкова; Васил Зафирчев; Игор
Стојчевски; Горан Трифуновски; Роберт
Ристов; Сашо Петровски; Васил Тасевски;
Давор Петровски; Катерина Петровска;
Стефан Робин; Ивана Војновиќ; Димитар
Велков.

Компјутерска обработка/инсталација:
Зоран Чаневски
Инспициент: Мугрен [Зоран Митевски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 25.1.2003 година
Вечерна сцена

БРАЧНА ИГРА

Автор: Едвард Олби
Режисер: Љупчо Тозија
Сценограф: Љупчо Тозија
Избор на музика: Катарина Коцевска

Играат: Катерина Коцевска (Џилијен);
Благоја Чоревски (Џек).

Мајстор на светло: Кире Ставревски
Мајстор на тон: Диме Илиоски
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 1.2.2003 година
Мала сцена

Награди

» IV Сеукраински фестивал
„Тернопилски вечери“, Тернопил,
Украина (2003); Катерина Коцевска

- награда за извонредна актерска двојка ; Благој Чоревски - награда за извонредна актерска двојка.

- » XXII „Нушиќеви денови“, Смедерево, (2005): Катерина Коцевска - награда од публиката за најдобро актерско остварување на вечерта

ЈОНАДАБ

Автор: Питер Шефер

Режисер: Дејан Пројковски

Асистент на режисерот: Јасмина Василева

Превод и адаптација: Симеон Серафимовски

Лектор: Јелица Инадеска

Сценограф: Владо Ѓорески

Костимограф: Благој Мицевски

Композитор: Драган Даутовски

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати
Сценски движења, ритуали и обреди:
Александар Илиев

Играат: Бранко Ѓорчев (Јонадаб, внук на кралот Давид); Митко С. Апостоловски (Давид, крал на Јудеја и Израел); Рубенс Муратовски (Амнон, најстариот син на Давид); Игор Стојчевски (Абсалом, омиленiot син на Давид); Габриела Петрушевска (Тамар, единствената ќерка на Давид); Јасмина Василева, Анета Јанчевска (Придружнички на Тамар); Гоце Букушовски (Гајда, кавал, зурла); членовите на Драмскиот аматерски центар МКЦ *TeaTiar 57*: Снежана Спасовска, Весна Јадроска, Неда Маретиќ, Јасмина Илиевска, Елизабета Клинчаревска, Анета Јанчевска,

Кон „Јонадаб“ (...) Режисерот Пројковски во поставувањето на Јонадаб го користи и елементот на ритуалноста, кореографирани вметоци, физички театар, кои ги преплетува со изразено говорниот театар на Шефер. (...) Драмскиот дел е статичен со акцент на изговореното, растоварен од комплициран мизансцен. Сите ликови со исклучок на ликот на Јонадаб, олицетворен во актерот Бранко Ѓорчев, се концепсиски замислени како стилски фигури. Единствено на Јонадаб му е дозволена индивидуалност на мислата, на однесувањето. Актерот со леснотија преоѓаше од улогата „во“ основната приказна за грешноста на кралот Давид и неговото поколение, до таа „вон“ приказната, како модерен циничен коментатор на настаните, искористувајќи го целиот потенцијал на ликот. При монолозите говорната интерпретација беше на високо завидно ниво.

(Дневник, Скопје, 3.4.2003;
Мина Шпела Крстевска:
*Севкујно теаџарско
доживување*)

Александар Маринковиќ, Марјан
Зафировски, Кирил Мечалов, Марко
Крстевски, Иван Ристовски, Драган
Милосављевиќ, Златко Симјановски,
Стојче Велковски и Марко Новески (Хор).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински

Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]

Цветковска

Мајстор на светло: Кире Ставревски

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 28. 2. 2003 година

Вечерна сцена

Награди

- » *Фесџивал Охридско лејџо* (2003):
Габриела Петрушевска - *Злајџна*

маска на весникот *Вечер* за најдобро
актерско остварување.

- » Претставата е прогласена за најдобар
проект од културата според анкетата
на весникот *Македонско време*.

МАЧКА НА ВЖЕШТЕН ЛИМЕН ПОКРИВ

Автор: Тенеси Вилијамс

Режисер: Красимир Спасов

Превод: Љубица Арсовска

Лектор: Јелица Инадеска

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Музичка изведба: Група *Чикаџо*, Бен

Вебстер – саксофон

Играат: Ирена Ристиќ (Меги, сопруга

на Брик); Драган [Дац] Спасов (Брик);

Ленче [Иванова] Делова (Мама);

Мето Јовановски (Татко); Викторија Анѓушева (Меј, сопруга на Гупер); Јовица Михајловски (Гупер, брат на Брик); Анастас Тановски (Пасторот Тукер); Роберт Вељановски (Доктор Боу); Ѓорѓи Тодоровски (Лејси, слуга).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински

Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]

Цветковска

Сликар изведувач: Илија Велевски

Мајстор на светло: Кире Ставревски

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 10.5.2003 година

Вечерна сцена

НЕМА ДА ВЕРУВАТЕ ШТО МИ СЕ СЛУЧИ ВЕЧЕРВА

Автор: Ненад Вујадиновиќ

Режисер: Кристијан Ристески

Сценографи: Сашо Блажевски, Климент Грозданов

Костимограф: Барбара Цвејиќ

Композитор: Ајвар

Играат: Рубенс Муратовски; Јелена Жутиќ; Снежана Стамеска; Сабина Ајрула; Благој Чоревски; Владимир [Дади] Ангеловски; Маја Вељковиќ; Диме Илиев; Исидора Шундуловска.

Инспициент: Жарко Намичев

Суфлер: Даница Илиева

Мајстор на светло: Кире Ставревски

Премиера: 25.6.2003 година

Вечерна сцена

КАКО СЕ СТАНУВА ЦАР

Автор: Афродита Кирјаковска

Режисер: Зоја Бузалковска

Сценографи: Зоја Бузалковска, Тодор Дајевски

Костимограф: Лира Грабул

Композитор: Марјан Неќак

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Дејан Лилиќ (Царот Дувниветре);

Ирена Ристик (Ветрушка); Рубенс

Муратовски (Штурецот Петре); Билјана

Беличанец (Мувата Синсарка); Маја

Вељковиќ (Пчелата 1); Марија Кондовска

(Мравката); Диме Илиев (Бумбарот);

Гордана Ендровска (Пчелката 2).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]

Еленински

Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиоска] Цветковска

Дизајн на светло: Киро Ставревски

Мајстор на светло: Кире Бубулевски

Сликар изведувач: Илија Велевски

Премиера: 27.9.2003 година

Детска сцена

ЦИНЦО И МАРИНКО

Автор: Мате Матишиќ

Режисер: Димитар Станковски

Превод: Венко Андоновски

Сценограф и костимограф: Јасмина Ристевска

Композитор: Венко Серафимовски

Играат: Благој Чоревски (Цинцо);

Владимир [Дади] Ангеловски (Маринко).

Кон „Како се станува цар“ (...) Моралната поука што ја носи текстот, римата, како и најприродниот актерски израз, но, пред сè односот кон младата публика (без додворување, без говор а парте, без често пати инфантилна комуникација со децата) ја прават претставата *Како се сѐ станува цар* вистинска добро подготвена детска претстава, за што е заслужна целата екипа. Иако не може да се зборува за некоја специјална режисерска подготовка, Зоја Бузалковска вешто ги спои сите поединечни елементи во целина. (...) Сценографијата на режисерката и на Тодор Дајевски, која изобилува со необични но добро осмислени и, пред сè, симпатични решенија (употребата на тобоганот како царски трон, цвеќето – куќа на пчелите и слично), полни со боја, се дополнуваат со костимите на Лира Грабул, кои на ликовите на животните верно пресликани од природата им додаваат модерни елементи.

(Дневник, Скопје, 16.10.2003;
Мина Шпела Крстевска:
*Претстава да се засака
шеќерарот*)

Кон „Марисол“
(...) Човечноста најмногу
се препознава кај
Марисол, главниот лик
во претставата, улога во
која се појавува Гордана
Ендровска. Таа е речиси
пресовршена за овој
брутален свет, подготвена
да го прими покајанието
и на најдолните души и
импулсивно подготвена
да ја менува нормата за
да дојде до човековиот
дух. (...) Наспроти неа,
Маја Вељковиќ покажа
многу избалансирано,
точно претставување
на „студениот“ ангел.
(...) На крајот, неспорна
е успешноста на
повеќеслојната креација
на Дејан Лилик во улогата
на налудничавиот, но
чувствителен Лени.
Успевајќи да ја долови
не само менталната
нерамнотежа и хаосот
во главата на Лени, туку
подоцна посуптилно да го
вообличи и новиот Лени (со
деформирана сексуалност)
кој го искусува законот на
улицата, Лилик докрај ја
искористи можноста за
извонредна артикулација
на ликот.

(Уџирински весник,
Скопје, 19.1.2004; Лилјана
Митевска: *Монстируозно
нагрген свеи*)

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 15.10.2003 година
Мала сцена

2004

МАРИСОЛ

Автор: Хозе Ривера
Режисер: Владимир Милчин
Превод од англиски јазик: Љубица
Арсовска
Костимограф: Марија Пупучевска
Сценограф: Крсте С. Џидров
Композитор: Марјан Неќак

Играат: Гордана Ендровска (Марисол);
Ирена Ристик (Џун); Маја Вељковиќ
(Ангелот); Дејан Лилик (Човекот со палка
/ Лени); Иван [Ванчо] Петрушевски
(Човекот со ѓеврек / Човекот со лузна);
Биљана Драгиќевиќ-Пројковска, Калина
Наумовска, Владимир Ендровски
(Гласови).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска

Премиера: 15.1.2004 година

Награди

- МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп, (2004): Дејан Лилик -
награда за најдобро актерско
остварување; Марјан Неќак
- награда за најдобра музика;

Марија Пупучевска - награда за
најдобра костимографија.

ШТО Е ТОА ШТО ГИ ТЕРА ЖЕНИТЕ НАВЕЧЕР ДА ТРЧААТ ПО УЛИЦИТЕ НА МАДРИД

Автор: Педро Калдерон де ла Барка
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод и адаптација: Никола [Коле]
Ангеловски
Лектор: Јелица Инадеска
Сценограф: Љубомир Чадиќовски
Костим: Лира Грабул
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Сашо Тасевски (Калабазес,
слуга на Дон Лизардо); Игор Стојчевски
(Дон Лизардо, вљубен во Дона Естрела);
Роберт Вељановски (Дон Педро,
мадридски благородник, вљубен во
Дона Беатриса); Димче Мешковски (Дон
Цезар Ибанез, татко на Дона Беатриса);
Лазе Манасковски (Херера, пријател
на Дон Педро); Диме Илиев (Лелио,
дружбеник на Дон Цезар); Димитар Зози
(Граѓанинот); Билјана Беличанец (Дона
Естрела, млада вдовица и сестра на Дон
Педро); Ирена Ристик (Дона Беатриса,
ќерка на Дон Цезар, вљубена во Дон
Педро); Марија Кондовска (Касилда,
слугинка на Дона Естрела); Калина
Наумовска (Целија, слугинка на Дона
Беатриса).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Сликар изведувач: Илија Велевски

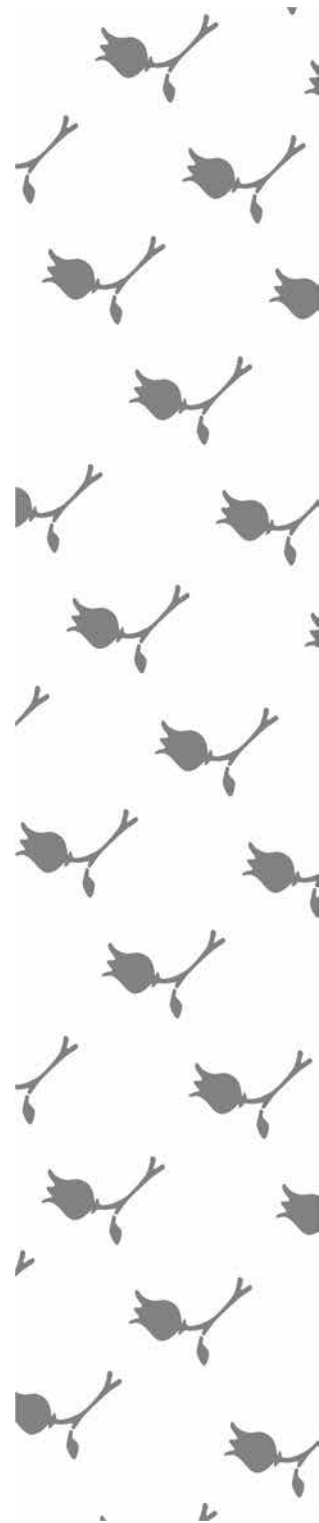
Премиера: 1.4.2004 година
Вечерна сцена

ТРИ СЕСТРИ

Автор: Антон Павлович Чехов
Режисер: Димитар Станковски
Драматург: Сема Али
Превод: Димче Билјановски
Лектор: Јелица Инадеска
Сценограф: Благој Мицевски
Костимограф: Благој Мицевски
Композитор: Венко Серафимов
Сценски движења: Искра Шукарова
Играат: Диме Илиев (Чебуткин, Иван Романович, воен лекар); Марија Кондовска (Олга); Сашка Димитровска (Маша); Маја Вељковиќ / Јелена Жутиќ

(Ирина); Васил Зафирчев (Прозоров, Андреј Сергеевич, нивни брат) Билјана Беличанец (Наталија Ивановна, негова свршеница, а подоцна и сопруга); Сашо Тасевски (Кулигин, Фјодор Илич, професор, сопруг на Маша); Јовица Михајловски (Вершинин, Александар Игњатевич, потполковник, командир на батерија); Петар Темелковски (Сољони, Василиј Василевич, капетан); Роберт Вељановски (Тузенбах, Николај Лвович, барон, поручник).

Инспициент: Мутрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Сликар изведувач: Илија Велевски

Кон „Друга страна“
 (...) Актерските изведби се посебно впечатливи. Секој од актерите дефинирал и свое толкување на ликот, кој е доминантен во зависност од сцената. Актерите на ликовите од текстот на Дејан Дуковски им дале и своја приказна, која ја надградиле со таа веќе постојната. Најдоминантна од сите актерски креации е Лаки на Јовица Михајловски, совршено креиран лик, што дури и визуелно и аудитивно постои надвор од актерот. Всушност, сите актери преку карактеризирањето на ликовите ја создаваат претставата. Лили на Ирена Ристиќ е една интересна визуелна демитологизација на Мерилин Монро. Лили е и Лили од текстот на Дуковски, но и Ирена Ристиќ со целото свое портфолио на актерка. Од својот лик таа прави борба меѓу повеќе емоции што ги сменува пред очите на публиката. Трики на Тони Михајловски е надворешно искреан, преку знаците дадени за препознавање. Камка Тоциновски својата Мала ја пренесува некако од далеку, како да покажува еден налудничав свет во кој сите правила, морални и етички норми се надминати.

(Дневник, Скопје, 5.11.2004;
 Ана Стојаноска: *Умешни
 паралелни сцени и
 дефинирани ликови*)

Премиера: 19.06.2004 година
 Вечерна сцена

ДОМОТ НА БЕРНАРДА АЛБА

Автор: Федерико Гарсија Лорка

Режисер, сценограф и избор на музика:

Горчин Стојановиќ

Драматург: Деспина Ангеловска

Превод: Матеја Матевски

Лектор: Јелица Инадеска

Костимограф: Лана Цвијановиќ

Кореограф: Искра Шукарова

Играат: Снежана Стамеска (Бернарда,

60 години); Милица Стојанова

(Марија – Јозефа, мајка на Бернарда,

80 години); Ана Костовска (Понсија,

слугинка 60 години); Билјана Беличанец

(Ангустиа, ќерка на Бернарда, 39 години); Сабина Ајрула (Слугинката, 50 години); Јелена Жутиќ (Магдалена, ќерка на Бернарда, 30 години); Мајда Тушар (Пруденсија, 50 години); Калина Наумовска (Амелија, ќерка на Бернарда, 27 години); Маја Вељковиќ-Пановска / Биљана Драгиќевиќ-Пројковска (Мартирио, ќерка на Бернарда, 24 години); Сашка Димитровска (Адела, ќерка на Бернарда, 20 години); Силвија [Јовановска] Стојановска (Прва жена); Софија Куновска (Втора жена); Виолета Шапковска (Трета жена); Викторија Анѓушева (Четврта жена); Ива Зенделска (Девојката).

2006 - Домот на Бернарда Алба

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Сликаp изведувач: Илија Велевски

Премиера: 3.8.2004 година (Фестивал
Охридско лејџо)

1.10.2004 година (НУ Драмски
театар)

Награди

- » *Фесџивал Охридско лејџо* (2004):
Статуетка Св. Климент Охридски за
најдобра претстава од весникот *Нова*
Македонија.

ХАМЛЕТ ОД ДОЛНО ГАШТАНИ

Автор: Иво Брешан
Режисер: Мето Јовановски
Адаптација: Петре М. Андреевски
Сценограф: Тодор Дајевски
Костимограф: Благој Мицевски
Избор на музика: Мето Јовановски

Играат: Благој Чоревски (Богоја
Богдановски, управител на задругата
и секретар на Месниот актив, во улога
на кралот Клаудие); Димче Мешковски
(Горјан Головода, наречен Голе,
претседател на Месниот актив, во улога
на Полоние); Гордана Ендровска (Анѓа,
негова ќерка, во улога на Офелија);
Катерина Коцевска (Босилка Ракиџиева,
наречена Босица, селска крчмарка,
во улога на кралицата Гертруда);
Иван [Ванчо] Петрушевски (Мисајле,

претседател на Управниот одбор на
Задругата, во улога на Лаерт); Зоран
Љутков (Јордан Квачкоски, наречен
Јоце, селско момче, во улога на кралчето
Хамлет); Бранко Ѓорчев (Силјан Попоски,
селски учител, режисер на претставата);
Владимир [Дади] Ангеловски (Лапнијаре,
коментатор и толкувач на претставата);
Ѓорѓи Тодоровски (Јонче); Викторија
Анѓушева, Душица Стојановска и
Димитар Зози (Други селани).

Премиера: 24.9.2004 година
Вечерна сцена

ДРУГА СТРАНА

Автор: Дејан Дуковски
Режисер: Слободан Унковски
Сценограф и костимограф: Хана Ландес
Избор на музика: Влатко Гелевски

Играат: Јовица Михајловски (Лаки);
Ирена Ристик (Љили); Камка Тоџиновски
(Малата); Тони Михајловски (Трики) и Ива
Зенделска (Полицаец).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 5.10.2004 МОТ, Драмски
театар во соработка со *Театар Фесџи*
Награди

- » Меѓународниот фестивал на мали
сцени, Риека, Хрватска (2005): Јовица
Михајловски - награда „Вељко Мариќ“
за најдобра машка улога; Камка

Кон „Жив човек“
Режијата на Дејан
Дамјановски доминантно
го илустрира визуелното.
Затоа и претставата,
гледано во целина,
изгледа како уметничка
филмска фотографија во
„slow motion“. Режијата
комуницира со текстот,
но прави и отстапки во
корист на изведбата.
Имајќи ги предвид,
актерската екипа, начинот
на игра што ја бара од
актерите, симболиката и
метафорите употребени во
претставата и сите врзиви
елементи, режисерот го
користи текстот само
како иницијална каписла,
сето друго е оставено на
актерската изведба и на
визуелниот и аудитивниот
момент во претставата.
(...) Режисерот ликовите
ги димензионирал и од
нивната субверзивна
страна, со повеќе
елементи, со цел да се
карикираат уште од
почеток примарните
стереотипи на гревовите.
Затоа и актерите играат
откривајќи ги можните
светови на сликата
за гревот, што им е
заштитен знак. Секоја
нивна актерска креација
е посебен впечаток што
треба да се доживее.
[Актерите], создаваат
експресивни портрети
на ликовите и се движат
низ претставата секој со
своите доминантни знаци,
кои како котни точки ѝ ги
оставаат на публиката за
да може таа да комуницира
со нив.

Тоциновски - награда „Вељко Мариќ“
за најдобра млада актерка.
» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп
(2005): Ирена Ристик - награда за
најдобро актерско остварување; Камка
Тоциновски - награда за најдобар
млад актер „Трајко Чоревски“; Дејан
Дуковски - награда за најдобар текст
од современ домашен автор .

ЖИВ ЧОВЕК /EVERYMAN

Автор: Горан Стефановски
Режисер: Деан Дамјановски
Адаптација: Деан Дамјановски
Асистент на драматургот: Катерина
Момева
Сценограф и костимограф: Благој
Мицевски

Композитор (дизајн на звук): Оливер
Јосифовски
Асистент за музика: Вера Милошевска
Лектор: Јелица Инадеска

Играат: Ирена Ристик (Анастасија);
Милица Стојанова (Стара жена во
инвалидска количка); Бранко Ѓорчев
(Реј); Билјана Беличанец (Хелен); Дејан
Лилиќ (Тим); Ива Зенделска (Џо); Васил
Зафирчев (Вики); Зоран Љутков (Кен).
Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 27.11.2004 година

2005

ЛЕТ ВО МЕСТО

Автор: Горан Стефановски
Режисер: Љупчо Ѓорѓиевски
Сценограф: Миодраг Табачки
Костимограф: Благој Мицевски
Композитор: Љупчо Константинов
Лектор: Јелица Инадеска

Играат: Дејан Лилик (Михајло); Бранко Ѓорчев (Ефто); Снежана Стамеска (Султана); Биљана Драгиќевиќ-Пројковска (Рајна); Владимир [Дади] Ангеловски (Кир Панајотис); Софија Куновска (Елена); Јовица Михајловски (Киро); Рубен Муратовски (Гаврил); Драган [Дац] Спасов (Ангеле); Метод Јовановски (Кајмакамот); Благој Чоревски (Господин Остојќи); Ѓокица Лукаревски (Господин Велков); Ѓорѓи Тодоровски (Арамијата).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Кире Ставревски
Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Сликари изведувач: Илија Велевски

Премиера: 25.3.2005 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (2005): награда за најдобра претстава во целина; Љупчо Ѓорѓиевски -

награда за најдобра режија; Благој Мицевски - награда за најдобра костимографија.

ПОСЛЕДНИОТ МАЖ – ПОСЛЕДНАТА ЖЕНА

Автор: Јордан Плевнеш
Режисер: Димитар Станковски
Музика: Венко Серафимов

Играат: Сашка Димитровска и Васил Зафирчев.

Премиера: 20.5.2005 година
Мала сцена

ДОН ЖУАН

Режисер: Александар Поповски
Драматург: Деспина Ангеловска
Превод од француски јазик: Деспина Ангеловска
Сценограф: Ј. А.
Видеодизајн: Филип Јовановски
Костимограф: Ивана Васиќ
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати
Избор на музика: Д. Ј. Серидиња
Лектор: Јелица Инадеска

Играат: Никола Ристановски (Дон Жуан); Ирена Ристиќ (Зганарел); Драгана Костадиновска (Елвира); Милица Стојанова (Елвира, возрасна); Самоил Дуковски (Гузман); Гордана Ендровска (Дон Карлос); Калина Наумовска (Дон Алонзо); Александар [Ацо] Јовановски (Дон Луј); Димитар Зози (Франциско); Снежана Стамеска (Шарлота); Сашка

(Дневник, Скопје, 30.11.2004; Ана Стојаноска: *Од друѓајта сѝрана на Смртѝта и Смртѝниѝе ѝревови*)

Кон „Лет во место“ (...) Режиерот Ѓорѓиевски со својот пристап се определува за стилизација, но и естетизација на драмската материја. Тој гради повеќеслојна претстава која се одигрува на повеќе нивоа. Овие нивоа и слоеви на претставата имаат и своја содржинска, но и своја визуелна рамка. (...) Кога зборуваме за повеќеслојноста на претставата тогаш секако ги подразбираме историските околности во кои се одигрува драмата, психолошкото боење и колорит на ликовите, а пред сè, настојувањето во еден свој дел таа да биде реалистична и актуелна, а во друг дел да се занимава со архетипот, фолклорот и ритуалот или барем да се зафаќа во она што се вели традиција на македонското поднебје и менталитетот на нашиот човек. (...) Во постановката на Ѓорѓиевски доминира акцентирањето на поетичниот дискурс на драмското писмо што, впрочем, и прави претставата помалку да се разводнува во брусењето на рабовите на драмските судири и нивно сместување во музејски витрини што не се чита поинаку отколку како заземање дистанца во однос на сè она што

се случува во пиесата.
Така, таа станува повеќе
историја, отколку актуелно
случување.

(Радио Скопје, Прва
програма, март, 2005;
Тодор Кузманов:
Повеќеслојна претстава
/ пречукано, потпишано,
Архива на Драмски театар,
Скопје)

Кон „Дон Жуан“
(...) Двојниот карактер
на лицимерието во оваа
претстава, не значи
единствено избор на
Дон Жуан, туку станува
и естетски код, важен
во нејзиното разбирање.
Оттука, последната
сцена на оваа претстава,
која недвосмислено
упатува кон нејзиниот
почеток, можеби навидум,
формално ја заокружува
оваа амбивалентна идеја,
но всушност укажува
на нејзиниот отворен и
цикличен карактер. (...) *Дон Жуан* е претстава на
беспрекорни актерски
остварувања на целата
екипа. Ова првенствено се
однесува на водечкиот пар
кој го сочинуваат актерите:
Никола Ристановски и
Ирена Ристиќ. Ристановски
со својата енергија и личен
ангажман не само што
успева на моменти да ги
надмине границите на
ликот, нијансирајќи го
притоа со шармантни лични
коментари, туку успева до
крај да го обезбеди овој лик
од секој ризик во кој тој
може да се доведе, поради
сложениот режисерски
концепт во кој е сместен.

Димитровска (Матурина); Диме
Илиев (Пјеро); Лазе Манасковски
(Господин Диманш); Ѓорѓи Тодоровски
(Свештеникот / Статуата на Командирот /
Сениште); Виолета Шапковска, Викторија
Анѓушева, Душица Стојановска (Жените).

Инспициент: Агим Красноу
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Премиера: 18.7.2005 година (Фестивал
Охридско лето)
01.10.2005 година (НУ
Драмски театар, МОТ)

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(2006) : Никола Ристановски - награда

за најдобро актерско остварување;
Филип Јовановски - награда за
најдобар пропаганден материјал.
» МЕСС, Сараево, (2006): Никола
Ристановски - *Златен ловоров венец*
за улогите во *Дон Жуан* и во *Никаде
никогаш нема*.

ПОРУЧНИКОТ ОД ИНИШМОР

Автор: Мартин Мекдонах
Режисер: Зоја Бузалковска
Превод од англиски јазик: Благоја [Буцко]
Бошковски
Костимограф: Лира Грабул
Сценограф: Бујар Муча, Снежана
Поњавиќ-Муча
Дизајн на светло: Кире Ставревски
Избор на музика: Зоја Бузалковска

Играат: Драган [Дац] Спасов (Дони);
Филип Трајковиќ (Дејви); Дејан Лилиќ
(Падрајк); Камка Тоциновски (Мејред);
Рубенс Муратовски (Џејмс); Гоце
Тодоровски (Кристи); Лазе Манасковски
(Брендан); Анастас Таневски (Џои).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Мајстор на светло: Кире Бубулевски

Премиера: 5. 10.2005 година
Вечерна сцена

КУПИДОНА

Автор и режисер: Срѓан Јаниќијевиќ
Драматург: Игор Кулафковски
Композитор: Поган Паган
Сценограф: Сергеј Никуљски
Костимограф: Лидија Георгиева
Кореограф: Иво Димчев

Играат: Надежда Петровска (Купидона);
Драган [Дац] Спасов (Љубац); Лазе
Манасковски (Првиот полицаец / Вториот
маскиран); Гоце Тодоровски (Вториот
полицаец / Третиот маскиран); Дејан
Лилиќ (Челик); Ана Костовска (Мајката);
Сашо Тасевски (Мајка); Бранко Ѓорчев
(Првиот маскиран / Политичарот); Ирена
Ристик (Хороводка); Калина Наумовска,
Гордана Ендровска, Сашка Димитровска
(Хор курви).

Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 28.12.2005 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп
(2006): награда за најдобра претстава
во офф-програмата.

2006

НАШИОТ НЕПРЕЖАЛЕН

Автор: Карино Васки
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Костимограф: Олгица Дојчиновска-
Момировска
Кореограф: Маја Митровска

Играат: Силвија [Јовановска] Стојановска
(Љуба); Катерина Коцевска (Вера); Марија
Кондовска (Весела).

Инспициент: Жарко Намичев
Мајстор на светло: Кире Ставревски
Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Премиера: 14.5.2006 година
Вечерна сцена

ЛАДАЛО

Автор: Карло Голдони
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Драматург: Ана Ристоска
Превод и адаптација: Никола [Коле]
Ангеловски
Сценограф: Илина Ангеловска
Костимограф: Лира Грабул
Композитор: Љупчо Мирковски
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Ристик со својата прецизна
актерска игра, успева
одлично да го оформи
својот исклучително
тежок, травестиран лик
и притоа функционира
како стабилизатор на
динамичната и енергична
игра на Ристановски.

(Форум џлус, Скопје,
8.10.2005; Илија Упалевски:
Дон Жуан и една нова
ирејистија за него)

Кон „Демонот од Дебар
маало“
(...) Реферирајќи на еден
куп дела од светското
културно наследство
(од предлошката земена
од средновековната
француска приказна,
преку Брехт и *Таксисѝ*
на Скорсезе, па сè до
мјузиклот *Sweeney Todd*,
the Demon Barber of Fleet
Street од Стивен Содхајм,
односно истоимената
драма на Кристофер
Бонд), Горан Стефановски
всушност се обидува да
замисли како денес би
изгледал Тревис Бикл
(главниот јунак од филмот
Таксисѝ) во Скопје.
Значи, како би изгледал
еден човек што себеси
ќе си зададе задача да го
исчисти градот од она што
тој го смета за општествено
зло – организиран
криминал, урбана мафија,
останата мафија... За
разлика од *Таксисѝ*, каде
лудилото на Бикл станува
доследност, овдешниот
одмазник, берберот Коце,
завршува во кругот што
сакал да го исчисти –
како масовен убиец тој
станува почитуван член
на општеството, улога што
бескрајно му се допаѓа.
(...) И така, доаѓаме до
тоа убиството повеќе да
не е убиство, туку божја
правда, а божјата правда
е манипулација. (...) Јасно,
за да се прозбори за
вака големи теми нужна
е и неопходна извесна
дистанца која Унковски ја
прави преку фарсичното
поставување на ликовите,
на моменти кабаретска

Дизајн на плакат: Смиле Цветановски

Играат: Игор Стојчевски (Ристе заб);
Гордана Ендровска (Велика, вдовица);
Трајанка [Таџи] Илиева (Калина, нејзина
внука); Гоце Тодоровски (Осман бег);
Владимир [Дади] Ангеловски (Гроф
Николај); Диме Илиев (Тимотеј, апгрекар);
Калина Наумовска (Благородна, млада
селанка); Душица Стојановска (Сузе,
дуќанџика); Ѓокица Лукаревски (Пано
кускуле, крчмар); Роберт Вељановски
(Спиро квачката, чевлар); Лазе
Манасковски (Црни, брат на Жанина);
Димче Мешковски (Лимонче, келнер);
Анастас Таневски (Тони цифка, слуга на
Гертруда).

Инспициент: Жарко Намичев

Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 31.5.2006 година

ДЕМОНОТ ОД ДЕБАР МААЛО

Автор: Горан Стефановски

Режисер: Слободан Унковски

Сценограф: Мета Хочевар

Костимограф: Јелена Проковиќ

Музика: Влатко Стефановски

Асистент на режисерот: Нела Витошевиќ

Играат: Јовица Михајловски (Коце /
Старецот); Драган [Даџ] Спасов (Судијата);

Билјана Беличанец (Мира / Старицата);
Дејан Лилик (Иљо); Јелена Жугиќ
(Шенген); Јелена Јованова / Трајанка
[Таџи] Илиева (Бисера); Сашо Тасевски
(Џоџо); Марин Бабиќ (Газдата); Диме
Илиев (Претседателот / Лавот).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 25.11.2006 година
Вечерна сцена

Награди

» *Скуџифесџи* (2007): награда за најдобра
претстава.

2007

МАКЕДОНСКИ РУЛЕТ

Автор: Љубиша Георгиевски
Режисер: Сашо Миленковски
Сценограф: Тихомир Спировски
Костимограф: Тихомир Спировски
Асистент на костимографот: Раде
Василев
Композитор: Горан Трајковски
Асистент на режисерот: Драгана
Милошевска

Играат: Сенко Велинов (Мустакот); Игор
Стојчевски (Јане); Јелена Мијатовиќ
(Мајката); Диме Илиев (Иванов); Ѓорѓи
Тодоровски (Терзиќ); Билјана Беличанец
(Донка); Зоран Љутков (Мргуд); Васил

Зафирчев (Крум); Гоце Тодоровски
(Тоза); Иван [Ванчо] Петрушевски
(Џига); Ѓокица Лукаревски (Мита Топ);
Роберт Вељановски (Танаско); Рубенс
Муратовски (Спасе); Душица Стојановска
(Селанката); Петар Темелковски (Макс);
Анастас Тановски (Лукиќ); Гораст
Цветковски (Војник 1); Борче Начев
(Војник 2).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Киро Ставревски

Премиера: 16.2.2007 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(2007): награда за најдобра претстава
во целина; Сашо Миленковски -
награда за најдобра режија; Тихомир
Спировски - награда за најдобра
сценографија; Горан Трајковски -
награда за најдобра музика.

КИНО ЉУБОВ

Автор: Јани Бојаци
Режисер: Јани Бојаци
Сценограф: Тихомир Спировски
Костимограф: Тихомир Спировски
Композитор: Горан Трајковски

Играат: Јелена Жугиќ (Мира); Владо
Јовановски (Коста); Маја Вељковиќ-
Пановска (Фроса); Диме Илиев
(Професорот).

глуба и со мошне
ефектните дијалоски
бравури, што неминовно
предизвикуваат смеене во
публиката. Конечно, неа ја
создава и со беспрекорната
поделба на улогите.

(*Уџирински весник*, Скопје,
27.11.2006; Свездан
Георгиевски: *Враќање на
џеаџароџи*)

Кон „Македонски рулет“
(...) Низ целата претстава
провејува темна атмосфера,
но тука е и црниот хумор
за да го држи балансот.
Наспроти темните костими,
војничките униформи,
звучите на артилерискогo
оружје, чаџот и вревата, се
издвојува и остава надеж
песната на Донка, еден од
трите женски ликови, (ја
игра Билјана Беличанец),
и колоритната македонска
народна носија. Додека
ликовите на војниците
се загубени во војната,
женските ликови (иако
малубројни), носат симболи
што нудат свест, надеж,
предизвикуваат морници,
но и трагаат по некакво
решение. (...) Музиката на
Горан Трајковски е еден
од главните елементи во
претставата. Секој звук
си има свое место, свое
значење и придонес, ги бои
сценските ефекти и создава
целосна постанова.

(*Шџиц*, Скопје, 20.2.2007;
Маја Неделковска: *Поџраџа
џо џредџиџе во хаосџи на
македонскиџи рулетџи*)

Кон “Комшилук наопаку“
(...) Сепак, режисерката
Делместре малку настои
да ја развие таа нишка
на текстот. Нејзиниот
концепт подразбира
сурово призивање на
стварноста. Реалистични
назнаки имаат костимите
дизајнирани од Лира
Грабул, а сценографијата
на Тихомир Спировски
само ја илустрира
метафората од насловот
на текстот: пред фасаден
сид што се простира пред
публиката како голема
фотографија, претставен е
комплекс висококатници,
но превртени наопаку.
Во текот на изведбата тој
сид се отвора за да открие
два простора: оној долу
– на привидно живите, и
оној горе – на оние што
веќе „паднале“ од онаа
страна на општествениот
амбис. И дел од актерите
одбираат натуралистичка
игра, низ која ретко се
назира неопходниот тон на
ироничност.

(Уџирински весник, Скопје,
20.6.2007; Иван Додовски:
*Долго патување во
транзиција*)

Видеоматеријал: Александар
Карпузовски
Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Кире Бубулевски
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 28.4.2007 година
Мала сцена

ЛОЛИТА

Автор: Владимир Набоков
Режисер и адаптација на текст: Оливер
Мицевски
Дизајн на претставата: Ива Павловиќ и
Никола Томевски

Играат: Александар Микиќ; Викторија
Лоба; Сашо Тасевски; Магдалена Ризова-
Черних; Биљана Драгиќевиќ-Пројковска;
Ненад Нацев; Трајанка [Таџи] Илиева
Премиера: 14.5.2007 година
Мала сцена

КОМШИЛУК НАОПАКУ

Автор: Нина Митровиќ
Режисер: Нени Делместре
Сценограф: Тихомир Спировски
Костимограф: Лира Грабул
Музика и асистент на режисерот:
Vengoechea Leon Lina del Carmen
Асистент на костимографот: Раде
Василев

Превод: Лилјана Мазова
Драматург: Загорка Поп-Антоска

Играат: Јелена Жугиќ (Јулишка);
Дејан Лилик (Мико); Благој Чоревски
(Хуклија); Сенко Велинов (Стари); Рубенс
Муратовски (Дадос); Драган [Дац] Спасов
(Ѓука); Билјана Беличанец (Ана); Мето
Јовановски (Момо); Зоран Љутков (Сике);
Гораст Цветковски (Миљан); Бранко
Ѓорчев (Штрк); Владимир Ендровски
(Горан); Калина Наумовска (Ивана); Сашо
Тасевски (Жига); Ирена Ристиќ (Дана);
Васил Зафирчев (Миро); Маја Вељковиќ-
Пановска (Јелена).

Дизајн на светло: Зоран Михановиќ
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 14.7.2007 година (Фестивал
Охридско лето)
22.9.2007 година (МОТ и НУ
Драмски театар)

Награди

» „Марулиќеви денови“, Сплит, Хрватска
(2008): Мето Јовановски - награда за
најдобра машка улога; награда од
публиката за најдобра претстава.

ФИЛИП II

Според Урлих Вилкен и Џорџ Елис

Режисер и актер: Петар Темелковски

Премиера: 19.10.2007 година

ЧИКАШКИ ПЕРВЕРЗИИ (копродукција)

Автор: Давид Мемет

Режисер: Нела Витошевиќ

Играат: Камка Тоциновски (Џоан Вобер);
Тони Михајловски (Бернард Литко);
Славиша Кајевски (Дени Шпиро); Јелена
Јованова (Дебора Соломон)

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска

Премиера: 21.10.2007 година
Вечерна сцена

КАСАПСКИ КУЧИЊА

Автор: Квентин Тарантино

Режисер и адаптација на текст: Бојан
Трифоновски

Сценограф и костимограф: Горан
Чаневски

Проект-менаџер: Дарко Попов

Играат: Драган [Дац] Спасов (Бел);
Филип Трајковиќ (Жолт); Славиша
Кајевски (Розев); Дејан Лилиќ (Плав);
Гораст Цветковски (Еди); Зоран Љутков
(Марвин); Даниела Ивановска / Калина
Наумовска (Кафен); Бранко Ѓорчев (Џо).

Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински

Суфлер: Жаклина [Горгиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Кире Бубулевски
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Видео: Кристијан Војдановски
Аудио: Иван Ангеловски
Премиера: 20.11.2007 година
Вечерна сцена

2008

СУПЕРНОВА

Автор и режисер: Златко Славенски
Сценографи: Златко Славенски, Тихомир
Спировски
Костимограф: Тихомир Спировски
Режисер на видеоматеријал: Златко
Славенски

Видеопродукција и видеодизајн: Милчо
Узунов
Избор на музика: Златко Славенски

Играат: Рубенс Муратовски (Војникот);
Биљана Драгиќевиќ-Пројковска
(Музичарката); Васил Зафирчев
(Научникот); Зоран Љутков (Космонаутот);
Даниела Ивановска (Пливачката); Роберт
Вељановски (Чиновникот).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Киро Ставревски
Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Премиера: 14.3.2008 година
Вечерна сцена

2008 - Сите лица на Петре М. Андреевски

ОБЛАЧНА ИСПОВЕД (или како
Киро, багерист од втора категорија и
самохран татко, побара уште едно небо) -
монодрама

Автор: Томислав Османли
Режисер и драматизација на текст: Деан
Дамјановски
Сценограф и костимограф: Филип
Јовановски
Композитор: Венко Серафимов
Пантомима: Војо Цветановски

Актер: Драган [Дац] Спасов

Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Кире Бубулевски
Мајстор на тон: Димитар Илијоски

Премиера: 15.4.2008 година
Мала сцена
(посветено на Стево Спасовски)

СИТЕ ЛИЦА НА ПЕТРЕ М. АНДРЕЕВСКИ

Според делата на Петре М. Андреевски
Режисер: Владо Цветановски
Драматизација: Јелена Цветановска
Сценограф: Владо Ѓорески-Рафик
Костимограф: Благој Мицевски
Композитор: Оливер Јосифовски
Камера: Оливер Ангелески
Монтажа: Андреј Цветановски

Играат: Ѓорѓи Јолевски; Сергеј
Андреевски; Трајанка [Тац] Илиева;
Калина Наумовска; Борче Начев; Маја
Вельковиќ-Пановска; Бошко Бозациевски;

Гордана Ендровска; Филип Трајковиќ;
Жаклина Петровска; Димитрија
Доксевски; Димитар Ѓорѓиевски.

Актерска екипа на видеоматеријалот:
Милица Стојановска, Кирил Ристоски,
Мими Таневска, Владо Јовановски,
Петар Мирчевски, Диме Илиев, Снежана
Стамеска, Билјана Беличанец, Биљана
Драгиќевиќ-Пројковска, Лилјана
Велјанова, Марија Кондовска, Виолета
Шапковска и Викторија Ангешева

Инспициент: Мутрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Кире Бубулевски
Мајстори на тон: Чедомир Младеновски,
Димитар Илиоски

Премиера: 10.5.2008 година
Вечерна сцена

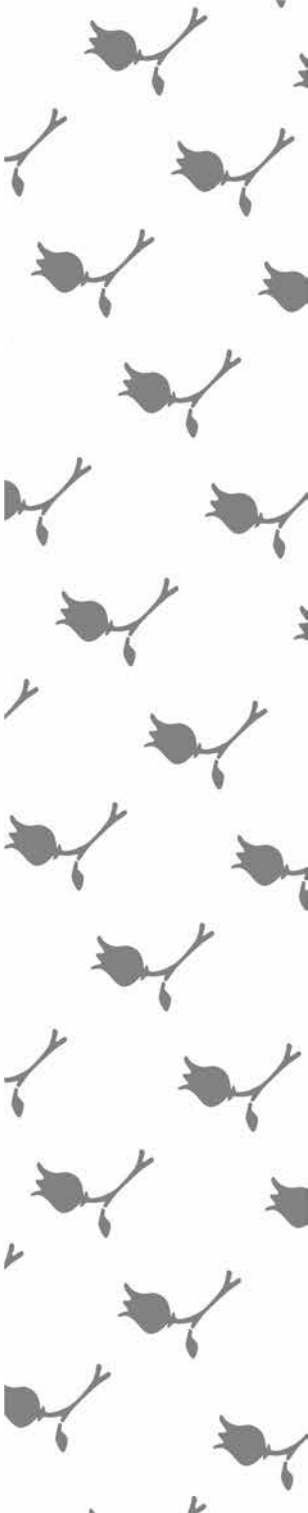
КОЗА, ИЛИ КОЈА Е СИЛВИЈА

Автор: Едвард Олби
Режисер: Дино Мустафиќ
Драматурзи: Жељка Удовичиќ, Загорка
Поп-Антоска-Андовска
Превод од англиски јазик: Симеон
Серафимовски
Сценограф: Драгутин Броз
Костимограф: Тихомир Спиоровски
Избор на музика: Дино Мустафиќ

Играат: Метод Јовановски (Мартин); Јелена
Жутиќ (Стиви); Кирил Ристоски (Рос);
Филип Трајковиќ (Били).

Кон „Сите лица на Петре
М. Андреевски“
(...) Затоа, пак,
двочасовната изведба
на сите им го раздвижи
крвотокот и им ги
разбранува емоциите. Во
неа беа „прочешлани“
секвенци од делата
на Андреевски преку
кои можеа да се видат
и на своја кожа да се
почувствуваат суровата
и храбра македонска
историја, најубавата
љубовна поезија,
комунистичкото
минато итн. Сето тоа,
преку извонредната
сценографија,
костимографијата и
прекрасните музички
звучи компонирани од
Оливер Јосифовски од
Љубојна, беа вклопени
во заедништво кое
направи претставата да
помине за миг. Заедно
со младата актерска
екипа, предводена од
потврдениот Ѓорѓи
Јолевски, сцената ја
делеше и македонскиот
сликар Сергеј
Андреевски, кој во живо
ја „практикуваше“ својата
уметност. (...) Ако идејата
на целиот проект беше да
не направи барем малку
погорди и достоинствени,
тогаш сигурно ја исполни
својата цел, вешто
избегнувајќи ги замките
на баналното подгревање
на националното
достоинство.

(Време, Скопје, 12.5.2008;
Ивана Васева: *Преку
Петре до вљубување во
социјалната историја*)

Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Киро Ставревски
Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Премиера: 4.7.2008 година (Фестивал
Скојско лето)
Вечерна сцена

Награди

» ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица
(2008): Мето Јовановски - награда
„Ристо Шишков“.

СОН НА ЛЕТНАТА НОЌ

Автор: Вилијам Шекспир
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Превод: Богомил Ѓузел
Драматург: Весна Куслеска
Сценограф: Илина Ангеловска
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Димитрие Бужаровски
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Рубенс Муратовски (Тезеј);
Гордана Ендровска (Хиполита); Ѓорѓи
Тодоровски (Егеј); Бошко Бозациевски
/ Мики Анчевски (Лизандар); Зоран
Љутков (Деметар); Сања Арсовска
(Хермија); Трајанка [Таџи] Илиева (Елена);
Диме Илиев (Оберон); Јелена Жугиќ
(Титанија); Калина Наумовска (Задрогаз);
Ивана Здравкова (Гравче); Симона
Јовчевска (Пајажина); Оливера Ѓоргоска
(Молец); Владимир [Дади] Ангеловски

(Петре Шајка); Лазе Манасковски (Коле
Сукало); Ѓокица Лукаревски (Санде
Свирче); Анастас Тановски (Туткун); Гоце
Тодоровски (Гоце Гладник).

Корепетитор: Трена Јордановска
Дизајн на плакат и програмка: Смиле
Цветановски
Инспициент: Мугрен [Зоран Митевски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Изработка на кукли: Зоран Новковски,
Кирил Василев
Мајстор на светло: Кире Бубулевски
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 15.7.2008 година (*Фестивал
Охридско лето*)
Вечерна сцена

СТАРИ ВРЕМИЊА (дипломска претстава)

Автор: Харолд Пинтер
Режисер: проф. Кирил Ристески, доц.
Зоја Бузалковска

Играат: Ненад Нацев (Дили); Драгана
Костадиновска (Кејт); Трајанка [Таџи]
Илиева (Ана).

Премиера: 2.2.2008 година
Мала сцена

КАКО ДА ЈА УБИЕШ СОПРУГАТА И ЗОШТО

Автор: Антонио Амури

Режисер: Катерина Коцевска

Превод и драматизација: Катерина
Коцевска

Играат: Катерина Коцевска (Сопругата);

Ѓокица Лукаревски (Сопругот).

Инспициент: Жарко Намичев

Мајстор на светло: Кире Ставревски

Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Реквизита: Нури Рушители

Премиера: 4.4.2008 година

Вечерна сцена

2009

КИНЕГОНДА ВО КАРЛАЛЕНД

Автор: Венко Андоновски

Режисер: Сашо Миленковски

Сценограф: Сашо Миленковски

Костимограф: Тихомир Спировски

Асистенти на костимографот: Марија

Конеска, Раде Василев

Асистент на режисерот: Александра

Кардалевска

Композитор: ПОСТ

Играат: Билјана Беличанец (Кинегонда);

Драган [Дац] Спасов (Кандид); Јелена

Жутиќ (Доктор Панглос / Мажот); Сашо

Тасевски (Олошот); Рубенс Муратовски

Кон „Кинегонда во Карлаленд“
(...) Реномираниот режисер
Сашо Миленковски (...) покажа фин слух за сите валери, односно слоеви на текстот, пројавувајќи истовремено мера и вкус во вкупната сценска валоризација на претставата. Неговата постановка, стилски чиста, прецизна и кохерентна, поседува својства за внатрешна карактеризација на ликовите, за доста суптилно навлегување во сферите на смешното, апсурдното, што произлегуваат од самиот текст. (...) Затоа публиката беше сведок на претстава лишена од какво и да е психологизирање, која е разиграна, исполнета со функционални решенија и духовити детали... Слично може да се каже и за комплетната актерска екипа, која ја збогати изведбата со живописни и добро погодени ликови, динамично сообразени на колективната игра. Билјана Беличанец оствари оригинален лик, со свежо пронајдени детали во сугерирање на хуморните нијанси, кои на впечатлив начин ги искажа и во две други улоги од епизоден карактер.

(Шпиц, Скопје, 21.1.2009)

(Пу-Пу / Тера Ристо); Роберт Вељановски
(Пу-пу / Американецот); Бранко Ѓорчев
(Карла од мостот / Гинекологот /
Јасновитка); Зоран Љутков (Окулистот
/ Пијаницата / Службеничката / Сињор
Курва); Дејан Лилик (Томас Мор).

Дизајн: Срѓан Јаниќијевиќ
Аудиоинженеринг: Стефан Михајловски
Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Киро Ставревски
Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Премиера: 16.1.2009 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(2009): Билјана Беличанец - награда
за најдобро актерско остварување;
Венко Андоновски - награда за
најдобар текст од современ домашен
автор; Тихомир Спиоровски - награда
за најдобра костимографија; Бранко
Ѓорчев - награда за најдобра епизодна
улога „Димче Трајковски“ за улогите
во *Светио срце* (МНТ) и во *Кинегонда во
Карлаленд* (Драмски театар).

ЖЕНАТА КАКО ВОЕНО ПОЛЕ

Автор: Матеј Висниек
Режисер: Владлен Александров
Превод: Дејан Пројковски

Сценограф: Иван Карев
Костимограф и видеодизајн: Весела
Стагкова

Играат: Ирена Ристиќ (Дора); Биљана
Драгиќевиќ-Пројковска (Кејт).

Консултант за психотерапија: Искра
Кочева
Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Кире Ставревски
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 13.2.2009 година
Мала сцена

Награди

- » ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица,
(2009): Ирена Ристиќ - награда „Ристо
Шишков“.
- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(2010): Биљана Драгиќевиќ-Пројковска
- награда за најдобра женска улога.

СТАРИ ПРИЈАТЕЛИ

Автор: Слободан Деспотовски
Режисер: Слободан Деспотовски
Сценограф: Тихомир Спировски

Играат: Бранко Ѓорчев; Јелена Жутиќ,
Диме Илиев; Роберт Вељановски; Игор
Стојчевски.

Премиера: февруари, 2009

АЛЕКСАНДАР

Автор и режисер: Љубиша Георгиевски
Дизајн: Мери Георгиевска
Композитор: Браќата Тавитјан
Кореограф: Александра Азизбаева-Хонг

Играат: Дејан Лилик (Александар
Велики); Јелена Жутиќ (Олимпија); Ѓорѓи
Јолевски (Аристотел); Зоран Љутков
(Клит); Бранко Ѓорчев (Птоломеј).

Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Мугрен [Зоран Митровски]
Еленински
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Игор Георгиев
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Премиера: 11.4.2009 година
Вечерна сцена

Награди

- » Интернационален фестивал на
античка драма, Стоби, (2009): Дејан
Лилик - награда за најдобра машка
улога.

ЛЕБЕДОВА ПЕСНА

(Драмска студија на едночинките
„Мечка“ и „Предлог за брак“)
Автор: Антон Павлович Чехов
Режисер: Бранко Ставрев
Превод од руски јазик: Марија Најческа-
Сидоровска
Сценограф: Бранко Ставрев
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Фолтин

Кон „Жената како воено
поле“
(...) Но, не е
провокативниот текст
најважното и најмоќното
оружје на оваа претстава.
Чистата режија не
експериментира во
концептот, туку се состои
од насочување на актерот
кон сè што од текстот
може да се извлече како
внатрешно дејство. Сите
останати сценски елементи
се ставени во служба
на оваа намера. Како
резултат на овој процес,
двете актерки Биљана
Драгиќевиќ-Пројковска и
Ирена Ристиќ, ја освоија
сцената со раскошна
палета симптоми.
Математички прецизни,
а искрено свежи во исто
време, рамноправни и
во доминантноста и во
кривката, ја играат оваа
претстава до последниот
атом. Безрезервно, со
прст посочија кон своите
внатрешни рани и ни
дозволија одблизу да
сведочиме за сериозните
психолошки превирања во
нив. При тоа се покажаа
како врвни поединци, но и
пожртвувани и благодарни
партнери.

(Дневник, Скопје, 17.2.2009;
Александра Бошковска:
*Компјутерско шеширско
доживување*)

Кон „Маркиза“
(...) Претставата која е повеќеслојна отвора повеќе есенцијални и егзистенцијални прашања за човековата природа, за смислата на постоењето, за минливоста, перфидноста и слично. Можеби и затоа во оваа претстава, која е по малку херметичка, сложена, комплексна, потешко се влегува, но се излегува со нови чувства и возбудувања. На овој начин Ангеловска покажа смисла и за посложени драматургиски зафати. Она што паѓаше во очи во нејзината постановка е студиозниот пристап во откривањето на чисти театарски средства, поради што режијата во целина е консеквентна и чиста во поглед на стилот и со доста смисла за преведување на драмската партитура на јазикот на модерната сцена. (...) За актерската компонента во *Маркиза* беше карактеристична кондензираноста на актерскиот израз, особено забележлив во остварувањата на Биљана Драгиќевиќ-Пројковска, Искра Ветерова и Ирена Ристиќ, кои своите доста сложени ликови ги извајаа сеопфатно, сценски богато и вибрантно, со богат релјеф и со внатрешен интензитет.

(*Шпиц*, Скопје, 22.7.2009;
Иван Ивановски: *Успешно
режисерско деби*)

Играат: Сенко Велинов (Василиј Василич
Светловидов / Григориј Степанович
Смирнов / Лука / Иван Василевич Ломов);
Иван [Ванчо] Петрушевски (Никита
Иванич / Степан Степанович Чубуков);
Габриела Петрушевска (Егорка / Елена
Ивановна Попова / Наталија Степановна);
Војо Цветановски (Петрушка / Николај /
Лица).

Лектор: Јелица Инадеска
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Кире Бубалевски
Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Премиера: 29.4.2009 година

ЦРНА ПТИЦА (копродукција)

Автор: Дејвид Харовер
Режисер: Бојан Трифуновски
Превод: Милиана Ленак
Сценограф: Александар Микиќ
Избор на костими: Милиана Ленак
Музика: Нетриот

Играат: Диме Илиев (Реј); Милиана Ленак
(Уна); Тамара Јолевска (Девојчето).

Видео: Кристијан Војдановски
Дизајн на плакатот: Милена
Станишлевиќ
Дизајн на каталогот: Горан Костовски и
Милена Станишлевиќ
Фотографија на предна корица: Кире
Галевски
Продуцент: Киро Шопов

Асистент на продуцентот: Симона Тоскиќ
Буден Театар во соработка со НУ
Драмски театар

Премиера: 7.3.2009 година
Мала сцена

МАРКИЗА

(Според делото „Маркиза де Сад“ од Јукио
Мишима)
Режисер и драматизација: Звездана
Ангеловска
Превод од руски: Пантелеј Кондратјук
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимограф: Марија Пупучевска
Избор на музика: Звездана Ангеловска
Кореограф: Искра Шукарова
Играат: Искра Ветерова-Славенска
(Маркизата Рене Де Сад); Биљана
Драгиќевиќ-Пројковска (Госпоѓа Де
Монтреј); Ирена Ристиќ (Грофица Де Сан
Вон); Гордана Ендровска (Мари); Трајанка
[Тац] Илиева (Ана); Калина Наумовска
(Шарлота).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Игор Георгиев
Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Премиера: 2.7.2009 година (Фестивал
Скојско лејто)
Вечерна сцена

ДЕЦАТА НА СОНЦЕТО (монодрама)

Авторски проект на Петар Темелковски
Асистент: Самоил Стојановски
Дизајн: Тихомир Спировски

Актер: Петар Темелковски

Технички директор: Тодор Дајевски

Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Мајстор на светло: Игор Георгиев

Реквизитер: Нури Рушити

Гардеробер: Стојан Наумовски

Техничка реализација: Милутин

Марковски

Премиера: 14.9.2009 година

Мала сцена

ВЕТАР НИЗ ТОПОЛИТЕ

Автор: Жерар Сиберијас

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Превод и адаптација: Никола [Коле]

Ангеловски

Играат: Благој Чоревски (Благоја); Ѓокица

Лукаревски (Ѓорѓија); Владимир [Дади]

Ангеловски (Владимир).

Инспициент: Жарко Намичев

Суфлер: Даница Илиева

Мајстор на светло: Кире Бубалевски

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 16.11.2009 година

Вечерна сцена

АНГЕЛИ ВО АМЕРИКА

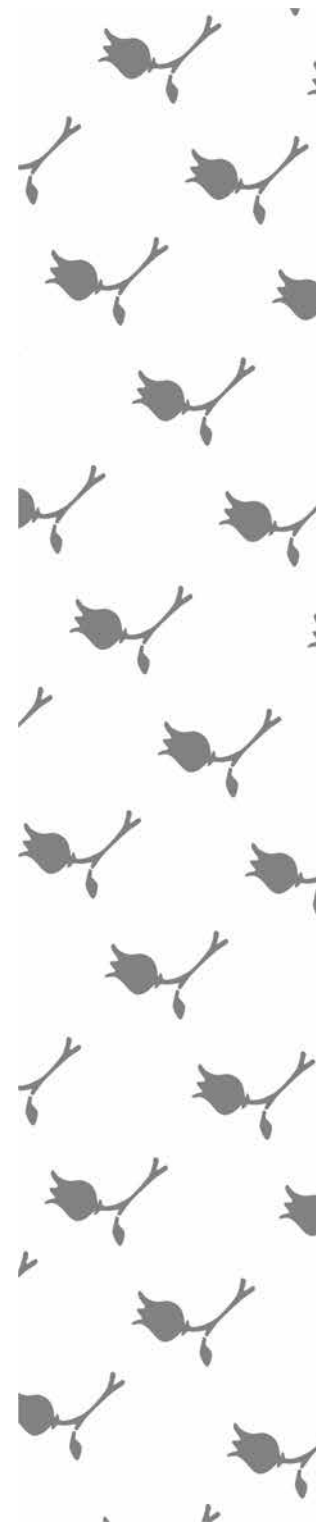
Автор: Тони Кушнер

Режисер: Џаред Џ. Стајн

Драматург: Серџо Костола

Асистент на режисерот: Јане Спасиќ

Превод: Трајче Георгиев

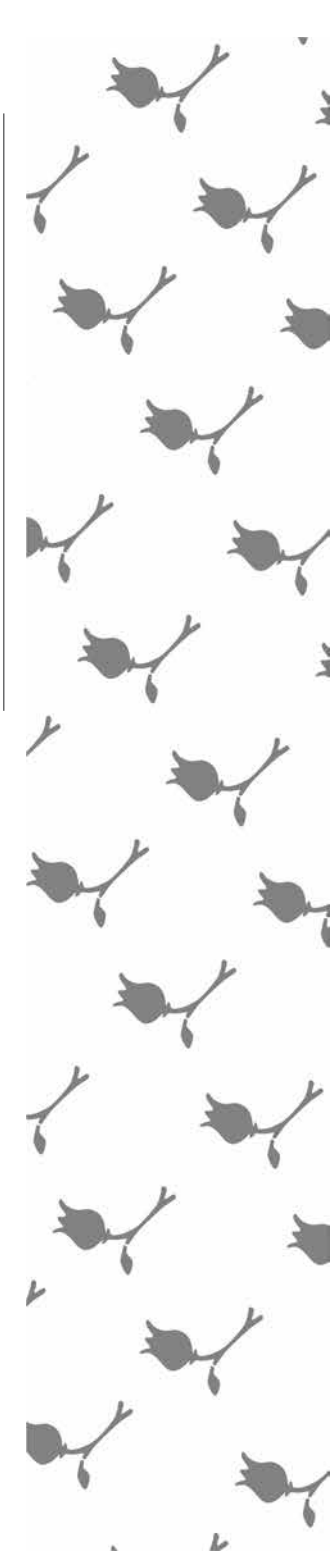
Сценограф: Десидерио Ројбал
Костимограф: Радица Георгиева
Композитор: Ратко Даутовски

Играат: Игор Стојчевски (Прајор /
Човекот во паркот); Филип Трајковиќ
(Џо / Прајор 1 / Ескимот); Диме Илиев
(Реј / Прајор 2); Лилјана Велјанова (Хана
/ Рабинот / Хенри / Етел Розенберг);
Гордана Ендровска (Ангелот / Емили);
Трајанка [Таџи] Илиева (Харпер /
Мартин); Игор Ангелов (Луис); Никола
Ацески (Белиз / Господин Лаги).

Лектор: Јелица Инадеска
Асистент режисерот и асистент на
костимографот: Кинзи Кек

Асистент сценографот и асистент на
драматургот: Тајлер Кинг
Асистент на режисерот и драматург: Бека
Планкет
Инспициент: Киро Ставревски
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Кире Бубулевски
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 29.12.2009 година

2010 - Хамлет

2010

ИНТЕРМЕЦО (копродукција)

Автор: Сашо Тасевски

Режисер: Роберт Вељановски

Композитор: Горан Трајковски

Дизајн: Тихомир Спировски

Играат: Рубенс Муратовски (Џиџи); Сашо Тасевски (Мртва).

Премиера: 20.1.2010 година

Мала сцена

ДОГОДИНА ВО ИСТО ВРЕМЕ

(копродукција)

Автор: Бернард Слејд

Режисери: Бранко Ѓорчев, Катерина

Коцевска и Дејан Лилиќ

Играат: Бранко Ѓорчев; Катерина

Коцевска; Дејан Лилиќ.

Премиера: 26.1.2010 година

Вечерна сцена

2012 - ПОСЛЕДНИТЕ МАКЕДОНЦИ

Автори: Сашо Миленковски, Тихомир

Спировски, Велика Стојкова-

Серафимовска, Марко Коловски, Бојан

Трифуневски, Љупчо Маневски, Снежана

Балканска, Венко Серафимов

Режисер: Сашо Миленковски

Сценограф, костимограф и дизајн на

претставата: Тихомир Спировски

Играат: Билјана Беличанец; Биљана

Драгиќевиќ-Пројковска; Трајанка [Таџи]

Илиева; Рубенс Муратовски; Зоран
Љутков; Игор Ангелов.

Инспициент: Жарко Намичев;

Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]

Цветковска;

Мајстор на светло: Игор Георгиев;

Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Премиера: 29.4.2010 година

Вечерна сцена

СПИНОЗА (копродукција)

Автор: Гоце Смилевски

Режисер: Зоја Бузалковска

Сценографи: Зоја Бузалковска и Тодор

Дајевски

Костимограф: Лира Грабул

Композитор: Оливер Јосифовски

Асистент на костимографот: Раде

Василев

Играат: Васил Зафирчев (Спиноза);

Александар Степанулески (Јахве); Дарја

Ризова (Клара Марија); Катина Иванова

(Клара Марија - старица / Мајката на

Спиноза); Борче Начев (Јохан); Петар

Начев (Акробатот).

Инспициент: Жарко Намичев

Суфлер: Даница Илиева

Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Мајстор на светло: Кире Бубулевски

Премиера/Праизведба: 1.7.2010 година

(Фестивал *Скојско лејџо*)

(МОТ)

24.9.2010 година

Кон „2012 - Последните
Македонци“

(...) Имајќи го предвид
материјалот од кој
е композирана оваа
сценска реализација
(македонската фолклорна
традиција, прикажана
во еден иронично –
сатиричен однос, во
која се инкорпорирали
мали фрагменти од
преродбенската и друга
поезија, потоа снимки
од прогласувањето на
самостојна Македонија,
од земјотресот во Скопје
во 1963 и други, при што
полна нагласеност и
вредност им се дадени и на
вокалот и танцот), станува
повеќе од јасно дека е
конципирана изведба која
брзо и лесно воспоставува
контакт со гледачите,
каде и да се прикажува.
(...) Сепак, актерската
екипа, се покажа
како неприкосновена
компонента, од пресудно
значење за успехот на
претставата. Давајќи му на
проектот една првенствено
комична димензија,
пројавувајќи убава
мерка во одредувањето
на театарската комика,
споменатите актери,
особено Беличанец
и Пројковска,
импресионираа со
својата синхронизирана
уеднашеност на
пласирањето на вокалните
делници.

(*Шпиц*, Скопје, 10.5.2010;

Иван Ивановски:

Експирјина претстава)

Кон „Хамлет“
(...) Крајната театралност на постановката е заокружена преку нејзината визуелна страна, која е универзална, вонвременска и вонпросторна. Костимите (Благој Мицевски) и реквизитите се елегантна комбинација на стилови и епохи и одлично го двојат иреалното во реалното и обратно. Што се однесува до сценографијата, и оваа соработка на Пројковски и Владо Ѓоревски создава сценски простор, кој е модерен не само поради изгледот, туку, пред сè, поради функцијата – му дава правец на дејството, го помага, го раздвижува и му овозможува креативен развој. Сите погледи беа вперени кон Дејан Лилик, носителот на главната улога. Преку ова остварување, Лилик се претстави како целосно созреан актер кој владее со талентот и искуството. Неговиот Хамлет во почетокот е повлечен во себе, мисловен и задлабочен, за во еден момент да експлодира во системски изградено лудило, кое варира меѓу цинизам и реална болка. Неговата изведба е базирана врз суштина, која, за среќа, многу ретко ја валка со непотребна форма.

(Дневник, Скопје, 23.07.2010; Александра Бошковска: *Вонвременска, вонпросторна, универзална*)

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (2011): Гоце Смилевски – награда за најдобар текст од современ македонски автор

ХАМЛЕТ

Автор: Вилијам Шекспир

Режисер: Дејан Пројковски

Превод: Богомил Ѓузел

Сценограф: Владо Ѓоревски

Костимограф: Благој Мицевски

Композитор: Горан Трајковски

Асистент на режисерот: Небојша

Јовановиќ

Кореограф и сценски борби: Кире

Ѓоревски

Играат: Бранко Ѓорчев (Клавдиј); Дејан Лилик (Хамлет); Драган [Дац] Спасов(Полониј); Филип Трајковиќ (Хорациј); Игор Стојчевски (Лаерт); Игор Ангелов (Розенкранц); Никола Ацески (Гилденстерн); Катерина Коцевска (Гертруда); Викторија Степановска / Сања Арсовска (Офелија); Лазе Манасковски (Духот); Александар Ѓорѓиески (Марсел); Игор Георгиев (Бернардо); Слободан Трендов (Франциско).

Видеоанимација: Кузман Клековски

Инспициент: Кире Ставревски

Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]

Цветковска

Мајстор на светло: Игор Георгиев

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 16.7.2010 година (Фестивал *Охридско лето*)

15.10.2010 година (НУ
Драмски театар)

Награди

- » Дејан Лилик - *Златна маска* на Делта прес
- » Интернационален фестивал за античка драма, Стоби (2010): Дејан Лилик - Награда за најдобра машка улога; Дејан Пројковски - награда за најдобра режија
- » Дејан Лилик - награда за најуспешно актерско остварување за 2010 од весникот *Дневник* .
- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (2011): награда за најдобра претстава; Дејан Лилик - награда за најдобро актерско остварување; Дејан Пројковски - награда за најдобра режија; Владо Ѓоревски-Рафик - награда за најдобар пропаганден материјал.
- » *Глумбал*, Ниш, Србија, (2011): Дејан Лилик - *Златен глумбал*.
- » Меѓународен театарски фестивал *ФИАТ*, Подгорица, Црна Гора, (2014): Дејан Лилик – награда за најдобар актер; Дејан Пројковски – награда за најдобра режија.

НОРВЕШКА ДЕНЕС (копродукција)

Автор: Игор Бауерсима

Режисер: Оливер Мицевски

Сценограф: Теодора Младенова

Костимограф: Љубица Арсовска

Видеоматеријал: Душан Кировски
Играат: Игор Стојчевски и Камка
Тоциновски.

Премиера: 14.11.2010 година
Мала сцена

НИРВАНА (копродукција)

Автор: Константин Илиев
Режисер: Јани Бојаџи
Сценограф и костимограф: Тихомир
Спировски
Композитор: Горан Трајковски
Играат: Сенко Велинов (Пејо Јавров);
Ашер Кисиел (Лора Каравелова).

Инспициент: Кире Ставревски
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 27.11.2010 година
Мала сцена

ГНЕВ

Автор: Стивен Кинг
Режисери: проф. Кирил Ристески и доц.
Зоја Бузалковска

Играат: Александар Степанулески (Чарлс
Декер); Ефтим Трајчов-Ѓаурски (Тед Џонс
/ Ал Латроп / Пит Голдман); Дарја Ризова
(Сандра Крос / Мајката на Чарлс); Нина
Деан (Керол Грејндер / Дејна Колет);
Бојан Велевски (Свињарникот / Чарлс
Декер, дете); Ана Стојановска (Грејс
Станер); Стефанија Зисовска (Ирма Бејтс
/ Госпоѓица Андервуд / Мајката на Керол);

Кон „Геноцид 21“
(...) Во вадењето на сржта на
театарскиот израз Владлен
Александров тргнува
од актерот. (...) Нивните
ликови се протолкувани
низ игра која е вивисекција
на геноцидот. Линијата
е жестоко вистинита,
болна во падовите и
поразите. Најизразена е во
степеноста со вистината:
крвникот станува жртва,
жртвата станува крвник.
Вистината за слободата
и вистината за убиствата
и мечтите е вистина за
раѓањето и за смртта.
Двојката Јелена Жутиќ
и Рубенс Муратовски се
партнери кои со еднакво
сигурен интензитет ги
споделуваат траумите,
падовите, поразите,
покајанијата, надежите. И
како ликови од минатото и
како ликови од денес.

(Глобус, Скопје, 26.4.2011;
Лилјана Мазова: *Аутопсија
на геноцидот и сеопшто
урување*)

Емир Реџеџи (Џек Голдман / Господин
Карлсон / Ренди Ерл); Никола Настоски
(Господин Денвер / Диџи Кејбл / Скоти
Норвис); Бојан Кирковски (Господин
Грејс / Таткото на Чарлс / Скрег); Влатко
Илиевски (Френк Филбрик / Господин
Ванс / Хаби Левескју / Џери).

Дипломска претстава на студентите од
Факултетот за драмски уметности

Премиера: 27.3.2010 година
Вечерна сцена

2011

БААЛ

Автор: Бертолт Брехт
Режисер: Мартин Кочовски
Сценографи: Јулијана Војкова-Најман и
Филип Јовановски
Костимограф: Јулијана Војкова-Најман
Композитор: ФОЛТИН (Бранислав
Николов, Гоце Јованоски и Пеце
Трајковски)
Кореограф: Катерина Шехтанска-
Лакоски
Асистент на режисерот: Теа Беговска

Играат: Зоран Љутков (Баал); Иван
[Ванчо] Петрушевски (Мех / Мјурк /
Болебол); Маја Вељковиќ-Пановска
(Емили / Маја / Млада жена); Ѓокица
Лукаревски (д-р Пилер / Стариот питаџ);
Филип Трајковиќ (Јоханес Шмит); Јана
Стојановска (Јохана); Игор Ангелов (Екарт

/ Лупу / Пијанистот); Марија Стефановска
(Лујза / Газдарицата / Келнерката); Ева
Скендеровска (Софи Баргер); Ѓорѓи
Тодоровски (Пширер / Скитникот / Гугу
/ Свештеникот); Катерина Шехтанска-
Лакоски (Пејачката / Сестра); Валдета
Исмаили (Сестра); Никола Аџески, Денис
Абдула, Валентин Костадиновски, Жарко
Димоски (Кочијаши, селани, дрвари).

Инспициент: Кире Ставревски
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на светло: Игор Георгиев
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Дизајн на плакат: Филип Јовановски
Фотографија за плакат: Филип
Кондовски

Премиера: 31.3.2011 година
Вечерна сцена

ГЕНОЦИД 21

Автор: Љубиша Георгиевски
Режисер: Владлен Александров
Сценограф: Иван Карев
Костимограф: Мери Георгиевска
Видео: Весела Статкова
Избор на музика: Владлен Александров
Сценски движења: Татјана Соколова

Играат: Јелена Жутиќ (Хекуба); Рубенс
Муратовски (Агамемнон); Роберт
Вељановски (Полковникот/Еврипид).
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Кире Бубулевски

Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Дизајн на плакат: Мери Георгиевска,
Денко Матевски
Фотограф: Филип Кондовски
Лектор: Јелица Инадеска

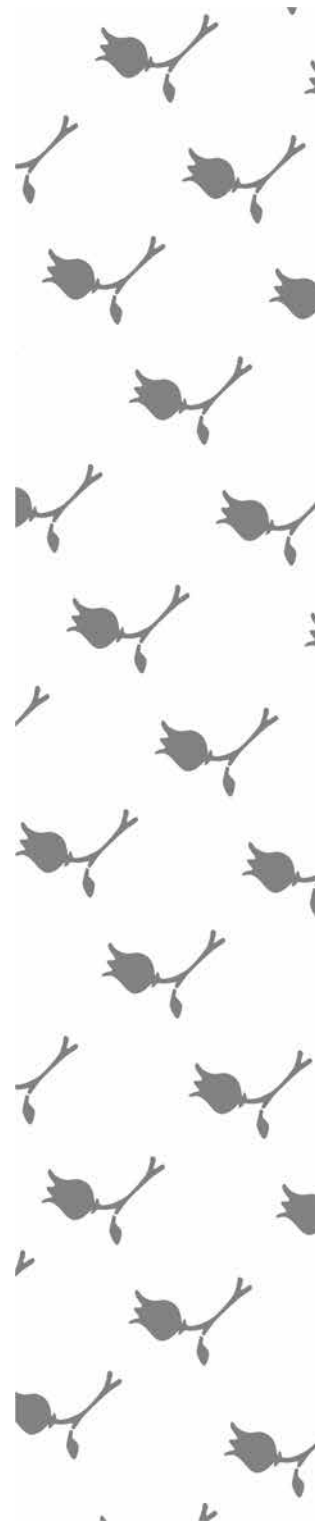
Премиера: 20.4.2011 година
Мала сцена

Награди

- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (2011): Јелена Жугиќ - награда за најдобра женска улога.
- » Интернационален фестивал за античка драма, Стоби (2011): гран при за најдобра претстава; Рубенс Муратовски - награда за најдобра

машка улога;

- » Јелена Жугиќ - награда за најдобра женска улога; Владлен Александров - награда за најдобра режија.
- » Рубенс Муратовски - награда за најуспешно актерско остварување во 2011 година според весникот *Дневник*.

ГРЕВ ИЛИ ШПРИЦЕР

Автор: Сашко Насев

Режисер: Деан Дамјановски

Сценограф: Филип Јовановски

Костимограф: Билјана Каран

Композитор: Венко Серафимов

Видео: Филип Дамјановски

Играат: Драган [Дац] Спасов (Крсто Шприцер); Билјана Беличанец (Цвета); Зоран Љутков (Миле поштарот); Јана Стојановска / Ана Стојановска (Беба); Мартин Јордановски (Тони Џанго / Црни); Сашо Тасевски (Јоцо Бугар); Маја Вељковиќ-Пановска (Мими); Роберт Вељановски (Перо тренерот); Биљана Драгиќевиќ-Пројковска (Управничката).

Инспициент: Кире Ставревски

Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]

Цветковска

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Мајстор на светло: Владо Кулафковски

Видеооператор: Димитар Илиоски

Премиера: 15.10.2011 година

Вечерна сцена

ОЛОВО НА ПЕРНИЦА (копродукција)

Автор: Венко Андоновски

Режисер: Димче Николовски

Дизајн: Тихомир Спировски

Играат: Бранко Ѓорчев (Кобра); Игор Стојчевски (Црвче); Јелена Жугиќ

(Сестра Мери / Госпоѓа Лу); Драгана
Костадиновска (Госпоѓица Лу).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска

Премиера: 13.3.2011 година
Вечерна сцена

КРВТА НЕ Е ВОДА (копродукција)
Автор: Сашо Кокаланов
Режисер: Сашо Миленковски

Играат: Иван [Ванчо] Петрушевски;
Гораст Цветковски; Сашко Коцев; Игор
Стојчевски; Билјана Беличанец.
Премиера: 20.3.2011 година
Вечерна сцена

КРЕОНТ (копродукција)
Адаптација: Димче Николовски
Режисер: Димче Николовски
Сценограф и костимограф: Тихомир
Спировски
Композитор: Горан Трајкоски

Играат: Роберт Вељановски (Креонт);
Рубенс Муратовски (Едип); Игор
Стојчевски (Тезеј / Хемон); Жарко
Димоски (Терезиј); Ева Скендеровска
(Антигона); Кристина Ласовска, Слаѓана
Вујошевиќ, Илија Илиоски, Игор
Георгиев, Жарко Димоски, Александар
Ѓорѓиески (Хор).

Премиера: 27.7.2011 година (Фестивал
ИФАД Стоби)

2012

МРТВИОТ ДОМ (монодрама)
Според Фјодор М. Достоевски
Режисер и адаптација на текст: Ирена
Стеријовска
Сценограф: Стефан Спировски
Костимограф: Ана Кркулевска
Композитор: Златко Ориѓански

Играат: Крсте Јовановски

Инспициент: Жарко Намичев
Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Мајстор на светло: Игор Георгиев

Премиера: 3.3.2012 година
Мала сцена

ГЕНЕТИКА НА КУЧИЊАТА
Автор: Венко Андоновски
Режисер: Дејан Пројковски
Сценограф: Владо Ѓорески
Костимограф: Благој Мицевски
Композитор: Горан Трајкоски
Асистенти на режисерот: Драгана
Таневска, Ѓорѓи Ризески

Играат: Драган [Дац] Спасов (Игњат);
Јелена Жугиќ (Ренате); Филип Трајковиќ
(Максим); Билјана Беличанец (Сара);
Дејан Лилик (Леоне); Драгана Левенска
(Евушка); Роберт Вељановски (д-р Роберт
Велјановски); Рубенс Муратовски

Кон „Генетика на кучињата“
(...) Актерскиот тим на
Генетиката... го има столбот
Драган Спасов-Дац, кој е
одличен при внатрешно
емотивните турбуленции,
но и здравствената и
психодраматична состојба
на Игнат... Во својата
прецизност и точност, иако
креиран многу психички
кршлив лик, од лудило
до пијанство, од дрога до
разум, составен од алузии
и илузии на (не)логика,
исто така одлична беше
и Билјана Беличанец-
Алексиќ како Сара... Нивна
поддршка е бездруго Леоне
или Дејан Лилик, кој исто
така умешно „жонглира“
со емотивната состојба на
својот лик, градејќи една
сублиматна целина, при
тоа користејќи ги сите
негови веќе добро познати
регистри на актерска
моќ... Сличното важи и
за Јелена Жугиќ, особено
вербалниот дискурс и
алчната логика на Ренате,
која вешто користејќи ги
досегашните искуства
гради еден приемчив лик.
Би биле неправедни ако
не го спомнеме Роберт
Вељановски кој го играше
на сцена својот истоименик
многу концизно и точно,
нерасфрлајќи се со
гестикации и одвишни
вербални амплитуди.

(Вечер, Скопје,
14,15,16.4.2012; Борче
Грозданов: *Сийе си има
свои Глембаев(ск)и*)

Кон „Архелаос, или
Еврипид се враќа на
Балканот“

(Пречесниот); Зоран Љутков (Петер
Милер); Никола Ацески (Славен); Игор
Ангелов (Темјан); Гордана Ендровска
(Слугинката Лици); Крсте Јовановски
(Алберт); Жарко Димоски (Приватниот
детектив).

Инспициент: Кире Ставревски
Суфлер: Даница Илиева
Лектор: Јелица Инадеска
Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Мајстор на светло: Игор Георгиев

Премиера: 11.4.2012 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(2012): награда за најдобра претстава;
Дејан Пројковски - награда за
најдобра режија; Билјана Беличанец
- награда за најдобра женска улога;
Дејан Лилик - награда за најдобра
машка епизодна улога; Јелена Жугиќ -
награда за најдобра женска епизодна
улога.

АРХЕЛАОС ИЛИ ЕВРИПИД СЕ ВРАЌА НА БАЛКАНОТ

Автор: Јордан Плевнеш
Режисер: Владо Цветановски
Драматург: Ратко Дуев
Сценограф: Владо Ѓорески-Рафик
Костимограф: Елена Дончева
Композитор: Константин Плевнеш
Звучен дизајн: Валентин Скендеровски

Етнолог: Јелена Цветановска
Асистент на режисерот: Саша Нацевски

Играат: Рубенс Муратовски (Еврипид);
Игор Ангелов (Александар Ајго); Жарко
Димоски (Макарон Приганис); Валдета
Исмаили (Ифигенија од Албанија);
Калина Наумовска (Ифигенија од
Бугарија); Трајанка [Тац] Илиева
(Ифигенија од Турција); Гордана
Ендровска (Ифигенија од Црна гора);
Катерина Аневска (Ифигенија од Грција);
Маја Вељковиќ-Пановска (Ифигенија од
Србија) и Билјана Беличанец (Ифигенија
во Македонија).

Инспициент: Кире Ставревски
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Мајстор на светло: Игор Георгиев
Премиера: 18.7.2012 година (Фестивал
ИФАД Стоби)
17.10.2012 (НУ Драмски театар)

ВРТЕЛЕШКА

Автор: Артур Шницлер
Режисери: Андреј Цветановски, Ирена
Стеријовска, Иван Манасковски, Хана
Миленковска, Теа Беговска
Сценограф: Владо Ѓорески-Рафик
Костимограф: Марија Пупучевска
Асистент на костимографот: Марта
Трендафилова
Композитор: Горан Трајкоски

Играат: Драгана Левенска
(Проститутката); Зоран Љутков
(Војникот); Трајанка [Тац] Илиева
(Собарката); Филип Трајковиќ (Младиот
Господар); Маја Вељковиќ-Пановска
(Младата сопруга); Рубенс Муратовски
(Сопругот); Кристина Ласовска (Слатката
девојка); Игор Ангелов (Поетот); Билјана
Беличанец (Актерката); Игор Стојчевски
(Грофот).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Владо Кулафковски
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 10.11.2012 година
Вечерна сцена

МАКЕДОНСКА КРВАВА СВАДБА

Автор: Војдан Чернодрински
Режисер и кореограф: Сташа Зуровац
Адаптација: Марјан Неќаќ
Сценограф и костимограф: Валентин
Светозарев
Композитор: Марјан Неќаќ
Соработници на кореографот: Владимир
Јаневски, Тимко Чичаковски

Играат: Јана Стојановска (Цвета); Жарко
Димоски (Спасе); Игор Ангелов (Осман
Бег); Ѓокица Лукаревски (Кузман); Ана
Костовска (Баба Кузманица); Гоце
Тодоровски (Богдан / Шахот); Роберт
Вељановски (Трајан, татко на Цвета);
Софија Куновска (Благуна, мајка на
Цвета); Игор Стојчевски (Дуко, брат на

(...) Како што многупати
е кажано (и напишано
во програмскиот лист)
претставите на Владо
Цветановски „најчесто
се вреднувани како
богато визуелни глетки,
структурирани по
принципот на филмскиот
јазик“. Токму таква е
и *Архелаос*. Театар кој
ја искажува целта низ
бајковита слика, збор,
ритам, песна. (...) Акцентот
е на сликите со символите
на балканскиот идентитет
на седумте земји од кои
се ликовите на секоја
Ифигенија. Сите ја
покажуваат убавината.
Како историска матрица
која треба да се исчитува
и низ заедничкото и
низ различното. Или,
не она што раздвојува,
туку она што спојува.
Тоа е убавината. (...) Во
таквиот визуелен
приказ, во редувањето на
приказната низ слики
која секоја за себе е своја,
се оние „прекрасни мали
суштества“ кои треба и
мора да се обожуваат –
актерите. Ја составуваат
сликата низ посветеност и
трпеливост. И мора да се
сакаат, да ги сакаш и да ги
почитуваш, а зошто не и
обожуваш, зашто успеале
својата појава, својот
долг или кус говор, својот
музичко/пејачки профил
да го вратат во идејата за
претстава/слика.

(Глобус, Скопје, 31.7.2012;
Лилјана Мазова: Архелаос
– визуелен шеаџар за
бесмислаџа на трагедиите)

Цвета); Ѓорѓи Тодоровски (Ефтим, селанец / Турски војник); Филип Трајковиќ (Камен, бегалецот / Мојсо); Калина Наумовска (Орхан, Турчинот); Никола Ацески (Селим Оца / Турски војник); Катерина Шехтанска-Лаковска (Ула); Маја Вељковиќ-Пановска (Гина); Гордана Ендровска (Солунка); Диме Илиев (Јосиф, светецот); Анастас Тановски (Попот); Виолета Шапковска (Судијата); Душица Стојановска (Валијата); Валдета Исмаили (Руски конзул); Викторија Ангџушева (Англиски конзул); Марија Кондовска (Француски конзул); Александра Павлова (Селанка / Девојка од харемот); Марјан Неќаќ (Рами Баба, voice over).
Инспициент: Кире Ставревски;
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]

Цветковска
Дизајн на плакат: Горјан Донеv
Мајстор на светло: Владо Кулафковски
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 16.12.2012 година
Вечерна сцена

2013

СОЛУНСКИ ПАТРДИИ

Автор: Миле Попоски
Режисер: Никола [Коле] Ангеловски
Сценограф: Илина Ангеловска
Костимограф: Лира Грабул
Композитор: Џенгиз Ибрахим
Кореограф: Гордана Деан Поп Христова

Играат: Марија Спиркоска-Илијеска (Пејо Маријоцо); Биљана Драгиќевиќ-Пројковска (Ади Јанкула); Маја Вељковиќ-Пановска (Секула); Зоран Љутков (Цанде); Златко Митрески (Сотка); Јелена Жуѓиќ (Фатиме); Трајанка [Таџи] Илиева (Пандора); Калина Наумовска (Јашар бер); Гордана Ендровска (Кир Таки); Марија Кондовска (Евдокија); Валдета Исмаили (Паца); Душица Стојановска (Чире); Викторија Анѓушева (Блаже); Катерина Коцевска (Шабан Бер); Катерина Шехтанска-Лаковска (Марија); Александра Павлова (Цветан Берберот).
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Мајстор на светло: Дејан Блажевски
Дизајн на плакат: Горјан Донев

Премиера: 30.3.2013 година
Вечерна сцена

Награди

- » ИТФ *Гола Месечина*, Општина Аеродром, Скопје (2014): Зоран Љутков – награда за најдобра машка улога.

ЕВРИДИКА

Автор: Сара Рул
Режисер: Нина Николиќ
Драматург: Драгана Лукан Николоски
Костимограф: Ивана Каранфиловска
Сценограф: Костантин Трпеноски
Музика: Александар Пејовски
Текст за музика: Тина Трпковска
Кореограф: Нина Деан
Дизајн на светло: Петар Кочишки

Играат: Маја Вељковиќ-Пановска (Евридика); Диме Илиев (Нејзиниот татко); Орфеј (Игор Ангелов); Филип Трајковиќ (Безобразниот и интересен / Господарот на подземјето); Хор од камења: Биљана Драгиќевиќ-Пројковски (Големиот камен); Трајанка [Таџи] Илиева / Нина Деан / Соња Стамболџиоска (Малиот камен); Софија Куновска (Гласниот камен).

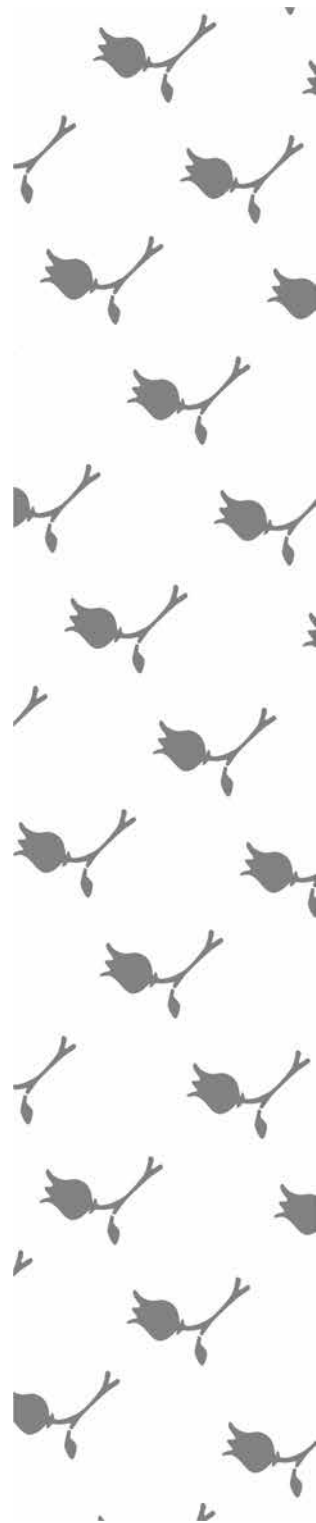
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Мајстор на светло: Дејан Блажевски
Премиера: 25.5.2013 година
Вечерна сцена

Награди

- » Интернационален фестивал на античка драма, Стоби (2013): Диме Илиев – награда за најдобра машка улога.

КАВКАСКИ КРУГ СО КРЕДА

Автор: Бертолт Брехт
Режисер: Златко Славенски
Сценограф: Златко Славенски
Костимограф: Елена Дончева
Музика: Пол Десо
Дигитализација и адаптација на музика: Игор Василев (Новоградска)
Продукција на видео: Милчо Узунев
Дизајн на плакат: Мотив од „Создавањето“ на Марк Шагал

Играат: Васил Зафирчев (Раскажувачот / Пејачот); Сања Арсовска (Груша); Благој Чоревски (Аздак); Борјан Давковски (Михаил); Рубен Муратовски (Капларот / Лаврентиј) Филип Трајковиќ (Симон); Диме Илиев (Кнезот / Редовникот) Роберт Вељановски (Гувернерот / Шаува); Драгана Миленковска (Гувернеровата жена / Свекрвата); Златко Митрески (Брадосаниот / Селанецот / Мажот трговец / Гостинот / Внукот / Лекарот / Адвокатот); Соња Стамболџиоска (Готвачката / Селанката / Жената трговец / Анико / Инвалид); Игор Георгиев (Аѓутантот / Втор оклопник / Јусуп); Александра Павлова (Дадилката / Гостинката / Кривата).

Инспициент: Кире Ставревски
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Мајстор на светло: Дејан Блежевски

Премиера: 5.10.2013 година
Вечерна сцена

ОГНЕНИ ЈАЗИЦИ

Автор: Горан Стефановски
Режисер: Слободан Унковски
Сценограф: Игор Тошевски
Костимограф: Ивана Кнез
Композитор: Златко Ориѓански
Анимација: Денис Сарагиновски
Дизајн на плакат: Мирко Илиќ

Играат: Драган [Дац] Спасов (Пејо); Благој Веселинов (Дојчин); Сања Арсовска (Хилда); Филип Трајковиќ (Богдан); Зоран Љутков (Вихинг); Соња Стамболџиоска (Јадвига); Диме Илиев (Вангел); Игор Ангелов (Стојко); Биљана Драгиќевиќ-Пројковска (Дора).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски,
Димитар Илиоски
Мајстор на светло: Кире Бубулевски,
Дејан Блажевски

Премиера: 2.11.2013 година
Вечерна сцена

ЧИЈА СИ

Автор: Сашко Насев
Режисер: Љупчо Ѓорѓиевски
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимограф: Благој Мицевски
Композитор: Марјан Неќак
Композитор на нумерата *Чија си?*: Славе Димитров
Асистент на режисерот: Иван Манасковски
Дизај на плакатот: Сергеј Светозарев

Играат: Анастас Тановски (Ацо Шпрт); Благој Чоревски (Ринго Шатка); Лазе Манасковски (Киро Стап); Иван [Ванчо] Петрушевски (Ристо); Ленче [Иванова] Делова (Менка); Силвија Стојановска (Нина); Марија Кондовска (Верче); Ѓокица Лукаревски (Чкембар); Ѓорѓи Тодоровски

(Фабијан); Душица Стојановска (Девојката).

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Мајстор на тони: Чедомир Младеновски,
Димитар Илиоски
Мајстор на светло: Кире Бубулевски,
Дејан Блажевски

Премиера: 27.12.2013 година
Вечерна сцена

2014

ЖИВОТ ВО ТЕСНИ ЧЕВЛИ

Автор: Душан Ковачевиќ
Режисер: Ненад Витанов
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимограф: Катерина Чукниева
Композитор: Сашко Костов

Играат: Драган [Дац] Спасов (Стево); Марија Кондовска (Злата); Ѓокица Лукаревски (Исо); Иван [Ванчо] Петрушевски (Весел); Душица Стојановска (Рада); Биљана Драгиќевиќ-Пројковска (Менаџерка / Водителка); Зоран Љутков (Господин Малиџин); Христијан Поп Симонов, Ненад Ангелковиќ (Зајци); Миа Кантарџиева, Благица Димитровска (Камермани).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева

Кон „Огнени јазици“ (...) Режисерскиот концепт е многу прецизен. Големите мајстори секогаш се стремат кон едноставност. Можноста за актуализација што ги дава текстот се максимално искористени, но на моменти пречи премногу педантноста градење на сцените. Ликовите се прецизно, речиси филигрански дефинирани. Приказната лесно се следи, иако има подеми и падови во драмското дејство, особено пред крајот на првиот дел. Во вториот дел, дејството ја достигнува кулминацијата. Сцената е речиси празна и отворена за актерска игра. Сите девет актери даваат максимален удел во улогите што ги играат. (...) Иако првпат работи во театар, Игор Тошевски создал минималистички декор и сценографија кои едновременно ги обликуваат и минатото и сегашноста. Костимографката Ивана Кнез прецизно одговара на барањата на ликовите и креира костими што отстапуваат од нејзиниот гламурозен израз, но одлично се вклопуваат во претставата. Авторот на музиката Златко Ориѓански создаде композиции кои го нагласуваат амбиентот во сцените, додека песната за азбуката има потенцијал да стане хит. Кореографијата за песната е дел од кулминативните моменти во драмското дејство. (...)

(Дневник, 13.11.2013; Тони Димков: *Расчекор меѓу зборот и разбирањето*)

Кон „Живот во тесни чевли“
(...) Иако сè тргнува од текстот - комично и трагичното, од реалноста и она што телевизијата го игра и на наместен / извитоперен начин ни нуди реално шоу на заокружената „приказна“ за животот и смртта, и режијата и играта на актерите на крајот ни нудат варијанта или оптимизам: надеж дека ако не тука – на земјата, таму - на небото – олеснува. Тоа е и она низ кое Витанов умешно го отвора текстот и понатаму ја создава претставата. Без сомнение добра, и претстава што публиката ќе ја сака. (...) Претставата – режијата и актерите – ја создавале/ граделе внимателно. (...) Врз играта на актерите е сконцентрирана режијата на Ненад Витанов. И токму ова ја прави изведбата добра. Откако умешно ја направил поделбата, секој од актерите е воведен во ликот и во заедничката приказна.

(Глобус, Скопје, бр. 359, 11.3.2014; Лилјана Мазова: *Живот во тесни чевли – шпратикомедија на Душан Ковачевиќ и нов хит во Драмски*)

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски,
Димитар Илиоски;
Мајстор на светло: Кире Бубулевски,
Дејан Блажевски, Митко Ризов

Премиера: 7.3.2014 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(2016): Билјана Драгичевиќ-Пројковска
- награда за најдобра женска
епизодна улога.

ЕВАНГЕЛИЕ НА ГЛУПОСТА (ДАЛАЈ МАМА)

Автор и режисер: Љубиша Георгиевски
Сценограф и костимограф: Мери Георгиевска
Композитор: Гаврило Миловановиќ
Плакат: Мери Георгиевска
Фотограф: Игор Петрески

Играат: Благој Чоревски (Јордан Поткошулов 64 години, татко, Патер фамилијас); Ирена Ристик (Тања Поткошулова, 62 години, наречена Далај Мама, негова жена); Филип Трајковиќ (Панде, 35 години, нивен син, билдер, растегнувач на федери); Игор Георгиев (Сугаре, 15 години, нивен син); Катерина Шехтанска-Лаковски (Маца, 40 години, нивна ќерка); Трајанка [Таџи] Илиева (Кети, 13 години, ќерка на Маца); Игор Ангелов (Стево, 40 години, маж на Маца); Петар Мирчевски / Славиша Кајевски

(Далај Дамла, мајка на Далај Мама);
Валдета Исмаили (Прва караконџула);
Ана Костовска (Втора караконџула);
Милица Стојанова / Александра Павлова (Трета караконџула); Диме Илиев (Мајсторот); Златко Митрески (Офицерот).

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстори на тон: Чедомир Младеновски,
Димитар Илиоски
Мајстори на светло: Кире Бубулевски,
Дејан Блажевски, Митко Ризов
Премиера: 12.4.2014 година
Вечерна сцена

ЖДРЕЛО

Автор: Жанина Мирчевска
Режисер: Зоја Бузалковска
Драматург: Александра Бошковска
Сценограф: Љупчо Јованов
Костимограф: Лира Грабул
Композитор: Огнен Анастасовски
Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати
Изведба на сценографија: Тодор Дајевски
Асистент на костимографот: Раде Василев
Маски: Ѓорѓи Ѓорѓиевски
Дизајнер на плакатот: Павле Игновски
Фотограф: Марија Чоневска
Играат: Рубенс Муратовски (... – Оној што си го изел и своето име); Димитрија Доксевски (Тине, чувар); Лилјана Велјанова (Сирма, мајка / Харибо, мечка); Диме Илиев (Едвард, советник); Трајанка [Таџи] Илиева-Вељик (Амелија, убавица); Александар Степанулески

(Јоже, градинар) Ивана Павлаковиќ
(Лолита, девојче / Афродита, кокошка);
Соња Стамболџиоска (Тереза, чистачка /
Кучка); Филип Трајковиќ (Доријан, коњ /
Ловренц, доктор / Црнец).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстори на тон: Чедомир Младеновски,
Димитар Илиоски
Мајстори на светло: Кире Бубулевски,
Дејан Блажевски, Митко Ризов

Премиера: 23.7.2014 година (Фестивал
Охридско лејџо)
8.10.2014 година (НУ Драмски
театар, Скопје)

СЕКС, ДРОГА И РОКЕНРОЛ (монодрама)

Автор: Ерик Богосјан
Режисер: Ристе Алексоски
Композитор: *Pappetology*
Фотограф: Марија Чоневска

Играат: Сашо Тасевски

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Мајстори на светло: Кире Бубулевски,
Дејан Блажевски, Митко Ризов

Премиера: 22.10.2014 година
Вечерна сцена

Кон „Ждрело“
(...) *Ждрело* е една
неконвенционална
претстава за лакомоста,
која оди до такви
границы што се претвора
во халуцинација, во
лудило, во сон. (...) Рубенс
Муратовски го игра
одлично безимениот лик,
кој јаде сè, кој буквално
јаде сè околу себе, за
на крајот да се изеде и
самиот себе. Метафората
е силна и јасна, иако
играта, надреализмот и
карикираноста на моменти
се премногу. Сепак драмата
се следи во еден здив,
бидејќи таков е и нејзиниот
ритам, такви се и сцените
и играта, неочекувани,
силни, на моменти
одвратни, но на интересен
начин доловени низ
ликовите, сценографијата,
светлата и музиката. (...) *Ждрело* е претстава која е
екстремна, патолошка и
вознемирувачка, но која
дејствува освестувачки,
упатувајќи своевиден
крик кон тоа колку вреди
човечкиот живот и колку
лутето, животните и
предметите стануваат
жртви на глобалната
потрошувачка психологија,
кои на крајот мора да бидат
проглатани.

(*Утирински весник*, Скопје,
10.10.2014; С[унчица]
У[невска]: *Ждрело* е
прејидејство која треба да
се види)

Кон „Човекот кој го изеде светот“

(...) Изборот на текстот од Штокман укажува на желбата да се воочат актуелните проблеми на младата генерација, која созрева и живее во денешно време.

Насловот на пиесата може да се толкува од два аспекти, како дејство со кое човекот го изеде светот со својата суета, себичност, неодговорност и бесчувствителност, но и како состојба во која капиталистичкото општество ги изеде вистинските вредности во човекот, кој доколку појави некаква индивидуалност станува несакан ефект во општеството. Во тој правец се градени и ликовите во претставата. (...) Игор Стојчевски успева да оствари интелигентен лик. Илиев брилијантно го толкува таткото, со енергија, креативност и посветеност која спонтано предизвикува аплауз на отворена сцена.

(Дневник online, Скопје, 1.1.2015; Тони Димков: Числа и природна изгра базирана на чувствителен шекспир)

КАПЕТАНОТ ЏОН ПИПЛФОКС

Автори: Душан Радовиќ и Мирослав Беловиќ

Режисер: Никола [Коле] Ангеловски

Превод: Димитар Солев

Сценограф: Љубомир Чадиловски

Костимограф: Илина Ангеловска

Композитор: Венко Серафимов

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Играат: Игор Ангелов (Капетанот Џон

Пиплфокс); Трајанка [Таџи] Илиева-

Вељиќ / Јана Стојановска (Капетанот

Фокс Џонсон); Александар Степанулески

(Секирата); Симон Мансковски (Коновал);

Димитрија Доксевски (Арчибалд); Маја

Вељковиќ-Пановска (Убавиот Смит);

Ѓокица Лукаревски (Желката); Филип

Трајковиќ (Ланабој); Душица Стојановска (Пудинг Џо); Златко Митревски / Дритон Вејсели (Сајланс); Ѓорѓи Тодоровски (Роберт Смајл); Анастас Тановски (Теодор Рум); Зоран Љутков (Големиот Пират); Игор Георгиев (Оливер Тимиди); Диме Илиев (Началникот на адмиралитетот); Александра Павлова, Валдета Исмаили, Билјана Јовановска (Пештерата / Чудовиштето / Брозборлестите жени).

Инспициент: Гоце Бојчев

Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]

Цветковска

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Мајстор на светло: Митко Ризов

Премиера: 23.10.2014 година
Детска сцена

ЧОВЕКОТ КОЈ ГО ИЗЕДЕ СВЕТОТ

Автор: Нис Моме Штокман
Режисер: Билјана Радиноска
Превод: Катарина Шекутовска
Сценограф: Мика Черепналковска
Костимограф: Ивана Кнез
Композитор: Ненад Тонкин
Дизајнер на плакат: Магдалена Дилевска
Фотограф: Димитар Апостолов
Соработник (психодрама): Ана Чучкова
Дизајнери на светло: Дарио Секуловски,
Наум Доксевски

Играат: Игор Стојчевски (XXXX); Диме Илиев (Татко); Биљана Драгиќевик-Пројковска (Лиза); Димитрија Доксевски (Улф) и Стефан Вујисиќ (Филип).

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Мајстор на светло: Митко Ризов

Премиера: 5.12.2014 година

Награди

» Диме Илиев – награда за најдобар актер во 2014 година според весникот *Дневник*.

2015

ЉУБОВНИЦИ (копродукција)

Автор: Катерина Коцевска
Режисер: Катерина Коцевска
Сценограф: м-р Филип Гулевски
Костимограф: Раде Василев
Монтажа на музика: Никола Исаиловски
Дизајн: Горјан Донеv

Играат: Билјана Беличанец (Ема); Маја Вељковиќ-Пановска (Елена); Драган [Дац] Спасов (Ангел); Зоран Љутков (Иван).
Инспициент: Жарко Намичев;
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Мајстор на светло: Дејан Блажевски
Реквизита: Зоран Новковски

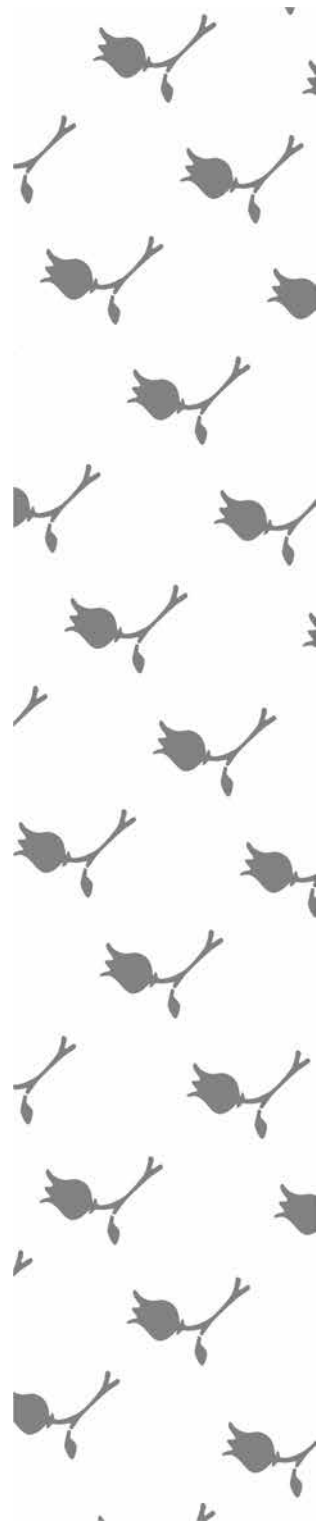
Премиера: 28.2.2015 година
Вечерна сцена

ЧОЛАК

Според *Behanding in Spokane* од Мартин Мекдона
Режисер и драматург: Синиша Евтимов
Сценограф и костимограф: Илина Ангелова
Фотограф: Марија Чоневска

Играат: Сашо Тасевски (Кара); Филип Трајковиќ (Тони); Рубенс Муратовски (Мартин) и Игор Стојчевски (Мики).

Инспициент: Гоце Бојчев

Кон „Безљубни“
(...) Режисерската зрелост
и искуството на Славенски
уште еднаш е потврдена
со неверојатно точната
поделба на улогите,
прецизно визуелно
обликување на просторот,
минималистичката
сценографија. (...)
Ефектите на Узунов лесно
ве пренесуваат од сонот
во реалноста и обратно,
визуелно атрактивно и
мајсторски дозирано.
Костимографијата на
Ивана Коцева суштински
ги отликува карактерите
и не остава простор за
дилема кој е принц во
бајка, кој е вистински во
секојдневниот живот,
кој е луд, а кој љубовник,
туку дава основа актерите
дополнително да го
надградат карактерот.
(...) Љубовта е вечна
тема и никој не е имун
на нејзиното влијание
во животот. Оттаму,
актерите зрачат со
длабоко почувствување
и искрено пренесени
емоции и страст.
Веднаш се забележува
и нивната желба да
експериментираат со
изразните техники и на тој
начин да го дадат својот
придонес. Во претставата
нема главен лик, туку
сите пет еднакво ја носат
тежината на дејството.

(Дневник, Скопје, 30.7.2015;
Тони Димков: *Паралелни
димензии на љубовта*)

Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстори на тон: Чедомир Младеновски,
Димитар Илиоски
Мајстори на светло: Кире Бубулевски,
Дејан Блажевски, Митко Ризов

Премиера: 21.4.2015 година
Вечерна сцена

Награди

- » ИТФ *Гола месечина*, Општина
Аеродром (2015); Рубенс Муратовски –
награда за најдобра машка улога

БЕЗЉУБНИ

Автор: Благица Секуловска
Режисер: Златко Славенски
Сценограф: Златко Славенски
Сценографска реализација: Тодор
Дајевски
Костимограф: Ивана Коцева
Музика: Ристо Вртев
Избор на музика: Златко Славенски
Видео- и аудиоанимација и продукција:
Милчо Узунов
Фотографии: Дарио Секуловски и Наум
Доксевски

Играат: Димитрија Доксевски
(Вистинскиот); Сања Арсовска
(Вистинската); Златко Митрески
(Погрешниот); Наташа Петровиќ
(Погрешната); Александар Степанулески
(Љубовникот).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева

Мајстори на тон: Димитар Илиоски,
Чедомир Младеновски
Мајстори на светло: Дејан Блажевски,
Кире Бубулевски, Митко Ризов

Премиера: 6.5.2015 година
Вечерна сцена

Награди

- » МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп,
(2015): Благица Секуловска – награда
за најдобар текст од современ
македонски автор; Бруно Јовановски
– награда за најдобар рекламен
материјал.

ЈАНЕ САНДАНСКИ 100 ПОСЛЕ

(монодрама)
Автор: Петар Темелковски
Режисер: Петар Темелковски

Игра: Петар Темелковски

Премиера: 19.5.2015 година
Мала сцена

ЕРИГОН

Автор: Јордан Плевнеш
Режисер: Јани Бојаџи
Сценограф: Владо Ѓоревски-Рафик
Костимограф: Невенка Тасева-Петровиќ
Композитор: Горан Трајкоски
Режисер на видеоматеријал: Јани Бојаџи
Видеомонтажер: Бобан Попоски
Фотограф: Тамара Дамческа
Дизајнер на плакат и корица: Оливер
Маринкоски

Дизајнер на каталог: Маја Кировска

Играат: Игор Стојчевски (Еригон); Роберт Вељановски (Исидор Солунски); Гордана Ендровска (Малина); Кристијан Светиев (Коле); Христијан Поп Симонов (Таше); Миа Кантарџиева (Евдокија); Марина Поп Панкова (Госпоѓата Ежени Плење Дибуа); Соња Стамболџиоска (Госпоѓата Патрација Сиго); Дритон Вејсели (Џезар); Ирена Илиевска (Самса); Александар Степанулески (Фелдмаршалот Сигфид Поњатовски); Анастас Тановски (Кардиналот Донатело I); Благоица Димитровска (Андилена Ариер Анаван); Александра Павлова (Марија Луиса Балванера); Ѓорѓи Тодоровски (Жифон Барбисон Болоњи); Едмонд Сотир

(Ротвајлер Леонберг Несман); Актери во видеоматеријал: Милица Стојанова (Безимениот глас); Петар Темелковски (Балтимор Арденин – Свети Бернар); Александра Огненовска, Мартин Минговски, Марко Дојоски, Мишо Димитријевски, Моника Ставревска, Милена Ѓошевска, Румена Шопова, Дарко Карбески, Емилија Петрова, Антониј Ѓорѓиев.

Инспициент: Жарко Намичев

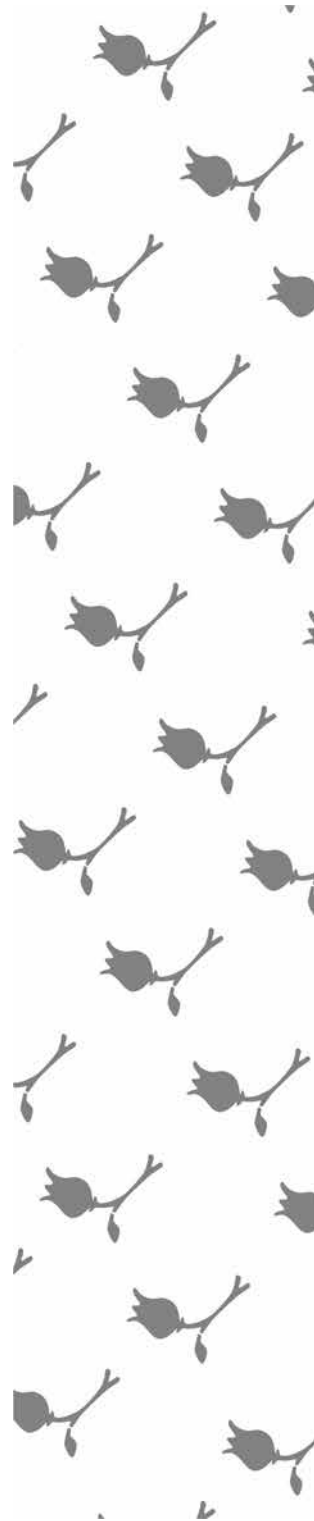
Суфлер: Даница Илиева

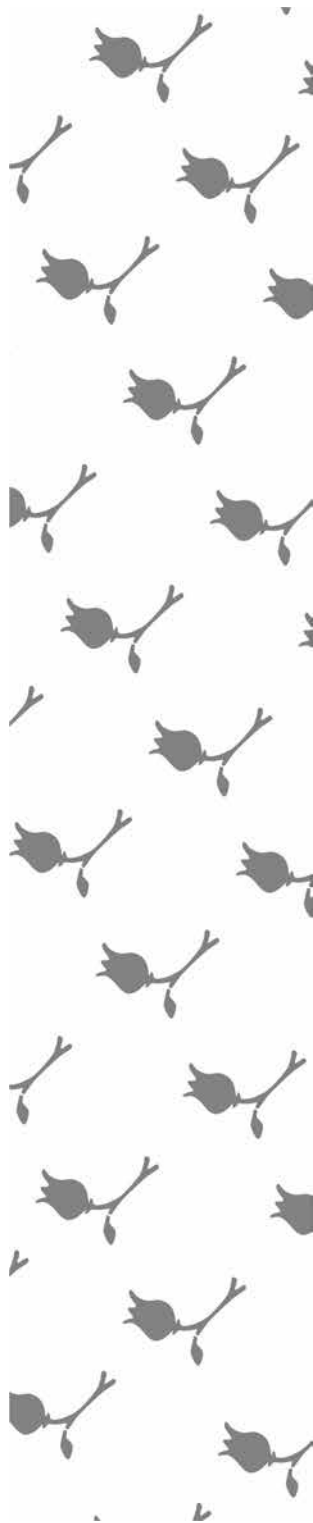
Мајстори на тон: Димитар Илиоски,

Чедомир Младеновски

Мајстори на светло: Дејан Блажевски,

Митко Ризов

Премиера: 24.9.2015 година
Вечерна сцена

ЦРВ - монодрама

Според романот „Вистина, љубов –
рашомонијада“ од Дејан Трајкоски
Драматизација: Борче Грозданов
Режисер: Мите Грозданов

Игра: Мите Грозданов

Премиера: 2.11.2015 година
Мала сцена

БИБЛИЈАТА

Автор и режисер: Срѓан Јаниќијевиќ
Композитор: Игор Василев Новоградска
Дизајн: Кире Василев
Корепетитор: Надежда Рубен
Дизајн на светло: Звездан Миљковиќ

Играат: Златко Митрески; Викторија
Анѓушева; Игор Георгиев; Сања Арсовска;
Димитрија Доксевски; Ирена Ристиќ;
Филип Трајковиќ; Васко Костовски; Диме
Илиев; Виолета Шапковска; Трајанка
[Таџи] Илиева-Вељиќ; Ѓорѓе Попов;
Игор Ангелов; Биљана Драгиќевиќ-
Пројковска; Емилија Мицевска; Калина
Наумовска; Чедомир Митревски;
Соња Стамболџиоска; Александар
Степанулески; Ана Костовска; Елизабета
Стефановска; Гордана Ендровска; Зоран
Љутков; Александра Павлова; Григор
Јовановски; Бојан Лазаров; Благоица
Димитровска; Катерина Шехтанска-
Лаковски; Анастас Тановски.

Инспициент: Гоце Бојчев
Мајстори на тон: Димитар Илиоски,
Чедомир Младеновски
Видео: Димитар Илиоски
Мајстори на светло: Дејан Блажевски,
Митко Ризов

Премиера: 19.12.2015 година
Вечерна сцена

ГОСПОЃИЦА ЈУЛИЈА (копродукција)

Автор: Август Стриндберг
Режисер: Ѓорѓи Ризески
Костимограф: Драгана Таневска
Кореограф: Ирена Лозинска
Дизајн и фотографија: Деана Андоновска

Играат: Миа Кантарџиева (Јулија); Теоман
Максут (Жан), Емине Халил (Кристина).

Копродукција Драмски театар и Театар
Фабрика
Премиера: 20.12.2015 година
Мала сцена

2016

ЈОВ

Автор: Венко Андоновски
Режисер: Сашо Миленковски
Композитор: Венко Серафимов
Дизајн: Владимир Симоновски
Кореограф: Валентин Апостолов

Играат: Игор Стојчевски, Соња
Стамболџиоска, Филип Трајковиќ, Златко

Митрески, Игор Георгиев, Александра Павлова, Емилија Мицевска и Благица Димитровска.

Инспициент: Жарко Намичев; Суфлер: Даница Илиева; Мајстор на светло: Дејан Блажевски; Мајстор на тон: Димитар Илиоски

Премиера: 29.1.2016 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2016): Венко Андоновски – награда за најдобар оригинален драмски текст; Владимир Симоновски – награда

за рекламен материјал; специјална награда за продукциска и сценска функционалност.

СНЕЖАНА И СЕДУМТЕ ЦУЦИЊА

По Браќата Грим

Режисер: Димче Николовски

Драматизација: Александра Бошковска

Сценограф: Сергеј Светозарев

Костимограф: Лира Грабул

Музика: Димитар Андоновски

Асистент на костимографот: Раде

Василев

Дизајн и изработка на круни: Ива

Димановска

Изработка на чевли за цуцињата: Ѓорѓи Ѓорѓиевски

Кон „Јов“ (...) Миленковски со драмите на Андоновски, и конкретно од Јов користи само она што нему му треба во создавањето на свој режисерски театар преку кој, пренесувајќи/сместувајќи ги во ова време, што е и основа на текстот на Андоновски, драстично скратувајќи го, со актерите и другите соработници поставува суштинско ама и тешко разбирање на идејата за трпението и страдањето низ политички разнебитеното прашање: што правиме со планетата земја? – во наши/тукашни изневери и талкања низ нив. Тркалото, како речиси единствен сценографски елемент, се врти во различни смерови кои се одраз на различноста на ситуациите во кои се ликовите и што секој од нив, исто преку различност на сцената, го остава да е сам со себе. Во таа игра на барање на смислата на животот во неговата бесмисла, секој би требало да креира свој лик. За таков концепт се потребни силни актерски индивидуи. Миленковски нив ги „открил“ во речиси најмладата актерска генерација на Драмски.

(Глобус, Скопје, 2.2.2016; Лилјана Мазова: *Режисерска ѝрејџџава за бесмислајта и дали може џаа да се џобеди*)

Кон „Снежана и седумте
цуциња“
(...) Претставата следи еден
раскажувачки модел и за
разлика од очекуваната
игривост и доминација
на музиката, што е чест
случај во ваквите проекти,
Снежана ... на Драмски ги
тера децата да го гледаат
дејствието преку реплики
и зборови, и тоа како по
книга. За уверливоста на
(по)кажаното се заслужни
и одлучно избраните
актери, сите помладата
генерација: Александра
Павлова е родена Снежана!
Таа на лик и става е
вистинска двојничка на
онаа од долгометражниот
анимиран филм. (...)
Креацијата на Павлова се
разликува од анимираната
по самоувереноста и
решителноста кои ги носи
како девојка од ова време.
Трајанка Илиева-Вељик
е мокна и убедлива како
злобната и убава кралица,
Димитрија Доксевски е
шармантен во улогата
на принцот, Александар
Степанулески е уверлив во
улогата на храбар војник,
Златко Митревски ги
фасцинираше децата со
впечатливата вештерка.

(Култура, Скопје, 30.3.2016;
Александра Јуруковска:
Снежана и седумте цуциња
е ирејисјава йар екселанс)

Соработник за специјални ефекти:
Методија Најдоски
Фотограф: Тамара Дамческа
Дизајн на програмска книшка: Маја
Кировска

Играат: Александра Павлова (Снежана);
Трајанка [Таџи] Илиева-Вељик / Калина
Наумовска (Кралицата); Димитрија
Доксевски / Мартин Минговски
(Принцот); Александар Степанулески
(Капетанот / Огледалото / Нараторот);
Златко Митрески (Вештерката); Соња
Стамболциска (Сезнајко); Сања Арсовска
/ Игор Георгиев (Муртенко); Емилија
Мицевска (Срамежливко); Благоица
Димитровска (Спанко); Дарко Карбески
(Веселко); Марко Илиќ (Здравко); Бобан
Алексоски (Клапчо); (Прв војник);
Дритрон Вејсели (Втор војник).

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Митко Ризов
Мајстор на тон: Саше Ѓорѓиев

Премиера: 27.3.2016 година
Детска сцена

БУРЕ БАРУТ

Автор: Дејан Дуковски
Режисер: Сашо Миленковски
Сценограф: Владимир Симоновски
Костимограф: Владимир Симоновски
Композитор: Венко Серафимовски

Играат: Иван [Ванчо] Петрушевски
(Анѓеле) Лазе Манасковски (Димитрија);
Гоце Тодоровски (Свето) Ѓокица
Лукаревски (Благоја / Човекот); Благоица
Димитровска (Аце); Јовица Михајловски
(Симон); Александра Павлова (Ана);
Игор Стојчевски (Андреа); Виолета
Шапковска (Жената); Емилија Мицевска
(Светле) Симон Манасковски (Шоферот
/ Ѓоре / Полицаецот / Коста / Џими);
Сашо Тасевски (Ѓорѓи); Благој Чоревски
(Гела); Александар Степанулески (Борис);
Рубенс Муратовски (Топук); Димитрија
Доксевски (Кирил); Филип Трајковиќ
(Мане); Јана Стојановска (Евдокија).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Мајстор на светло: Дејан Блажевски

Премиера: 21.4.2016 година
(По повод јубилејната прослава 70 години
НУ Драмски театар, Скопје)
Вечерна сцена

КРИСТОФОР КОЛУМБО

Според истоимената драма на Мирослав
Крлежа
Адаптација: Љубиша Георгиевски
Режисер: Љубиша Георгиевски
Сценограф: Мери Георгиевска
Костимограф: Мери Георгиевска
Композитор: Венко Серафимов

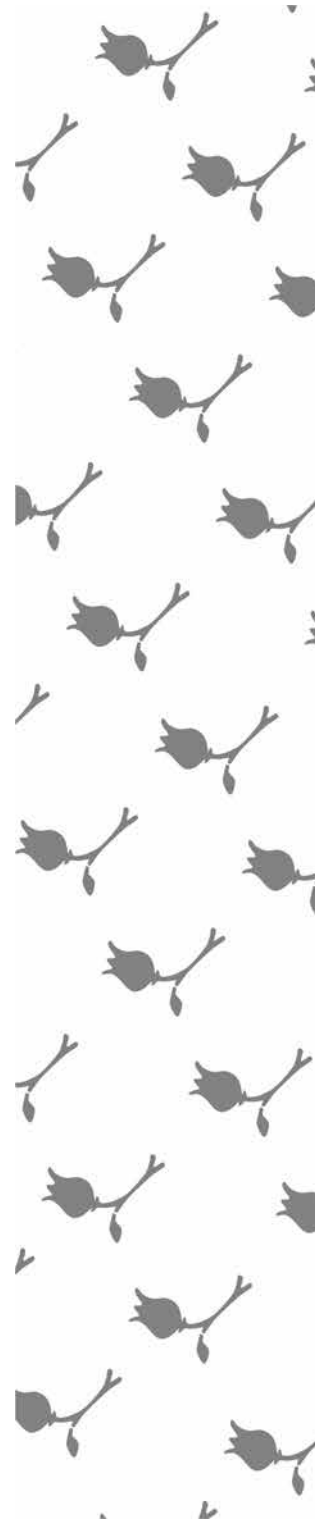
Играат: Рубенс Муратовски (Кристофор
Колумбо); Роберт Вељановски
(Непознатиот); Александар Степанулески

(Прв адмирал); Димитрија Доксевски
(Втор адмирал); Морнари: Марко Дојоски,
Дарко Карбески, Исидор Јованоски, Игор
Доневски, Марко Илиќ, Виктор Бужаров,
Петар Стојанов, Антониј Ѓорѓиев, Мартин
Минговски, Мишо Димитријевски;
Гласови: Ѓорѓи Тодоровски, Зоран
Љутков, Игор Стојчевски, Игор Ангелов,
Анастас Тановски, Златко Митрески,
Игор Георгиев.

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Митко Ризов
Мајстор на тон: Саше Ѓорѓиев

Премиера: 5.7.2016 година (*Скојско лејџо*)
Вечерна сцена

Кон „Франкенштајн
#алхемија на животот“
(...) Зоран Љутков во
улогата на Виктор
Франкенштајн уште
еднаш покажува дека
има завиден актерски
капацитет и за најсложени
драмски ликови. Од првата
до последната сцена
тој ја градира својата
ролја трансформирајќи
се со мали и флуидни
пресврти во различни
емотивни состојби.
Неговиот Франкенштајн
најпрво е длабоко
обземен од желбата од
ништо т.е. од нежива
материја, по примерот
на средновековните
алхемичари, да создаде
жив човек придавајќи си
така божји прерогативи, за
потоа да се роди сомнежот
кај него во исправноста
на сопствените постапки,
во смисла, дали така не
ги прекршил принципите
и законите, како на
природата, така и на
социјалното уредување.
(...) Убедлив во својата
актерска креација е и Игор
Стојчевски во улогата на
новосоздадениот човек. И
тој, исто така минува низ
неколку фази, за најпосле
и покрај својот одбивен
изглед да се трансформира
во нежно и трогателно
човечко суштество кое
побудува сомилост.

(Радио Скопје, Културен
мозаик, февруари 2017;
Тодор Кузманов: Драмски
прелудиум / архивски
примерок исчукан на
машина, Драмски театар,
Скопје)

2017

ФРАНКЕНШТАЈН #АЛХЕМИЈА НА ЖИВОТОТ

Режисер: Лилия Абаџиева
Сценска адаптација, музичка подлога,
кореографија: Лилия Абаџиева
Сценограф, костимограф, мултимедија и
дизајн на светло: Васил Абаџиев

Играат: Зоран Љутков; Игор Стојчевски;
Биљана Драгиќевиќ-Пројковска;
Благица Димитровска; Филип
Трајковиќ; Александар Степанулески;
Соња Стамболџиоска; Димитрија
Доксевски; Гордана Ендровска; Наталија
Теодосиевска.

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Видеомајстор: Димитар Илиоски
Обработка на видеоматеријал: Милчо
Узунов
Мајстори на светло: Митко Ризов, Дејан
Блажевски
Шминка: Јана Гугушевска-Мандевска

Премиера: 21.1.2017 година
Вечерна сцена

ВЕНЕЦИЈАНСКИ ТРГОВЕЦ

Автор: Вилијам Шекспир
Режисер: Наташа Поплавска

Драматург: Дарко Спасов
Директор на сценски движења: Маја Митиќ

Костимограф: Александар Ношпал
Кореограф: Ирена Лозинска
Дизајн на светло: Милчо Александров
Музика: Јана Стојановска, Лука Ѓоргиевски, Андреј Блажевски
Дизајн: Емил Петро

Играат: Јовица Михајловски (Шајлок);
Зоран Иваноски (Антонио); Стефан Вујисиќ (Порција); Дамјан Цветановски (Басанио / Кнезот од Мароко); Диме Илиев (Првата дама); Јана Стојановска (Актерот); Златко Митрески (Ланселот); Григор Јовановски (Џесика / Кнезот од Арагонија); Сергеј Димоски (Грацијано); Јаков Спасов (Лоренцо); Анастас Тановски (Тубал / Дуждот Венецијански; Марко Илиќ (Нериса).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на тон: Саше Ѓорѓиев
Мајстор на светло: Дејан Блажевски
Шминка: Јана Гугушевска-Мандевска
Сликарик изведувач: Ѓорѓи Ѓорѓиевски

Премиера: 7.3.2017 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп, (2017): Јовица Михајловски - награда за главна машка улога; Стефан Вујисиќ

- награда за млад актер „Трајко Чоревски“.

АТЕНА СО ПЕНИС

Автор: Александар Русјаков
Режисер: Синиша Евтимов
Сценографи: Милан Несторов и Александар Ношпал
Костимограф: Александар Ношпал
Асистент на костимографот: Андреј Ѓоргиевски
Маски: Ѓорѓи Ѓорѓиевски

Играат: Рубенс Муратовски; Катерина Коцевска; Лазе Манасковски; Зоран Љутков; Јана Стојановска; Гордана Ендровска; Филип Трајковиќ; Калина Наумовска; Емилија Мицевска; Благица Димитровска; Александар Степанулески; Ванчо Петрушевски; Гоце Тодоровски; Диме Илиев.

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Мајстор на светло: Митко Ризов

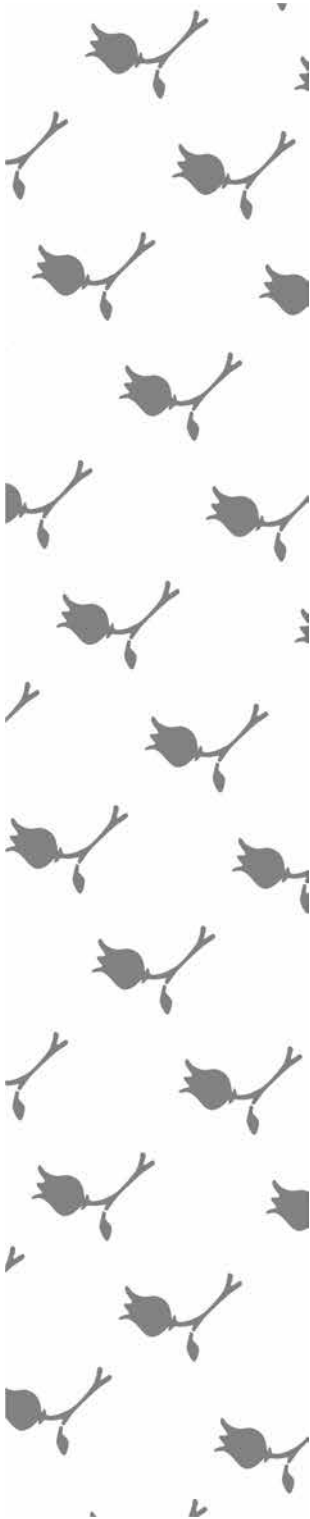
Премиера: 19.5.2017 година
Вечерна сцена

ПАПАГАЛОТ ИСТОРИКО

(драматизација на романот „Монументи на глупоста“ од Љубиша Георгиевски)
Автор: Сашко Насев
Режисер: Љубиша Георгиевски

Кон „Венецијански трговец“
(...) Пред сè овде мислам на веќе споменатата актерска енергија носена од Дамјан Цветановски, алијас Басанио, а во една сцена и кнезот од Мароко, кој уште сега докажува дека ќе владее со сцената; па преку Стефан Вујисиќ и неговата Порција (гравестијата играна во Шекспирово време мошне уменско ја користи Поплавска), преку која навистина овој млад актер ја докажува својата способност за успешна и „верна“ мимикрија. (...) Во широката лепеза на успешни актерски креации се вплетени и искуството на Јовица Михајловски, кој неговиот Шајлок го носи искусно и со актерски дозиран нерв, особено при презентирањето на неспособноста да ги долови своите „високи, понекогаш и месождерски апетити“, потоа фантастичниот Диме Илиев, кој преку првата дама „чесно и совесно“ ни ја дораскажа приказната притоа не криејќи го своето актерско мајсторство.

(Вечер, Скопје, 13.3.2017;
Борче Грозданов:
Трговецот ни дојде дома, во Драмски)

Сценограф и костимограф: Мери Јовановска

Играат: Владо Јовановски; Благица Димитровска; Калина Наумовска; Дамјан Цветановски; Ѓорѓи Тодоровски; Томислав Давидовски; Исмет Шабановиќ; Кристијан Танчевски.

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на тон: Саше Ѓорѓиев
Мајстор на светло: Дејан Блажевски

Премиера: 23.9.2017 година
Мала сцена

ВЕРА ЉУБОВ НАДЕЖ

Автор: Еден фон Хорват
Режисер: Лука Кортина
Драматург: Викторија Рангелова-Петровска
Превод: Слободанка Поповска
Сценограф: Мери Батакоја
Костимограф: Марија Пупчевска
Композитор: Љупчо Константинов

Играат: Наталија Теодосиева (Елизабета); Филип Трајковиќ (Полицаец - Алфонс Клостермаер); Виш препаратор (Благој Чоревски); Димитрија Доксевски (Препаратор); Анастас Тановски (Вицепрепаратор); Игор Ангелов (Баронот со траурен флор); Сања Арсовска (Ирена Прангл); Ирена Ристик (Госпоѓата сопруга на судијата); Зоран Љутков (Судијата); Емилија Мицевска (Инвалид); Соња

Стамболциоска (Работничка); Лазе Манасковски (Сметководител); Јана Стојановска (Марија); Златко Митрески (Кримполицаец); Дениз Абдула (Втор полицаец); Кристијан Светиев; (Јоаким, безумно смелиот спасител).

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Саше Ѓорѓиев
Дизајн на светло: Звездан Миљковиќ
Мајстор на светло: Митко Ризов

Премиера: 10.11.2017
Вечерна сцена

ЛЕТ НАД КУКАВИЧЈОТО ГНЕЗДО

Автори: Дејл Васерман / Кен Киси
Режисер: Ристо Алексовски
Превод: Марија Димовска
Сценограф и костимограф: Ѓорѓе Јовановиќ
Музика: Милан Димушевски
Асистент на режисерот: Емилија Спасова

Играат: Сашо Тасевски (Мекмарфи); Емилија Мицевска (Сестра Речид); Соња Стамболциоска (Сестра Флин); Благој Чоревски (Хардинг); Диме Илиев (Чизвик); Златко Митревски (Били); Ѓорѓи Тодоровски (Мартини); Ненад Нацев (Бромден); Игор Ангелов (Д-р Спиви); Предраг Павловски (Ворен); Игор Георгиев (Вилијамс); Мелита Софрониска (Кенди Стар); Александра Павлова (Сандра).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Мајстор на светло: Дејан Блажевски

Премиера: 22.12.2017 година
Вечерна сцена

2018

КАКО ДА СЕ ОГРАБИ БАНКА?

Автор: Сами Фејд
Режисер: Иван Манасковски
Превод: Коле Ангеловски
Сценограф: Доротеа Ѓорѓиевска
Костимограф: Фросина Настевска
Избор на музика: Иван Манасковски

Кореограф: Катерина Шехтанска-Лаковски

Играат: Лазе Манасковски (Раде Кепевски); Марија Кондовска (Ружа); Гоце Тодоровски (Ставре); Симон Манасковски (Тони); Катерина Шехтанска-Лаковски (Џули); Калина Наумовска (Жижа Жижик); Игор Георгиев (Директорот на банката).

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Митко Ризов
Мајстор на тон: Саше Ѓорѓиев

Кон „Странци“
 (...) И драматуршки
 и режисерски
 имаме изнаоѓање на
 еквивалентите на
 филмскиот израз во
 театарскиот медиум без
 колатерална штета и за
 резултат добивме питка
 и приемчива театарска
 изведба. Нела Витошевиќ
 го импостира дејството
 без преголемо сопствено
 замешателство, но со
 видна фасцинираност од
 темата создава игрива
 претстава во која главниот
 збор ќе го имаат актерите.
 (...) Игор Ангелов како
 Микеле е доволно уверлив,
 едноставен, но затоа
 е моќен во сенчење на
 состојбите во кои се наоѓа
 неговиот лик; Ирена
 Ристиќ (...) ќе се најде во
 разни позиции во кои
 таа умешно и успешно
 ќе ги предаде со доза на
 дискретност во реакциите
 и интелигентност во
 постапките; Биљана
 Драгиќевиќ-Пројковска
 е емотивна и избувлива;
 (...) Зоран Љутков, ќе
 се покаже како еден
 од придвижувачите
 на дејството, најпрво
 со криењето, а потем
 со разоткривањето на
 сопствената сексуална
 припадност; Бјанка
 на Сања Арсова е
 темпераментна и пргава
 жена; (...) Филип Трајковиќ
 го толкува ликот на Козимо
 успешно вклопувајќи
 се во целината; (...) Роко
 во интерпретација на
 Павловски е најсмирениот
 и најчист, најразумен лик
 во претставата.

Премиера: 23.2.2018 година
 Вечерна сцена

ПАРТИЈА РЕМИ

Автор: Доналд Ли Кобурн
 Режиер: Виолета Џолева
 Костимограф: Лидија Георгиева
 Сценограф: Доротеа Ѓорѓиевска
 Избор на музика: Виолета Џолева

Играат: Ѓокица Лукаревски (Велер
 Мартин); Маја Вељковиќ-Пановска
 (Фонсија Дорси).

Инспициент: Жарко Намичев
 Суфлер: Даница Илиева
 Мајстор на светло: Дејан Блажевски
 Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Премиера: 20.4.2018 година
 Мала сцена

СТРАНЦИ

Автор: Паоло Геновезе
 Режиер: Нела Витошевиќ
 Драматург: Викторија Рангелова-
 Петровска
 Сценограф: Константин Трпеноски
 Костимограф: Роза Трајческа-Ристовска
 Композитор: Огнен Анастасовски
 Асистент на режиерот: Александар
 Ивановски
 Асистент на сценографот: Димитар
 Петровски
 Асистент на костимографот: Раде
 Василев

Изработка на видеоанимација: Милчо
Узунов
Превод од италијански јазик: Викторија
Еленова
Јазична редакција и адаптација: Нела
Витошевиќ и Викторија Рангелова-
Петровска

Играат: Игор Ангелов (Микеле); Ирена
Ристик (Ева); Биљана Драгиќевик-
Пројковска (Карлота); Зоран Љутков
(Пепе); Сања Арсовска (Бјанка); Филип
Трајковиќ (Козимо);
Предраг Павловски (Роко).

Гласовни фрагменти: Анастас Тановски,
Маја Вељковиќ-Пановска, Огнен
Анастасовски, Викторија Рангелова-
Петровска, Ивана Павлаковиќ, Саше
Ѓорѓиев, Емилија Мицевска, Никола
Наумовски

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Мајстор на светло: Митко Ризов
Мајстор на тон: Димитар Илиоски
Фотограф: Филип Кондовски

Премиера: 12.5.2018 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп
(2019): Биљана Драгиќевик-Пројковска
– награда за најдобра женска
епизодна улога.

ЛУДИ ЗА ЉУБОВ

Автор: Сем Шепард
Режисер: Деан Дамјановски
Музика: Миодраг Неќак
Автор на композиција: Јана Стојановска
Сценограф: Ѓорѓи Ѓорѓиевски
Костими: Елена Вангеловска

Играат: Јана Стојановска / Благица
Димитровска (Меј); Филип Трајковиќ
(Еди); Анастас Тановски (Старецот);
Кристијан Светиев (Мартин).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева
Пиротехничар: Методија Најдоски
Мајстор на светло: Дејан Блажевски
Мајстор на тон: Саше Ѓорѓиев

Премиера: 28.9.2018 година
Мала сцена

ФЕСТЕН

Сценска адаптација: Дејвид Елдриџ
(според филмското сценарио на Томас
Винтерберг, Морген Руков и Бо Јр.
Хансен)
Режисер: Зоја Бузалковска
Превод: Благоја [Буцко] Бошковски
Драматург: Александра Бошковска
Сценографи: Тодор Дајевски и Зоја
Бузалковска
Костимограф: Марија Пупучевска
Сценски борби: Дарко Вељкиќ
Асистент на режисерот: Димче
Николовски

(Радио Скопје, мај 2018;
Тодор Кузманов: Чумаџија
на нашето време)

Кон „Фестен“
(...) И просто да не знаеш
за кој актер да почнеш
да коментираш зашто
секој од кастот е толку
точен, уверлив, многу
веродостоен и прецизен
во изведбата. Диме
Илиев мирно, нетипично
наметлив, авторитетен
и полн несигурности,
просто автентичен како
ликот Хелге. Александар
Степанулески како
Кристијан е издржан
во секој гест, одмерен
и моќно таинствен,
налудничаво загубен во
траумата, но и стабилен, со
цврста волја да разоткрие
еден грозоморен проблем
и да оконча долгогодишен,
лицемерен, болен молк.
(...) Елзе, преку изведбата
на Лилјана Велјанова,
многу вистинито дава
слика за една ментално
придушена жена, просто
човек што го премолчил
непремолчливото и се
изгубил во маската што
крие многу внатрешен
немир. Хелене, во
изведба на одличната
Соња Стамболциоска,
молскавично брзо
ја читаме, навидум
налудничав, но всушност
погресен, топол,
слободоумен, лојален,
доверлив и хуман
карактер. (...) И јасно,
убавина и среќа е да се
гледа младата девојка
Анастасија Аневска, која
многу интуитивно го игра
Девојчето, но и духот на
сестрата на Кристијан,
Михаел и Хелене. Рамо до
рамо со професионалците,
сериозно, допадливо, без

Изработка на плакат и звучни ефекти:
Павле Игновски
Дизајн на светло: Звездан Миљковиќ

Играат: Александар Степанулески
(Кристијан); Дејан Лилик (Михаел); Соња
Стамболциоска (Хелене); Диме Илиев
(Хелге); Лилјана Велјанова (Елзе); Емилија
Мицевска (Мете); Димитрија Доксевски
(Хелмут); Лазе Манасковски (Поул);
Ѓорѓи Тодоровски (Дедото); Тамара
Ристоска (Пија); Предраг Павловски
(Ким); Златко Митрески (Ларс); Дениз
Абдула (Ѓатокаи); Анастасија Аневска
(Девојчето).

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Жаклина [Ѓорѓиевска]
Цветковска
Цртеж на плакат: Здравко Гиров
Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Мајстор на светло: Митко Ризов
Шминка: Јана Гугушевска-Мандевска

Премиера: 16.11.2018 година
Вечерна сцена

КРАЛ ИБИ

Автор: Алфред Жари
Режисер: Васил Христов
Адаптација на текст: Васил Христов
Сценограф: Тодор Дајевски и Васил
Христов
Костимограф: Розе Трајчевска-Ристовска
Дизајн на светло: Звездан Миљковиќ

Играат: Игор Ангелов (Тато Иби); Биљана
Драгиќевиќ-Пројковска (Мама Иби);
Зоран Љутков (Бордир); Сања Арсовска
(Бутрелав); Филип Трајковиќ (Офелија);
Софија Куновска (Кралицата); Предраг
Павловски (Кралот); Јана Стојановска
(Болеслав); Долорес Поповиќ (Ладислав);
Катерина Шехтанска-Лаковски
(Вештерка I); Маја Вељковиќ Пановска
(Вештерка II); Емилија Мицевска
(Вештерка); Тамара Ристоска (Народот);
Игор Георгиев (Наратор).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Даница Илиева; Мајстор на
тон: Димитар Илиоски; Мајстор на
светло: Дејан Блажевски; Изработка
на видеоматеријал и фотограф: Душан
Кардалевски

Премиера: 30.12.2018 година
Вечерна сцена
2019

ЧОВЕК ПЕРНИЦА

Автор: Мартин Мекдона
Режисер: Јане Спасиќ
Сценограф: Марко Јанев
Асистент на сценографот: Фросина
Стојановска
Костимограф: Ирина Тошева
Музика: Дарија Андовска
Дизајн на светло: Владимир Димоски
Превод на текст: Горјан Милошевски и
Јане Спасиќ
Изработка на плакат: Нита Муча

Играат: Зоран Љутков (Катуријан); Филип Трајковиќ (Михаил); Златко Митрески (Туполски); Соња Стамболциоска (Ариел); Симона Димковска (Мајката); Дамјан Цветановски (Таткото); Анастасија Аневска (Девојчето); Михаил Стојановски (Момчето).

Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Саше Ѓорѓиев
Мајстор на светло: Митко Ризов

Премиера: 4.5.2019 година
Мала сцена

ЧУДЕСНА ТЕРАПИЈА

Автор: Даниел Глатауер
Режисер: Димче Николовски
Драматург: Александра Бошковска
Костимограф: Раде Василев
Изработка на плакат: Нита Муча

Играат: Соња Стамболциоска (Терапевтот); Маја Вељковиќ-Пановска (Госпоѓа Дорек);
Предраг Павловски (Господин Дорек).

премиера: 14.9.2019 година
Мала сцена

сигнал за скромност или непријатност на сцената.

(<https://porcup.mk>, Горјан Милошевски: *Пауза за реалитичност со ирејскавајќа Фестен*)

Кон „Мојот маж“
(...)„Мојот маж“ трае
2 часа и 40 минути и
во ниеден момент не
ве „провоцира“ да го
погледнете часовникот или
телефонот, а притоа нема
ниту една пауза. Актерите
(...), од прв до последен
играа како ова да им е
последната креација на
истата сцена – со тело и
душа и посветеност каква
што треба да се учи на
академија. Да натерате
човек искрено да се
разоткрие и да зборува
за свои болки и спомени
пред неколку стотици луѓе
што не ги познава, тоа
бара храброст, бара голема
љубов кон театарот. А тоа
овие актери го имаат, а
имале и среќа да работат
со режисерка што умее
да го извади тоа од нив.
Нивните лични исповеди
многу природно се
надоврзуваат на расказите
и како да ги допишуваат.
(...) Ја немаат сите
актери таа среќа во сите
претстави во кои играат на
уште неспуштена завеса
да добијат стоечки овации
и аплаузи и враќање и по
четири пати. Витошевиќ
има свој постојан тим
на соработници. (...) „Мојот маж“ е катарзична
претстава која ја води
публиката на местото
каде што понекогаш ни е
тешко да се биде - нè носи
поблиску до самите нас -
до спомените, стравовите,
искрените емоции и мисли
од кои некогаш сакаме да
побегнеме!

НЕСООДВЕТНО ЗА НА РАБОТА

Автор: Луси Кирквуд

Режисер: Д. В. Мофат

Драматург: Викторија Рангелова-
Петровска

Сценограф: Константин Трпеноски

Асистент на сценографот: Зоран
Петровски

Костимограф: Александар Ношпал

Превод од англиски јазик: Благоја [Буцко]

Бошковски

Кореограф: Кренаре [Кери] Невзати

Изработка на плакат: Нита Муча

Играат: Зоран Љутков (Ејдан); Ирена

Ристиќ (Миранда); Сања Арсовска

(Шарлот); Игор Ангелов (Господин

Бредшо); Дамјан Цветановски (Сем);

Стефан Вујисиќ (Руперт).

Инспициент: Гоце Бојчев; Суфлер:

Жаклина [Ѓоргиевска] Цветковска

Премиера: 20.9.2019 година

Вечерна сцена

ПАНТАГЛЕЗ

Автор: Мишел де Гелдерод

Режисер: Владимир Милчин

Превод: Најден Настев

Сценограф: Крсте С. Џидров

Костимограф: Марија Пупчевска

Избор на музика: Владимир Милчин

Изработка на видеоматеријал и

фотограф: Филип Кондовски

Изработка на плакат: Нита Муча

Играат: Зоран Љутков (Пантаглез,

овластен јунак на денот); Соња

Стамболциоска (Рахела Зилбершац,

Еврејка); Стефан Вујисиќ (Позон,

полицаец, ограничен итрец); Димитрија

Доксевски (Бамбула, црнец); Златко

Митрески (Инокентиј, келнер);

Александар Степанулески (Бергол,

брадест и куц); Дамјан Цветановски

(Лекидам, млад ондулиран поет); Лазе

Манасковски (Мак-Бум, генерал); Игор

Георгиев (Угледен адвокат / Шеф на

канцеларија); Предраг Павловски

(Генералисимус); Филип Трајковиќ

(Офицер); Жарко Јовановиќ, Симон

Манасковски, Стефан Петровски,

Никола Ристески (Војници, Полицајци,

Демонстранти).

Инспициент: Гоце Бојчев

Суфлер: Даница Илиева

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски

Мајстор на светло: Дејан Блажевски

Премиера: 16.11.2019

Вечерна сцена

ПЛОШТАД НА ХЕРОИТЕ

Автори на текстот на претставата се

учесниците во процесот (по мотиви од

драмата на Томас Бернхард)

Режисер: Мирјана Медојевиќ

Драматурзи: Нина Зупанчич и Викторија

Рангелова-Петровска

Композитор и избор на музика: Ина

Пунтар

Превод на текстот на Томас Бернхард:
Елизабета Линднер

Простор: Симона Димковска, Златко
Митрески и Мирјана Медојевиќ

Костими: Учесниците во процесот
Асистент на режисерот и драматург:
Драгана Гунин
Дизајн на светло: Златко Митрески и
Мирјана Медојевиќ

Играат: Наталија Теодосиева; Ина
Пунтар; Гордана Ендровска; Златко
Митрески; Мирјана Медојевиќ.

Инспициент: Жарко Намичев

Премиера: 25.12.2019 година
Вечерна сцена / фоаје

2020

МОЈОТ МАЖ

(Колаж од расказите на Румена
Бужаровска и авторски монолози)

Режисер: Нела Витошевиќ

Драматизација: Нела Витошевиќ и

Викторија Рангелова-Петровска

Драматург: Викторија Рангелова-
Петровска

Костимограф: Розе Трајчевска-Ристоска

Сценограф: Костантин Трпеноски

Асистент сценограф: Моника Ангелевска

Избор на музика: Нела Витошевиќ

Дизајн на плакат: Борче Димитриоски

Фотограф: Кире Галевски

(www.fakulteti.mk,
27.2.2020; Сребра
Ѓорѓијевска: Мојот маж е
каптарична претстава
која ве носи кај што е
најтешко да се биде -
блиску до себе!)

Играат: Сара Климоска; Емилија Мицевска; Наталија Теодосиева; Сања Арсовска
Трајанка [Тац] Илиева – Вељик; Игор Ангелов; Филип Трајковиќ; Исмет Шабановиќ.

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Сашо Ѓорѓиев
Мајстор на светло: Дејан Блажевски

Премиера: 15.2.2020 година
Вечерна сцена

Награди

» МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2021): Нела Витошевиќ и Викторија Рангелова-Петровска – награда за драматизација; Наталија Теодосиевска – награда за главна женска улога; награда за севкупен уметнички ангажман на авторот и актерите.

ХИПНОЗА НА ЕДНА ЉУБОВ

Автор: Душан Ковачевиќ
Превод: Катарина Коцевска
Режисер: Димче Николовски
Сценограф: Тодор Дајевски
Костимограф: Раде Василев
Музика: Александар Митевски
Визуелни ефекти: Милчо Узунов

Играат: Драган [Дац] Спасов (Ранко шумар); Маја Вељковиќ-Пановска

(Софија); Соња Стамболџиоска (Мила); Ѓокица Лукаревски (Докторот); Димитрија Доксевски (Мај); Филип Трајковиќ (Драги).

Инспициент: Гоце Бојчев
Суфлер: Даница Илиева

Премиера: 12.11.2020 година
Вечерна сцена

ДИШИ

(Бели дробови)
Автор: Данкан Мекмилан
Режисер: Димче Николовски
Драматург: Александра Бошковска
Превод: Благоја [Буцко] Бошковски
Сценограф: Илија Николовски
Костимограф: Раде Василев

Играат: Јасмина Василева (Ж); Димитрија Доксевски (М).

Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]
Цветковска
Мајстор на тон: Диме Илиоски
Мајстор на светло: Дејан Блажевски

Премиера: 29.12.2020 година
Вечерна сцена

2021

КАРМЕН (монодрама)

По мотив од романот „Пет часа со Марио“ на Мигел Делибес

Режија и драматизација: Дејан Пројковски

Превод: Ненад Велковски

Сценограф: Валентин Светозарев

Сценски движења: Олга Панго

Костимограф: Раде Василев

Композитор: Горан Трајковски

Игра: Биљана Драгиќевиќ-Пројковска

Инспициент: Гоце Бојчев

Фотографии и дизајн на плакат: Елена Бојациева

Премиера: 21.5.2021 година

Мала сцена

Награди

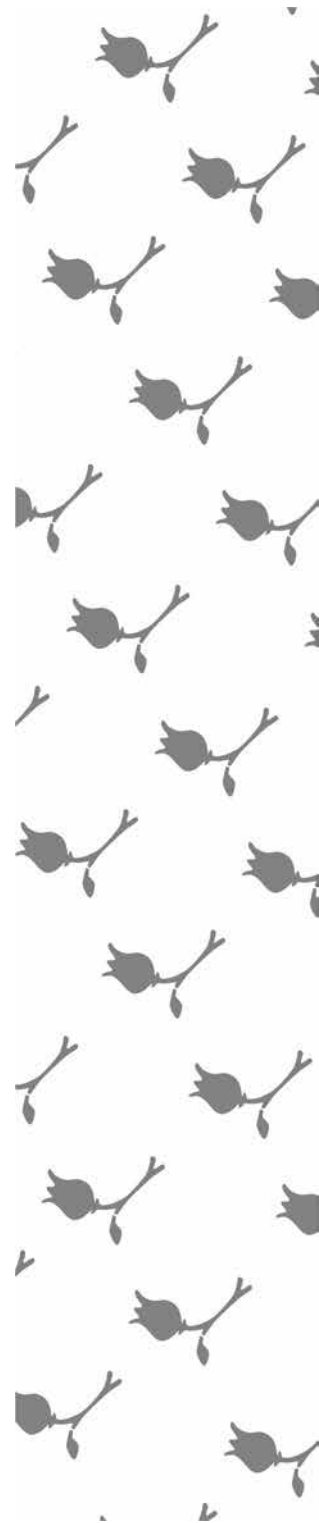
» Фестивал на монодрамата, Битола
(2021): Биљана Драгиќевиќ-Пројковска
- награда за најдобар актер.

ДРАМСКИ ЗА КОНЕСКИ

(Омаж за животот и делото на Блаже Конески)

Учествуваат: Анастас Тановски; Драган [Дац] Спасов; Маја Вељковиќ-Пановска, Игор Ангелов; Лилјана Вељанова; Дејан Лилик; Јелена Жутик; Зоран Љутков; Дамјан Цветановски.

Инспициент: Жарко Намичев

Мајстори на светло: Дејан Блажевски и
Митко Ризов

Мајстор на тон: Чедомир Младеновски
Видеопроекции: Саше Ѓоргиев

Премиера: 12.6.2021

Вечерна сцена

ПТИЦА СО ГЛАВАТА МЕЃУ НОЗЕ

Автор: Коле Ангеловски

Режисер: Коле Ангеловски

Сценограф: Илина Ангеловска

Костимограф: Раде Василев

Музика: Кокан Димушевски

Играат: Стефан Вујисик (Климент); Маја
Вељковиќ-Пановска (Газдарицата);

Благој Чоревски (Никифор); Ѓокица
Лукаревски (Филимен); Марија
Кондовска (Иконија); Анастас Тановски
(Кузман); Калина Наумовска (Косара);
Благица Димитровска (Девојката); Симон
Манасковски (Благоја / Бошко).

Инспициент: Жарко Намичев

Суфлер: Жаклина [Ѓоргиевска]

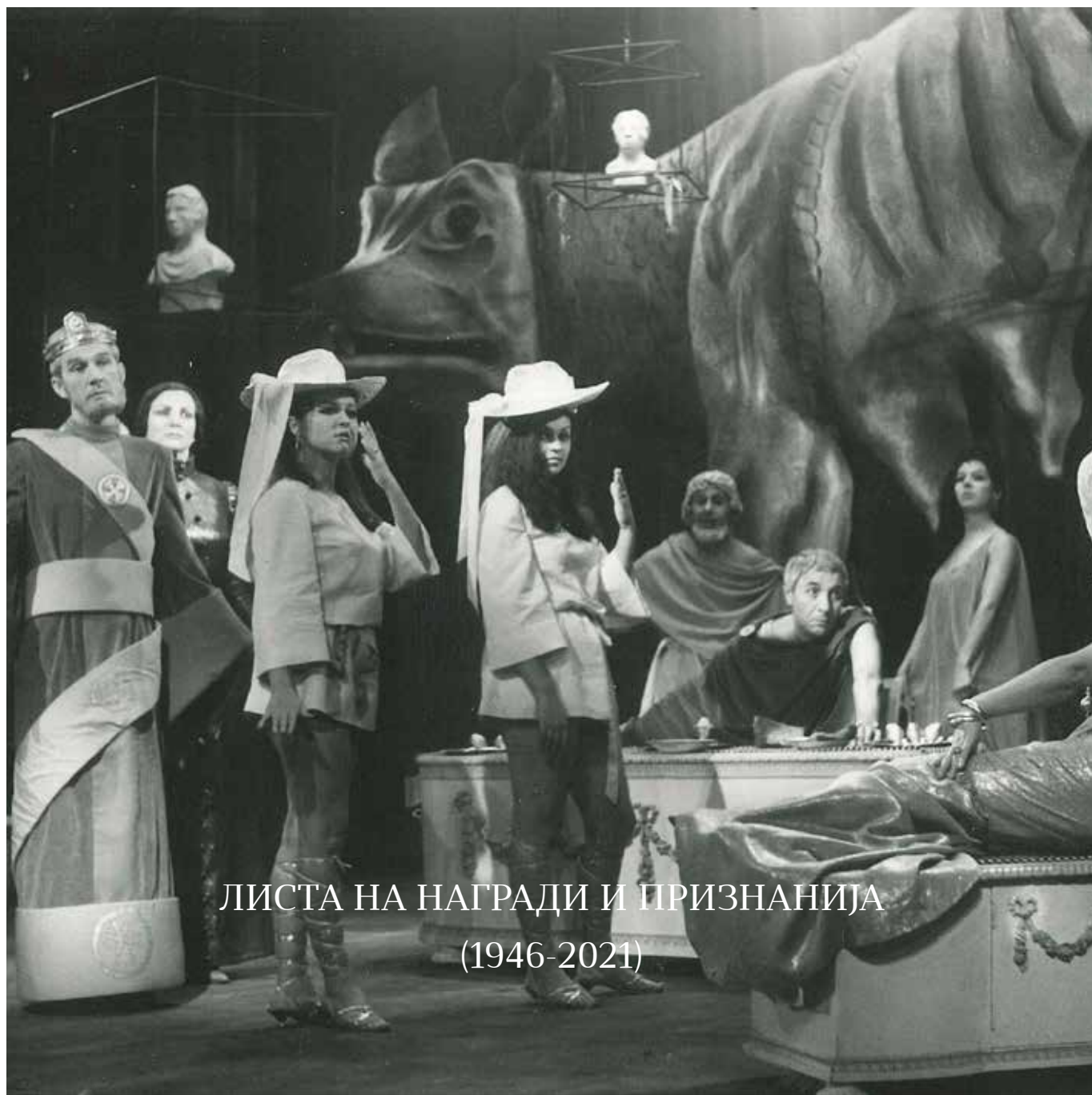
Цветковска

Премиера: 5.11.2021 година

Вечерна сцена

ЛИСТА НА НАГРАДИ И ПРИЗНАНИЈА
(1946-2021)

(1966)

Димитар Гешоски – награда 13
Ноември

(1967)

Сиџерино ѿзорје, Нови Сад, (1967):
Покојник - награда за најдобра
претстава во целина; Љубиша
Георгиевски - награда за најдобра
режија за претставата Покојник;
Крум Стојанов - награда за најдобро
актерско остварување за улогата на
Спасое во Покојник.
Нада Гешоска – награда 13 Ноември.
Драмски театар Скопје – награда 11
Октомври.

(1968)

МЕСС, Сараево, (1968): Мите
Грозданов - Златен лоровов венец за
улогата на Мирон во Париишура за
еден Мирон.
Ацо Јовановски – награда 13
Ноември.

(1970)

Сиџерино ѿзорје, Нови Сад, (1970):
Крум Стојанов - награда за најдобро
актерско остварување за улогата на
Господ во Агам и Ева и Јов.

(1971)

МЕСС, Сараево, (1971): Георги Сталев,
Болен Дојчин – Златен лоровов венец
за најдобар текст.
Милица Стојанова – награда 11
Октомври.

(1972)

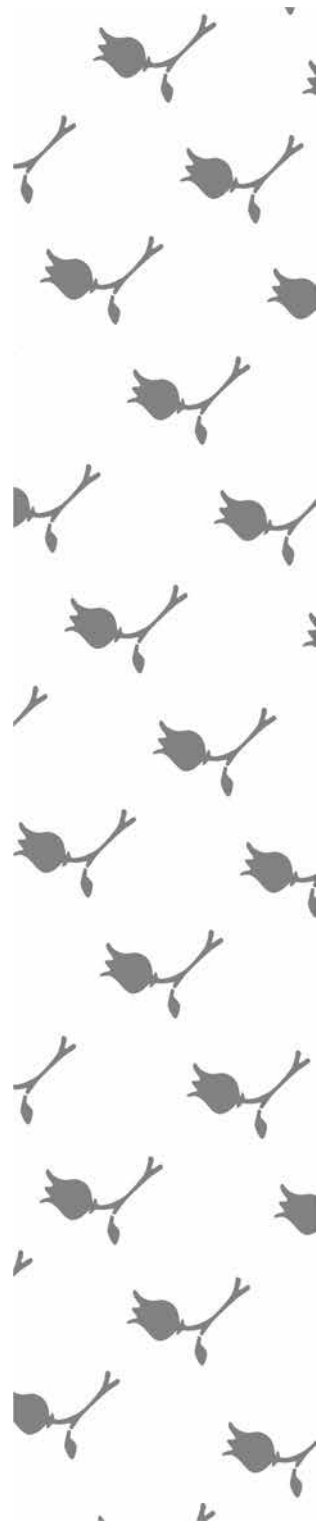
МЕСС, Сараево, (1972): Нишиѿо -
Златен лоровов венец за колективна
игра и хармонизација на сите
елементи на сценскиот израз.
Дарко Дамески – награда 11
Октомври.

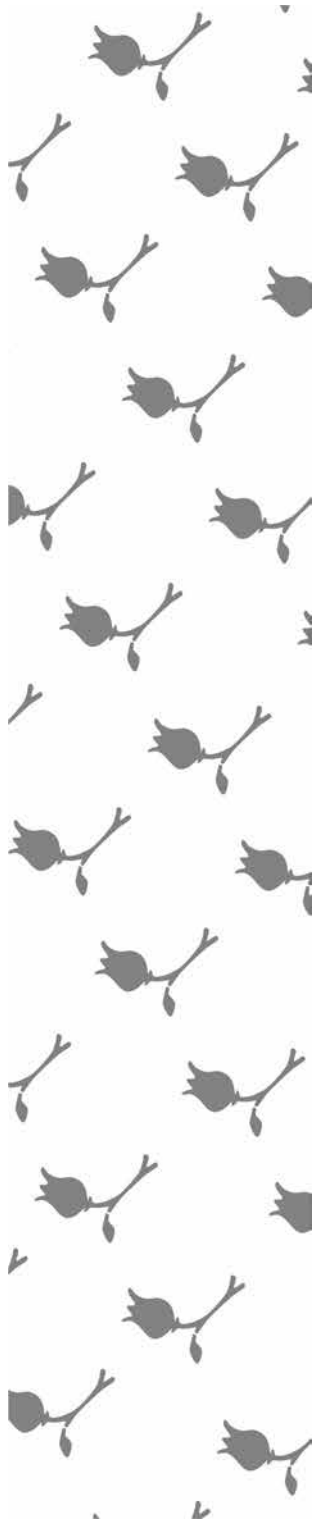
(1973)

Награда на ревијата Екран (1973):
Милица Стојанова - артист на
годината за улогата на Беатриса
во претставата Дејство на ѿама
зрациѿе врз сенишнииѿе невени.

(1975)

Сиџерино ѿзорје, Нови Сад,
(1975): Ѓорѓи Здравев - награда за
најдобри костими за Јане Задроѓаз;
Јане Задроѓаз - награда за најдобра
претстава во целина на Тркалезната
маса на критиката; Тодорка Кондова
- награда за учество во Јане Задроѓаз
од уредништвото на Дневник, Нови
Сад; Слободан Унковски - награда од
Трибина Младих за млад театарски
работник; Горан Стефановски -
награда од Книжевна младина на
Војводина за млад писател за Јане
Задроѓаз; Ѓорѓи Здравев - награда
од претпријатието за женска
конфекција Новиѿеѿѿ за најдобро
креирани костими во Јане Задроѓаз;
Владимир Георгиевски - награда од
индустрија за бои и лакови Дуѓа,
Белград за најдобра сценографија во

Јане Загроѓаз.
Драмски театар, Скопје - награда 11
Октомври.
Слободан Унковски - награда 13
Ноември.
Ацо Ѓорчев - награда 13 *Ноември.*

(1976)

Крум Стојанов - награда 11
Октомври.
Драмски театар, Скопје – орден од
претседателот Тито, со заслуга за
народ со златна ѕвезда.

(1977)

Ацо Јовановски - Награда 11
Октомври.
Награда на ревијата *Екран* (1977): Ацо
Јовановски - артист на годината за
улогата на Фезлиев во *Црнила*.

(1978)

Награда на ревијата *Екран* (1978):
Мајда Тушар - артист на годината за
улогата на Ленче во *Ослободувањето
на Скопје* .
Драмски театар, Скопје – Сојузна
награда „Бранко Гавела“ за
исклучителен придонес во
унапредувањето на современата
југословенска драма што ја доделува
конференцијата на драмски автори.
Ленче Делова - награда 13 *Ноември.*
Сојузна награда „Младо поколение“
за Коле Ангеловски за режијата
на претставата *Баш челик* што

гостуваше и успешно се претстави
на Југословенскиот фестивал на
детето.

(1979)

МЕСС, Сараево, (1979):
*Ослободувањето на Скопје - Злаштен
ловоров венец* за најдобра претстава
во целина; Снежана Стамеска -
Злаштен лороворов венец за најдобра
улога за Лица во *Ослободувањето
на Скопје*; Слободан Унковски -
Злаштен лороворов венец за режија
за *Ослободувањето на Скопје*;
Никола Младенов -награда од ЦК на
младина за најдобар млад актер за
улогата на Зоран во *Ослободувањето
на Скопје*; *Ослободувањето на
Скопје - Злашна маска* од весникот
Одјек; *Ослободувањето на Скопје* -
статуетка *Заеднички* во од весникот
Одјек.

МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп, (1979): *Ослободувањето
на Скопје* – награда за најдобра
претстава во целина; *Мајда Тушар* –
награда за најдобра женска улога за
Ленче во *Ослободувањето на Скопје*.
Слободан Унковски - награда 11
Октомври.

Владимир Ангеловски - награда 13
Ноември.

(1980)

Стериино позорје, Нови Сад (1980):
Диво месо - награда за најдобра
претстава во целина; Горан

Стефановски, *Диво месо* - награда за оригинален драмски текст;
 Слободан Унковски - вонредна награда за режија за *Диво месо*;
 Благој Чоревски - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Стеван Андреевиќ во *Диво месо*;
 Метa Хочевар - награда за најдобра сценографија за *Диво месо*;
 Елена Дончева - награда за најдобра костимографија за *Диво месо*;
Диво месо - награда за најдобра претстава од Тркалезната маса на критиката;
 Ненад Стојановски - награда од Покраинската конференција на Сојузот на социјалистичката младина на Војводина што ја доделува *Глас омладине* за остварување на млад уметник за улогата Андреја Андреевиќ во *Диво месо*.

VIII „Гавелини вечери“, Загреб (1980):
Диво месо – награда за најдобра претстава.

Театарски свечености, Шабац (1980):
 Крум Стојанов - *Златен медал* со ликот на Љубиша Јовановиќ за улогата на Димитрија во *Диво месо*.
 МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1980): Гоце Тодоровски - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Цанде во *Солунски пайирди*.

Горан Стефановски - награда 11 *Октомври*.
 Мето Јовановски - награда 13 *Ноември*.

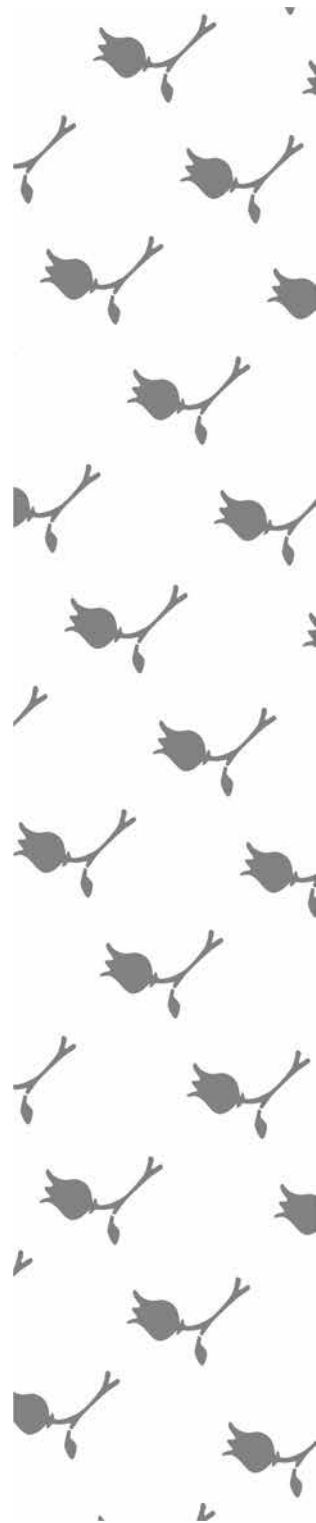
Благој Чоревски - награда 11 *Октомври*.
 Драмски театар, Скопје - награда Св. Климент Охридски.

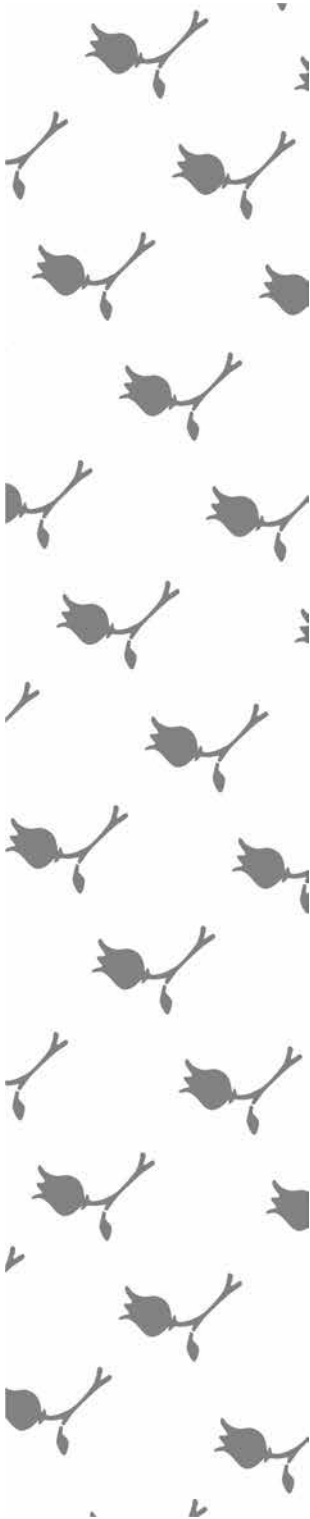
(1981)

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1981): Ненад Стојановски - награда за најдобар млад актер за улогата Козаков во *Брќиница*;
 Ненад Милосављевиќ - награда за епизодна улога за улогата Стариот Никита во *Брќиница*.
 Ненад Стојановски - награда на *Млад борец* за улогата на Козаков во *Брќиница*.
 Милица Стојанова - награда 13 *Ноември*
 Љубиша Георгиевски - награда 11 *Октомври*.
 Крум Стојанов - награда 11 *Октомври*.
 Награда на ревијата *Екран* (1981):
 Милица Стојанова - награда за артист на годината за улогата на Моника во *Партија реми*.

(1982)

Стериино џозорје, Нови Сад (1982):
Еризон - вонредна награда за најдобра претстава; Мери Бошкова - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Мадам Дибуа во *Еризон*; Драмски театар, Скопје - Плакета за најчест гостин на *Стериино џозорје*, Нови Сад.
 МЕСС, Сараево (1982): Мето

Јовановски - *Злајџен ловоров венец* за улогата на Еригон во *Ериџон*; *Ериџон* - *Злајџина маска* на критиката за најдобра претстава; Јордан Плевнеш, *Ериџон* - награда за текст првенец од списанието *Позоришџие*.

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1982): *Ериџон* – награда за најдобра претстава; Милица Стојанова - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Малина во *Ериџон*; Мето Јовановски - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Еригон во *Ериџон*.

Нада Гешоска - награда 11

Окџомври.

Петар Темелковски - награда 13
Ноември.

ННаграда на ревијата *Екран* (1982): Стево Спасовски - артист на годината за улогата на Владан Хаџиславковиќ во *Косанџиќев венец* бр. 7.

(1983)

МЕСС, Сараево (1983): Аџо Ѓорчев - *Злајџен ловоров венец* за улогата на Борис во *Хај-Фај*.

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1983): Аџо Ѓорчев - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Борис во *Хај-Фај*.

Аџо Ѓорчев - награда 11 *Окџомври*.

Катерина Коцевска - награда на Сојузот на социјалистичка младина

на Македонија за улогата на Мира во *Хај-Фај*.

Стево Спасовски - награда 11
Окџомври.

(1984)

Сџериџино џозорје, Нови Сад (1984):

Милица Стојанова - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Параскева во *Дуџло дно*; Динка Јеричевиќ - награда за најдобра сценографија за *Дуџло дно*; Силвија Стојановска - награда на Сојузот на социјалистичка младина на Војводина за млад актер за улогата на Кристина во *Дуџло дно*.

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1984): *Карамазови* награда за најдобра претстава; Мето Јовановски - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Бранимир Митиќ во *Карамазови*; Мите Грозданов - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Светозар Митиќ во *Карамазови*; Катерина Коцевска - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Олга Бизјак во *Карамазови*; Ѓокиџа Лукаревски - награда за најдобро актерско остварување за улогата на иследникот во *Карамазови*; Силвија Стојановска - специјална награда за млад актер за улогата на Наташа Ѓорѓевиќ во *Карамазови*.

Милица Стојанова - награда 11
Окџомври.

(1985)

МЕСС, Сараево (1985): Метo
Јовановски - *Злајџен лoвoрoв
вeнeц* за улогата на Бранимир
Митиќ во *Карамазови*; Катерина
Коцевска - награда на Сојузот
на социјалистичка младина на
Југославија за најдобар млад
актер за улогата на Олга Бизјак во
Карамазови.

МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (1985): Ванчо Петрушевски
- награда за најдобра епизодна
улога „Димче Трајковски“ за улогата
на Јаков I во *Дујло гно*; Горан
Стефановски, *Дујло гно* - награда за
најдобар текст.

Паоло Мацели - награда „Бојан
Ступица“ што ја доделува
Здружението на драмски уметници
на СР Србија за режија на
претставата *Карамазови*.

Фестивал за монодрама и
пантомима, Земун (1985): Нада
Гешоска - *Злајџина колајна* за
монодрамата *Учиџелкаџа*.

Ненад Стојановски - награда *11
Октомври*.

Руиш Кадриова - награда *Седум
секретари на СКОЈ* за улогата на
Невена во *ЈУ-аниџиџеза*.

1986

МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (1986): Снежана Михајловиќ
- награда за најдобро актерско

oстварување за улогата на Таца
во *Викенд на мрџовци*; *Викенд на
мрџовци* - *Злајџина џлакеџа* на Нова
Македонија за најуспешен уметнички
резултат.

Награда на ревијата *Екран* (1986):
Снежана Стaмeска - артист на
годината за улогата на Зоја во
Зојкиниот сџан.

(1987)

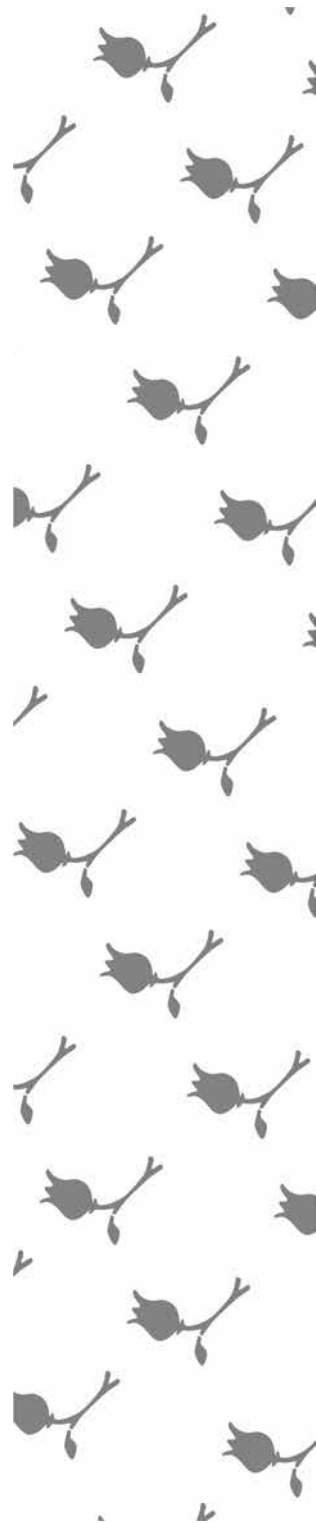
Сџиериџно џозорје, Нови Сад (1987):
Петар Темелковски – награда за
најдобро актерско oстварување за
улогата на Максим Бродски во *Р*;
Ненад Милосаљевиќ - награда за
најдобра епизода на од списанието
Вечерње новостџи за улогата на
Пожарникарот во *Р*.

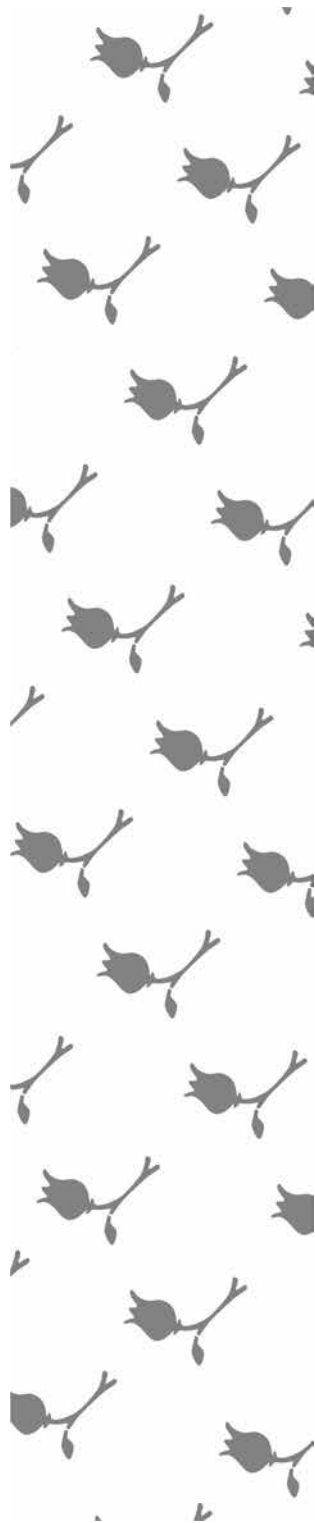
МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (1987): Метo Јовановски
- награда за најдобро актерско
oстварување за улогата на Цибра во
Тетовирани дуџи; Стево Спасовски
- награда за епизодно актерско
oстварување „Димче Трајковски“
за улогата на Стрезo во *Тетовирани
дуџи*.

(1988)

МЕСС, Сараево (1988): Петар
Темелковски - *Злајџен лoвoрoв вeнeц*
за улогата на Макс во *Сџаџиџица*.

МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (1988): Стево Спасовски
- награда за најдобро актерско

остварување за улогата на Саво во *Клаусирофобична комедија*.
Награда на ревијата *Екран*
(1988): Стево Спасовски - артист
на годината за улогата на Саво
во *Клаусирофобична комедија*;
Клаусирофобична комедија - една
од петте најдобри претстави во 1988
година.

(1989)

Стериино ѝозорје, Нови Сад (1989):
Снежана Стамеска - награда за
најдобро актерско остварување
за улогата на Мица во *Сили во
воздухој*; Ненад Стојановски -
награда од списанието *Дневник*,
Нови Сад, за улогата на Миле во
Сили во воздухој; Благој Чоревски -
награда за најдобра епизодна улога
од списанието *Вечерње новости*
за улогата на Благоја во *Сили во
воздухој*; Небојша Ромчевиќ, *Сили
во воздухој* - награда од Стерииниот
град Вршац за современа комедија.
МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (1989): Ванчо Петрушевски
- награда за најдобро актерско
остварување за улогата на Јанко
Савски во *Собирен ценџар*; Снежана
Михајловиќ - награда за најдобро
епизодно актерско остварување за
улогата на Фурнаџиката во *Собирен
ценџар*.

(1990)

Стериино ѝозорје, Нови Сад
(1990): *Кула вавилонска* - награда
за најдобра претстава; Слободан
Унковски - награда за најдобра
режија на *Кула вавилонска*; Љиљана
Богоевиќ - награда за најдобро
актерско остварување за улогата на
Рина во *Кула вавилонска*; Марина
Чутурило - награда за најдобра
сценографија за *Кула вавилонска*;
Драмски театар, Скопје - награда за
најчест гостин на *Стериино ѝозорје*,
Нови Сад од Туристичкиот сојуз на
Нови Сад.
МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (1990): *Кула вавилонска*
- награда за најдобра претстава;
Горан Стефановски, *Кула вавилонска*
- награда за најдобар текст; Љиљана
Богоевиќ - награда за најдобро
актерско остварување за улогата на
Рина во *Кула вавилонска*.
Театарски свечености, Шабаци (1990):
Ненад Стојановски - *Златен медал*
со ликот на Љубиша Јовановиќ
за улогата на Дамјан во *Кула
вавилонска*.
Драмски театар, Скопје - награда 13
Ноември.
Награда на ревијата *Екран* (1990):
Љиљана Богоевиќ - артист на
годината за улогата на Рина во
Кула вавилонска; Бранко Ѓорчев -
најдобар млад актер за улогата на
Фред во претставата *Сјасени*.

(1991)

Сџериино ѓозорје, Нови Сад (1991): Ѓорѓи Јолевски - награда за најдобро актерско остварување за улогите во *Медеја* на Драмски театар, Скопје и *Подземна република* на Народниот театар, Битола; Вито Тауфер - вонредна награда за успешно афирмирање на амбиенталниот театар во претставата *Медеја*. Драмски театар, Скопје - награда од Собранието на републичката заедница на културата за поставување и успешна изведба на драмскиот текст *Кула вавилонска*. Награда на ревијата *Екран* (1991): Драган Спасов - награда за најдобар млад актер за улогата на Ѓоре Пиже во претставата *Не сеѓа граѓа*, најдобро е ѓоиладне.

(1992)

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп: *Чернодрински се враќа дома* - награда за најдобра претстава; Благој Чоревски - награда за најдобро актерско остварување за улогите на Агатон во *Нажалена фамилија* на Народен театар Велес и Чорбе во *Чернодрински се враќа дома* на Драмски театар Скопје; *Чернодрински се враќа дома* - *Злајџна ѓлакеџа* од *Нова Македонија* за најдобра претстава. Коле Ангеловски - награда *11 Окѓомври*.

Награда на ревијата *Екран*: Ѓорѓи Јолевски - награда за најдобро актерско остварување на млад актер за улогата на Ариел во *Бура*.

(1993)

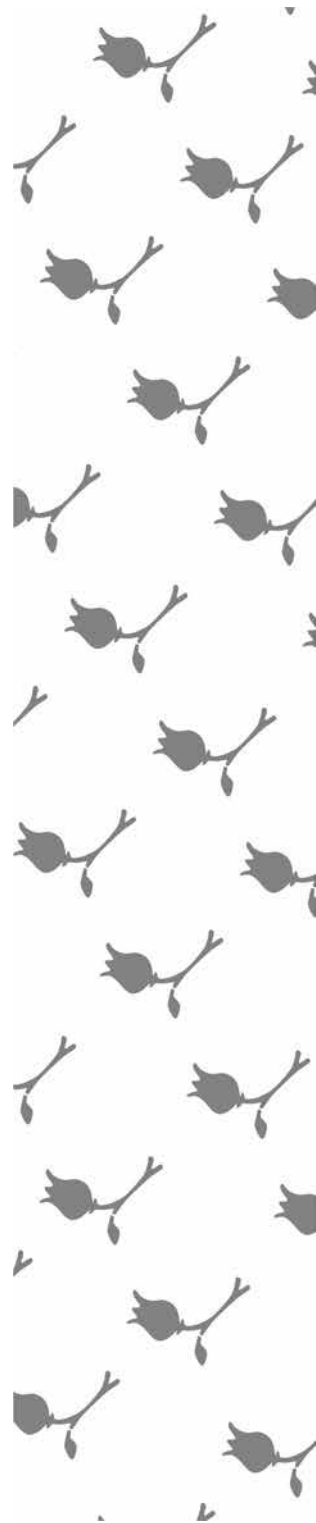
МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1993): Драган Спасов - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Тони Џанго во *Грев или Шѓрицер*. ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица (1993): Сенко Велинов - награда „Ристо Шишков“ за улогата на А.А. во претставата *Емиѓранѓи*.

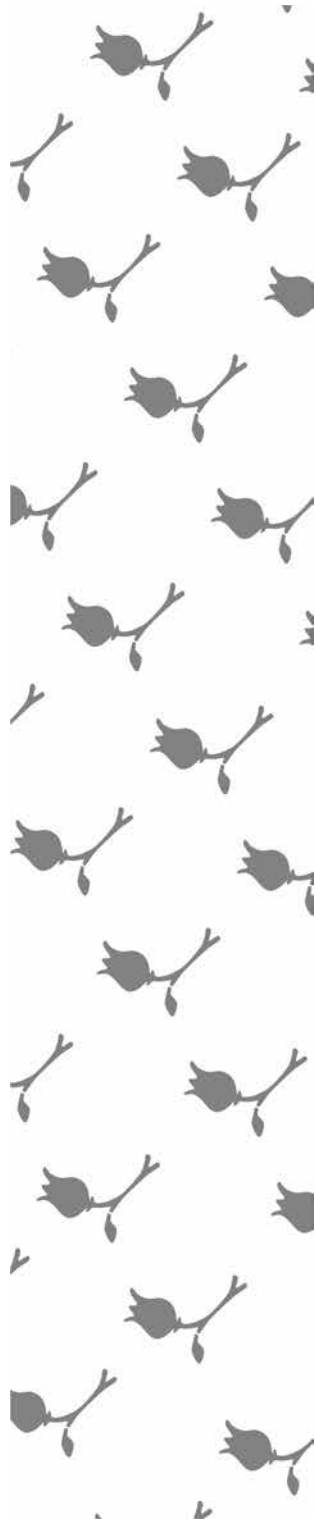
(1994)

ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица (1994): Игор Џамбазов - награда „Ристо Шишков“ за монодрамата *Дейски работѓи*. Мајда Тушар - награда *Св. Климент Охридски*. Награди на ревијата *Екран* (1994): *Розенкранц и Гилденсѓтерн се мрѓви* - најдобра претстава за 1994 година; Мето Јовановски - награда за најдобар актер за улогите на Порфириј Петровиќ во *Злосѓорсѓиво и казна* на МНТ и Актерот во *Розенкранц и Гилденсѓтерн се мрѓви* на Драмски театар, Скопје.

(1995)

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1995): *Розенкранц и*

Гилденсџерн се мрџиви - награда за најдобра претстава; Мето Јовановски - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Актерот во *Розенкранц и Гилденсџерн се мрџиви*; Сенко Велинов - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Гилденсџерн во *Розенкранц и Гилденсџерн се мрџиви*; Драган Спасов - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Розенкранц во *Розенкранц и Гилденсџерн се мрџиви*; Владимир Георгиевски - награда за најдобра сценографија за *Розенкранц и Гилденсџерн се мрџиви*; Елена Дончева - награда за најдобра костимографија за *Розенкранц и Гилденсџерн се мрџиви*; Наташа Милованчев - награда за најдобар плакат за *Розенкранц и Гилденсџерн се мрџиви*.

ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица (1995): Диме Илиев - награда „Ристо Шишков“ за улогата на Ештро во претставата *Од ѝрвиоѝ здив*. Сенко Велинов - награда Св. Климент Охридски.

Награда на ревијата *Екран*: Сабина Ајрула - актер на годината за улогата на Агнеса во претставата *Игранка во времето на Лунаса*.

(1996)

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1996): Нада Гешоска - награда за животно дело; Благој Чоревски - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Трајче во *Ни кар – ни зијан* (одбиена од добитникот); Ленче Делова - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Трајанка во *Ни кар – ни зијан* - (одбиена од добитникот); Драган Спасов - награда за најдобра епизодна улога „Димче Трајковски“ за улогата на Тимчо во *Ни кар – ни зијан* - (одбиена од добитникот); Група Анастасија - награда за најдобра музика за *Ни кар – ни зијан* - (одбиена од добитникот).

Охридско лејто (1996): Драган Спасов - *Златна маска* од весникот *Вечер* за улогата на Моцарт во *Амагеус*; Сенко Велинов - *Златна маска* од весникот *Вечер* за улогата на Салиери во *Амагеус*.

Драган Спасов - награда *13 Ноември*. Сабина Ајрула - награда Св. Климент Охридски.

Награди на ревијата *Екран* (1996): *Амагеус* - најдобра претстава; Сенко Велинов - најдобро театарско актерско остварување за улогата на Салиери во *Амагеус*; Јелена Жутиќ - награда за најдобар млад актер за улогите на Ева во *Умри машки* и Констанца во *Амагеус*.

(1997)

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1997): Јордан Плевнеш, *Среќаџија е нова идеја во Европа* - награда за најдобар текст; Арна Шијак - награда за најдобар млад актер „Трајко Чоревски“ за улогата на Европа во *Среќаџија е нова идеја во Европа*; Љупчо Константинов - награда за најдобра музика за *Среќаџија е нова идеја во Европа*.
Димитар Станковски - награда 13 Ноември.
Награда на ревијата *Екран* (1997): Дејан Лилик - награда за најдобар млад актер за улогата на Ојдип во *Ојдипус Тиранос*.

(1998)

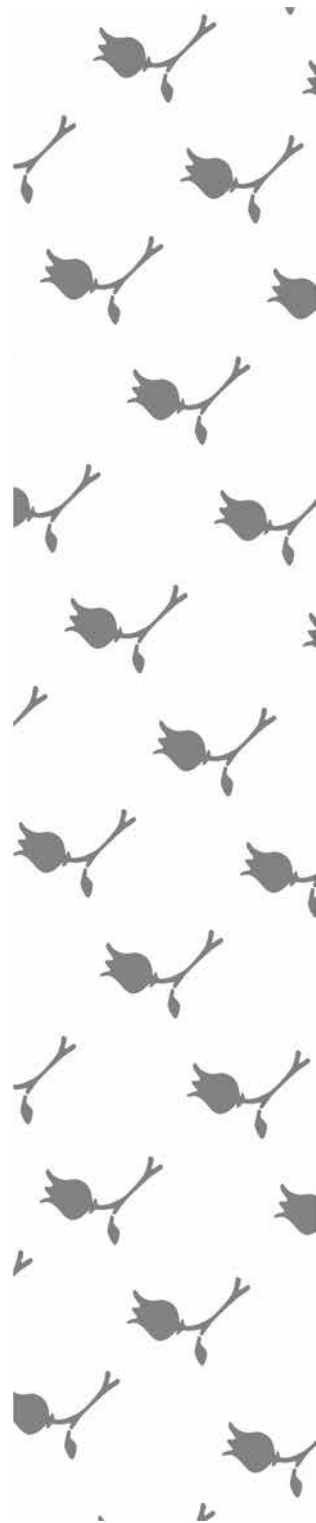
МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1998): Мето Јовановски - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Војници во *Вујко Вања*; *Вујко Вања* - *Злајна ѝлакеџа* од весникот *Нова Македонија* за најдобра претстава. *Вујко Вања* - награда Св. Климент Охридски.
Награди на ревијата *Екран* (1998): Биљана Драгиќевиќ - најдобар млад актер за повеќе улоги одиграни преку годината; Дејан Лилик - награда за најдобра епизодна улога за улогата на Бил во претставата *Тхе Ловер*.

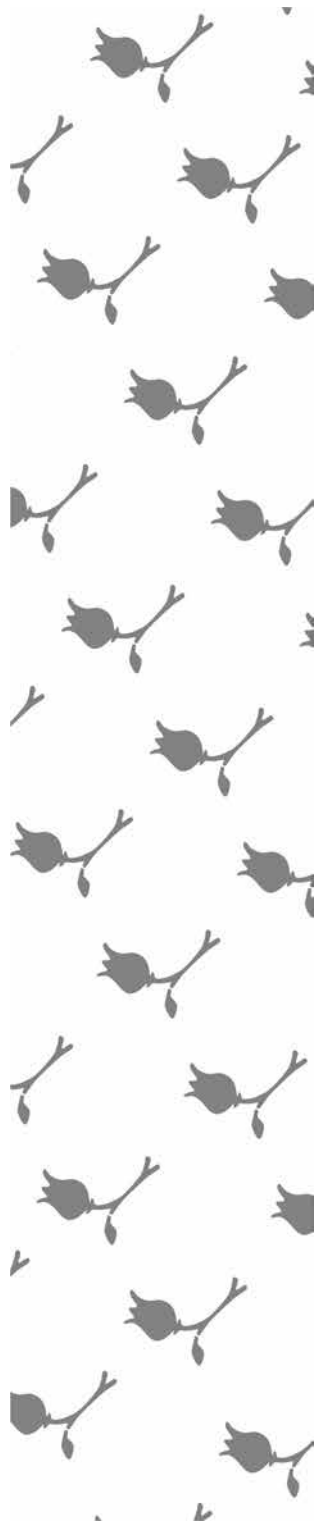
(1999)

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1999): Ѓорѓи Јолевски - награда за најдобро актерско остварување на за улогата на Хамлет во претставата *Хамлеј*; Владо Цветановски - награда за најдобра режија за претставата *Хамлеј*; Благој Мицевски - награда за најдобра сценографија за претставата *Хамлеј*; Група *Анастасија* - награда за најдобра музика за претставата *Хамлеј*; *Хамлеј* - *Злајна ѝлакеџа* од весникот *Нова Македонија* за најдобра претстава.
Охридско лето (1999): Ѓорѓи Јолевски - *Злајна маска* од весникот *Вечер* за најдобро актерско остварување за улогата на Хамлет во *Хамлеј*.
ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица (1999): Владимир Ангеловски - награда „Ристо Шишков“ за улогата на постариот брат во претставата *Дунек*.
Димитар Станковски - награда 11 Октомври.
Стево Спасовски - награда Св. Климент Охридски

(2000)

МЕСС, Сараево (2000): Билјана Беличанец - награда за најдобар млад актер за улогата на Ерика Брукнер во претставата *Мефисто*.
МТФ „Војдан Чернодрински“,

Прилеп (2000): Петар Темелковски
- награда за најдобро актерско
остварување за улогата на Одисеј во
Филокџеј.

Охридско лејло (2000): Бранко Ѓорчев
- *Злајна маска* на весникот *Вечер*
за најдобро актерско остварување
за улогата на Хендрик Ховген во
претставата *Мефисџо*.

Лилјана Велјанова - награда 13
Ноември.

Владимир Ангеловски - награда Св.
Климент Охридски.

Награди на ревијата *Екран* (2000):
Снежана Стамеска - актер на
годината за улогата на Војницева во
претставата *Плајонон*; Мајда Тушар
- најдобра епизодна улога за Мајката
во претставата *Роберџо Зуко*.

(2001)

МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (2001): Стево Спасовски -
награда за животнo дело; *Диво месо*
- награда за најдобра претстава;
Дејан Лилиќ - награда за најдобро
актерско остварување за улогата на
Стефан во претставата *Диво месо*;
Драган Спасов - награда за најдобро
актерско остварување за улогата на
Симон во претставата *Диво месо*;
Ирена Ристиќ - награда за најдобро
актерско остварување за улогата
на Клаус во претставата *Диво месо*;
Александар Поповски - награда
за најдобра режија на претставата

Диво месо; Ангелина Аглагиќ -
награда за најдобра костимографија
за претставата *Диво месо*; Кирил
Џајковски - награда за најдобра
музика за претставата *Диво месо*;
Венко Андоновски - награда за
најдобар текст за *Кандид во земјата*
на чудата.

Охридско лејло (2001): Дејан Лилиќ -
Злајна маска од весникот *Вечер* за
најдобро актерско остварување за
улогата на Александар Македонски
во претставата *Масегоан - Одисеја*
2001.

ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица
(2001): Петар Темелковски - награда
„Ристо Шишков“ за улогата на
Одисеј во *Филокџеј*.

Мето Јованоски - награда 11
Октомври.

(2002)

МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (2002): Сашо Тасевски
- награда за најдобро актерско
остварување за улогата на Цибра
во претставата *Тејовирани души*;
Маја Вељковиќ - награда за епизодна
улога „Димче Трајковски“ за улогата
на Маре во претставата *Тејовирани*
души; *Тејовирани души - Злајна*
илакејта на *Нова Македонија* за
најдобра претстава.

Охридско лејло (2002): Јелена Жугиќ
- награда *Злајна маска* на весникот
Вечер за најдобра улога на Абел

во претставата *Собрани дела на Шекспир*.
Снежана Стамеска - награда *11 Октомври*.

(2003)

IV Сеукраински фестивал *Тернопилски вечери* - Тернопил, Украина (2003): Катерина Коцевска - награда за извонредна актерска двојка во дуодрамата *Брачна игра*; Благој Чоревски - награда за извонредна актерска двојка во дуодрамата *Брачна игра*.
Охридско лејто (2003): Габриела Петрушевска - *Златна маска* на весникот *Вечер* за најдобро актерско остварување за улогата на Тамар во претставата *Јонадаб*.
Јонадаб - најдобар проект од културата според анкетата на весникот *Македонско време*.

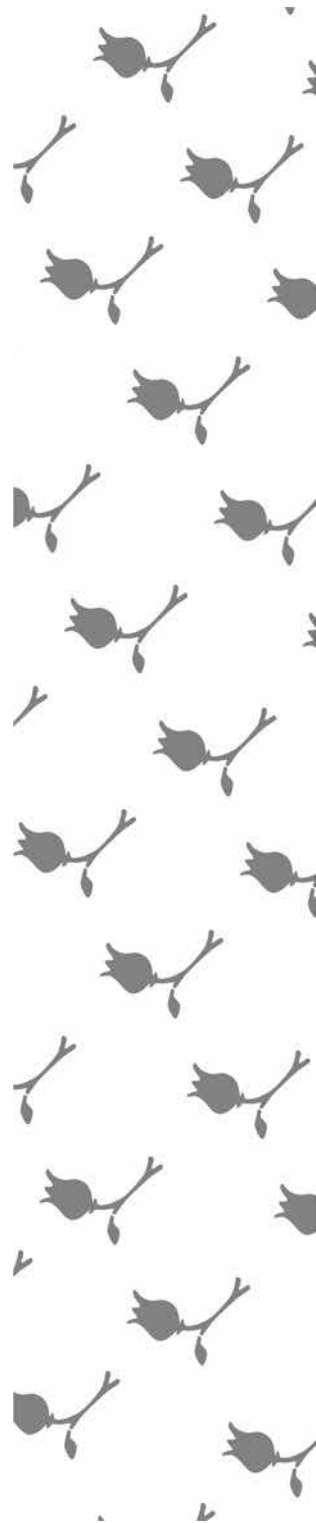
(2004)

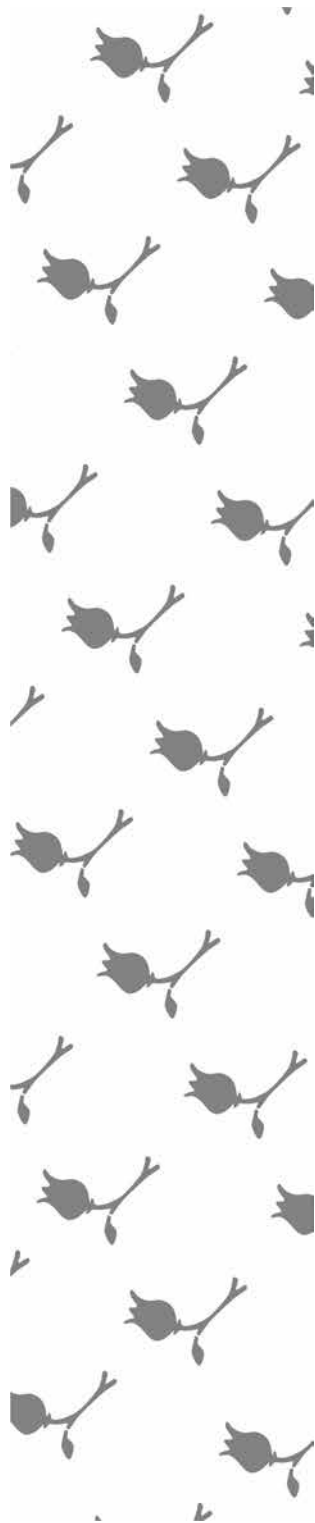
МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2004): Дејан Лилик - награда за најдобро актерско остварување за улогите *Човекот со палка* и *Лени* во претставата *Марисол*; Марјан Неќак - награда за најдобра музика за претставата *Марисол*; Марија Пупчевска - награда за најдобра костимографија за претставата *Марисол*.
Охридско лејто (2004): *Домој на Бернарда Алба* - статуетка *Св.*

Климент Охридски од весникот *Нова Македонија* за најдобра претстава.
Благој Чоревски - награда *Св. Климент Охридски*.

(2005)

XXII *Нушиќеви денови*, Смедерево (2005): Катерина Коцевска - награда од публиката за најдобро актерско остварување на вечерта, за улогата на Илиен во претставата *Брачна игра*.
Меѓународен фестивал на мали сцени, Ријека, Р. Хрватска (2005): Јовица Михајловски - награда „Вељко Мариќ“ за најдобра машка улога за улогата на Лаки во *Друга сирена*; Камка Тоциновски - награда „Вељко Мариќ“ за најдобра млада актерка (Малата) во претставата *Друга сирена*.
МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2005): *Леј во месито* - награда за најдобра претстава; Љупчо Ѓорѓиевски - награда за најдобра режија за *Леј во месито*; Благој Мицевски - награда за најдобра костимографија за *Леј во месито*; Ирена Ристиќ - награда за најдобро актерско за улогата на Лили во претставата *Друга сирена*; Камка Тоциновски - награда за најдобар млад актер „Трајко Чоревски“ за улогата на Малата во *Друга сирена*; Дејан Дуковски - награда за најдобар текст.
Снежана Стамеска - награда *Св. Климент Охридски*.

(2006)

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2006): Никола Ристановски - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Дон Жуан во претставата *Дон Жуан*; Филип Јовановски - награда за најдобар пропаганден материјал за претставата *Дон Жуан*; *Куйидона* - награда за најдобра претстава во офф-програмата.

МЕСС, Сараево (2006): Никола Ристановски - *Златен лавор* венец за улогата на Дон Жуан во претставата *Дон Жуан* и за улогата на Грит во претставата *Никаде никоџо нема*.

Мето Јовановски - награда *Св. Климент Охридски*

(2007)

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2007): *Македонски рулеј* - награда за најдобра претстава; Сашо Миленковски - награда за најдобра режија на претставата *Македонски рулеј*; Тихомир Спировски - награда за најдобра сценографија за претставата *Македонски рулеј*; Горан Трајкоски - награда за најдобра музика за претставата *Македонски рулеј*.

Скуифесџи, Скопје (2007): *Демоној од Дебар Маало* - награда за најдобра претстава.

(2008)

Марулиќеви генови, Сплит, Р. Хрватска (2008): *Кошишук наоџаку* - награда за најдобра претстава од публиката; Мето Јовановски - награда за најдобра машка улога на фестивалот на Момо во претставата *Кошишук наоџаку*.

ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица (2008): Мето Јовановски - награда „Ристо Шишков“ за улогата на Мартин во претставата *Коза или која е Силвија?*

Петар Темелковски - награда *23 Октомври*.

Коле Ангеловски - награда *13 Ноември*.

(2009)

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2009): Билјана Беличанец - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Кинегонда во претставата *Кинегонда во Карлаленд*; Бранко Ѓорчев - награда за најдобра епизодна улога „Димче Трајковски“ за улогите на Кајафа во претставата *Свето срце* на МНТ и Карла од мостот и гинекологот во претставата *Кинегонда во Карлаленд* на Драмски театар, Скопје; Венко Андоновски, *Кинегонда во Карлаленд* - награда за најдобар текст; Тихомир Спировски - награда за најдобра костимографија за претставата *Кинегонда во*

Карлаленг.

Интернационален фестивал на античка драма, Стоби (2009): Дејан Лилик - награда за најдобра машка улога за улогата на Александар во претставата *Александар*.

ФКТ „Ристо Шишков“, Струмица (2009): Ирена Ристик - награда „Ристо Шишков“ за улогата на Дора во претставата *Жената како воено љоле*.

Благој Чоревски - награда „Петре Прличко“ за животно дело

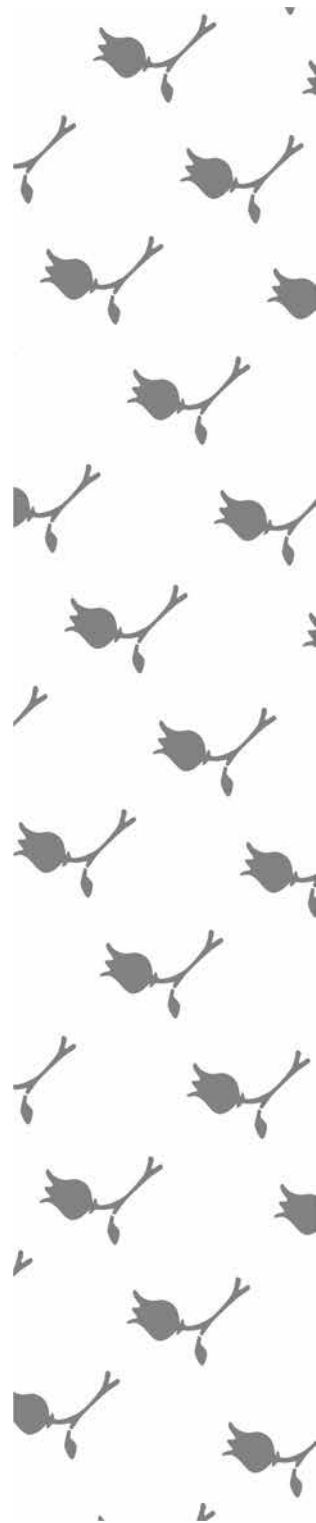
(2010)

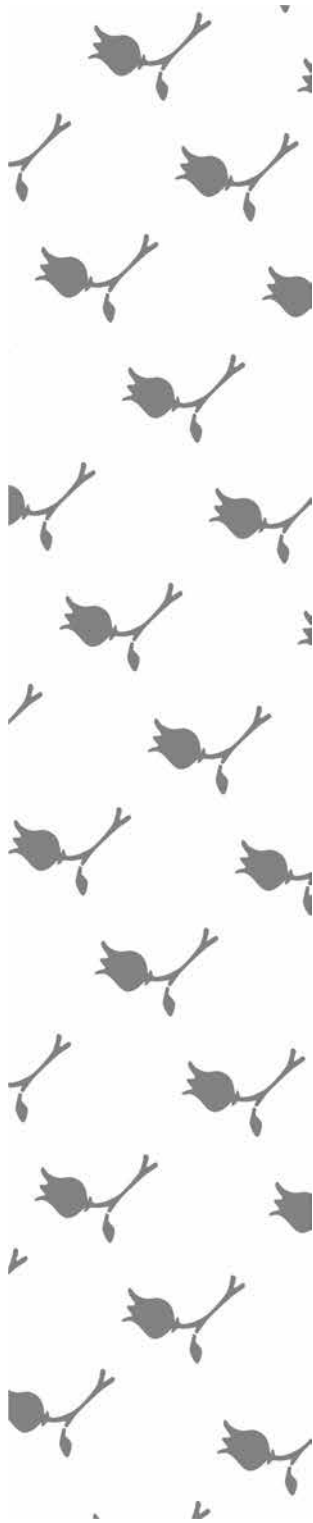
МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2010): Биљана Драгиќевиќ-Пројковска - награда за најдобра женска улога за улогата на Кејт во претставата *Жената како воено љоле*. Дејан Лилик - *Златна маска* на *Делта прес* за улогата на Хамлет во претставата *Хамлет*.

Интернационален фестивал на античка драма, Стоби (2010): Дејан Лилик - награда за најдобра машка улога за улогата на Хамлет во претставата *Хамлет*; Дејан Пројковски - награда за најдобра режија за претставата *Хамлет*. Дејан Лилик - награда *13 Ноември*. Метод Јовановски - награда „Петре Прличко“ за животно дело. Петар Темелковски - награда *Св. Климент Охридски*.

(2011)

Дејан Лилик - награда за најуспешно актерско остварување за 2010 година од весникот *Дневник* за улогата на Хамлет во претставата *Хамлет*. МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2011): Коле Ангеловски - награда за животно дело; *Хамлет* - награда за најдобра претстава; Дејан Лилик - награда за најдобро актерско остварување за улогата на Хамлет во претставата *Хамлет*; Дејан Пројковски - награда за најдобра режија за претставата *Хамлет*; Владо Ѓоревски-Рафик - награда за најдобар пропаганден материјал за претставата *Хамлет*; Јелена Жугиќ - награда за најдобра женска улога на за улогата на Хекуба во претставата *Геноцид 21*. Интернационален фестивал на античка драма, Стоби (2011): *Геноцид 21* - гран при за најдобра претстава; Рубенс Муратовски - награда за најдобра машка улога за улогата на Агамемнон во претставата *Геноцид 21*; Јелена Жугиќ - награда за најдобра женска улога за Хекуба во претставата *Геноцид 21*; Владлен Александров - награда за најдобра режија за претставата *Геноцид 21*. Фестивал *Глумбал*, Ниш, Србија (2011): Дејан Лилик - *Златен глумбал* за улогата на Хамлет во претставата *Хамлет*.

(2012)

Рубенс Муратовски - награда за најуспешно актерско остварување во 2011 од весникот *Дневник* за улогата на Агамемнон во претставата *Геноцид 21*.

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2012): *Генетиџа на кучињата* - награда за најдобра претстава; Билјана Беличанец - награда за најдобра женска улога за улогата на Сара во претставата *Генетиџа на кучињата*; Дејан Лилиќ - награда за најдобра машка епизодна улога „Димче Трајковски“ за улогата на Леоне во претставата *Генетиџа на кучињата*; Јелена Жугиќ - награда за најдобра женска епизодна улога за улогата на Ренате во претставата *Генетиџа на кучињата*; Дејан Пројковски - награда за најдобра режија за претставата *Генетиџа на кучињата*.
Бранко Ѓорчев - награда Св. *Клименти Охридски*.

(2013)

Интернационален фестивал на античка драма, Стоби (2013): Диме Илиев – награда за најдобра машка улога за улогата на Таткото во претставата *Евридика*.
Драган Спасов – награда „Петре Прличко“ за животно дело.

(2014)

ИТФ *Гола Месечина* (2014): Зоран Љутков – награда за најдобра машка улога за улогата на Цанде во претставата *Солунски џаџириџи*.
Меѓународниот театарски фестивал ФИАТ, Подгорица, Црна Гора (2014): Дејан Лилиќ – награда за најдобар актер за Хамлет во претставата *Хамлеј*; Дејан Пројковски – награда за најдобра режија за претставата *Хамлеј*.

(2015)

Диме Илиев – награда за актер на годината од весникот *Дневник* за улогата на Таткото во претставата *Човекој кој го изведе светиот*.
МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2015): Благој Чоревски – награда за животно дело; Мето Јовановски – награда за животно дело; Благица Секулоска, *Безљубни* – награда за најдобар текст;
Бруно Јовановски – награда за рекламен материјал за претставата *Безљубни*.

ИТФ *Гола Месечина*, Скопје (2015):

Рубенс Муратовски – награда за најдобра машка улога за улогата на Мартин во претставата *Чолак*.

2016

МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (2016): Сабина Ајрула – награда за животно дело; Венко Андоновски, *Јов* – награда за најдобар драмски текст; Владимир

Симоновски – награда за рекламен материјал за претставата *Јов*;
Ансамблот на Драмски театар,
Скопје - специјална награда
за продукциска и сценска
функционалност за претставата *Јов*.
Ванчо Петрушевски – награда 23
Октомври.

НУ Драмски театар, Скопје е
одликуван со Орден за заслуги за
Македонија по повод 70 години
од основањето и успешното
презентирање и негување на
македонското и на светското
драмско творештво. Орденот го
додели претседателот на Република
Македонија, г. Ѓорге Иванов.

(2017)

МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (2017): Јовица Михајловски
– награда за главна машка улога за
улогата на Шалок во претставата
Венецијански ѿрговец; Стефан
Вујисиќ - награда за млад актер
„Трајко Чоревски“ за улогата
на Порција во претставата
Венецијански ѿрговец.

(2019)

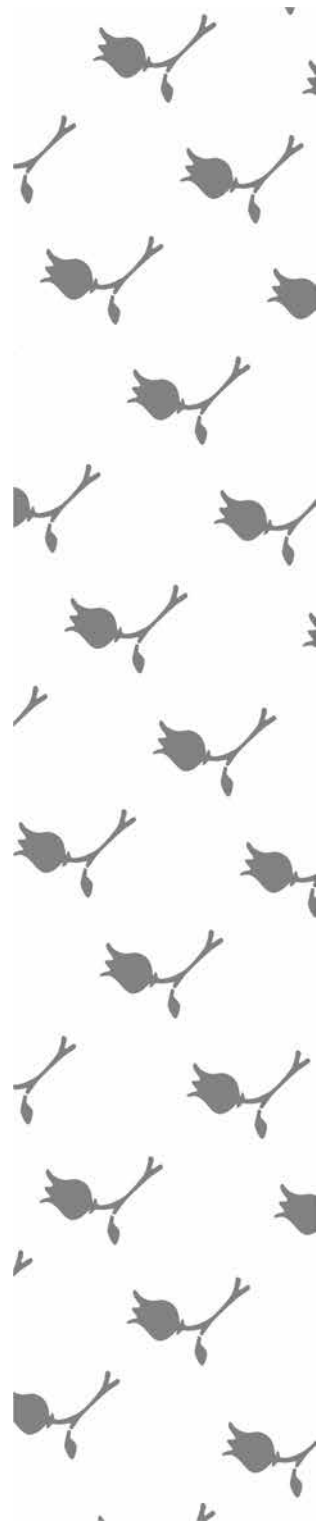
МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (2019): Биљана Драгиќевиќ-
Пројковска – награда за најдобра
епизодна улога за улогата на
Карлота во претставата *Сѿранци*.

(2020)

ИТФ *Гола Месечина*, Скопје (2020):
Ѓокица Лукаревски – награда за
животно дело.

(2021)

Фестивал на монодрамата, Битола
(2021): Биљана Драгиќевиќ-
Пројковска - награда за најдобар
актер за монодрамата *Кармен*.
МТФ „Војдан Чернодрински“,
Прилеп (2021): Нела Витошевиќ и
Викторија Рангелова-Петровска
– награда за драматизација на
колажот од раскази на Румена
Бужаровска во претставата *Мојоѿ
маж*; Наталија Теодосиевска –
награда за главна женска улога
во *Мојоѿ маж*; Роза Трајчевска-
Ристоска – награда за најдобра
костимографија во *Мојоѿ маж*;
Награда за севкупен уметнички
ангажман на авторот и актерите на
претставата *Мојоѿ маж*.

ЧЛЕНОВИ НА УМЕТНИЧКИ АНСАМБЛ:

АКТЕРИ:

Сегашен ансамбл:

Игор Ангелов (1977), актер. Член на театарот од 2010 година.
Селективна театрографија: Една улога во Последните македонци (2010); Розенкранц во Хамлет (2010); Александар Ајго во Архелаос, или Еврипид се враќа на Балканот (2012); Осман Бег во Македонска крвава свадба (2012); Орфеј во Евридика (2013); Стојко во Огнени јазици (2013); Капетанот Џон Пиплфокс во Џон Пиплфокс (2014); Микеле во Странци

(2018); Тато Иби во Крал Иби (2018); Една улога во Мојот маж (2020).

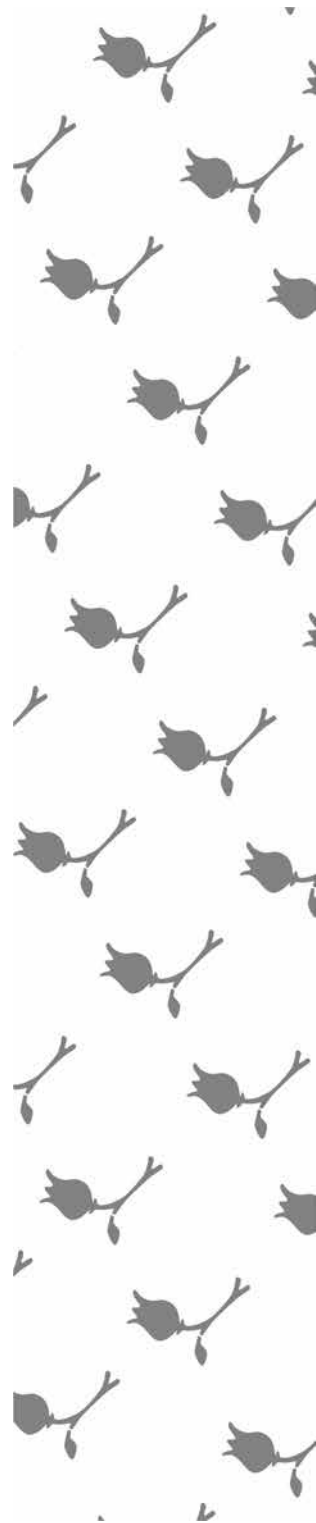
Викторија Анѓушева (1959), актерка. Член на театарот од 1983 година.

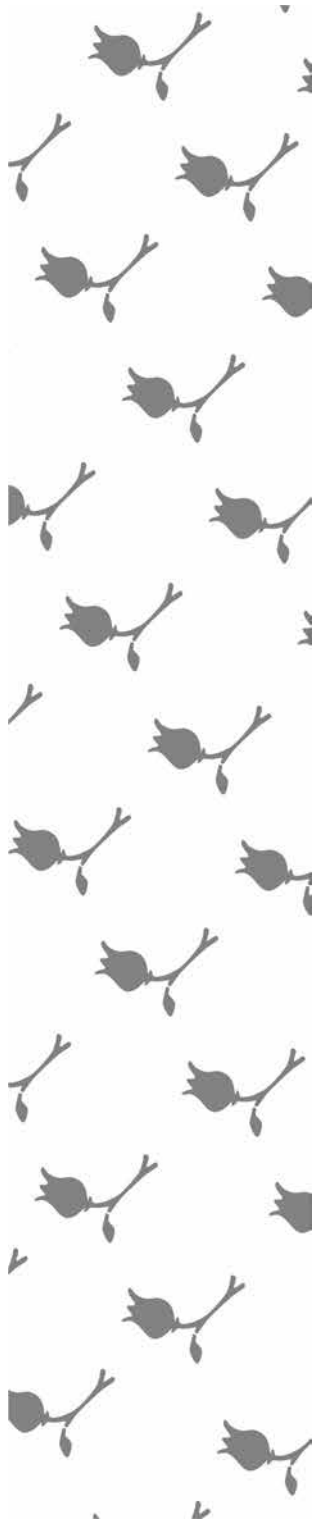
Селективна театрографија:

Чудовиштето / Брзозборлеста жена во Џон Пиплфокс (1981); Јајце / Мачка / Жаба во Мачорот Џингискан и Мики Траси (1982); Кристина во Дупло дно

(1984); Наталија Митиќ во Карамазови (1984); Злица во Авангурите на Понг и Луси (1985); Брук Естен во Хаос зад кулиси (1985); Аделаид во Смртта на Дантон (1987); Клеопатра Максимовна во Самоубиец (1990); Меј во Мачка на вжештен лимен покрив (2003); Блаже во Солунски патрдии (2013).

Сања Арсовска (1986), актерка. Член на театарот од 2013 година.
Селективна театрографија: Офелија во Хамлет (2010); Груша во Кавкаски круг со креда (2013); Хилда во Огнени јазици (2013); Вистинската во Безљубни (2015); Муртенко во

Снежана и седумте цуџиња (2016);
Ирена Прангл во Вера, љубов, надеж
(2017); Бјанка во Странци (2018);
Бугрелав во Крал Иби (2018); Шарлот
во Несоодветно за на работа (2019);
неколку улоги во Мојот маж (2020).

Јасмина Василева (1981), актерка.
Член на театарот од 2019 година.
Селективна театрографија: Невестата
во Падот на невиноста (2002);
Една улога во Хомо еректус (2003);
Придружничка на Тамар во Јонадаб
(2003); Ж во Диши (2020).

Роберт Вељановски (1968), актер.
Член на театарот од 1997 година.
Селективна театрографија: Алферд

во Розенкранц и Гилденстерн
се мртви (1994); Андреј во Вазна
од порецелан (1996); Креонт во
Ојдипус Тиранос (1997); Филип Глас
во Тхе лoвер (1998); Осман бег /
Писателот / Втор овчар во Фак ју
(1998); Неоптолем во Филоктет (1998);
Жан Марк во Стари миризби (1999);
Клаус Ман, подоцна Себастијан
Брукнер во Мефисто (2000); Баронот

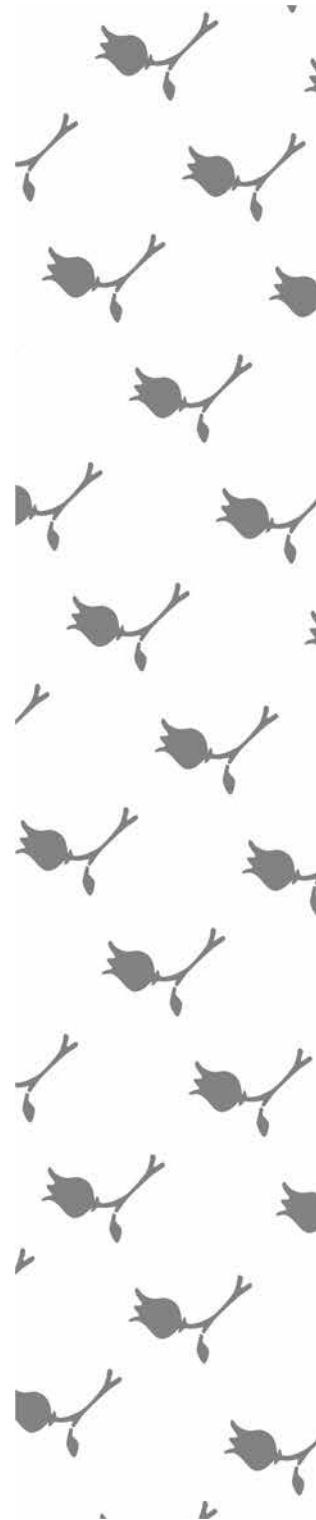
Тузенбах во Три сестри (2004); Д-р Роберт Велјановски во Генетика на кучињата (2012); Исидор Солунски во Еригон (2015).

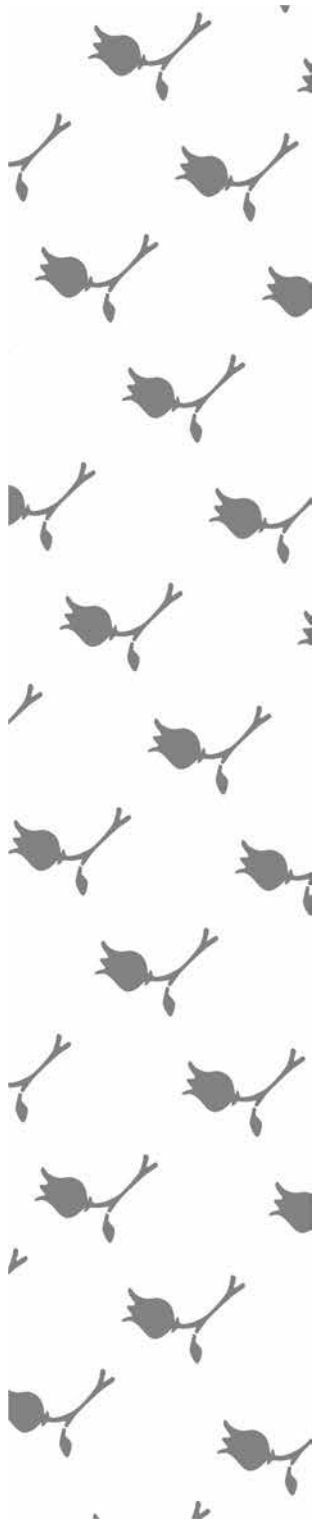
Маја Вељковиќ-Пановска (1971), актерка. Член на театарот од 1999

година. Селективна театрографија: Антонина во Земјомерот (2000); Јованка Орлеанска во Јованка Орлеанска (2000); Маре во Тетовирани души (2001); Ангелот во Марисол (2004); Ирина во Три сестри (2004); Ифигенија од Србија во Архелаос, или Еврипид се враќа на Балканот (2012); Секула во Солунски патрдии (2013); Евридика во Евридика (2013); Фонсија Дорси во Партија реми (2018); Госпоѓа Дорек во Чудесна терапија (2019).

Стефан Вујисиќ (1992), актер. Член на театарот од 2019 година. Селективна театрографија: Филип во Човекот

кој го изеде светот (2014); Порција во Венецијански трговец (2017); Руперт во Несоодветно за на работа (2019);

Позон во Пантаглез (2019); Климент во Птица со главата меѓу нозе (2021).

Игор Георгиев (1986), актер. Член на театарот од 1985 година. Селективна театрографија: Аѓутангот / Вториот оклопник / Јусуп во Кавкаски круг

со креда (2013); Сугаре во Евангелие на глупоста (2014); Оливер Тимиди во Џон Пиплфокс (2014); Господ во Јов (2016); Мургенко во Снежана и седумте џуџиња (2016); Вилијамс во Лет над гнездото на кукавицата (2017); Нараторот во Крал Иби (2018); Угледен адвокат / Шеф на канцеларија во Пантаглез (2019)

Благица Димитровска (1993), актерка. Член на театарот од 2014 година. Селективна театрографија: Андилена Ариер Анаван во Еригон (2015);

неколку улоги во Библијата (2015); неколку улоги во Јов (2016); Спанко во Снежана и седумте џуџиња (2016);

Аце во Буре барут (2016); неколку улоги во Франкенштајн *#алхемија на живојоџи* (2017); една улога во Атена со пенис (2017); Една улога во Папагалот историко (2017); Меј во Луди за љубов (2018); Девојката во Птица со главата меѓу нозе (2021).

Димитрија Доксевски (1983), актер. Член на театарот од 2014 година. Селективна театрографија: Тине во Ждрело (2014); Улф во Човекот кој го изеде светот (2014); Вистинскиот во Безљубни (2015); Принцот во Снежана и седумте џуџиња (2016); Кирил во Буре Барут (2016); неколку улоги во Франкенштајн *#алхемија на животот* (2017); Препаратор во Вера, љубов,

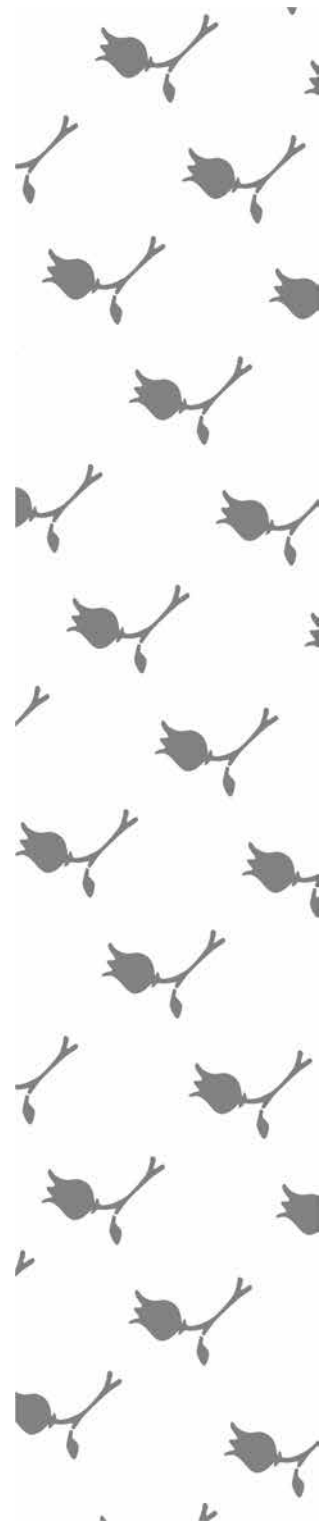
надеж (2017); Хелмут во Фестен (2018);
Бамбула во Пантаглез (2019); М во
Диши (2020).

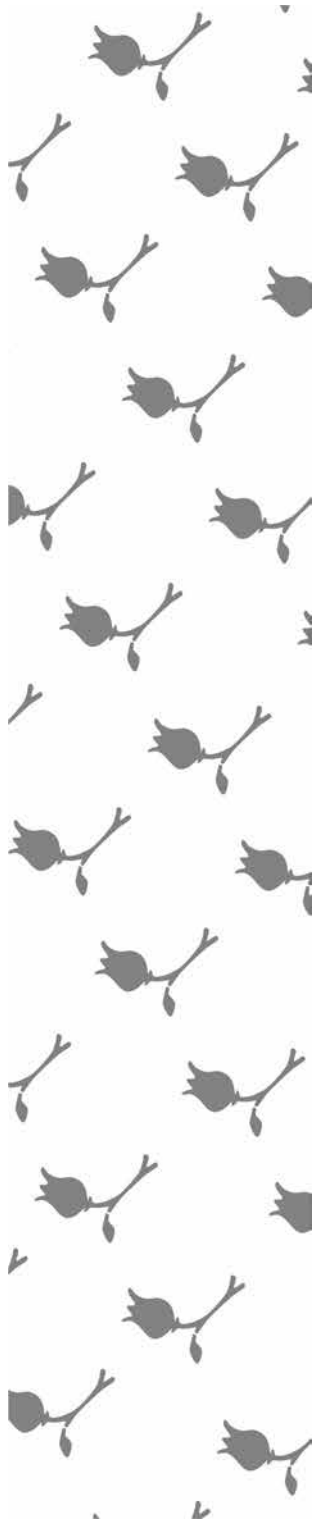
Билјана Драгиќевиќ-Пројковска
(1975), актерка. Член на театарот
од 1998 година. Селективна

театрографија: Ана во Поблиску
(1999); Вера во Диво месо (2000); Рајна
во Лет во место (2005); Музичарката
во Супернова (2008); Кејт во Жената
како воено поле (2009); Госпоѓа Де
Монтреј во Маркиза (2009); Аџи
Јанкула во Солунски патрдии (2013);
Менаџерката / Водителката во Живот
во тесни чевли (2014); Карлота во
Странци (2018); Кармен - монодрама
(2021).

Гордана Ендровска (1972), актерка.
Член на театарот од 2000 година.
Селективна театрографија:
Прв комита / Прв вандал / Прв
тријазичник во Кандид во земјата на

чудата (2000); Томе Муцката во Сон на
летната ноќ (2001); Втората пчела во
Како се станува цар (2003); Марисол
во Марисол (2004); Анѓа во Хамлет

од Долногаштани (2004); Велика во Ладало (2006); Хиполита во Сон на летната ноќ (2008); Мари во Маркиза (2009); Ифигенија од Грна Гора во Архелаос, или Еврипид се враќа на Балканот (2012); Малина во Еригон (2015).

Јелена Жуѓиќ (1973), актерка. Член на театарот од 1997 година. Селективна

Трајанка [Таци] Илиева-Вељиќ (1980), актерка. Член на театарот од 2007 година. Селективна театрографија:

театрографија: Ева во Умри машки (1986); Констанца Вебер во Амадеус (1996); Сара – Долорес во Тхе лoвер (1998); Доктор Панглос во Кандид во земјата на чудата (2000); Абел во Собрани дела на Шекспир (2002); Јулишка во Комшилук наопаку (2007); Олимпија во Александар (2009); Хекуба во Геноцид 21 (2011); Ренате во Генетика на кучињата (2012).

Калина во Ладало (2006); Неколку улоги во Сите лица на Петре М. Андреевски (2008); Елена во Сон на летната ноќ (2008); Ана во Маркиза (2009); Ифигенија од Турција во Архелаос, или Еврипид се враќа на Балканот (2012); Пандора во Солунски патрдии (2013); Амелија во Ждрело (2014); Капетанот Фокс Џонсон во Џон Пиплфокс (2014); Кралицата во Снежана и седумте цуѓиња (2016); неколку улоги во Мојот маж (2020).

Валдета Исмаили (1975), актерка. Член на театарот од 2010 година. Селективна театрографија: Сестра во Баал (2011); Ифигенија од Албанија во Архелаос, или Еврипид се враќа на

Балканот (2012); Руски конзул во
Македонска крвава свадба (2012);
Паца во Солунски патрдии (2013);
Прва караконцула во Евангелие на
глупоста (2014).

Дејан Лилиќ (1974), актер. Член на

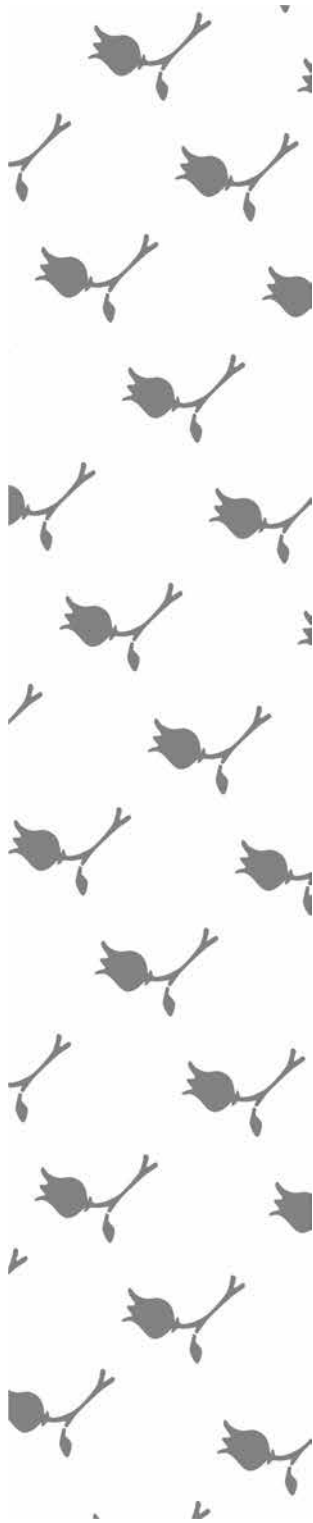
театарот од 1998 година. Селективна
театрографија: Ојдип тиранинот во
Ојдипус тиранос (1997); Бил во Тхе
Ловер (1998); Стефан во Диво месо
(2000); Војдан во Тетовирани души
(2000); Царот Дувниветре во Како се
станува цар (2003); Човекот со палка /
Лени во Марисол (2004); Александар
во Александар (2009); Хамлет во
Хамлет (2010); Леоне во Генетика на
кучињата (2012); Михаел во Фестен
(2018).

Марија Кондовска (1965), актерка.

Член на театарот од 1987 година.

Селективна teatroграфија: Бесна
Мирна во Слободен лов (1988); Берта
во Татко (1989); Беба во Грев или
Шприцер (1992); Росаура во животот е
сон (1992); Елена Андреевна во Вујко
Вања (1997); Александра Ивановна во
Платонов (1999); Олга во Три сестри

(2004); Злата во Живот во тесни чевли (2014); Ружа во Како да се ограби банка? (2018); Иконија во Птица со главата меѓу нозе (2021).

Ана Костовска (1963), актерка.
Член на театарот од 2007 година.

(1985); Виола во Ноќ спроти водици (1986); Сели во Закопано дете (1987); Покојната Милица Павловиќ во Собирен центар (1989); Верче во Чија си? (1991); В во Три високи жени (1996); Џилијен во Брачна игра (2003); Гертруда во Хамлет (2010).

Селективна театрографија: Музичар во Тетовирани души (1985); Шарлота во Дон Жуан (1994); Крчмарката во Војцек (2002); Понсија во Домот на Бернарда Алба (2004); Мајката во Купидона (2005); Втора караконцула во Евангелие на глупоста (2014); неколку улоги во Библијата (2015).

Катерина Коцевска (1959), актерка.
Член на театарот од 1982 година.
Селективна театрографија: Мира во Хај Фај (1983); Олга Бизјак во Карамазови (1984); Салома во Салома

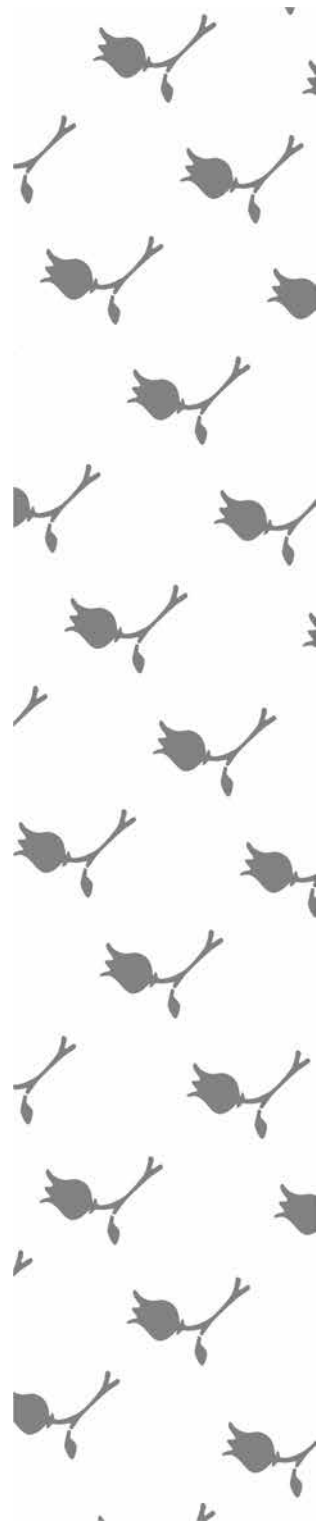
Софија Куновска (1966), актерка.
Член на театарот од 1992 година.
Селективна театрографија: Марта во Кула вавилонска (1990); Руса / Марина во Чернодрински се враќа дома (1990); Беба во Грев или Шприцер (1992); Стела во Животот е сон (1993); Мелистха во Лисистрата (1994); Сара во Диво месо (2000); Елена во Лет во место (2005); Благуна во Македонска крвава свадба (2012); Гласниот камен во Евридика (2013); Кралицата во Крал Иби (2018).

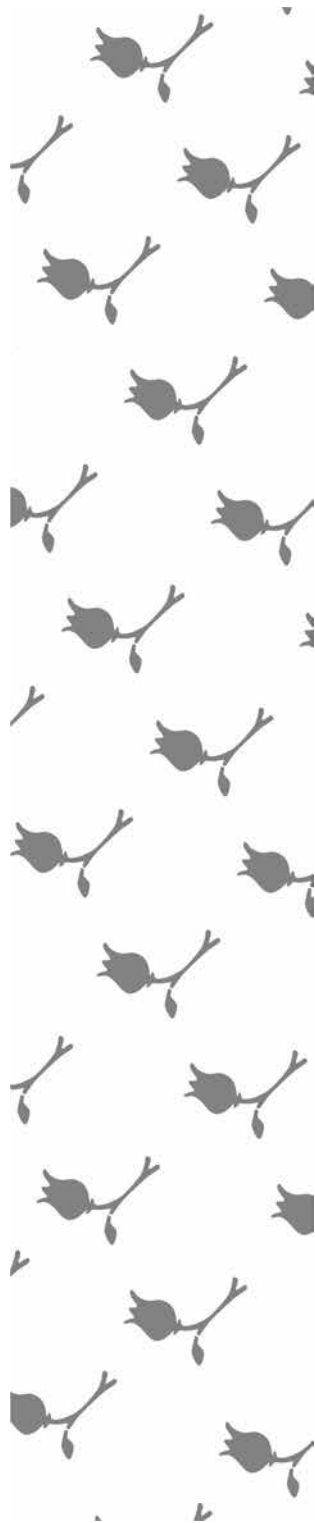
Лазе Манасковски (1958), актер.
Член на театарот од 1983 година.
Селективна театрографија: Славко Милосављевиќ во Карамазови (1984); Симон во Смртта на Дантон (1987); Покојниот Стеван Савски Касер во Собирен центар (1989); Роже во Балконот (1991); Калибан во

Бура (1992); Бејбифејс во Ова не е американски филм (1997); Помладиот брат во Дунек (1998); Димитрија во Буре барут (2016); Поул во Фестен (2018); Раде Кепески во Како да се ограби банка? (2018).

Златко Митревски (1981), актер.
Член на театарот од 2013 година.
Селективна театрографија: Сотка во Солунски патрдии (2013); Брадосаниот / Селанецот / Мажот трговец / Гостинот / Внукот / Лекарот / Адвокатот во Кавкаски круг со креда (2013); Погрешниот во Безљубни (2015); Ѓаволот во Јов

(2016); Вештерката во Снежана и седумте џуџиња (2016); Ланселот во Венецијански трговец (2017); Били во Лет над кукавичјото гнездо (2017);

Ларс во Фестен (2018); Туполски во Човек перница (2019); Инокентиј во Пантаглез (2019).

Зоран Љутков (1977), актер. Член на театарот од 2006 година. Селективна театрографија: Баал во Баал (2011); Петер Милер во Генетика на кучињата (2012); Цанде во Солунски патрдии (2013); Вихинг во Огнени јазици (2013); Виктор Франкенштајн во Франкенштајн #алхемија на животот (2017); Пепе во Странци (2018); Бордир во Крал Иби (2018);

Катуријан во Човек перница (2019); Пантаглез во Пантаглез (2019).

Јовица Михајловски (1955), актер. Член на театарот од 1981 година. Селективна театрографија:

Капетанот Џон Пиплфокс во Џон Пиплфокс (1981); Јаков II во Дупло дно (1984); Бредли во Закопаното

дете (1987); Марко во Кула вавилонска (1990); Чкембар во Чија си? (1991); Астолфо во Животот е сон (1993); Кука во Словенски ковчег (1998); Лери во Поблиску (1999); Лаки во Друга страна (2004); Шајлок во Венецијански трговец (2017).

Емилија Мицовска-Трајковиќ (1987), актерка. Член на театарот од 2014 година. Селективна театрографија: неколку улоги во Библијата (2015); неколку улоги во Јов (2016); Срамежливко во Снежана и седумте џуџиња (2016); Светле во Буре барут (2016); една улога во Атена со пенис (2017); Инвалидот во Вера, љубов, надеж (2017); Сестра Речид во Лет над

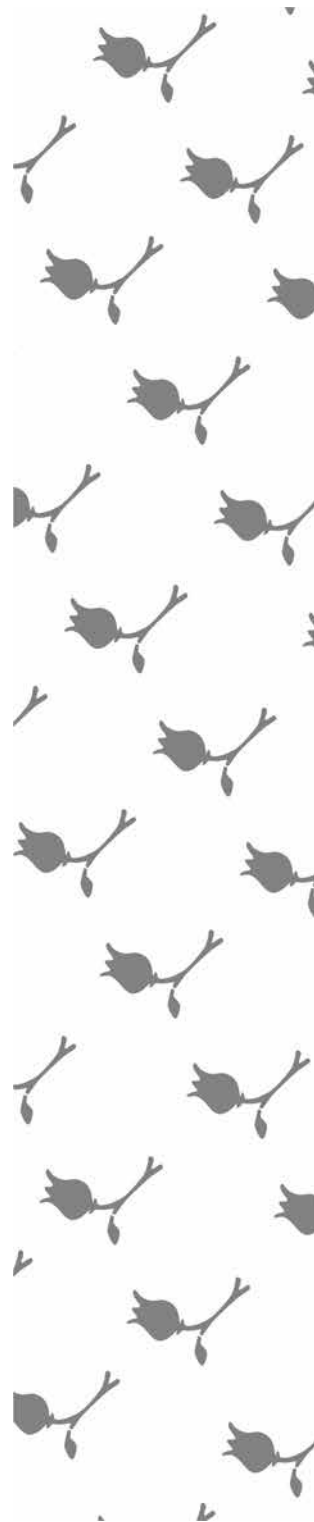
кукавичјото гнездо (2017); Мете во Фестен (2018); Трета вешгерка во Крал Иби (2018); неколку улоги во Мојот маж (2020).

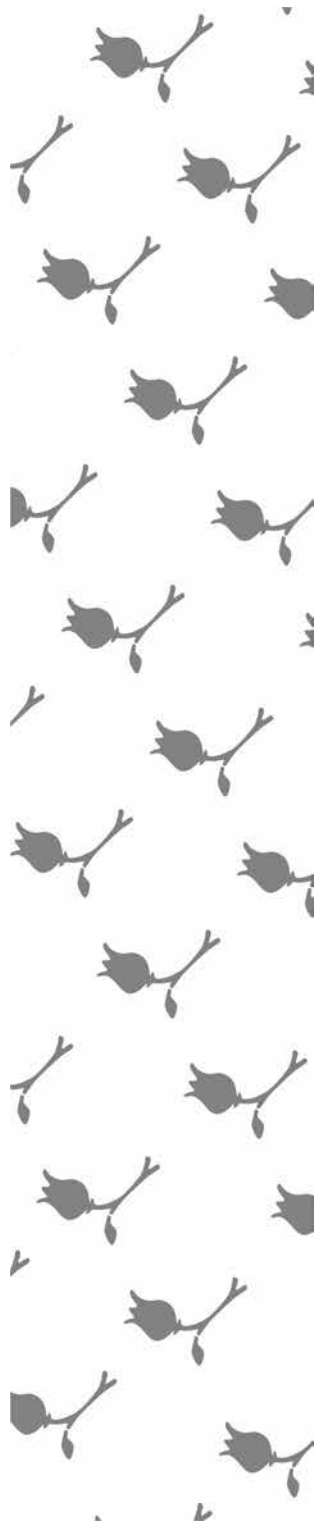
Рубенс Муратовски (1971), актер.
Член на театарот од 2000 година.

Селективна театрографија: Френк / Пекарот во Тхе лoвер (1998); Сеаќевидиш / Судијата / Какамбо / Учителот / Полицаецот во Кандид во земјата на чудата (2000); Лизндер во Сон на летната ноќ (2001); Војдек во Војдек (2002); Амнон во Јонадаб (2003); Војникот во Супернова (2008); Агамемнон во Геноцид 21 (2011); Еврипид во Архелаос, или Еврипид се враќа на Балканот (2012); ... – оној што си го изел и своето име во Ждрело (2014); Мартин во Чолак (2015).

Калина Наумовска (1974), актерка.
Член на театарот од 1999 година.
Селективна театрографија: Јулија

во Мефисто (2000); Вториот
комита / Вториот вандал / Вториот
тријазичник во Кандид во земјата на
чудата (2000); Сивиќ во Диво месо

(2000); Амелија во Домот на Бернарда Алба (2004); Благородна во Ладало (2006); Шарлота во Маркиза (2009); Ифигенија од Бугарија во Архелаос, или Еврипид се враќа на Балканот (2012); Кралицата во Снежана и седумте цуѓиња (2016); Жижка Жижик во Како да се ограби банка? (2018); Косара во Птица со главата меѓу нозе (2021).

Ирена Ристик (1975), актерка. Член на театарот од 2000 година. Селективна театрографија: Цвета во Фак ју (1998); Клаус во Диво месо (2000); Ветрушка во Како се станува цар (2003); Џун во Марисол (2004); Лили во Друга страна (2004); Зганарел во Дон Жуан (2005); Дора во Жената како воено поле (2009); Грофицата Де Сан Вон во Маркиза (2009); Ева во Странци (2018).

Александра Павлова (1987), актерка. Член на театарот од 2013 година. Селективна театрографија: Селанка

/ Девојка од харемот во Македонска крвава свадба (2012); Цветин берберот во Солунски патрдии (2013); Дадилката / Гостинката / Кривата во Кавкаски круг со креда (2013); Брзозборлеста жена во Џон Пиплфокс (2014); Марија Луиса Балванера во Еригон (2015); неколку улоги во Библијата (2015); Снежана во Снежана и седумте цуѓиња (2016); Ана во Буре барут (2016); Сандра во Лет над кукавичјото гнездо (2017).

Предраг Павловски (1968), актер. Член на театарот од 2017 година. Селективна театрографија: Ворнер во Лет над кукавичјото гнездо (2017); Роко во Странци (2018); Ким во

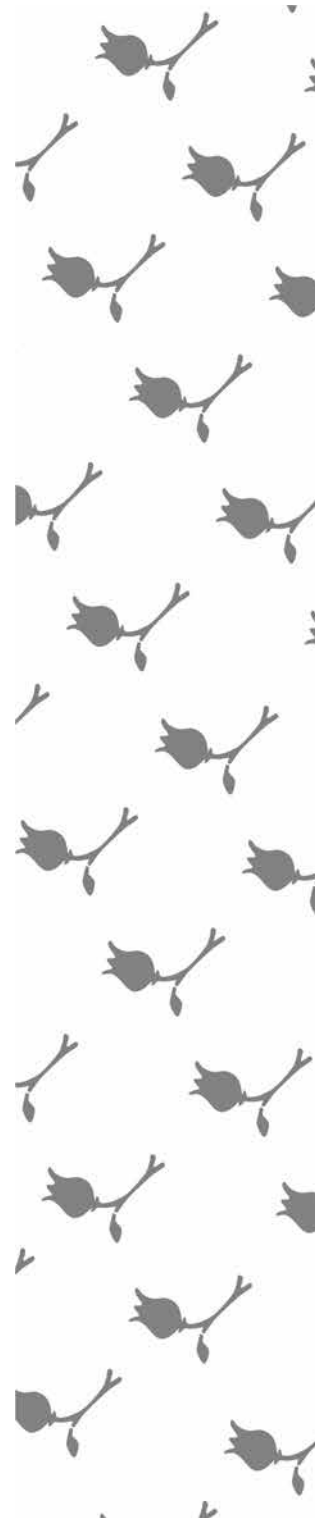
Фестен (2018); Кралот во Крал Иби (2018); Господин Дорек во Чудесна терапија (2019); Генералисимус во Пантаглез (2019).

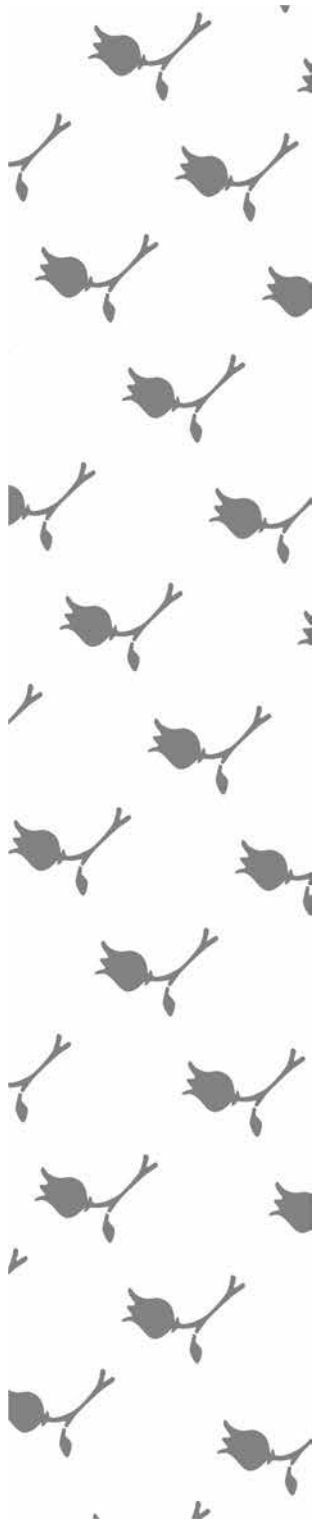
Драган [Дац] Спасов (1963), актер.
Член на театарот од 1992 до 2016

година и повторно од 2019 година.
Селективна театрографија: Ѓоре
Пиже во Не сега драга, најдобро е
попладне (1991); Џанго / Црни во Грев
или Шприцер (1992); Розенкранц
во Розенкранц и Гилденстерн се
мртви (1994); Моцарт во Амадеус
(1996); Кандид во Кандид во земјата
на чудата (2000); Симон во Диво
месо (2000); Судијата во Демонот
од Дебар маало (2006); Полониј во
Хамлет (2010); Игњат во Генетика
на кучињата (2012); Пејо во Огнени
јазици (2013).

Соња Стамболџиоска (1983),
актерка. Член на театарот од 2013

година. Селективна театрографија:
Готвачката / Селанката / Жената
трговец / Анико / Инвалид во
Кавкаски круг со креда (2013);

Јадвига во Огнени јазици (2013);
Тереза / Кучката во Ждрело (2014);
Сезнајко во Снежана и седумте
џуџиња (2016); неколку улоги во
Франкенштајн #алхемија на животот
(2017); Сестра Флин во Лет над
кукавичјото гнездо (2017); Хелене
во Фестен (2018); Ариел во Човек
перница (2019); Рахела Зилбершац во
Пантаглез (2019).

Александар Степанулески (1987),
актер. Член на театарот од 2014
година. Селективна театрографија:
Јахве во Спиноза (2010); Јоже во
Ждрело (2014); Секирата во Џон
Пиплфокс (2014); Љубовникот во
Безљубни (2015); Фелдмаршал
Зигфрид Поњатовски во Еригон
(2015); Капетанот / Огледалото /
Нараторот во Снежана и седумте
џуџиња (2016); Борис во Буре барут

(2016); Прв адмирал во Кристофор
Колумбо (2018); Кристијан во Фестен
(2018); Бергол во Пантаглез (2019).

Јана Стојановска (1985), актерка.
Член на театарот од 2013 година.
Селективна театрографија:

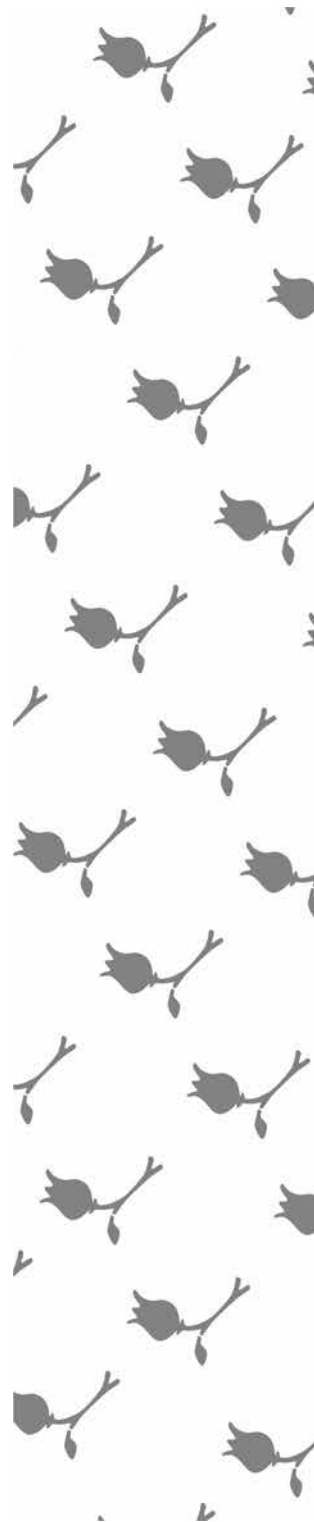
Јохана во Баал (2011); Беба во Грев или Шприцер (2011); Капетанот Фокс Џонсон во Џон Пиплфокс (2014); Евдокија во Буре барут (2016); Актерот во Венецијански трговец (2017); Марија во Вера, љубов, надеж (2017); Меј во Луди за љубов (2018); Болеслав во Крал Иби (2018).

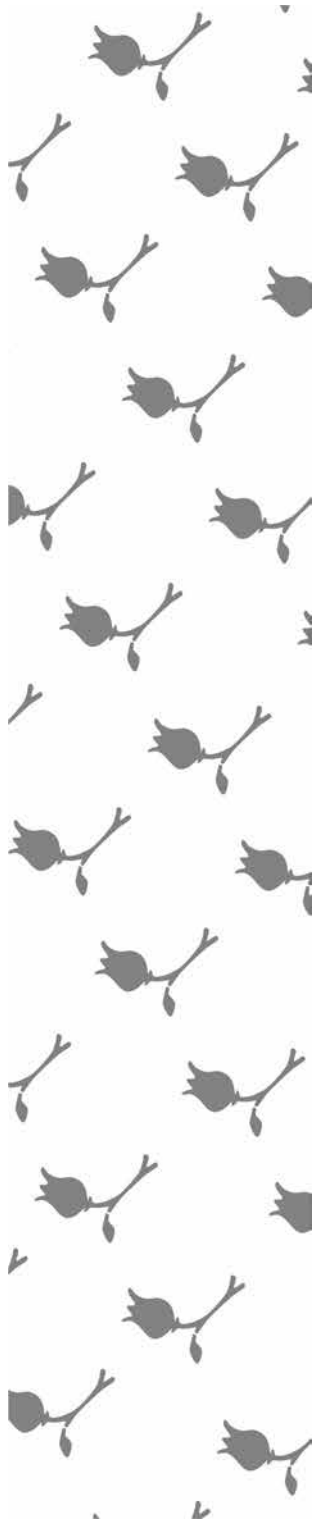
Силвија Стојановска (1960), актерка. Член на театарот од 1982 година. Селективна театрографија: Еринија Крафт во Еригон (1982); Кристина во Дупло дно (1984); Наташа Ѓорѓиевиќ во Карамазови (1984); Ружа во Тетовирани души (1985); Виола во Ноќ спроти водици (1986); Маргарита Ветерова во Р (1987); Нина во Чија си? (1991); Цвета во Грев или Шприцер (1992); Дона Елвира во Дон Жуан (1994); Нина во Чија си? (2013).

Душица Стојановска (1957), актерка. Член на театарот од 1985 година. Селективна театрографија: Матурина

во Дон Жуан (1980); Маре во Свадба (1986); Баба Лиле во Сказна за времето (1988); Марија Лукјанова во Самоубиец (1990); Голубинка во Кумови (1995); Сузан Брејди во Заводникот од западниот свет (1997); Сузе во Ладало (2006); Валијата во Македонска крвава свадба (2012); Рада во Живот во тесни чевли (2014); Пудинг Џо во Џон Пиплфокс (2014).

Игор Стојчевски (1978), актер. Член на театарот од 2009 година. Селективна театрографија: Максим во Падот на невиноста (2002); Абсалом во Јонадаб (2003); Јане во Македонски рулет (2007). Лаерт во Хамлет (2010); XXXX во Човекот кој го изеде светот (2014);

Мики во Чолак (2015); Еригон во Еригон (2015); Јов во Јов (2016); Андреа во Буре барут (2016); Чудовиштето во Франкенштајн#алхемија на животот (2017).

Анастас Тановски (1955), актер.

Член на театарот од 1985 година.
Селективна театрографија: Учесник во Коприварник (1986); Курио во Ноќ спроти водици (1986); Ветроногиот во Сказна за времето (1988); Бато Коњ во Собирен центар (1989); Пасторот во Татко (1989); Пугачов во Самоубиец (1990); Гери во Игранка во времето на Лунаса (1995); Док Портер во Злостори на срцето (1995); Ацо Шпрт во Чија си? (2013); Старецот во Луди за љубов (2018).

Сашо Тасевски (1972), актер.

Член на театарот од 1995 година.
Селективна театрографија: Филоктет

во Филоктет (1998); Лука во Стари миризби (1999); Затвореникот / Кафанџијата / Телалот во Кандид во земјата на чудата (2000); Задрогаз во Сон на летната ноќ (2001); Цибра

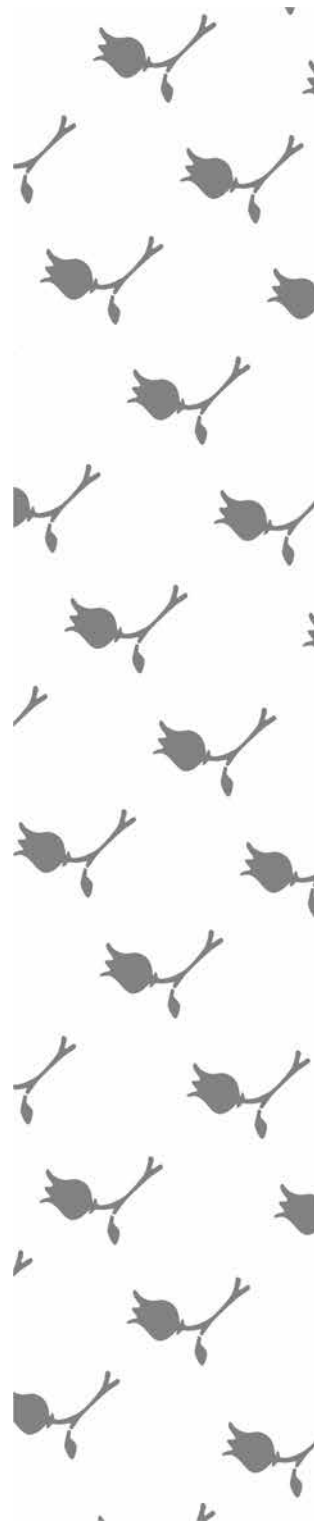
во Тетовирани души (2001); Мајка во Купидона (2005); Секс, дрога и рокенрол – монодрама (2014); Кара во Чолак (2015); Ѓорѓи во Буре барут (2016); Мекмарфи во Лет над кукавичјото гнездо (2018).

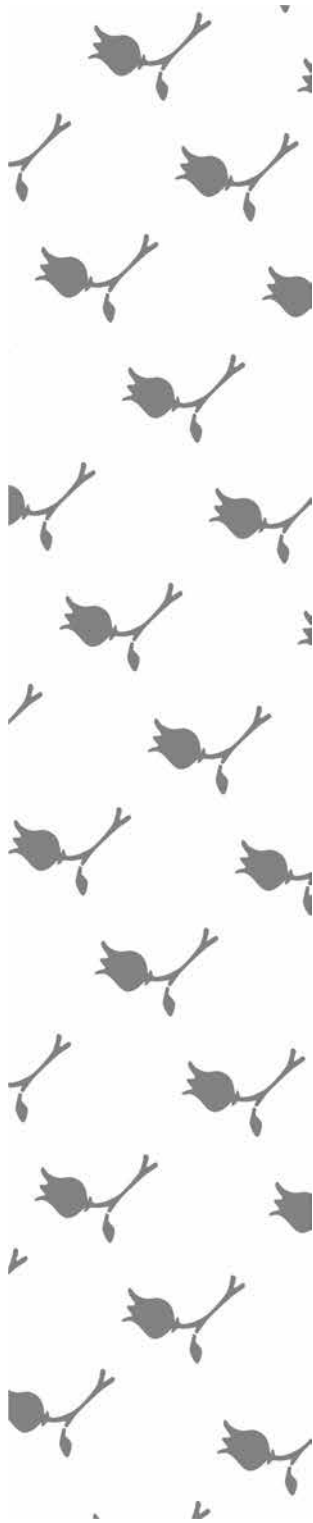
Филип Трајковиќ (1982), актер.
Член на театарот од 2009 година.
Селективна театрографија: Дејви

во Поручникот од Инишмор (2005); Хорациј во Хамлет (2010); Максим во Генетика на кучињата (2012); Богдан во Огнени јазици (2013); Доријан, коњ / Ловренц / Црнец во Ждрело (2014); Тони во Чолак (2015); Козимо во Странци (2018); Еди во Луди за љубов (2018); Михаил во Човек перница (2019); неколку улоги во Мојот маж (2020).

Дамјан Цветановски (1994), актер.
Член на театарот од 2019 година.
Селективна театрографија: Басанио

/ Кнезот од Мароко во Венецијански трговец (2017); една улога во Папагалот историко (2017); Таткото во Човек перница (2019); Сем во Несоодветно за на работа (2019); Лекидам во Пантаглез (2019).

Катерина Шехтанска-Лаковски (1980),
актерка. Член на театар од 2011
година. Селективна театрографија:
Пејачката / Сестра во Баал (2011); Ула
во Македонска крвава свадба (2012);
Маца во Евангелие на глупоста (2014);
неколку улоги во Библијата (2015);
Џули во Како да се ограби банка
(2018); Прва вештерка во Крал Иби
(2018).

Пензионирани:

Никола [Коле] Ангеловски (1943), актер и режисер. Член на театарот од 1968 до 2008 година. Селективна театрографија: улоги – Број 6 во Балада за лузитанското страшило (1972); Шарл во Сојуз на лажните светци (1970); Рагби во Болва во уво (1974); Секула во Јане Задрогаз (1974); Бахус во Панургиј (1980). Режији – Чук, чук, Стојанче (1975); Баш Челик (1977); Шекспир во приказни (1978); Солунски патрдии (1979); Викенд на мртвци (1985); Коприварник (1986); Бура (1991); Умри машки (1996); Стари миризби (1999); Мафисто (2000).

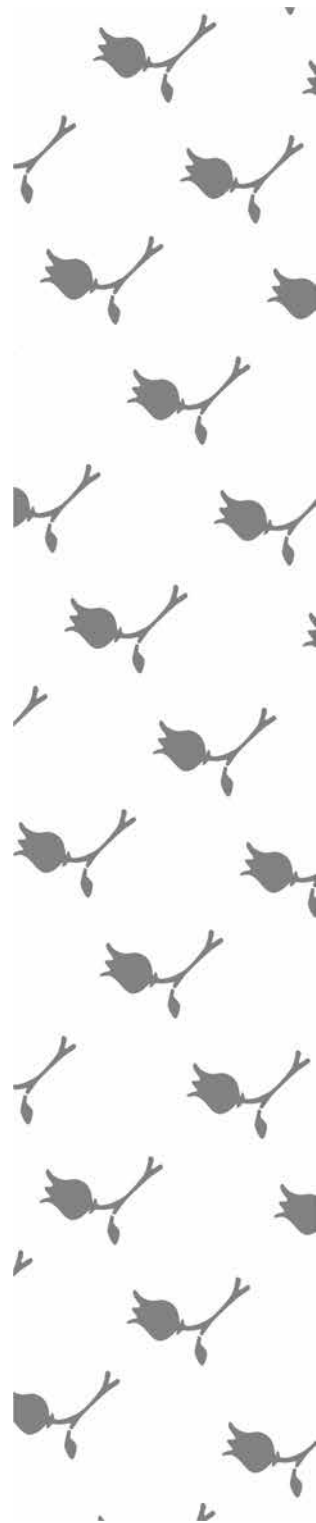
Марин Бабиќ (1947), актер. Член на театарот од 1971 до 2012 година. Селективна театрографија: Стевче во Свадба (1972); Трисотен во Учени жени (1973); Игор во Лиза, Лиза... (1974); Јашар бег во Солунски патрдии (1979); Владан Хаџиславковиќ во Косанчиќев венец бр. 7 (1982); Лојд Далас во Хаос зад кулиси (1985); Покојниот доктор Катиќ во Собирен центар (1989); Судијата во Балконот (1991); Баронот Готфрид ван Свитен во Амадеус (1996); Газдата во Демонот од Дебар маало (2006).

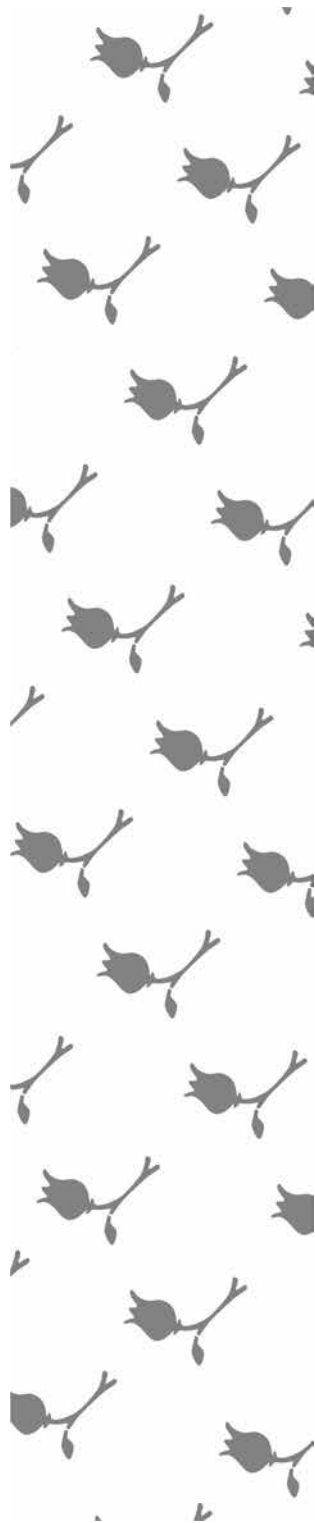
Лилјана Велјанова (1950), актерка. Член на театарот од 1973 до 2015 година. Селективна театрографија: Тили во Дејството на гама зраците врз сенишните невени (1973);

Стојанка во Чук, чук, Стојанче (1976); Сара во Диво месо (1979); Соња во Хај Фај (1983); Сара Бернар во Сара Бернар (1986); Ирма во Балконот (1991); Цезонија во Калигула (1993); Б во Три високи жени (1996); Јокаста во Ојдипус Тиранос (1997); Елзе во Фестен (2018).

Видосава Грубач (1940), актерка. Член на театарот од 1962 до пензионирање. Селективна театрографија: Беки Тачер во Том Соер (1962); Оливер Твист во Оливер Твист (1963); Клариса во Кралот на елените (1964); Лилјана Бартли во Фармерки (1965); Мариета Ривал во Сојуз на лажните светци (1970); Жената во облека на шпанска кралица во Ништо (1972); Бајачката во Диво месо (1979); Екатерина во Бркотница (1980); Иродијада во Саломеа (1985); Тетка Веска во Чија си? (1991).

Ленче [Иванова] Делова (1948), актерка. Член на театарот од 1964 до 2004 година. Селективна театрографија: Жената во авијатичарска облека во Ништо (1972); Магда во Јане Задрогаз (1974); Офелија во Хамлет (1977); Кека – Франческа во Рибарски караници (1979); Евдокија во Солунски патрдии (1979); Дона Елвира во Дон Жуан (1980); Мара Глигоријевиќ во Косанчиќев венец бр. 7 (1982); Госпожа Балбакова / Старата /

Кумата во Чернодрински се враќа дома (1992); Трајанка во Ни кар, ни зијан (1996); Мама во Мачка на вжештен лимен покрив (2004).

Диме Илиев (1952), актер. Член на театарот од 1975 до 2019 година. Селективна театрографија: Огнен во Чук, чук, Стојанче (1975); Младичот во Црила (1977); Бепо – Џузепе во Рибарски караници (1979); Јанез Митиќ во Карамазови (1984); Камил Демулел во Смртта на Дантон (1987); Ештро во Од првиот здив (1995); Претседателот / Лавот во Демонот од Дебар маало (2006); Таткото во Евридика (2013); Таткото во Човекот кој го изведе светот (2014); Хелге во Фестен (2018).

Симе Илиев (1943), актер. Член на театарот од 1962 до 1997 година. Селективна театрографија: Џајлз во Оливер Твист (1963); Санко во Бегалка (1965); Влахо во Дундо Марое (1966); Фуфло во Педаче (1971); Етјен во Болва во уво (1974); Орулфо во Хенри IV (1974); Најстариот син царски / Волкот во Баш Челик (1977); Сајланс во Џон Пиплфокс (1981); Новинарот во Карамазови (1984); Ранетиот во Балконот (1991).

Мето Јовановски (1946), актер. Член на театарот од 1971 до 2011 година. Селективна театрографија: Јане во Јане Задрогаз (1974); Хамлет во Хамлет (1977); Симон во Диво месо

(1979); Еригон во Еригон (1982); Бранко Митиќ во Карамазови (1984); Цибра во Тетовирани души (1986); Робеспјер во Смртта на Дантон (1987); Актерот во Розенкранц и Гилденстерн се мртви (1994); Војнички во Вујко Вања (1997); Мартин во Коза, или која е Силвија? (2008).

Ѓокица Лукаревски (1951), актер. Член на театарот од 1977 до 2018 година. Селективна театрографија: Зганарел во Дон Жуан (1980); Драги Станивуловиќ во Косанчиќев венец бр. 7 (1982); Иследникот во Карамазови (1984); Тато Иби во Крал Иби (1984); Аметисов во Зојкин стан (1986); Покојниот Среќко Рузмарин во Собирен центар (1989); Киро Стап во Чија си? (1991); Влатко во Од првиот здив (1995); Свето во Буре барут (2017); Велер Мартин во Партија реми (2018).

Димче Мешковски (1945), актер. Член на театарот од 1967 до 2001 година. Селективна театрографија: Мегамон во Златото на цар Мегамон (1968); Тасе свирачо во Јане Задрогаз (1974); Иван во Чук, Чук, Стојанче (1975); Царот / Баш Челик во Баш Челик (1977); Секула во Солунски патрдии (1979); Тасе во Викенд на мртвовци (1985); Јагош Крај во Клаустрофобична комедија (1988); Покојниот Марко фурнијата во Собирен центар (1989); Серебрјаков во Вујко Вања (1997).

Ненад Милосавлевиќ (1941), актер.
Член на театарот од 1967 до 2001
година. Селективна театрографија:
Каин/Јов во Адам и Ева и Јов (1970);
Митре Поморјаче во Болен Дојчин
(1971); Коле во Свадба (1972); Рагби во
Болва во уво (1974); Стариот Никита
во Бркотница (1980); Ѓуро Чворовиќ
во Балкански шпион (1983);
Пожарникарот во Р (1987); Џефри
Тортон во Гардеробер (1996); Бабата
во Чест (1998).

Славица Николовска (1948), актерка.
Член на театарот од 1971 до 2012
година. Селективна театрографија:
Камила во Јас, Клаудиј (1973); Клара
во Хајди (1973); Ања во Вишновата
градина (1973); Стела во Трамвајот
наречен желба (1979); Марица во
Сомнително лице (1981); Вали во
Стапица (1987); Зорица во Сказна за
времето (1988); Жоржет во Балконот
(1991); Шортс во Дамите од Аламо
(1993); Таа во Чест (1998).

Снежана Стамеска (1946), актерка.
Член на театарот од 1971 до 2010
година. Селективна театрографија:
Жената со бележник во Нишго
(1972); Бојанка во Чук, чук, Стојанче
(1975); Лица во Ослободувањето на
Скопје (1978); Пандора во Солунски
патрдии (1979); Вера во Диво месо
(1979); Зоја во Зојкин стан (1986);
Мица во Сили во воздухот (1988); Ана
Петровна Војницева во Платонов
(1999); Бернарда Алба во Домот на

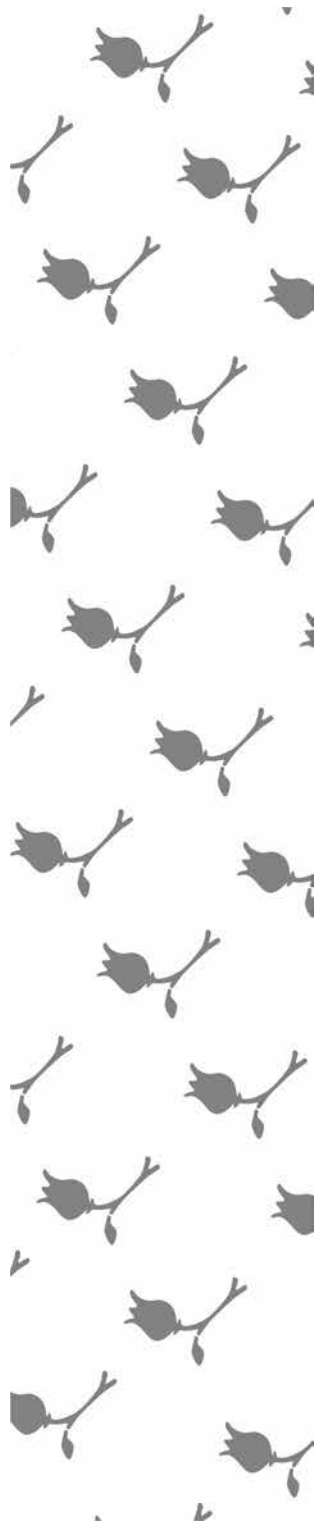
Бернарда Алба (2004); Султана во
Лет во место (2005).

Милица Стојанова (1932), актерка.
Член на театарот од 1964 до 1992
година. Селективна театрографија:
Касандра во Тројанки (1966); Леди
Макбет во Макбет (1969); Жената
која пушта плочи во Нишго (1972);
Беатриса во Дејството на гама
зраците врз сенишните невени (1973);
Јокаста во Цар Едип (1976); Марија во
Диво месо (1979); Малина во Еригон
(1982); Параскева во Дупло дно (1984);
А во Три високи жени (1996); Стара
жена во инвалидска количка во Жив
човек (2004).

Петар Темелковски (1946), актер.
Член на театарот од 1975 до 2011
година. Селективна театрографија:
Цар Едип во Цар Едип (1976); Клаус
во Диво месо (1979); Дон Жуан во Дон
Жуан (1980); Исидор Солунски во
Еригон (1982); Максим Бродски во Р
(1987); Макс во Стапица (1987); Поцо
во Чекајќи го Годо (1994); Мајкл во
Игранка во времето на Лунаса (1995);
Сер во Гардеробер (1996); Одисеј во
Филоктет (1998).

Гоце Тодоровски (1951), актер.
Член на театарот од 1978 до 2018
година. Селективна театрографија:
Соколскиот цар / Џин 2 / Меанџијата
во Баш Челик (1977); Спретко /
Ѓаволчето во Шекспир во приказни
(1978); Цанде во Солунски патрдии

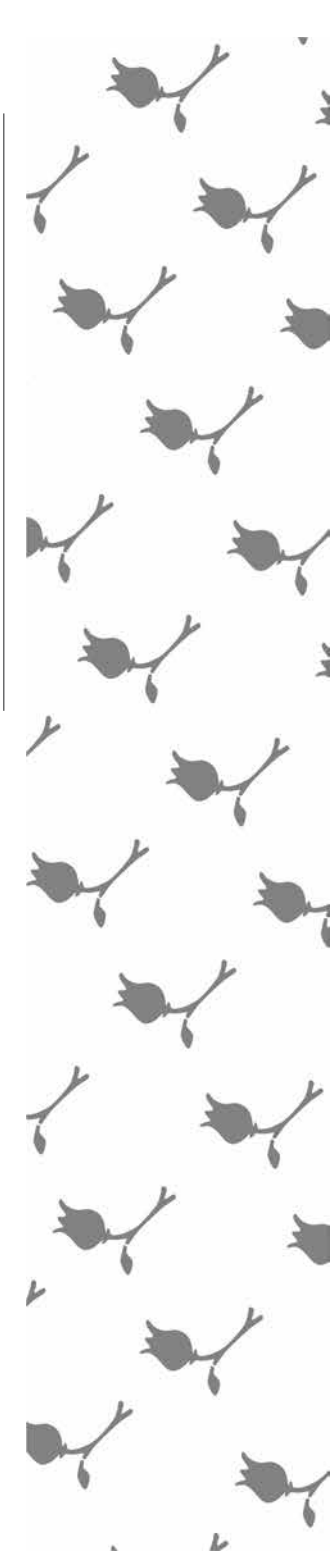
(1979); Помалиот брат во Чудото на Свети Ѓорѓи (1981); Мачорот Џингискан во Мачорот Џингискан и Мики Траси (1982); Питу во Сара Бернар (1986); Ринго Шатка во Чија си? (1991); Главниот во Ова не е американски филм (1997); Осман бег во Ладало (2006); Ставре во Како да се ограби банка (2012).

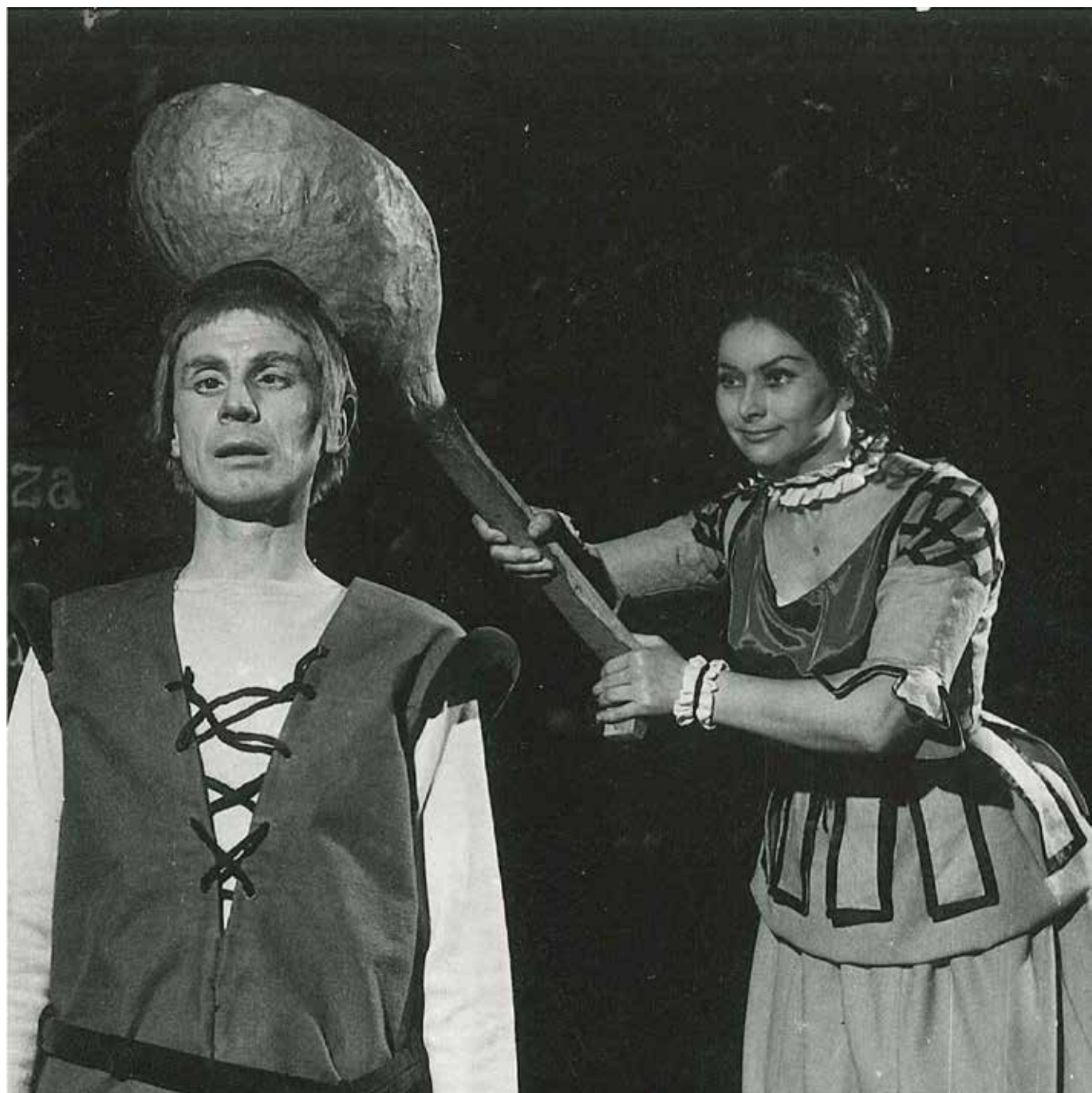
Ѓорѓи Тодоровски (1956), актер. Член на театарот од 1981 до 2020 година. Селективна театрографија: Самса во Еригон (1982); Жирон во Крал Иби (1984); Анастас Луловски во Југословенска антитеза (1985); Ханџамин во Зојкиниот стан (1986); Лале во Сили во воздухот (1988); Глувонемиот во Самоубиец (1990); Господин Велков во Лет во место (2005); Терзиќ во Македонски рулет (2007); Мартини во Лет над кукавичјото гнездо (2017); Дедото во Фестен (2018).

Мајда Тушар (1950), актер. Член на театарот од 1972 до 2015 година. Селективна театрографија: Лисјена во Болва во уво (1974); Дафина во Јане Задрогаз (1974); Неда во Црнила (1977); Ленче во Ослободување на Скопје (1978); Орсета – Орсолина во Рибарски караници (1979); Невестата во Чудото на Свети Ѓорѓи (1981); Клодија во Тетовирани души (1986); Кристина во Сили во воздухот (1988); Медеја во Медеја (1988); Блага во Кула вавилонска (1990).

Благој Чоревски (1947), актер. Член на театарот од 1971 до 2012. Селективна театрографија: Камиј Шандебиз во Болва во уво (1974); Навахита Велос во Достага на самиот врв на највисоката власт (1975); Хлестаков во Ревизор (1978); Стефан во Диво месо (1979); Благоја во Сили во воздухот (1988); Виктор во Кула вавилонска (1990); Лирскиот љубовник Чорбе / Господин Грчев / Инкогнито 2 / Георги во Чернодрински се враќа дома (1992); Џери во Зоолошка приказна (1994); Трајче во Ни кар, ни зиан (1996); Хардинг во Лет над кукавичјото гнездо (2017).

Виолета Шапковска (1952), актерка. Член на театарот од 1981 до 2019. Селективна театрографија: Огненка во Чук, чук, Стојанче (1975); Најмалата сестра / Џин 3 / Рибата / Бабата со 12 коњи во Баш Челик (1977); Маша во Бркотница (1980); Смиљанка во Мачорот Џингискан и Мики Траси (1982); Светлана во Викенд на мртвци (1985); Елена Катиќ Поповиќ во Собирен центар (1986); Сосрета во Жени во народно собрание (1994); Мајката во Вазна од порцелан (1996); Судијата во Македонска крвава свадба (2012); Жената во автобус во Буре барут (2016).

Починати:

Сабина Ајрула (1946 - 2021), актерка. Член на театарот од 1967 до 2011 година. Селективна театрографија: Роза Вртиопашка во Кројач за дами (1968); Жена во пилотска облека во Ништо (1972); Костадинка во Јане Задрогаз (1974); Лисјена во Болва во уво (1974); Гертруда во Хамлет (1977); Фатиме во Солунски патрдии (1979); Мадона Либерера во Рибарски караници (1979); Џеси во Добра ноќ мајко (1987); Лаура во Татко (1989); Агнеса во Игранка во времето на Лунаса (1995).

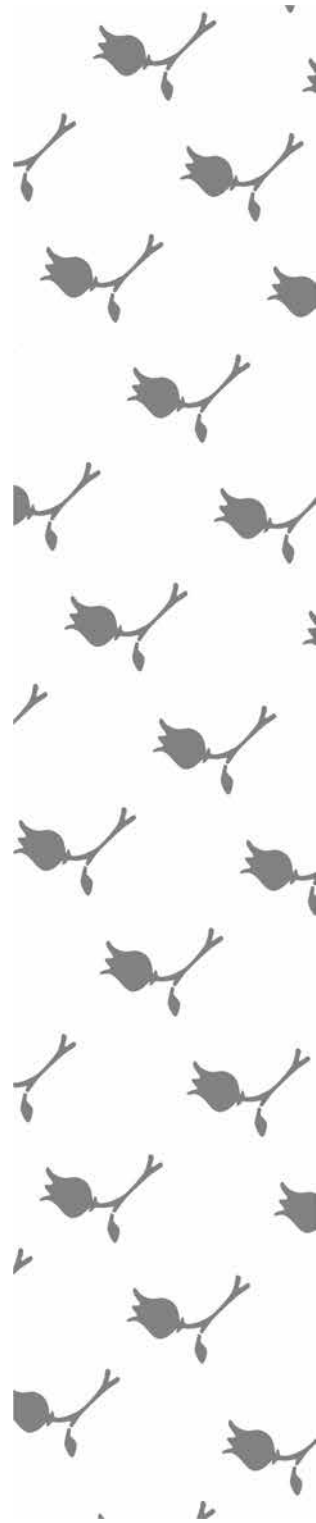
Владимир [Даци] Ангеловски (1946-2012), актер. Член на театарот од 1967 до 2012 година. Селективна театрографија: Оливер Твист во Оливер Твист (1963); Шивач во Доживувањата на храбриот шивач (1968); Мачор Марко во Мачорот во чизми (1969); Бошко Буха во Легенда за Бошко Буха (1974); Јанкула во Јане Задрогаз (1974); Бојан во Чук, чук, Стојанче (1975); Пејо Мариовецот во Солунски патрдии (1979); Климе во Викенд на мртвовци (1985); Стјуард / Портир / Берберин / Шанкер / Полицаец во Ова не е американски филм (1997); Постариот брат во Дунек (1998).

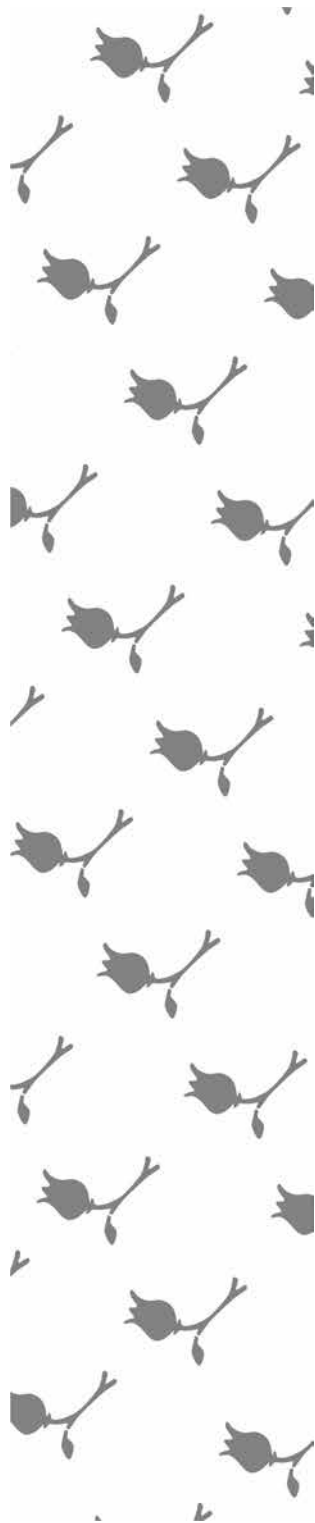
Шишман Ангеловски (1937-1995), актер. Член на театарот од 1957 до 1995 година. Селективна

театрографија: Смешко во Снежана и седумте цуциња (1962); Крокодил во Слончето со долгата сурла (1962); Хаклбери Фин / Црниот Џим во Авантурите на Том Соер (1962); Секира во Џон Пиплфокс (1965); Кох во Злосторство и казна (1966); Протик во Покојник (1967); Брат Сила во Сојуз на лажните светци (1971); Димче ковач во Јане Задрогаз (1974); Павлин во Егор Буличов и другите (1975); Жолтата тога во Лице и опачина (1989).

Билјана Беличанец (1973 – 2019), актерка. Член на театарот од 1997 до 2019 година. Селективна театрографија: Цеца во Словенски ковчег (1998); Софија Јегоровна во Платонов (1999); Ерика Брукнер во Мефисто (2000); Мувата Synсарка во Како се станува цар (2003); Мира / Старицата во Демонот од Дебар маало (2006); Кинегонда во Кинегонда во Карлаленд (2009); Цвета во Грев или Шприцер (2011); Сара во Генетика на кучињата (2012); Ифигенија од Македонија во Архелаос, или Еврипид се враќа на Балканот (2012); Ема во Љубовници (2015).

Кирчо Божиновски (1931-), актер. Член на театарот од 1960 до 1992 година. Селективна театрографија: Гаврош во Куклата на малата

Козета (1958); Минхаузен во Преживеалиците на Барон Минхаузен (1961); Кекец во Кекец и Мојца (1961); Андреј во Срекен пат (1962); Том Соер во Авантурите на Том Соер (1962); Труфалдино во Кралот на елените (1963); Ернли Лејси во Фармерки (1965); Томсон во Чаша вода (1970); Јонче во Хамлет од Долно гаштани (1973); Капетанот во Медеја (1989).

Тома Видов (1911-1971), актер. Член на театарот од 1959 до 1971 година. Селективна театрографија: Прв ловец / Целат во Бесмртниот папагал (1960); Хрибар во Кекец и Мојца (1961); Петар И. Аверин во Срекен пат (1962); Начелник на адмиралитетот во Џон Пиплфокс (1965); Манас во Бегалка (1965); Џек / Шериф во Принцот и просјакот (1966); Лав во Слончето со долга сурла (1966); Бокчило во Дундо Марое (1966); Дедо во Пепелашка по име Луција (1970); Жан-Жак Бутон во Сојуз на лажните светци (1970).

Лилјана Георгиевска (1939 – 2016), актерка. Член на театарот од 1966 до 1994 година. Селективна театрографија: Ева во Адам и Ева и Јов (1970); Ангелина во Болен Дојчин (1971); Жена со дрвен чекан во Нишго (1972); Месалина во Јас, Клаудиј (1973); Рајмонда Шандебиз во Болва во уво (1974); Гертруда во Хамлет (1977); Мадона Паскуа во Рибарски

караници (1979); Тетка Ангелина во Собирен центар (1989); Серафима Иљишина во Самоубиец (1990); Џоана во Дамите од Аламо (1993).

Нада Гешоска (1930 – 2003), актерка. Член на театарот од 1964 до 1985 година. Селективна театрографија: Хекуба во Тројанки (1966); Помпана во Балада за Тил Ојгеншпигол (1968); Каролина во Ветрот во гранките на сасафра (1969); Мадлена Бежар во Сојуз на лажните светци (1970); Ливија во Јас, Клаудиј (1973); Љубов Андреевна во Вишновата градина (1973); Меланија во Егор Буличов и другите (1975); Учителката – монодрама (1985); Телма во Добро ноќ мајко (1987).

Димитар Гешоски (1928 – 1989), актер. Член на театарот од 1964 до 1988 година. Селективна театрографија: Раскољников во Злосторство и казна (1966); Новаковиќ во Покојник (1967); Обен во Кројач за дами (1968); Еребичино око / Рисово око во Ветрот во гранките на сасафра (1969); Молиер во Сојуз на лажните светци (1970); Голе во Хамлет од Долно гаштани (1973); Симеонов-Пишчик во Вишновата градина (1973); Стар господин во Грдиот нарцис (1974); Падрон Тони во Рибарски караници (1979); Серафим Продански во Р (1987).

Мите Грозданов (1943 – 2018), актер. Член на театарот од 1967 до 2008 година. Селективна театрографија: Мирон во Партитура за еден Мирон (1967); Црна Арапина во Болен Дојчин (1971); Војцек во Војцек (1973); Аџи Јанкула во Солунски патрдии (1979); Падрон Фортунато во Рибарски караници (1979); Чехов во Чехов – подбивна среќо моја (1980); Светозар Митиќ во Карамазови (1984); Капетанот во Татко (1989); Потсекаљников во Самоубиец (1990); Петар во Вазна од порцелан (1996).

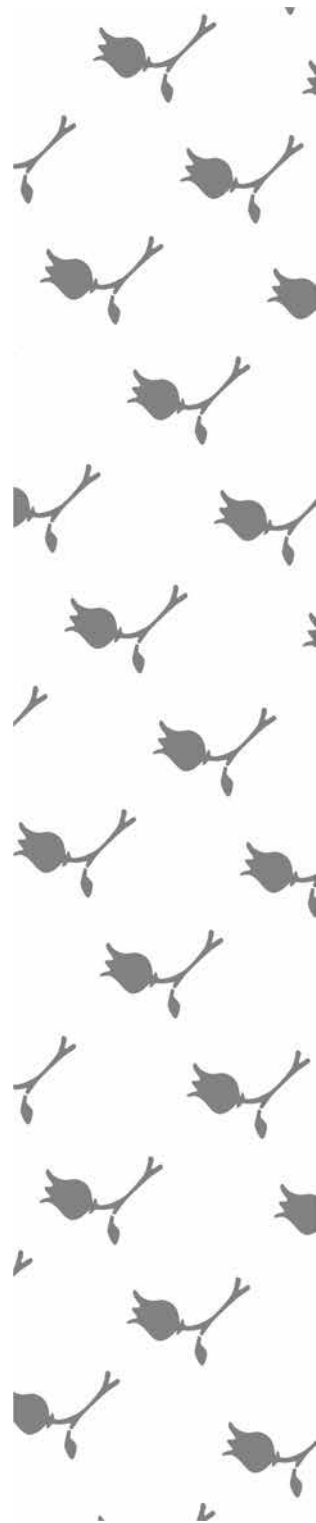
Дарко Дамевски (1964 – 1983), актер. Член на театарот од 1964 до 1983 година. Селективна театрографија: Капетан Џон Пиплфокс во Џон Пиплфокс (1965); Помет во Дундо Марое (1966); Тој во Двајца на нишалка (1966); Спурие Тит Мама во Ромул Велики (1967); Тил Ојленшпигел во Балада за Тил Ојленшпигел (1968); Адам во Адам и Ева и Јов (1970); Дојчин во Болен Дојчин (1971); Хенри IV во Хенри IV (1974); Креонт во Цар Едип (1977); Дракула во Дракула (1979).

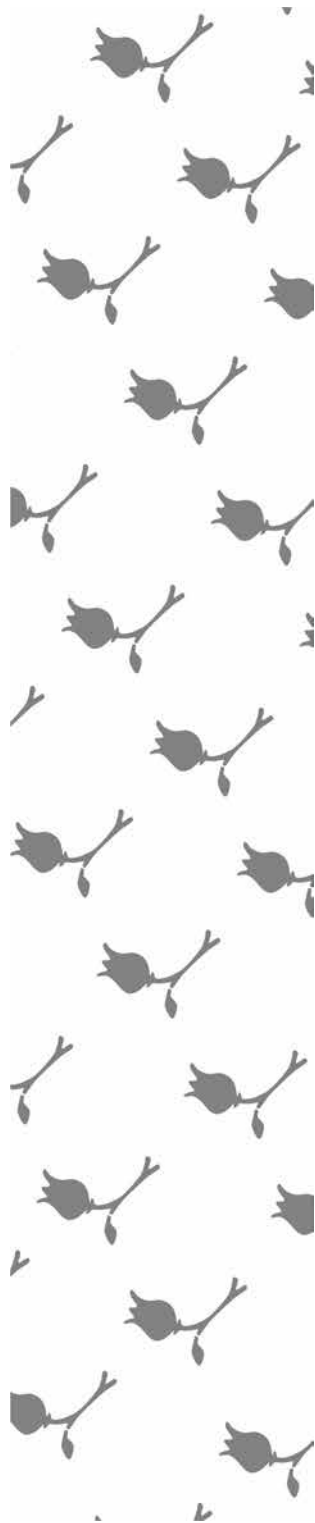
Предраг Дишленковиќ (1906 – 1983), актер и режисер. Член на театарот од 1957 до 1963 кога се пензионира. Селективна театрографија: Премудри Диоген / Старец во Заробена планета (1958); Кралски ловец во Каспер спасител (1959); Славе во Додека градот спие (1959);

Дедо во Бесмртниот папагал (1960); Претседател на Управен одбор на АД во Кога бранот бучи (1960); Катихет / Актер / Прв лекар во Автобиографија (1961); Први брат / Шести маж во Сказна за царот и овчарот (1961); Судијата Тачер во Авантурите на Том Соер (1962); Професорот по историја во Ваташка трагедија (1963).

Самоил Дуковски (1949 – 2011), актер. Член на театарот од 1959 до 1991 година. Селективна театрографија: Поручникот во Балада за поручникот и Марјутка (1961); Аркадиј во Среќен пат (1962); Тартаља во Кралот на елените (1963); Капетан Фокс Џонсон во Џон Пиплфокс (1965); Панталоне во Во Кукленово (1966); Чауш во Бегалка (1968); Дрвар во Волшебникот од Оз (1970); Падрон Винченцо во Рибарски караници (1979); Отец Дуис во Закопаното дете (1987); Дон Гузман во Дон Жуан (2005).

Ацо Ѓорчев (1933 – 1993), актер. Член на театарот од 1969 до 1993 година. Селективна театрографија: Луј Велики во Сојуз на лажните светци (1970); Калигула во Јас, Клаудиј (1973); Змеј во Јане Задрогас (1974); Тирезиј во Цар Едип (1977); Полониј во Хамлет (1977); Димитрија во Диво месо (1979); Царот во Чудото на Свети Ѓорѓи (1981); Борис во Хај Фај (1983); Божо во Дупло дно (1984); Кољо во Тетовирани души (1985).

Бранко Ѓорчев (1962 – 2013), актер. Член на театарот од 1987 до 2013 година. Селективна театрографија: Винс во Закопаното дете (1987); Фред во Спасени (1990); Владимир во Чекајќи го Годо (1994); Фауст во Фауст (1997); Неизвестни во Среќата е нова идеја во Европа (1997); Ричард – Максвел / Вал во Тхе лонер (1998); Хендрик Ховген во Мефисто (2000); Јонадаб во Јонадаб (2003); Карла од мостот / Гинекологот / Јасновидката во Кинегонда во Карлаленд (2009); Клавдиј во Хамлет (2010).

Димитар Зози (1952 – 2010), актер. Член на театарот од 1977 година до 2010 година. Селективна театрографија: Стојанче во Чук, чук, Стојанче (1975); Гилденстерн во Хамлет (1977); Свети Ѓорѓи во Чудото на Свети Ѓорѓи (1981); Теодор Рум во Џон Пиплфокс (1981); Јозо Михаљевиќ во Косанчиќев венец бр. 7 (1982); Виктор Бизјак во Карамазови (1984); Трендафил Луловски во Слободен лов (1985); Интедантот во Калигула (1993); Поц во Од првиот здив (1995); Исповед на луѓиот – монодрама (1998).

Иванка Зенделска (1930 – 2002), актерка. Член на театарот од 1960 до 1992 година. Селективна театрографија: Коза во Волкот, козата и јарињата (1961); Олга во Александра (1961); Тетка Поли во Авантурите на Том Соер (1962);

Синг Лу во Украдениот принц и изгубената принцеза (1963); Смералдина во Кралот на елените (1963); Евра во Бегалка (1965); Нилски коњ / Крокодил во Слоњчето со долгa сурла (1966); Лаура во Дундо Марое (1966); Госпоѓица Ротермаер во Хајди (1973); Мајката што го бара синот во Ден за Бегство (1979).

Ангелина [Василева] Иванова (1928 – 2017), актер. Член на театарот од 1952 до 1992 година. Селективна театрографија: Самовила Зеленка во Маѓепсникот од Оз (1954); Алиса во Пинокио (1955); Розали во Белата снегулка и црвеното трендафилче (1957); Кралица во Снежана и седумте џуџиња (1962); Лај Му во Украдениот принц и изгубената принцеза (1963); Мирса во Бегалка (1965); Госпоѓа Ерблеј во Кројач за дами (1968); Анфиса во Бркотница (1980); Анѓа Врчек во Полнета птица (1982); Костадинка во Свадба (1986).

Живко Ивановски (1928 – 1975), актер. Член на театарот од 1953 до 1975 година. Селективна театрографија: Лутко во Снежана и седумте џуџиња (1954); Арлекин во Пинокио (1955); Аладин во Аладин и волшебната ламба (1955); Принц Пјер во Белата снегулка и црвеното трендафилче (1957); Труфалдино во Гавран (1960); Јовица Јеж во Преживеалиците на Николетина Бурсак (1960); Бригела / Папагал /

Дурандарте во Кралот на елените (1963); Дедо во Војцек (1973); Батистен во Болва во уво (1974).

Јован [Јон] Исаја (1915 – 1993), актер. Член на театарот од 1964 до 1982 година. Селективна театрографија: Аци Трајко во Бегалка (1965); Ромул во Ромул Велики (1967); Етиен во Кројач за дами (1968); Ѓаволот во Адам и Ева и Јов (1970); Брат Верност во Сојуз на лажните светци (1970); Август во Јас, Клаудиј (1973); Стар господин во Грдиот нарцис (1974); Вили во Среќни денови (1976); Христов во Црнила (1977); Старецот во Столови (1980).

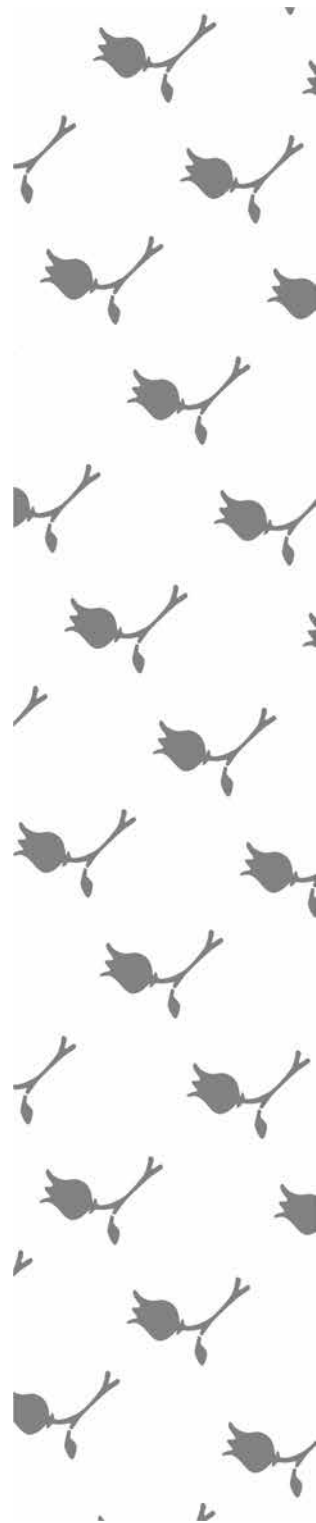
Марија [Мара] Исаја (1927 – 2006), актерка. Член на театарот од 1964 до 1981 година. Селективна театрографија: Велика во Бегалка (1965); Госпоѓа Дојл во Кој ќе го спаси орачот (1966); Госпоѓа Соренсен во Германци (1968); Помпонет во Кројач за дами (1968); Олга во Бумеранг (1969); Госпоѓа Барни во Оскар (1970); Агата во Владимир и Косара (1971); Белиза во Учени жени (1973); Бабата Ана во Хајди (1973); Старицата во Столови (1980).

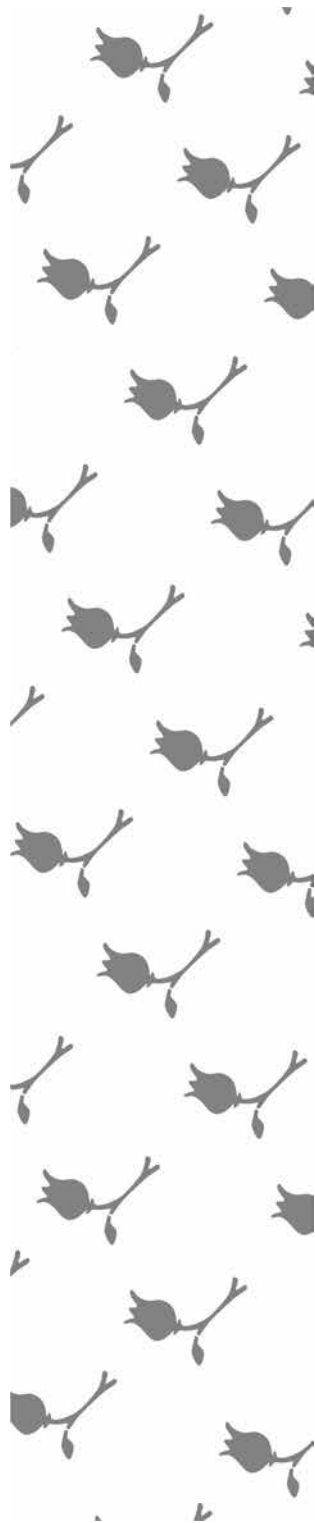
Александар [Ацо] Јовановски (1930 – 2016), актер. Член на театарот од 1964 до 1992 година. Селективна театрографија: Попива во Дундо Марое (1966); Пантаглез во Пантаглез

(1970); Клаудиј во Јас, Клаудиј (1973); Виктор Емануел Шандебиз / Пош во Болва во уво (1974); Змеј во Јане Задрогаз (1974); Фезлиев во Црнила (1977); Ѓорѓија во Ослободувањето на Скопје (1978); Дац во Закопаното дете (1987); Столе во Сили во воздухот (1988); Старец во Вазна од порцелан (1996).

Драги Костовски (1930 – 1980), актер. Член на театарот од 1971 до 1980 година. Селективна театрографија: Среден во На отворено море (1965); Арчибалд Милер во Црна комедија (1971); Најавувач во Задржливиот подем на Артуро Уи (1972); Поповски во Хамлет од Долно Гаштани (1973); Гаев во Вишновата градина (1973); Сенатор во Јас, Клаудиј (1973); Василие во Лиза, Лиза... (1974); Никодин во И бол и бес (1975); Овчарот во Цар Едип (1976); Сквозник Дмухановски во Ревизор (1978).

Снежана Михајловиќ (1940 – 2009), актерка. Член на театарот од 1964 до 2000 година. Селективна театрографија: Ленче во Бегалка (1965); Сузана во Кројач за дами (1968); Косара во Владимир и Косара (1971); Принцеза во Мачорот во чизми (1969); Иванка во Чук, чук, Стојанче (1975); Паца во Солунски патрдии (1979); Луциета во Рибарски караници (1979); Таца во Викенд на мртвци (1985); Менка во Чија си?

(1991); Ана Андреевна во Ревизор (1995).

Иван [Ванчо] Петрушевски (1951 — 2018), актер. Член на театарот од 1975 до 2017 година. Селективна театрографија: Лудиот Ваво во Ослободување на Скопје (1978); Сотка во Солунски патрдии (1979); Мики Траси во Мачорот Џингискан и Мики Траси (1982); Јаков I во Дупло дно (1984); Покојниот Јанко Савски во Собирен центар (1989); Ристо во Чија си? (1991); Џери во Зоолошка приказна (1994); Земјомерот во Земјомерот (2000); Кољо во Тетовирани души (2000); Ангеле во Буре барут (2016).

Стево Спасовски (1940 — 2008), актер. Член на театарот од 1964 до 2001 година. Селективна театрографија: Бошко во Бегалка (1968); Рококајко во Мустаките на генералот Рококајко (1972); Ромен Турнел во Болва во уво (1974); Владан Хаџиславковиќ во Косанчиќев венец бр. 7 (1982); Стрезо во Тетовирани души (1985); Саво оџачарот во Клаустрофобична комедија (1988); Петар во Кула вавилонска (1990); Џек во Игранка во времето на Лунаса (1995); Господ во Словенски ковчег (1998).

Димитар Станковски (1946 — 2007), актер и режисер. Член на театарот од 1970 до 2007 година. Селективна театрографија: режии – Болен

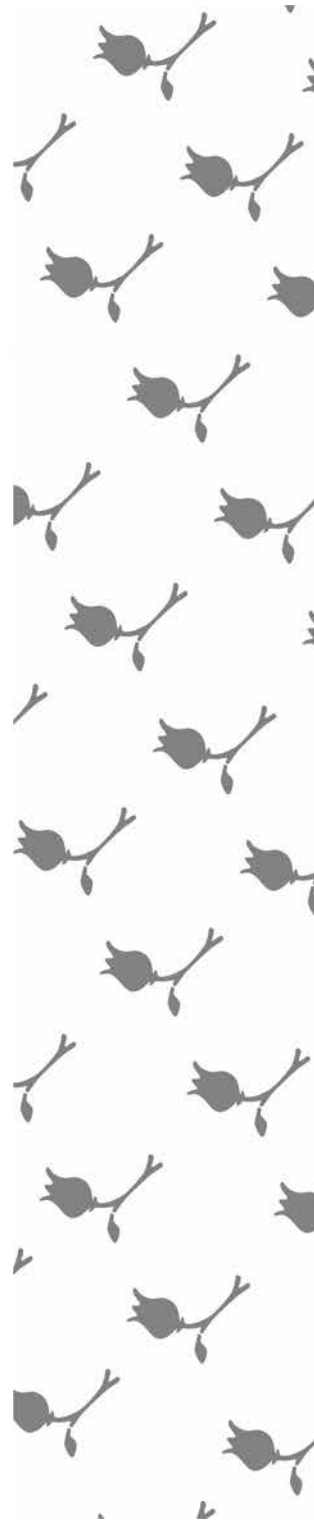
Дојчин (1974); Ревизор (1978); Косанчиќев венец бр. 7 (1982); Клаустрофобична комедија (1988); Чија си? (1991); Грев или Шприцер (1992); Ни кар, ни зијан (1996); Вујко Вања (1996); Словенски ковчег (1998); Три сестри (2004).

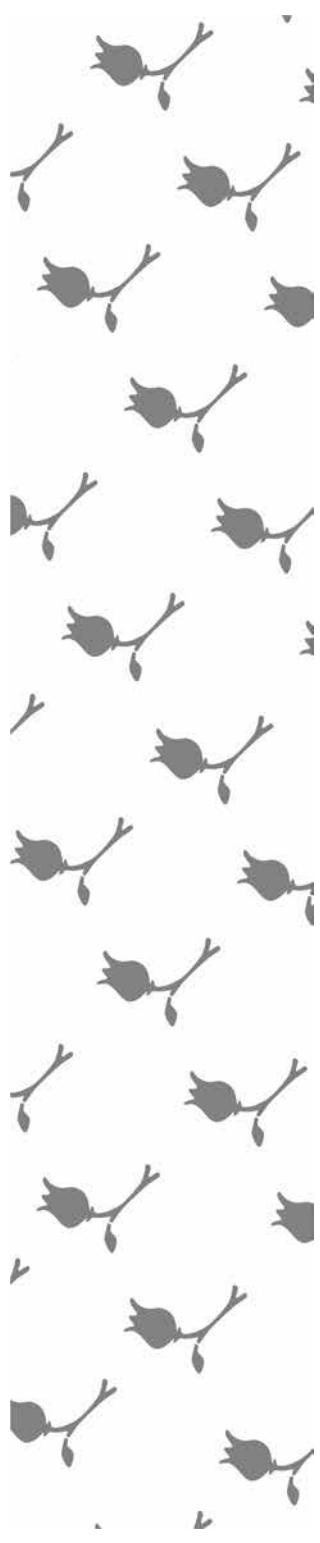
Крум Стојанов (1917 — 1996), актер и режисер. Член на театарот од 1964 до 1984 година. Селективна театрографија: Бранислав Нушиќ во Автобиографија (1961); Аџи Трајко во Бегалка (1965); Дундо Марое / Негроман / Помет во Дундо Марое (1966); Порфириј Петровиќ во Злосторство и казна (1966); Бог во Адам и Ева и Јов (1970); Клисарот – монодрама (1971); Марко Цепенко / Тоде Мудрецо во Јане Задрогаз (1974); Ел Илустрисимо во Достага на самиот врв на највисоката власт (1975); Димитрија во Диво месо (1979); Сигфрид Поњатовски во Еригон (1982).

Ненад Стојановски (1952-1998), актер. Член на театарот од 1976 до 1998 година. Селективна театрографија: Андреја во Диво месо (1979); Козаков во Бркотница (1980); Матеј во Хај Фај (1983); Јаков III во Дупло дно (1984); Војдан во Тетовирани души (1985); Дантон во Смртта на Дантон (1987); Миле во Сили во воздухот (1988); Дамјан во Кула вавилонска (1990); Крсто Шприцер во Грев или Шприцер (1992); Тејресија во Ојдипус тиранос (1998).

Славчо Тасевски (1923), актер. Член на театарот од 1958 до 1991 година. Селективна театрографија: Лав / Директор / Црнец во Лавот го боли заб (1959); Гињол во Авантурите на Гињол (1961); Ангеле во Парите се отепувачка (1961); Теодор Рум во Џон Пиплфокс (1963); Жирафа во Слончето со долга сурла (1966); Сладоледдија во Заспаната свездичка (1970); Игнацие Далфит во Задржливиот подем на Артуро Уи (1972); Генерал Друсус во Јас, Клаудиј (1973); Ристо во И бол и бес (1975); Сигфрид Поњатовски Балтимор во Еригон (1982).

Благој Црвенков (1915 – 1995), актер. Член на театарот од 1954 до пензионирањето. Селективна театрографија: Карабас во Пинокио (1955); Доктор Долитл во Доктор Долитл (1956); Чичко Том во Чичо Томовата колиба (1958); Николетина Бурсак во Преживеалиците на Николетина Бурсак (1960); Герман во Александра (1961); Папагал / Бригела / Дурандарте во Кралот на елените (1963); Капетанот Џон Пиплфокс / Пудинг Џо во Џон Пиплфокс (1965); Дедо Горан во Хајди (1973); Четник / Поп Никифор во И бол и бес (1975); Началникот на Адмиралитетот во Џон Пиплфокс (1981).

Актери кои го напуштија театарот

Нада Алексова, член на театарот од 1955 до 1959 година.

Вера Алтипармакова, член на театарот од 1949 до 1951 година.

Звездана Ангеловска, член на театарот од 1993 до 1999 година.

Драга Арсенијевиќ, член на театарот во 1950 година.

Марика Ацева, член на театарот од 1954 до 1959 година.

Таска Балабанова, член на театарот од 1954 до 1961 година.

Лилјана [Петковска] Баковиќ, актер. Член на театарот од 1966 до 1980 година.

Зоран Богоев, член на театарот од 1950 до 1951 година.

Љиљана Богојевиќ, член на театарот од 1985 до 1988 година.

Сенко Велинов, член на театарот од 1992 до 1999 година.

Иван Гацов, член на театарот од 1961 до 1963 година.

Христо Георгиев, член на театарот од 1954 до 1957 година.

Ристо Гоговски, член на театарот од 1997 до ???

Тодор Грбевски, член на театарот од 1950 до 1963 година.

Вукан Диневски, член на театарот од 1964 до 1966 година.

Марица [Кавкалевска] Добревска, член на театарот од 1955 до 1961 година.

Ацо Дуковски, актер. Член на театарот од 1973 до 1983 година.

Андријана Зафирова, член на театарот од 1957 до 1960 година.

Васил Зафирчев, член на театарот од 2006 до 2008 година.

Миралем Зупчевиќ, член на театарот од 1994 до 1998 година.

Ѓорѓи Јолевски, член на театарот од 1992 до 1999 година.

Тодорка Кондова-Зафировска, актер и режисер. Член на театарот од 1964 до 1976 година.

Елица Котева, член на театарот од 1961 до 1963 година.

Катерина Крстева, член на театарот од од 1960 до 1963 година.

Драги [Амфи] Крстевски, член на театарот од 1964 до 1966 година.

Благородна Малинска, член на театарот од 1954 до 1961 година.

Верче Михаилова, член на театарот во 1968 година.

Цветанка Наумова, член на театарот од од 1954 до 1961 година.

Лилјана Николчевска, член на театарот во 1963 година.

Радица [Тасева] Поповска, член на
театарот од 1954 до 1968 година.

Благоја Симонов, член на театарот
од 1957 до 1960 година

Владимир Спасов, член на театарот
од од 1955 до 1960 година.

Војислав [Војо] Станковски, член на
театарот од 1961 до 1963 година.

Даница [Димитрова] Стефановска,
член на театарот од 1954 до 1956
година.

Борис Темелков, член на театарот од
1951 до 1955 година.

Кирил Кртошев, член на театарот
од 1965 до 1969 година.

Александар Христов, член на
театарот во 1954 година.

Милутин Чоловиќ, член на театарот
во 1954 година.

Миодраг Шаурек, член на театарот
во 1954 година.

Игор Џамбазов, член на театарот од
1987 до 1992 година.

Друг уметнички ансамбл:

Оддел за драматургија и режија:

Теа Беговска (1990), режисер. Член
на театарот од 2014 година.

Александра Бошковска (1970), актер,
драматург и театролог. Член на
театарот од 2014.

Димче Николовски (1978), режисер.
Член на театарот од 2014 година.

Сашо Миленковски (1963), режисер и
драматург. Член на театарот од 2010
година.

Викторија Рангелова-Петровска
(1971), драматург и драмски писател.
Член на театарот од 2016 година.

Инспициенти:

Гоце Бојчев

Жарко Намичев

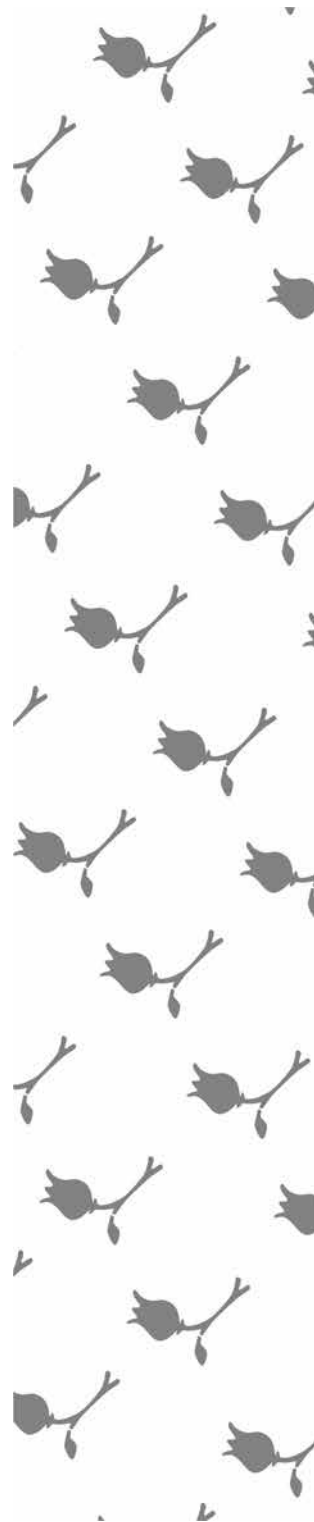
Суфлери

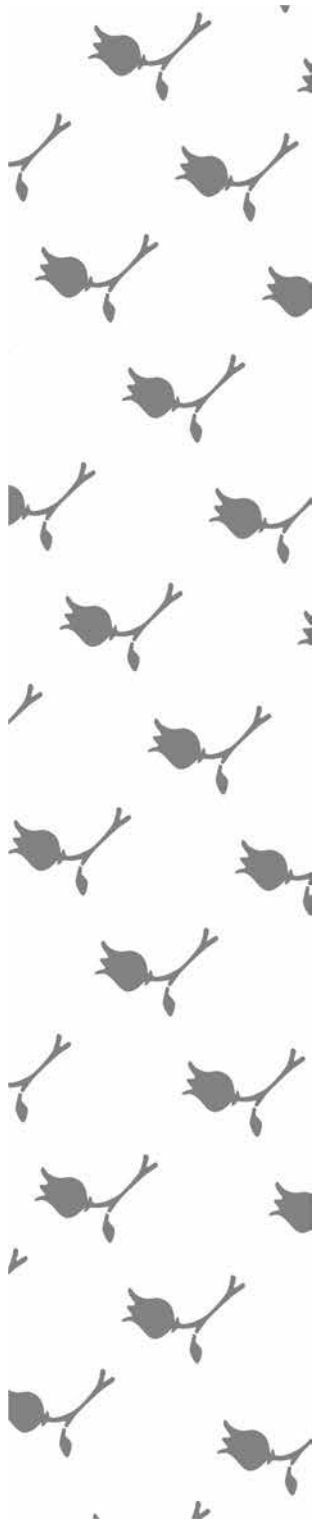
Даница Илиева

Жаклина Цветковска

Слика-изведувач:

Ѓорѓи Ѓорѓиевски

Поранешни членови на уметнички ансамбл

Драматурзи:

Богомил Ѓузел
Витомир Митевски
Волче Наумчевски
Слободан Унковски

Лектор:

Јелица Инадеска

Сценографи – куклари:

Драгутин [Гуте] Аврамовски
Трајче Јанчевски
Петар Мазев

Корепетитор:

Жана Карголиева

Инспициенти:

Тодор Грбески
Мугрен [Зоран] Еленински
[Митровски]
Томе Моловски
Кире Ставревски
Ѓурко [Стојановски] Темелков

Суфлери:

Снежана Бошњаковска
Радмила Златковиќ
Ацо Маневски
Цветанка Наумова

Сликари – изведувачи:

Боне Боневски
Илија Велевски
Коста Јовановски
Павле Павловски
Богданка Солева

Пропагандисти – дизајнери – дистрибутери:

Христо Ајановски
Звонко Баковиќ
Драган Велевски
Трајче Јанчевски
Мартин Панчевски
Петар Попниколов
Даница Цицонкова
Перо Шулевски

**Актери – гости и учесници во
копродукциски проекти**

**Професионални актери кои гостувале
на сцената на Драмски театар, Скопје**

Денис Абдула

Рефет Абази

Сузан Акбелге

Бобан Алексоски

Емилија Андреева

Катерина Аневска

Ненад Ангелковиќ

Мики Анчевски

Митко С. Апостоловски

Оливера Аризанова

Петар [Перо] Арсовски

Луран Ахмети

Лазар Бараков

Рујиш Беговска

Суад Беговски

Салаетин Билал

Бошко Бозаџиевски

Љубомир Бојковски

Драгана [Миленковска] Босниќ

Мери Бошкова

Александра Бошковска

Андријана Бошкоска

Љупчо Бреслиски

Виктор Бужаров

Дритон Вејсели

Бојан Велевски

Благој Веселинов

Искра Ветерова-Славенска

Јордан Витанов

Томе Витанов

Висар Вишка

Гоце Влахов

Марија Вртева

Слаѓана Вујосевиќ

Ратко Гавриловиќ

Миланчо [Роне] Георгиев

Јордан Георгиевски

Оливије Гос

Јусуф Гулевски

Томислав Давидовски

Симеон [Мони] Дамевски

Нина Деан

Мишо Димитријевски

Бошко Димитров

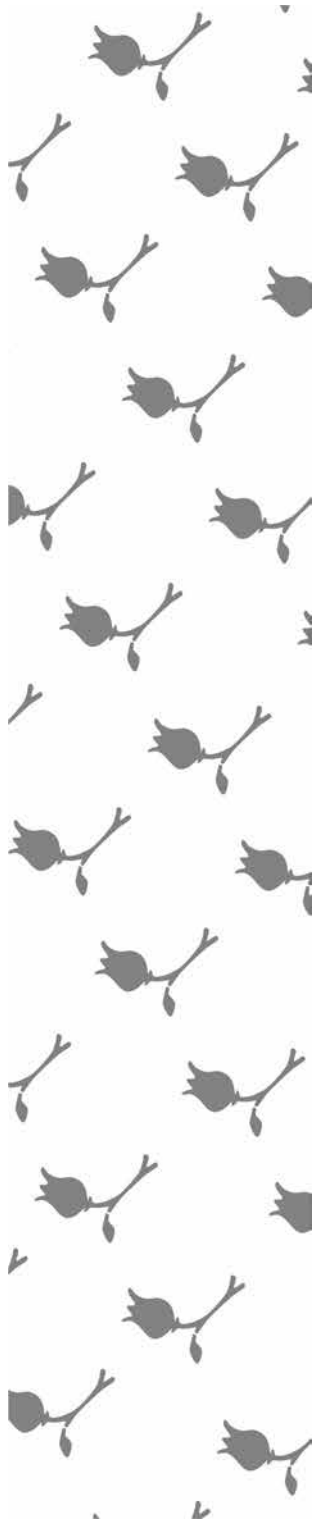
Сашка Димитровска

Дона Димоска

Жарко Димоски

Сергеј Димоски

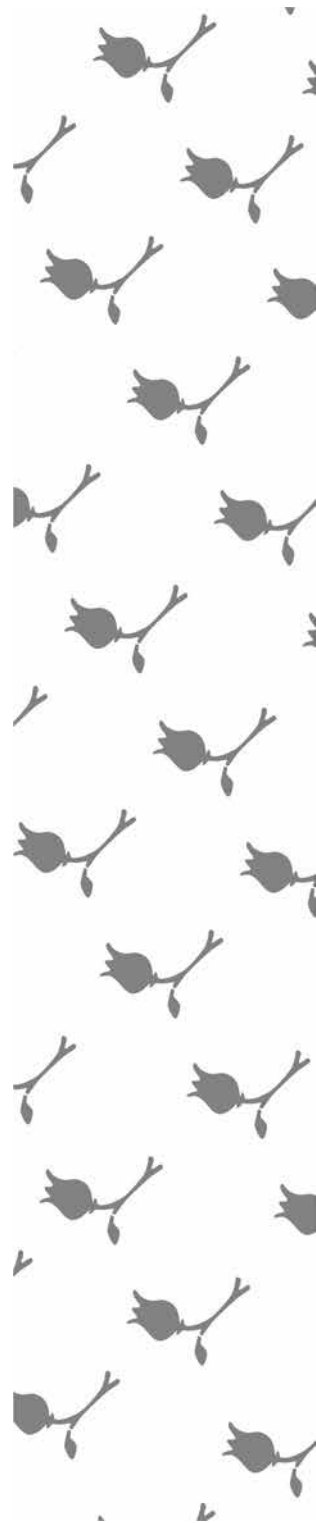

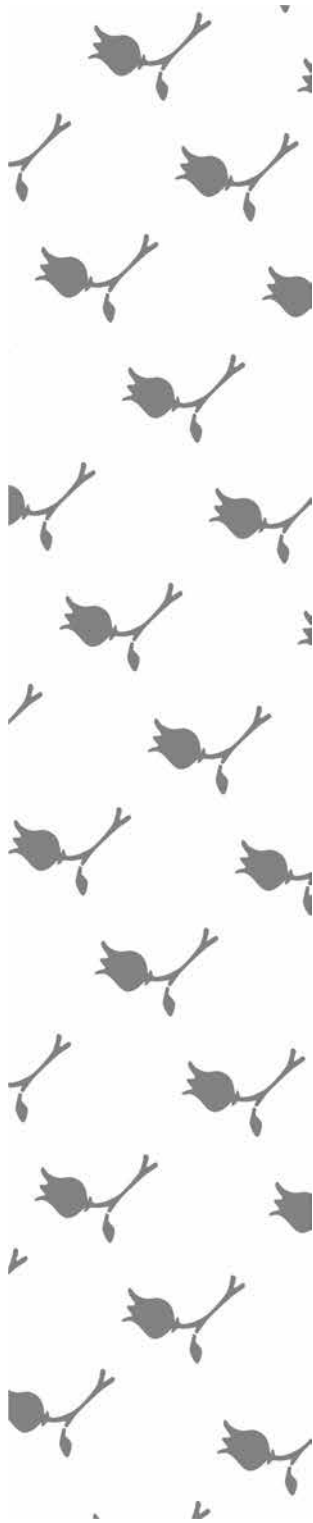
Симона Димковска
Драган Довлев
Милица Додевска
Горан Додевски
Марко Дојоски
Игор Донеvски
Мирче Донеvски
Валентина Дракаловиќ
Антониј Ѓорѓиев
Александар Ѓорѓиеvски
Димитар Ѓорѓиеvски
Владимир Ѓорѓиоски
Милена Ѓошевска
Александар Ѓуровски
Владимир Ендровски
Сузана Живорадиќ Брезовец
Горан Зарковски
Ива Зенделска
Стефанија Зисовска
Добрила [Чабриќ] Иванова
Катина Иванова
Даниела Ивановска
Трајче Иваноски
Кица Ивковска-Вељановска
Ирена Илиевска
Катерина Илиевска

Влатко Илиевски
Марко Илиќ
Илија Илиоски
Питер Истленд
Цветанка Јакимовска
Соња Јакоска-Самарџиева
Васо Јаневски
Јелена Јованова
Жарко Јовановиќ
Билјана Јовановска
Владо Јовановски
Григор Јовановски
Исидор Јовановски
Крсте Јовановски
Мартин Јордановски
Славиша Кајевски
Миа Кантарџиева
Дарко Карбески
Елјеса Касо
Бојан Кирковски
Тома Кировски
Дубравка Киселички
Ашел Кисиел
Ана Кларксон
Сара Климовска
Елизабета Клинчаревска

Славица Ковачевиќ-Јовановска
Кирил Коруновски
Драгана Костадиновска
Валентин Костадиновски
Васко Костовски
Сашко Коцев
Тања Кочовска
Младен Крстевски
Николина Кујача
Никола Кумев
Елена Кутулидис
Ана Левајковиќ
Драгана Левенска
Нино Леви
Кристина Ласовска
Теоман Максут
Симон Манасковски
Том Маршал
Бајруш Мијаку
Јелена Мијатовиќ
Александар Миќиќ
Илија Милчин
Мартин Минговски
Петар Мирчевски
Чедомир Митровски
Јордан [Данчо] Митровски

Соња Михајловска
Тони Михајловски
Никола Настоски
Ненад Нацев
Борче Начев
Верица Недеска
Тодор [Тодорче] Николовски
Амернис Нокшиќи
Бекир Нуредини
Александра Огненовска
Ивана Павлаковиќ
Дидие Пери
Емилија Петрова
Наташа Петровиќ
Жаклина Петровска
Стефан Петровски
Габриела Петрушевска
Весна Петрушевска
Кире Печијаревски
Александра Пешевска
Живко Пешевски
Марина Поп Панкова
Христијан Поп Симонов
Ѓорѓе Попов
Долорес Поповиќ
Петре Прличко

Деса Прличкова
Кирил Псалтиров
Емир Реџеџи
Дарја Ризова
Магдалена Ризова
Никола Ристановски
Роберт Ристов
Никола Ристески
Тамара Ристоска
Владимир Светиев
Кристијан Светиев
Јордан Симонов
Ева Скендеровска
Едмонд Сотир
Мелита Софрониска
Јаков Спасов
Марија Спиркоска-Илијеска
Моника Ставревска
Викторија Степановска
Елизабета Стефанова
Боро Стефановски
Иљко Стефановски
Круме Стефановски
Марија Стефановска
Жаклина Стефковска
Петар Стојанов

Ана Стојановска
Светлана Стојановска
Самоил Стојановски
Тихомир Стојановски
Владо Талевски
Мими Таневска
Кристијан Танчевски
Наталија Теодосиевска
Љупчо Тодоровски
Хилари Тонс
Камка Тоџиновски
Ефтим Трајчов – Ѓаурски
Мори Тредвел
Слободан Трендов
Горан Трифуновски
Синоличка Трпкова
Оливера Филипова
Војо Цветановски
Гораст Цветковски
Стојка Цекова
Александар Чамински
Ратка Чоревска
Борис Чоревски
Трајко Чоревски
Анче Џамбазова
Стефано Џиралди

Илија Џувалековски

Емине Халил

Билјана Хамаџиева

Љупчо Хаџи Стојанов

Зафир Хаџиманов

Олгица Христова

Ертан Шабан

Исмет Шабановиќ

Арна Шијак

Васил Шишков

Румена Шопова

**Аматери, статисти, деца, танчари,
пејачи, музичари и други гостински
учесници**

Билјана Алексовска

Тамара Анастасова

Сергеј Андреевски

Цветанка Ангеловска

Димитар Ангеловски

Анастасија Аневска

Драгољуб Апостолов

Пандил Аргиров

Владо Атанасов

Маја Атанасова

Душко Атанасовски

Нико Атанасовски

Динка Багеска

Милорад Бакиќ

Андреј Бељан

Муарем Берат

Коста Балабанов

Лидија Блажевска

Иванчо Блажевски

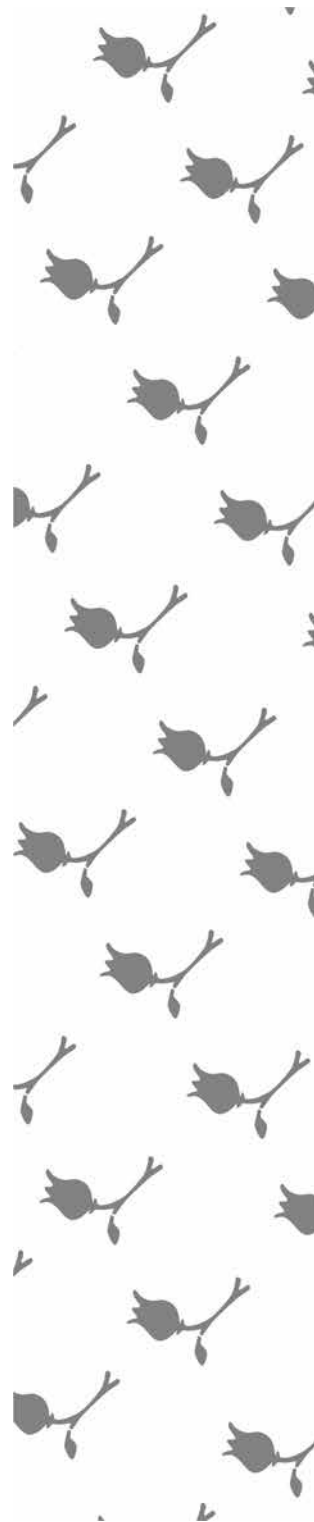
Пане Богоевски

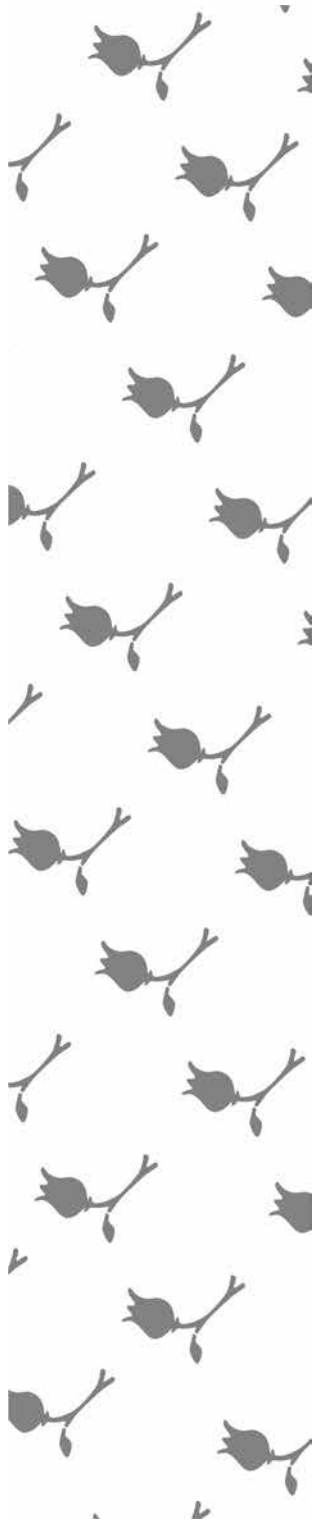
Рената Божинова

Гордана Божиновска

Димитар Бошков

Димче Бошковски

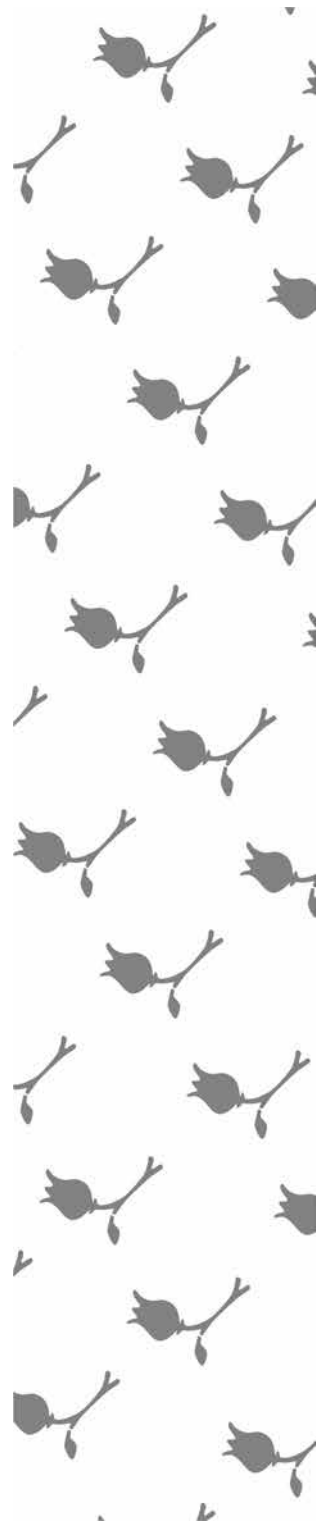

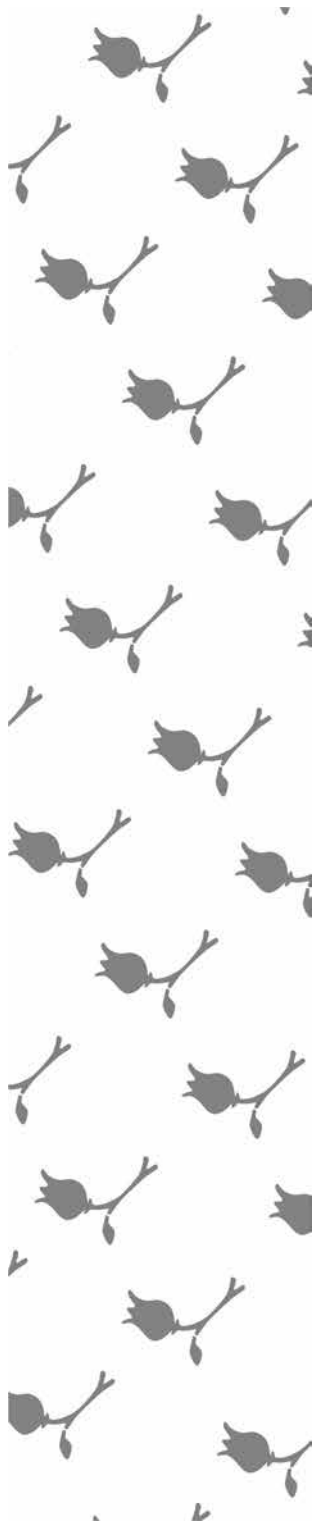
Јаким Буканов
Гоце Букушевски
Јасмина Ваневска
Димитар Велков
Драган Велков
Дончо Велковски
Стојче Велковски
Ацо Видев
Миле Виларовски
Ивана Војновиќ
Владо Вуковиќ
Петар Гавриловски
Славица Галиќ-Петровска
Васка Георгиева
Љупка Георгиевска
Лазар Глигоровски
Никола Груевски
Бојан Давковски
Бошко Дејановски
Бистра Делинкова
Јасмина Делова
Гордана Деспотовиќ
Зоран Димитриевиќ
Марија Димитровска
Јаков Дренковски
Арта Ѓакова

Оливера Ѓоргоска
Димитар Ѓузелов
Славица Евтимова
Синиша Евтимов
Марјан Зафировски
Ивана Здравкова
Нина Зефиќ
Симе Златков
Јован Ивановски
Пане Илиев
Јасмина Илиевска
Ванчо Икономов
Зубехар Јагли
Џемо Јагли
Цветанка Јанакиевска
Благица Јандревска
Весна Јадроска
Анета Јанчевска
Борче Јанчевски
Војкан Јовановиќ
Душко Јовановиќ
Снежана Јовановска
Соња Јовановска
Горан Јовановски
Симона Јовчевска
Тамара Јолевска

Митко Камизовски
Никола Камчевски
Кирчо Кантарџиев
Ирена Кантарџиева
Сабагудин Капрој
Виолета Кокиновска
Јана Коловска
Ивица Костадинов
Трпана Костова
Перо Костовски
Стефан Кочевски
Драган Кочовски
Ристо Краповски
Зоран Крстевски
Марко Крстевски
Дане Кузмановски
Гордана Лазаревска
Ѓорѓи Лазаревски
Викторија Лоба
Милица Максимов
Томи Максимовски
Марија Малевска
Ацо Малинов
Никола Манѓовски
Мано Манов
Неда Маретиќ

Александар Маринковиќ
Славица Марковска
Ацо Марковски
Мирјана Медојевиќ
Кирил Мечалов
Олгица Милевска
Драган Милосављевиќ
Иван Мирчевски
Марда Мирек
Димац Митковски
Злате Митровски
Никола Младенов
Весела Моловска
Димитар Моловски
Али Мускет
Ѓублин Мустафа
Ифдет Мустафа
Ирис Мустафовска
Петар Начев
Гордана Наумова
Љупчо Наумчевски
Тони Несторов
Дејана Николовска
Гари Николс
Сергеј Никуљски
Марко Новески

Александар Ношпал
Вељко Павиќевиќ
Спасе Палчевски
Наум Пановски
Магдалена Панчева
Андон Пачиколев
Зоја Пејковска
Олгица Петковска
Бисерка Петровска
Катерина Петровска
Бранко Петровски
Давор Петровски
Сашо Петровски
Венцислав Поповски
Елена Поцевска
Ина Пунтар
Александар Равњашки
Ирена Радовановиќ
Саќа Речиќ
Антонио Ристевски
Александар Ристовски
Иван Ристовски
Љубиша Ристовски
Стефан Робин
Надежда [Петровска] Рубен
Ана Рупчиќ

Раиф Салиев
Љупчо Самарџиски
Асан Селими
Елизабета Серафимова
Невенка Сидоровска
Ацо Симиќ
Златко Симјановски
Димче Синадиновски
Светислав Синадиновски
Блаже Славев
Јабланка Славковиќ
Снежана Спасовска
Сашо Спасовски
Томе Стаматов
Борче Стамџиков
Фани Стеријевска
Влатко Стефановски
Горан Стојановиќ
Димче Стојановски
Мики Стојановски
Михаил Стојановски
Слободан Стојановски
Миле Стошиќ
Таки
Ацо Таневски
Лилјана Тасева

Васил Тасевски

Ристо Ташков

Бојана Тевчева

Тефо

Ѓорѓи Тодоровски

Мирјана Тодоровска

Сузана Турунџиева

Зоран Томиќ

Жаклина Филиповска

Васил Ќортошев

Кирил Христов

Т. Христов

А. Христова

Викторија Христова

Ана Царулеска

Владо Чанов

Ирена Челебиќ

Мирослав Чоневски

Владимир Џабировски

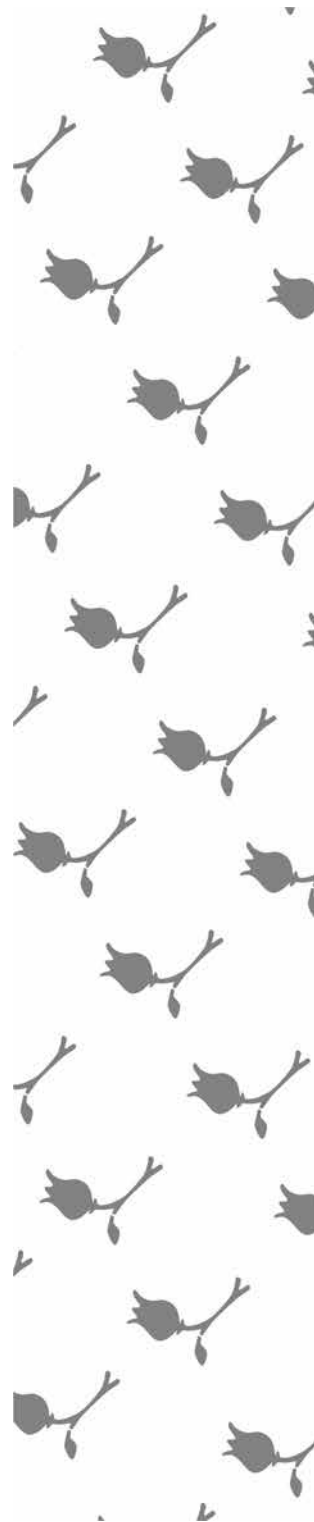
Ѓорѓи Џабировски

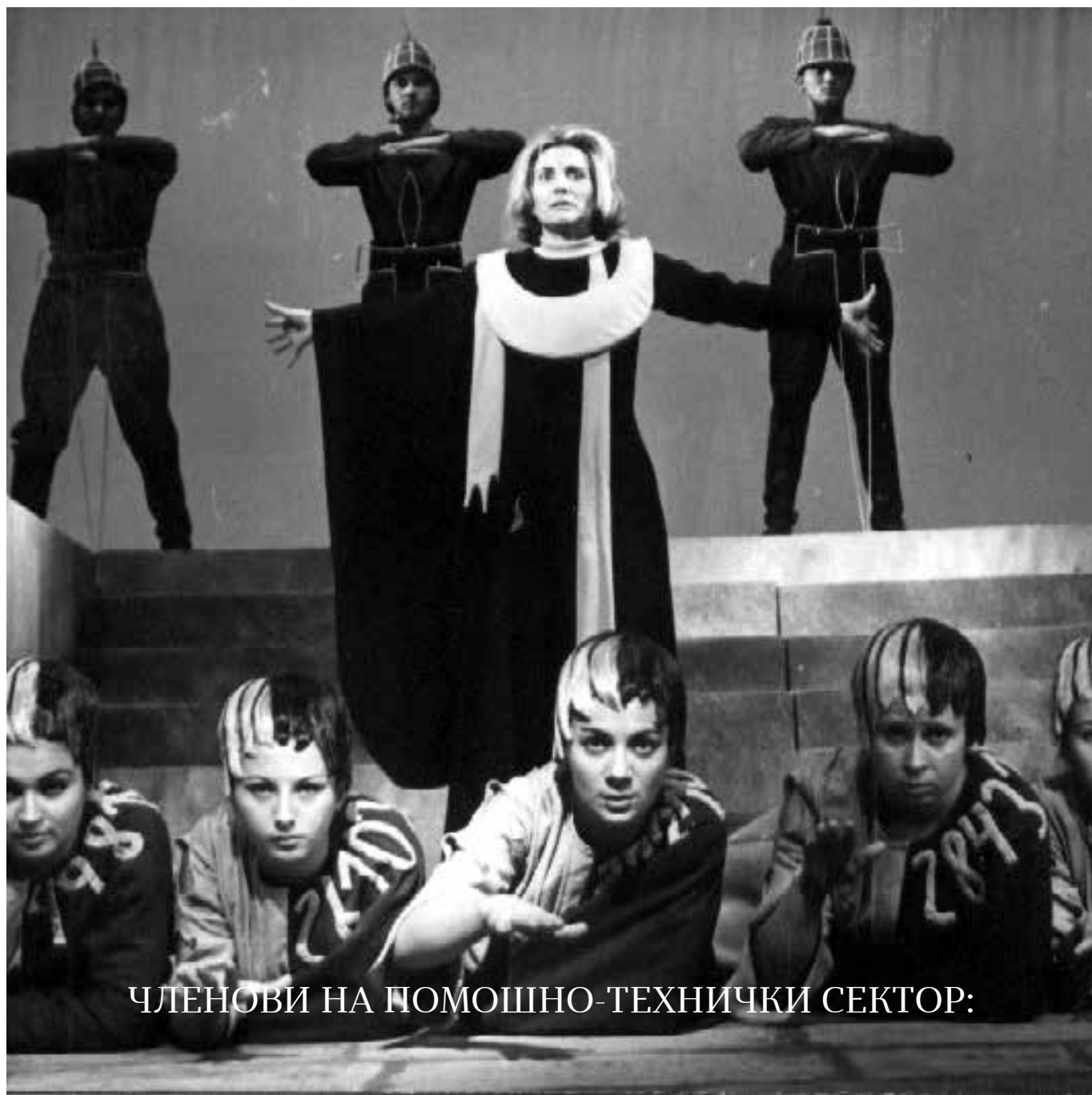
Исидора Шандуловска

Радослав Шутевски

Владимир Шуманов

Ивана Шуманова

ЧЛЕНОВИ НА ПОМОШНО-ТЕХНИЧКИ СЕКТОР:

Сегашни вработени

Светло и тон:

Дејан Блажевски - техничар за
светло

Саше Ѓорѓиев - техничар за тон

Димитар Илиоски - техничар за тон

Чедомир Младеновски - техничар за
тон

Митко Ризов - техничар за светло

Кројачи:

Раде Василев

Ратка Џамбазовска Коцев

Фризери и шминкери:

Јана Гогушевска Мандевска -
шминкер

Мерита Исени - фризер

Столари:

Илија Николовски

Гардеробери:

Иванка Трајковска

Рада Симоноска

Декоратери:

Ванчо Андонов

Стево Бојковски

Сашко Мицев

Амир Нуиши

Перо Ралев

Борче Стојановски

Целал Широки

Реквизитери:

Марко Вуковиќ

Љупче Митровски

Одговорен за безбедност и заштита на
вработените:

Зоран Огненов

Билетопродавачи:

Оливера Бејковска

Анета Гајдоска

Емил Кочаров

Портири:

Фатмир Брахими

Јуксен Лиман

Рамадан Мемети

Хигиеничари:

Стојанка Бошковска

Гордана Жикоска

Елизабета Младеновска

**Поранешни вработени во помошно
технички сектор**

Технички раководители:

Филип Гулевски
Тодор Дајевски
Стојан Јакимовски
Гинтер Кубе
Владимир Павловски
Павле Павловски
Југослав Стошиќ
Милан Стошиќ
Љубомир Чадиковски

Осветлителите:

Кире Бубулевски
Урош Делов (шеф на осветлителите)
Иван Ивановски
Перо Марковски
Кире Ставревски

Кројачи, шивачи и гардеробери:

Стојанка Дејановска
Марица Ивановска
Александар Ивановски
Бранко Лозановски (шеф на кројачи
и шивачи)
Стојан Наумовски
Васка Ралева

Соња Стрезова
Димитар Тентов
Анѓа Трајковска

Шминкери – перикери - шивачи:

Ѓорѓи Ѓорѓиевски
Будимка Јовановска
Марица Календарова
Саво Томиќ

Шефови на сцена и декоратери:

Крсте Андоновски
Расим Бибиќ
Диме Бошковски
Киро Бошковски
Кире Бубулевски
Тодор Дајевски
Киро Димитровски
Јонче Илиев
Стојан Јакимовски
Раче Јовев
Благоја Милковски
Слободан Митровски
Цане Мицевски
Славе Петровски
Кире Ставревски
Перо Стојановски
Милан Стошиќ

Александар Ристовски
Благоја Ристевски
Столари:
Василие Анисимов
Милутин Марковски
Александар Ристовски
Перо Стојановски
Милан Стошиќ
Тапетар – мебелар:
Русе Синадиновски
Бравари:
Боро Домлевски
Јордан Петревски
Реквизитери - каширери:
Миодраг Бакиќ
Боне Боневски
Боро Крстевски
Зоран Новковски
Аранка Сабо
Киноапаратери:
Степан Ваџон
Никола Минчиќ
Звонко Павелиќ
Билетопродавачи
Цонка Кирова
Ратка Спасова

Домаќини:
Ацо Андонов
Блажо Георгиевски
Киро Каневче
Цане Мицев
Возачи:
Славе Милковски
Пожарникари:
Миодраг Васовски
Стево Грнчаровски
Рамиз Дациќ
Горан Крстиќ
Невзат Рушити
Адем Селими
Распоредители:
Томе Бујаровски
Климе Савевски
Портири – курири – телефонисти:
Бранко Златановиќ
Ќамил Рустемов
Невзет Рушити
Јован Саздов
Стефан Стефановски
Бранимир Константинов
Томче Костадинов
Раде Трајковски

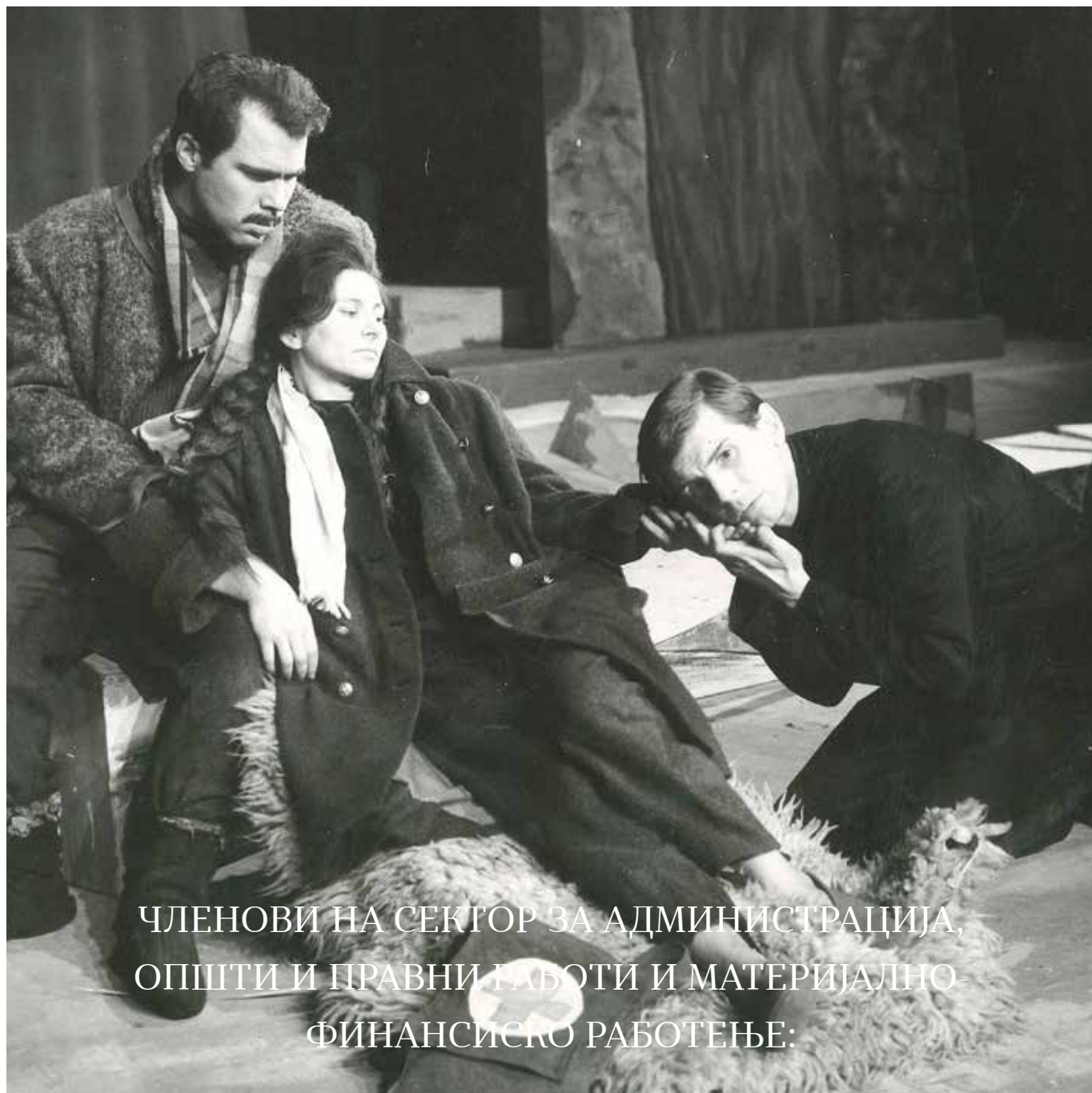
Хигиеничари:

Бесиме Бајрамова
Милица Гаврилова
Љубица Здравковска
Николина Зивасова
Иванка Левковска
Станка Јовчевска
Данка Јорданова
Стефка Оклевска
Бранка Симоновска
Вера Хаџитомова

Други поранешни вработени:

Томе Аризанов
Снежана Божикова
Милица Гавровска
Иван Ивановски
Марија Крстева
Панко Ристевски
Соња Стрезова
Данка Цветковска

ЧЛЕНОВИ НА СЕКТОР ЗА АДМИНИСТРАЦИЈА,
ОПШТИ И ПРАВНИ РАБОТИ И МАТЕРИЈАЛНО-
ФИНАНСИСКО РАБОТЕЊЕ:

Сегашни вработени:

Катерина Коцевска Хадивасилева –
В.Д. Директор

Сања Базерко - раководител на
сектор за општи и правни работи

Верка Вуковиќ - раководител на
сектор за материјално-финансиско
работење

Јасмина Намичева - архивар

Соња Николовска - благајник

Горјан Донев - соработник за
меѓународна соработка

Олга Јаневска - соработник за
маркетинг

Невенка Николовска Здравевска -
технички секретар

Поранешни вработени:

Директори:

Лазар Балабанов (1949-

Ристо Стефановски (1957-1983)

Благој Чоревски (1983-1998)

Димитар Станковски в.д. (1999-2000)

Сенко Велинов (2000-2002)

Лилјана Велјанова (2003-2004)

Димитар Станкоски (2004-2004)

Силвија Стојановска (2004-2006)

Бранко Ѓорчев (2006-2013)

Роберт Вељановски (2013-2017)

Сашо Тасевски в.д. (2017-2018)

Викторија Рангелова Петровска
(2018-2019)

Уметнички директори

Бранко Ѓорчев

Зоран Љутков

Рубенс Муратовски

Правна служба:

Едита една???

Секретари:

Снежана Марковска-Дојчинова

Душица Панчева

Елена Петрова

Михаил Ренцов

Наум Кофкаров

Ѓорѓи Џабирски

Сметководители:

Марија Димизова

Наум Кофкаров

Благајници:

Мирка Николовска

Здравко Тасевски

Софија Трајковиќ

Дактилограф - архивар:

Драгица Ѓузелова

Ристо Стефановски (5 декември 1928, Скопје)

Завршил Државна театарска школа во Скопје (1950); Дипломира на отсекот за организација на Факултетот за драмски уметности во Белград, Р. Србија (1974). Работел како актер во Македонскиот народен театар (1951-1960); Бил директор на Куклен театар / Младинско-детски театар / Драмски театар Скопје (1957-1983) како и на Македонскиот народен театар (1983-1988). Го обмислува, реализира и уредува театарското списание „Театарски гласник“ од 1977. Под негово раководство, Драмски театар Скопје го остварува најголемиот подем, потврден од најпрестижните театарски фестивалски награди и сојузни признанија.

Автор е на книгите: Театарот во Македонија (1976); Театарот во Македонија од античкиот период до 1944 година (1990); Од Хераклеа до Народен театар во Битола (1994); Театарот во Македонија - од партизанскиот до Младинско-детскиот (1998); Театарот во Македонија – современи тенденции 1958-1962 (2002); Театарот во Македонија – Нова естетика 1963-1965 (2003); Театарот во Македонија – Нова естетика 1966-1967 (2004); Театарот во Македонија – подем на сценската уметност 1968-1971 (2006); Театарот во Македонија – автентична театарска естетика 1972-1975 (2008); Театарот во Македонија –Време на

подем и широка афирмација 1976-1979 (2009); Театарот во Македонија – Круна на подемот 1980-1983 (2010); Театарот во Македонија – Зенитот на МНТ 1984-1987 (2011); Мојот театар – Моите вистини, записи, сведоштва, сеќавања - тритомно издание (2015) и други.

Награди: „13 Ноември“ (1983); „Св. Климент Охридски“ (1988); „Стериина награда“ за животно дело (1989); „11 Октомври“ (Скопје, 1988); Награда за животно дело на МТФ „Војдан Чернодрински“, Прилеп (1998); Орден за труд со сребрен венец; Орден за труд со златен венец.

Библиографија

Користена литература:

Ивановски, Иван (1986): *Драмски театар Скопје 1946-1986*; Драмски театар Скопје

Ивановски, Иван (1996): *Драмски театар Скопје 1946-1996*; Драмски театар Скопје

Стефановски, Ристо (1976): *30 години Драмски театар Скопје*; Драмски театар Скопје

Стефановски, Ристо (2014): *Мојот театар* (книга втора). Ристо Стефановски (издавач)

Електронски извори:

<https://dramskiteatar.com.mk/>

Изворите користени при цитирање (печатени медиуми, весници, списанија, програмски книшки), се наведени директно под цитатите.

Користени фотографии од: Архивата на Драмски театар Скопје; Архивата на Ристо Стефановски, во владеење на Архивот на Република Северна Македонија; Личните архиви на Милица Стојанова, Гимитар Гешоски, Нада Гешоска, Стево Спасовски и други.

Голема благодарност до сите фотографи.

Во составувањето на материјалите учествуваа:

Александра Бошковска

Даница Цоцонкова

Јелица Инадеска

Викторија Рангелова-Петровска

Теа Беговска

Димче Николовски

издавач
НУ Драмски театар Скопје
ул. „Шекспирова“ бр. 15, 1000, Скопје,
Република Македонија
телефон: +389 2 3063 388
e-mail: info@dramskiteatar.com.mk
web: dramskiteatar.com.mk

за издавачот
Катарина Коцевска Хаџи Василева

приредувач
Александра Бошковска

лектор
Тодорка Балова

печат
Артпринт Дооел Скопје

тираж
500 примероци

Република Северна Македонија
Министерство за култура

Republika e Maqedonisë së Veriut
Ministria e Kulturës

НУ ДРАМСКИ ТЕАТАР СКОПЈЕ
www.dramskiteatar.com.mk

Скопје,
декември 2021 година